

Forslag til lov om ændring af lov om social service, lov om retssikkerhed og administration på det sociale område og forskellige andre love

(Ændringer som følge af barnets lov, initiativret for adopterede børn, adoption uden samtykke fra fødslen, samvær med børn på kvindekrisecentre m.v. og fast-track for godkendelse af plejefamilier m.v.)

§ 1

I lov om social service, jf. lovbekendtgørelse nr. 170 af 24. januar 2022 som ændret ved § 41 i lov nr. 324 af 16. marts 2022, foretages følgende ændringer:

- 1.** I § 1, stk. 1, indsættes efter »denne lov er«: »til personer, der er fyldt 18 år,«.
- 2.** I § 2, stk. 1, indsættes efter »Enhver, der«: »er fyldt 18 år og«.
- 3.** I § 3, stk. 2, 1. pkt., og § 14, stk. 1, udgår »32, 36,«.
- 4.** I § 3 a, stk. 1, 2. pkt., udgår »om frakendelse af en plads i et særligt dag- eller klubtilbud efter §§ 32 og 36,« og »og om ophør af hjælp til dækning af tabt arbejdsfortjeneste efter § 42 i de tilfælde, der er omfattet af de regler om afviklingsperioden, som social- og ældreministeren har fastsat i medfør af § 42, stk. 4«.
- 5.** I § 5, stk. 1, nr. 1, ændres »§§ 108-110,« til: »§§ 108-110 og«.
- 6.** § 5, stk. 1, nr. 2-4, ophæves.
Nr. 5 bliver herefter nr. 2.
- 7.** § 5, stk. 7, ophæves.
Stk. 8 og 9 bliver herefter stk. 7 og 8.
- 8.** I § 5, stk. 8, 1. pkt., der bliver stk. 7, 1. pkt., udgår »og regionalt drevne tilbud efter §§ 32 og 36, jf. § 5, stk. 1, nr. 2«.
- 9.** Overskriften før § 11, § 11 og overskriften før § 12 ophæves.
- 10.** I overskriften før § 12 a og overskriften før § 12 b ændres »Voksne« til: »Borgere«.
- 11.** I § 12 a, stk. 1 og 2, og § 12 b, stk. 1, 1. pkt., ændres »personer over 18 år« til: »borgere«.

12. § 13, stk. 5-7, ophæves.
Stk. 8-10 bliver herefter stk. 5-7.

13. I § 13 b, stk. 1, udgår »lov om folkeskolen eller«.

14. Afsnit IV ophæves.

15. Overskriften til afsnit V affattes således:

»Hjælp og støtte«.

16. § 101, stk. 10 og 12, ophæves.
Stk. 11 og 13 bliver herefter stk. 10 og 11.

17. I § 114, stk. 4, nr. 8, ændres »§ 52, stk. 3, nr. 7,« til: »barnets lov« og efter »bevilget støtte til køb af bil« indsættes »efter § 90, nr. 7, i barnets lov, jf. stk. 1«.

18. I § 137 f, stk. 1, ændres »§§ 9 og 9 a« til: »§ 9«.

19. §§ 140, 140 a og 146 ophæves.

20. § 148, stk. 3, ophæves.
Stk. 4 bliver herefter stk. 3.

21. I § 148, stk. 4, der bliver stk. 3, udgår »og 3«.

22. § 148 a, stk. 3, ophæves.
Stk. 4 og 5 bliver herefter stk. 3 og 4.

23. I § 149, stk. 1, ændres »§ 5, stk. 8« til: »§ 5, stk. 7«.

24. Kapitel 27 ophæves.

25. §§ 156 og 157 ophæves.

26. I § 158, stk. 1, ændres »sig selv, sin ægtefælle eller sine børn« til: »sig selv eller sin ægtefælle«.

27. I § 158, stk. 1 og 2, udgår »eller lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet«.

28. §§ 159 og 160 ophæves.

29. I § 161, stk. 1, udgår »41, 42,«, og efter »100« indsættes »eller efter §§ 86 eller 87 i barnets lov«.

30. I § 165 a, stk. 1 og 2, udgår »§ 42,«.

31. I overskriften til kapitel 30 udgår »og domstolsprøvelse«.

32. § 167, overskrifterne før § 168, § 168, overskriften før § 169 og §§ 169-172 ophæves.

33. *Kapitel 30 a* ophæves.

34. § 174, stk. 5 og 6, ophæves.

35. § 176, stk. 2, ophæves.
Stk. 3 og 4 bliver herefter stk. 2 og 3.

36. I § 176, stk. 4, der bliver stk. 3, ændres »stk. 1 og 3« til: »stk. 1 og 2«.

37. § 177, nr. 1-3, ophæves.
Nr. 4 og 5 bliver herefter nr. 1 og 2.

38. I § 181, stk. 2, udgår »§ 11, stk. 3, §§ 41 og 42, § 52, stk. 3, nr. 1-6, 8 og 9, § 52 a, § 54, § 76, stk. 2 og stk. 3, nr. 2, og«.

39. § 181, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. Uanset bestemmelserne i stk. 2 afholder staten en kommunes udgifter til udlændinge, som inden 2 år efter datoen for opholdstilladelsen på grund af betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne anbringes i døgnophold, dog kun indtil den pågældende i en sammenhængende periode på 2 år har klaret sig selv.«

40. § 182, stk. 1-3 og 5, ophæves.
Stk. 4 og 6-11 bliver herefter stk. 1-7.

41. I § 182, stk. 4, 1. pkt., der bliver stk. 1, 1. pkt., udgår »§ 45, stk. 5, og«.

42. § 184, stk. 2, nr. 2, ophæves.
Nr. 3-5 bliver herefter nr. 2-4.

43. § 194 ophæves.

§ 2

I lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, jf. lovbekendtgørelse nr. 265 af 25. februar 2022, foretages følgende ændringer:

1. Overalt i loven ændres »Børn og unge-udvalget« til: »Børne- og ungeudvalget«, »børn og unge-udvalget« ændres til: »børne- og ungeudvalget«, og »børn og unge-udvalgets« ændres til: »børne- og ungeudvalgets«.

2. I § 3 a, 1. og 2. pkt., § 9, stk. 13, 3. pkt., § 9 c, stk. 4, 1. pkt., stk. 6, 1. og 2. pkt., stk. 12, 1. pkt., og stk. 13, og § 84 a indsættes efter »efter lov om social service«: »og barnets lov«.

3. I § 8, stk. 2, indsættes efter »lov om social service«: »og § 90, nr. 1-3 og 11, i barnets lov«.

4. I § 9 a, stk. 4, 1. og 4. pkt., og § 11 c, stk. 1, nr. 1, ændres »kapitel 11 i lov om social service« til: »kapitel 4 og 5 i barnets lov«.

5. I § 9 a, stk. 4, 2. pkt., ændres »kapitel 11 i lov om social service« til: »kapitel 5 i barnets lov«.

6. I § 9 a, stk. 7, 1. pkt., og stk. 8, 1. pkt., ændres »bevarer« til: »får«, efter »efter lov om social service« indsættes: »og barnets lov«, og »§ 76 a i lov om social service« ændres til: »§ 120 i barnets lov«.

7. I § 9 b, stk. 1, 1. pkt., og § 9 c, stk. 7, 1. pkt., indsættes efter »lov om social service«: »og § 90, nr. 1, i barnets lov«.

8. I § 9 b, stk. 1, 2. pkt., indsættes efter »§ 119 i lov om social service«: »og § 90, nr. 11, i barnets lov«, og efter »§ 83 i lov om social service« indsættes: »og § 90, nr. 1, i barnets lov«.

9. I § 9 b, stk. 2, og § 9 c, stk. 7, 2. pkt., indsættes efter »§§ 120 og 122 i lov om social service«: »og § 90, nr. 11, i barnets lov«.

10. I § 9 c, stk. 4, 1. og 3. pkt., ændres »§ 76, stk. 3, i lov om social service« til: »§ 114, stk. 1, i barnets lov«.

11. I § 9 c, stk. 6, 2. pkt., ændres »og efter lov om social service« til: »og efter barnets lov«, og »§ 66 i lov om social service« ændres til: »§ 43 i barnets lov«.

12. I § 9 c, stk. 7, 3. pkt., og stk. 9, 3. pkt., indsættes efter »efter lov om social service«: »eller barnets lov«.

13. I § 11 c, stk. 1, nr. 1, ændres »undersøgelser efter § 50 i lov om social service« til: »udredning efter §§ 18-27 i barnets lov«.

14. Efter § 11 c indsættes inden overskriften til § 12:

»**§ 11 d.** Hvis kommunalbestyrelsen som led i behandlingen af en sag om særlig støtte til børn og unge efter kapitel 4 og 5 i barnets lov eller om udarbejdelse af en indstilling om adoption uden samtykke efter § 70 i barnets lov benytter rådgivning eller udredning fra den nationale videns- og specialrådgivningsorganisation efter §§ 166 eller 167 i barnets lov, kan kommunalbestyrelsen uden samtykke videregive nødvendige oplysninger, herunder om barnets, den unges eller familiens rent private forhold, til den nationale videns- og specialrådgivningsorganisation. Kommunalbestyrelsen skal uanset adgangen til at videregive oplysninger uden samtykke forsøge at få samtykke til henholdsvis at videregive og behandle oplysningerne.

Stk. 2. Den nationale videns- og specialrådgivningsorganisation kan uden samtykke behandle nødvendige oplysninger, herunder om barnets, den unges eller familiens rent private forhold, som videregives fra en kommunalbestyrelsen i forbindelse med rådgivning og udredning efter §§ 166 eller 167 i barnets lov, hvis oplysningerne videregives som led i behandlingen af en sag om særlig støtte til børn og unge efter kapitel 4 eller 5 i barnets lov eller om udarbejdelse af en indstilling om adoption uden samtykke efter § 70 i barnets lov.

§ 11 e. Skole, skolefritidsordning, sygeplejersker, sundhedsplejersker, læger, tandlæger og tandplejere ansat i den kommunale sundhedstjeneste, dagtilbud, fritidshjem, Familieretshuset og myndigheder, der løser opgaver inden for området for udsatte børn og unge, kan, men er ikke forpligtede til, indbyrdes at udveksle oplysninger om rent private forhold vedrørende et barns eller en ungs personlige og familiemæssige omstændigheder, hvis udvekslingen må anses for nødvendig som led i det tidlige eller forebyggende samarbejde om udsatte børn og unge. 1. pkt. finder anvendelse for selvejende og private institutioner, private klinikker og friskoler, som løser opgaver for de myndigheder, der er nævnt i 1. pkt.

Stk. 2. Udveksling af oplysninger efter stk. 1 til brug for en eventuel sag efter barnets lov om et konkret barn eller ung kan ske 1 gang ved et møde. I særlige tilfælde kan der ske en udveksling af oplysninger ved et opfølgende møde.

§ 11 f. Kommunale myndigheder, der løser opgaver inden for området for udsatte børn og unge, politiet og anklagemyndigheden kan indbyrdes udveksle oplysninger om rent private forhold vedrørende et barns eller en ungs personlige og familiemæssige omstændigheder, hvis udvekslingen må anses for nødvendig som led i forebyggelsen af overgreb mod børn og unge.«

15. I § 12 c, 1. pkt., indsættes efter »efter lov om social service«: », § 90, nr. 1-3, i barnets lov«.

16. I § 18 ændres »§ 68 f i lov om social service« til: »§ 72 i barnets lov«, og »§ 74 i lov om social service« ændres til: »§ 142 i barnets lov«.

17. I § 43, stk. 1, 1. pkt., indsættes efter »lov om sygedagpenge«: », barnets lov«.

18. I § 50, stk. 2, og § 55, stk. 2, nr. 7, ændres »§ 65 i lov om social service« til: » § 151 i barnets lov«.

19. I § 55, stk. 2, nr. 2, ændres »§ 74 i lov om social service« til: »§ 142 i barnets lov«.

20. I § 59 a, stk. 6, og § 59 b, stk. 10, ændres »§ 72, stk. 1 og 7« til: »§ 72, stk. 1 og 8«.

21. I § 72, stk. 1, ændres »jf. dog stk. 2-6« til: »jf. dog stk. 2-7«.

22. I § 72, stk. 2, 1. pkt., ændres »§§ 166 eller 167 i lov om social service« til: »§§ 144 eller 145 i barnets lov«, »§ 68, stk. 2, i lov om social service« ændres til: »§ 100, stk. 1, i barnets lov«, og »§ 68 b, stk. 1, i lov om social service« ændres til: »§ 52, stk. 1, i barnets lov«.

23. I § 72, stk. 3, ændres »§ 76, stk. 3, nr. 1, og § 76 a, stk. 2, i lov om social service« til: »§ 114, stk. 1, nr. 1, og § 120, stk. 1, i barnets lov«.

24. I § 72 indsættes efter stk. 6 som nyt stykke:

»Stk. 7. Indgivelse af en anmodning om vurdering efter § 98, stk. 3, eller § 101 i barnets lov, hvor kommunalbestyrelsen har truffet afgørelse om ændring af anbringelsessted efter § 97, stk. 2, i barnets lov eller om hjemgivelse efter § 100, stk. 1, i barnets lov, har opsættende virkning. Hvis særlige forhold gør det påkrævet, kan kommunalbestyrelsen træffe afgørelse om at iværksætte afgørelsen straks. Afgørelsen om, at en afgørelse iværksættes straks, kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.«

Stk. 7 og 8 bliver herefter stk. 8 og 9.

25. I § 72, stk. 8, der bliver stk. 9, indsættes efter »§ 114, stk. 1 og 2, i lov om social service«: »og § 90, nr. 7, i barnets lov«.

26. I § 73, stk. 1, nr. 2, ændres »§ 169 i lov om social service« til: »§ 147 i barnets lov«.

27. I § 73, stk. 1, nr. 3, ændres »§ 65, stk. 3, i lov om social service« til: »§ 151, stk. 3, i barnets lov«.

28. I § 82, stk. 3, § 83, stk. 2, og § 84, stk. 2, indsættes efter »lov om social service«: »og § 90, nr. 1-3 og 11, i barnets lov«.

29. Overskriften før § 88 og § 88 ophæves.

§ 3

I lov om socialtilsyn, jf. lovbekendtgørelse nr. 171 af 28. januar 2022, foretages følgende ændringer:

1. I § 1, 1. pkt., indsættes efter »lov om social service«: », barnets lov«.

2. I § 3, stk. 1, nr. 2, indsættes efter »§ 5, stk. 8, i lov om social service«: »og § 158, stk. 1, i barnets lov«, og efter »§ 148 a, stk. 4, i lov om social service« indsættes »og § 157, stk. 1, i barnets lov«.

3. I § 3, stk. 2, udgår »eller kommunale plejefamilier«.

4. I § 4, stk. 1, nr. 1, § 5, stk. 11, 1. pkt., § 5 a, stk. 1, og § 12 a, stk. 3, 1. pkt., ændres »§ 66, stk. 1, nr. 1-3, i lov om social service« til: »§ 43, stk. 1, nr. 1-3, i barnets lov«.

5. I § 4, stk. 1, nr. 2, ændres »§ 66, stk. 1, nr. 6-8, jf. dog § 66 f,« til: »§ 43, stk. 1, nr. 6 og 7, jf. dog § 66 i barnets lov«.

6. I § 4, stk. 3, § 7, stk. 3, nr. 3, og § 10, stk. 1 og 4, indsættes efter »lov om social service«: » og barnets lov«.

7. I § 5, stk. 4, indsættes efter »lov om social service«: » og § 12, stk. 2, i barnets lov«.

8. I § 5, stk. 6, indsættes efter »lov om social service«: » og § 12, stk. 3, i barnets lov«.

9. Efter § 5 a indsættes før overskriften til § 6:

»§ 5 b. En kommunalbestyrelse kan under helt særlige omstændigheder anmode socialtilsynet om at undergive en anmodning om godkendelse som plejefamilie, jf. § 5, stk. 1, og § 5 a, en særlig hurtig behandling, jf. stk. 3, hvis følgende betingelser er opfyldt:

- 1) Barnet eller den unge er anbragt uden for hjemmet ved en afgørelse truffet efter § 143, stk. 1, i barnets lov i en plejefamilie, jf. § 12, stk. 3, i barnets lov, der ikke er godkendt af socialtilsynet efter §§ 5 og 5 a.
- 2) Kommunalbestyrelsen forventer, at barnet eller den unge skal være anbragt uden for hjemmet, jf. § 46, stk. 1, eller § 47, stk. 1, i barnets lov, ud over perioden for afgørelsen efter § 143, stk. 1, i barnets lov.
- 3) Kommunalbestyrelsen har ikke mulighed for at anbringe barnet i en plejefamilie, der allerede er godkendt af socialtilsynet, og har afsøgt mulighederne for anbringelse i en netværksplejefamilie, jf. § 58 i barnets lov.
- 4) Kommunalbestyrelsen har en forventning om, at plejefamilien opfylder betingelserne for at blive godkendt af socialtilsynet efter § 5, stk. 1, og § 5 a, og at barnet eller den unge vil forblive anbragt hos familien efter godkendelsen.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen skal i sin anmodning til socialtilsynet, jf. stk. 1, redegøre for opfyldelsen af betingelserne i stk. 1, nr. 1-4, og begrunde, hvordan plejefamilien vurderes at kunne imødekomme barnets eller den unges behov for hjælp og støtte.

Stk. 3. Hvis socialtilsynet vurderer, at betingelserne i stk. 1, nr. 1-4, og stk. 2 er opfyldt, skal socialtilsynet træffe afgørelse efter § 5, stk. 1, og § 5 a inden 6 uger regnet fra kommunens afgørelse om at anbringe barnet eller den unge i den konkrete plejefamilie.

Stk. 4. Socialtilsynet kan afvise kommunalbestyrelsens anmodning, jf. stk. 1, hvis socialtilsynet ikke finder, at betingelserne i stk. 1, nr. 1-4, og stk. 2 er opfyldt. Socialtilsynets vurdering kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Stk. 5. Kommunalbestyrelsens anmodning, jf. stk. 1, skal sendes til det kompetente socialtilsyn, jf. § 2, samtidig med orienteringen af socialtilsynet om anvendelsen af den ikkegodkendte plejefamilie, jf. § 12, stk. 3, i barnets lov.«

10. I § 6, *stk. 3*, og § 16, *stk. 1*, ændres »§ 66, stk. 1, nr. 8, i lov om social service« til: »§ 43, stk. 1, nr. 7, i barnets lov«.

11. I § 7, *stk. 3, nr. 5*, ændres »§ 66, stk. 1, nr. 7, i lov om social service« til: »§ 43, stk. 1, nr. 6, i barnets lov«.

12. I § 9, *stk. 1, 2. pkt.*, indsættes efter »lov om social service«: » og § 173 i barnets lov«.

13. I § 16, *stk. 1*, indsættes efter »opgaverne efter lov om social service«: » og barnets lov«

§ 4

I adoptionsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 775 af 7. august 2019 som ændret ved § 4 i lov nr. 227 af 15. februar 2022, foretages følgende ændringer:

1. I § 9, *stk. 3*, ændres »opfyldt« til: »opfyldt«, og »§ 58, stk. 1, nr. 1 eller 2, i lov om social service« ændres til: »§ 47, stk. 1, nr. 1 eller 2, i barnets lov«.

2. I § 9, *stk. 3*, indsættes som *2. pkt.*:
»Afgørelse efter 1. pkt. kan træffes inden barnets fødsel.«

3. I § 9, *stk. 4*, ændres », jf. § 66, stk. 1, nr. 1-4, i lov om social service« til: » efter § 43, stk. 1, nr. 1-4, i barnets lov«, og »§ 58, stk. 1, i lov om social service« ændres til: »§ 47, stk. 1, i barnets lov«.

4. I § 10, *stk. 1*, ændres »børn og unge-udvalget efter § 68 e i lov om social service« til: »børne- og ungeudvalget efter § 72 i barnets lov«.

5. I § 15 a, *stk. 3, 1. pkt.*, ændres »børn og unge-udvalget« til: »børne- og ungeudvalget«.

6. I § 25, *nr. 4*, udgår »og«, og i § 25, *nr. 5*, ændres »fortsætter.« til: »fortsætter, og«.

7. I § 25 indsættes som *nr. 6*:

»6) om en proces med henblik på at etablere kontakt mellem et adopteret barn og de oprindelige slægtninge, jf. § 25 f.«

8. Efter § 25 e indsættes:

»§ 25 f. Et barn, der er adopteret gennem national adoption efter § 4 a, stk. 1, og som er fyldt 12 år, kan tage initiativ til, at der iværksættes en proces med henblik på at

etablere kontakt mellem barnet og de oprindelige slægtninge. Anmodning herom sendes til Familieretshuset.

Stk. 2. Familieretshuset kan afslutte en proces efter stk. 1, hvis det vil være bedst for barnet, at der ikke etableres kontakt mellem barnet og de oprindelige slægtninge. Familieretshusets beslutning herom kan ikke påklages til højere administrativ myndighed.«

9. I § 32 a, stk. 1, 1. pkt., udgår »med godkendelse som adoptant«.

§ 5

I lov om voksenansvar, jf. lovbekendtgørelse nr. 764 af 1. august 2019 som ændret ved § 10 i lov nr. 821 af 9. juni 2020, foretages følgende ændringer:

- 1.** I § 2, stk. 1, § 3, stk. 1, 1. pkt., og § 7, stk. 1, ændres »§ 66, stk. 1, i lov om social service« til: »§ 43, stk. 1, i barnets lov«.
- 2.** I § 2, stk. 2, ændres »§ 66, stk. 1, nr. 8, i lov om social service« til: »§ 43, stk. 1, nr. 7, i barnets lov«.
- 3.** I § 2, stk. 4, § 4, stk. 1, § 5, stk. 1, 1. pkt., § 6, stk. 1, § 8, § 9, stk. 1, § 10, § 11, stk. 1, § 15, stk. 1, 1. pkt., § 16, stk. 1, § 17, stk. 1, § 19, stk. 1, og § 21, stk. 3, ændres »§ 66, stk. 1, nr. 6 og 7, i lov om social service« til: »§ 43, stk. 1, nr. 6, i barnets lov«.
- 4.** I § 4, stk. 2, § 4, stk. 4, § 4 a, § 9, stk. 3, § 15 a, stk. 1, § 16, stk. 5, 1. pkt., § 16 a, § 16 b, stk. 1 og 2, og § 21 a ændres »§ 66, stk. 1, nr. 6, i lov om social service« til: »§ 43, stk. 1, nr. 6, i barnets lov«.
- 5.** I § 6, stk. 1, og § 8 ændres »§ 66, stk. 1, nr. 3, jf. § 66, stk. 2, i lov om social service« til: »§ 43, stk. 1, nr. 3, i barnets lov«.
- 6.** I § 6, stk. 2, ændres »den kommunale plejefamilie« til: »den specialiserede plejefamilie«.
- 7.** I § 11, stk. 1 og 2, og § 15, stk. 1, 1. pkt., ændres »Børn og unge-udvalget« til: »Børne- og ungeudvalget«.
- 8.** I § 11, stk. 4, og § 15, stk. 3, ændres »§ 75, stk. 1, i lov om social service« til: »§ 143, stk. 1 og 2, i barnets lov«.
- 9.** I § 14, stk. 1, § 16, stk. 2, og § 18, stk. 1, ændres »§ 66, stk. 1, nr. 7, i lov om social service« til: »§ 43, stk. 1, nr. 6, i barnets lov«.
- 10.** I § 16, stk. 6, ændres »§ 66, stk. 1, nr. 5 og 6, i lov om social service« til: »§ 43, stk. 1, nr. 6, i barnets lov«.
- 11.** I § 23, stk. 2, og § 24 ændres »børn og unge-udvalget« til: »børne- og ungeudvalget«.
- 12.** I § 23, stk. 6, ændres »§§ 72 og 73 og § 74, stk. 2 og 3, i lov om social service« til: »§§ 140 og 141 og § 142, stk. 2 og 3, i barnets lov«.

13. I § 24 ændres »§ 169, stk. 2, og §§ 170-172 i lov om social service« til: ». § 147, stk. 2, og §§ 148-150 i barnets lov finder anvendelse«.

§ 6

I forældreansvarsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1768 af 30. november 2020, som ændret ved lov nr. 2215 af 29. december 2020, foretages følgende ændringer:

1. I § 24, 1. pkt., ændres »kapitel 11 i lov om social service« til: »kapitel 5 i barnets lov«, og i 2. pkt. ændres »børnefaglig undersøgelse efter kapitel 11 i lov om social service« til: »børneudredning efter §§ 18-27 i barnets lov«.

2. Efter § 29 a indsættes før overskriften før § 30:

»§ 29 b. Opholder et barn sig i en boform efter §§ 109 eller 110 i lov om social service med den ene forælder, og godtgøres det, at opholdet skyldes vold eller trusler om vold fra den anden forælder, træffes der af hensyn til barnets bedste efter anmodning fra den forælder, som barnet opholder sig hos, en midlertidig afgørelse om, at barnet ikke har samvær eller anden kontakt med den anden forælder. Dette gælder dog ikke, hvis det anses for bedst for barnet at have kontakt med den anden forælder.«

§ 7

I lov om Familieretshuset, jf. lovbekendtgørelse nr. 766 af 7. august 2019 som ændret ved § 1 i lov nr. 962 af 26. juni 2020, § 1 i lov nr. 969 af 26. juni 2020, § 3 i lov nr. 227 af 15. februar 2022 og § 9 i lov nr. 344 af 22. marts 2022, foretages følgende ændringer:

1. I § 9, 1. pkt., ændres »kapitel 11 i lov om social service« til: »kapitel 4-6 i barnets lov«.

2. I § 9, 2. pkt., ændres » børnefaglig undersøgelse efter § 50 i lov om social service« til: »børneudredning efter §§ 18-27 i barnets lov«.

3. I § 16, stk. 1, indsættes som nr. 4:

»4) Afholdelse af samtaler og rådgivning, når et barn udnytter sin initiativret efter § 25 f i adoptionsloven.«

4. I § 24, stk. 1, ændres »kapitel 11 i lov om social service« til: »barnets lov« og »§ 58 i lov om social service« til: »§ 47 i barnets lov«.

5. I § 24, stk. 4, 2. pkt., og § 29 ændres »kapitel 11 i lov om social service« til: »barnets lov«.

Beskæftigelsesministeriet

§ 8

I lov om Udbetaling Danmark, jf. lovbekendtgørelse nr. 240 af 12. februar 2021 som ændret ved § 11 i lov nr. 452 af 20. april 2022, foretages følgende ændring:

1. I § 12 a, stk. 1, 1. pkt., indsættes efter »repatrieringsloven«: », barnets lov«.

§ 9

I lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag, jf. lovbekendtgørelse nr. 63 af 21. januar 2019 som ændret ved § 3 i lov nr. 546 af 3. maj 2022, foretages følgende ændringer:

1. I § 5, stk. 1, nr. 4, ændres »lov om social service« to steder til: »barnets lov«.

2. I § 8, stk. 5, 1. pkt., ændres »§ 78 i lov om social service« til: »§ 42 i barnets lov«.

§ 10

I lov om delpension, jf. lovbekendtgørelse nr. 1120 af 17. september 2015 som ændret ved § 30 i lov nr. 1555 af 19. december 2017, § 6 i lov nr. 1559 af 27. december 2019 og § 5 i lov nr. 2202 af 29. december 2020, foretages følgende ændring:

1. I § 1, stk. 7, indsættes efter »lov om social service«: »eller § 90, nr. 11, i barnets lov«.

§ 11

I lov om sygedagpenge, jf. lovbekendtgørelse nr. 1712 af 20. august 2021 som ændret ved lov nr. 2590 af 28. december 2021 og § 9 i lov nr. 452 af 20. april 2022, foretages følgende ændring:

1. I § 32, stk. 3, og § 42, stk. 2, 1. pkt., ændres »§ 42 og« til: »§ 87 i barnets lov,« og efter »lov om social service« indsættes »eller § 90, nr. 11, i barnets lov«.

§ 12

I lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 528 af 25. april 2022, foretages følgende ændring:

1. I § 37 a, stk. 1, indsættes efter »lov om social service«: »eller § 90, nr. 11, i barnets lov«.

§ 13

I lov om aktiv socialpolitik, jf. lovbekendtgørelse nr. 241 af 12. februar 2021, som bl.a. ændret ved § 2 i lov nr. 466 af 20. marts 2021 og § 3 i lov nr. 1160 af 8. juni 2021 og senere ved § 3 i lov nr. 452 af 20. april 2022, foretages følgende ændringer:

1. I § 13 f, stk. 12, nr. 3, og § 75, stk. 4, 1. pkt., ændres »lov om social service« til: »barnets lov«, og »handicappet barn,« ændres til: »et barn med handicap eller døende nærtstående, efter lov om social service til pasning af«.

2. I § 22, stk. 3, 2. pkt., § 23, stk. 5, 2. pkt., § 25, stk. 6, 2. pkt., og § 96 ændres »lov om social service« til: »barnets lov«.

3. I § 32, 1. pkt., § 68 a, stk. 4, 1. pkt., § 69 j, stk. 11, 1. pkt., ændres »§ 42 i lov om social service« til: »§ 87 i barnets lov«.

§ 14

I barselsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 235 af 12. februar 2021 som ændret ved § 3 i lov nr. 527 af 27. marts 2021 og § 3 i lov nr. 1438 af 29. juni 2021, foretages følgende ændringer:

1. I § 27, stk. 3, 1. pkt., og § 28, stk. 2, 1. pkt., ændres »lov om social service« til: »barnets lov«, og »efter samme lov« ændres til: »efter barnets lov eller lov om social service«.

§ 15

I lov nr. 223 af 22. marts 2006 om lønmodtageres ret til fravær fra arbejde af særlige familiemæssige årsager foretages følgende ændringer:

1. I § 1, nr. 2 og 3, indsættes efter »lov om social service«: »eller barnets lov«.

§ 16

I lov om social pension, jf. lovbekendtgørelse nr. 527 af 25. april 2022, foretages følgende ændringer:

1. I § 26 s, stk. 2, nr. 4, ændres »servicelovens §§ 42 og 43« til: »§§ 87 og 88 i barnets lov«.

§ 17

I lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 234 af 10. februar 2022 som ændret ved § 2 i lov nr. 371 af 28. marts 2022 og § 7 i lov nr. 452 af 20. april 2022, foretages følgende ændringer:

1. I § 48, stk. 2, 3. pkt., og § 53, stk. 6, 2. pkt., ændres »§ 42« til: »§ 87 i barnets lov«.

2. I § 49, stk. 3, nr. 3, § 53, stk. 17, nr. 3, § 55, stk. 5, nr. 3, og § 56 a, stk. 5, nr. 3, ændres »lov om social service« til: »barnets lov«, og efter »eller« indsættes »efter lov om social service eller barnets lov til pasning«.

3. I § 53, stk. 18, ændres »lov om social service« til: »barnets lov«.

4. I § 74 a, stk. 10, ændres »lov om social service« til: »barnets lov«, og efter »eller« indsættes »efter lov om social service eller barnets lov«.

§ 18

I lov om arbejdsskadesikring, jf. lovbekendtgørelse nr. 376 af 31. marts 2020 som ændret ved § 1 i lov nr. 2200 af 29. december 2020, § 306 i lov nr. 1155 af 8. juni 2021 og § 2 i lov nr. 1163 af 8. juni 2021, foretages følgende ændringer:

1. I § 3, nr. 1, ændres »afsnit IV i lov om social service« til: »barnets lov«.

§ 19

I lov om individuel boligstøtte, jf. lovbekendtgørelse nr. 229 af 12. februar 2021, foretages følgende ændring:

1. I § 7 a, stk. 1, nr. 2, ændres »§ 57 a, stk. 7, i lov om social service« til: »§ 38, stk. 6, i barnets lov«.

§ 20

I lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension, jf. lovbekendtgørelse nr. 1110 af 10. oktober 2014 som bl.a. ændret ved § 1 i lov nr. 1569 af 15. december 2015 og § 10 i lov nr. 1559 af 27. december 2019 og senest ved lov nr. 1159 af 8. juni 2021, foretages følgende ændring:

1. I § 2 a, stk. 5, ændres »§§ 42, 43 og 66 a i lov om social service« til: »§§ 59, 87 og 88 i barnets lov«.

Børne- og Undervisningsministeriet

§ 21

I lov om folkeskolen, jf. lovbekendtgørelse nr. 1887 af 1. oktober 2021 som ændret ved lov nr. 2047 af 14. november 2021, foretages følgende ændring:

1. I § 20, stk. 5, 1. pkt., og § 22, stk. 5, 2. pkt., ændres »lov om social service oprettet eller« til: »lov om socialtilsyn«.

§ 22

I dagtilbudsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1912 af 6. oktober 2021, foretages følgende ændring:

1. I § 3, stk. 3, og § 3 a, stk. 2, 2. pkt., ændres »§ 19, stk. 2, i lov om social service« til: »§ 15, stk. 1, i barnets lov«.

2. I § 4, stk. 3, ændres »lov om social service« til: »barnets lov«.

3. I § 84, stk. 1, og § 91 ændres »hjelpeforanstaltninger efter § 52 i lov om social service« til: »indsatser efter § 32 og kapitel 5 i barnets lov«.

§ 23

I lov om de gymnasiale uddannelser, jf. lovbekendtgørelse nr. 1375 af 24. juni 2021, foretages følgende ændring:

1. I § 61 b indsættes efter »lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v.«: », barnets lov«.

§ 24

I lov om forberedende grunduddannelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 606 af 24. maj 2019, foretages følgende ændring:

1. I § 34 a indsættes efter »lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v.«: », barnets lov«.

§ 25

I lov om efterskoler og frie fagskoler, jf. lovbekendtgørelse nr. 1903 af 6. oktober 2021, foretages følgende ændringer:

1. I § 33, stk. 1, 3. pkt., ændres »§ 52, stk. 3, nr. 7, i lov om social service« til: »kapitel 5 eller 6 i barnets lov«.

§ 26

I lov om friskoler og private grundskoler, jf. lovbekendtgørelse nr. 1656 af 9. august 2021, foretages følgende ændring:

1. I § 34, stk. 3, ændres »§ 32 a, stk. 1, i lov om social service« til: »§ 85, stk. 1, i barnets lov«.

§ 27

I lov om erhvervsuddannelser, jf. lovbekendtgørelse nr. 1868 af 28. september 2021 som ændret ved § 25 i lov nr. 2055 af 16. november 2021, foretages følgende ændring:

1. I § 29 c indsættes efter »lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v.«: », barnets lov«.

§ 28

I lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, jf. lovbekendtgørelse nr. 426 af 4. april 2022, foretages følgende ændringer:

1. I § 21 i, stk. 1, nr. 1, indsættes efter »lov om social service«: »eller § 90, nr. 1-3, i barnets lov«.

2. I § 21 i, stk. 1, nr. 2, ændres »§ 66, stk. 1, nr. 5 og 6,« til: »§ 43, stk. 1, nr. 6, i barnets lov«.

Justitsministeriet

§ 29

I lov om rettens pleje, jf. lovbekendtgørelse nr. 1835 af 15. september 2021, foretages følgende ændringer:

1. I § 71, nr. 6, ændres »§ 172 i lov om social service« til: »§ 150 i barnets lov«.

2. I § 722, stk. 1, nr. 2, ændres »hjelpeforanstaltninger efter § 52 i lov om social service« til: »indsatser efter § 32 og kapitel 5 i barnets lov«.

§ 30

I straffeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1851 af 20. september 2021, foretages følgende ændringer:

1. I § 57, nr. 9, ændres »foranstaltninger efter § 52 i lov om social service« til: »indsatser efter § 32 og kapitel 5 i barnets lov«.

§ 31

I lov om fonde og visse foreninger, jf. lovbekendtgørelse nr. 2020 af 11. december 2020, foretages følgende ændringer:

1. I § 1, stk. 4, nr. 2, indsættes efter »lov om social service«: », barnets lov«.

§ 32

I lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet, jf. lovbekendtgørelse nr. 1705 af 27. december 2018, som ændret ved § 3 i lov nr. 2394 af 14. december 2021, foretages følgende ændringer:

1. I § 13, stk. 1, nr. 5, ændres »§ 55 i lov om social service« til: »§ 32, stk. 1, nr. 6, i barnets lov«.

2. I § 13, stk. 1, nr. 6, ændres »en aflastningsordning« til: »et støtteophold«, og »§ 55 i lov om social service« ændres til: »§ 32, stk. 1, nr. 7, i barnets lov«.

3. I § 13, stk. 5, ændres »§ 57 a i lov om social service« til: »§ 38 i barnets lov«.

4. I § 15, stk. 2, ændres »§ 63 a, stk. 3, i lov om social service« til: »§§ 12 og 13 i lov om voksenansvar for anbragte børn og unge«.

5. § 16, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Kommunalbestyrelsen træffer afgørelse om de nærmere rammer og vilkår under den konkrete anbringelse på en sikret døgninstitution.«

6. § 17, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Kommunalbestyrelsen træffer afgørelse om de nærmere rammer og vilkår under den konkrete anbringelse på en særligt sikret afdeling.«

7. I § 18, stk. 2, ændres »§ 71, stk. 3 og 4, i lov om social service« til: »§ 105 i barnets lov«.

8. I § 19, stk. 2, ændres »§ 68 b, stk. 1, 2. og 3. pkt., og stk. 2-4, i lov om social service« til: »§ 52, stk. 2-5, og § 53, stk. 1 og 3, i barnets lov«.

9. I § 21, stk. 5, § 51, stk. 2, og § 53, stk. 2, ændres »§ 64 i lov om social service« til: »§ 139 i barnets lov«.

10. I § 22, stk. 2, 1. pkt., ændres »§ 68, stk. 4, i lov om social service« til: »§ 100, stk. 1 og 3, i barnets lov«.

11. I § 22, stk. 5, 1. pkt., og stk. 6, 1. pkt., ændres »§ 68, stk. 1-4, i lov om social service« til: »§ 99, § 100, stk. 1 og 3, og § 102, stk. 1, i barnets lov«.

12. I § 24, stk. 2, nr. 1, ændres »§ 48 i lov om social service« til: »§ 5, stk. 3 og 4, i barnets lov«.

13. I § 32, stk. 2, ændres »§ 71, stk. 5, jf. § 71, stk. 3 og 4, i lov om social service« til: »§ 105 i barnets lov«.

14. I § 33, 2. pkt., og § 36, stk. 1, 2. pkt., ændres »Er barnet eller den unge i forvejen underlagt foranstaltninger efter § 52 i lov om social service« til: »Er der i forvejen iværksat indsatser for barnet eller den unge efter § 32 eller kapitel 5 i barnets lov«, og »disse foranstaltninger« ændres til: »disse indsatser«.

15. I § 33, 3. pkt., og § 36, stk. 1, 3. pkt., indsættes efter »foranstaltningerne«: »og indsatserne«.

16. I § 54, stk. 1, ændres »§§ 70 og 148 i lov om social service« til: »§ 156 i barnets lov«.

17. I § 54, stk. 3, 1. pkt., ændres »foranstaltninger efter § 52, stk. 3, nr. 1-6, 8 og 9, i lov om social service,« til: »indsatser efter § 32 i barnets lov«, og i 2. pkt., ændres »foranstaltninger« til: »indsatser«.

18. I § 56, stk. 3, ændres »§§ 170-172 i lov om social service« til: »§§ 148-150 i barnets lov«.

§ 33

I lov om erstatning fra staten til ofre for forbrydelser, jf. lovbekendtgørelse nr. 1209 af 18. november 2014 som ændret ved § 14 i lov nr. 285 af 29. marts 2015, § 4 i lov nr. 140 af 28. februar 2018 og lov nr. 486 af 30. april 2019, foretages følgende ændringer:

1. I § 3, stk. 1, nr. 4, ændres »lov om social service« til: »barnets lov«.

Skatteministeriet

§ 34

I afskrivningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 242 af 18. februar 2021 som ændret ved § 1 i lov nr. 672 af 19. april 2021, foretages følgende ændringer:

1. I § 14, stk. 2, nr. 4, indsættes efter »lov om social service«: »eller barnets lov«.

§ 35

I lov om registrering af køretøjer, jf. lovbekendtgørelse nr. 186 af 1. marts 2020 som senest ændret ved § 19 i lov nr. 1240 af 11. juni 2021, foretages følgende ændringer:

1. I § 8, stk. 2, nr. 2, og § 11, stk. 2, indsættes efter »lov om social service«: »eller barnets lov«.

§ 36

I lov om skattefri kompensation for forhøjede energi- og miljøafgifter, jf. lovbekendtgørelse nr. 944 af 5. august 2015 som ændret bl.a. ved § 2 i lov nr. 191 af 27. februar 2017, § 2 i lov nr. 1724 af 27. december 2018, § 17 i lov nr. 1559 af 27. december 2019

og § 2 i lov nr. 1944 af 15. december 2020 og senest ved § 13 i lov nr. 2202 af 29. december 2020, foretages følgende ændringer:

1. To steder i § 1, stk. 2, 1. pkt., ændres »lov om social service« til: »barnets lov«.

§ 37

I ligningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1735 af 17. august 2021, foretages følgende ændringer:

1. I § 7, nr. 9, indsættes efter »Ydelser efter lov om social service,«: »barnets lov,«, »§ 45, stk. 5, § 66 b, stk. 4, 2. pkt.,« udgår, og efter »§ 100 i lov om social service,« indsættes »ydelser efter § 59, stk. 1, 2. pkt., og § 89, stk. 5, i barnets lov,«.

2. I § 7, nr. 11, 1. pkt., ændres »lov om social service § 52, stk. 3, nr. 7« til: »kapitel 5 i barnets lov«.

3. I § 7, nr. 34, udgår »og 10«, og efter »lov om social service« indsættes »og § 34 i barnets lov«.

4. I § 9, stk. 6, 1. pkt., ændres »§ 66 a, stk. 1, og § 66 b, stk. 1, i lov om social service« til: »§ 57 og § 58, stk. 1, i barnets lov«, og i 2. pkt. ændres »§ 55, stk. 4, i lov om social service« til: »§ 197 i barnets lov«.

§ 38

I lov om vægtafgift af motorkøretøjer m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1107 af 2. juni 2021, foretages følgende ændringer:

1. I § 16, stk. 1, 1. pkt., indsættes efter »lov om social service«: »eller barnets lov«.

§ 39

I lov om merværdiafgift, jf. lovbekendtgørelse nr. 1021 af 26. september 2019 som senest ændret ved § 5 i lov 1240 af 11. juni 2021, foretages følgende ændringer:

1. I § 13, stk. 1, nr. 2, 2. pkt., indsættes efter »lov om social service«: »eller § 90, nr. 1, i barnets lov«.

§ 40

I lov om afgift efter brændstofforbrug m.v. for visse person- og varebiler, jf. lovbekendtgørelse nr. 1147 af 31. maj 2021, foretages følgende ændringer:

1. I § 7, stk. 1, 1. pkt., indsættes efter »lov om social service«: »eller barnets lov«.

§ 41

I lov om beskatning af pensionsordninger m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1327 af 10. september 2020 som senest ændret ved § 3 i lov nr. 465 af 20. marts 2021, foretages følgende ændringer:

1. I § 19, stk. 2, 2. pkt., ændres »§ 42 i lov om social service« til: »§ 87 i barnets lov«.

§ 42

I lov om en børne- og ungeydelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 609 af 3. juni 2016 som senest ændret ved § 1 i lov nr. 1944 af 15. december 2020, foretages følgende ændringer:

1. To steder i § 2, stk. 1, nr. 4, ændres »lov om social service« til: »barnets lov«.
2. I § 2, stk. 1, nr. 5, ændres »§ 57 a, stk. 7, i lov om social service« til: »§ 38, stk. 7, i barnets lov«.
3. I § 4, stk. 7, ændres »§ 78 i lov om social service« til: »§ 42 i barnets lov«.

§ 43

I kildeskatteloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 824 af 28. april 2021 som senest ændret ved § 1 i lov nr. 1181 af 8. juni 2021, foretages følgende ændringer:

1. I § 49 A, stk. 3, nr. 2, litra f, ændres »§§ 42 og 43 i lov om social service« til: »§§ 87 og 88 i barnets lov«.
2. I § 49 A, stk. 3, nr. 4, ændres »§ 42 i lov om social service« til: »§ 87 i barnets lov«.

Indenrigs- og Boligministeriet

§ 44

I lov om forpligtende kommunale samarbejder, jf. lovbekendtgørelse nr. 423 af 30. april 2018 som ændret ved § 4 i lov nr. 498 af 1. maj 2019, foretages følgende ændringer:

1. I § 1, stk. 2, nr. 2, litra b, udgår »§ 44, jf. § 86, stk. 2, og«, og efter »lov om social service« indsættes »og § 90, nr. 3, i barnets lov«.
2. I § 1, stk. 2, nr. 4, litra a, udgår »§ 11, stk. 7,« og »32, 36, 41, 42, 45,«, og »lov om social service og« ændres til: »lov om social service,«.
3. I § 1, stk. 2, nr. 4, indsættes efter litra a som nyt litra:
»b) § 31, § 81, stk. 1, og §§ 83, 84, 86, 87 og 89 i barnets lov og«.
Litra b bliver herefter litra c.
4. I § 1, stk. 2, nr. 4, litra b, der bliver litra c, indsættes efter »litra a«: »og b«.

§ 45

I lov om leje af almene boliger, jf. lovbekendtgørelse nr. 928 af 4. september 2019 som senest ændret ved § 2 i lov nr. 1167 af 8. juni 2021, foretages følgende ændring:

1. I § 37, 1. pkt., ændres »§ 102 i lov om social service« til: »§ 116 i lov om social service og § 90, nr. 8, i barnets lov«.

§ 46

I lov om leje, jf. lovbekendtgørelse nr. 927 af 4. september 2019 som senest ændret ved § 3 i lov nr. 1167 af 8. juni 2021, foretages følgende ændring:

1. I § 29, stk. 9, 1. pkt., indsættes efter »lov om social service«: »og barnets lov«.

Sundhedsministeriet

§ 47

I sundhedsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 903 af 26. august 2019 som senest ændret ved lov nr. 1184 af 8. juni 2021, foretages følgende ændringer:

1. I § 86, stk. 3, nr. 3, indsættes efter »lov om social service«: »eller barnets lov«.
2. Efter kapitel 20 indsættes som nyt kapitel:

»Kapitel 20 a

Kennedy Centret

§ 87 a. Praktiserende læger, speciallæger og andre, der virker inden for social- og sundhedsvæsenet, kan med samtykke fra forældremyndighedens indehaver videregive oplysninger om børn og unge under 18 år med nedsat synsfunktion til Kennedy Centret. Kennedy Centret kan med samtykke fra forældremyndighedens indehaver videregive disse oplysninger til social-, sundheds- og undervisningsmyndighederne.

Stk. 2. Sundhedsministeren kan fastsætte nærmere regler om videregivelse af oplysninger til og fra Kennedy Centret efter stk. 1.«

3. I § 88 b og § 240 a, stk. 1 og 2, ændres »§§ 42, 44 eller 83« til: »§ 83«, og efter »lov om social service« indsættes: »eller § 87 og § 90, nr. 1-3, i barnets lov«.

4. I § 205 d, stk. 1, indsættes efter »lov om social service«: »eller § 90, nr. 1, i barnets lov«.

5. I § 240 a, stk. 2, indsættes efter »hjælp efter lov om social service«: »og barnets lov«.

6. I § 240 a, stk. 3, indsættes efter »lov om social service«: »eller § 90, nr. 1, i barnets lov«.

Udlændinge- og Integrationsministeriet

§ 48

I lov om integrationsgrunduddannelse (igu), jf. lovbekendtgørelse nr. 623 af 8. juni 2016 som ændret ved § 1 i lov nr. 562 af 7. maj 2019, § 11 i lov nr. 2189 af 29. december 2020 og lov nr. 722 af 27. april 2021, foretages følgende ændringer:

1. I § 10, stk. 4, 2. pkt., ændres »lov om social service« til: »barnets lov«.

§ 49

I udlændingeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1910 af 26. september 2021 som ændret senest ved § 20 i lov nr. 2055 af 16. november 2021, foretages følgende ændringer:

1. Overalt i loven ændres »børn og unge-udvalgets« til: »børne- og ungeudvalgets«, »børn og unge-udvalget« ændres til: »børne- og ungeudvalget«, og »Børn og unge-udvalget« ændres til: »Børne- og ungeudvalget«.

2. I § 11, stk. 14, 1. pkt., ændres »lov om social service« til: »barnets lov«, og »barn eller« ændres til: »barn, efter lov om social service eller barnets lov til pasning af«.

3. I § 44 c, stk. 2 og 3, ændres »§ 11, stk. 3, og § 52, stk. 3, nr. 3 og 9, i lov om social service« til: »§ 30 og § 32, stk. 1, nr. 5 og 8, i barnets lov«.

4. I § 56 d, stk. 1, 2. pkt., ændres »§ 169, stk. 2, og §§ 170-172 i lov om social service« til: »§ 147, stk. 2, og §§ 148-150 i barnets lov«.

5. To steder i § 62 l, stk. 1, ændres »§ 66, stk. 1, i lov om social service« til: »§ 43, stk. 1, i barnets lov«.

6. I § 62 l, stk. 6, 1. pkt., ændres »lov om social service« til: »barnets lov«.

7. I § 62 l, stk. 8, 2. pkt., ændres »§ 64, stk. 5, 2. pkt., i lov om social service« til: »§ 139, stk. 2, i barnets lov«.

8. I § 62 l, stk. 12, 1. pkt., ændres »§ 66, stk. 1, i lov om social service« til: »§ 43, stk. 1, i barnets lov«.

9. I § 62 m, stk. 1, og stk. 2, 1. pkt., § 62 n, stk. 1 og 2, og § 62 o, stk. 2, ændres »§ 66, stk. 1, nr. 7, i lov om social service« til: »§ 43, stk. 1, nr. 6, i barnets lov«.

10. I § 62 x, stk. 1, ændres »§§ 46-48 a, 50-50 b og 51, § 52, stk. 1 og 2, stk. 3, nr. 1-7 og 9, og stk. 4, §§ 53-54 a, § 55, stk. 1-3, § 56, § 58, stk. 1-3 og 5, §§ 59 og 62-63 a, § 63 b, stk. 1, stk. 2, nr. 1-3, og stk. 3-5, §§ 63 c-65, § 66, stk. 1, nr. 1-8, og stk. 2 og 3, §§ 66 a-66 f, 67-68 b og 69-75, kapitel 13, § 101, stk. 10 og 12, § 140, stk. 1-3, 5 og 6, §§ 140 a, 148, 156 og 157, kapitel 30 og § 172 a i lov om social service« til: »§ 2, § 5, stk. 3 og 4, § 6, § 8, stk. 3, kapitel 3, § 32, stk. 1, nr. 1-3 og 5-8, § 32, stk. 2-5, §§ 34, 37, 40 og 42-45, § 46, stk. 2, § 47, stk. 1-4, § 50, stk. 1-6, § 51, stk. 1, § 52, § 53, stk. 1 og 3, §§ 55-61, § 62, stk. 1, 3 og 4, § 63, §§ 65-67, § 74, stk. 2, kapitel 7, §§ 91-92 og 94, kapitel 12, §§ 99, 100 og 102, kapitel 10, §§ 108-112, 124, 125, 127, 129, 139-152 og 155, § 156, stk. 1, 2, 4 og 5, og kapitel 23 i barnets lov«.

11. I § 62 x, stk. 2, ændres »kapitel 12, § 140, stk. 1-3, 5 og 6, §§ 140 a og 148 og kapitel 30 i lov om social service« til: »§§ 108-110, 113-121 og 144-150 og § 156, stk. 1, 2 og 4, i barnets lov«.

12. I § 62 y, stk. 2 og 3, ændres »lov om social service« til: »barnets lov«.

13. I § 62 z ændres »§§ 49 a, 49 b og 50 c i lov om social service« til: »§§ 11 e og 11 f i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område og § 126 i barnets lov«.

§ 50

I lov nr. 324 af 16. marts 2022 om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine som ændret ved § 1 i lov nr. 546 af 3. maj 2022 foretages følgende ændringer:

1. I § 31 a ændres »§§ 52 eller 58 i lov om social service« til: »§ 32, stk. 1, nr. 7, eller §§ 46 eller 47 i barnets lov«, og »§ 66 b, stk. 1, i lov om social service« ændres til: »§ 58, stk. 1, i barnets lov«.

Ikrafttræden

§ 51

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2023.

Stk. 2. Regler fastsat i medfør af § 11, stk. 9, § 32, stk. 2, 4 og 5, § 32 a, stk. 7, § 36, stk. 2, § 41, stk. 5, § 42, stk. 4, § 43, stk. 5 og 6, § 45, stk. 6, § 50 a, stk. 2, § 57 b, stk. 9, § 57 d, stk. 3, § 63 a, stk. 4, § 63 b, stk. 5, § 63 c, stk. 5, § 64, stk. 5, § 66 b, stk. 7, § 66 c, stk. 4, § 66 d, stk. 2, § 66 e, stk. 3, § 66 f, stk. 2, § 68 h, § 114, stk. 4, § 153, stk. 3, § 153 a, stk. 2, § 158, stk. 2, §§ 159 og 172 og § 174, stk. 5 og 6, i lov om social service, jf. lovbekendtgørelse nr. 170 af 24. januar 2022 med senere ændringer, § 8, stk. 2, og § 21, stk. 1, og i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, jf. lovbekendtgørelse nr. 265 af 25. februar 2022, § 1, stk. 7, i lov om delpension, jf. lovbekendtgørelse nr. 1120 af 17. september 2015 med senere ændringer, § 3 i lov om arbejdsskadesikring, jf. lovbekendtgørelse nr. 314 af 10. marts 2022, og § 86, stk. 3, og § 240 a, stk. 3, i sundhedsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 210 af 27. januar 2022 med senere ændringer, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af nye regler.

Territorial anvendelse

§ 52

Stk. 1. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. §§ 31, 33 og 49 kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som de færøske og grønlandske forhold tilsiger.

Stk. 3. §§ 4, 6 og 7 kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger.

Stk. 4. De ændringer, der følger af de love, der er omfattet af stk. 2 og 3, kan sættes i kraft på forskellige tidspunkter.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Lovforslagets indhold
 - 2.1. Adoption uden samtykke inden fødslen
 - 2.1.1. Gældende ret
 - 2.1.2. Social- og Ældreministeriets overvejelser
 - 2.1.3. Den foreslåede ordning
 - 2.2. Midlertidig placering ved adoption uden samtykke
 - 2.2.1. Gældende ret
 - 2.2.2. Social- og Ældreministeriets overvejelser
 - 2.2.3. Den foreslåede ordning

- 2.3. Netværksadoption
 - 2.3.1. Gældende ret
 - 2.3.2. Social- og Ældreministeriets overvejelser
 - 2.3.3. Den foreslåede ordning
- 2.4. Initiativret for adopterede børn
 - 2.4.1. Gældende ret
 - 2.4.2. Social- og Ældreministeriets overvejelser
 - 2.4.3. Den foreslåede ordning
- 2.5. Samvær med børn på kvindekrisecentre m.v.
 - 2.5.1. Gældende ret
 - 2.5.2. Social- og Ældreministeriets overvejelser
 - 2.5.3. Den foreslåede ordning
- 2.6. Fast-track ordning for godkendelse af plejefamilier
 - 2.6.1. Gældende ret
 - 2.6.2. Social- og Ældreministeriets overvejelser
 - 2.6.3. Den foreslåede ordning
- 2.7. Ændringer som følge af barnets lov
 - 2.7.1. Ændringer i lovgivning på Social- og Ældreministeriets ressort
 - 2.7.1.1. Gældende ret
 - 2.7.1.2. Social- og Ældreministeriets overvejelser
 - 2.7.1.3. Den foreslåede ordning
 - 2.7.2. Ændringer i lovgivning på andre ministerieområder end Social- og Ældreministeriets ressort
 - 2.7.2.1. Gældende ret
 - 2.7.2.2. Social- og Ældreministeriets overvejelser
 - 2.7.2.3. Den foreslåede ordning
- 3. Forholdet til Danmarks internationale forpligtelser
- 4. Ligestillingsmæssige konsekvenser
- 5. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige
- 6. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
- 7. Administrative konsekvenser for borgere
- 8. Klimamæssige konsekvenser
- 9. Natur- og miljømæssige konsekvenser
- 10. Forholdet til EU-retten
- 11. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
- 12. Sammenfattende skema

1. Indledning

Dette lovforslag udmønter sammen med det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov aftalen om Børnene først, som regeringen og Enhedslisten, Radikale Venstre, Socialistisk Folkeparti, Alternativet, Venstre, Det Konservative Folkeparti, Liberal Alliance, Dansk Folkeparti og Kristendemokraterne indgik den 11. maj 2021.

Lovforslagene skal samlet hjælpe udsatte børn og familier tidligere og bedre end i dag. Lovgivningen om hjælp og støtte til børn og unge, der efter gældende ret fremgår af lov om social service, jf. lovbekendtgørelse nr. 170 af 24. januar 2022 (serviceloven), skal samtidigt udskilles til en særskilt lov – barnets lov.

Med dette lovforslag foreslås de ændringer i lovgivningen, der er en konsekvens af etableringen af barnets lov.

Lovforslaget indeholder endvidere en række forslag på det familieretlige område. Det drejer sig for det første om adoptionsområdet, hvor der med henblik på at sikre færre

skift og mere stabilitet for udsatte børn foreslås mulighed for at træffe afgørelse om adoption før fødslen. Samtidigt foreslås der skabt mulighed for netværksadoptioner i tilfælde, hvor et barn eller en ung har en særlig tilknytning til en person eller familie, der ønsker at sikre barnet en stabil opvækst i en blivende ramme, når barnets forældre ikke kan det. Endelig foreslås der på adoptionsområdet en initiativret for barnet til at søge at få kontakt med sine oprindelige slægtninge.

For det andet foreslås der på det familieretlige område en ændring af forældreansvarsloven således, at der af hensyn til barnets bedste skal træffes en midlertidig afgørelse om, at et barn ikke har samvær og anden kontakt med den anden forælder, når barnet opholder sig på et kvindekrisecenter eller et tilbud efter servicelovens § 110 med den ene forælder, det godtgøres, at opholdet skyldes vold eller trusler om vold fra den anden forælder, og den forælder, som barnet opholder sig hos, anmoder om, at barnet ikke har samvær eller anden kontakt med den anden forælder. Der skal dog ikke træffes en sådan afgørelse, når det anses for bedst for barnet at have kontakt med den anden forælder.

Derudover foreslås en fast-track ordning for godkendelse af plejefamilier. Ordningen indebærer, at en anbringende kommune under helt særlige omstændigheder vil kunne anmode et socialtilsyn om at undergive en anmodning om godkendelse som plejefamilie en særlig hurtig behandling og træffe afgørelse inden for en periode på seks uger. Det er bl.a. en forudsætning, at kommunalbestyrelsen uden resultat har afsøgt andre muligheder for anbringelse i en godkendt plejefamilie, at plejefamilien ikke i forvejen er godkendt af socialtilsynet, og anbringelsen i den konkrete plejefamilie derfor kun vil kunne opretholdes i seks uger.

2. Lovforslagets indhold

2.1. Adoption uden samtykke inden fødslen

2.1.1. Gældende ret

Efter § 2 i adoptionsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 775 af 7. august 2021, må adoption kun bevilges, når den efter foretagen undersøgelse kan antages at være bedst for den, som ønskes adopteret, og denne enten ønskes opfostret hos adoptanten eller har været opfostret hos denne, eller der foreligger anden særlig grund til adoptionen.

Efter lovens § 4 a, stk. 1, jf. §§ 25 a og 25 b, må adoption af et barn kun bevilges, når ansøgeren er godkendt som adoptant af adoptionssamrådet eller Adoptionsnævnet. Sådanne adoptioner, der kaldes fremmedadoptioner, kræver, at adoptanterne gennemgår et godkendelsesforløb.

Det følger dog af lovens § 4 a, stk. 2, at godkendelse som adoptant ikke kræves ved stedbarnsadoption eller i situationer, hvor der består nært slægtskab eller andet særligt tilknytningsforhold mellem adoptanten og adoptivbarnet eller dets forældre. Sådanne adoptioner kaldes familieadoptioner.

Det fremgår af § 7 i adoptionsloven, at adoption af en person under 18 år kræver samtykke fra forældrene. Hvis den ene af forældrene er uden del i forældremyndigheden, forsvundet eller på grund af sindssygdom, åndssvaghed eller lignende tilstand er ude af stand til at handle fornuftmæssigt, kræves kun samtykke fra den anden forælder. Gælder dette begge forældrene, kræves samtykke fra værge.

Fra forældre, hvis samtykke ikke kræves efter lovens § 7, skal der efter lovens § 13, inden afgørelse træffes, indhentes en erklæring, medmindre dette skønnes at ville kunne

være til væsentlig skade for barnet eller at ville medføre en uforholdsmæssig forsinkelse af sagen.

Efter § 8, stk. 2, i adoptionsloven kan samtykke ikke modtages før tre måneder efter barnets fødsel, medmindre ganske særlige forhold foreligger. Inden samtykket modtages, skal forældrene efter bestemmelsens stk. 3 være vejledt om adoptionens og samtykkets retsvirkninger. Fristen giver mulighed for at rådgive forældrene om de hjælpeforanstaltninger, der kan stilles til rådighed, hvis de vælger at beholde barnet.

Selvom moren ønsker at bortadoptere sit nyfødte barn, indebærer bestemmelserne i §§ 7 og 13 i adoptionsloven, at adoptionen som udgangspunkt ikke kan gennemføres, før det er fastslået, hvem der anses som far eller medmor til barnet efter børneloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 772 af 7. august 2019 som ændret ved § 1 i lov nr. 227 af 15. februar 2022. Herved sikres det, at barnets far eller medmor får mulighed for at udtale sig om adoptionsspørgsmålet, jf. § 13 i adoptionsloven. Endvidere sikres det, at faderskabet eller medmoderskabet så vidt muligt registreres således, at barnet senere kan få oplyst, hvem dets genetiske far er, eller hvem der har givet samtykke til, at moren blev behandlet med assisteret reproduktion. Henset til, at adoptionssagen af hensyn til barnet bør behandles hurtigst muligt, bør det sikres, at afklaringen af forældreskabet til barnet ikke trækker sagen unødigt i langdrag.

Faderskab og medmoderskab registreres efter kapitel 1 og 1 a i børneloven som udgangspunkt i forbindelse med barnets fødsel. Som udgangspunkt registreres faderskab og medmoderskab på grundlag af den pågældendes ægteskab med moren eller på grundlag af en erklæring om at ville varetage omsorgen og ansvaret for barnet.

Når der ikke er registreret faderskab eller medmoderskab til barnet i forbindelse med fødslen, rejses der sag om faderskab og medmoderskab. En sådan sag behandles indledningsvist af Familieretshuset. Inden barnets fødsel kan sagen efter § 4 i børneloven rejses af moderen eller af Familieretshuset.

Det følger af § 8, stk. 1, i børneloven, at moren til brug for behandlingen af sagen har pligt til at oplyse, hvem der er eller kan være barnets far, og hvem der har givet samtykke en eventuel behandling med assisteret reproduktion. Denne oplysningspligt gælder også, selvom hun ønsker at bortadoptere barnet.

Faderskab og medmoderskab kan fastslås ved anerkendelse og ved afgørelse. Er der flere mulige fædre, er det ofte nødvendigt at foretage retsgenetiske undersøgelser for at fastslå, hvem af dem der er far til barnet. Endvidere kan afgørelsen ikke træffes, før alle mulige fædre er blevet inddraget i sagen. Det kan forekomme, at behandlingen af en sag om faderskab eller medmoderskab trækker ud, f.eks. hvis den eller de mulige fædre eller den mulige medmor ikke umiddelbart kan anerkende faderskabet eller medmoderskabet, eller hvis en mand, der er eller kan være far til barnet, eller en mulig medmor til barnet har ukendt adresse, bor i udlandet eller ikke reagerer på Familieretshusets henvendelser. I så fald kan adoptionen gennemføres, hvis alle de involverede mænd og kvinder erklærer sig indforstået med adoptionen.

Ønsker en mulig far eller medmor ikke at tilslutte sig adoptionen, sættes adoptionssagen som udgangspunkt i bero, indtil forældreskabet er endeligt fastlagt.

En mand, der har haft et seksuelt forhold til en kvinde i den periode, hvor hun blev gravid, har efter § 6 i børneloven i visse tilfælde ret til at få prøvet, om han er far til barnet. Anmodning herom skal fremsættes senest seks måneder efter barnets fødsel.

Tilsvarende kan en mand eller kvinde, som har givet samtykke til, at moren blev behandlet med assisteret reproduktion, inden seks måneder efter barnets fødsel rejse sag om faderskab eller medmoderskab, jf. § 6 a i børneloven. Disse muligheder for at rejse sag om faderskab eller medmoderskab er efter praksis som udgangspunkt ikke til hinder for at gennemføre adoptionen, selvom seksmåneders-fristen ikke er udløbet. Hvis helt særlige forhold tyder på, at der f.eks. kan være en mand, der har ret til at få prøvet sit faderskab efter § 6 i børneloven, og som ønsker at udnytte denne ret, bør adoptionen ikke gennemføres før udløbet af seksmåneders-fristens udløb.

At forældreskabet til barnet fastslås efter adoptionen, berører ikke adoptionens gyldighed, og som følge af adoptionen vil fastslåelsen af forældreskabet ikke have nogen retsvirkninger.

Adoptionsloven indeholder i § 9 bestemmelser om adoption, selvom forældrene ikke har givet samtykke til adoptionen.

Adoptionsbevilling kan efter § 9, stk. 2, i adoptionsloven meddeles i særlige tilfælde, hvis væsentlige hensyn til, hvad der er bedst for barnet, taler for det. Bestemmelsen fungerer som en opsamlingsbestemmelse for sager, der falder uden for anvendelsesområderne for bestemmelserne i § 9, stk. 3 og 4, om adoption uden samtykke.

Adoptionsbevilling kan efter § 9, stk. 3, i adoptionsloven meddeles efter bestemmelsens stk. 2, hvis betingelserne for anbringelse af barnet uden for hjemmet uden samtykke i § 58, stk. 1, nr. 1 eller 2, i serviceloven er opfyldt og det er sandsynliggjort, at forældrene varigt vil være ude af stand til at varetage omsorgen for barnet, og at adoption af hensyn til kontinuiteten og stabiliteten i barnets opvækst vil være bedst for barnet.

Efter § 58, stk. 1, nr. 1 og 2, i serviceloven kan et barn anbringes uden for hjemmet, når der er en åbenbar risiko for, at barnets sundhed eller udvikling lider alvorlig skade på grund af utilstrækkelig omsorg for eller behandling af barnet eller overgreb, som barnet har været udsat for. I disse situationer kan børn og unge-udvalget uden samtykke fra forældremyndighedsindehaveren træffe afgørelse om, at barnet anbringes uden for hjemmet.

Betingelsen i § 9, stk. 3, i adoptionsloven om, at det skal være sandsynliggjort, at forældrene varigt er ude af stand til at varetage omsorgen for barnet, forudsætter, at forældrene er ude af stand til at varetage omsorgen for barnet i hele barnets opvækst. Dette indebærer, at der skal foretages en prognosevurdering af den fremtidige forældreevne.

Undersøgelsen af den fremtidige forældreevne udføres som en del af den børnefaglige undersøgelse af barnets og familiens forhold efter servicelovens § 50, jf. nedenfor. Manglende forældreevne kan f.eks. skyldes svær, kronisk psykisk lidelse, svære personlighedsforstyrrelser, mental retardering og langvarigt misbrug. Der kan også være tale om forældre, der inden for de seneste år ikke har været i stand til at tage sig af deres børn, og hvor det ikke med støtte og behandling har været muligt at forbedre forældreevnen.

Psykisk sygdom eller misbrugsproblemer udelukker ikke i sig selv, at forældreevnen kan være til stede eller vil kunne genvindes. Hvis det skønnes, at forældreevnen er til stede eller vil kunne genvindes, er betingelserne for at gennemføre en adoption uden

samtykke efter § 9, stk. 3, i adoptionsloven ikke opfyldt. Med den børnefaglige undersøgelse skal der derfor foretages en prognosevurdering af, i hvilket omfang forældrene inden for barnets opvækstperiode må forventes at kunne udvikle sig så meget, at de vil kunne komme til at tage sig af barnet i hjemmet og varetage den daglige omsorg for barnet.

Kravene til prognosevurderingen afhænger af barnets alder. Der skal mere til for at sandsynliggøre, at en forælder varigt er ude af stand til at tage sig af et helt lille barn, da perioden til at vurdere forældreevnen og relationen til dette barn er begrænset eller slet ikke er der.

Det forhold, at en forælder har nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne og derfor har behov for f.eks. praktisk hjælp til at varetage forældreskabet, betyder ikke i sig selv, at forælderen er uden forældreevne.

Gennemførelsen af adoption efter § 9, stk. 3, forudsætter således, at forældrenes og barnets forhold og deres indbyrdes relationer er blevet grundigt belyst og nøje vurderet.

Endvidere indebærer Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols praksis i relation til artikel 8 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention (EMRK) om børns og forældres ret til familieliv, at der ved afgørelse om adoption uden samtykke skal foretages en reel afvejning mellem barnets interesse i at blive adopteret og forældrenes ønske om genforening med barnet. Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol har understreget, at en anbringelse uden for hjemmet, der ligger forud for en eventuel adoption, sker med henblik på hjemgivelse af barnet til forældrene. Myndighederne har således en positiv pligt til aktivt at arbejde for genforening af familien. Denne forpligtelse indebærer, at der ved adoption af mindre børn stilles meget store krav til grundlaget for afgørelsen.

Det er ikke efter § 9, stk. 3, i adoptionsloven et krav, at den, der adopterer barnet, er godkendt som adoptant efter § 4 a, stk. 1, i adoptionsloven, men i praksis adopteres børnene af godkendte adoptanter. Der er dog ikke noget til hinder for at gennemføre en adoption efter bestemmelsen som en familieadoption.

§ 9, stk. 4, i adoptionsloven giver en plejefamilie mulighed for at adoptere deres plejebarn uden samtykke fra barnets forældre. Efter bestemmelsen er adoption navnlig betinget af, at barnets tilknytning til plejefamilien har antaget en sådan karakter, at det vil være skadeligt for barnet at bryde denne tilknytning. Bestemmelse kan således ikke anvendes ved adoption af helt små børn.

En sag om adoption uden samtykke består af to adskilte dele: Først træffes der afgørelse om frigivelse af barnet til adoption uden forældrenes samtykke. Kommunalbestyrelsen, børn og unge-udvalget og Ankestyrelsen samt i nogle situationer også domstolene er involveret i disse afgørelser. Når Ankestyrelsen har truffet afgørelse om, at barnet frigives til adoption uden samtykke, tager Adoptionsnævnet stilling til, hvem der skal adoptere barnet, hvis der er tale om en adoption efter § 9, stk. 3, i adoptionsloven, og barnet placeres midlertidigt hos den kommende adoptant. I tilfælde hvor adoptionen gennemføres som en familieadoption, foretager Adoptionsnævnet ikke denne matchning.

Når det må antages, at et barn vil være anbragt uden for hjemmet i en længere årrække, skal kommunalbestyrelsen efter § 68 d i serviceloven i forbindelse med anbringelsesafgørelse overveje, om hensynet til kontinuitet og stabilitet i barnets opvækst taler for, at barnet i stedet bliver adopteret.

Hvis kommunalbestyrelsen vurderer, at barnet bør bortadopteres, at forældrene ikke vil give samtykke til adoptionen, og at adoption vil kunne gennemføres uden samtykke efter § 9, stk. 2-4, i adoptionsloven, forelægger kommunalbestyrelsen efter § 68 e, stk. 1, i serviceloven sagen for børn og unge-udvalget.

Efter § 68 e, stk. 2 og 3, i serviceloven skal en sådan forelæggelse for børn og unge-udvalget bl.a. indeholde en børnefaglig undersøgelse efter § 50 i serviceloven, en redegørelse for, at betingelserne for adoption uden samtykke efter § 9, stk. 2-4, i adoptionsloven er opfyldt og en redegørelse for, at betingelserne for anbringelse af barnet uden for hjemmet i § 58, stk. 1, serviceloven er opfyldt.

På baggrund af indstillingen fra kommunalbestyrelsen kan børn og unge-udvalget efter § 68 f i serviceloven indstille til Ankestyrelsen, at styrelsen træffer afgørelse om, at barnet adopteres efter § 9, stk. 2-4, i adoptionsloven.

Som beskrevet ovenfor er det Ankestyrelsens praksis, at afgørelse om adoption uden samtykke tidligst træffes tre måneder efter barnets fødsel. Dette er dog ikke til hinder for, at kommunalbestyrelsen inden for disse tre måneder behandler en sag om adoption uden samtykke, og at børn og unge-udvalget ligeledes i denne periode indstiller til Ankestyrelsen, at der træffes afgørelse om adoption uden samtykke.

Når Ankestyrelsen har modtaget en indstilling efter § 68 f i serviceloven fra børn og unge-udvalget om, at et barn adopteres uden samtykke, træffer Ankestyrelsen efter § 10 i adoptionsloven afgørelse om adoption af barnet efter lovens § 9.

Efter Ankestyrelsens praksis træffes afgørelsen herom tidligst tre måneder efter barnets fødsel, også selvom Ankestyrelsen har modtaget indstilling om adoption uden samtykke fra børn og unge-udvalget inden dette tidspunkt. Baggrunden herfor er, at forældrene som alt overvejende hovedregel tidligst kan give samtykke til adoption tre måneder efter barnets fødsel, jf. § 8, stk. 2, i adoptionsloven.

Efter § 11 i adoptionsloven kan Ankestyrelsens afgørelse forlanges indbragt for byretten inden 14 dage.

Modtager Ankestyrelsen anmodning om, at afgørelsen prøves af retten, indbringer Ankestyrelsen sagen for byretten. Opretholder byretten Ankestyrelsens afgørelse om, at barnets kan frigives til adoption efter § 9 i adoptionsloven, eller beslutter byretten, at barnet kan frigives til adoption i en situation, hvor Ankestyrelsen har afslået adoption uden samtykke, kan Ankestyrelsen ikke meddele bevilling til adoption af barnet, før ankefristen er udløbet, og anke ikke er iværksat inden ankefristens udløb. Efter § 475 i, stk. 1, i retsplejeloven er ankefristen fire uger. Indbringes afgørelsen ikke for domstolene inden fristens udløb, vil Ankestyrelsen efter fristens udløb kunne udstede adoptionsbevillingen. Fremkommer der nye oplysninger, der viser, at adoptionen ikke vil være bedst for barnet, vil Ankestyrelsen kunne undlade at gennemføre adoptionen eller udsætte udstedelsen af bevillingen.

Når et barn ikke kan bortadopteres fra fødslen, selvom forældrene ikke kan tage sig af det, kan der efter § 58 i serviceloven træffes afgørelse om anbringelse af barnet uden

for hjemmet uden samtykke. Efter denne bestemmelse kan børn og unge-udvalget uden samtykke fra forældremyndighedsindehaveren træffe afgørelse om, at barnet anbringes uden for hjemmet, når der er en åbenbar risiko for, at barnets sundhed eller udvikling lider alvorlig skade på grund af bl.a. utilstrækkelig omsorg for eller behandling af barnet. Efter § 75 i serviceloven kan formanden eller i dennes fravær næstformanden for børn og unge-udvalget bl.a. træffe foreløbige afgørelser efter lovens § 58, som af hensyn til barnets øjeblikkelige behov ikke kan afvente, at sagen behandles i børn og unge-udvalget.

Når Ankestyrelsen efter § 10 i adoptionsloven har truffet afgørelse om, at et barn skal adopteres uden samtykke, placeres barnet efter lovens § 32 a, stk. 1, hos den ansøger med godkendelse som adoptant, der er udvalgt af Adoptionsnævnet til at adoptere barnet.

Det følger af § 84, stk. 2, i bekendtgørelse nr. 726 af 10. juli 2019 om adoption (adoption-bekendtgørelsen), at en midlertidig placering efter § 32 a i adoptionsloven ophører, når Ankestyrelsen meddeler bevilling til adoption efter § 1, 2. pkt., i adoptionsloven, eller når retten har afsagt dom om, at Ankestyrelsens afgørelse ophæves, og ankefristen herfor er udløbet.

Under den midlertidige placering har ansøgeren efter § 7 a, stk. 5, i forældreansvarsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1768 af 30 november 2020 som ændret ved lov nr. 2215 af 29. december 2020, forældremyndigheden over barnet.

Efter § 2 i bekendtgørelse nr. 728 af 10. juli 2019 om forretningsordenen for Adoptionsnævnet er en af Adoptionsnævnets opgaver ved national adoption at udvælge den godkendte ansøger, som skønnes bedst egnet til at adoptere et bestemt barn. Det følger af § 36 i adoptionsloven, at når en adoptionsansøger med generel godkendelse som adoptant søger om national fremmedadoption, sender Familieretshuset sagen til Adoptionsnævnet.

Når et barn frigives til adoption uden samtykke efter § 9, stk. 3, i adoptionsloven, sender Ankestyrelsen sagen til Adoptionsnævnet. Herefter udvælger Adoptionsnævnet blandt de godkendte adoptionsansøgere, der ønsker at adoptere et dansk barn, den ansøger, der skønnes bedst egnet til at adoptere det konkrete barn. Der henvises til §§ 64 og 65 i adoptionsbekendtgørelsen og §§ 27-29 i Adoptionsnævnets forretningsorden.

2.1.2. Social- og Ældreministeriets overvejelser

Social- og Ældreministeriet finder, at den første tid i et barns liv er af stor betydning for barnets videre udvikling. Nogle få forældre har så svært ved at klare forældreren, at de trods støtte fra de sociale myndigheder vil give barnet en start på livet, der er præget af voldsomme omsorgssvigt, hvilket vil få store negative konsekvenser for barnet.

I disse situationer er løsningen i dag at beslutte, at barnet fra fødslen skal anbringes uden for hjemmet efter § 58 i serviceloven. I nogle af disse situationer er den bedste løsning for barnet imidlertid at få mulighed for at starte livet med at vokse op i en anden familie.

Barnets behov for at starte livet i en anden familie kan være åbenbart allerede inden fødslen, f.eks. hvis forældrene på grund af mentale problemer varigt er uden forældre-evne.

Der er i dag ikke mulighed for inden barnets fødsel at træffe afgørelse om gennem adoption at give barnet en ny familie.

Afgørelse om adoption kan i dag først træffes tre måneder efter barnets fødsel, også selvom det inden fødslen er klart, at barnet vil skulle bortadopteres. Dette betyder, at det er nødvendigt at anbringe barnet midlertidigt i en plejefamilie de første måneder af livet, for så derefter at træffe afgørelse om adoption og flytte barnet til den nye familie.

Disse børn skal beskyttes bedre. Der bør derfor etableres mulighed for at træffe afgørelse om bortadoption inden barnets fødsel sådan, at barnet straks efter fødslen kan komme med sin nye familie hjem uden først at skulle anbringes i en midlertidig plejefamilie.

Denne mulighed bør alene omfatte børn, hvis forældre har en så begrænset forældreevne, at det allerede før barnets fødsel kan sandsynliggøres, at de aldrig vil kunne tage vare på barnet, f.eks. fordi forældrene lider af svære kroniske psykiske lidelser, svære personlighedsforstyrrelser eller mental retardering. Der kan også være tale om forældre, der på grund af manglende forældreevne tidligere har fået et barn anbragt eller bortadopteret uden samtykke, navnlig hvis forældrene trods støtte ikke har udvist interesse for eller evne til at forbedre deres forældreevne.

2.1.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at der indføres mulighed for, at der inden barnets fødsel kan træffes afgørelse efter § 9, stk. 3, i adoptionsloven om at frigive barnet til adoption. Forslaget foreslås gennemført ved, at der som 2. pkt. i § 9, stk. 3, i adoptionsloven indsættes en ny bestemmelse, hvorefter afgørelse efter § 9, stk. 3, vil kunne træffes inden barnets fødsel.

Med forslaget vil der blive etableret mulighed for, at Ankestyrelsen inden fødslen kan træffe afgørelse om at frigive barnet til adoption uden samtykke fra forældrene.

Når Ankestyrelsen inden fødslen har truffet afgørelse om at frigive barnet til adoption, vil Ankestyrelsen straks efter fødslen bede Adoptionsnævnet matche det frigivne barn med en adoptant og straks efter matchningen placere barnet hos den valgte adoptant efter § 32 a i adoptionsloven.

Proceduren for Adoptionsnævnets udvælgelse af, hvem der skal adoptere barnet, er fastlagt i adoptionsbekendtgørelsen og i nævnets forretningsorden. Som led i udmøntningen af ordningen vil adoptionsbekendtgørelsen og forretningsordenen blive ændret sådan, at Adoptionsnævnet straks efter fødslen vil kunne udvælge, hvem der skal adoptere barnet.

Den foreslåede mulighed for at adoptere et barn fra fødslen vil ikke ændre betingelserne i § 9, stk. 3, i adoptionsloven for adoption uden samtykke. Der vil dog skulle tages højde for, at der er tale om en meget indgribende afgørelse, der træffes på et ikke fuldstændigt oplyst grundlag, da der i sagens natur hverken foreligger oplysninger om barnet eller om forholdet mellem barnet og forældrene, ligesom myndighederne ved afgørelsen om at frigive barnet til adoption inden fødslen reelt aldrig har arbejdet for genforening mellem barnet og forældrene. Dette vil indebære, at der vil blive stillet meget store krav til grundlaget for afgørelsen, og det vil skulle sikres, at Danmarks forpligtelser i forhold til barnets bedste og retten til familieliv efter FN's konvention om

barnets rettigheder og Den Europæiske Menneskerettighedskonvention overholdes. Der henvises til punkt 3.

En afgørelse om adoption af et barn før fødslen vil efter forslaget således kun kunne træffes, når der foreligger helt særlige omstændigheder, der er begrundet i tungtvæjende hensyn til barnets bedste. Bestemmelsen vil navnlig kunne finde anvendelse i relation til børn, hvis forældre navnlig på grund af svære kroniske psykiske lidelser, svære personlighedsforstyrrelser, mental retardering eller langvarigt misbrug har en så begrænset forældreevne, at de aldrig vil kunne tage vare på barnet, samt i situationer hvor forældrene har andre børn, der på grund af manglende forældreevne er blevet anbragt uden for hjemmet eller bortadopteret, og hvor forældrene trods støtte ikke har udvist interesse for eller evne til at forbedre deres forældreevne.

Det bemærkes, at selvom en sag om adoption uden samtykke indledes i god tid inden barnets fødsel, er det ikke sikkert, at det vil være muligt for Ankestyrelsen at træffe afgørelse efter § 9, stk. 3, i adoptionsloven om frigivelse af barnet til adoption inden fødslen. Det vil bl.a. kunne skyldes den nødvendige overholdelse af forældrenes retssikkerhedsmæssige garantier i form af partsrepræsentation, partshøring, ret til aktindsigt og ret til at anmode om udsættelse af afgørelsen på at afgive en udtalelse m.v., behov for at indhente supplerende oplysninger om forældrene og barnet og fastlæggelse af forældreskabet til barnet.

Forslaget vil ikke ændre § 8, stk. 2, i adoptionsloven, hvorefter forældresamtykke til adoption ikke kan modtages før tre måneder efter barnets fødsel, medmindre ganske særlige forhold foreligger. En forælder vil således fortsat som udgangspunkt ikke kunne give samtykke til bortadoption af et barn før fødslen. Uanset om forælderen inden fødslen giver samtykke til adoption, vil der således skulle træffes afgørelse om frigivelse af barnet til adoption efter § 9, stk. 3, i adoptionsloven, såfremt betingelserne herfor er opfyldt. Det vil dog kunne indgå som et element i vurderingen af, om betingelserne i § 9, stk. 3, for adoption uden samtykke er opfyldt, at forælderen klart har tilkendegivet ikke at ville have noget med barnet at gøre.

De bestemmelser i serviceloven, der har betydning for behandlingen af sager om adoption uden samtykke, foreslås i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov videreført således, at § 50 i serviceloven om børnefaglige undersøgelser foreslås videreført som §§ 18-27 om screening, afdækning og børneudredning i barnets lov, § 58 i serviceloven om anbringelse uden for hjemmet som § 47 i barnets lov, §§ 68 d - 68 f i serviceloven om behandlingen af sager om adoption uden samtykke som §§ 69, 70 og 72 i barnets lov, § 75 i serviceloven om foreløbige afgørelser som § 143 i barnets lov og § 140 i serviceloven om handleplaner som §§ 91 og 92 i barnets lov om barnets plan og §§ 108 og 109 om ungeplaner. Bestemmelserne foreslås videreført uden ændringer af væsentlig betydning for behandlingen af sager om adoption uden samtykke, idet dog betegnelserne børnefaglig undersøgelse, handleplan og børn og ungeudvalget foreslås ændret til henholdsvis børneudredning, barnets plan og ungeplan samt børne- og ungeudvalget.

Der henvises til lovforslagets § 4, nr. 2, og bemærkningerne hertil.

2.2. Midlertidig placering ved adoption uden samtykke

2.2.1. Gældende ret

Det fremgår af § 32 a, stk. 1, 1. pkt., i adoptionsloven, at når Ankestyrelsen har truffet afgørelse efter lovens § 10 om at frigive et barn til adoption uden forældrenes samtykke efter loven § 9, stk. 1-3, placeres barnet hos den ansøger med godkendelse som

adoptant, der er udvalgt af Adoptionsnævnet til at adoptere barnet. Der er tale om en midlertidig placering, indtil afgørelsen om at frigive barnet til adoption er endelig. Denne afgørelse er først endelig, når fristen på 14 dage i § 11, stk. 3, i adoptionsloven for at indbringe afgørelsen er udløbet, og der ikke er fremsat anmodning om domstolsprøvelse. Indbringes afgørelsen for domstolene, er afgørelsen endelig, når dommen, der frigiver barnet til adoption, er endelig.

Efter § 4 a, stk. 1, i adoptionsloven må adoption af et barn under 18 år kun bevilges, når ansøgeren er godkendt som adoptant af adoptionssamrådet eller Adoptionsnævnet. Adoption efter § 4 a, stk. 1, kaldes fremmedadoption.

Efter § 4 a, stk. 2, i adoptionsloven kræves godkendelse dog ikke ved adoption af ægtefælles eller samlevers barn eller efter regler fastsat af social- og ældreministeren i tilfælde, hvor der består nært slægtskab eller andet særligt tilknytningsforhold mellem adoptanten og adoptivbarnet eller dets forældre. Adoption efter § 4 a, stk. 2, kaldes familieadoption og omfatter efter § 1, nr. 3, i adoptionsbekendtgørelsen navnlig adoption, hvor ansøgeren adopterer et barnebarn, et søskendebarn eller en søskende, adoption af et barn under 18 år af forældre, som ansøgeren gennem nært og længerevarende bekendtskab er særligt knyttet til, og adoption af et barn, som ansøgeren har et særligt tilknytningsforhold til.

Efter § 9, stk. 1-3, i adoptionsloven kan der træffes afgørelse om adoption uden samtykke fra barnets forældre, hvis forældrene tilbagekalder et samtykke til adoption, hvis væsentlige hensyn til, hvad der er bedst for barnet, taler for det, eller hvis forældrene er ude af stand til at varetage omsorgen for barnet.

Adoption efter § 9, stk. 1-3, i adoptionsloven kan gennemføres både som fremmedadoption og som familieadoption. Den, der adopterer et barn efter § 9, stk. 1-3, behøver således ikke at være godkendt som adoptant efter § 4 a, stk. 1, i adoptionsloven.

I praksis gennemføres adoptioner efter § 9, stk. 1-3, normalt som fremmedadoptioner.

Der vil dog kunne opstå situationer, hvor et barn, der frigivet til adoption uden samtykke efter § 9, stk. 3, fordi forældrene er ude af stand til at varetage omsorgen for barnet, har nære slægtninge, f.eks. en søskende til en af barnets forældre, der gerne vil adoptere barnet. I så fald kan adoptionen gennemføres, hvis det i overensstemmelse med § 2 i adoptionsloven må antages, at det er bedst for barnet at blive adopteret af dette familiemedlem.

Når barnet ikke adopteres af en godkendt adoptant, kan barnet ikke placeres midlertidigt hos adoptanten efter § 32 a i adoptionsloven, men må forblive anbragt efter servicelovens regler herom.

2.2.2. Social- og Ældreministeriets overvejelser

Når en adoption uden samtykke efter § 9, stk. 1-3, i adoptionsloven søges gennemført som en familieadoption, bør barnet som ved andre adoptioner efter § 9, stk. 1-3, hurtigst muligt kunne placeres hos den kommende adoptant, mens adoptionssagen færdigbehandles.

2.2.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at når en adoption efter § 9, stk. 1-3, i adoptionsloven søges gennemført som en familieadoption, vil barnet kunne placeres hos den kommende adoptant, når

Ankestyrelsen efter lovens § 10 har truffet afgørelse om, at barnet kan adopteres uden samtykke.

Forslaget foreslås gennemført ved, at betingelsen om, at ansøgeren skal have en godkendelse som adoptant, udgår af § 32 a, stk. 1, 1. pkt., i adoptionsloven.

Forslaget vil betyde, at bestemmelsen i § 32 a i adoptionsloven også vil finde anvendelse ved familieadoption efter § 4 a, stk. 2, i adoptionsloven. Hvis det vil være bedst for et barn, der skal bortadopteres efter § 9, stk. 1-3, i adoptionsloven, at blive adopteret af et familiemedlem, vil barnet, når Ankestyrelsen efter lovens § 10 har truffet afgørelse om, at barnet kan adopteres uden samtykke, kunne placeres midlertidigt hos den kommende adoptant, mens adoptionssagen færdigbehandles.

Der henvises til lovforslagets § 4, nr. 9.

2.3. Netværksadoption

2.3.1. Gældende ret

Efter § 4 a, stk. 1, i adoptionsloven må adoption af et barn kun bevilges, når ansøgeren er godkendt som adoptant af adoptionssamrådet eller Adoptionsnævnet. Sådanne adoptioner, der kaldes fremmedadoptioner, kræver, at adoptanterne gennemgår et godkendelsesforløb.

Det følger dog af lovens § 4 a, stk. 2, at godkendelse som adoptant ikke kræves ved stedbarnsadoption eller efter regler fastsat af social- og ældreministeren i tilfælde, hvor der består nært slægtskab eller andet særligt tilknytningsforhold mellem adoptanten og adoptivbarnet eller dets forældre. Sådanne adoptioner kaldes familieadoptioner.

Det fremgår af § 1, nr. 3, i adoptionsbekendtgørelsen, at ved familieadoption forstås en adoption, hvor ansøgeren adopterer et barnebarn, et søskendebarn eller en søskende, en adoption af et barn under 18 år af forældre, som ansøgeren gennem nært og længerevarende bekendtskab eller er særligt knyttet til, en adoption af et barn, som ansøgeren har et særligt tilknytningsforhold til, og en adoption af et plejebarn. Begrebet familieadoption anvendes således også i situationer, hvor barnet ikke har en egentlig familiemæssig tilknytning til adoptanten.

Efter § 2 i adoptionsloven må adoption kun bevilges, når den efter foretagen undersøgelse kan antages at være bedst for den, som ønskes adopteret, og denne enten ønskes opfostret hos adoptanten eller har været opfostret hos denne, eller der foreligger anden særlig grund til adoptionen. Dette indebærer, at der ved familieadoption skal foretages en konkret vurdering af, om adoption generelt vil bedst for barnet, og om den, der anmoder om at familieadoptere barnet, vil kunne varetage omsorgen for barnet i dets opvækst.

Efter § 66, stk. 1, nr. 4, i serviceloven kan et anbringelsessted for et barn være en netværksplejefamilie. Ved en netværksanbringelse forstås en anbringelse hos et barns familie eller netværk, som har en tilknytning til barnet, der ikke er baseret på en professionel relation.

Efter § 66 b, stk. 1 og 2, i serviceloven skal netværksplejefamilier være godkendt af kommunalbestyrelsen som konkret egnede i forhold til anbringelse af et bestemt barn. Efter § 11, stk. 1 og 2, i bekendtgørelse nr. 522 af 30. april 2019 om plejefamilier skal den kommunalbestyrelse, der godkender netværksplejefamilien som konkret egnet, i

forbindelse med godkendelsen tilbyde netværksplejefamilien et grundkursus i at være plejefamilie. Det er en forudsætning for at være netværksplejefamilie, at familien gennemfører grundkurset i forbindelse med godkendelsen.

2.3.2. Social- og Ældreministeriets overvejelser

Anbringelse af et barn hos en netværksplejefamilie har visse lighedspunkter med reglerne om familieadoption, idet de begge er baseret på en allerede etableret nær relation mellem barnet og henholdsvis plejefamilien og adoptanten.

Ved det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov foreslås bestemmelserne om netværksplejefamilier videreført som § 43, stk. 1, nr. 4, og §§ 58 og 59 i barnets lov.

Social- og Ældreministeriet finder, at mulighederne for at adoptere et barn gennem reglerne om familieadoption efter § 4 a, stk. 2, i adoptionsloven bør udvides til også at omfatte situationer, hvor der allerede er etableret en så nær relation mellem barnet og adoptanten, at adoptanten kan godkendes som netværksplejefamilie for barnet.

Inden en sådan familieadoption gennemføres, vil det i overensstemmelse med § 2 i adoptionsloven skulle sikres, at adoptionen er bedst for barnet, herunder at adoptanten vil kunne varetage omsorgen for barnet i dets opvækst.

Det bør dog ikke være en betingelse for adoptionen, at adoptanten har gennemført det kursus, som en netværksplejefamilie skal gennemføre for at få et barn i pleje. Dette skyldes, at det i øvrigt ikke er en betingelse for familieadoption, at der gennemføres kursus eller lignende.

2.3.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at adgang til familieadoption udvides til også at omfatte situationer, hvor adoptanten opfylder betingelserne i § 58 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov for at kunne godkendes som netværksplejefamilie til barnet, dog uden krav om gennemførelse af de kursus som plejefamilier skal gennemføre. Forslaget foreslås gennemført ved, at der i adoptionsbekendtgørelsen indsættes en bestemmelse herom.

2.4. Initiativret for adopterede børn

2.4.1. Gældende ret

Efter adoptionsloven behandles adoptionssager af Familieretshuset og Ankestyrelsen.

Efter § 16, stk. 1, i lov om Familieretshuset, jf. lovbekendtgørelse nr. 766 af 7. august 2019 som ændret ved § 1 i lov nr. 962 af 26. juni 2020 og § 1 i lov nr. 969 af 26. juni 2020 (Familieretshusloven), gennemfører Familieretshusets Børneenhed bl.a. samtaler med børn i adoptionssager. Børneenheden skal således afholde samtale med et barn under 18 år, når et barn, der er fyldt 12 år, skal give samtykke til gennemførelse af en adoption, jf. § 6, stk. 2, i adoptionsloven. Endvidere er det Børneenhedens opgave at afdække barnets holdning til en adoption, hvis barnet er under 12 år, jf. § 6, stk. 3, i adoptionsloven.

Efter § 4 a, stk. 1, i adoptionsloven må adoption af et barn under 18 år kun bevilges, når ansøgeren er godkendt som adoptant. Sådanne adoptioner kaldes fremmedadoptioner. Disse adoptioner er som udgangspunkt anonyme, idet de oprindelige forældre normalt ikke kender identiteten på den, der adopterer barnet. Godkendelse som adoptant kræves dog ikke ved familieadoption efter bestemmelsens stk. 2, herunder ved plejefamilieadoption, hvor der består nært slægtskab eller andet særligt tilknytningsforhold mellem adoptanten og adoptivbarnet eller dets forældre.

Når en part ansøger om godkendelse som adoptant, har Familieretshuset ansvaret for at oplyse sagen til brug for afgørelsen om godkendelse som adoptant.

Ved adoption gennemføres der et fuldstændigt familieskifte, hvor adoptanterne træder i forældrenes sted. Som et led i forberedelsen og håndteringen af dette familieskifte er bl.a. åbenhed i adoptionen og den adopteredes ret til egen historie et tema i adoptionsprocessen. Mere overordnet kan dette ses som et element i Post Adoption Services (PAS), som er den internationale betegnelse for de forskellige former for vejledning, støtte og rådgivning, der er henvendt til adoptivfamilier og adopterede efter adoptionen. Danmark er gennem Haagerkonventionen af 29. maj 1993 om beskyttelse af børn og om samarbejde med hensyn til internationale adoptioner forpligtet til at fremme dette arbejde.

Om et adoptivbarn har kendskab til og viden om sine oprindelige slægtninge (forældre, søskende m.v.), afhænger i nogen grad af adoptionsformen. Ved plejefamilieadoptioner er der tale om større børn, der ofte i et eller anden omfang har haft kontakt med de oprindelige slægtninge under anbringelsen. På samme måde vil der ved andre familieadoptioner også være en formodning for, at barnet har et vist kendskab til eller har haft en vis kontakt med de oprindelige slægtninge. Derimod vil der ved fremmedadoption som udgangspunkt være tale om anonyme adoptioner, og barnet vil oftest ikke have kendskab til eller have haft kontakt med de oprindelige slægtninge.

Når der er tale om en national adoption, kan den adopterede henvende sig til adoptionsmyndighederne med ønske om at få kontakt til de oprindelige slægtninge. Der er dog ikke tale om en lovhjemlet ret, og en adopteret kan heller ikke søge om at få fastsat kontakt med sine oprindelige slægtninge efter § 20 a i forældreansvarsloven. Denne ret til at søge om fastsættelse af kontakt tilkommer alene barnets oprindelige slægtninge.

En adopteret kan søge Familieretshuset, Adoptionsnævnet eller Ankestyrelsen om aktindsigt i sin adoptionssag. Da et barn normalt betragtes som part i de familieretlige sager, der vedrører barnets forhold, herunder sager om adoption, er en adopterets adgang til sin egen adoptionssag reguleret af forvaltningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 433 af 22. april 2014. Hvis den adopterede er under 18 år, udøver forældrene barnets rettigheder på vegne af barnet. Et barn kan således som altovervejende hovedregel ikke på egen hånd søge om aktindsigt i sin adoptionssag. Efter §§ 9 og 10 i forvaltningsloven har en part som udgangspunkt ret til aktindsigt i alle dokumenter, der vedrører sagen.

Det bemærkes, at efter § 35 i forældreansvarsloven kan et barn, der er fyldt 10 år, anmode Familieretshuset om at indkalde forældre, der ikke lever sammen, til et møde om forældremyndigheden, barnets bopæl eller samvær. Denne initiativret omfatter ikke barnets oprindelige forældre.

En henvendelse fra de oprindelige slægtninge til adoptionsmyndighederne med ønske om oplysninger om et barn, der er blevet bortadopteret, herunder med henblik på at skabe kontakt til barnet, behandles af Ankestyrelsen. Ankestyrelsen videreformidler henvendelsen til den adopterede, hvis han/hun er myndig. Inden da orienteres adoptanterne dog om henvendelsen og oplyses om, at den vil blive bragt videre til den adopterede efter en kort tidsfrist, hvilket giver adoptanterne mulighed for at oplyse

barnet om dets adoptionsbaggrund, hvis det ikke er sket tidligere. Etablering af kontakt mellem barnet og den oprindelige slægt vil afhænge af den adopteredes eget ønske.

Hvis den adopterede ikke er myndig, er det alene adoptivforældrene, der kontaktes af Ankestyrelsen, og ønsket om kontakt videregives til dem.

Er der tale om en national adoption gennemført efter den 26. maj 2009, har de oprindelige forældre mulighed for at få anonymiserede opfølgingsrapporter om barnets trivsel og udvikling. Første rapport udarbejdes af Familieretshuset eller Ankestyrelsen et år efter, barnet er kommet til sin nye familie. Herefter udarbejder adoptanterne rapporter om barnet i de år, hvor barnet fylder 4, 7, 10, 13 og 16 år. De oprindelige forældre har mulighed for at få rapporterne og vil normalt modtage en besked fra Adoptionsnævnet, når en opfølgingsrapport er modtaget. Adoptivforældrene har ikke pligt til at udarbejde rapporterne, og de oprindelige forældre har ikke krav på at modtage oplysninger om barnets forhold og udvikling.

Af hensyn til muligheden for at opretholde kontakten mellem barnet og den oprindelige slægt kan barnets oprindelige slægtninge efter § 20 a i forældreansvarsloven søge om at få fastsat kontakt med barnet, herunder også i form af bl.a. telefonsamtaler, brevveksling, elektronisk post, fotografier el.lign., navnlig hvis barnet forud for adoptionen havde kontakt med dem. Ud over de oprindelige forældre omfatter bestemmelsen bl.a. også bedsteforældre og forældrenes søskende. En sådan ansøgning behandles af Familieretshuset. En anmodning efter § 20 a i forældreansvarsloven forudsætter ikke, at ansøgeren ved, hvem der adopterede barnet, eller kender barnets identitet efter adoptionen.

2.4.2. Social- og Ældreministeriets overvejelser

Begrebet "åbenhed i adoption" dækker over flere forskellige former for åbenhed, og forståelsen af begrebet vil derfor også afhænge af den enkelte person og dennes situation. Begrebet anvendes ofte som udtryk for en adopterets viden om og kontakt med sine oprindelige slægtninge.

En undersøgelse gennemført til brug for helhedsanalysen af det danske adoptionssystem, "Delundersøgelse 2: Voksne adopteredes oplevelse af at være adopteret og behov for støtte", Ankestyrelsen, september 2014, peger ikke entydigt på, at mere åbenhed i adoptioner i alle tilfælde vil være ønsket og hensigtsmæssigt. Undersøgelsen viser også, at åbenhed generelt bidrager til en større forståelse af adoptionen for den adopterede. En senere analyse, "At vokse op som adopteret i Danmark", VIVE, 2017, viser bl.a., at graden af åbenhed omkring adoptionen har stor betydning for de adopteredes identitetsdannelse. Åbenhed og lukkethed kan dog ifølge analysen ikke nødvendigvis ses som noget ubetinget positivt og negativt, men at det i høj grad er situationsbestemt og kan ændre sig i løbet af opvæksten. Generelt oplevede de adopterede, som analysen omfattede, en manglende mulighed for at tale om adoptionen som negativt, men de kunne også opleve, at det på bestemte tidspunkter i livet eller i forbindelse med bestemte typer af oplysninger kunne være vanskeligt at håndtere åbenheden.

Social- og Ældreministeriet finder, at et barn, der er adopteret ved fremmedadoption i Danmark, bør sikres adgang til at påvirke sin egen situation i forhold til sine oprindelige forældre og andre slægtninge gennem en selvstændig ret til at tage initiativ til at søge tilbage til sine rødder. Barnet kan i dag henvende sig til adoptionsmyndighederne med et ønske om kontakt til sine oprindelige forældre og andre slægtninge, men det kan ikke ske uden adoptanternes samtykke, når barnet ikke er fyldt 18 år. For langt de

fleste adopterede børn vil dette ikke udgøre en barriere i forhold til at søge tilbage til de oprindelige slægtninge. Ministeriet finder imidlertid ikke, at imødekommelsen af barnets behov for at søge sine rødder bør afhænge af adoptanternes holdning, da det ikke kan afvises, at adoptanterne i nogle situationer vil kunne have modsatrettede interesser eller vil kunne være tilbageholdende i forhold til at imødekomme barnets ønsker.

Der bør derfor etableres en ret for børn, der er adopteret ved fremmedadoption i Danmark, og som er fyldt 12 år, til uden samtykke fra forældremyndighedsindehaveren at tage initiativ til, at der iværksættes en proces med henblik på at etablere kontakt til barnets oprindelige slægtninge. En sådan initiativret kan ses som en forlængelse af den forpligtelse til at sikre Post Adoption Service (PAS) til adopterede, der påhviler danske myndigheder. Der er ikke behov for, at ordningen omfatter voksne, da de selv kan tage initiativ til at få etableret kontakt med deres oprindelige slægtninge.

Et vigtigt opmærksomhedspunkt er, at der ikke bør være tale om en traditionel ansøgning om fastsættelse af kontakt, som myndighederne kan imødekomme eller afslå. Der bør i stedet være tale om at give en adopteret, der ikke er fyldt 18 år, ret til at tage initiativ til, at der iværksættes en proces, der har til formål at etablere kontakt mellem barnet og de oprindelige slægtninge, navnlig de oprindelige forældre. Denne proces bør samtidig tage højde for den sårbarhed, der ofte vil være hos et barn, der søger afklaring af/oplysninger om sin identitet og baggrund. Inden processen iværksættes, bør det derfor gøres klart for barnet, at processen ikke nødvendigvis vil føre til kontakt med de oprindelige slægtninge.

Det bør være Familieretshuset, der står for at iværksætte denne proces. Det skyldes de kompetencer, der findes i Børneenheden i Familieretshuset i forhold til at tale med og rådgive børn, og Familieretshusets kompetencer i forhold til at håndtere adoptionsforløb.

Under hensyn til den mulige følelsesmæssige kompleksitet, som det at etablere kontakt mellem barnet og de oprindelige slægtninge kan rumme, og den måde, det kan påvirke barnet, bør initiativretten kun gælde for børn, der er fyldt 12 år. Endvidere bør initiativretten afgrænses til nationalt adopterede, dvs. situationer hvor barnet ved adoptionen som udgangspunkt boede i Danmark. Dette skyldes, at den alene bør omfatte situationer, hvor de geografiske forhold normalt ikke udgør en praktisk hindring i forhold til at skabe kontakt mellem den adopterede og de oprindelige slægtninge.

Da der er tale om følelsesmæssige komplekse forhold, vil der kunne opstå situationer, hvor det ud fra en børne- og adoptionsfaglig vurdering ikke er bedst for barnet at fortsætte processen hen imod etablering af kontakt mellem barnet og de oprindelige slægtninge. I sådanne situationer bør Familieretshuset kunne afslutte processen. Da der er tale om en beslutning af processuel karakter, bør beslutningen ikke kunne påklages til højere administrativ myndighed.

Den omhandlede initiativret vil ikke have til formål at give en mindreårig adopteret en selvstændig ret til aktindsigt i sin adoptionssag. Denne partsrettighed skal fortsat udøves gennem adoptanterne, indtil barnet er fyldt 18 år og dermed er blevet myndigt. Derfor skal den omhandlede initiativret ikke give den adopterede ret til at få udleveret oplysninger om de oprindelige slægtnings identitet, hvis de ikke ønsker det.

Med en sådan initiativret vil et adopteret barn få en egentlig rettighed i forhold til i dag, hvor en adopteret kun på egen hånd kan henvende sig til myndighederne med et

ønske om at få kontakt med sine oprindelige slægtninge, når den adopterede er fyldt 18 år, og hvor kontakten formidles gennem adoptivforældrene, når den adopterede ikke er fyldt 18 år.

2.4.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at der etableres en initiativret for nationalt adopterede børn, der er fyldt 12 år, til at anmode Familieretshuset om at igangsætte en proces med henblik på at etablere kontakt mellem barnet og de oprindelige slægtninge. Den foreslåede initiativret vil ikke omfatte adopterede, der er fyldt 18 år.

Med forslaget vil barnet få ret til at tage initiativ til at få kontakt med sine oprindelige slægtninge gennem en proces, som Familieretshuset igangsætter. Barnet vil til enhver tid kunne standse processen, og det vil være frivilligt for de oprindelige slægtninge, som barnet ønsker at få kontakt med, om de vil deltage i den foreslåede proces.

Forslaget foreslås gennemført ved, at der som § 25 f, stk. 1, i adoptionsloven indsættes en bestemmelse, hvorefter et barn, der er adopteret gennem national adoption og er fyldt 12 år, vil kunne tage initiativ til, at der iværksættes en proces med henblik på at etablere kontakt mellem barnet og de oprindelige slægtninge. Efter bestemmelsen vil anmodning herom skulle sendes til Familieretshuset. Det foreslås efter bestemmelsens stk. 2, at Familieretshuset vil kunne afslutte en proces efter stk. 1, hvis det vil være bedst for barnet, at der ikke etableres kontakt mellem barnet og de oprindelige slægtninge. Familieretshusets beslutning herom vil efter forslaget ikke kunne påklages til højere administrativ myndighed.

Endvidere foreslås forslaget gennemført ved, at anvendelsesområdet for § 25 i adoptionsloven, der giver social- og ældreministeren ret til at fastsætte regler om behandlingen af adoptionssager, vil blive udvidet til også at omfatte fastsættelse af regler om den proces, der følger af den foreslåede bestemmelse i § 25 f i adoptionsloven.

Endelig foreslås forslaget gennemført ved, at anvendelsesområdet for § 16, stk. 1, i Familieretshusloven vil blive udvidet sådan, at Børneenheden også vil varetage opgaven med at afholde samtaler og yde rådgivning, når et barn udnytter sin initiativret efter den foreslåede nye bestemmelse i § 25 f i adoptionsloven.

Der henvises til lovforslagets § 4, nr. 6-8, og § 7, nr. 3, og bemærkningerne hertil.

2.5. Samvær med børn på kvindekrisecentre m.v.

2.5.1. Gældende ret

Forældreansvarsloven regulerer barnets ret til samvær og anden kontakt med den af forældrene, som barnet ikke har bopæl hos.

Hvis der er uenighed om omfanget og udøvelsen af samvær, kan der efter lovens § 21, stk. 1, træffes afgørelse herom. Aftale eller afgørelse om samvær kan efter lovens § 21, stk. 3, ændres.

Der kan efter § 22 træffes afgørelse om anden kontakt mellem barnet og forælderen og om ændring af en sådan afgørelse. Anden kontakt omfatter bl.a. telefonsamtaler, brevveksling, elektronisk post, fotografier el.lign.

Forældreansvarsloven indeholder i kapitel 5 bestemmelser om midlertidige afgørelser om forældremyndighed, barnets bopæl, samvær og anden kontakt.

Efter § 29, stk. 1, i forældreansvarsloven kan der under behandlingen af en sag om forældremyndighed, barnets bopæl, samvær eller anden kontakt træffes en midlertidig afgørelse om samvær eller anden kontakt. Efter bestemmelsen kan det bl.a. under behandlingen af en sag om fastsættelse af samvær bestemmes, at der skal være samvær under den videre behandling af sagen. Bestemmelsen giver også mulighed for under behandlingen af en sag om ophævelse af samvær at suspendere samværet.

Hvis barnet ikke har samvær med den forælder, der anmoder om samvær, skal Familieretshuset efter lovens § 29 a som udgangspunkt hurtigst muligt og inden tre uger træffe en midlertidig afgørelse om kontaktbevarende samvær.

Afgørelser om samvær og anden kontakt, herunder midlertidige afgørelser herom, træffes efter lovens § 30 a, stk. 2, af Familieretshuset eller familieretten.

Det er forældreansvarslovens klare udgangspunkt, at barnet har ret til kontakt med begge forældre. Det følger således af lovens § 19, stk. 1, at barnets forbindelse med begge forældre søges bevaret ved, at barnet har ret til samvær med den forælder, som det ikke har bopæl hos.

Efter § 1 i forældreansvarsloven skal hensynet til barnets bedste og til barnets ret til trivsel og beskyttelse i alle forhold, der er omfattet af loven, komme i første række. Afgørelser efter forældreansvarsloven skal efter lovens § 4 træffes ud fra, hvad der er bedst for barnet. Familieretshuset og familieretten skal ved afgørelsen have fokus på barnets trivsel og på at skærme barnet mod vold og anden behandling, der udsætter barnet for skade eller fare. Endvidere skal der være fokus på at beskytte barnet mod at blive vidne til vold. Sidstnævnte kan bl.a. have selvstændig betydning, hvis barnet tidligere har været vidne til vold mellem forældrene, eller hvis der har været vold mellem forældrene, som barnet ikke har været vidne til, men hvor der er risiko for fremtidig vold, som barnet kan blive vidne til. Det har ikke betydning, hvem der har været offer for volden, og det skal dermed også tillægges betydning, hvis der f.eks. har været vold i forholdet mellem en forælder og dennes samlever.

Som supplement til bestemmelsen om barnets bedste i §§ 1 og 4 i forældreansvarsloven indeholder loven i § 4 a, stk. 1, en klar formodning for, at det er bedst for et barn, at en forælder, der er idømt ubetinget fængselsstraf for personfarlig kriminalitet af grovere karakter såsom manddrab, seksualforbrydelser eller grov vold eller for overtrædelse af straffelovens terrorbestemmelser, ikke mod den anden forælders ønske har

forældremyndighed over barnet, og at barnet ikke har bopæl hos eller samvær eller anden kontakt med denne forælder mod den anden forælders ønske. Dette gælder uanset, om det strafbare forhold er begået mod egne børn, øvrige familiemedlemmer eller andre. § 4 a gælder dog ikke, hvis det anses for bedst for barnet at have kontakt m.v. med den anden forælder.

Formålet med § 4 a i forældreansvarsloven er at sikre, at der i forældreansvarssager ikke opstår tvivl om, at hensynet til barnets bedste og barnets ret til trivsel og beskyttelse altid sættes over andre hensyn, herunder over hensynet til en forælder der er dømt for at have begået de nævnte straffelovsovertrædelser.

Straf for kriminalitet, navnlig personfarlig kriminalitet, der ikke er omfattet af § 4 a, stk. 1, indgår i vurderingen af, hvad der er bedst for barnet. Tilsvarende gælder, hvis en forælder ikke er idømt ubetinget fængselsstraf m.v., men eksempelvis betinget frihedsstraf eller bøde, for kriminalitet omfattet af § 4 a, stk. 1. Kriminalitet har dog kun betydning, hvis der er tale om handlinger, der skaber tvivl om, hvorvidt den pågældende er egnet til at drage omsorg for et barn, herunder beskytte barnet mod radikaliserings- og ekstremisme. Det er navnlig tilfældet ved kriminalitet, der direkte eller indirekte er rettet mod at skade andre mennesker.

Begrebet barnets bedste skal til enhver tid tolkes som den bedst tænkelige løsning for det enkelte barn, og vurderingen af barnets bedste skal altid ske ud fra en individuel vurdering af det enkelte barns forhold. Vurderingen bygger på oplysninger om barnet, herunder oplysninger fra børnesagkyndige undersøgelser og sagkyndige erklæringer, og på barnets egne synspunkter alt efter barnets alder og modenhed.

Ved vurderingen af, hvad der er bedst for barnet, skal der tages hensyn til hovedprincipperne i forældreansvarsloven om, at et barn har ret til to forældre, og at forældrene skal tage ansvar for barnet dels ved at drage omsorg for barnet, dels ved at samarbejde om væsentlige beslutninger vedrørende barnet. Forældreansvarsloven bygger således på en formodning om, at det er bedst for barnet at have kontakt med begge sine forældre. Der skal dog altid foretages en konkret vurdering af barnets bedste i den enkelte sag, og der kan således f.eks. træffes afgørelse om at afslå eller ophæve samvær, hvis det er bedst for barnet. Dette vil eksempelvis i udgangspunktet være tilfældet, hvis en forælder har udøvet vold mod barnet, ligesom vold mod den anden forælder kan føre til, at barnets kontakt til den voldelige forælder afskæres.

Som led i fastlæggelsen af, hvad der er barnets bedste skal der i alle forhold vedrørende barnet tages hensyn til barnets egne synspunkter alt efter alder og modenhed. Barnet skal således inddrages under en sag om samvær, så dets perspektiv og eventuelle synspunkter kan komme til udtryk. Dette kan ske ved samtaler med barnet, børnesagkyndige undersøgelser eller på anden måde, der belyser barnets perspektiv. Forpligtelsen til at inddrage barnet direkte i sagen gælder ikke, hvis det må antages at være til skade for barnet, eller hvis det må anses for unødvendigt efter sagens omstændigheder. Dette gælder også ved midlertidige afgørelser, men ved disse afgørelser må der dog tages hensyn til afgørelsens midlertidige karakter, og til at den vil blive fulgt op af en endelig afgørelse. Det må derfor ved midlertidige afgørelser vurderes, hvad der er bedst for barnet ud fra et kortere tidsperspektiv end, hvis der er tale om en endelig afgørelse. Der henvises til §§ 5 og 34 i forældreansvarsloven.

Efter § 109, stk. 1, i serviceloven skal kommunalbestyrelsen tilbyde midlertidigt ophold i boformer til kvinder, som har været udsat for vold, trusler om vold eller tilsvarende krise i relation til familie- eller samlivsforhold. Kvinderne kan være ledsaget af børn,

og de modtager under opholdet omsorg og støtte. Boformer efter § 109 i serviceloven benævnes almindeligvis kvindekrisecentre.

Kvindekrisecentres virksomhed omfatter kvinder, som har været udsat for fysisk, psykisk eller seksuel vold, trusler om vold eller tilsvarende. Der henvises til Folketingstidende 2003-04, tillæg A, side 3765-3766.

Ophold på et kvindekrisecenter er omfattet af det såkaldte selvmøderprincip, som indebærer en ret for kvinden til at få ophold og modtage hjælp på krisecentre uden forudgående kommunal visitation. Selvmøderprincippet understøtter, at ophold på kvindekrisecentre har en akut karakter og er afgørende for, at kvinder udsat for vold m.v. kan få akut hjælp uden at skulle afvente en afgørelse fra kommunen. Det er således lederen af krisecenteret, der træffer afgørelse om optagelse og udskrivning af kvinden på krisecenteret, jf. § 109, stk. 3, i serviceloven.

Selvmøderprincippet og lederens indskrivningsret medfører, at kvindekrisecentrene og lederne af disse har en vigtig opgave i forhold til beslutningen om at optage eller afvise en kvinde. Det er afgørende, at kvinder, som får ophold, befinder sig i kerneområdet for krisecentrenes virke. Derfor er visitationsarbejdet på et kvindekrisecenter koncentreret om en grundig visitationssamtale med kvinden. Visitationen foretages således ofte af fagpersonale, der har viden om vold og erfaring med at behandle voldsproblematikker.

Personalet på kvindekrisecentrene har løbende samtaler med kvinderne efter optagelsen, og disse samtaler medvirker til at sikre en løbende overvejelse af, om opholdet på kvindekrisecenteret fortsat er berettiget. Hvis en kvinde ikke længere opfylder betingelserne for opholdet, træffer lederen afgørelse om, at kvinden skal udskrives fra kvindekrisecenteret.

Efter § 110, stk. 1, i serviceloven skal kommunalbestyrelsen tilbyde midlertidigt ophold i boformer til personer med særlige sociale problemer, som ikke har eller ikke kan opholde sig i egen bolig, og som har behov for botilbud og for tilbud om aktiverende støtte, omsorg og efterfølgende hjælp. Disse boformer henvender sig til både kvinder og mænd og til en bredere målgruppe end voldsramte.

Tilbud efter § 110 i serviceloven (§ 110-tilbud) er ligesom tilbud efter lovens § 109 omfattet af selvmøderprincippet, og det indebærer en ret for borgeren til at få ophold og modtage hjælp på tilbuddet uden forudgående kommunal visitation. Selvmøderprincippet understøtter, at tilbuddet har en akut karakter. Det er lederen af tilbuddet, der træffer afgørelse om optagelse og udskrivning.

Blandt § 110-tilbuddene findes i dag en række specialiserede tilbud, der er målrettet mænd i krise, eksempelvis på grund af partnervold eller skilsmisse. Disse tilbud tilbyder en midlertidig bolig, hvor mændene kan have mulighed for ophold med eventuelle børn. Under opholdet modtager mændene støtte og hjælp.

§ 110 i serviceloven regulerer ikke optagelse af børn, men bestemmelsen er ikke til hinder for, at et barn tager ophold på et § 110-tilbud sammen med den ene forælder.

Når et barn opholder sig på et kvindekrisecenter eller et § 110-tilbud med en voldsramt forælder, kan der opstå spørgsmål om barnets samvær med den anden forælder.

Efter forældreansvarsloven vil opholdet ikke i sig selv kunne være grundlag for at træffe en midlertidig afgørelse om afslag på samvær. Bestemmelserne om barnets bedste og trivsel og beskyttelsen af barnet mod vold i lovens §§ 1 og 4 og § 4 a, stk. 1, i forældreansvarsloven indebærer imidlertid, at enhver tvivl om barnets trivsel og beskyttelse skal komme barnet til gode, så der ikke fastsættes eller fastholdes et samvær, hvor der er risiko for, at barnet udsættes for vold eller for at være vidne til vold. Oplysning om, at barnet sammen med den ene forælder har taget ophold på et kvindekrisecenter eller et § 110-tilbud, er en væsentlig oplysning i den forbindelse.

Efter praksis udsteder kvindekrisecentre erklæringer til Familieretshuset om baggrunden for opholdet, f.eks. at kvinden har været udsat for vold eller trusler om vold. Foreligger der en sådan krisecentererklæring, der samtidigt indeholder oplysninger om barnet og barnets perspektiv på baggrund af volden, vil der kunne være grundlag for at træffe en midlertidig afgørelse om afslag på samvær. Dette forudsætter dog, at volden m.v. er godtgjort eller sandsynliggjort, f.eks. ved politianmeldelse, skadestuerapport m.v.

Ved afgørelsen lægges der også vægt på omfanget af et eventuelt eksisterende samvær, barnets alder, konfliktniveauet mellem forældrene, konkrete beskyttelseshensyn, årsagen til opholdet på kvindekrisecenteret og oplysninger om barnets forhold til den pågældende forælder. Af hensyn til barnets bedste træffes der således i konkrete tilfælde afgørelse om, at samværet kan fastsættes eller ikke skal ophæves, idet det vurderes at være til barnets bedste at opretholde kontakten med den anden forælder.

I praksis forekommer det aldrig eller sjældent, at der søges om samvær med et barn, der opholder sig på et § 110-tilbud, men i givet fald vil sagen blive behandlet på samme måde som ved ophold på et kvindekrisecenter. Det bemærkes dog, at der ved ophold på et § 110-tilbud ikke udstedes en krisecentererklæring som den, der udstedes ved ophold på et kvindekrisecenter.

2.5.2. Social- og Ældreministeriets overvejelser

Forældreansvarslovens regler om samvær og anden kontakt skal administreres, så afgørelsen af forældrenes uenighed afspejler den bedst mulige løsning for det konkrete barn. Der er således efter de gældende regler fokus på, at afgørelser om samvær og anden kontakt skal være bedst for barnet.

Med de seneste ændringer af forældreansvarsloven er fokus på barnets trivsel og på at skærme barnet mod vold og anden behandling, der udsætter barnet for skade eller fare eller for at være vidne til vold, blevet skærpet. Der henvises til lov nr. 1711 af 27. december 2018 om ændring af forældreansvarsloven, lov om ægteskabs indgåelse og opløsning og forskellige andre love (Ændringer som følge af lov om Familieretshuset og skærpet fokus på beskyttelsen af barnet i sager efter forældreansvarsloven), hvorved der i § 4 i forældreansvarsloven blev indsat en bestemmelse om beskyttelse af børn mod vold m.v. Der henvises videre til lov nr. 202 af 5. marts 2019 om ændring af forældreansvarsloven (Forældremyndighed, barnets bopæl og samvær for forældre, der er dømt for visse former for kriminalitet af grovere karakter) og lov nr. 2215 af 29. december 2020 om ændring af forældreansvarsloven (Forældremyndighed, barnets bopæl og samvær for forældre, der er dømt for overtrædelse af straffelovens terrorbe-

stemmelser), hvorved formodningsreglen imod, at barnet har samvær eller anden kontakt med en volds- eller terrordømt forælder, blev indsat som § 4 a i forældreansvarsloven.

Trods dette skærpede fokus på at skærme barnet mod vold m.v. opstår der imidlertid fra tid til anden situationer, hvor der er risiko for, at et barn, der opholder sig på et kvindekrisecenter eller et § 110-tilbud med en voldsramt forælder, har samvær med en voldelig forælder.

Efter ministeriets opfattelse er børn, der med en forælder opholder sig på et kvindekrisecenter eller et § 110-tilbud på grund af vold eller trusler om vold fra den anden forælder, særligt sårbare, og der må derfor ikke opstå tvivl om hverken mulighederne for at beskytte barnet mod en voldelig forælder eller myndighedernes pligt til at sætte barnets bedste først. Det bør derfor være helt klart, at hensynet til barnet og barnets bedste også i disse situationer skal stå over andre hensyn, herunder også over hensynet til den anden forælders mulighed for at have kontakt med barnet.

Ministeriet finder på den baggrund, at når et barn opholder sig på et kvindekrisecenter eller på et § 110-tilbud med den ene forælder, og det godtgøres, at opholdet skyldes vold eller trusler om vold fra den anden forælder, bør der efter anmodning træffes en midlertidig afgørelse om, at barnet ikke har samvær og anden kontakt med den anden forælder, medmindre det er bedst for barnet at have kontakt med den anden forælder.

En sådan ordning vil understøtte forældreansvarslovens fokus på, at afgørelser efter loven skal medvirke til at sikre barnets trivsel og beskytte barnet mod vold eller anden behandling, der udsætter barnet for skade eller fare, herunder at beskytte barnet mod at være vidne til vold.

Ministeriet finder, at der helt undtagelsesvist kan være situationer, hvor det efter en konkret og individuel vurdering er bedst for barnet at have kontakt til den forælder, som barnet ikke opholder sig hos, mens sagen undersøges nærmere. Der vil således under hensyn til barnets bedste kunne fastsættes samvær, eventuelt under overvågning, eller der kan fastsættes anden kontakt, f.eks. videomøde.

Ministeriet finder endelig, at denne ordning ikke må gøre det muligt at omgå et andet bærende princip i loven om, at der er en generel formodning for, at det er bedst for et barn at have kontakt med begge forældre.

2.5.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at der som § 29 b i forældreansvarsloven indsættes en bestemmelse, hvorefter der af hensyn til barnets bedste træffes en midlertidig afgørelse om, at et barn ikke har samvær og anden kontakt med den anden forælder, når barnet opholder sig i en boform efter servicelovens §§ 109 eller 110 med den ene forælder, det godtgøres, at opholdet skyldes vold eller trusler om vold fra den anden forælder, og den forælder, som barnet opholder sig hos, anmoder om, at der ikke er samvær eller anden kontakt med den anden forælder. Efter den foreslåede bestemmelse skal dette dog ikke gælde, når det anses for bedst for barnet at have kontakt med den anden forælder.

Forslaget vil betyde, at når et barn, der er involveret i en sag om samvær, opholder sig på et kvindekrisecenter eller i et § 110-tilbud sammen med den ene forælder på grund af vold eller trusler om vold fra den anden forælder, vil det som udgangspunkt være bedst for barnet, at der træffes afgørelse om at suspendere et allerede fastsat samvær eller om midlertidigt at afslå at fastsætte samvær, herunder også kontaktbevarende

samvær efter § 29 a i forældreansvarsloven. Dette vil dog forudsætte, at den forælder, der opholder sig med barnet på kvindekrisecenteret eller § 110-tilbuddet, anmoder om, at der ikke skal være samvær.

Bestemmelsen vil kun finde anvendelse, hvis det godtgøres, at opholdet skyldes vold eller trusler om vold fra den anden forælder, og det derfor umiddelbart anses for bedst for barnet ikke at have kontakt med den anden forælder. Ved ophold på et kvindekrisecenter vil dette normalt kunne godtgøres ved fremlæggelse af en krisecentererklæring, som kvindekrisecenteret har udfyldt, og ved ophold på et § 110-tilbud vil dette normalt kunne godtgøres ved, at tilbuddet bidrager med lignende oplysninger om årsagen til opholdet m.v.

Med henblik på vurderingen af barnets bedste bør erklæringen indeholde oplysninger om den vold eller trusler herom, som er foregået i familien, en beskrivelse af behovet for midlertidigt at skærme barnet fra at have kontakt med den anden forælder samt oplysninger om barnets situation og belysning af barnets perspektiv, herunder i forhold til hvordan volden m.v. påvirker barnet, og hvordan barnet selv oplever sin situation i forhold til at have kontakt med den anden forælder. Det vil kunne være nødvendigt at supplere erklæringen med f.eks. andre sagkyndige udtalelser, politianmeldelse af volden m.v., skadestuerapport m.v.

Fremlægges der ikke en erklæring fra kvindekrisecenteret eller tilsvarende oplysninger fra § 110-tilbuddet, vil det bero på en konkret vurdering, om det trods den manglende erklæring vil kunne anses for godtgjort, at betingelserne for at anvende den foreslåede bestemmelse vil være opfyldt. Det bemærkes i den forbindelse, at forslaget ikke vil pålægge de omhandlede kvindekrisecentre og § 110-tilbud at udarbejde de nævnte erklæringer m.v.

Flytter barnet fra kvindekrisecenteret eller boformen, inden der er truffet en midlertidig afgørelse, vil den foreslåede bestemmelse ikke længere finde anvendelse.

En afgørelse truffet efter den foreslåede bestemmelse vil ikke bortfalde, selvom barnet flytter fra kvindekrisecenteret eller § 110-tilbuddet, men på grund af fraflytningen vil samværsforælderen kunne søge om fastsættelse af midlertidigt samvær under den fortsatte behandling af sagen. Den foreslåede bestemmelse vil ikke finde anvendelse ved afgørelsen af denne ansøgning.

I de situationer, hvor den foreslåede bestemmelse ikke vil finde anvendelse, vil det forhold, at barnet opholder sig på kvindekrisecenteret eller § 110-tilbuddet, indgå i den almindelige vurdering af barnets bedste og hensynet til barnets trivsel og beskyttelse mod vold m.v.

Er der truffet afgørelse om at suspendere et samvær eller om midlertidigt at afslå at fastsætte samvær, vil afgørelsen skulle følges op af en nærmere undersøgelse af barnets bedste med henblik på, at der træffes en endelig afgørelse i sagen. Under behandlingen af sagen vil en afgørelse om midlertidigt afslag på samvær kunne ændres således, at der fastsættes midlertidigt samvær under den videre behandlingen af sagen, eventuelt alene i begrænset omfang eller under overvågning.

Der henvises til lovforslagets § 6, nr. 2, og bemærkningerne hertil.

2.6. Fast-track ordning for godkendelse af plejefamilier

2.6.1. Gældende ret

Socialtilsynet har siden den 1. januar 2014 haft ansvaret for at godkende og føre driftsorienteret tilsyn med den generelle kvalitet i tilbud omfattet af lov om socialtilsyn, jf. lovbekendtgørelse nr. 171 af 28. januar 2022 (socialtilsynsloven), herunder med almene, forstærkede og specialiserede plejefamilier.

Af socialtilsynslovens § 5 fremgår, at socialtilsynet varetager opgaven med at godkende tilbud, herunder plejefamilier omfattet af § 4, stk. 1, nr. 1, som generelt egnede. Godkendelse af tilbuddene sker efter ansøgning. Godkendelsen indebærer en vurdering af, om tilbuddet er generelt egnet til at modtage borgere i tilbuddets målgruppe inden for rammerne af godkendelsen i overensstemmelse med de krav, der bl.a. følger af socialtilsynslovens §§ 6 og 11 a-18.

Godkendelsen af plejefamilier skal, jf. § 5, stk. 3 i socialtilsynsloven, som minimum omfatte plejefamiliens adresse, antal pladser, plejefamilietype og plejefamiliens ydelser.

Det fremgår af § 5 a, stk. 1, i socialtilsynsloven, at socialtilsynet ved sin godkendelse efter § 5 af almene plejefamilier, forstærkede plejefamilier og specialiserede plejefamilier, jf. § 66, stk. 1, nr. 1-3, i serviceloven, skal følge et fast koncept for godkendelsen, der er udstedt af Social- og Ældreministeriet, og som beskriver centrale elementer i godkendelsesforløbet og indeholder redskaber til afdækning og vurdering af ansørgernes kompetencer.

I forbindelse med godkendelse af sociale tilbud, herunder plejefamilier, som er omfattet af socialtilsynsloven, og det efterfølgende driftsorienterede tilsyn med disse, vurderer socialtilsynet tilbuddenes generelle kvalitet inden for følgende temaer: Uddannelse og beskæftigelse, Selvstændighed og relationer, Målgrupper, metoder og resultater, Sundhed og trivsel, Organisation og ledelse, Kompetencer, Økonomi og Fysiske rammer.

Ved vurderingen af kvaliteten inden for tema 1-6 og 8 anvender socialtilsynet en centralt fastsat kvalitetsmodel, jf. § 14 i bekendtgørelse nr. 617 af 3. maj 2020 om socialtilsyn med senere ændringer (socialtilsynsbekendtgørelsen), som inden for hvert tema er opdelt i en række kriterier og indikatorer. Der er udarbejdet én kvalitetsmodel for plejefamilier og én for øvrige sociale tilbud.

Som led i vurderingen af plejefamiliens økonomi inden for temaet økonomi, jf. ovenfor, skal socialtilsynet, jf. § 11 c i socialtilsynsloven, foretage en overordnet vurdering af, om plejefamiliens økonomi giver grundlag for en stabil anbringelse.

Socialtilsynets godkendelse er en forudsætning for, at tilbuddet herunder plejefamilien kan indgå i den kommunale forsyning og dermed kan anvendes af kommunerne.

Det følger af § 5, stk. 7, i socialtilsynsloven, at socialtilsynet i forbindelse med en godkendelse kan fastsætte vilkår, hvis opfyldelse er en betingelse for fortsat godkendelse. Socialtilsynet kan således give en betinget godkendelse, hvis det anses for overvejende sandsynligt, at tilbuddet efterfølgende vil kunne opfylde betingelsen. Muligheden er således reserveret til de tilfælde, hvor der alene udestår formalia, eller hvor der er andre forhold, som er væsentlige nok til at være en betingelse for godkendelse, men som omvendt trods alt alene udgør en mindre del af det samlede godkendelsesgrundlag.

Det følger af socialtilsynslovens § 5, stk. 10, at socialtilsynet kan træffe afgørelse om ophør af en godkendelse, hvis tilbuddet eller plejefamilien ikke længere opfylder betingelserne for at være godkendt, jf. socialtilsynslovens § 5, stk. 1.

Det fremgår af socialtilsynslovens § 5, stk. 11, at en plejefamilies godkendelse bortfalder, hvis plejefamilien ikke har været benyttet til det godkendte formål i en sammenhængende periode på tre år. Det er f.eks. tilfældet, hvis der ikke har været anbragt børn eller unge hos plejefamilien inden for en sammenhængende periode på tre år for plejefamilier.

Af servicelovens § 4, stk. 4, fremgår det, at kommunen, i tilfælde, hvor der er et akut behov for at placere en borger, og der ikke kan findes et egnet og allerede godkendt tilbud, kan anvende et tilbud herunder en plejefamilie i op til tre uger, uden at tilbuddet er godkendt af socialtilsynet. Socialtilsynet skal orienteres straks om anvendelsen af det tilbud eller den plejefamilie, der ikke er godkendt af socialtilsynet.

I forlængelse heraf fremgår det af socialtilsynslovens § 5, stk. 6, at socialtilsynet, når særlige grunde taler for det, kan træffe afgørelse om, at tilbud som ikke er godkendt af socialtilsynet, og som kommunalbestyrelsen i akutsituationer har visiteret borgere til i en periode på op til tre uger, jf. servicelovens § 4, stk. 4, kan anvendes i yderligere tre uger.

Det følger af socialtilsynslovens § 5, stk. 8, at socialtilsynet, efter anmodning fra et allerede godkendt tilbud eller plejefamilie, kan træffe afgørelse om, at den meddelte godkendelse og de meddelte vilkår for godkendelsen, jf. lovens § 5, stk. 1, kan fraviges på nærmere bestemte betingelser eller inden for en nærmere bestemt periode. En fravigelse af rammerne for godkendelsen er kendetegnet ved at være tidsbegrænset i modsætning til en ændring af godkendelsen, som er permanent.

2.6.2. Social- og Ældreministeriets overvejelser

Ministeriet finder, at der er behov for at etablere en ordning, hvor socialtilsynet kan godkende familier hurtigt i de særlige tilfælde, hvor det måtte være nødvendigt at placere et barn akut i en plejefamilie, der ikke er godkendt, så barnet ikke skal skifte anbringelsessted, og så færre akutanbragte børn oplever skift i anbringelsessted inden for de første to måneder.

Ministeriet finder det i den forbindelse centralt, at en sådan ordning hverken direkte eller indirekte skal opfordre kommunerne til at anbringe akut i ikke-godkendte familier, og at det heller ikke skal være med til at skabe en forventning om, at en plejefamilie, som har et barn anbragt efter akutbestemmelsen, kan godkendes som generelt egnet, hvis familien reelt ikke opfylder kravene.

Ministeriet finder det desuden vigtigt at understrege, at en sådan ordning ikke må betyde, at de plejefamilier, der godkendes i en sådan ordning, ikke skal opfylde de almindelige krav, som stilles til plejefamiliers kvalitet i forbindelse med godkendelse og løbende tilsyn.

2.6.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at der indføres en fast-track ordning i socialtilsynsloven, som medfører, at en anbringende kommunalbestyrelse under helt særlige omstændigheder vil kunne anmode socialtilsynet om at undergive en konkret anmodning om godkendelse af en plejefamilie, som ikke allerede er godkendt af socialtilsynet, en særlig hurtig behandling, det vil sige inden for en periode på seks uger fra det tidspunkt, hvor kommunalbestyrelsen har anbragt et barn eller en ung i plejefamilien. De seks uger svarer til den

periode, hvor en kommunalbestyrelse, jf. § 4, stk. 4, i serviceloven og § 5, stk. 6, i socialtilsynsloven kan anvende f.eks. en plejefamilie, der ikke er godkendt af socialtilsynet.

At der vil være tale om helt særlige omstændigheder fremgår af betingelserne for bestemmelsens anvendelse, jf. det i lovforslagets § 3, nr. 9, foreslåede § 5 b, stk. 1, nr. 1-4, og stk. 2, hvoraf det bl.a. fremgår, at der vil skulle være tale om, at afgørelsen om anbringelse er truffet efter reglerne i § 143, stk. 1, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, om afgørelser truffet af formanden eller næstformanden for kommunens børne- og ungeudvalg (foreløbige afgørelser), fordi sagen af hensyn til barnets eller den unges øjeblikkelige behov ikke kan afvente, at sagen behandles i børne- og ungeudvalget.

Det vil desuden være betingelse for anvendelse af fast-track ordningen, at den anbringende kommunalbestyrelse uden resultat har afsøgt mulighederne for anvendelse af godkendte plejefamilier samt muligheden for anbringelse i en netværksplejefamilie.

Kommunalbestyrelsen vil skulle vurdere, at plejefamilien vil opfylde betingelserne for at blive godkendt af socialtilsynet, og at plejefamilien vil kunne opfylde barnets eller den unges behov for støtte, samt at barnet eller den unge vil forblive anbragt i den konkrete plejefamilie. Fast-track ordningen vil således ikke kunne anvendes til foreløbige eller helt kortvarige anbringelser.

Kommunalbestyrelsen vil i sin anmodning til kommunalbestyrelsen skulle redegøre for, hvordan den finder, at betingelserne for anvendelse af fast-track ordningen er opfyldt og begrunde, hvordan plejefamilien vurderes at kunne imødekomme barnets eller den unges behov for hjælp og støtte.

Socialtilsynet vil kunne afvise kommunalbestyrelsens anmodning, hvis socialtilsynet ikke finder, at betingelserne for anvendelse af fast-track ordningen er opfyldt, og anvisningen vil ikke kunne indbringes for anden administrativ myndighed. Hvis anmodningen afvises, og plejefamilien således ikke godkendes af socialtilsynet inden for de angivne seks uger, vil kommunalbestyrelsen ikke kunne opretholde den konkrete anbringelse ud over de seks uger.

Hvis socialtilsynet finder, at betingelserne for anvendelse af fast-track ordningen er opfyldt, vil socialtilsynet skulle gennemføre en fuld godkendelsesproces inden for de angivne seks uger. En plejefamilie, der godkendes i fast-track ordningen vil således skulle opfylde de samme krav som andre plejefamilier, og socialtilsynet vil skulle anvende det fastsatte koncept for godkendelsen af plejefamilier, jf. § 5 a i socialtilsynsloven.

Socialtilsynet vil have mulighed for at godkende plejefamilien med vilkår, jf. § 5, stk. 7, hvis tilsynet ved udløbet af seks-ugers fristen vurderer, at plejefamilien vil kunne godkendes, men det mangler enkelte skridt i godkendelsen.

En plejefamilie, som bliver godkendt i en fast-track ordning vil være generelt godkendt og ikke alene godkendt som plejefamilie for det barn eller den unge, som begrundede godkendelse i fast-track ordningen.

Der henvises til lovforslagets § 3, nr. 9, og bemærkningerne hertil.

2.7. Ændringer som følge af barnets lov

2.7.1. Ændringer i lovgivning på Social- og Ældreministeriets ressort

2.7.1.1. Gældende ret

Reglerne om hjælp og støtte til børn og unge, herunder børn og unge med fysisk eller psykisk funktionsnedsættelse fremgår efter gældende ret af serviceloven.

Serviceloven indeholder i afsnit IV bestemmelser, der alene regulerer hjælp og støtte til børn og unge. Dette afsnit indeholder kapitel 6 om generelle bestemmelser, kapitel 7 om dagtilbud til børn, der efter gældende ret alene indeholder bestemmelser om særlige dagtilbud og hjemmetræning, kapitel 8, der efter gældende ret alene indeholder bestemmelser om særlige klubtilbud, kapitel 9 om økonomiske tilskud m.v., herunder merudgiftsydelse og dækning af tabt arbejdsfortjeneste, kapitel 10 om personlig hjælp og ledsagelse, kapitel 11 om særlig støtte til børn og unge, herunder anbringelser og behandlingen af sager om adoption, og kapitel 12 om tilbud til unge fra 18 til 22 år, der indeholder bestemmelser om efterværn. Derudover indeholder serviceloven også i afsnit II om forebyggelse, rådgivning og videnudvikling bestemmelser, der alene vedrører hjælp og støtte til børn. Det drejer sig efter § 11 om indsatser som led i det tidlige forebyggende arbejde.

Derudover indeholder serviceloven også uden for afsnit IV bestemmelser om hjælp og støtte, der finder anvendelse for såvel voksne som børn og unge. Af § 44 fremgår eksplicit, at bestemmelserne i § 83, § 84, stk. 1, og § 86, stk. 2, finder tilsvarende anvendelse for børn, der har behov for det. De tre nævnte bestemmelser vedrører hjælp og støtte i form af personlig hjælp og pleje, hjælp og støtte til nødvendige praktiske opgaver i hjemmet og madservice, aflastning samt hjælp til at vedligeholde fysiske eller psykiske færdigheder til personer, som på grund af nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller særlige sociale problemer har behov herfor. Herudover er der en række andre bestemmelser i serviceloven, der hjemler hjælp og støtte, som også i relevant omfang kan gives til børn og unge. Det drejer sig efter § 112 om hjælpemidler, § 113 om forbrugsgoder, § 113 b om midlertidige hjælpemidler og forbrugsgoder, § 114 om bilstøtte, § 116 om boligindretning, § 117 om individuel befordring, § 118 om pasning af nærtstående med handicap eller alvorlig sygdom og §§ 119-122 om pasning af nærtstående som ønsker at dø i eget hjem. Endelig kan social- og ældreministeren efter § 101, stk. 12, fastsætte regler om social stofmisbrugsbehandling efter § 101 af børn og unge under 18 år i særlige tilfælde.

Serviceloven indeholder endvidere i andre afsnit end afsnit IV om børn og unge generelle processuelle regler m.v., der også finder anvendelse i relation til hjælp og støtte til børn og unge. Det drejer sig om regler vedrørende de strukturelle forhold, herunder kommuners og regioners forsyningsansvar i §§ 4 og 5, rammeaftaler i § 6, Socialstyrelsens opgaver med at følge udviklingen og mulighed for at give påbud i §§ 13 b og 13 c, Tilbudsportalen i § 14, det generelle tilsyn med forholdene for børn, unge og vordende forældre i § 146, det personrettede tilsyn i § 148, det driftsorienterede tilsyn med tilbud, der ikke er omfattet af socialtilsynets kompetence, i §§ 148 a og 149, finansiering og takstberegning i §§ 173-175, statsrefusion i §§ 176-180 og 181, mellemstatslig refusion efter § 180 a, forsøgsgodkendelse efter § 184 og overførsel af regionale tilbud efter §§ 186 og 186 a. Endvidere indeholder serviceloven regler, der knytter sig til behandlingen af sager om hjælp og støtte til børn og unge, herunder efter § 3 at kommunalbestyrelsen træffer afgørelse, og hvad afgørelsen skal indeholde, efter § 3 a varslingspligt, efter §§ 140 og 140 a handleplaner, efter §§ 158-161, 164 og 165 regler om egenbetaling og tilbagebetaling, efter §§ 165 a og 165 b regler om ophør af udbetaling af ydelser i

særlige tilfælde, efter §§ 166-168 klageregler, efter §§ 169-172 særlige regler om domstolsprøvelse, efter § 182 regulering af satser og efter § 183 opgørelse af indtægtsgrundlag. Derudover indeholder serviceloven bestemmelser om rådgivning og støtte til kommuner, regioner og borgere m.v. i §§ 13 og 13 a om den nationale videns- og specialrådgivningsorganisation i Socialstyrelsen (VISO) og til borgere i § 15 om den uvildige konsulentordning (DUKH). Endelig indeholder serviceloven bestemmelser, der også er af relevans for hjælp og støtte til børn og unge, i § 16 om brugerinddragelse, i § 18 om samarbejdet med frivillige sociale organisationer og foreninger, i § 18 a om muligheden for at tegne ansvars- og ulykkesforsikringer for frivillige, i §§ 152-155 c om underretningspligt, i §§ 156-157 b om straf og i § 172 a bemyndigelse for social- og ældreministeren til at fastsætte regler vedrørende Haagerkonventionen af 19. oktober 1996 om kompetence, lovvalg, anerkendelse, fuldbyrdelse og samarbejde vedrørende forældreansvar og foranstaltninger til beskyttelse af børn (Haagerbørnebeskyttelseskonventionen).

Også anden lovgivning på Social- og Ældreministeriets område indeholder bestemmelser, der relaterer sig til hjælp og støtte til børn og unge. Det drejer sig for det første om lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, jf. lovbekendtgørelse nr. 265 af 25. februar 2022 (retssikkerhedsloven). Retssikkerhedsloven indeholder generelt bestemmelser om behandlingen af sager på det socialretlige og beskæftigelsesmæssige område, men indeholder også bestemmelser, der knytter sig specifikt til behandlingen af sager om hjælp og støtte efter serviceloven til børn og unge. Der henvises i en række af disse bestemmelser eksplicit til serviceloven, herunder bestemmelser vedrørende hjælp og støtte til børn. Det drejer sig om § 3 a om offentliggørelse af sagsbehandlingsfrister, § 8 om bemyndigelse for social- og ældreministeren til at fastsætte regler for behandling og opfølgning af sager, § 9 a om fastlæggelse af opholdskommune for børn og unge under 18 år, § 9 b om ret til hjælp uden for opholdskommunen, § 9 c om mellemkommunal refusion, § 11 c om indhentning af oplysninger uden samtykke, § 12 c om sygehusadvis, § 12 g om aftaleoversigten, §§ 18-21 om børn og unge-udvalget, § 43 om delegation af opgaver til private, § 50 om Ankestyrelsen, § 55 om udvidet votering i Ankestyrelsen, § 72 om opsættende virkning, § 73 om domstolsprøvelse og §§ 82-84 om statistik.

For det andet drejer det sig om lov om socialtilsyn, jf. lovbekendtgørelse nr. 171 af 28. januar 2022 (socialtilsynsloven). Denne lov indeholder bestemmelser om driftsorienteret tilsyn med tilbud efter serviceloven til bl.a. børn og unge.

For det tredje drejer det sig om en række love på det familieretlige område. Adoptionsloven indeholder således henvisninger til servicelovens bestemmelser om hjælp og støtte til børn i § 9, stk. 3 og 4, hvor der henvises til servicelovens regler om anbringelse og plejefamilier, i § 10, stk. 1, der indeholder henvisning til servicelovens regler om adoption uden samtykke, og i 15, stk. 3, der indeholder henvisning til plejefamilier. Forældreansvarsloven indeholder i § 24 henvisning til servicelovens kapitel 11 om særlig støtte til børn og unge. Tilsvarende henvisning er indeholdt i §§ 9 og 24 i lov om Familieretshuset.

For det fjerde drejer det sig om lov om voksenansvar for anbragte børn og unge, jf. lovbekendtgørelse nr. 764 af 1. august 2019 som ændret ved § 10 i lov nr. 821 af 9. juni 2020. Denne lov indeholder regler om magtanvendelse og andre indgreb i selvbestemmelsesretten over for børn og unge, der er anbragt efter serviceloven.

2.7.1.2. Social- og Ældreministeriets overvejelser

Med det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov foreslås hjælp og støtte til børn og unge på det socialretlige område, der i dag reguleres i serviceloven, udskilt til en særskilt ny lov – barnets lov. Ministeriet finder det i den sammenhæng nødvendigt, at der foretages konsekvensændringer i serviceloven ved ophævelse af de bestemmelser, der alene omhandler hjælp og støtte til børn og unge, samt hvor relevant konsekvensrettelse af de bestemmelser i serviceloven, der er hjemmel for støtte til såvel voksne som børn og unge, og af de understøttende bestemmelser i serviceloven, der regulerer strukturen omkring hjælp og støtte efter serviceloven.

Ministeriet finder det endvidere hensigtsmæssigt, at de bestemmelser i serviceloven, der regulerer udveksling af oplysninger i sager om hjælp og støtte til børn og unge, samles med de øvrige bestemmelser om udveksling af oplysninger i retssikkerhedsloven, fremfor at de videreføres i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov.

2.7.1.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at bestemmelserne, der alene omhandler hjælp og støtte til børn og unge, i servicelovens § 11, afsnit IV, § 101, stk. 10 og 12, §§ 140, 140 a, 146, kapitel 27, §§ 156, 157, 159, 160 og 167-172 og kapitel 30 a ophæves. Det foreslås videre, at der som følge af det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov og den deri foreslåede udskillelse af bestemmelserne om hjælp og støtte til børn og unge foretages de nødvendige konsekvensændringer i §§ 1, 2, 3, 3 a, 5, 13, 13 b, 14, 113, 137 f, 148, 148 a, 158, 161, 165 a, 174, 176, 177, 181, 182 og 184 i serviceloven.

Det foreslås videre, at i de øvrige love, der berøres af den foreslåede udskilning af bestemmelserne om hjælp og støtte til børn fra serviceloven til det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, foretages de nødvendige konsekvensændringer. Det drejer sig om retssikkerhedsloven, socialtilsynsloven, adoptionsloven, voksenansvarsloven, forældreansvarsloven og Familieretshuset. De foreslåede ændringer består af henvisninger til serviceloven, der foreslås ændret til det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov samt indsættelse af henvisninger til det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov. Derudover foreslås henvisningerne til børn og unge-udvalget i de nævnte love ændret til børne- og ungeudvalget.

Endelig foreslås bestemmelserne i serviceloven om deling af oplysninger i sager om børn og unge videreført i retssikkerhedsloven. Det drejer sig om § 13, stk. 5 og 6, i serviceloven vedrørende deling af oplysninger i sager, hvor den nationale videns- og specialrådgivningssituation er involveret, samt §§ 49 a og 49 b om deling af oplysninger som led i det tidligt forebyggende arbejde. Disse bestemmelser foreslås med lovforslagets § 2, nr. 14, videreført som §§ 11 d-11 f i retssikkerhedsloven.

Bestemmelserne vil i lighed med efter gældende ret udgøre specifik regulering af udveksling af oplysninger inden for rammerne af Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (databeskyttelsesforordningen) og lov nr. 502 af 23. maj 2018 om supplerende bestemmelser til forordning om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (databeskyttelsesloven).

Det følger af databeskyttelseslovens § 6, stk. 1, at behandlingen af almindelige personoplysninger alene må finde sted, hvis mindst en af betingelserne i databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, litra a-f, er opfyldt. Efter forordningens artikel 6, stk. 1,

litra c, er indhentning og videregivelse af personoplysninger lovlig, når behandlingen er nødvendig for at overholde en retlig forpligtelse.

Databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 2, efterlader et nationalt råderum for medlemsstaterne til at indføre mere specifikke bestemmelser for at tilpasse anvendelsen af forordningens bestemmelser om behandling af personoplysninger med henblik på overholdelse af forordningens artikel 6, stk. 1, litra c, ved at fastsætte mere præcist specifikke krav til behandlingen for at sikre lovlig og rimelig behandling. Efter bestemmelsen i artikel 6, stk. 3, skal grundlaget for behandling i henhold til artikel 6, stk. 1, litra c, fremgå af EU-retten eller national ret.

De foreslåede bestemmelser i §§ 11 d-11 f i retssikkerhedsloven vil være nationale særregler om de involverede myndigheders behandling, herunder udveksling, af personoplysninger, som har hjemmel i forordningens artikel 6, stk. 1, litra c, jf. artikel 6, stk. 2 og 3.

Der vil i de fleste tilfælde omfattede af de foreslåede bestemmelser ikke være tale om oplysninger, som er særligt beskyttede i databeskyttelsesforordningen. Der vil dog i visse situationer kunne være tale om videregivelse af helbredsoplysninger, som er særligt beskyttede efter artikel 9, stk. 1, i forordningen. Det er Social- og Ældreministeriets vurdering, at de med lovforslagets § 2, nr. 14, foreslåede bestemmelser i §§ 11 d-11 f i retssikkerhedsloven i lighed med de gældende bestemmelser i § 13, stk. 5 og 6, og §§ 49 a og 49 b i serviceloven er inden for rammerne af databeskyttelsesforordningen med henvisning til databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, litra a og e, og artikel 9, stk. 2, litra h.

Endvidere vil der kunne være tale om personoplysninger vedrørende strafbare forhold. Herom følger det af forordningens artikel 10, at behandling af personoplysninger vedrørende straffedomme og lovovertrædelser eller tilknyttede sikkerhedsforanstaltninger på grundlag af forordningens artikel 6, stk. 1, kun må foretages under kontrol af en offentlig myndighed, eller hvis behandling har hjemmel i EU-retten eller medlemsstaternes nationale ret, som giver passende garantier for registreredes rettigheder og frihedsrettigheder.

Databeskyttelsesforordningens artikel 10 suppleres af databeskyttelseslovens § 8. Efter § 8, stk. 1, i databeskyttelsesloven må der for den offentlige forvaltning ikke behandles oplysninger om strafbare forhold, medmindre det er nødvendigt for varetagelsen af myndighedens opgaver. Efter bestemmelsens stk. 2 må sådanne oplysninger som udgangspunkt ikke videregives. Efter bestemmelsens stk. 2, nr. 2 og 3, kan videregivelse af oplysningerne dog ske, hvis videregivelsen sker til varetagelse af private eller offentlige interesser, der klart overstiger hensynet til de interesser, der begrunder hemmeligholdelse, herunder hensynet til den, oplysningen angår, eller hvis videregivelsen er nødvendig for udførelsen af en myndigheds virksomhed eller påkrævet for en afgørelse, som myndigheden skal træffe.

Udveksling af oplysninger om strafbare forhold kan være nødvendig for de involverede myndigheders varetagelse af opgaver i relation til hjælp og støtte til børn og unge. De foreslåede bestemmelser i §§ 11 d-11 f i retssikkerhedsloven vurderes at falde inden for rammerne af det nationale råderum efter forordningens artikel 6, stk. 1, litra c, jf. § 6, stk. 2-3. Endvidere vurderes det, at den behandling af personoplysninger om strafbare forhold, som følger af de foreslåede §§ 11 d-11 f i retssikkerhedsloven, vil være i over-

ensstemmelse med forordningens artikel 10 og databeskyttelseslovens § 8, og at de foreslåede bestemmelser i §§ 11 d-11 f i retssikkerhedsloven vil udgøre hjemmel i national ret til behandling af personoplysningerne.

Det følger af forordningens artikel 5, stk. 1, litra a, at personoplysninger skal behandles lovligt, rimeligt og på en gennemsigtig måde i forhold til den registrerede. Efter bestemmelsens litra b skal personoplysninger indsamles til udtrykkeligt angivne og legitime formål, og oplysningerne må ikke viderebehandles på en måde, der er uforenelig med disse formål. Endelig følger det af bestemmelsens litra c, at behandlingen af persondataoplysninger skal være tilstrækkelig, relevant og begrænset til, hvad der er nødvendigt i forhold til de formål, hvortil de behandles. Den dataansvarlige er ansvarlig for og skal kunne påvise, at artikel 5, stk. 1, er overholdt, jf. artikel 5, stk. 2. Det bemærkes, at behandlingen af personoplysninger i medfør af de foreslåede bestemmelser i §§ 11 d-11 f i retssikkerhedsloven vil skulle ske under iagttagelse af de grundlæggende principper i forordningens artikel 5.

2.7.2. Ændringer i lovgivning på andre ministerieområder end Social- og Ældreministeriets ressort

2.7.2.1. Gældende ret

Der henvises til bestemmelser i serviceloven om hjælp og støtte til børn og unge i en lang række love på andre ministeriers end Social- og Ældreministeriets ressortområder.

På Beskæftigelsesministeriets område drejer det sig for det første om lov om Udbetaling Danmark, jf. lovbekendtgørelse nr. 240 af 12. februar 2021 som ændret ved § 11 i lov nr. 452 af 20. april 2022, der indeholder hjemmel til, at Udbetaling Danmark kan indhente, samkøre og sammenstille oplysninger til brug for kommunens administration af kontante ydelser og økonomiske tilskud efter bl.a. servicelovens bestemmelser om hjælp og støtte til børn og unge. For det andet drejer det sig om lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag, jf. lovbekendtgørelse nr. 63 af 21. januar 2019 som ændret ved § 3 i lov nr. 546 af 3. maj 2022, (børnetilskudsloven), hvor der henvises til reglerne i serviceloven om anbringelse af et barn, herunder i familiepleje, og om døgnophold for et barn med forældremyndighedsindehaverne m.v. For det tredje drejer det sig om lov om delpension, jf. lovbekendtgørelse nr. 1120 af 17. september 2015 som ændret ved § 30 i lov nr. 1555 af 19. december 2017, § 6 i lov nr. 1559 af 27. december 2019 og § 5 i lov nr. 2202 af 29. december 2020, (delpensionsloven), hvor der henvises til reglerne om plejevederlag i kapitel 23 i serviceloven. For det fjerde drejer det sig om lov om sygedagpenge, jf. lovbekendtgørelse nr. 1712 af 20. august 2021 som ændret ved lov nr. 2590 af 28. december 2021 og § 9 i lov nr. 452 af 20. april 2022, (sygedagpengeloven), hvor der henvises til reglerne i serviceloven om dækning af tabt arbejdsfortjeneste og plejevederlag. For det femte drejer det sig om lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 528 af 25. april 2022, (gammel førtidspensionsloven), hvor der henvises til reglerne om plejevederlag i serviceloven. For det sjette drejer det sig om lov om aktiv socialpolitik, jf. lovbekendtgørelse nr. 241 af 12. februar 2021, som bl.a. ændret ved § 2 i lov nr. 466 af 20. marts 2021 og § 3 i lov nr. 1160 af 8. juni 2021 og senest ved § 3 i lov nr. 452 af 20. april 2022, der indeholder henvisninger til servicelovens regler om støtte til pasning af barn med handicap, pasning af døende nærtstående, anbringelse af børn og unge, dækning af tabt arbejdsfortjeneste og særlige dag- og klubtilbud. For det syvende drejer det sig om barselloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 235 af 12. februar 2021 som ændret ved § 3 i lov nr. 527 af 27. marts 2021 og § 3 i lov nr. 1438 af 29. juni 2021, hvor der henvises til servicelovens regler om dækning af tabt arbejdsfortjeneste og plejevederlag. For det ottende drejer det sig om lov nr. 223 af 22. marts

2006 om lønmodtageres ret til fravær fra arbejde af særlige familiemæssige årsager, der indeholder henvisning til bestemmelser i serviceloven om pasning af bl.a. et barn eller ung med funktionsnedsættelse og om plejevederlag. For det niende drejer det sig om lov om social pension, jf. lovbekendtgørelse nr. 527 af 25. april 2022, (pensionsloven), der indeholder henvisning til servicelovens bestemmelser om plejevederlag og dækning af tabt arbejdsfortjeneste. For det tiende drejer det sig om lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 234 af 10. februar 2022 som ændret ved § 2 i lov nr. 371 af 28. marts 2022 og § 7 i lov nr. 452 af 20. april 2022, der indeholder henvisninger til servicelovens bestemmelser om dækning af tabt arbejdsfortjeneste, plejevederlag og støtte til pasning af barn med handicap. For det ellefte drejer det sig om lov om arbejdsskadesikring, jf. lovbekendtgørelse nr. 376 af 31. marts 2020 som ændret ved § 1 i lov nr. 2200 af 29. december 2020, § 306 i lov nr. 1155 af 8. juni 2021 og § 2 i lov nr. 1163 af 8. juni 2021, (arbejdsskadesikringsloven), hvor de relevante henvisninger er til servicelovens afsnit IV om hjælp og støtte til børn og unge. For det tolvte drejer det sig om lov om individuel boligstøtte, jf. lovbekendtgørelse nr. 229 af 12. februar 2021, (boligstøtteloven) der indeholder en henvisning til servicelovens regler om forældreplæg. Endelig drejer det sig om lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension, jf. lovbekendtgørelse nr. 1110 af 10. oktober 2014 som bl.a. ændret ved § 1 i lov nr. 1569 af 15. december 2015 og § 10 i lov nr. 1559 af 27. december 2019 og senest ved lov nr. 1159 af 8. juni 2021, der indeholder en henvisning til servicelovens regler om dækning af tabt arbejdsfortjeneste.

På Børne- og Undervisningsministeriets område drejer det sig for det første om lov om folkeskolen, jf. lovbekendtgørelse nr. 1887 af 1. oktober 2021 som ændret ved lov nr. 2047 af 14. november 2021 (folkeskoleloven), der indeholder henvisning til anbringelsessteder efter serviceloven. For det andet drejer det sig om dagtilbudsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1912 af 6. oktober 2021, der indeholder henvisninger til servicelovens regler om en børnepolitik, om særlige dagtilbud og om særlig hjælp og støtte til børn og unge. For det tredje drejer det sig om lov om de gymnasiale uddannelser, jf. lovbekendtgørelse nr. 1375 af 24. juni 2021, for det fjerde om lov om forberedende grunduddannelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 606 af 24. maj 2019, og for det femte om lov om erhvervsuddannelser, jf. lovbekendtgørelse nr. 1868 af 28. september 2021 som ændret ved § 25 i lov nr. 2055 af 16. november 2021, der alle tre indeholder henvisning til servicelovens hjælpemiddelbestemmelser. For det sjette drejer det sig om lov om efterskoler og frie fagskoler, jf. lovbekendtgørelse nr. 1903 af 6. oktober 2021, der indeholder henvisning til servicelovens anbringelsesregler. For det syvende drejer det sig om lov om friskoler og private grundskoler, jf. lovbekendtgørelse nr. 1656 af 9. august 2021, der indeholder henvisning til servicelovens bestemmelser om hjemmetræning. Endelig drejer det sig om lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, jf. lovbekendtgørelse nr. 426 af 4. april 2022, der af relevans for børn og unge indeholder henvisning til private leverandører af hjælp efter servicelovens §§ 83 og 86 samt opholdssteder og døgninstitutioner.

På Justitsministeriets område er der tale om lov om rettens pleje, jf. lovbekendtgørelse nr. 1865 af 15. september 2021 (retsplejeloven), der indeholder henvisning til serviceloven om sagkyndige beskikket efter § 172 samt hjælp og støtte til børn og unge efter § 52. Sidstnævnte henvises der også til i straffeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1851 af 20. september 2021. Derudover drejer det sig på Justitsministeriets område om lov om fonde og visse foreninger, jf. lovbekendtgørelse nr. 2020 af 11. december 2020 (fondsloven), hvor der henvises til fonde, der har indgået driftsaftale efter serviceloven. Endvidere indeholder lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet, jf. lovbekendtgørelse nr. 1705 af 27. december 2018, som ændret ved § 3 i lov nr. 2394 af 14. december 2021, en række henvisninger til servicelovens bestemmelser om hjælp og støtte til

børn og unge. Det drejer sig om henvisninger til reglerne om døgnophold, forældreplæg og særligt støtte til børn og unge, samt at bestemmelserne i §§ 48, 63 a- 63 c, 64, 68, 68 b, 70, 71, 148 og 170-172 i serviceloven finder tilsvarende anvendelse i visse tilfælde omfattet af lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet. Endelig drejer det sig på Justitsministeriets område om lov om erstatning fra staten til ofre for forbrydelser, jf. lovbekendtgørelse nr. 1209 af 18. november 2014 som ændret ved § 14 i lov nr. 285 af 29. marts 2015, § 4 i lov nr. 140 af 28. februar 2018 og lov nr. 486 af 30. april 2019, der indeholder en henvisning til døgninstitutioner efter serviceloven.

På Skatteministeriets område drejer det sig om afskrivningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 242 af 18. februar 2021 som ændret ved § 1 i lov nr. 672 af 19. april 2021, der indeholder en henvisning til døgninstitutioner og bygninger omfattet af serviceloven. Derudover drejer det sig om lov om registrering af køretøjer, jf. lovbekendtgørelse nr. 186 af 1. marts 2020 som ændret ved § 10 i lov nr. 1240 af 11. juni 2021 (køretøjsregistreringsloven), der henviser til servicelovens regler om bilstøtte. Tilsvarende henvisning findes i lov om vægtafgift af motorkøretøjer m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1107 af 2. juni 2021 (vægtafgiftsloven), og lov om afgift efter brændstofforbrug m.v. for visse person- og varebiler, jf. lovbekendtgørelse nr. 1147 af 31. maj 2021 med senere ændringer (brændstofforbrugsafgiftsloven). Endvidere drejer det sig om lov om skattefri kompensation for forhøjede energi- og miljøafgifter, jf. lovbekendtgørelse nr. 944 af 5. august 2015 som ændret bl.a. ved § 2 i lov nr. 191 af 27. februar 2017, § 2 i lov nr. 1724 af 27. december 2018, § 17 i lov nr. 1559 af 27. december 2019 og § 2 i lov nr. 1944 af 15. december 2020 og senest ved § 13 i lov nr. 2202 af 29. december 2020 (kompensationsloven), der indeholder henvisning til servicelovens anbringelsesregler. Derudover drejer det sig om ligningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1735 af 17. august 2021 med senere ændringer, der indeholder henvisning til ydelser efter serviceloven til dækning af nærmere bestemte udgifter for modtageren, dækning af netværksplejefamiliers omkostninger, dækning af udgifter ved ledsagelse, gavekort ved social stofmisbrugsbehandling, godtgørelse i forbindelse med formidlet døgnophold samt til servicelovens anbringelsesregler. Endvidere indeholder lov om merværdiafgift, jf. lovbekendtgørelse nr. 1021 af 26. september 2019 som senest ændret ved § 5 i lov nr. 1240 af 11. juni 2021 (momsloven) henvisning til ydelser efter § 83 i serviceloven. Lov om beskattning af pensionsordninger m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1327 af 10. september 2020 som senest ændret ved § 3 i lov nr. 465 af 20. marts 2021 (pensionsbeskatningsloven) indeholder henvisning til dækning af tabt arbejdsfortjeneste efter serviceloven. Lov om en børne- og ungedydelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 609 af 3. juni 2016 som senest ændret ved § 1 i lov nr. 1944 af 15. december 2020 (børne- og ungedydelsesloven) indeholder henvisning til servicelovens regler om døgnophold for et barn eller en ung med forældremyndighedsindehaveren m.v., om forældreplæg og om privat familiepleje. Endelig indeholder kildeskatteloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 824 af 28. april 2021 som senest ændret ved § 1 i lov nr. 1181 af 8. juni 2021 henvisning til servicelovens regler om dækning af tabt arbejdsfortjeneste.

På Indenrigs- og Boligministeriets område drejer det sig for det første om lov om forpligtende kommunale samarbejder, jf. lovbekendtgørelse nr. 423 af 30. april 2018 som ændret ved § 4 i lov nr. 498 af 1. maj 2019, der indeholder en henvisning til servicelovens bestemmelse om vedligeholdelsestræning for børn og unge, rådgivning til børn, unge og familier, særlige dag- og klubtilbud, merudgiftsydelse, dækning af tabt arbejdsfortjeneste og ledsagelse. For det andet drejer det sig om lov om leje af almene boliger, jf. lovbekendtgørelse nr. 928 af 4. september 2019 som senest ændret ved § 2 i lov nr. 1167 af 8. juni 2021 (almenlejeloven), der indeholder en henvisning til service-

lovens regler om boligindretning. Tilsvarende henvisning findes i lov om leje, jf. lovbekendtgørelse nr. 927 af 4. september 2019 som senest ændret ved § 3 i lov nr. 1167 af 8. juni 2021 (lejeloven).

På Sundhedsministeriets område drejer det sig om sundhedsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 903 af 26. august 2019 som senest ændret ved lov nr. 1184 af 8. juni 2021, der indeholder henvisning til servicelovens regler om anbringelse, dækning af tabt arbejdsfortjeneste og hjælp efter § 83, § 84, stk. 2, og § 86, stk. 1, jf. § 44.

På Udlændinge- og Integrationsministeriets område drejer det sig for det første om lov om integrationsgrunduddannelse (igu), jf. lovbekendtgørelse nr. 623 af 8. juni 2016 som ændret ved § 1 i lov nr. 562 af 7. maj 2019, § 11 i lov nr. 2189 af 29. december 2020 og lov nr. 722 af 27. april 2021, der indeholder en henvisning til anbringelsesreglerne i serviceloven. For det andet drejer det sig om udlændingeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1910 af 26. september 2021, som senest ændret ved § 20 i lov nr. 2055 af 16. november 2021, der indeholder henvisninger til servicelovens bestemmelser om støtte til pasning af et barn med handicap og døende nærtstående, om rådgivning til børn, unge og familier og om særlig støtte til børn og unge. Derudover indeholder udlændingeloven regler om, at en række bestemmelser i serviceloven finder tilsvarende anvendelse i visse tilfælde vedrørende uledsagede mindreårige og børn og unge uden lovligt ophold. For det tredje drejer det sig om lov nr. 324 af 16. marts 2022 om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine, som ændret ved § 1 i lov nr. 546 af 3. maj 2022 (Ukraine-særloven), der indeholder henvisninger til servicelovens bestemmelser om anbringelse.

2.7.2.2. Social- og Ældreministeriets overvejelser

Bestemmelser i serviceloven vedrørende hjælp og støtte til børn og unge foreslås med lovforslagets § 1 og det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov udskilt i en særskilt barnets lov. Social- og Ældreministeriet finder det i den sammenhæng nødvendigt, at der foretages konsekvensændringer i lovgivning på andre ministeriers ressortområder, hvor der henvises til bestemmelser i serviceloven om hjælp og støtte til børn og unge.

2.7.2.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at der foretages de nødvendige konsekvensændringer i lovgivning på andre ministeriers områder, som følge af den foreslåede udskillelse af bestemmelserne i serviceloven om hjælp og støtte til børn og unge til en særskilt lov. Der foreslås ændringer af lov om Udbetaling Danmark, børnetilskudsloven, delpensionsloven, sygedagpengeloven, gammel førtidspensionsloven, barselsloven, lov om lønmodtageres ret til fravær fra arbejde af særlige familiemæssige årsager, lov om kontantydelse, pensionsloven, lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., arbejdsskadesikringsloven, boligstøtloven, lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension, folkeskoleloven, dagtilbudsloven, lov om de gymnasiale uddannelser, lov om erhvervsuddannelser, lov om efterskoler og frie fagskoler, lov om friskoler og private grundskoler m.v., lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, retsplejeloven, fondsloven, lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet, lov om erstatning fra staten til ofre for forbrydelser, afskrivningsloven, køretøjsregistreringsloven, vægtafgiftsloven, brændstofforbrugsafgiftsloven, kompensationsloven, ligningsloven, momsloven, pensionsbeskatningsloven, børne- og ungeydelsesloven, kildeskatteloven, lov om forpligtende kommunale samarbejder, almenlejeloven, lejeloven, sundhedsloven, lov om integrationsgrunduddannelse (igu) og udlændingeloven. De foreslåede ændringer består for det første i ændring af henvisninger til serviceloven til henvisninger til det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, hvor den gældende henvisning er til en bestemmelse i serviceloven, der alene vedrører støtte til

børn og unge, og hvor bestemmelsen derfor med lovforslagets § 1 foreslås ophævet og med det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov foreslås videreført i barnets lov. For det andet foreslås der ændringer i form af tilføjelse af henvisninger til barnets lov, hvor der efter gældende ret henvises til bestemmelser i serviceloven, der vedrører hjælp og støtte til såvel børn og unge som til voksne, og hvor der derfor vil være behov for en tilføjelse af en henvisning til barnets lov, idet den del af servicelovsbestemmelsen, der vedrører hjælp og støtte til børn og unge med det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov foreslås videreført i barnets lov.

3. Forholdet til Danmarks internationale forpligtelser

3.1. FN's konvention om barnets rettigheder og Den Europæiske Menneskerettighedskonvention

FN's konvention om barnets rettigheder (børnekonventionen) indeholder en regulering af børns rettigheder på alle samfundsområder.

Det fremgår af konventionens artikel 19, at deltagerstaterne skal træffe alle passende lovgivningsmæssige, administrative, sociale og uddannelsesmæssige forholdsregler til beskyttelse af barnet mod alle former for fysisk eller psykisk vold, skade eller misbrug, vanrøgt eller forsømmelig behandling, mishandling eller udnyttelse, herunder seksuelt misbrug, mens barnet er i forældrenes, værgens eller andre personers varetægt.

Det grundlæggende hensyn til barnets bedste fastslås i konventionens artikel 3, stk. 1. Det følger af denne bestemmelse, at i alle foranstaltninger vedrørende børn, hvad enten disse udøves af offentlige eller private institutioner for socialt velfærd, domstole, forvaltningsmyndigheder eller lovgivende organer, skal barnets bedste komme i første række.

Efter konventionens artikel 9, stk. 3, skal deltagerstaterne respektere retten for et barn, der er adskilt fra den ene eller begge forældre, til at opretholde regelmæssig personlig forbindelse og direkte kontakt med begge forældre, undtagen hvis dette strider mod barnets bedste. Denne ret og hensynet til barnets bedste skal ses i sammenhæng med konventionens artikel 19.

Efter konventionens artikel 20 har staterne pligt til at sørge for særlig beskyttelse af et barn, der midlertidigt eller konstant er afskåret fra sine familiemæssige omgivelser. En sådan særlig beskyttelse kan bl.a. omfatte anbringelse i pleje eller adoption. Endvidere følger det af artikel 21, at stater, der anerkender og/eller tillader adoption, skal sikre, at barnets tarv skal være af altafgørende betydning.

Det følger af artikel 8, stk. 1, i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention (EMRK), at enhver har ret til respekt for bl.a. sit familieliv. Adoption af et barn uden samtykke og ophævelse af samvær mellem børn og deres forældre udgør et indgreb i barnets og dets forældres ret til familieliv. Beskyttelsen efter artikel 8, stk. 1, er imidlertid ikke absolut. Der kan således efter bestemmelsens stk. 2 gøres indgreb i retten til familieliv, hvis indgrebet er foreskrevet ved lov og er nødvendigt i et demokratisk samfund til varetagelse af nærmere bestemte anerkendelsesværdige formål, herunder at beskytte andres rettigheder og friheder.

Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol (Domstolen) har i flere familieretlige sager udtalt, at artikel 8 kræver, at de nationale myndigheder i den enkelte sag skal finde en rimelig balance mellem barnets og forældrenes interesser, og at der i den forbindelse skal lægges særlig vægt på hensynet til barnets bedste. Domstolen inddrager børnekonventionen ved fortolkningen af barnets bedste.

Efter Domstolens praksis har staterne som udgangspunkt en bred skønsmargin ved vurderingen af, om det er nødvendigt at anbringe et barn uden for hjemmet. Myndighedernes skønsmargin indskrænkes i takt med, at intensiteten i indgrebet i retten til familieliv øges. Domstolen foretager således en mere indgående prøvelse, når det drejer sig om mere indgribende begrænsninger i retten til familieliv som eksempelvis adoption uden samtykke eller afskæring af barnets kontakt med sine forældre. Det samme gør sig gældende ved vurderingen af overholdelse af retssikkerhedsgarantier, der har til formål at sikre forældrenes og barnets ret til familieliv.

Ved tvangsindgreb påser Domstolen, at afgørelsen er truffet på et tilstrækkeligt og aktuelt grundlag. Der skal således bl.a. være indhentet de nødvendige lægelige og psykologiske vurderinger og rapporter om familiens og barnets situation. Kravene hertil øges, jo mere indgribende afgørelsen er.

3.2. Adoption uden samtykke fra fødslen

Forslaget om adoption uden samtykke fra fødslen har til formål at styrke kontinuitet og stabilitet i opvæksten for et barn, når det allerede inden fødslen er klart, at barnets forældre varigt er uden forældreevne og derfor ikke vil være i stand til at tage sig af barnet. Den foreslåede ændring af § 9, stk. 3, i adoptionsloven vil betyde, at det i disse situationer vil blive muligt at gennemføre en adoption af barnet fra fødslen, når dette er den bedste løsning for barnet. På den måde vil barnet fra fødslen få sin egen familie, der vil varetage omsorgen for barnet i dets opvækst, i stedet for at skulle være anbragt i en længere årrække forinden en eventuel bortadoption.

Forslaget, der vil indebære mulighed for indgreb i retten til familieliv efter EMRK artikel 8, stk. 1, er begrundet i hensynet til at beskytte barnets rettigheder og friheder, herunder barnets ret til at vokse op i sin egen familie. Forslaget varetager derfor anerkendelsesværdige hensyn efter EMRK artikel 8, stk. 2.

Spørgsmålet er herefter, om denne mulighed for indgreb i retten til familieliv går videre, end det er nødvendigt for at opnå det tilsigtede formål, dvs. om indgrebet er proportionalt.

I sager om adoption uden samtykke har Domstolen understreget, at en anbringelse uden for hjemmet, der ligger forud for en eventuel adoption, sker med henblik på hjemgivelse af barnet til forældrene. Dette indebærer, at myndighederne har en positiv pligt til aktivt at arbejde for genforening af familien, inden der træffes afgørelse om adoption uden samtykke. Det kan således indebære en overtrædelse af artikel 8, hvis der træffes afgørelse om adoption af barnet uden samtykke under henvisning til, at adoption er bedst for barnet, og denne situation er opstået, fordi myndighederne har undladt at tage relevante skridt til genforening af familien under den forudgående anbringelse. Domstolen har dog samtidigt understreget, at myndighederne under alle omstændigheder har pligt til at træffe afgørelse om adoption ud fra, hvad der vil være den bedste løsning for barnet. Der henvises navnlig til Domstolens dom af 10. september 2019 i *Strand Lobben og andre mod Norge* (sagsnr. 37283/13), præmis 208.

Domstolen ses ikke at have taget stilling til afgørelser om adoption, der er truffet inden fødslen, men da der er tale om meget indgribende afgørelser, stilles der meget store krav til grundlaget for afgørelsen, og det kræver helt særlige omstændigheder at beslutte adoption af et nyfødt barn, ligesom adoptionen skal være begrundet i tungtvæjende hensyn til barnets bedste. Det bemærkes, at Domstolen heller ikke ses at have

taget stilling til tilsvarende indgribende afgørelser om anbringelse uden samtykke, der er truffet inden fødslen.

Efter Social- og Ældreministeriets opfattelse vil den foreslåede ændring af § 9, stk. 3, i adoptionsloven sikre en rimelig balance mellem hensynene til det ufødte barns og forældrens interesser. Ministeriet lægger herved vægt på, at der i alle sager omfattet af den foreslåede ændring vil skulle foretages en konkret vurdering af, om det vil være til barnets bedste at vokse op i sin egen familie, der vil kunne sikre kontinuiteten og stabiliteten for barnet i opvæksten, frem for at være anbragt i en længere årrække. Når det drejer sig om afgørelser, der træffes inden eller umiddelbart efter fødslen, skal der ved denne vurdering navnlig lægges vægt på grundige undersøgelser af forældrenes forældreevne på både kortere og længere sigt, herunder deres vilje og evne til, med fornøden støtte, at forbedre deres forældreevne. Der vil således kun kunne træffes afgørelse om adoption før fødslen, hvis forældrene har en så begrænset forældreevne, at de aldrig vil kunne varetage omsorgen for barnet i dets opvækst. Endelig lægger ministeriet vægt på, at det ved administrationen af den foreslåede ændring vil skulle sikres, at Danmarks forpligtelser i forhold til barnets bedste og retten til familieliv efter børnekonventionen og EMRK overholdes.

Det er på denne baggrund ministeriets opfattelse, at indgrebet ikke vil gå videre end nødvendigt for at opnå det tilsigtede formål, og at den foreslåede ordning kan gennemføres inden for rammerne af EMRK artikel 8.

3.3. Samvær med børn på krisecentre m.v.

Formålet med forslaget om afskæring af samvær med børn på kvindekrisecentre m.v. er at styrke beskyttelsen af de børn, der opholder sig på et kvindekrisecenter m.v. med den ene forælder, når opholdet skyldes vold eller trusler om vold fra den anden forælder. Den foreslåede bestemmelse i § 29 b i forældreansvarsloven vil betyde, at det i disse situationer som udgangspunkt vil være bedst for barnet, at der træffes afgørelse om at suspendere et allerede fastsat samvær eller om midlertidigt at afslå at fastsætte samvær. Det følger dog af forslaget, at dette ikke vil gælde, når det anses for bedst for barnet at have kontakt med den anden forælder.

Forslaget, der vil indebære mulighed for indgreb i retten til familieliv efter EMRK artikel 8, stk. 1, er begrundet i hensynet til at beskytte barnet mod en voldelig forælder, der ikke er i stand til at tage sig af barnet, og som det derfor er bedst for barnet ikke at have kontakt med. Forslaget har således til formål at beskytte andres rettigheder og friheder, og det varetager derfor anerkendelsesværdige hensyn efter EMRK artikel 8, stk. 2.

Spørgsmålet er herefter, om denne mulighed for indgreb i retten til familieliv går videre, end det er nødvendigt for at opnå det tilsigtede formål, dvs. om indgrebet er proportionalt.

Domstolens praksis i forhold til afskæring af samvær mellem børn og forældre er restriktiv. Afskæring af samvær må efter Domstolens praksis kun ske i særlige tilfælde og afgørelse om afskæring af samvær skal altid foretages på baggrund af en konkret vurdering, hvor hensynet til både barnet og forældrene skal indgå. Domstolen har derfor udtalt, at artikel 8 kræver, at de nationale myndigheder skal finde en rimelig balance mellem barnets og forældrenes interesser, og at der herved skal lægges særlig vægt på hensynet til barnet bedste, herunder at der ikke må fastsættes samvær, der kan skade barnets sundhed og udvikling. Der henvises bl.a. til Domstolens dom af 9. juni 1998 i

Bronda mod Italien (sagsnr. 22430/93), præmis 62, og dom af 8. juli 2003 i *Sahin mod Tyskland* (sagsnr. 30943/96), præmis 66.

Efter Social- og Ældreministeriets opfattelse vil den foreslåede bestemmelse i § 29 b i forældreansvarsloven sikre en rimelig balance mellem hensynene til barnets og forælders interesser. Ministeriet lægger i den forbindelse vægt på, at der i alle sager omfattet af bestemmelsen skal foretages en konkret vurdering af, om det er til barnets bedste at have samvær m.v. med den pågældende forælder. Ved denne vurdering skal der lægges vægt på barnets hidtidige relation til den pågældende forælder, barnets interesse i at have kontakt med denne forælder og den nærmere karakter af de omhandlede handlinger. Endvidere skal der lægges vægt på, at der alene er tale om en midlertidig afgørelse, der kun vil gælde, mens barnets forhold til samværsforælderen afdækkes nærmere med henblik på at træffe en endelig afgørelse om samværet, og at spørgsmålet om midlertidig kontakt altid vil kunne tages op, hvis der fremkommer nye oplysninger. Den omstændighed, at et barn opholder sig på et kvindekrisecenter m.v. med den ene forælder, og opholdet skyldes vold eller trusler om vold fra den anden forælder, medfører således ikke nødvendigvis, at kontakten mellem barnet og den pågældende forælder afbrydes. Endelig lægger ministeriet vægt på, at det ved administrationen af bestemmelsen vil skulle sikres, at Danmarks forpligtelser i forhold til barnets bedste og retten til familieliv efter børnekonventionen og EMRK overholdes.

Det er på denne baggrund ministeriets opfattelse, at indgrebet ikke vil gå videre end nødvendigt for at opnå det tilsigtede formål, og at den foreslåede ordning kan gennemføres inden for rammerne af EMRK artikel 8.

4. Konsekvenser for FN's Verdensmål

Lovforslaget vurderes at understøtte 2030-dagsordenens princip, "Leave no one behind", idet lovforslaget sammen med det samtidigt fremsatte forslag om barnets lov skal bidrage til at sikre bedre hjælp og støtte til de allermest udsatte børn og unge i Danmark. Formålet med barnets lov er således bl.a. at hjælp og støtte efter loven skal iværksættes med henblik på at sikre, at børn og unge, som har behov for støtte, kan opnå samme mulighed for personlig udvikling, sundhed og et selvstændigt voksenliv som deres jævnaldrende.

Lovforslaget vil bl.a. bidrage til at sikre bedre hjælp og støtte til de mest udsatte børn og unge ved at samle regler om udveksling af nødvendige oplysninger til brug for barnets eller den unges sag i retssikkerhedsloven.

Lovforslaget vil desuden bidrage hertil ved at understøtte kontinuitet for anbragte børn og unge gennem forslaget om udvidelsen af reglerne om opsættende virkning i lovforslagets § 2, nr. 23, i sager om hjemgivelse eller ændret anbringelsessted, gennem forslaget om en fast-track ordning for godkendelse af plejefamilier, så unødige skift for barnet begrænses eller forhindres i lovforslagets § 3, nr. 9. Endelig vil forslaget om adgang til at træffe afgørelse om adoption inden barnets fødsel kunne bidrage til at sikre færre skift og mere stabilitet for udsatte børn og unge, jf. lovforslagets § 4, nr. 2.

Danmark har tilsluttet sig FN's 17 verdensmål for bæredygtig udvikling, herunder verdensmål 16 om fred, retfærdighed og stærke institutioner. Efter delmål 16.2 skal mis-handling, udnyttelse og menneskehandel og alle former for vold og tortur mod børn stoppes. Forslaget om afskæring af samvær med børn på kvindekrisecentre m.v. vil medvirke til opfyldelse af delmål 16.2, og det vurderes derfor, at lovforslaget vil have positive konsekvenser for Danmarks opfyldelse af verdensmål 16.

5. Ligestillingsmæssige konsekvenser

Afgørelser efter forældreansvarsloven skal træffes ud fra, hvad der er bedst for barnet, og Familieretshuset og familieretten skal have fokus på, at afgørelser skal medvirke til at sikre barnets trivsel og beskytte barnet mod vold eller anden behandling, der udsætter barnet for skade eller fare, herunder at være vidne til vold. Afgørelser efter forældreansvarsloven træffes således uanset forældrenes køn.

Med lovforslaget foreslås det, at der efter anmodning som udgangspunkt vil skulle træffes en midlertidig afgørelse om, at barnet ikke har samvær og anden kontakt med den anden forælder, når barnet med den ene forælder opholder sig på et kvindekrisecenter eller et tilbud efter § 110 i serviceloven, og det godtgøres, at opholdet skyldes vold eller trusler om vold fra den anden forælder.

Kvinder er i væsentligt større omfang end mænd udsat for partnervold, og kvinder tager derfor meget oftere ophold på et kvindekrisecenter på grund af partnervold end mænd på grund af partnervold tager ophold på et tilbud efter § 110 i serviceloven. Dette indebærer, at når et barn, der opholder sig på et kvindekrisecenter eller i et tilbud efter § 110 i serviceloven, og der skal træffes afgørelse om samvær, vil resultatet oftere blive, at barnet ikke har samvær med sin far end med sin mor. Forslaget vil opretholde dette, og det vil derfor have negative ligestillingsmæssige konsekvenser for mænd.

6. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige [Økonomiske konsekvenser er under udarbejdelse]

I forhold til forslaget om i særlige tilfælde, når et barn eller en ung anbringes uden samtykke efter en foreløbig afgørelse (formandsafgørelse), at indføre en fast-track ordning for godkendelse af plejefamilier vurderes den foreslåede ordning både at medføre positive og negative implementeringsmæssige konsekvenser for det offentlige. En ny fast-track ordning forventes som en positiv implementeringskonsekvens for det offentlige at medføre, at kommunerne skal træffe færre afgørelser om skift af anbringelsessted, da barnet eller den unge med det samme kan anbringes hos den plejefamilie, hvor barnet eller den unge også skal blive boende på længere sigt.

Modsat vil forslaget indebære negative implementeringsmæssige konsekvenser for det offentlige, idet kommunerne skal foretage en mere omfattende begrundelse for valget af den konkrete plejefamilie og redegøre for, hvorfor betingelserne for anvendelse af fast-track ordningen er opfyldt, ligesom socialtilsynet skal gennemføre vurderingen af plejefamilien inden for kortere tid, hvilket har betydning for tilsynets planlægning og tilrettelæggelse af deres godkendelsesprocesser og kan medføre mindre forsinkelser for godkendelser af andre sociale tilbud. Det vurderes dog, at der vil være tale om et meget begrænset antal sager, der bliver omfattet af fast-track ordningen, hvorfor de samlede implementeringskonsekvenser for det offentlige ved forslaget vurderes at være meget begrænsede.

Lovforslaget vurderes ikke i øvrigt at have implementeringsmæssige konsekvenser, idet lovforslaget i meget vidt omfang viderefører gældende ret med de ændringer, der følger af forslaget om barnets lov.

Social- og Ældreministeriet har herudover overvejet, hvorvidt lovforslaget følger de syv principper for digitaliseringsklar lovgivning.

Det vurderes, at princip nr. 1 om enkle og klare regler er iagttaget i lyset af, at det med lovforslaget foreslås, at bestemmelserne i serviceloven om deling af oplysninger i forbindelse med behandlingen af en sag om støtte til et barn eller en ung flyttes til retssikkerhedsloven.

Det vurderes, at den foreslåede ordning bidrager til enkle og klare regler i lovgivningen, da ordningen vil medføre, at alle bestemmelser, der regulerer udveksling af oplysninger i sager om støtte til børn og unge samles i retssikkerhedsloven. Dette vurderes bl.a. at kunne bidrage til at gøre reglerne lettere for myndighederne at forvalte.

Lovforslaget understøtter, at der kan kommunikeres digitalt med borgerne og virksomheder. Princip nr. 2 om digital kommunikation er derfor iagttaget i lovforslaget. Det forudsættes herefter fortsat, at al kommunikation mellem myndighederne og borgeren eller virksomheden vil foregå via Digital Post eller i papirform for de borgere, som er fritaget fra at modtage post fra Digital Post.

Det vurderes, at princip nr. 3 om at muliggøre automatisk sagsbehandling fraviges ved det foreslåede lovforslag. Dette skyldes, at der er tale om et område, hvor der er behov for en konkret og individuel vurdering i hver enkelt sag. Afgørelserne beror i høj grad på en skønsmæssig vurdering, hvor barnets eller den unges samlede situation iagttages efter belysning af forholdene omkring barnet eller den unge. Det vil ikke være hensigtsmæssigt at indføre flere objektive kriterier i bedømmelserne, da der er tale om sager, hvor der skal ske en samlet og konkret og individuel vurdering af forholdene i sagen.

For så vidt angår princip nr. 4 om ensartede begreber og genbrug af data er den foreslåede ordning i lovforslaget baseret på eksisterende begreber og genbrug af data.

Princip nr. 5 omhandler tryk og sikker datahåndtering. Med lovforslaget foreslås det, at bestemmelserne i serviceloven om deling af data i forbindelse med behandlingen af en sag om støtte til et barn eller en ung flyttes til retssikkerhedsloven. Det drejer sig om servicelovens § 13, stk. 5 og stk. 6, samt §§ 49 a og 49 b. Servicelovens § 13 vedrører specialrådgivning fra VISO til kommunerne. I den foreslåede bestemmelse i § 11 d i retssikkerhedsloven vil der kunne ske videregivelse af nødvendige oplysninger fra kommunen til VISO uden samtykke i både sager om særlig støtte til børn og unge eller om udarbejdelse af en indstilling om adoption, ligesom VISO uden samtykke vil kunne behandle de oplysninger, som videregives fra kommunen. Uanset adgangen til at videregive og behandle oplysninger uden samtykke fremgår det dog af forslaget, at det altid bør tilstræbes at indhente samtykke. Servicelovens §§ 49 a og 49 b omhandler udveksling af oplysninger i det tidlige og forebyggende arbejde. Udvekslingen af oplysninger som led i det tidlige eller tværfaglige samarbejde om børn og unge med særlige støttebehov er omfattet af straffelovens, forvaltningslovens, databeskyttelsesforordningens og databeskyttelseslovens almindelige regler om tavshedspligt og videregivelse af oplysninger. Endvidere kan der være andre regler i anden sektorlovgivning om tavshedspligt og videregivelse af oplysninger om rent private forhold af betydning for behandling af sager om børn og unges sociale forhold.

For så vidt angår princip nr. 6 om anvendelse af offentlig infrastruktur er det forudsat i lovforslaget, at den eksisterende fællesoffentlige infrastruktur, herunder CPR, NemID (eller et eventuelt fremtidigt tilsvarende elektronisk identifikationsmiddel) og Digital Post vil blive benyttet.

Endelig vurderes det, at princip nr. 7 om forebyggelse af snyd og fejl følger de samme regler og principper, som efter gældende ret.

7. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Lovforslaget skønnes ikke at have administrative eller økonomiske konsekvenser for erhvervslivet.

Det bemærkes herunder, at lovforslagets forslag om ændring af forældreansvarslovens § 6, nr. 2, ikke har økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet, da boformer efter §§ 109 eller 110 i serviceloven ikke med forslaget pålægges at udarbejde en krisecentererklæring eller afgive lignende oplysninger om årsagen til opholdet m.v.

8. Administrative konsekvenser for borgere

Det følger af retssikkerhedslovens § 72, at en klage over en afgørelse som udgangspunkt ikke har opsættende virkning. Det betyder, at afgørelsen kan iværksættes, inden Ankestyrelsen har behandlet klagen. Der findes dog visse undtagelser hertil, blandt andet i sager om hjemgivelse og hjemgivelsesperiode og valg og ændring af anbringelsessted. Hvis særlige forhold gør det påkrævet, kan kommunalbestyrelsen i disse sager træffe afgørelse om at iværksætte afgørelsen straks. Afgørelsen om, at en afgørelse iværksættes straks, kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Med lovforslaget foreslås det, at der tilføjes et stykke til retssikkerhedslovens § 72 med et princip om opsættende virkning i sager om hjemgivelse eller ændret anbringelsessted, hvor barnets plejefamilie, støtteperson eller venskabsfamilie har bedt Ankestyrelsen om en vurdering af afgørelsen. Den foreslåede ordning gælder børn under 10 år, da børn over 10 år med lovforslaget vil få selvstændige partsbeføjelser og dermed bl.a. klageadgang i sager om hjemgivelse eller ændret anbringelsessted. Dette vurderes at være en positiv administrativ konsekvens for børn under 10 år, idet indførelsen af opsættende virkning i denne type sager vil bidrage til at hindre unødige skift for barnet.

Den foreslåede ordning vil medføre, at flytningen eller hjemgivelsen sættes i bero, indtil Ankestyrelsen har foretaget en vurdering af afgørelsen. Den foreslåede ordning vil forhindre, at barnet bliver flyttet frem og tilbage, hvis Ankestyrelsen finder frem til, at der er truffet en forkert afgørelse.

Lovforslaget vil bidrage til, at barnets behov for kontinuitet i opvæksten sikres ved, at der kommer flere øjne på sagen og der sikres en uvildig vurdering.

9. Klimamæssige konsekvenser

Lovforslaget har ikke klimamæssige konsekvenser.

10. Natur- og miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ikke natur- og miljømæssige konsekvenser.

11. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.

12. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 25. maj 2022 til den 24. juni 2022 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.: 3F - Den Offentlige Gruppe, 6-Byerne, Aalborg Universitet (Juridisk Institut), Aarhus Universitet (Juridisk Institut), Adoption & Samfund, Adoptionsnævnet, Adoptionspolitisk Forum,

Adoptionstrekanten, Advokatrådet, Advokatsamfundet, Akademikerne, Amnesty International, Ankestyrelsen, Barnets Tarv Nu, Baglandet København, Baglandet Ålborg, Baglandet Vejle, Baglandet Århus, Bedsteforeningen, BUPL - Forbundet af Pædagoger og Klubfolk, Børn og Familier, Byretterne, Børnehjælpsdagen, Børne- og Kulturchefforeningen, Børnenes Bureau, Børneringen, Børnerådet, Børnesagens Fællesråd, Børns Vilkår, Danmarks Lærerforening, Danner, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Flygtningehjælp, Dansk Handicapforbund, Dansk Kvindesamfund, Dansk Psykologforening, Dansk Retspolitisk Forening, Dansk Socialrådgiverforening, Danske Advokater, Danske Familieadvokater, Danske Handicaporganisationer (DH), Danske Regioner, Datatilsynet, De Anbragtes Vilkår, Den Danske Dommerforening, Den Uvildige Konsulentordning på Handicapområdet, Det Centrale Handicapråd, Det Kriminalpræventive Råd, Departementet for Børn, Unge og Familie (Grønland), Digitaliseringsstyrelsen, Dommerfuldmægtigforeningen, Domstolens Tjenestemandforening, Domstolsstyrelsen, FABU, FADD – Foreningen af Døgn og Dagtilbud for udsatte børn og unge, Fagbevægelsens Hovedorganisation, Fagligt selskab for Sundhedsplejersker, Familieretshuset, FOA – Fag og Arbejde, FBU- ForældreLANDSforeningen, Forældre og Fødsel, Foreningen af Kommunale Social-, Sundheds- og Arbejdsmarkedschefer i Danmark (FSD), Foreningen af ledere af sundhedsordninger for børn og unge, Foreningen Far til Støtte for Børn og Forældre, Foreningen til støtte for Mødre og Børn, Foreningen Retssikkerhed i Familiers Trivsel (RIFT), Frivilligrådet, Godfar, HK Kommunal, HK Landsklubben, Danmarks Domstole, Institut for Menneskerettigheder , Johannahuset, Jordemoderforeningen, Julemærkefonden, Justitia, Jysk Børneforsorg, KFUM's Sociale Arbejde, KL, Kvinderådet, KVINFO, Kredsdommerforeningen , Kristelig Fagbevægelse, Københavns Universitet (Det Juridiske Fakultet), Landsforeningen Børn og Samvær, Landsforeningen DUI-leg og virke, Landsforeningen af ungdomsskoleledere, Landsorganisationen af Kvindekrisecentre (LOKK), Landsorganisationen for sociale tilbud (LOS), Landsforeningen for børn og forældre, Landsforeningen for Socialpædagoger, Landsstyreområdet for Sociale Anliggender (Færøerne), Landsforeningen LEV, Ledernes Hovedorganisation, Livsværk, Lev uden Vold, Lægeforeningen, Lær for Livet, Mandecentret, Mentorbarn, Mødrehjælpen, Plejefamiliernes Landsforening, Politiforeningen, Red Barnet, Red Barnet Ungdom, Retspolitisk Forening, Rigsombudsmanden i Grønland , Rigsombudsmanden på Færøerne, Rigsrevisionen, Rådet for etniske minoriteter, Røde Kors, Rådet for Socialt Udsatte, Sand, Selveje Danmark, Sind, Sjældne Diagnoser, Skole og Forældre, Socialpædagogernes Landsforbund, Socialtilsynene, Socialt Lederforum, SUMH – Sammenslutningen af Unge med Handicap, Syddansk Universitet (Juridisk Institut), TABUKA , Tuba, Tænk tanken Adoption, Udbetaling Danmark, ULF Udviklingshæmmedes Landsforbund , Ungdommens Røde Kors , Ungdomskriminalitetsnævnet, Ungdomsringen, UNICEF Danmark, Vestre Landsret, Østre Landsret.

13. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindre udgifter (hvis ja, angiv omfang/hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/hvis nej, anfør »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner		

Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner		
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet		
Administrative konsekvenser for erhvervslivet		
Administrative konsekvenser for borgerne		
Klimamæssige konsekvenser		
Natur- og miljømæssige konsekvenser		
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.	
Er i strid med de principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering/ Går videre end minimumskrav i EU-regulering (sæt X)	Ja	Nej X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

§ 1 i serviceloven er en formålsbestemmelse. Det fremgår således af § 1, stk. 1, at formålet med serviceloven er at tilbyde rådgivning og støtte for at forebygge sociale problemer, at tilbyde en række almene serviceydelser, der også kan have et forebyggende sigte, og at tilgodese behov, der følger af nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller særlige sociale problemer. Hjælp og støtte efter serviceloven er, medmindre andet følger af den enkelte bestemmelse, ikke aldersbegrænset. Formålsbestemmelsen i § 1, stk. 1, i serviceloven finder således anvendelse for børn, unge, voksne og ældre i det omfang, det er relevant.

Det foreslås, at der i § 1, stk. 1, indsættes en afgrænsning til personer, der er fyldt 18 år.

Med den foreslåede ændring vil formålet med serviceloven være til personer, der er fyldt 18 år, at tilbyde rådgivning og støtte for at forebygge sociale problemer, at tilbyde en række almene serviceydelser, der også kan have et forebyggende sigte, og at tilgodese behov, der følger af nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller særlige sociale problemer. Det vil således ikke være et formål med serviceloven at tilbyde sådanne ydelser til børn og unge under 18 år.

Den foreslåede ændring skal ses i sammenhæng med den i lovforslagets § 1, nr. 2, foreslåede ændring af § 2, stk. 1, i serviceloven, hvorved servicelovens anvendelsesområde foreslås begrænset til personer, der er fyldt 18 år. Ændringen er begrundet i, at hjælp og støtte til børn og unge under 18 år, der i dag fremgår af serviceloven, med det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov foreslås udskilt i en særskilt lov – barnets lov. Formålet med serviceloven vil derfor ikke være at yde hjælp og støtte til børn og unge under 18 år, hvilket bør afspejles i bestemmelsen i § 1 i serviceloven om lovens formål.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 2, og de almindelige bemærkninger, punkt 2.7.1.2 og 2.7.1.3.

Til nr. 2

§ 2 i serviceloven fastsætter lovens anvendelsesområde. Det fremgår af bestemmelsen, at enhver, der opholder sig lovligt her i landet, har ret til hjælp efter serviceloven. Hjælp og støtte efter serviceloven er således, medmindre andet følger af den enkelte bestemmelse, ikke aldersbegrænset.

Det foreslås, at der i § 2 i indsættes en henvisning til ”er fyldt 18 år”.

Den foreslåede ændring vil betyde, at enhver, der er fyldt 18 år og opholder sig lovligt her i landet, vil have ret til hjælp efter serviceloven. Adgangen til hjælp og støtte efter serviceloven vil således være aldersbegrænset, således at loven alene finder anvendelse for personer, der er fyldt 18 år.

Den foreslåede ændring er begrundet i, at hjælp og støtte til børn og unge under 18 år, der i dag fremgår af serviceloven, med det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov

foreslås udskilt i en særskilt lov – barnets lov. Det findes hensigtsmæssigt, at det her efter fremgår tydeligt af § 2 om servicelovens anvendelsesområde, at loven alene vil finde anvendelse for personer over 18 år. Hjælp og støtte til børn og unge under 18 år, og for så vidt angår efterværn også unge indtil de fylder 22 år, vil derimod skulle gives efter det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, punkt 2.7.1.2 og 2.7.1.3.

Til nr. 3

Det fremgår af § 3, stk. 1, i serviceloven, at det er kommunalbestyrelsen, der træffer afgørelse om tilbud efter serviceloven. Bestemmelsen i § 3, stk. 2, 1. pkt., indeholder særlige krav til kommunalbestyrelsens afgørelse i visse tilfælde. Det drejer sig om afgørelser om tilbud efter §§ 32, 36, 101, 103, 104 og 107-110, hvor afgørelsen indeholder oplysninger om beslutninger om den konkrete indsats, som iværksættes, og formålet hermed.

§ 14 i serviceloven vedrører Tilbudsportalen. Det fremgår af bestemmelsens stk. 1, at social- og ældreministeren samler og formidler oplysninger om kommunale, regionale og private tilbud omfattet af § 4 i socialtilsynsloven og om kommunale, regionale og private tilbud efter §§ 32, 36, 103 og 104 i serviceloven i en landsdækkende oversigt (Tilbudsportalen).

Det fremgår af § 32 i serviceloven, at kommunalbestyrelsen træffer afgørelse om hjælp til børn, der på grund af betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne har behov for hjælp eller særlig støtte. Hjælpen kan tilrettelægges i særlige dagtilbud, i særlige klubtilbud eller i forbindelse med andre tilbud efter serviceloven eller efter dagtilbudsloven. Hjælpen kan også udføres helt eller delvis af forældrene i hjemmet som hjemmetræning.

§ 36 i serviceloven regulerer særlige klubtilbud. Det fremgår af bestemmelsen, at kommunalbestyrelsen skal sørge for, at der er det nødvendige antal pladser i særlige klubtilbud til større børn og unge, der på grund af betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne har et særligt behov for støtte, behandling m.v., der ikke kan dækkes gennem deltagelse i et af de tilbud, der er nævnt i §§ 65 og 66 i dagtilbudsloven.

Det foreslås, at henvisningen til §§ 32 og 36 i serviceloven udgår i § 3, stk. 2, 1. pkt., og § 14, stk. 1.

De foreslåede ændringer vil for det første betyde, at de særlige krav i § 3, stk. 2, 1. pkt., til kommunalbestyrelsens afgørelse om, at afgørelsen skal indeholde oplysninger om beslutninger om den konkrete indsats, som iværksættes, og formålet hermed, ikke vil finde anvendelse for kommunalbestyrelsens afgørelse om særlige dag- og klubtilbud efter §§ 32 og 36.

De foreslåede ændringer vil for det andet betyde, at særlige dag- og klubtilbud efter §§ 32 og 36 ikke vil være omfattet af § 14, stk. 1, og dermed ikke vil skulle fremgå af Tilbudsportalen.

De foreslåede ændringer skal ses i sammenhæng med, at §§ 32 og 36 om særlige dag- og klubtilbud med lovforslagets § 1, nr. 14, foreslås ophævet. De foreslåede ændringer af § 3, stk. 2, 1. pkt., og § 14, stk. 1, såvel som den med lovforslagets § 1, nr. 14, foreslåede ophævelse af §§ 32 og 36 er begrundet i, at hjælp og støtte til børn og unge, der i dag fremgår af serviceloven, med det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov foreslås udskilt i en særskilt lov – barnets lov. Det findes derfor hensigtsmæssigt, at også de processuelle regler knyttet til hjælp og støtte til børn og unge, kommer til at fremgå af barnets lov.

Bestemmelserne om særlige dag- og klubtilbud, der efter gældende ret fremgår af §§ 32 og 36 i serviceloven, foreslås med det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov videreført med sproglige ændringer som §§ 82-84 i barnets lov. Bestemmelsen om de særlige krav til kommunalbestyrelsens afgørelse om særlige dag- og klubtilbud, der efter gældende ret fremgår af § 3, stk. 2, 1. pkt., i serviceloven foreslås med det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov videreført med sproglige ændringer som § 10, stk. 4, i barnets lov. Efter § 164 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov foreslås særlige dag- og klubtilbud efter §§ 82-84 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov omfattet af Tilbudsportalen, jf. § 14 i serviceloven. De foreslåede ændringer vil således ikke medføre materielle ændringer.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til §§ 10, 82-84 og 164 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov og til dette lovforslags almindelige bemærkninger, punkt 2.7.1.2 og 2.7.1.3.

Til nr. 4

§ 3 a i serviceloven indeholder regler om en varslingsperiode for visse afgørelser efter loven. Det følger således af § 3 a, stk. 1, 2. pkt., at kommunalbestyrelsens afgørelser om frakendelse af en plads i et særligt dag- eller klubtilbud efter §§ 32 og 36, om frakendelse af bilstøtte efter § 114 inden udløbet af genanskaffelsesperioden og om ophør af hjælp til dækning af tabt arbejdsfortjeneste efter § 42 i de tilfælde, der er omfattet af de regler om afviklingsperioden, som social- og ældreministeren har fastsat i medfør af § 42, stk. 4, skal meddeles med et varsel på mindst 14 uger fra borgerens modtagelse af afgørelsen.

Det fremgår af § 32 i serviceloven, at kommunalbestyrelsen træffer afgørelse om hjælp til børn, der på grund af betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne har behov for hjælp eller særlig støtte. Hjælpen kan tilrettelægges i særlige dagtilbud, i særlige klubtilbud eller i forbindelse med andre tilbud efter serviceloven eller efter dagtilbudsloven. Hjælpen kan også udføres helt eller delvis af forældrene i hjemmet som hjemmetræning.

§ 36 i serviceloven regulerer særlige klubtilbud. Det fremgår af bestemmelsen, at kommunalbestyrelsen skal sørge for, at der er det nødvendige antal pladser i særlige klubtilbud til større børn og unge, der på grund af betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne har et særligt behov for støtte, behandling m.v., der ikke kan dækkes gennem deltagelse i et af de tilbud, der er nævnt i §§ 65 og 66 i dagtilbudsloven.

§ 42 i serviceloven vedrører tabt arbejdsfortjeneste. Det fremgår af bestemmelsens stk. 1, at kommunalbestyrelsen skal yde hjælp til dækning af tabt arbejdsfortjeneste til personer, der i hjemmet forsørger et barn under 18 år med betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller indgribende kronisk eller langvarig lidelse. Ydelsen er betinget af, at det er en nødvendig konsekvens af den nedsatte funktionsevne, at barnet passes i hjemmet, og at det er mest hensigtsmæssigt, at det er moderen eller faderen, der passer det.

Det foreslås, at henvisningen i § 3 a, stk. 1, 2. pkt., i serviceloven om frakendelse af en plads i et særligt dag- eller klubtilbud efter §§ 32 og 36 og om ophør af hjælp til dækning af tabt arbejdsfortjeneste efter § 42 i de tilfælde, der er omfattet af de regler om afviklingsperioden, som social- og ældreministeren har fastsat i medfør af § 42, stk. 4, udgår.

De foreslåede ændringer vil betyde, at bestemmelsen om varslingsperiode i § 3 a, stk. 1, 2. pkt., ikke vil gælde for afgørelser om frakendelse af plads i et særligt dag- eller klubtilbud efter §§ 32 og 36 og om ophør af dækning af tabt arbejdsfortjeneste efter § 42.

De foreslåede ændringer skal ses i sammenhæng med, at §§ 32 og 36 om særlige dag- og klubtilbud og § 42 om tabt arbejdsfortjeneste med lovforslagets § 1, nr. 14, foreslås ophævet. De foreslåede ændringer af § 3 a, stk. 1, 2. pkt., såvel som den med lovforslagets § 1, nr. 14, foreslåede ophævelse af §§ 32, 36 og 42 er begrundet i, at hjælp og støtte til børn og unge, der i dag fremgår af serviceloven, med det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov foreslås udskilt i en særskilt lov – barnets lov. Det findes derfor hensigtsmæssigt, at også de processuelle regler knyttet til hjælp og støtte til børn og unge, herunder bestemmelsen om varslingsperiode, kommer til at fremgå af barnets lov.

Bestemmelserne om særlige dag- og klubtilbud, der efter gældende ret fremgår af §§ 32 og 36 i serviceloven, foreslås med det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov videreført med sproglige ændringer som §§ 82-84 i barnets lov. Bestemmelsen om dækning af tabt arbejdsfortjeneste, der efter gældende ret fremgår af § 42 i serviceloven, foreslås med det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov videreført som § 87 i barnets lov. Bestemmelsen om varslingsperiode for kommunalbestyrelsens afgørelser foreslås, for så vidt angår afgørelser om frakendelse af en plads i et særligt dag- eller klubtilbud og ophør af hjælp til dækning af tabt arbejdsfortjeneste, med det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov videreført som § 11 i barnets lov. Denne bestemmelse foreslås også at finde anvendelse for kommunalbestyrelsens afgørelser om frakendelse af bilstøtte inden udløbet af genanskaffelsesperioden, når der er tale om støtte til et barn eller en ung. De foreslåede ændringer vil således ikke medføre materielle ændringer.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til §§ 11, 82-84 og 87 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov og til dette lovforslags almindelige bemærkninger, punkt 2.7.1.2 og 2.7.1.3.

Til nr. 5 og 6

§ 5 i serviceloven vedrører regionsrådene. Efter § 5, stk. 1, i serviceloven skal regionsrådet efter aftale med kommunalbestyrelserne i regionen etablere de i § 5, stk. 1, nr. 1-5, nævnte tilbudstyper. Efter § 5, stk. 1, nr. 2-4, drejer det sig om tilbud til børn og

unge i form af særlige dag- og klubtilbud til børn og unge med betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne efter §§ 32 og 36, døgninstitutioner for børn og unge med nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne, jf. § 66, stk. 1, nr. 7, og sikrede døgninstitutioner, særligt sikrede afdelinger og delvis lukkede afdelinger i tilknytning til sikrede døgninstitutioner, jf. § 66, stk. 1, nr. 7.

Det fremgår af § 32 i serviceloven, at kommunalbestyrelsen træffer afgørelse om hjælp til børn, der på grund af betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne har behov for hjælp eller særlig støtte. Hjælpen kan tilrettelægges i særlige dagtilbud, i særlige klubtilbud eller i forbindelse med andre tilbud efter serviceloven eller efter dagtilbudsloven. Hjælpen kan også udføres helt eller delvis af forældrene i hjemmet som hjemmetræning.

§ 36 i serviceloven regulerer særlige klubtilbud. Det fremgår af bestemmelsen, at kommunalbestyrelsen skal sørge for, at der er det nødvendige antal pladser i særlige klubtilbud til større børn og unge, der på grund af betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne har et særligt behov for støtte, behandling m.v., der ikke kan dækkes gennem deltagelse i et af de tilbud, der er nævnt i §§ 65 og 66 i dagtilbudsloven.

Efter § 66, stk. 1, nr. 7, i serviceloven kan et anbringelsessted for børn og unge være døgninstitutioner, herunder delvis lukkede døgninstitutioner og delvis lukkede afdelinger på døgninstitutioner samt sikrede døgninstitutioner og særligt sikrede afdelinger.

Det foreslås med lovforslagets § 1, nr. 6, at § 5, stk. 1, nr. 2-4, ophæves, og med lovforslagets § 1, nr. 5, at der som følge heraf foretages en teknisk ændring i § 5, stk. 1, nr. 1.

De foreslåede ændringer vil betyde, at særlige dag- og klubtilbud, døgninstitutioner for børn og unge med nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne og sikrede døgninstitutioner, særligt sikrede afdelinger og delvis lukkede afdelinger i tilknytning til sikrede døgninstitutioner ikke vil være omfattet af bestemmelsen i § 5, stk. 1, om regionsrådets etablering af tilbud efter aftale med kommunalbestyrelserne i regionen.

De foreslåede ændringer skal ses i sammenhæng med, at §§ 32 og 36 om særlige dag- og klubtilbud og § 66, stk. 1, nr. 7, om døgninstitutioner som anbringelsessteder med lovforslagets § 1, nr. 14, foreslås ophævet. De foreslåede ændringer af § 5, stk. 1, i serviceloven såvel som den med lovforslagets § 1, nr. 14, foreslåede ophævelse af §§ 32, 36 og 66 er begrundet i, at hjælp og støtte til børn og unge, der i dag fremgår af serviceloven, med det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov foreslås udskilt i en særskilt lov – barnets lov. Det findes derfor hensigtsmæssigt, at også de processuelle regler knyttet til hjælp og støtte til børn og unge, herunder bestemmelsen om regionsrådets oprettelse af tilbud, kommer til at fremgå af barnets lov.

Bestemmelserne om særlige dag- og klubtilbud, der efter gældende ret fremgår af §§ 32 og 36 i serviceloven, foreslås med det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov videreført med sproglige ændringer som §§ 82-84 i barnets lov. Bestemmelsen om døgninstitutioner som anbringelsessteder, foreslås med det samtidigt fremsatte forslag til

barnets lov videreført som § 43, stk. 1, nr. 6, i barnets lov dog således at døgninstitutioner erstattes af børne- og ungehjem. Bestemmelsen om regionsrådets oprettelse af særlige dag- og klubtilbud, døgninstitutioner for børn og unge med nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne og sikrede døgninstitutioner, særligt sikrede afdelinger og delvis lukkede afdelinger i tilknytning til sikrede døgninstitutioner, der efter gældende ret fremgår af § 5, stk. 1, nr. 2-4, i serviceloven foreslås med det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov videreført uændret som § 13, stk. 1, nr. 1-3, i barnets lov. De foreslåede ændringer vil således ikke medføre materielle ændringer.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til §§ 13, 43 og 82-84 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov og til dette lovforslags almindelige bemærkninger, punkt 2.7.1.2 og 2.7.1.3.

Til nr. 7

§ 5 i serviceloven vedrører regionsrådene. Det fremgår af § 5, stk. 7, at regionsrådet kan drive døgninstitutioner, jf. § 66, stk. 1, nr. 7, for børn og unge, som på grund af sociale eller adfærdsmæssige problemer har behov for at blive anbragt uden for hjemmet, hvis det er aftalt i henhold til § 194, stk. 2.

Efter § 66, stk. 1, nr. 7, kan et anbringelsessted for børn og unge være døgninstitutioner, herunder delvis lukkede døgninstitutioner og delvis lukkede afdelinger på døgninstitutioner samt sikrede døgninstitutioner og særligt sikrede afdelinger.

§ 194, stk. 2, i serviceloven er en overgangsbestemmelse i forbindelse med kommunalreformen. Det fremgår således af bestemmelsen, at en kommunalbestyrelse, der overtager døgninstitutioner efter § 194, stk. 1, i forbindelse med kommunalreformen i 2006 kan aftale med regionens forberedelsesudvalg, at regionsrådet på vegne af beliggenhedskommunen driver døgninstitutioner, der er omfattet af § 194, stk. 1, og som ejes af beliggenhedskommunen, videre efter den 1. januar 2007.

Det foreslås, at bestemmelsen i § 5, stk. 7, ophæves.

Den foreslåede ændring vil betyde, at regionsrådet ikke med hjemmel i § 5, stk. 7, vil kunne drive døgninstitutioner for børn og unge, som på grund af sociale eller adfærdsmæssige problemer har behov for at blive anbragt uden for hjemmet.

Den foreslåede ændringer skal ses i sammenhæng med, at § 66, stk. 1, nr. 7, om døgninstitutioner som anbringelsessteder med lovforslagets § 1, nr. 14, foreslås ophævet. Den foreslåede ophævelse af § 5, stk. 7, i serviceloven såvel som den med lovforslagets § 1, nr. 14, foreslåede ophævelse af § 66 i serviceloven er begrundet i, at hjælp og støtte til børn og unge, der i dag fremgår af serviceloven, med det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov foreslås udskilt i en særskilt lov – barnets lov. Det findes derfor hensigtsmæssigt, at også de processuelle regler knyttet til hjælp og støtte til børn og unge, herunder bestemmelsen om regionsrådets mulighed for at drive døgninstitutioner, kommer til at fremgå af barnets lov.

Bestemmelsen om døgninstitutioner som anbringelsessteder foreslås med det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov videreført som § 43, stk. 1, nr. 7, i barnets lov, dog således at døgninstitutioner erstattes af børne- og ungehjem. Bestemmelsen, der efter gældende ret fremgår af § 5, stk. 1, nr. 2-4, i serviceloven, om regionsrådets mulighed

for at drive døgninstitutioner for børn og unge, som på grund af sociale eller adfærdsmæssige problemer har behov for at blive anbragt uden for hjemmet, hvis det er aftalt med beliggenhedskommunen i forbindelse med kommunalreformen i overensstemmelse med § 194, stk. 2, i serviceloven, foreslås med det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov videreført uændret som § 13, stk. 1, nr. 1-3, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov. De foreslåede ændringer vil således ikke medføre materielle ændringer.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til §§ 13 og 43 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov og til dette lovforslags almindelige bemærkninger, punkt 2.7.1.2 og 2.7.1.3.

Til nr. 8

§ 5 i serviceloven vedrører regionsrådet. Det fremgår af bestemmelsens stk. 8, 1. pkt., der med lovforslagets § 1, nr. 7, foreslås at blive stk. 7, 1. pkt., at regionsrådet skal føre tilsyn med regionalt drevne tilbud efter §§ 103 og 104 og regionalt drevne tilbud efter §§ 32 og 36, jf. § 5, stk. 1, nr. 2.

Efter § 5, stk. 1, nr. 2, i serviceloven skal regionsrådet efter aftale med kommunalbestyrelserne i regionen etablere tilbud til børn og unge i form af særlige dag- og klubtilbud til børn og unge med betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne efter §§ 32 og 36.

Det fremgår af § 32 i serviceloven, at kommunalbestyrelsen træffer afgørelse om hjælp til børn, der på grund af betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne har behov for hjælp eller særlig støtte. Hjælpen kan tilrettelægges i særlige dagtilbud, i særlige klubtilbud eller i forbindelse med andre tilbud efter serviceloven eller efter dagtilbudsloven. Hjælpen kan også udføres helt eller delvis af forældrene i hjemmet som hjemmetræning.

§ 36 i serviceloven regulerer særlige klubtilbud. Det fremgår af bestemmelsen, at kommunalbestyrelsen skal sørge for, at der er det nødvendige antal pladser i særlige klubtilbud til større børn og unge, der på grund af betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne har et særligt behov for støtte, behandling m.v., der ikke kan dækkes gennem deltagelse i et af de tilbud, der er nævnt i §§ 65 og 66 i dagtilbudsloven.

Det foreslås, at henvisningen i § 5, stk. 8, 1. pkt., der med lovforslagets § 1, nr. 7, foreslås at blive § 5, stk. 7, 1. pkt., til regionalt drevne tilbud efter §§ 32 og 36, jf. § 5, stk. 1, nr. 2, udgår.

Den foreslåede ændring vil betyde, at regionsrådet ikke vil have en forpligtelse efter § 5, stk. 8, 1. pkt., der med lovforslagets § 1, nr. 7, foreslås at blive § 5, stk. 7, 1. pkt., til at føre tilsyn med regionalt drevne særlige dag- og klubtilbud.

Den foreslåede ændring skal ses i sammenhæng med, at § 5, stk. 1, nr. 2, i serviceloven om regionsrådenes etablering af særlige dag- og klubtilbud med lovforslagets § 1, nr. 6, foreslås ophævet, og at §§ 32 og 36 om særlige dag- og klubtilbud med lovforslagets § 1, nr. 14, foreslås ophævet. Den foreslåede ændringer af § 5, stk. 8, 1. pkt., der med lovforslagets § 1, nr. 7, foreslås at blive § 5, stk. 7, 1. pkt., i serviceloven såvel som de med lovforslagets § 1, nr. 6 og 14, foreslåede ophævelser af § 5, stk. 1, nr. 2, og §§ 32 og 36 er begrundet i, at hjælp og støtte til børn og unge, der i dag fremgår af serviceloven,

med det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov foreslås udskilt i en særskilt lov – barnets lov. Det findes derfor hensigtsmæssigt, at også de processuelle regler knyttet til hjælp og støtte til børn og unge, herunder bestemmelsen om regionsrådets tilsyn med regionale særlige dag- og klubtilbud, kommer til at fremgå af barnets lov.

Bestemmelserne om særlige dag- og klubtilbud, der efter gældende ret fremgår af §§ 32 og 36 i serviceloven, foreslås med det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov videreført med sproglige ændringer som §§ 82-84 i barnets lov. Bestemmelsen om regionsrådets oprettelse af særlige dag- og klubtilbud, der efter gældende ret fremgår af § 5, stk. 1, nr. 2, i serviceloven foreslås med det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov videreført som § 13, stk. 1, nr. 1, i barnets lov. Endelig foreslås regionsrådets pligt til at føre tilsyn med sådanne regionale særlige dag- og klubtilbud, der efter gældende ret fremgår af § 5, stk. 8, 1. pkt., der med lovforslagets § 1, nr. 7, foreslås at blive § 5, stk. 7, 1. pkt., i serviceloven, videreført som § 158 i barnets lov. Den foreslåede ændring vil således ikke medføre materielle ændringer.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 6, til §§ 82-84 og 158 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov og til dette lovforslags almindelige bemærkninger, punkt 2.7.1.2 og 2.7.1.3.

Til nr. 9

Kapitel 3 i serviceloven, der omfatter bestemmelserne i §§ 11-12 b omhandler kommunens rådgivning. § 11 har overskriften børn, unge og forældre. Det fremgår af § 11, stk. 1, at kommunalbestyrelsen skal tilrettelægge en indsats, der sikrer sammenhæng mellem kommunens generelle og forebyggende arbejde og den målrettede indsats over for børn og unge med behov for særlig støtte. Det fremgår videre af stk. 2, at kommunalbestyrelsen som led i det tidlige forebyggende arbejde skal sørge for, at forældre med børn og unge eller andre, der faktisk sørger for et barn eller en ung, kan få gratis familieorienteret rådgivning til løsning af vanskeligheder i familien. Kommunalbestyrelsen er forpligtet til ved opsøgende arbejde at tilbyde denne rådgivning til enhver, som på grund af særlige forhold må antages at have behov for det. Tilbuddet om rådgivning skal også omfatte vordende forældre. Såvel forældre som børn og unge, der alene søger rådgivning, skal kunne modtage denne anonymt og som et åbent tilbud. Af § 11, stk. 3, fremgår, at kommunalbestyrelsen skal tilbyde en forebyggende indsats til barnet, den unge eller familien, når det vurderes, at støtte efter § 11, stk. 3, nr. 1-4, kan imødekomme barnets eller den unges behov. Kommunalbestyrelsen kan efter § 11, stk. 3, nr. 1-4 tilbyde forebyggende indsatser i form af konsulentbistand, herunder familierettede indsatser, netværks- eller samtalegrupper, rådgivning om familieplanlægning og andre indsatser, der har til formål at forebygge et barns eller en ungs eller familiens vanskeligheder. Af § 11, stk. 4, fremgår, at kommunalbestyrelsen kan træffe afgørelse om at yde økonomisk støtte til forældremyndighedsindehaveren, når kommunalbestyrelsen vurderer, at støtten kan imødekomme barnets eller den unges behov for særlig støtte. Der kan ydes økonomisk støtte til udgifter i forbindelse med konsulentbistand, jf. § 11, stk. 3, og til udgifter i forbindelse med prævention. Efter § 11, stk. 5, er den økonomiske støtte betinget af, at forældremyndighedsindehaveren ikke selv har tilstrækkelige midler til det. Efter § 11, stk. 6, kan kommunalbestyrelsen som led i det forebyggende arbejde beslutte at tilbyde økonomisk støtte til fritidsaktiviteter til børn og unge, der har behov for særlig støtte. Kommunalbestyrelsen kan fastsætte kriterier for tildeling af støtten. Kommunalbestyrelsens afgørelse om tildeling af støtte til fritidsaktiviteter kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed. Efter § 11, stk. 7, skal kommunalbestyrelsen tilbyde gratis rådgivning, undersøgelse og behandling af børn og

unge med adfærdsvanskeligheder eller nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne samt deres familier. Opgaverne kan varetages i samarbejde med andre kommuner. Efter § 11, stk. 7, skal kommunalbestyrelsen etablere en særlig familievejlederordning for familier med børn under 18 år med betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne. Vejledningen skal tilbydes, inden for tre måneder efter at kommunalbestyrelsen har fået kendskab til, at funktionsnedsættelsen er konstateret. Endelig er social- og ældreministeren efter § 11, stk. 9, bemyndiget til at fastsætte nærmere regler om familievejlederordningen.

Overskriften inden § 12 er voksne og markerer således, at bestemmelserne i den resterende del af kapitel 3 vedrører kommunens rådgivning af voksne.

Det foreslås, at overskriften inden § 11, § 11 og overskriften inden § 12 ophæves.

De foreslåede ændringer vil betyde, at serviceloven ikke vil indeholde bestemmelserne, der efter gældende ret fremgår af § 11 om kommunalbestyrelsens forebyggende arbejde vedrørende børn og unge, herunder forpligtelsen til at skabe sammenhæng mellem det generelle og forebyggende arbejde og den målrettede indsats for børn og unge med behov for særlig støtte, forpligtelsen til at yde familieorienteret rådgivning, forebyggende indsatser, herunder konsulentbistand, netværks- eller samtalegrupper og rådgivning om familieplanlægning, samt rådgivning, undersøgelse og behandling af børn og unge med adfærdsvanskeligheder eller nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne og deres familier, muligheden for at yde økonomisk støtte i forbindelse med konsulentbistand, til prævention og til fritidsaktiviteter og forpligtelsen til at etablere en familievejlederordning.

Den foreslåede ophævelse af overskriften til § 11 og § 11 er begrundet i, at hjælp og støtte til børn og unge, der i dag fremgår af serviceloven, med det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov foreslås udskilt i en særskilt lov – barnets lov. Det foreslås således med det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at barnets lov i kapitel 4 om hjælp og støtte vil indeholde bestemmelser om forebyggende indsatser. Kommunalbestyrelsens forpligtelser og muligheder i det forebyggende arbejde, der efter gældende ret fremgår af § 11 i serviceloven, foreslås med det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov videreført uændret som § 14, stk. 1, og § 81, stk. 4 og 5, og med sproglige ændringer som §§ 28-31 og 35 i barnets lov. Den foreslåede ophævelse af overskriften til § 11 og § 11 i serviceloven vil således ikke medføre materielle ændringer.

Idet kapitel 3 i serviceloven med den foreslåede ophævelse af § 11 alene vil indeholde bestemmelser om kommunalbestyrelsens rådgivning af voksne, findes det hensigtsmæssigt, at overskriften til § 12, der har ordlyden voksne, ophæves.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til §§ 14, 28-31, 35 og 81 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov og til dette lovforslags almindelige bemærkninger, punkt 2.7.1.2 og 2.7.1.3.

Til nr. 10

Overskriften før § 12 a i serviceloven er voksne udsat for æresrelaterede konflikter. Overskriften før § 12 b er voksne i risiko for radikaliserings og ekstremisme.

Det foreslås, at ordet voksne i overskrifterne før §§ 12 a og 12 b ændres til borgere.

De foreslåede ændringer vil betyde, at overskriften inden § 12 a vil være borgere udsat for æresrelaterede konflikter, og overskriften inden § 12 b vil være borgere i risiko for radikaliserings og ekstremisme.

De foreslåede ændringer skal ses i sammenhæng med den i lovforslagets § 1, nr. 2, foreslåede ændring af § 2, stk. 1, i serviceloven, hvorved servicelovens anvendelsesområde foreslås begrænset til personer, der er fyldt 18 år. Denne ændring er begrundet i, at hjælp og støtte til børn og unge under 18 år, der i dag fremgår af serviceloven, med det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov foreslås udskilt i en særskilt lov – barnets lov. Der er således ikke behov for i overskriften til §§ 12 a og 12 b at pointere, at der er tale om voksne udsat for æresrelaterede konflikter hhv. i risiko for ekstremisme og radikaliserings. Det findes således hensigtsmæssigt, at der i stedet henvises til borgere, som er det begreb, der anvendes i § 12 a, stk. 3, og § 12 b, stk. 4.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 2, og de almindelige bemærkninger, punkt 2.7.1.2 og 2.7.1.3.

Til nr. 11

§ 12 a i serviceloven vedrører støtte til personer udsat for æresrelaterede konflikter. Det fremgår af § 12 a, stk. 1, at kommunalbestyrelsen skal sørge for, at personer over 18 år, der henvender sig på grund af æresrelaterede konflikter, får mulighed for at få gratis rådgivning i henhold til § 10. Videre fremgår af bestemmelsens stk. 2, at hvis kommunalbestyrelsen skønner, at der er behov for det, skal personer over 18 år, der risikerer at blive eller er udsat for en alvorlig æresrelateret konflikt, tilbydes en handleplan.

§ 12 b vedrører støtte til personer, der er i risiko for ekstremisme eller radikaliserings. Det fremgår af § 12 b, stk. 1, 1. pkt., at kommunalbestyrelsen skal sørge for, at personer over 18 år har mulighed for at få gratis, målrettet rådgivning i henhold til § 10, hvis de henvender sig, fordi de er i risiko for at blive radikaliserede eller de ønsker hjælp til at forlade et ekstremistisk miljø.

Det foreslås, at henvisningen til personer over 18 år i § 12 a, stk. 1 og 2, og § 12 b, stk. 1, 1. pkt., ændres til borgere.

De foreslåede ændringer vil for så vidt angår § 12 a betyde, at kommunalbestyrelsen vil skulle sørge for, at borgere, der henvender sig på grund af æresrelaterede konflikter, får mulighed for at få gratis rådgivning i henhold til § 10, og at hvis kommunalbestyrelsen skønner, at der er behov for det, vil borgere, der risikerer at blive eller er udsat for en alvorlig æresrelateret konflikt, skulle tilbydes en handleplan.

De foreslåede ændringer vil, for så vidt angår § 12 b, stk. 1, betyde, at kommunalbestyrelsen vil skulle sørge for, at borgere har mulighed for at få gratis, målrettet rådgivning i henhold til § 10, hvis de henvender sig, fordi de er i risiko for at blive radikaliserede eller de ønsker hjælp til at forlade et ekstremistisk miljø.

De foreslåede ændringer skal ses i sammenhæng med den i lovforslagets § 1, nr. 2, foreslåede ændring af § 2, stk. 1, i serviceloven, hvorved servicelovens anvendelsesområde foreslås begrænset til personer, der er fyldt 18 år. Denne ændring er begrundet i, at hjælp og støtte til børn og unge under 18 år, der i dag fremgår af serviceloven, med

det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov foreslås udskilt i en særskilt lov – barnets lov. Der er således ikke behov for i §§ 12 a og 12 b at pointere, at bestemmelserne finder anvendelse for personer over 18 år. Det findes således hensigtsmæssigt, at der i stedet henvises til borgere, som er det begreb, der anvendes i § 12 a, stk. 3, og § 12 b, stk. 4.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 2, og de almindelige bemærkninger, punkt 2.7.1.2 og 2.7.1.3.

Til nr. 12

§ 13 i serviceloven vedrører den nationale videns- og specialrådgivningsorganisation (VISO). § 13 indeholder i stk. 5 og 6 bestemmelser om udvekslingen af oplysninger mellem VISO og kommunalbestyrelsen, når kommunalbestyrelsen anvender VISO i sager om hjælp og støtte til børn og unge. Det fremgår således af § 13, stk. 5, at hvis kommunalbestyrelsen som led i behandlingen af en sag om særlig støtte til børn og unge efter kapitel 11 benytter rådgivning eller udredning fra den nationale videns- og specialrådgivningsorganisation efter § 13, stk. 1 og 2, kan kommunalbestyrelsen uden samtykke videregive nødvendige oplysninger, herunder om barnets, den unges eller familiens rent private forhold, til den nationale videns- og specialrådgivningsorganisation. Kommunalbestyrelsen skal uanset adgangen til at videregive oplysninger uden samtykke forsøge at få samtykke til henholdsvis at videregive og behandle oplysningerne. Videre fremgår af § 13, stk. 6, at den nationale videns- og specialrådgivningsorganisation uden samtykke kan behandle nødvendige oplysninger, herunder om barnets, den unges eller familiens rent private forhold, som videregives fra en kommune i forbindelse med rådgivning og udredning efter § 13, stk. 1 og 2, hvis oplysningerne videregives som led i behandlingen af en sag om særlig støtte til børn og unge efter kapitel 11.

Efter § 13, stk. 7, yder VISO gratis vejledende rådgivning til kommuner i sager om adoption uden samtykke.

Det foreslås, at § 13, stk. 5-7, ophæves.

Den foreslåede ophævelse vil betyde, at kommunalbestyrelsernes og VISO's udveksling af oplysninger i sager om støtte til børn og unge og VISO's behandling af sådanne oplysninger ikke vil være reguleret i § 13, stk. 5 og 6. Endvidere vil ophævelsen betyde, at det ikke vil fremgå af § 13, at VISO yder gratis vejledende rådgivning til kommuner i sager om adoption uden samtykke.

Den foreslåede ophævelse af § 13, stk. 5-7, er begrundet i, at hjælp og støtte til børn og unge, der i dag fremgår af serviceloven, med det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov foreslås udskilt i en særskilt lov – barnets lov. Det findes derfor hensigtsmæssigt, at også de processuelle regler knyttet til hjælp og støtte til børn og unge, herunder bestemmelserne om VISO's rådgivning i sager om børn og unge, herunder om adoption uden samtykke, og udvekslingen af oplysninger i forbindelse hermed, kommer til at fremgå af barnets lov.

Bestemmelsen i § 13, stk. 1, i serviceloven om VISO's bistand i form af gratis vejledende specialrådgivning til kommuner og borgere i de mest specialiserede og komplicerede enkeltsager og til kommuner, regioner, skoler og institutioner m.v. samt borgere om specialundervisning og specialpædagogisk bistand foreslås således, for så vidt rådgivningen vedrører børn og unge, med det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov videreført med sproglige ændringer som § 165 i barnets lov. Tilsvarende foreslås

den gældende bestemmelse i § 13, stk. 2, i serviceloven om VISO's gratis vejledende udredning til kommuner og borgere i de få mest sjældent forekommende specielle og komplicerede enkeltsager, hvor den fornødne ekspertise ikke kan forventes at være til stede i den enkelte kommune eller i regionens tilbud og VISO's gratis bistand til kommunens udredning vedrørende specialundervisning og specialpædagogisk bistand, for så vidt der er tale om udredning af børn og unge, med det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov videreført med sproglige ændringer som § 166 i barnets lov. VISO's gratis vejledende rådgivning til kommuner i sager om adoption uden samtykke foreslås med det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov videreført uændret som § 167 i barnets lov.

Bestemmelserne i § 13, stk. 5 og 6, i serviceloven om udveksling og behandling af oplysninger i sager om børn og unge findes i lighed med § 13, stk. 7, ikke fortsat at skulle fremgå af serviceloven, når bestemmelserne om hjælp og støtte til børn og unge og de dertil knyttede processuelle bestemmelser i serviceloven, med det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov foreslås udskilt til en særskilt barnets lov. Bestemmelserne i § 13, stk. 5 og 6, findes dog at burde samles med den øvrige regulering af indhentning, udveksling og behandling af oplysninger i socialretlige sager, der fremgår af retssikkerhedsloven. Bestemmelserne i § 13, stk. 5 og 6, i serviceloven foreslås derfor med lovforslagets § 2, nr. 14, videreført uændret som en ny § 11 d i retssikkerhedsloven.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 2, nr. 14, til bemærkningerne til §§ 165-167 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov og til dette lovforslags almindelige bemærkninger, punkt 2.7.1.2 og 2.7.1.3.

Til nr. 13

Det fremgår af § 13 b, stk. 1, i serviceloven, at socialstyrelsen skal følge udviklingen i målgrupper, tilbud og indsatser og indsamle og formidle viden om effekt af indsatserne på det mest specialiserede socialområde og på området for den mest specialiserede specialundervisning, der gives i henhold til folkeskoleloven eller lov om specialundervisning for voksne.

Det foreslås, at henvisningen til folkeskoleloven i § 13 b, stk. 1, i serviceloven udgår.

Den foreslåede ændring vil betyde, at socialstyrelsen ikke i henhold til § 13 b, stk. 1, vil skulle følge udviklingen i målgrupper, tilbud og indsatser og indsamle og formidle viden om effekt af indsatserne på det mest specialiserede socialområde og på området for den mest specialiserede specialundervisning, der gives i henhold til folkeskoleloven.

Den foreslåede ændring er begrundet i, at hjælp og støtte til børn og unge, der i dag fremgår af serviceloven, med det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov foreslås udskilt i en særskilt lov – barnets lov. Det findes derfor hensigtsmæssigt, at også de processuelle regler knyttet til hjælp og støtte til børn og unge, herunder bestemmelsen om Socialstyrelsens opgaver med at følge udviklingen i målgrupper, tilbud og indsatser og indsamle og formidle viden om effekt af indsatserne på det mest specialiserede socialområde og på området for den mest specialiserede specialundervisning, når det vedrører børn og unge, dvs. når specialundervisningen gives i henhold til folkeskoleloven, kommer til at fremgå af barnets lov. Socialstyrelsens forpligtelse til at følge udviklingen i målgrupper, tilbud og indsatser og indsamle og formidle viden om effekt af indsatserne på det mest specialiserede socialområde og på området for den mest specialiserede specialundervisning, der i dag fremgår af § 13 b, stk. 1, foreslås således, for så vidt angår børne- og ungeområdet med det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov

videreført uændret som §§ 160-162 i barnets lov. Den foreslåede ændring vil således ikke medføre materielle ændringer.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til §§ 160-162 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov og til dette lovforslags almindelige bemærkninger, punkt 2.7.1.2 og 2.7.1.3.

Til nr. 14

Afsnit IV i serviceloven omhandler hjælp og støtte til børn og unge. Der er tale om et omfattende afsnit bestående af kapitel 6 om generelle bestemmelser, kapitel 7 om dagtilbud, kapitel 8 om klubtilbud og andre socialpædagogiske fritidstilbud til større børn og unge, kapitel 9 om økonomiske tilskud, kapitel 10 om personlig hjælp og ledsagelse, kapitel 11 om særlig støtte til børn og unge, kapitel 12 om tilbud til unge fra 18 til 22 år og kapitel 13 om private pasningsordninger uden offentlige tilskud.

Kapitel 6 om generelle bestemmelser indeholder §§ 19 og 19 a om forældresamarbejdet, om at opgaver og tilbud skal udføres, så de fremmer børns og unges udvikling, trivsel og selvstændighed, om sammenhængende børnepolitikker, om sammenhængen til hjælp efter anden lovgivning, om beredskab og om forberedelse af den unges overgang til voksenlivet.

Kapitel 7 om dagtilbud indeholder §§ 32 og 32 a om særlige dagtilbud og hjemmetræning.

Kapitel 8 om klubtilbud og andre socialpædagogiske fritidstilbud til større børn og unge indeholder § 36 om særlige klubtilbud.

Kapitel 9 om økonomisk tilskud indeholder §§ 39-43 om tilskud til forældre med børnepasningsorlov, merudgiftsydelse og dækning af tabt arbejdsfortjeneste.

Kapitel 10 om personlig hjælp og ledsagelse indeholder §§ 44 og 45 om personlig hjælp og pleje, hjælp eller støtte til nødvendige praktiske opgaver i hjemmet, madservice, aflastning, hjælp til at vedligeholde fysiske og psykiske færdigheder og ledsagelse.

Kapitel 11 om særlig støtte til børn og unge indeholder §§ 46-75. Kapitlet indeholder en række bestemmelser, der ikke direkte regulerer særlig støtte til børn og unge, men er knyttet til, hvordan denne støtte ydes og processer knyttet hertil. Det gælder bl.a. regulering af formålet med særlig støtte til børn og unge, herunder formålet med indsatsen på opholdssteder og døgninstitutioner, inddragelse af familie og netværk, bisiddere for børn og unge, udveksling af oplysninger i det tidlige eller forebyggende arbejde, den børnefaglige undersøgelse, herunder muligheden for at gennemføre den uden samtykke og pligt til at bruge Børnehusene, hvornår der kan iværksættes foranstaltninger, hvornår foranstaltninger skal ophøre, anbringelse uden samtykke, gennemførelse af lægelig undersøgelse eller behandling uden samtykke, fuldbyrdelse af afgørelser, Ankestyrelsens egendriftsbeføjelse, støtte til plejefamilier, videreførelse af anbringelser, kommunens opgaver under en anbringelse, samvær og kontakt under en anbringelse, adgang til advokatbistand, særlige regler om aktindsigt og muligheden for at træffe foreløbige afgørelser. Hovedparten af kapitlet vedrører dog forskellige typer af særlig støtte, der kan gives til børn og unge, og betingelser for at den pågældende støtte kan gives. Det drejer sig om ophold i dagtilbud, fritidshjem, ungdomsklub, uddannelsessted el.lign., praktisk, pædagogisk eller anden støtte i hjemmet, familiebehandling eller behandling af barnets eller den unges problemer, døgnophold for både forældremyndighedsindehaveren, barnet eller den unge og andre medlemmer af familien i en

plejefamilie, på et opholdssted eller på en døgninstitution eller i et botilbud, aflastningsordning i en plejefamilie eller netværksplejefamilie, på et opholdssted eller på en døgninstitution, udpegning af en fast kontaktperson for barnet eller den unge eller for hele familien, anbringelse af barnet eller den unge uden for hjemmet på et anbringelsessted, formidling af praktiktilbud hos en offentlig eller privat arbejdsgiver for den unge og i den forbindelse udbetaling af godtgørelse til den unge samt anden hjælp, der har til formål at yde rådgivning, behandling og praktisk og pædagogisk støtte og økonomisk støtte. Herudover indeholder kapitlet også bestemmelser om forældrepålæg og børne- og ungepålæg og særlige bestemmelser rettet mod dømtede børn og unge. Endelig skal nævnes, at de sociale myndigheders opgaver i forbindelse med adoption uden samtykke efter adoptionsloven er reguleret i kapitel 11 i serviceloven.

Kapitel 12 om tilbud til unge fra 18 til 22 år indeholder bestemmelserne §§ 76 og 76 a om efterværn for unge i alderen 18 til 22 år.

Kapitel 13 om private pasningsordninger uden offentlige tilskud indeholder § 78 om privat døgnpleje.

Det foreslås, at *afsnit IV* i serviceloven ophæves.

Den foreslåede ophævelse vil betyde, at hjælp og støtte til børn og unge ikke vil være hjemlet i serviceloven, og at de dertil knyttede processuelle regler m.v. ikke vil finde anvendelse.

Den foreslåede ændring er begrundet i, at hjælp og støtte til børn og unge, der i dag fremgår af serviceloven, med det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov foreslås udskilt i en særskilt lov – barnets lov. Det findes samtidigt hensigtsmæssigt, at også de processuelle regler m.v. knyttet til hjælp og støtte til børn og unge kommer til at fremgå af barnets lov.

Med det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov foreslås de generelle bestemmelser i § 19 i serviceloven, der indgår i lovens kapitel 6, videreført i kapitel 2 i forslaget til barnets lov om barnets rettigheder og grundlæggende principper, mens bestemmelserne i § 19 a i serviceloven om forberedelse af den unges overgang til voksenlivet for unge med nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller indgribende kronisk eller langvarig lidelse foreslås at indgå i kapitel 13 i forslaget til barnets lov om efterværn og overgang til voksenlivet.

Bestemmelserne i servicelovens kapitel 7 og 8, der indeholder §§ 32, 32 a og 36 om særlige dag- og klubtilbud og hjemmetræning foreslås med det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov videreført i kapitel 8 i forslaget til barnets lov om hjælp til børn og unge med funktionsnedsættelser og deres familier.

Med det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov foreslås bestemmelserne i §§ 41-43 i serviceloven, der indgår i kapitel 9, videreført i kapitel 8 i forslaget til barnets lov om hjælp til børn og unge med funktionsnedsættelser og deres familier. Bestemmelserne i §§ 39 og 40 i serviceloven om tilskud til forældre med børnepasningsorlov videreføres ikke, da lov om børnepasningsorlov med lov nr. 141 af 25. marts 2002 blev ophævet.

Bestemmelserne i §§ 44 og 45, der udgør kapitel 10 i serviceloven, om personlig hjælp og ledsagelse foreslås med det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov i lighed med

servicelovens øvrige bestemmelser om hjælp og støtte til børn og unge med funktionsnedsættelser videreført i kapitel 8 i barnets lov om hjælp til børn og unge med funktionsnedsættelser og deres familier.

Kapitel 11 i serviceloven er et omfattende kapitel, der derfor ikke foreslås videreført som ét kapitel i barnets lov med det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov. Formålsbestemmelsen i § 46 i serviceloven foreslås med det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov videreført i kapitel 1 i forslaget til barnets lov om formål og anvendelsesområde. Bestemmelserne i §§ 47 og 48 i serviceloven om inddragelse af familie og netværk og § 48 a om bisidder foreslås med det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov videreført i kapitel 2 i forslaget til barnets lov om barnets rettigheder og grundlæggende principper.

§§ 49 a og 49 b i serviceloven om udveksling af oplysninger i det tidlige eller forebyggende arbejde foreslås med lovforslagets § 2, nr. 14, videreført i retssikkerhedsloven som §§ 11 e og 11 f.

Bestemmelserne om den børnefaglige undersøgelse i § 50 i serviceloven foreslås med det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov videreført i ændret form og som en børnefaglig udredning med ændret anvendelsesområde i kapitel 3 i forslaget til barnets lov om afdækning og børneudredning af barnets eller den unges behov. §§ 50 a-50 c i serviceloven om børnehusene foreslås med det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov videreført i kapitel 14 i forslaget til barnets lov om særlig hjælp og støtte til børn, der har været udsat for overgreb.

§§ 52-53 i serviceloven om foranstaltninger foreslås med det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov videreført i henholdsvis kapitel 4 i forslaget til barnets lov om hjælp og støtte og i det omfang bestemmelserne omhandler anbringelser af børn og unge uden for hjemmet i kapitel 5 i forslaget til barnets lov om anbringelser.

§ 54 i serviceloven om støtte til forældre, hvis barn eller ung er anbragt uden for hjemmet foreslås med det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov videreført i kapitel 7 i forslaget til barnets lov om hjælp til barnets forældre.

§ 54 a om koordinatore for unge, der er idømt en sanktion efter straffelovens § 74 a, foreslås med det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov videreført i kapitel 15 i forslaget til barnets lov om dømte unge og unge i risiko for at begå kriminalitet.

§ 55 i serviceloven om ydelser under et døgnophold og godtgørelse herfor foreslås med det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, for så vidt angår ydelserne, videreført i kapitel 4 om hjælp og støtte og i kapitel 5 i forslaget til barnets lov om anbringelser, for så vidt angår ydelserne vedrører anbringelse. § 55, stk. 4, i serviceloven om godtgørelse af udgifter foreslås med det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov videreført i kapitel 21 i forslaget til barnets lov om betaling, finansiering og takster.

§ 56 i serviceloven om muligheden for at iværksætte foranstaltninger uden samtykke foreslås med det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov videreført i kapitel 4 i forslaget til barnets lov om hjælp og støtte.

§ 57 i serviceloven om medvirken til udpegning af forældremyndighedsindehaver foreslås med det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov videreført i kapitel 2 i forslaget til barnets lov om barnets rettigheder og grundlæggende principper.

Bestemmelserne i §§ 57 a og 57 b i serviceloven om forældrepålæg og børne- og ungepålæg foreslås med det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov videreført i kapitel 4 i forslaget til barnets lov om hjælp og støtte.

Bestemmelserne i §§ 57 c og 57 d i serviceloven om netværkssamråd og kriminalitets-truede børn og unge foreslås med det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov videreført i kapitel 15 i forslaget til barnets lov om dømte unge og unge i risiko for at begå kriminalitet.

§§ 58-62 i serviceloven, der vedrører anbringelse af et barn eller en ung uden for hjemmet, foreslås med det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov videreført i kapitel 5 i forslaget til barnets lov om anbringelser.

Bestemmelsen i § 63 i serviceloven om lægelig undersøgelse og behandling uden samtykke foreslås med det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov videreført i kapitel 4 i forslaget til barnets lov om hjælp og støtte.

§§ 63 a-63 c i serviceloven, der vedrører anbringelse på delvis lukkede døgninstitutioner, sikrede døgninstitutioner og særligt sikrede afdelinger, foreslås med det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov videreført i kapitel 5 i forslaget til barnets lov om anbringelser.

§§ 64 og 65 i serviceloven, der vedrører fuldbyrdelse af afgørelser og Ankestyrelsens egedriftsbeføjelse, foreslås med det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov videreført i kapitel 17 i forslaget til barnets lov om sagsbehandling og klage.

§§ 66-67 i serviceloven, der vedrører anbringelser og anbringelsessteder, foreslås med det samtidigt fremsatte forslag til forslaget til barnets lov videreført i kapitel 5 i barnets lov om anbringelser.

Bestemmelserne i § 68 i serviceloven om ophør af foranstaltninger foreslås med det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov videreført i kapitel 10 i barnets lov om løbende opfølgning, dog således at de bestemmelser, der relaterer sig til efterværn, foreslås videreført i kapitel 13 i forslaget til barnets lov om ungestøtte og overgangen til voksenlivet.

§ 68 a i serviceloven om videreførte anbringelser foreslås med det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov videreført med ændringer i kapitel 6 i forslaget til barnets lov om videreførte og permanente anbringelser og adoption.

§ 68 b i serviceloven om kommunens opgaver i forbindelse med anbringelsen foreslås med det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov videreført dels i kapitel 5 i forslaget til barnets lov om anbringelser, dels i kapitel 10 om løbende opfølgning.

§§ 68 c-68 h i serviceloven om adoption foreslås med det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov i ændret form videreført i kapitel 6 i forslaget til barnets lov om videreførte og permanente anbringelser og adoptioner.

§§ 69 og 70 i serviceloven om kommunens opgaver under anbringelsen af et barn foreslås med det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov videreført i kapitel 10 i barnets lov om løbende opfølgning, dog således at § 70, stk. 3, i serviceloven foreslås videreført i kapitel 15 i forslaget til barnets lov om dømte og kriminalitets-truede unge og § 70, stk. 4, i serviceloven i kapitel 7 i forslaget til barnets lov om hjælp til barnets forældre.

§ 71 i serviceloven om samvær og kontakt foreslås med det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov videreført med sproglige ændringer i et selvstændigt kapitel 12 i forslaget til barnets lov om samvær og kontakt.

§§ 72-75 i serviceloven, der indeholder forskellige sagsbehandlingsregler, foreslås med det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov videreført i kapitel 17 i forslaget til barnets lov om sagsbehandling og klage.

Bestemmelserne i §§ 76 og 76 a i serviceloven, der udgør kapitel 12 om tilbud til unge fra 18 til 22 år foreslås med det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov videreført i kapitel 13 i forslaget til barnets lov om ungestøtte og overgangen til voksenlivet.

Bestemmelserne i § 78 i serviceloven, der udgør kapitel 13 om private pasningsordninger uden offentlige tilskud, foreslås med det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov videreført i kapitel 4 i forslaget til barnets lov om hjælp og støtte.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov og til dette lovforslags almindelige bemærkninger, punkt 2.7.1.2 og 2.7.1.3.

Til nr. 15

Overskriften til kapitel V i serviceloven er voksne.

Det foreslås, at overskriften til *kapitel V* affattes således, at den har ordlyden hjælp og støtte.

Den foreslåede ændring af overskriften til kapitel V skal ses i sammenhæng med den i lovforslagets § 1, nr. 2, foreslåede afgrænsning af servicelovens anvendelsesområde til alene at være voksne, der er fyldt 18 år, og den i lovforslagets § 1, nr. 14, foreslåede ophævelse af afsnit IV om hjælp og støtte til børn. Det findes med disse foreslåede ændringer ikke retvisende, at afsnit V har overskriften voksne, når serviceloven som helhed alene finder anvendelse for voksne. Det findes derfor, at afsnittet i stedet bør have titlen hjælp og støtte.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 1, nr. 2 og 14, og de almindelige bemærkninger, punkt 2.7.1.2 og 2.7.1.3.

Til nr. 16

§ 101 i serviceloven vedrører social stofmisbrugsbehandling. § 101 indgår i afsnit V i serviceloven, der har titlen voksne. Det fremgår dog af § 101, stk. 12, at social- og ældreministeren fastsætter regler om behandling efter § 101, stk. 1 og 4, af børn og unge under 18 år med et stofmisbrug i særlige tilfælde. Af § 101, stk. 1, fremgår, at kommunalbestyrelsen skal tilbyde social behandling til personer med et stofmisbrug, og af stk. 4 fremgår, at dette skal iværksættes senest 14 dage efter henvendelsen til kommunen.

Efter § 101, stk. 9, kan kommunalbestyrelsen i forbindelse med tilbud om behandling efter § 101, stk. 1, og under behandlingsforløbet anvende gavekort med henblik på at fastholde personen i behandling. Med et gavekort forstås et elektronisk eller fysisk tilgodebevis på et bestemt beløb til at kunne købe varer i en forretning. Efter § 101, stk. 10, finder bestemmelsen i § 101, stk. 9, tilsvarende anvendelse som led i behandlingen af børn og unge under 18 år med et stofmisbrug, der får behandling efter regler fastsat i medfør af stk. 12 eller er i et tilbud efter § 52, stk. 3.

Det foreslås, at § 101, stk. 10 og 12, ophæves.

Med de foreslåede ændringer vil social- og ældreministeren ikke efter § 101, stk. 12, kunne fastsætte regler om behandling efter § 101, stk. 1 og 4, af børn og unge under 18 år med et stofmisbrug i særlige tilfælde, og bestemmelsen i § 101, stk. 9, om anvendelsen af gavekort vil ikke finde tilsvarende anvendelse som led i behandlingen af børn og unge under 18 år med et stofmisbrug, der får behandling efter regler fastsat i medfør af § 101, stk. 12, eller er i et tilbud efter § 52, stk. 3.

Den foreslåede ophævelse af § 101, stk. 10 og 12, er begrundet i, at hjælp og støtte til børn og unge, der i dag fremgår af serviceloven, med det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov foreslås udskilt i en særskilt lov – barnets lov. Det foreslås således med det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at bestemmelserne om stofmisbrugsbehandling, og herunder brugen af gavekort i § 101, stk. 10 og 12, i serviceloven, videreføres som § 33 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov. Den foreslåede ophævelse af § 101, stk. 10 og 12, vil således ikke medføre materielle ændringer.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 33 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov og til dette lovforslags almindelige bemærkninger, punkt 2.7.1.2 og 2.7.1.3.

Til nr. 17

§ 114 i serviceloven vedrører bilstøtte. § 114, stk. 4, indeholder bemyndigelse for social- og ældreministeren til at fastsætte regler om en række forhold vedrørende bilstøtte. Efter § 114, stk. 4, nr. 8, fastsætter social- og ældreministeren således regler om, i hvilket omfang et barn eller en ung under 18 år, som er omfattet af personkredsen efter § 114, stk. 1, og som anbringes uden for hjemmet efter § 52, stk. 3, nr. 7, kan bevare støtte til køb af bil eller få bevilget støtte til køb af bil. Bemyndigelsen i § 114, stk. 4, nr. 8, er anvendt til at fastsætte reglerne i § 4 i bekendtgørelse nr. 1252 af 20. november 2017 om støtte til køb af bil efter serviceloven.

Det foreslås, at henvisningen til § 52, stk. 3, nr. 7, i § 114, stk. 4, nr. 8, ændres til barnets lov, og at det indsættes, at der er tale om støtte til køb af bil efter § 90, nr. 7, i barnets lov, jf. § 114, stk. 1.

De foreslåede ændringer vil betyde, at social- og ældreministeren efter § 114, stk. 4, nr. 8, i serviceloven vil kunne fastsætte regler om, i hvilket omfang et barn eller en ung under 18 år, som er omfattet af personkredsen efter § 114, stk. 1, og som anbringes uden for hjemmet efter barnets lov, kan bevare støtte til køb af bil eller få bevilget støtte til køb af bil efter § 90, nr. 7 i barnets lov, jf. § 114, stk. 1, i serviceloven.

Den foreslåede ændring af henvisningen til § 52, stk. 3, nr. 7, er begrundet i, at § 52, stk. 3, nr. 7, om anbringelse med lovforslagets § 1, nr. 14, foreslås ophævet. Anbringelse som indsats foreslås videreført med sproglige ændringer som § 46, stk. 1, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov. Dette medfører et behov for ændring af § 114, stk. 4, nr. 8, således, at social- og ældreministeren fortsat kan fastsætte regler vedrørende bilstøtte til børn og unge, der er anbragt uden for hjemmet.

Den foreslåede tilføjelse af, at bilstøtten gives efter § 90, nr. 7, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, jf. § 114, stk. 1, i serviceloven er begrundet i, at hjælp og støtte til børn og unge, der i dag fremgår af serviceloven, med det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov foreslås udskilt i en særskilt lov – barnets lov. Dette gælder også bilstøtte, som foreslås reguleret i § 90, nr. 7, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov.

Samtidigt foreslås serviceloven med dette lovforslags § 1, nr. 1, afgrænset til at finde anvendelse for voksne over 18 år. Af § 90, nr. 7, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov foreslås, at § 114 i serviceloven om bilstøtte også vil finde anvendelse for børn og unge, der har behov for det. Bilstøtte til børn og unge vil herefter blive givet efter § 90, nr. 7, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, jf. § 114, stk. 1, i serviceloven. Dette medfører et behov for ændring af bemyndigelsesbestemmelsen i § 114, stk. 4, nr. 8. De foreslåede ændringer vil ikke medføre materielle ændringer.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til §§ 46 og 90 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov og til dette lovforslags almindelige bemærkninger, punkt 2.7.1.2 og 2.7.1.3.

Til nr. 18

§ 137 f i serviceloven indgår i kapitel 24 d om fuldbyrdelse af strafferetlige foranstaltninger m.v., der er en del af afsnit VII om magtanvendelse og andre indgreb i selvbestemmelsesretten over for voksne. Det fremgår af § 137 f, stk. 1, at kommunalbestyrelsen i den kommune, der har pligt til at yde hjælp, jf. §§ 9 og 9 a i retssikkerhedsloven, træffer afgørelse om de i § 137 g, stk. 1 og 2, § 137 h, stk. 1, 3-5 og 7, § 137 i, stk. 1, og § 137 j, stk. 1 og 2, nævnte indgreb.

§ 9 a i retssikkerhedsloven vedrører fastlæggelse af opholdskommune for personer under 18 år.

Det foreslås, at § 137 f, stk. 1, i serviceloven ændres, så der alene henvises til § 9 i retssikkerhedsloven.

De indgreb, der henvises til i § 137 f, stk. 1, og som der træffes afgørelse om efter § 137 g, stk. 1 og 2, § 137 h, stk. 1, 3-5 og 7, § 137 i, stk. 1, og § 137 j, stk. 1 og 2, finder ikke anvendelse for børn og unge. Der findes derfor ikke at være grund til i § 137 f, stk. 1, i serviceloven at henviser til § 9 a i retssikkerhedsloven, der fastsætter opholdskommunen for personer under 18 år.

Til nr. 19

§§ 140 og 140 a i serviceloven vedrører handleplaner for børn og unge. Det fremgår af § 140, stk. 1, at kommunalbestyrelsen skal udarbejde en handleplan, inden der træffes afgørelse om foranstaltninger efter §§ 52, 76 og 76 a. Betyder hensynet til barnet eller den unge, at man ikke kan afvente udarbejdelsen af en handleplan, er en kortfattet angivelse af formålet med foranstaltningen tilstrækkelig. Det påhviler da kommunalbestyrelsen snarest muligt og senest inden fire måneder at opstille en handleplan. Det fremgår videre af § 140, stk. 2, at en handleplan skal angive formålet med indsatsen, og hvilken indsats der er nødvendig for at opnå formålet. Handleplanen skal tage udgangspunkt i resultaterne af den børnefaglige undersøgelse af barnets eller den unges forhold efter § 50. Handleplanen skal i forhold til de problemer, der er afdækket i undersøgelsen, indeholde konkrete mål i forhold til barnets eller den unges trivsel og udvikling i overensstemmelse med det overordnede formål med støtten efter § 46. Herudover skal handleplanen for unge, der er fyldt 16 år, opstille konkrete mål for den unges overgang til voksenlivet, herunder i forhold til beskæftigelse og uddannelse. Det fremgår af § 140, stk. 3, at en handleplan endvidere skal angive indsatsens forventede varighed. I sager om anbringelse uden for hjemmet efter § 52, stk. 3, nr. 7, og § 58 skal en handleplan tillige angive, hvilke former for støtte der selvstændigt skal iværksættes over for familien i forbindelse med, at barnet eller den unge opholder sig uden for hjemmet, og i tiden efter barnets eller den unges hjemgivelse. For unge, der er idømt en sanktion efter straffelovens § 74 a, fremgår det af § 140, stk. 4, i serviceloven, at

handleplanen skal indeholde en konkret plan for, hvordan den unge snarest muligt og senest ved afslutningen af sanktionen påbegynder en uddannelse eller kommer i beskæftigelse. Efter § 140, stk. 5, kan der udarbejdes én samlet handleplan for flere børn i familien. Handleplanen skal i så fald tage højde for børnenes individuelle forhold. Endelig fremgår af § 140, stk. 6, at når et barn eller en ung anbringes på et anbringelsessted efter § 66 eller visiteres til et behandlingstilbud for personer med et stofmisbrug efter § 101, skal relevante dele af handleplanen eller den helhedsorienterede plan udleveres til tilbuddet.

Af § 140 a, stk. 1, fremgår, at når kommunalbestyrelsen skal udarbejde en handleplan til et barn eller en ung efter § 140, kan kommunalbestyrelsen tilbyde, at de elementer af en handleplan efter § 140, stk. 1-3 og 5, der vedrører forældrene, erstattes af en helhedsorienteret plan. For unge mellem 16 og 23 år kan kommunalbestyrelsen tilbyde, at handleplanen efter § 140, stk. 1-4, erstattes af en helhedsorienteret plan. Efter § 140 a, stk. 2, kan den helhedsorienterede plan tilbydes forældre og unge med komplekse og sammensatte problemer, hvor der kan eller skal udarbejdes flere planer for indsatserne, og hvor der er et koordinationsbehov forbundet hermed. Det er en forudsætning, at forældremyndighedsindehaveren og den unge, der er fyldt 16 år, giver samtykke til, at handleplanen erstattes af en helhedsorienteret plan. Endelig fremgår af § 140 a, stk. 3, at den helhedsorienterede plan indeholder de sociale foranstaltninger og indsatser samt øvrige relevante indsatser efter anden lovgivning. Den helhedsorienterede plan skal opfylde kravene til indholdet af en handleplan efter § 140, stk. 1-4.

§ 146 i serviceloven vedrører kommunalbestyrelsens tilsynsforpligtelse. Det fremgår af bestemmelsens stk. 1, at kommunalbestyrelsen skal føre tilsyn med de forhold, hvorunder børn og unge under 18 år samt vordende forældre i kommunen lever. Efter § 146, stk. 2, fører kommunalbestyrelsen sit tilsyn på en sådan måde, at kommunen så tidligt som muligt kan få kendskab til tilfælde, hvor der må antages at være behov for særlig støtte til et barn eller en ung under 18 år, eller hvor det må antages, at der kan opstå et behov for særlig støtte til et barn umiddelbart efter fødslen.

Det foreslås, at §§ 140, 140 a og 146 i serviceloven ophæves.

Den foreslåede ophævelse vil betyde, at serviceloven ikke vil indeholde bestemmelser om handleplaner for børn og unge eller om kommunalbestyrelsens generelle forpligtelse til at føre tilsyn med de forhold, hvorunder børn og unge under 18 år samt vordende forældre i kommunen lever.

Den foreslåede ophævelse af §§ 140, 140 a og 146 er begrundet i, at hjælp og støtte til børn og unge, der i dag fremgår af serviceloven, med det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov foreslås udskilt i en særskilt lov – barnets lov. Det findes derfor hensigtsmæssigt, at også de processuelle regler knyttet til hjælp og støtte til børn og unge, herunder om handleplaner for børn og unge og kommunalbestyrelsens generelle tilsynsforpligtelse, kommer til at fremgå af barnets lov.

Bestemmelserne i §§ 140 og 140 a i serviceloven om handleplaner foreslås ikke med det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov videreført, men der foreslås i §§ 91 og 92 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov bestemmelser om kommunalbestyrelsens forpligtelse til at udarbejde en barnets plan i en række af de tilfælde, hvor der efter gældende ret i § 140 i serviceloven er en forpligtelse til at udarbejde en handleplan. Samtidigt foreslås der med det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov som §§ 108 og 109 i forslaget til barnets lov bestemmelser om en ungeplan.

Kommunalbestyrelsens forpligtelse til at føre et generelt tilsyn med forholdene i kommunen for børn, unge og vordende forældre, der efter gældende ret fremgår af § 146 i serviceloven, foreslås med det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov videreført med sproglige ændringer som § 9 i barnets lov. Den foreslåede ophævelse af § 146 i serviceloven vil således ikke medføre materielle ændringer.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til §§ 9, 91, 92, 108 og 109 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov og til dette lovforslags almindelige bemærkninger, punkt 2.7.1.2 og 2.7.1.3.

Til nr. 20

§ 148 i serviceloven vedrører det personrettede tilsyn. Det fremgår af § 148, stk. 3, at kommunalbestyrelsen i den kommune, der har pligt til at iagttage de forpligtelser, der påhviler kommunalbestyrelsen efter lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet, jf. §§ 9-9 b i retssikkerhedsloven, fører tilsyn med de tilbud, som Ungdomskriminalitetsnævnet i forhold til det enkelte barn eller den enkelte unge har truffet afgørelse om, jf. §§ 12-14 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet. Kommunalbestyrelsen skal løbende følge de enkelte sager for at sikre sig, at hjælpen fortsat opfylder sit formål, herunder være opmærksom på, om der er behov for at yde andre former for hjælp. Endelig fremgår det, at opfølgningen skal ske ud fra modtagerens forudsætninger og så vidt muligt i samarbejde med denne.

Det foreslås, at § 148, stk. 3, ophæves.

Den foreslåede ophævelse vil medføre, at serviceloven ikke indeholder bestemmelser om det personrettede tilsyn med de tilbud, som Ungdomskriminalitetsnævnet i forhold til det enkelte barn eller den enkelte unge har truffet afgørelse om.

Den foreslåede ophævelse af § 148, stk. 3, er begrundet i, at hjælp og støtte til børn og unge, der i dag fremgår af serviceloven, med det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov foreslås udskilt i en særskilt lov – barnets lov. Det findes derfor hensigtsmæssigt, at også de processuelle regler knyttet til hjælp og støtte til børn og unge, herunder om det personrettede tilsyn med de tilbud, som Ungdomskriminalitetsnævnet i forhold til det enkelte barn eller den enkelte unge har truffet afgørelse om, kommer til at fremgå af barnets lov.

Kommunalbestyrelsens forpligtelse til at føre et personrettet tilsyn med de tilbud, som Ungdomskriminalitetsnævnet i forhold til det enkelte barn eller den enkelte unge har truffet afgørelse om, der efter gældende ret fremgår af § 148, stk. 3, i serviceloven, foreslås med det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov videreført med sproglige ændringer som § 156 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov. Den foreslåede ophævelse af § 148, stk. 3, i serviceloven vil således ikke medføre materielle ændringer.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 156 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov og til dette lovforslags almindelige bemærkninger, punkt 2.7.1.2 og 2.7.1.3.

Til nr. 21

§ 148 i serviceloven vedrører det personrettede tilsyn. Det fremgår af § 148, stk. 4, at hvis den kommunalbestyrelse, der har ansvaret for borgerens ophold i tilbuddet, jf. §§ 9 og 9 b i retssikkerhedsloven, i forbindelse med tilsynet efter § 148, stk. 1 og 3, bliver opmærksom på bekymrende forhold i et tilbud, der er omfattet af socialtilsynsloven, skal kommunalbestyrelsen underrette den kommunalbestyrelse, som efter § 2 i socialtilsynsloven har ansvar for det driftsorienterede tilsyn med tilbuddet.

Det foreslås, at henvisningen i § 148, stk. 4, til § 148, stk. 3, udgår.

Den foreslåede ændring er begrundet i, at § 148, stk. 3, med lovforslagets § 1, nr. 20, foreslås ophævet. Kommunalbestyrelsens forpligtelse til at underrette den kommunalbestyrelse, som efter § 2 i socialtilsynsloven har ansvar for det driftsorienterede tilsyn med tilbuddet, som efter gældende ret fremgår af § 148, stk. 4, i serviceloven foreslås med det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov videreført med sproglige ændringer som § 156, stk. 4, i barnets lov.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 20, bemærkningerne til § 156 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov og til dette lovforslags almindelige bemærkninger, punkt 2.7.1.2 og 2.7.1.3.

Til nr. 22

§ 148 a i serviceloven vedrører kommunalbestyrelsens driftsorienterede tilsyn. Det fremgår af § 148, stk. 1, 1. pkt., at kommunalbestyrelsen fører et generelt driftsorienteret tilsyn med egne tilbud efter serviceloven, som ikke er omfattet af § 4 i socialtilsynsloven, og med private tilbud efter serviceloven beliggende i kommunen, som ikke er omfattet af § 4 i socialtilsynsloven. Det fremgår af § 148 a, stk. 3, i serviceloven, at det driftsorienterede tilsyn efter § 148 a, stk. 1, ikke omfatter netværksplejefamilier efter § 66, stk. 1, nr. 4, og egne værelser m.v. efter § 66, stk. 1, nr. 5.

Det fremgår af § 66, stk. 1, nr. 4, at anbringelsessteder for børn og unge kan være netværksplejefamilier, og efter § 66, stk. 1, nr. 5, at anbringelsessteder for børn og unge kan være egne værelser, kollegier eller kollegielignende opholdssteder.

Det foreslås, at § 148 a, stk. 3, i serviceloven ophæves.

Den foreslåede ændring vil betyde, at der ikke af serviceloven vil fremgå en undtagelse fra kommunalbestyrelsens forpligtelse til at føre driftsorienteret tilsyn med netværksplejefamilier og egne værelser m.v.

Den foreslåede ophævelse af § 148 a, stk. 3, er begrundet i, at hjælp og støtte til børn og unge, der i dag fremgår af serviceloven, med det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov foreslås udskilt i en særskilt lov – barnets lov. Det gælder bl.a. § 66, stk. 1, nr. 4 og 5, om netværksplejefamilier og egne værelser m.v. som anbringelsessteder, der med dette lovforslags § 1, nr. 14, foreslås ophævet og med det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov foreslås videreført som § 43, stk. 1, nr. 4 og 5, i barnets lov. Det findes derfor hensigtsmæssigt, at også de processuelle regler knyttet til hjælp og støtte til børn og unge, herunder om det personrettede tilsyn og undtagelser herfra, reguleres i barnets lov.

Kommunalbestyrelsens forpligtelse til at føre driftsorienteret tilsyn med de tilbud, som ikke er omfattet af socialtilsynets kompetence efter socialtilsynsloven, der efter gældende ret fremgår af § 148 a, stk. 1, i serviceloven, foreslås med det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov videreført som § 157, stk. 1, hvorefter bestemmelsen afgrænses til kun at omfatte bestemmelserne om særlige dagtilbud og særlige klubtilbud, der foreslås med det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov som §§ 83 og 84. Som følge af den i § 157, stk. 1, positive afgrænsning af hvilke tilbud kommunalbestyrelsen skal føre tilsyn med, er der ikke behov for at videreføre § 148 a, stk. 3. Den foreslåede ophævelse af § 148 a, stk. 3, i serviceloven vil således ikke medføre materielle ændringer.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 14, til bemærkninger til §§ 43 og 157 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov og til dette lovforslags almindelige bemærkninger, punkt 2.7.1.2 og 2.7.1.3.

Til nr. 23

Det fremgår af § 149, stk. 1, i serviceloven, at kommunalbestyrelsen og regionsrådet fastsætter en takst for det generelle driftsorienterede tilsyn, jf. § 5, stk. 8, og § 148 a, som betales af de tilbud, der er omfattet af tilsynet.

Det foreslås, at henvisningen til § 5, stk. 8, i § 149, stk. 1, ændres til § 5, stk. 7.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af den i lovforslagets § 1, nr. 7, foreslåede ændring, hvorved § 5, stk. 8, i serviceloven bliver § 5, stk. 7.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 7.

Til nr. 24

Kapitel 27 i serviceloven indeholder bestemmelserne §§ 152-155 c, der indeholder regler om underretningspligt.

§ 152 vedrører underretningspligten mellem kommuner, når en familie med børn eller vordende forældre flytter imellem kommuner. Det fremgår af § 152, stk. 1, at hvis en familie med et eller flere børn under 18 år eller vordende forældre flytter fra én kommune til en anden kommune, og fraflytningskommunen finder, at et eller flere børn eller de vordende forældre har behov for særlig støtte af hensyn til barnets eventuelle særlige behov for støtte efter fødslen, skal fraflytningskommunen underrette tilflytningskommunen herom. Efter bestemmelsens stk. 2 skal fraflytningskommunen i forbindelse med underretningen oversende nødvendigt sagsmateriale, herunder en opsummering af relevante vurderinger, som fraflytningskommunen har foretaget i sagen.

§ 153 vedrører den skærpede underretningspligt for offentligt ansatte. Det fremgår af bestemmelsens stk. 1, at personer, der udøver offentlig tjeneste eller offentligt hverv, skal underrette kommunalbestyrelsen, hvis de under udøvelsen af tjenesten eller hvervet får kendskab til eller grund til at antage, at et barn eller en ung under 18 år kan have behov for særlig støtte, at et barn umiddelbart efter fødslen kan få behov for særlig støtte på grund af de vordende forældres forhold, at et barn eller en ung under 18 år kan have behov for særlig støtte på grund af barnets eller den unges ulovlige skolefravær eller undladelse af at opfylde undervisningspligten, eller at et barn eller en ung under 18 år har været udsat for overgreb. Efter § 153, stk. 2, skal skoleledere på folkeskoler underrette kommunalbestyrelsen, når en elev har ulovligt skolefravær på 15 pct. eller derover inden for et kvartal. Endelig indeholder § 153, stk. 3, en bemyndigelse for social- og ældreministeren til at fastsætte regler om underretningspligt for andre grupper af personer, der under udøvelsen af deres erhverv får kendskab til forhold eller grund til at antage, at der foreligger forhold, som bevirker, at der kan være anledning til foranstaltninger efter denne lov. Social- og ældreministeren kan endvidere fastsætte regler om, at andre grupper af personer i forbindelse med aktiviteter uafhængigt af deres erhverv har underretningspligt efter § 153, stk. 1, nr. 2, dvs. vedrørende at et barn umiddelbart efter fødslen kan få behov for særlig støtte på grund af de vordende forældres forhold.

§ 153 a indeholder hjemmel til videregivelse af oplysninger til Kennedy Centret. Det fremgår af bestemmelsens stk. 1, at praktiserende læger, speciallæger og andre, der virker inden for social- og sundhedsvæsenet, med samtykke fra forældremyndighedsindehaveren kan videregive oplysninger om børn og unge under 18 år med nedsat synsfunktion til Kennedy Centret. Kennedy Centret kan med samtykke fra forældremyndighedens indehaver videregive disse oplysninger til social-, sundheds- og undervisningsmyndighederne. § 153 a, stk. 2, indeholder en bemyndigelse for sundhedsministeren til at fastsætte nærmere regler om videregivelse af oplysninger til og fra Kennedy Centret.

§ 154 vedrører den almindelige underretningspligt. Det fremgår af § 154, stk. 1, at den, der får kendskab til, at et barn eller en ung under 18 år fra forældres eller andre opdrageres side udsættes for vanrøgt eller nedværdigende behandling eller lever under forhold, der bringer dets sundhed eller udvikling i fare, har pligt til at underrette kommunen.

Efter § 155 skal kommunalbestyrelsen sikre, at der iværksættes en rettidig og systematisk vurdering af alle underretninger efter §§ 152-154 med henblik på at afklare, om barnet eller den unge har behov for særlig støtte. Kommunalbestyrelsen skal foretage central registrering af underretningerne med henblik på at understøtte tilrettelæggelsen af indsatsen. Det er efter § 155, stk. 2, et krav, at kommunalbestyrelsen senest 24 timer efter modtagelsen af en underretning vurderer, om barnets eller den unges sundhed eller udvikling er i fare, og om der derfor er behov for at iværksætte akutte foranstaltninger for barnet eller den unge.

Det fremgår af § 155 a, stk. 1, at når kommunalbestyrelsen modtager en underretning om et barn eller en ung, over for hvem kommunalbestyrelsen allerede har iværksat foranstaltninger, skal kommunalbestyrelsen genvurdere sagen. En eller flere personer i den myndighed, der løser opgaver inden for området for udsatte børn og unge, der ikke tidligere har deltaget i behandlingen af sagen, skal deltage i genvurderingen. Efter bestemmelsens stk. 2 kan der til brug for vurderingen af en underretning finde en samtale sted med barnet eller den unge. Samtalen kan finde sted uden samtykke fra forældremyndighedsindehaveren og uden dennes tilstedeværelse, når hensynet til barnets eller den unges bedste taler herfor. Ved underretning om overgreb mod et barn eller en ung skal der finde en samtale sted med barnet eller den unge. Ved underretning om overgreb mod et barn eller en ung fra barnets eller den unges forældres side skal samtalen finde sted uden samtykke fra forældremyndighedsindehaveren og uden dennes tilstedeværelse. Efter stk. 3 kan samtalen undlades, i det omfang barnets eller den unges modenhed eller sagens karakter taler imod samtaltens gennemførelse.

Efter § 155 b, stk. 1, skal kommunalbestyrelsen senest seks hverdage efter modtagelsen af en underretning efter §§ 152-154 bekræfte modtagelsen over for den, der foretog underretningen. Kommunalbestyrelsen skal endvidere efter § 155 b, stk. 2, orientere den, der har foretaget underretning efter § 153, om, hvorvidt kommunalbestyrelsen har iværksat en undersøgelse eller foranstaltninger vedrørende det barn eller den unge, som underretningen vedrører. Det gælder dog ikke, hvis særlige forhold gør sig gældende. Endelig fremgår det af § 155 b, stk. 3, at kommunalbestyrelsen ved en underretningen efter § 153 kan orientere den, der foretog underretningen, om, hvilken type foranstaltning den har iværksat, og om den planlagte varighed heraf, hvis oplysningen herom vil kunne have væsentlig betydning for den støtte, som den pågældende under

udøvelse af hvervet eller tjenesten kan yde barnet eller den unge. Dette gælder dog ikke, hvis særlige forhold gør sig gældende.

Det fremgår af § 155 c, at når kommunalbestyrelsen modtager en underretning om, at en elev har ulovligt skolefravær på 15 pct. eller derover inden for et kvartal efter § 153, stk. 2, skal kommunalbestyrelsen træffe afgørelse om standsning af børne- og ungedyrelsen. Afgørelsen er gældende for et kvartal.

Det foreslås, at *kapitel 27* ophæves.

Den foreslåede ophævelse vil medføre, at serviceloven ikke indeholder bestemmelser om underretningspligt.

Den foreslåede ophævelse af kapitel 27 er begrundet i, at hjælp og støtte til børn og unge, der i dag fremgår af serviceloven, med det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov foreslås udskilt i en særskilt lov – barnets lov. Det findes derfor hensigtsmæssigt, at også de processuelle regler knyttet til hjælp og støtte til børn og unge, herunder om underretningspligten, kommer til at fremgå af barnets lov.

Bestemmelserne om underretningspligt i kapitel 27 i serviceloven, foreslås med det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov videreført, alene med sproglige ændringer som §§ 132-138 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov. Dog foreslås § 153 a i serviceloven med lovforslagets § 47, nr. 2, videreført som § 87 a i sundhedsloven. Den foreslåede ophævelse af kapitel 27 i serviceloven vil således ikke medføre materielle ændringer.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 47, nr. 2, til §§ 132-138 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov og til dette lovforslags almindelige bemærkninger, punkt 2.7.1.2 og 2.7.1.3.

Til nr. 25

§§ 156 og 157 i serviceloven indeholder straffebestemmelser.

Efter § 156 straffes den, som tilskynder eller hjælper et barn eller en ung, der er anbragt uden for hjemmet efter serviceloven, til at undvige eller holder den undvegne skjult, med fængsel i indtil to år eller under formildende omstændigheder med bøde.

Efter § 157 straffes den, der i strid med reglerne i serviceloven anbringer eller modtager et barn eller en ung i pleje eller fjerner et barn eller en ung fra familiepleje, med bøde.

Det foreslås, at §§ 156 og 157 ophæves.

Den foreslåede ophævelse vil medføre, at serviceloven ikke indeholder straffebestemmelser for at tilskynde eller hjælpe et barn eller en ung, der er anbragt uden for hjemmet efter serviceloven, til at undvige eller holder den undvegne skjult eller for at anbringe eller modtage et barn eller en ung i pleje eller fjerner et barn eller en ung fra familiepleje i strid med reglerne i serviceloven.

Den foreslåede ophævelse af §§ 156 og 157 er begrundet i, at hjælp og støtte til børn og unge, der i dag fremgår af serviceloven, med det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov foreslås udskilt i en særskilt lov – barnets lov. Det findes derfor hensigtsmæssigt,

at også straffebestemmelser knyttet til hjælp og støtte til børn og unge kommer til at fremgå af barnets lov.

Straffebestemmelserne, der efter gældende ret fremgår af §§ 156 og 157 i serviceloven, foreslås med det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov videreført uændret som §§ 209 og 210 i barnets lov. Den foreslåede ophævelse af §§ 156 og 157 i serviceloven vil således ikke medføre materielle ændringer.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til §§ 209 og 210 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov og til dette lovforslags almindelige bemærkninger, punkt 2.7.1.2 og 2.7.1.3.

Til nr. 26

§ 158 i serviceloven vedrører betalingsforpligtelsen for hjælp efter serviceloven. Det fremgår af § 158, stk. 1, at den, der modtager hjælp efter serviceloven eller lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet til sig selv, sin ægtefælle eller sine børn, medmindre andet er bestemt i serviceloven eller lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet, skal betale for den hjælp, der modtages.

Det foreslås, at henvisningen til sig selv, sin ægtefælle eller sine børn i § 158, stk. 1, ændres til sig selv eller sin ægtefælle.

Den foreslåede ændring vil medføre, at den, der modtager hjælp efter serviceloven eller lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet til sig selv eller sin ægtefælle, medmindre andet er bestemt i serviceloven eller lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet, betale for den hjælp, der modtages. Bestemmelsen vil således ikke længere vedrøre hjælp givet til børn.

Den foreslåede ændring er begrundet i, at hjælp og støtte til børn og unge, der i dag fremgår af serviceloven, med det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov foreslås udskilt i en særskilt lov – barnets lov. Der vil således ikke være behov for i serviceloven at regulere betalingsforpligtelsen for hjælp til børn.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til de almindelige bemærkninger, punkt 2.7.1.2 og 2.7.1.3.

Til nr. 27

§ 158 i serviceloven vedrører betalingsforpligtelsen for hjælp efter serviceloven. Det fremgår af § 158, stk. 1, at den, der modtager hjælp efter serviceloven eller lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet til sig selv, sin ægtefælle eller sine børn, medmindre andet er bestemt i serviceloven eller lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet, skal betale for den hjælp, der modtages. § 158, stk. 2, i serviceloven indeholder en bemyndigelse for social- og ældreministeren til i en bekendtgørelse at fastsætte regler om opkrævning af et gebyr ved ikke rettidig betaling for ydelser efter serviceloven eller lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet.

Det foreslås, at henvisningen til lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet i § 158, stk. 1 og 2, i serviceloven udgår.

Den foreslåede ændring vil medføre, at ydelser efter lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet ikke vil være omfattet af bestemmelserne i § 158 i serviceloven. Udgangspunktet om betalingsforpligtelse i § 158, stk. 1, vil derfor ikke gælde for ydelser efter

lov om ungdomskriminalitet, og der vil heller ikke være mulighed for, at social- og ældreministeren i en bekendtgørelse vil kunne fastsætte regler om opkrævning af et gebyr ved ikke rettidig betaling for ydelser efter lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet.

Den foreslåede ændring er begrundet i, at hjælp og støtte til børn og unge, der i dag fremgår af serviceloven, med det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov foreslås udskilt i en særskilt lov – barnets lov. Det findes i den sammenhæng hensigtsmæssigt, at også de processuelle regler knyttet til hjælp og støtte til børn og unge, herunder om betalingsforpligtelsen, kommer til at fremgå af barnets lov. Idet ydelser efter lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet alene gives til børn og unge under 18 år, findes det hensigtsmæssigt, at betalingsforpligtelsen også for disse ydelser reguleres i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov.

Bestemmelsen om betalingsforpligtelse i § 158, stk. 1, i serviceloven, foreslås med det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov videreført uændret som § 186 i barnets lov. De foreslåede ændringer af § 158, stk. 1 og 2, i serviceloven vil således ikke medføre materielle ændringer.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 186 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov og til dette lovforslags almindelige bemærkninger, punkt 2.7.1.2 og 2.7.1.3.

Til nr. 28

§§ 159 og 160 i serviceloven indeholder bestemmelser om betalingsforpligtelse.

§ 159 indeholder en bemyndigelse for social- og ældreministeren til at fastsætte regler om, at forældrene betaler for døgnophold efter § 52, stk. 3, nr. 7, og § 14 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet. Det fremgår videre, at der ikke kan fastsættes betaling for et døgnophold efter § 52, stk. 3, nr. 7, i serviceloven og § 14 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet, når der er tale om en videreførelse af en anbringelse efter § 68 a i serviceloven.

Efter § 160 betaler den unge for døgnophold efter § 76, stk. 3, nr. 1, og § 76 a, stk. 2, og for udslusningsophold efter § 76, stk. 3, nr. 3, efter regler, der fastsættes af social- og ældreministeren i en bekendtgørelse.

Efter § 52, stk. 3, nr. 7, i serviceloven kan kommunalbestyrelsen iværksætte hjælp til et barn eller en ung ved anbringelse uden for hjemmet. Tilsvarende gælder efter § 14 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet for børn og unge omfattet af denne lovs anvendelsesområde.

§§ 76 og 76 a i serviceloven vedrører efterværn. Efter § 76, stk. 3, nr. 1, kan kommunalbestyrelsen træffe afgørelse om opretholdt anbringelse som efterværn. Tilsvarende afgørelse kan træffes efter § 76 a, stk. 2, for unge med betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne. Efter § 76, stk. 3, nr. 3, kan kommunalbestyrelsen træffe afgørelse om en udslusningsordning som efterværn.

Det foreslås, at §§ 159 og 160 ophæves.

Den foreslåede ophævelse vil betyde, at serviceloven ikke vil indeholde bestemmelser om betalingsforpligtelsen for anbringelser og for efterværn i form af opretholdte anbringelser og udslusningsordninger.

Den foreslåede ophævelse er begrundet i, at hjælp og støtte til børn og unge, der i dag fremgår af serviceloven, herunder anbringelser og efterværn, med det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov foreslås udskilt i en særskilt lov – barnets lov. Det findes i den sammenhæng hensigtsmæssigt, at også de processuelle regler knyttet til hjælp og støtte til børn og unge, herunder om betalingsforpligtelsen, kommer til at fremgå af barnets lov.

Den foreslåede ændring skal således ses i sammenhæng med, at § 52, stk. 3, nr. 7, om anbringelser og § 76, stk. 3, nr. 1 og 3, og § 76 a, stk. 2, om efterværn med lovforslagets § 1, nr. 14, foreslås ophævet og med det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov foreslås videreført som § 43, stk. 1, nr. 7, og §§ 113-121 i barnets lov.

Bestemmelserne om betalingsforpligtelse i § 159 og 160 i serviceloven, foreslås med det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov videreført alene med sproglige og tekniske ændringer som §§ 187 og 188 i barnets lov. Den foreslåede ophævelse af §§ 159 og 160 i serviceloven vil således ikke medføre materielle ændringer.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 14, til §§ 43, 113-121, 187 og 188 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov og til dette lovforslags almindelige bemærkninger, punkt 2.7.1.2 og 2.7.1.3.

Til nr. 29

§ 161 i serviceloven indeholder bestemmelser om betalingsforpligtelse. Det fremgår af § 161, stk. 1, at der kan opkræves betaling for personaleomkostninger til madserviceordninger efter § 83, stk. 1, nr. 3, og til aflastning efter § 84, hvis borgeren ikke samtidig modtager hjælp efter §§ 41, 42, 96 eller 100.

§§ 41 og 42 vedrører merudgiftsydelse og dækning af tabt arbejdsfortjeneste ved forsørgelse i hjemmet af et barn under 18 år med betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller indgribende kronisk eller langvarig lidelse.

Det foreslås, at henvisningen i § 161, stk. 1, til §§ 41 og 42 udgår, og at der i stedet indsættes en henvisning til §§ 86 eller 87 i barnets lov.

De foreslåede ændringer vil betyde, at hjælp efter §§ 41 og 42 i serviceloven ikke vil udgøre en undtagelse til muligheden for opkrævning af betaling for personaleomkostninger til madserviceordninger efter § 83, stk. 1, nr. 3, og til hjælp efter § 84. De foreslåede ændringer vil endvidere betyde, at der ikke vil kunne opkræves betaling for personaleomkostninger til madserviceordninger efter § 83, stk. 1, nr. 3, og til aflastning efter § 84, hvis borgeren samtidig modtager hjælp efter §§ 86 eller 87 i barnets lov.

Den foreslåede ophævelse er begrundet i, at hjælp og støtte til børn og unge, der i dag fremgår af serviceloven, herunder merudgiftsydelse og dækning af tabt arbejdsfortjeneste, med det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov foreslås udskilt i en særskilt lov – barnets lov.

Den foreslåede ændring skal således ses i sammenhæng med, at §§ 41 og 42 i serviceloven om merudgiftsydelse og tabt arbejdsfortjeneste med lovforslagets § 1, nr. 14, foreslås ophævet og med det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov foreslås videreført som §§ 86 og 87 i barnets lov. Samtidigt foreslås madservice efter § 83, stk. 1, nr. 3, og aflastning efter § 84, stk. 1, for så vidt angår børn og unge, med det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov videreført som § 90, nr. 1 og 2, i barnets lov.

De foreslåede ændringer af § 161, stk. 1, i serviceloven vil således ikke medføre materielle ændringer.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 14, til §§ 86, 87 og 90 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov og til dette lovforslags almindelige bemærkninger, punkt 2.7.1.2 og 2.7.1.3.

Til nr. 30

§ 165 a indeholder bestemmelser om ophør af udbetaling af ydelser i særlige tilfælde. Efter § 165 a, stk. 1, ophører udbetaling af ydelser efter § 42, § 95, stk. 2, og §§ 96 og 100 for personer, som bevidst unddrager sig strafforfølgning her i landet i tilfælde, hvor den pågældende er varetægtsfængslet, politiet eftersøger den pågældende med henblik på varetægtsfængsling, eller der foreligger en varetægtsfængslingskendelse.

Det fremgår videre af § 165 a, stk. 2, at udbetaling af ydelser efter § 42, § 95, stk. 2, og §§ 96 og 100 ophører for personer, som bevidst unddrager sig straffuldbyrdelse her i landet, hvis den pågældende er idømt en ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse.

§ 42 vedrører dækning af tabt arbejdsfortjeneste ved forsørgelse i hjemmet af et barn under 18 år med betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller indgribende kronisk eller langvarig lidelse.

Det foreslås, at henvisningen i § 165 a, stk. 1 og 2, til § 42 udgår.

Den foreslåede ændring vil betyde, at bestemmelsen i § 165 a, stk. 1 og 2, om ophør af udbetaling af ydelser i særlige tilfælde ikke vil finde anvendelse for dækning af tabt arbejdsfortjeneste.

Den foreslåede ophævelse er begrundet i, at hjælp og støtte til børn og unge, der i dag fremgår af serviceloven, herunder dækning af tabt arbejdsfortjeneste efter § 42, med det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov foreslås udskilt i en særskilt lov – barnets lov. Det findes i den sammenhæng hensigtsmæssigt, at også de processuelle regler knyttet til hjælp og støtte til børn og unge, herunder om ophør af udbetaling af ydelser i særlige tilfælde, kommer til at fremgå af barnets lov.

Den foreslåede ændring skal således ses i sammenhæng med, at § 42 i serviceloven om tabt arbejdsfortjeneste med lovforslagets § 1, nr. 14, foreslås ophævet og med det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov foreslås videreført uændret som § 87 i barnets lov. Bestemmelsen om, ophør af udbetaling af dækning af tabt arbejdsfortjeneste i særlige tilfælde, der efter gældende ret fremgår af § 165 a, stk. 1 og 2, i serviceloven, foreslås med det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov videreført med sproglige ændringer som § 192 i barnets lov. Den foreslåede ændring af § 165 a, stk. 1 og 2, i serviceloven vil således ikke medføre materielle ændringer.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 14, til §§ 87 og 192 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov og til dette lovforslags almindelige bemærkninger, punkt 2.7.1.2 og 2.7.1.3.

Til nr. 31

Overskriften til kapitel 30 i serviceloven er klage og domstolsprøvelse.

Det foreslås, at henvisningen til og domstolsprøvelse i *overskriften til kapitel 30* udgår, hvorved overskriften for kapitlet alene vil være klage.

Den foreslåede ændring er begrundet i, at de bestemmelser i kapitel 30, der vedrører domstolsprøvelse, med lovforslagets § 1, nr. 32, foreslås ophævet.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 32.

Til nr. 32

Serviceloven indeholder i kapitel 30, der indeholder §§ 166-172, bestemmelser om klage og domstolsprøvelse.

Det fremgår af § 167, stk. 1, at en række afgørelser af barnet eller den unge, der er fyldt 12 år, kan indbringes for Ankestyrelsen efter reglerne i retssikkerhedsloven. Det drejer sig om afgørelser om forebyggende foranstaltninger samt anbringelse uden for hjemmet efter § 52, stk. 3, ungepålæg efter § 57 b, hjemgivelse og hjemgivelsesperiode efter § 68, stk. 2, valg af anbringelsessted efter § 68 b, stk. 1, behandling og uddannelse m.v. efter § 69, stk. 1, og samvær og kontakt efter § 71, stk. 2. Det følger videre af § 167, stk. 2, at i det omfang en afgørelse om behandling og uddannelse eller samvær og kontakt angår den af forældrene, der ikke har del i forældremyndigheden, kan afgørelsen af denne på samme måde indbringes for Ankestyrelsen. Efter § 167, stk. 3, kan afgørelser i sager om bisidder til børn og unge efter § 48 a af barnet eller den unge indbringes for Ankestyrelsen efter reglerne i retssikkerhedsloven. Endvidere følger det af § 167, stk. 4, at afgørelser om efterværn efter § 76 eller opretholdt anbringelse efter § 76 a, der træffes i medfør af bestemmelserne om efterværn i § 68, stk. 11 og 13, inden den unge fylder 18 år, af den unge kan indbringes for Ankestyrelsen efter reglerne i retssikkerhedsloven.

Bestemmelserne i §§ 168-172 vedrører børn og unge-udvalgets afgørelser. § 168 omhandler klage til Ankestyrelsen. Det fremgår af bestemmelsens stk. 1, at afgørelser truffet af børn og unge-udvalget efter § 74, kan indbringes for Ankestyrelsen inden fire uger efter, at klageren har fået meddelelse om afgørelsen. En klage over en afgørelse efter § 75, stk. 3, kan dog ikke behandles af Ankestyrelsen, så længe der verserer en sag om anbringelse efter § 58 for børn og unge-udvalget. Efter § 74 træffer børn og unge-udvalget i et møde afgørelse om gennemførelse af en børnefaglig undersøgelse uden samtykke efter § 51, anbringelse uden for hjemmet uden samtykke efter § 58, opretholdelse af en anbringelse efter § 62, gennemførelse af en lægelig undersøgelse eller behandling uden samtykke efter § 63, anbringelse på delvis lukkede døgninstitutioner og delvis lukkede afdelinger på døgninstitutioner efter § 63 a, stk. 1, anbringelse på sikrede døgninstitutioner efter § 63 b, stk. 1, anbringelse på særligt sikrede afdelinger efter § 63 c, stk. 1 og 3, videreførelse af en anbringelse efter § 68 a, godkendelse af en foreløbig afgørelse efter § 75, stk. 3, ændring af anbringelsessted efter § 69, stk. 3, afbrydelse af forbindelsen m.v. efter § 71, stk. 3-5, flytning eller hjemtagelse efter § 78, stk. 4, tilbageholdelse efter § 11, stk. 1 og 2, i voksenansvarsloven og brev- og telefonkontrol efter § 15, stk. 1, i voksenansvarsloven. Efter § 75, stk. 3, i serviceloven skal en foreløbig afgørelse efter § 75, stk. 1, snarest muligt og senest inden syv dage efter iværksættelsen af afgørelsen forelægges børn og unge-udvalget til godkendelse, uanset om foranstaltningen er ophørt. Efter § 168, stk. 2, er forældremyndighedsindehaveren og den unge, der er fyldt 12 år, berettiget til at indbringe en sag for Ankestyrelsen. Afgørelser om samvær og kontakt efter § 71, stk. 3-5, og om kontrol med brevveksling, tele-

fonsamtaler og anden kommunikation efter § 15, stk. 1, i voksenansvarsloven, der angår den af forældrene, der ikke har del i forældremyndigheden, kan tillige af denne indbringes for Ankestyrelsen. Endvidere kan plejeforældrene indbringe afgørelser efter § 78, stk. 4, om at et barn eller en ung ikke må flyttes eller hjemtages fra en privat familiepleje. Efter § 168, stk. 3, hindrer indbringelse af sagen for Ankestyrelsen ikke iværksættelse af de besluttede foranstaltninger m.v. Dog kan Ankestyrelsens direktør under ganske særlige omstændigheder bestemme, at en afgørelse ikke må iværksettes, før Ankestyrelsen har truffet afgørelse i sagen. Efter § 168, stk. 4, finder ved behandlingen i Ankestyrelsen §§ 72 og 73 og § 74, stk. 2 og 3, tilsvarende anvendelse. Disse bestemmelser omhandler gratis advokatbistand, orientering om retten til aktindsigt og retten til at udtale sig. Efter § 168, stk. 4, 2. pkt., gælder dette også, når Ankestyrelsen af egen drift tager en sag om særlig støtte til børn og unge op efter § 65 om Ankestyrelsens egendriftsbeføjelse, og Ankestyrelsen i den forbindelse vurderer, at det ikke kan udelukkes, at behandlingen af sagen kan resultere i, at Ankestyrelsen selv træffer afgørelse efter § 65, stk. 3. Endelig fremgår af § 168, stk. 5, at i forbindelse med behandlingen af sagen i Ankestyrelsen har forældremyndighedsindehaveren og den unge, der er fyldt 12 år, ret til at få dækket udgifter til transport til møder i Ankestyrelsen.

§§ 169-172 indeholder bestemmelser om domstolsprøvelse. Det fremgår af § 169, stk. 1, at Ankestyrelsens afgørelser efter § 65, stk. 3, dvs. i egendriftssager, og § 168, dvs. i sager hvor børn og unge-udvalgets afgørelse er indbragt for Ankestyrelsen, ved henvendelse til Ankestyrelsen inden fire uger efter, at klageren har fået meddelelse om afgørelsen, kan kræves forelagt for retten. Det fremgår af § 169, stk. 2, at hvis Ankestyrelsens afgørelse er stadfæstet ved dom, kan fornyet prøvelse for retten kun kræves, hvis sagen på ny har været forelagt Ankestyrelsen til afgørelse.

Efter § 170, stk. 1, tiltrædes byretten under hovedforhandlingen af et retsmedlem, der er sagkyndig i børneforsorg, og et retsmedlem, der er sagkyndig i børne- eller ungdomspsykiatri eller i psykologi. Efter bestemmelsens stk. 2, behandles sagerne efter retsplejelovens regler om borgerlige sager, herunder kapitel 43 a om prøvelse af administrativt bestemt frihedsberøvelse med de ændringer, der er angivet i kapitel 30 i serviceloven. Det fremgår af § 170, stk. 3, at som parter i retssagen anses forældremyndighedsindehaveren og den unge, der er fyldt 12 år, uanset om den pågældende har krævet afgørelsen forelagt for retten. Efter § 170, stk. 4, kan retten bestemme, at retsmøderne skal foregå for lukkede døre. Videre følger af § 170, stk. 5, at ved offentlig gengivelse af forhandlingerne i retten eller af dommen må der ikke uden rettens tilladelse ske offentliggørelse af navn, stilling eller bopæl for nogen af de under sagen nævnte personer eller på anden måde offentliggørelse af de pågældendes identitet. Overtrædelse af forbuddet straffes med bøde. Endelig fremgår af § 170, stk. 6, at ved afgivelse af dissens angives dommernes navne ikke.

§ 171 indeholder bestemmelse om, at byrettens afgørelse ikke kan indbringes for landsretten. Procesbevillingsnævnet kan dog give tilladelse til anke, hvis sagen er af principiel karakter eller særlige grunde i øvrigt taler derfor. Ansøgning om tilladelse skal indgives til nævnet inden fire uger efter dommens afsigelse. Nævnet kan dog undtagelsesvis meddele tilladelse, hvis ansøgning indgives senere, men inden ét år efter afsigelsen.

Det fremgår af § 172, stk. 1, at de sagkyndige, der er nævnt i § 170, beskikkes af domstolsstyrelsen efter forhandling med social- og ældreministeren. Domstolsstyrelsen fastsætter deres antal og træffer bestemmelse om vederlag og rejsegodtgørelse. De beskikkede skal være myndige, må ikke være under værgemål efter værgemålslovens § 5

eller under samværgemål efter værgemålslovens § 7 og skal være uberygtede og vederhæftige. Efter § 172, stk. 2, gælder beskikkelse for fire år. En sagkyndig afgår ved udgangen af den måned, i hvilken den pågældende fylder 70 år. Efter § 172, stk. 2, kan ingen, der opfylder betingelserne i § 172, stk. 1, afslå at modtage beskikkelse, medmindre den pågældende er over 65 år eller har anden rimelig fritagelsesgrund. Endelig fremgår af § 172, stk. 4, at udtagelsen for den enkelte sag blandt de beskikkede sagkyndige foretages af retsformanden. Ingen kan udtages, som ifølge §§ 60 og 61 i retsplejeloven ville være udelukket fra at handle som dommer i sagen.

Det foreslås, at § 167, overskrifterne før § 168, § 168, overskriften før § 169 og §§ 169-172 ophæves.

De foreslåede ophævelser vil medføre, at serviceloven ikke vil indeholde særlige regler om indgivelse af klage i sager om hjælp og støtte til børn og ligeledes ikke vil indeholde regler om domstolsprøvelse af sådanne sager.

De foreslåede ophævelser er begrundet i, at hjælp og støtte til børn og unge, der i dag fremgår af serviceloven med det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov foreslås udskilt i en særskilt lov – barnets lov. Dette gælder også bestemmelserne i serviceloven om gennemførelse af en børnefaglig undersøgelse uden samtykke efter § 51, anbringelse uden for hjemmet uden samtykke efter § 58, opretholdelse af en anbringelse efter § 62, gennemførelse af en lægelig undersøgelse eller behandling uden samtykke efter § 63, anbringelse på delvis lukkede døgninstitutioner og delvis lukkede afdelinger på døgninstitutioner efter § 63 a, stk. 1, anbringelse på sikrede døgninstitutioner efter § 63 b, stk. 1, anbringelse på særligt sikrede afdelinger efter § 63 c, stk. 1 og 3, videreførelse af en anbringelse efter § 68 a, ændring af anbringelsessted efter § 69, stk. 3, afbrydelse af forbindelsen m.v. efter § 71, stk. 3-5, og flytning eller hjemgivelse efter § 78, stk. 4. Det findes i den sammenhæng hensigtsmæssigt, at også de processuelle regler knyttet til hjælp og støtte til børn og unge, herunder om indgivelse af klage og domstolsprøvelse, kommer til at fremgå af barnets lov.

De foreslåede ophævelser skal således ses i sammenhæng med, at de ovennævnte bestemmelser i §§ 51, 58, 62 og 63, § 63 a, stk. 1, § 63 b, stk. 1, § 63 c, stk. 1 og 3, § 68 a, § 69, stk. 3, § 71, stk. 3-5, og § 78, stk. 4, i serviceloven med lovforslagets § 1, nr. 14, foreslås ophævet og med det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov foreslås videreført som §§ 23, 40, 42, 47, § 50, stk. 1-6, § 61, § 62, stk. 1 og 2, § 63, stk. 1 og 2, § 67, § 98, stk. 4, og § 105 i barnets lov. Bestemmelserne om indgivelse af klage og domstolsprøvelse, der efter gældende ret fremgår af §§ 166-172 i serviceloven, foreslås med det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov videreført som §§ 144-150 i barnets lov. Den foreslåede ophævelse af §§ 166-172 i serviceloven vil således ikke medføre materielle ændringer.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 14, til §§ 23, 40, 42, 47, 50, 61-62, 67, 98, 105 og 144-150 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov og til dette lovforslags almindelige bemærkninger, punkt 2.7.1.2 og 2.7.1.3.

Til nr. 33

Kapitel 30 a i serviceloven har overskriften bemyndigelser m.v. Kapitel indeholder alene § 172 a, hvori social- og ældreministeren bemyndiges til at fastsætte regler om behandling af sager efter denne lov, der er omfattet af Haagerkonventionen af 19. oktober 1996 om kompetence, lovvalg, anerkendelse, fuldbyrdelse og samarbejde vedrø-

rende forældreansvar og foranstaltninger til beskyttelse af børn (Haagerbørnebeskyttelseskonventionen). Ministeren bemyndiges endvidere til at fastsætte regler om kommunernes adgang til at opkræve betaling for foranstaltninger, der er truffet med henvisning til konventionen.

Det foreslås, at *kapitel 30 a* ophæves.

Den foreslåede ophævelse vil medføre, at serviceloven ikke indeholder en bemyndigelsesbestemmelse vedrørende Haagerbørnebeskyttelseskonventionen.

De foreslåede ophævelser er begrundet i, at hjælp og støtte til børn og unge, der i dag fremgår af serviceloven med det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov foreslås udskilt i en særskilt lov – barnets lov. Det findes i den sammenhæng hensigtsmæssigt, at også processuelle regler knyttet til hjælp og støtte til børn og unge, herunder Haagerbørnebeskyttelseskonventionen, kommer til at fremgå af barnets lov.

Bemyndigelsen for social- og ældreministeren til at fastsætte regler vedrørende Haagerbørnebeskyttelseskonventionen, der efter gældende ret fremgår af § 172 a i serviceloven, foreslås med det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov videreført uændret som § 155 i barnets lov. Den foreslåede ophævelse af kapitel 30 a i serviceloven vil således ikke medføre materielle ændringer.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 155 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov og til dette lovforslags almindelige bemærkninger, punkt 2.7.1.2 og 2.7.1.3.

Til nr. 34

§ 174 i serviceloven indeholder regler om takster og finansiering. § 174, stk. 5, indeholder bemyndigelse for social- og ældreministeren til at fastsætte regler om kommunernes finansiering af ophold i sikrede døgninstitutioner efter § 63 b, stk. 2, nr. 4-7, for børn og unge uden lovligt ophold her i landet. § 174, stk. 6, indeholder bemyndigelse for social- og ældreministeren til at fastsætte regler om opkrævning af en fast takst hos kommunerne, når unge under 18 år har ophold i Kriminalforsorgens institutioner.

Det foreslås, at § 174, stk. 5 og 6, ophæves.

Med den foreslåede ophævelse vil social- og ældreministeren ikke have bemyndigelse til at fastsætte regler om kommunernes finansiering af ophold i sikrede døgninstitutioner for børn og unge uden lovligt ophold her i landet og om opkrævning af en fast takst hos kommunerne, når unge under 18 år har ophold i Kriminalforsorgens institutioner.

Den foreslåede ophævelse er begrundet i, at hjælp og støtte til børn og unge, der i dag fremgår af serviceloven med det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov foreslås udskilt i en særskilt lov – barnets lov. Dette gælder også bestemmelsen om sikrede institutioner, der efter gældende ret fremgår af § 63 b, og som med det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, foreslås videreført som § 62 i barnets lov. Det findes i den sammenhæng hensigtsmæssigt, at også processuelle regler knyttet til hjælp og støtte til børn og unge, herunder om finansiering af ophold i sikrede institutioner for børn og unge uden lovligt ophold og af ophold i Kriminalforsorgens institutioner for unge under 18 år, kommer til at fremgå af barnets lov.

Bemyndigelsen for social- og ældreministeren til at fastsætte regler vedrørende finansiering af ophold i sikrede institutioner for børn og unge uden lovligt ophold, der efter

gældende ret fremgår af § 174, stk. 5, i serviceloven, foreslås med det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov videreført uændret som § 195, stk. 3, nr. 3, i barnets lov. Bemyndigelsen for social- og ældreministeren til at fastsætte regler vedrørende finansiering af ophold i Kriminalforsorgens institutioner for unge under 18 år, der efter gældende ret fremgår af § 174, stk. 6, i serviceloven, foreslås med det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov videreført uændret som § 195, stk. 3, nr. 4, i barnets lov. Den foreslåede ophævelse af § 174, stk. 5 og 6, i serviceloven vil således ikke medføre materielle ændringer.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til §§ 62 og 195 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov og til dette lovforslags almindelige bemærkninger, punkt 2.7.1.2 og 2.7.1.3.

Til nr. 35 og 36

§ 176 i serviceloven vedrører statsrefusion i særligt dyre enkeltsager. Det fremgår af § 176, stk. 1, at i de tilfælde, hvor udgifterne til hjælp og støtte efter loven for en person under 67 år i en konkret sag overstiger 850.000 kr. årligt (2021-niveau), refunderer staten 25 pct. af den del af kommunens udgifter, som ligger over dette beløb. For den del af udgifterne, der overstiger 1.660.000 kr. årligt (2021-niveau), udgør statsrefusionen 50 pct. For den del af udgifterne, der overstiger 2.090.000 kr. årligt (2021-niveau), udgør statsrefusionen 75 pct. Efter § 176, stk. 2, finder bestemmelsen i § 176, stk. 1, tilsvarende anvendelse for summen af en kommunes udgifter til hjælp og støtte efter loven for børn og unge under 18 år og udgifter til hjælp og støtte efter §§ 76 og 76 a for unge i alderen 18-22 år, når de pågældende børn og unge tilhører samme husholdning. I udgifterne indgår kommunens udgifter til foranstaltninger efter § 13, stk. 1, nr. 3-9, og §§ 14-17 og 32 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet.

Det foreslås, at § 176, stk. 2, ophæves, og at der foretages en teknisk ændring i § 176, stk. 4, der bliver stk. 2.

Den foreslåede ophævelse er begrundet i, at hjælp og støtte til børn og unge, der i dag fremgår af serviceloven med det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov foreslås udskilt i en særskilt lov – barnets lov. Det findes i den sammenhæng hensigtsmæssigt, at også processuelle regler knyttet til hjælp og støtte til børn og unge, herunder om statsrefusion i særligt dyre enkeltsager vedrørende børn og unge, kommer til at fremgå af barnets lov.

Bestemmelsen om statsrefusion i særligt dyre enkeltsager i § 176, stk. 1, i serviceloven, som efter gældende ret også gælder i sager vedrørende støtte til børn og unge, vil som følge af ophævelsen af bestemmelserne i serviceloven om hjælp og støtte til børn og unge ikke gælde for udgifter hertil. Der foreslås i stedet med det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov etableret en identisk bestemmelse som § 198, stk. 1, i barnets lov. Som stk. 2 i § 198 i barnets lov, foreslås med det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov den gældende bestemmelse i § 176, stk. 2, videreført uden ændringer, dog afgrænset til målgrupperne for barnets lov. Den foreslåede ophævelse af § 176, stk. 2, i serviceloven vil således ikke medføre materielle ændringer.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 198 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov og til dette lovforslags almindelige bemærkninger, punkt 2.7.1.2 og 2.7.1.3.

Til nr. 37

§ 177 i serviceloven omhandler statsrefusion af kommunernes udgifter til visse særlige former for hjælp og støtte efter serviceloven. Det fremgår af § 177, nr. 1-3, at staten refunderer 50 pct. af kommunens udgifter til tilskud efter § 41 til merudgifter ved forsørgelse i hjemmet af et barn under 18 år med betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne, til hjælp efter § 42 til dækning af tabt arbejdsfortjeneste til personer, der i hjemmet forsørger et barn under 18 år med betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne m.v., og til gratis advokatbistand, jf. § 72.

§§ 41 og 42 vedrører merudgiftsydelse og dækning af tabt arbejdsfortjeneste ved forsørgelse i hjemmet af et barn under 18 år med betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller indgribende kronisk eller langvarig lidelse.

Efter § 72, stk. 1, skal kommunalbestyrelsen tilbyde forældremyndighedsindehaveren og den unge, der er fyldt 12 år, gratis advokatbistand under en sag om gennemførelse af en undersøgelse efter § 51, anbringelse uden for hjemmet efter § 58, opretholdelse af en anbringelse efter § 62, gennemførelse af en lægelig undersøgelse eller behandling efter § 63, anbringelse på delvis lukkede døgninstitutioner og delvis lukkede afdelinger på døgninstitutioner efter § 63 a, stk. 1, anbringelse på sikrede døgninstitutioner efter § 63 b, stk. 1, anbringelse på særligt sikrede afdelinger efter § 63 c, stk. 1 og 3, videreførelse af en anbringelse efter § 68 a, godkendelse af en foreløbig afgørelse efter § 75, stk. 3, ændring af anbringelsessted efter § 69, stk. 3, afbrydelse af forbindelsen m.v. efter § 71, stk. 3-5, tilbageholdelse efter § 11, stk. 1 og 2, i voksenansvarsloven og brev- og telefonkontrol efter § 15, stk. 1, i voksenansvarsloven.

Det foreslås, at § 177, nr. 1-3, ophæves.

Med den foreslåede vil serviceloven ikke indeholde bestemmelser om, at staten yder refusion for dele af kommunernes udgifter til merudgiftsydelsen, tabt arbejdsfortjeneste og advokatbistand.

Den foreslåede ophævelse er begrundet i, at hjælp og støtte til børn og unge, der i dag fremgår af serviceloven, med det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov foreslås udskilt i en særskilt lov – barnets lov. Dette gælder også bestemmelserne i serviceloven om merudgiftsydelse og tabt arbejdsfortjeneste. Det findes i den sammenhæng hensigtsmæssigt, at også de processuelle regler knyttet til hjælp og støtte til børn og unge, herunder om statsrefusion, kommer til at fremgå af barnets lov.

Den foreslåede ophævelse skal således ses i sammenhæng med, at §§ 41, 42 og 72 i serviceloven med lovforslagets § 1, nr. 14, foreslås ophævet og med det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov foreslås videreført som §§ 86, 87 og 140 i barnets lov. Bestemmelsen om statsrefusion for dele af kommunernes udgifter til merudgiftsydelsen, tabt arbejdsfortjeneste og advokatbistand, der efter gældende ret fremgår af § 177, nr. 1-3, i serviceloven, foreslås med det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov videreført uændret som § 199 i barnets lov, dog afgrænset til målgrupperne for barnets lov. Den foreslåede ophævelse af § 177, nr. 1-3, i serviceloven vil således ikke medføre materielle ændringer.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 14, til §§ 86, 87, 140 og 199 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov og til dette lovforslags almindelige bemærkninger, punkt 2.7.1.2 og 2.7.1.3.

Til nr. 38

§ 181 i serviceloven vedrører statens finansiering af udgifter til hjælp og støtte efter serviceloven til udlændinge, der har fået opholdstilladelse efter de i § 181, stk. 1, opregnede bestemmelser i udlændingeloven. Det fremgår af § 181, stk. 2, i serviceloven, at staten fuldt ud afholder udgifter til hjælp efter § 11, stk. 3, §§ 41 og 42, § 52, stk. 3, nr. 1-6, 8 og 9, §§ 52 a og 54, § 76, stk. 2 og stk. 3, nr. 2, og §§ 96, 98 og 100 i de første tre år efter datoen for opholdstilladelsen, når udlændingen er omfattet af § 181, stk. 1.

Efter § 11, stk. 3, skal kommunalbestyrelsen tilbyde en forebyggende indsats til et barn, en ung eller familien, når det vurderes, at støtte kan imødekomme barnets eller den unges behov. Støtten kan være konsulentbistand, herunder familierettede indsatser, netværks- eller samtalegrupper, rådgivning om familieplanlægning og andre indsatser, der har til formål at forebygge et barns eller en ungs eller familiens vanskeligheder.

§§ 41 og 42 vedrører merudgiftsydelse og dækning af tabt arbejdsfortjeneste ved forsørgelse i hjemmet af et barn under 18 år med betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller indgribende kronisk eller langvarig lidelse.

Kommunalbestyrelsen kan efter § 52, stk. 3, nr. 1-6, 8 og 9, yde hjælp til et barn eller en ung i form af ophold i dagtilbud, fritidshjem, ungdomsklub, uddannelsessted el.lign., praktisk, pædagogisk eller anden støtte i hjemmet, familiebehandling eller behandling af barnets eller den unges problemer, døgnophold for både forældremyndighedsindehaveren, barnet eller den unge og andre medlemmer af familien, aflastningsordning, en fast kontaktperson for barnet eller den unge eller for hele familien, formidling af praktiktilbud hos en offentlig eller privat arbejdsgiver for den unge og i den forbindelse udbetaling af godtgørelse til den unge samt anden hjælp, der har til formål at yde rådgivning, behandling og praktisk og pædagogisk støtte.

§ 52 a vedrører økonomisk støtte. Efter § 52 a kan kommunalbestyrelsen, når det må anses for at være af væsentlig betydning af hensyn til et barns eller en ungs særlige behov for støtte yde økonomisk støtte til dækning af udgifter i forbindelse med foranstaltninger efter § 52, stk. 3, eller efter §§ 13 og 14 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet, eller hvis støtten erstatter en ellers mere indgribende og omfattende foranstaltning efter § 52, stk. 3, eller efter §§ 13 og 14 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet, udgifter, der bevirker, at en anbringelse uden for hjemmet kan undgås, eller at en hjemgivelse kan fremskyndes, og udgifter, der kan bidrage til en stabil kontakt mellem forældre og barn under barnets anbringelse uden for hjemmet.

Efter § 54 skal kommunalbestyrelsen tilbyde en kontaktperson til forældre, hvis barn er anbragt uden for hjemmet.

§ 76 vedrører efterværn. Efterværn kan efter § 76, stk. 2, være opretholdelse af en kontaktperson eller udpegning af en kontaktperson.

Det foreslås, at henvisningen i § 181, stk. 2, til § 11, stk. 3, §§ 41 og 42, § 52, stk. 3, nr. 1-6, 8 og 9, §§ 52 a og 54, § 76, stk. 2 og stk. 3, nr. 2, udgår.

Den foreslåede ændring vil betyde, at serviceloven ikke vil indeholde bestemmelser om, at staten fuldt ud afholder udgifterne til hjælp efter § 11, stk. 3, §§ 41 og 42, § 52, stk. 3, nr. 1-6, 8 og 9, § 52 a, § 54, § 76, stk. 2 og stk. 3, nr. 2, i de første tre år efter, at en udlænding har fået visse former for opholdstilladelse.

Den foreslåede ændring er begrundet i, at hjælp og støtte til børn og unge, der i dag fremgår af serviceloven med det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov foreslås udskilt i en særskilt lov – barnets lov. Dette gælder også bestemmelserne i serviceloven om forebyggende indsatser, merudgiftsydelse, tabt arbejdsfortjeneste, særlig støtte, økonomisk støtte, kontaktperson til forældre til anbragte børn og kontaktperson som efterværn. Det findes i den sammenhæng hensigtsmæssigt, at også de processuelle regler knyttet til hjælp og støtte til børn og unge, herunder om statsrefusion, kommer til at fremgå af barnets lov.

Den foreslåede ændring skal således ses i sammenhæng med, at § 11, stk. 3, §§ 41 og 42, § 52, stk. 3, nr. 1-6, 8 og 9, §§ 52 a og 54, § 76, stk. 2 og stk. 3, nr. 2, i serviceloven med lovforslagets § 1, nr. 14, foreslås ophævet og med det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov foreslås videreført som §§ 30, 32, 36, 75 og 76, § 77, stk. 1, §§ 78, 86 og 87 og § 114, stk. 1, nr. 2, og stk. 2, i barnets lov. Bestemmelsen om statsrefusion for kommunernes udgifter i de første tre år efter, at en udlænding har fået visse former for opholdstilladelser, til visse former for forebyggende indsatser, merudgiftsydelse, tabt arbejdsfortjeneste, særlig støtte, økonomisk støtte, kontaktperson til forældre til anbragte børn og kontaktperson som efterværn, der efter gældende ret fremgår af § 181, stk. 2, foreslås med det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov videreført med sproglige ændringer som § 203, stk. 2, i barnets lov. Den foreslåede ændring af § 181, stk. 2, i serviceloven vil således ikke medføre materielle ændringer.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 14, til §§ 30, 32, 36, 75-78, 86, 87, 114 og 203 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov og til dette lovforslags almindelige bemærkninger, punkt 2.7.1.2 og 2.7.1.3.

Til nr. 39

§ 181 i serviceloven vedrører statens finansiering af udgifter til hjælp og støtte efter serviceloven til udlændinge, der har fået opholdstilladelse efter de i § 181, stk. 1, opregnede bestemmelser i udlændingeloven. I § 181, stk. 2, er opregnet en række typer af hjælp, som staten afholder udgifterne til, i de første tre år efter, at en udlænding har fået opholdstilladelse efter en af de i § 181, stk. 1, nævnte bestemmelser i udlændingeloven. Af § 181, stk. 3, fremgår, at uanset bestemmelsen i § 181, stk. 2, afholder staten en kommunes udgifter til udlændinge, som inden 24 måneder efter datoen for opholdstilladelsen på grund af betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne anbringes i døgnophold, dog kun indtil den pågældende i en sammenhængende periode på to år har klaret sig selv, og udlændinge, når tilladelsen er meddelt en mindreårig asylsøger, dog længst indtil modtageren fylder 18 år eller barnets forældre får lovligt ophold her i landet.

Det foreslås, at bestemmelsen i § 181, stk. 3, affattes således, at det fremgår, at uanset bestemmelserne i § 181, stk. 2, afholder staten en kommunes udgifter til udlændinge, som inden to år efter datoen for opholdstilladelsen på grund af betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne anbringes i døgnophold, dog kun indtil den pågældende i en sammenhængende periode på to år har klaret sig selv.

Den foreslåede nyaffattelse af § 181, stk. 3, vil betyde, at staten vil afholde en kommunes udgifter til udlændinge, som inden to år efter datoen for opholdstilladelsen på grund af betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne anbringes i døgnophold, dog kun indtil den pågældende i en sammenhængende periode på to år har

klaret sig selv. Der er således tale om en videreførelse uden ændringer af § 181, stk. 3, nr. 1.

Kommunen vil i lighed med efter gældende ret således inden for to år efter datoen for opholdstilladelsen skulle vurdere den enkeltes behov for anbringelse i døgnophold, hvis retten til refusion efter den foreslåede bestemmelse i § 181, stk. 3, skal opnås. Det vil i lighed med gældende ret ligeledes fortsat være en betingelse, at behovet for anbringelse er til stede ved ankomsten til landet, eller at det viser sig kort tid herefter, jf. Folketingstidende 2016-17, A, L 5 som fremsat, side 13.

Omvendt vil den foreslåede nyaffattelse af § 181, stk. 3, betyde, at serviceloven ikke vil indeholde bestemmelserne om, at staten afholder en kommunes udgifter til udlændinge, når opholdstilladelsen er meddelt en mindreårig asylsøger, dog længst indtil modtageren fylder 18 år, eller barnets forældre får lovligt ophold her i landet. Den foreslåede affattelse vil således betyde, at bestemmelsen i § 181, stk. 3, nr. 2, vil udgå.

Den foreslåede ændring er begrundet i, at hjælp og støtte til børn og unge, der i dag fremgår af serviceloven med det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov foreslås udskilt i en særskilt lov – barnets lov. Det findes i den sammenhæng hensigtsmæssigt, at også de processuelle regler knyttet til hjælp og støtte til børn og unge, herunder om statsrefusion for udgifter til hjælp til en mindreårig asylansøger, der har fået opholdstilladelse, indtil den pågældende fylder 18 år eller forældrene får ophold i Danmark, kommer til at fremgå af barnets lov.

Bestemmelsen om statsrefusion i disse situationer, der efter gældende ret fremgår af § 181, stk. 3, nr. 2, i serviceloven, foreslås med det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov videreført uændret som § 203, stk. 3, nr. 2, i barnets lov, dog afgrænset til målgrupperne for barnets lov. Den foreslåede nyaffattelse af § 181, stk. 3, i serviceloven vil således ikke medføre materielle ændringer.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 203 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov og til dette lovforslags almindelige bemærkninger, punkt 2.7.1.2 og 2.7.1.3.

Til nr. 40

§ 182 i serviceloven indeholder bestemmelser om regulering af forskellige satser i loven. Det fremgår således af § 182, stk. 1, at det beløb, der er nævnt i § 41, reguleres en gang årligt den 1. januar med satsreguleringsprocenten, jf. lov om en satsreguleringsprocent. Det beløb, der fremkommer efter regulering, afrundes til nærmeste kronebeløb. Reguleringen foretages første gang den 1. januar 2022. Af § 182, stk. 2, fremgår, at det beløb, der er nævnt i § 32 a, stk. 6, reguleres en gang årligt den 1. januar med satsreguleringsprocenten, jf. lov om en satsreguleringsprocent. Det beløb, der fremkommer efter regulering, afrundes til nærmeste kronebeløb. Reguleringen foretages første gang den 1. januar 2022. Af § 182, stk. 3, fremgår, at det beløb, der er nævnt i § 42, stk. 3, reguleres en gang årligt pr. 1. januar med 2,0 pct. tillagt eller fratrukket en tilpasningsprocent for det pågældende finansår, jf. lov om en satsreguleringsprocent. Det beløb, der fremkommer efter regulering, afrundes til nærmeste kronebeløb. Reguleringen foretages første gang den 1. januar 2022. Af § 182, stk. 5, fremgår, at de beløb, der er nævnt i § 55, stk. 4, reguleres en gang årligt den 1. januar med satsreguleringsprocenten, jf. lov om en satsreguleringsprocent. Det beløb, der fremkommer efter regulering, afrundes til nærmeste kronebeløb. Reguleringen foretages første gang den 1. januar 2022.

§§ 41 og 42 vedrører merudgiftsydelse og dækning af tabt arbejdsfortjeneste ved forsørgelse i hjemmet af et barn under 18 år med betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller indgribende kronisk eller langvarig lidelse.

§ 32 a, stk. 6, vedrører kommunalbestyrelsens udgifter til træningsredskaber, kurser, hjælpere m.v. til brug for hjemmetræning.

§ 55, stk. 4, vedrører godtgørelse af udgifter til kost og logi i forbindelse med formidlet døgnophold for børn og unge, når opholdet ikke er omfattet af takstfinansiering.

Det foreslås, at § 182, stk. 1-3 og 5, ophæves.

Den foreslåede ophævelse vil betyde, at serviceloven ikke vil indeholde bestemmelser om regulering af satserne vedrørende merudgiftsydelse, dækning af tabt arbejdsfortjeneste, udgifter i forbindelse med hjemmetræning og godtgørelse af udgifter til kost og logi i forbindelse med formidlet døgnophold, som ikke er omfattet af takstfinansiering.

Den foreslåede ophævelse er begrundet i, at hjælp og støtte til børn og unge, der i dag fremgår af serviceloven med det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov foreslås udskilt i en særskilt lov – barnets lov. Dette gælder også bestemmelserne i serviceloven om merudgiftsydelse, tabt arbejdsfortjeneste, hjemmetræning og godtgørelse af udgifter i forbindelse med formidlet døgnophold, som ikke er omfattet af takstfinansiering. Det findes i den sammenhæng hensigtsmæssigt, at også de processuelle regler knyttet til hjælp og støtte til børn og unge, herunder om satsregulering, kommer til at fremgå af barnets lov.

Den foreslåede ophævelse skal således ses i sammenhæng med, at § 32 a, stk. 6, § 41, § 42, stk. 3, og § 55, stk. 4, i serviceloven med lovforslagets § 1, nr. 14, foreslås ophævet og med det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov foreslås videreført som § 85, stk. 6, § 86, § 87, stk. 3, og § 197 i barnets lov. Bestemmelserne om satsregulering af beløbene, der efter gældende ret fremgår af § 182, stk. 1-3 og 5, i serviceloven foreslås med det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov videreført med alene tekniske ændringer som § 204, stk. 1 og 2, i barnets lov. Den foreslåede ophævelse af § 182, stk. 1-3 og 5, i serviceloven vil således ikke medføre materielle ændringer.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 14, til §§ 85-87, 197 og 204 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov og til dette lovforslags almindelige bemærkninger, punkt 2.7.1.2 og 2.7.1.3.

Til nr. 41

§ 182 i serviceloven indeholder bestemmelser om regulering af forskellige satser i loven. Det fremgår af § 182, stk. 4, 1. pkt., der med lovforslagets § 1, nr. 40, foreslås at blive § 182, stk. 1, 1. pkt., at det beløb, der er nævnt i § 45, stk. 5, og § 97, stk. 7, reguleres en gang årligt den 1. januar med satsreguleringsprocenten, jf. lov om en satsreguleringsprocent.

§ 45 i serviceloven vedrører ledsagelse til børn og unge mellem 12 og 18 år, som ikke kan færdes alene på grund af betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne. Det fremgår af § 45, stk. 5, at modtagerens udgifter til ledsagerens befordring og andre aktiviteter med tilknytning til ledsageordningen kan dækkes med et beløb på op til 663 kr. årligt. Beløbet ydes af kommunalbestyrelsen efter anmodning fra modtageren.

Det foreslås, at henvisningen til § 45, stk. 5, i § 182, stk. 4, 1. pkt., der med lovforslagets § 1, nr. 40, foreslås at blive § 182, stk. 1, 1. pkt., udgår.

Den foreslåede ændring vil betyde, at serviceloven ikke vil indeholde bestemmelser om regulering af satsen for dækning af udgifter til ledsagerens befordring og andre aktiviteter med tilknytning til ledsageordningen, når der er tale om ledsagelse af et barn eller en ung.

Den foreslåede ændring er begrundet i, at hjælp og støtte til børn og unge, der i dag fremgår af serviceloven med det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov foreslås udskilt i en særskilt lov – barnets lov. Dette gælder også bestemmelserne i serviceloven om ledsagelse til børn og unge. Det findes i den sammenhæng hensigtsmæssigt, at også de processuelle regler knyttet til hjælp og støtte til børn og unge, herunder om satsregulering, kommer til at fremgå af barnets lov.

Den foreslåede ændring skal således ses i sammenhæng med, at § 45, stk. 5, i serviceloven med lovforslagets § 1, nr. 14, foreslås ophævet og med det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov foreslås videreført som § 89, stk. 5, i barnets lov. Bestemmelserne om satsregulering af beløbet, der efter gældende ret fremgår af § 182, stk. 4, foreslås med det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov videreført med alene tekniske ændringer som § 204, stk. 1, i barnets lov. Den foreslåede ændring af § 182, stk. 4, der med lovforslagets § 1, nr. 40, foreslås at blive § 182, stk. 1, i serviceloven, vil således ikke medføre materielle ændringer.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 14 og 40, til §§ 89 og 204 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov og til dette lovforslags almindelige bemærkninger, punkt 2.7.1.2 og 2.7.1.3.

Til nr. 42

§ 184 i serviceloven vedrører forsøg. Efter bestemmelsens stk. 1 kan Social- og Ældreministeriet godkende, at der gennemføres forsøg med fravigelse af lovens bestemmelser. § 184, stk. 2, indeholder en opregning af forsøg, der ikke kan gives godkendelse til. Efter § 182, stk. 2, nr. 2, gælder, at der ikke kan gives godkendelse til forsøg om særlige dag- og klubtilbud til børn og unge med betydeligt og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne, jf. §§ 32 og 36, der medfører fravigelse af de almindelige regler om forældrenes egenbetaling.

§ 32 vedrører særlige dagtilbud til børn der på grund af betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne har behov for hjælp eller særlig støtte, og § 36 vedrører særlige klubtilbud til større børn og unge, der på grund af betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne har et særligt behov for støtte, behandling m.v., der ikke kan dækkes gennem deltagelse i et af de tilbud, der er nævnt i §§ 65 og 66 i dagtilbudsloven.

Det foreslås, at § 184, stk. 2 nr. 2, i serviceloven ophæves.

Med den foreslåede ophævelse vil det ikke fremgå af serviceloven, at der ikke kan gives godkendelse til forsøg om særlige dag- og klubtilbud til børn og unge med betydeligt og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne, der medfører fravigelse af de almindelige regler om forældrenes egenbetaling.

Den foreslåede ændring er begrundet i, at hjælp og støtte til børn og unge, der i dag fremgår af serviceloven med det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov foreslås udskilt i en særskilt lov – barnets lov. Dette vil medføre, at § 184, stk. 1, om muligheden for at give godkendelse til forsøg, der fraviger servicelovens bestemmelser ikke vil finde anvendelse for tilbud og bestemmelser, der vedrører hjælp og støtte til børn og unge, da de ikke vil fremgå af serviceloven. Den foreslåede ændring skal endvidere ses i sammenhæng med, at §§ 32 og 36 i serviceloven med lovforslagets § 1, nr. 14, foreslås ophævet og med det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov foreslås videreført som §§ 82-84 i barnets lov. Bestemmelserne om forsøg, der efter gældende ret fremgår af § 184, stk. 1, foreslås med det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov videreført med alene tekniske ændringer som § 206 i barnets lov. Samtidigt foreslås med det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov bestemmelsen om, at der ikke kan gives godkendelse til forsøg om særlige dag- og klubtilbud til børn og unge med betydeligt og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne, der medfører fravigelse af de almindelige regler om forældrenes egenbetaling, videreført med alene sproglige ændringer som § 207, nr. 2 i barnets lov. Den foreslåede ophævelse af § 184, stk. 2, nr. 2, i serviceloven vil således ikke medføre materielle ændringer.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 14, til §§ 82-84, 206 og 207 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov og til dette lovforslags almindelige bemærkninger, punkt 2.7.1.2 og 2.7.1.3.

Til nr. 43

§ 194 i serviceloven indeholder en overgangsbestemmelse, der er indsat i forbindelse med kommunalreformen. Det fremgår af § 194, stk. 1, at kommunalbestyrelserne med virkning fra den 1. januar 2007 overtager amtskommunale døgninstitutioner, jf. § 66, stk. 1, nr. 7, for børn og unge, som på grund af sociale eller adfærdsmæssige problemer har behov for at blive anbragt uden for hjemmet, og kommunerne indtræder i aftaler med private tilbud, der er godkendt af amtskommunerne. Det følger dog af § 194, stk. 2, at en kommunalbestyrelse, der overtager døgninstitutioner efter § 194, stk. 1, i 2006 kunne aftale med regionens forberedelsesudvalg, at regionsrådet på vegne af beliggenhedskommunen driver døgninstitutioner, som ejes af beliggenhedskommunen, videre efter den 1. januar 2007. For kommuner, der oprettes den 1. januar 2007, kan aftalen indgås af sammenlægningsudvalget.

Det foreslås, at § 194 ophæves.

Med den foreslåede ophævelse vil der ikke af serviceloven fremgå særlige overgangsregler for overtagelsen af amtskommunale døgninstitutioner for børn og unge, som på grund af sociale eller adfærdsmæssige problemer har behov for at blive anbragt uden for hjemmet, i forbindelse med kommunalreformen.

Den foreslåede ændring er for det første begrundet i, at hjælp og støtte til børn og unge, der i dag fremgår af serviceloven med det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov foreslås udskilt i en særskilt lov – barnets lov. Dette gælder også døgninstitutioner efter § 66, stk. 1, nr. 7. Den foreslåede ændring skal således ses i sammenhæng med, at § 66, stk. 1, nr. 7, i serviceloven med lovforslagets § 1, nr. 14, foreslås ophævet og med det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov foreslås videreført med ændringer som § 43, stk. 1, nr. 6, i barnets lov således, at døgninstitutioner erstattes af børne- og ungehjem. For det andet har overgangsbestemmelsen i § 194 udspillet sin rolle, idet de i bestemmelsens stk. 1 regulerede overtagelser er gennemført, og der ikke længere kan indgås aftaler efter bestemmelsens stk. 2.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 14, til § 43 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov og til dette lovforslags almindelige bemærkninger, punkt 2.7.1.2 og 2.7.1.3.

Til § 2

Til nr. 1

Overskriften inden § 18 i retssikkerhedsloven har titlen "Børn og unge-udvalget". De efterfølgende bestemmelser i §§ 18-21 omhandler således børn og unge-udvalget i kommunerne.

Efter § 18 skal kommunalbestyrelsen nedsætte et børn og unge-udvalg, der afgiver indstillinger om adoption uden samtykke til Ankestyrelsen, jf. § 68 f i serviceloven, og træffer afgørelse i sager vedrørende børn og unge, jf. § 74 i serviceloven.

Børn og unge-udvalget består efter § 19, stk. 1, i retssikkerhedsloven af to medlemmer, der vælges af kommunalbestyrelsen blandt dens medlemmer, en byretsdommer, der udpeges af retspræsidenten i retskredsen, og to pædagogisk-psykologisk sagkyndige, der udpeges af Familieretshuset for en periode, som svarer til den kommunale valgperiode.

Efter § 20, stk. 1, vælger børn og unge-udvalget selv sin formand og næstformand blandt de medlemmer, der er valgt af kommunalbestyrelsen.

Social- og ældreministeren er i § 21, stk. 1, 1. pkt., bemyndiget til at fastsætte en forretningsorden for børn og unge-udvalget.

Børn og unge-udvalget er også omtalt i § 55. Det fremgår af § 55, stk. 2, nr. 2, at Ankestyrelsen træffer afgørelse ved udvidet votering i sager om afgørelser truffet af børn og unge-udvalget, jf. § 74 i serviceloven.

Derudover fremgår af § 65, stk. 2, i retssikkerhedsloven, at Ankestyrelsen kan behandle afgørelser efter reglerne i Haagerkonventionen af 19. oktober 1996 om kompetence, lovvalg, anerkendelse, fuldbyrdelse og samarbejde vedrørende forældreansvar og foranstaltninger til beskyttelse af børn (Haagerbørnebeskyttelseskonventionen) i sager, hvor børn og unge-udvalgets afgørelse er indbragt for Ankestyrelsen.

Endelig er børn og unge-udvalget omtalt i § 73, stk. 1, nr. 2, i retssikkerhedsloven, hvoraf fremgår, at Ankestyrelsens afgørelser efter serviceloven kan indbringes for retten efter de særlige regler i retsplejelovens kapitel 43 a, når der er tale om en sag om børn og unge-udvalgets beslutninger efter reglerne i § 169 i serviceloven.

Det foreslås, at henvisningerne til Børn og unge-udvalget ændres til Børne- og ungeudvalget, børn og unge-udvalget til børne- og ungeudvalget og børn og unge-udvalgets til børne- og ungeudvalgets overalt i retssikkerhedsloven.

De foreslåede ændringer er begrundet i, at betegnelsen for udvalget bør følge dansk retskrivning. De foreslåede ændringer vil således ikke medføre materielle ændringer.

Til nr. 2

Efter § 3, stk. 2, 1. pkt., i retssikkerhedsloven skal kommunalbestyrelsen på de enkelte sagsområder fastsætte frister for, hvor lang tid der må gå fra modtagelsen af en ansøgning, til afgørelsen skal være truffet. Det følger af § 3 a, at fristerne for afgørelser efter serviceloven skal offentliggøres på og fremgå tydeligt af kommunens hjemmeside. Fristerne gælder også ved kommunalbestyrelsens behandling af afgørelser efter serviceloven, som er hjemvist af Ankestyrelsen.

§ 9, stk. 13, i retssikkerhedsloven vedrører såkaldte uenighedssager, dvs. sager, hvor der er uenighed mellem to eller flere kommuner om, hvem der er ansvarlig for at yde hjælp til en borger, dvs. hvilken kommune der er borgerens opholdskommune. Det fremgår af § 9, stk. 13, at i sådanne tilfælde skal den af de uenige kommuner, som borgeren har eller senest har haft folkeregisteradresse i, fungere som opholdskommune for borgeren, indtil det er afklaret, hvilken kommune der er opholdskommune. Det følger videre af bestemmelsen, at når rette opholdskommune er blevet bestemt, og den fungerende opholdskommune ikke er personens opholdskommune, yder opholdskommunen refusion for den fungerende opholdskommunes udgifter i den periode, hvor uenigheden har bestået. Refusionen beregnes som refusion efter § 9 c, stk. 1, dog således at opholdskommunen også yder refusion for udgifter efter serviceloven.

§ 9 c i retssikkerhedsloven indeholder bestemmelser om mellemkommunal refusion. Efter § 9 c, stk. 4, 1. pkt., har opholdskommunen ret til refusion for udgifter til hjælp efter de love, der er nævnt i § 9 c, stk. 1, og efter serviceloven fra den kommune, der har truffet afgørelse om anbringelse af et barn eller en ung uden for hjemmet, når der iværksættes foranstaltninger for den unge efter § 76, stk. 3, i serviceloven.

Efter § 9 c, stk. 6, 1. pkt., har opholdskommunen ret til refusion for udgifter til hjælp efter de love, der er nævnt i § 9 c, stk. 1, og efter serviceloven, når en person får ophold i et tilbud som nævnt i § 9 c, stk. 2, 4 og 5, i retssikkerhedsloven og den tidligere opholdskommune var bekendt med de forhold, der begrundet tilbuddet, og det var åbenbart, at der måtte gribes ind.

Efter § 9 c, stk. 12, kan kommuner uden for de tilfælde, der er nævnt i § 9 c, stk. 2-6, indbyrdes aftale, at en tidligere opholdskommune fortsat afholder udgifter til hjælp efter de love, der er nævnt i § 9 c, stk. 1, og efter serviceloven.

Endelig fremgår af § 9 c, stk. 13, i retssikkerhedsloven, at krav mod en tidligere opholdskommune efter § 9 c, stk. 2-8, skal rejses senest tre år efter, at hjælpen er ydet. Krav efter serviceloven skal dog rejses senest 12 måneder efter, at hjælpen er ydet.

§ 84 i retssikkerhedsloven vedrører det såkaldte Danmarkskort. Det fremgår af bestemmelsen, at social- og ældreministeren hvert år inden den 1. juli på et kommuneopdelt danmarkskort offentliggør det forudgående års statistik over omgørelsesprocenten i Ankestyrelsens afgørelser i klagesager efter serviceloven.

Det foreslås, at henvisningerne til serviceloven i § 3 a, 1. og 2. pkt., § 9, stk. 13, 3. pkt., § 9 c, stk. 4, 1. pkt., stk. 6, 1. pkt., stk. 12, 1. pkt., og stk. 13, og § 84 a i retssikkerhedsloven suppleres af henvisninger til barnets lov.

De foreslåede ændringer vil, for så vidt angår § 3 a i retssikkerhedsloven betyde, at fristerne for afgørelser efter serviceloven og barnets lov vil skulle offentliggøres på og

fremgå tydeligt af kommunens hjemmeside. Fristerne vil også gælde ved kommunalbestyrelsens behandling af afgørelser efter serviceloven og barnets lov, som er hjemvist af Ankestyrelsen.

For så vidt angår § 9, stk. 13, 3. pkt., § 9 c, stk. 4, 1. pkt., stk. 6, 1. pkt., og stk. 12, 1. pkt., i retssikkerhedsloven, vil de foreslåede ændringer betyde, at bestemmelserne heri om mellemkommunal refusion også vil finde anvendelse for udgifter efter barnets lov. Der vil være tale om refusion i uenighedssager, i sager om efterværn, i passivitetssager og efter aftale. Endvidere vil den foreslåede ændring af § 9 c, stk. 13, i retssikkerhedsloven betyde, at krav om mellemkommunal refusion for udgifter efter serviceloven og barnets lov vil skulle rejses senest 12 måneder efter, at hjælpen er ydet.

Den foreslåede ændring af § 84 a vil betyde, at det kommuneopdelt danmarkskort, som social- og ældreministeren hvert år inden den 1. juli skal offentliggøre det forudgående års statistik over omgørelsesprocenten i Ankestyrelsens afgørelser i klagesager på, også vil skulle indeholde afgørelser i klagesager efter barnets lov og ikke blot efter serviceloven.

De foreslåede ændringer er begrundet i, at bestemmelserne om hjælp og støtte til børn og unge i serviceloven og dertil hørende processuelle regler med lovforslagets § 1 foreslås ophævet. Samtidigt foreslås bestemmelserne med det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov videreført i en selvstændig lov – barnets lov. Der vil være behov for, at reglerne i retssikkerhedsloven finder anvendelse for sager efter barnets lov i samme omfang, som det er tilfældet efter gældende ret, hvor hjælpen ydes efter serviceloven. Dette gælder også bestemmelserne i retssikkerhedsloven om offentliggørelse af frister for sagsbehandling, sagsbehandlingsfristernes anvendelse ved hjemviste sager, mellemkommunal refusion og offentliggørelse af Ankestyrelsens omgørelsesprocenter. Den foreslåede udskilning af regler om hjælp og støtte til børn og unge til en særskilt barnets lov medfører således behov for ændring af § 3 a, 1. og 2. pkt., § 9, stk. 13, 3. pkt., § 9 c, stk. 4, 1. pkt., stk. 6, 1. og 2. pkt., stk. 12, 1. pkt., og stk. 13, og § 84 a i retssikkerhedsloven.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, punkt 2.7.1.2 og 2.7.1.3.

Til nr. 3

Det fremgår af § 8, stk. 2, i retssikkerhedsloven, at social- og ældreministeren kan fastsætte regler for behandling og opfølgning af sager efter §§ 79, 79 a, 83-84, 86, 88, 90-94 a, 119-122, 151-151 c, § 161, stk. 2 og 3, og §§ 192 og 192 a i serviceloven, herunder særlige tidsfrister for visse typer af sager. Bemyndigelsen er anvendt til at fastsætte regler i bekendtgørelse nr. 39 af 20. januar 2012 om vurdering af nedsat funktionsevne som grundlag for tildeling af handicapkompenserende ydelser.

Det fremgår af § 44 i serviceloven, at bestemmelserne i § 83, § 84, stk. 1, og § 86, stk. 2, finder tilsvarende anvendelse vedrørende børn, der har behov herfor. Efter § 83 skal kommunalbestyrelsen tilbyde personlig hjælp og pleje, hjælp eller støtte til nødvendige praktiske opgaver i hjemmet og madservice, efter § 84, stk. 1, skal kommunalbestyrelsen skal afløsning eller aflastning til ægtefælle, forældre eller andre nære pårørende, der passer en person med nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne, og efter § 86, stk. 2, skal kommunalbestyrelsen tilbyde hjælp til at vedligeholde fysiske eller psykiske

færdigheder til personer, som på grund af nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller særlige sociale problemer har behov herfor. Herudover finder bestemmelserne i §§ 119-122 om plejevederlag for pasning af døende nærtstående også anvendelse, når den døende er et barn eller en ung under 18 år.

Det foreslås, at der i § 8, stk. 2, indsættes en henvisning til § 90, nr. 1-3 og 11, i barnets lov.

Den foreslåede ændring vil betyde, at social- og ældreministeren vil kunne fastsætte regler for behandling og opfølgning af sager efter § 90, nr. 1-3 og 11, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov.

Den foreslåede tilføjelse af § 90, nr. 1-3 og 11, i barnets lov til bemyndigelsesbestemmelsen i § 8 i retssikkerhedsloven er begrundet i, at bestemmelserne om hjælp og støtte til børn og unge i serviceloven, herunder § 44, med lovforslagets § 1 foreslås ophævet. Samtidigt foreslås bestemmelserne med det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov videreført i en selvstændig lov – barnets lov, hvor også de bestemmelser i serviceloven, der efter gældende ret gælder både for børn, unge og voksne såsom §§ 119-122 i serviceloven, vil indgå særskilt for hjælpen til børn og unge under 18 år. Der vil således være behov for en ændring af § 8, stk. 2, i retssikkerhedsloven, så social- og ældreministeren fortsat vil være bemyndiget til at fastsætte regler for behandling og opfølgning af sager om hjælp til børn og unge under 18 år i form af personlig hjælp og pleje, hjælp eller støtte til nødvendige praktiske opgaver i hjemmet, madservice, aflastning, hjælp til vedligeholdelse af fysiske eller psykiske færdigheder og plejevederlag ved pasning af døende nærtstående. Den foreslåede ændring vil ikke medføre materielle ændringer.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, punkt 2.7.1.2 og 2.7.1.3.

Til nr. 4

§ 9 a i retssikkerhedsloven vedrører opholdskommunen for børn og unge under 18 år, dvs. fastlæggelse af, hvilken kommune der er forpligtet til at yde hjælp og støtte til barnet eller den unge efter bl.a. serviceloven. Det fremgår af § 9 a, stk. 4, 1. pkt., at forældremyndighedsindehaverens opholdskommune har pligt til at yde hjælp til barnet eller den unge efter kapitel 11 i serviceloven og til at iagttage de forpligtelser, der påhviler kommunalbestyrelsen efter lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet. Af § 9 a, stk. 4, 4. pkt., fremgår, at barnets eller den unges selvstændige opholdskommune samarbejder med forældremyndighedsindehaverens opholdskommune om at løse familiens problemer og hører forældremyndighedsindehaveren samt barnet eller den unge, inden der træffes afgørelse efter kapitel 11 i serviceloven.

Kapitel 3 a i retssikkerhedsloven indeholder regler om sagens oplysning. Efter § 11 a, stk. 1 og 6, kan myndigheder, der behandler en sag forlange, at andre offentlige myndigheder, uddannelsesinstitutioner, sygehuse, læger, psykologer, autoriserede sundhedspersoner i øvrigt og personer, der handler på disses ansvar, arbejdsløsheds-kasser, pengeinstitutter, arbejdsgivere og private, der udfører opgaver for det offentlige, giver oplysninger om den pågældende borger, der er nødvendige for at behandle sagen. Bestemmelsen indeholder dog et krav om, at der skal indhentes et samtykke fra borgeren til indhentningen af oplysninger. § 11 c, stk. 1, indeholder mulighed for at fravige dette samtykkekrav i en række tilfælde, hvor det er nødvendigt for sagens behandling. Det

drejer sig efter § 11 c, stk. 1, nr. 1, bl.a. om sager vedrørende særlig støtte til børn og unge efter kapitel 11 i serviceloven, hvor myndighederne kan påbegynde en sag eller træffe afgørelse uden forældrenes samtykke.

Kapitel 11 i serviceloven indeholder bestemmelser om hjælp og støtte til børn og unge.

Det foreslås, at henvisningerne til kapitel 11 i serviceloven i § 9 a, stk. 4, 1. og 4. pkt., og i § 11 c, stk. 1, nr. 1, i retssikkerhedsloven ændres til kapitel 4 og 5 i barnets lov.

De foreslåede ændringer vil medføre, at der i reglerne om opholdskommune for børn og unge i § 9 a, stk. 4, 1. og 4. pkt., vil blive henvist til kapitel 4 og 5 i barnets lov fremfor til kapitel 11 i serviceloven. Det vil således efter § 9 a, stk. 4, 1. pkt., i retssikkerhedsloven være forældremyndighedsindehaverens opholdskommune, der har pligt til at yde hjælp til barnet eller den unge efter kapitel 4 og 5 i barnets lov. Derudover vil det af § 9 a, stk. 4, 4. pkt., fremgå, at barnets eller den unges selvstændige opholdskommune samarbejder med forældremyndighedsindehaverens opholdskommune om at løse familiens problemer og hører forældremyndighedsindehaveren samt barnet eller den unge, inden der træffes afgørelse efter kapitel 4 og 5 i barnets lov.

De foreslåede ændringer vil endvidere betyde, at samtykkekravet i § 11 a, stk. 1 og 6, i retssikkerhedsloven efter § 11 c, stk. 1, nr. 1, vil kunne fraviges, hvor det er nødvendigt for sagens behandling, i sager om særlig støtte til børn og unge efter kapitel 4 og 5 i barnets lov, således at myndighederne kan påbegynde en sag eller træffe afgørelse uden forældrenes samtykke.

De foreslåede ændringer er begrundet i, at bestemmelserne i kapitel 11 i serviceloven om hjælp og støtte til børn og unge i serviceloven med lovforslagets § 1, nr. 14, foreslås ophævet. Samtidigt foreslås bestemmelserne i kapitel 11 med det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov videreført i en selvstændig lov – barnets lov. Der vil være behov for, at reglerne i retssikkerhedsloven finder anvendelse for sager efter barnets lov i samme omfang, som det er tilfældet efter gældende ret, hvor hjælpen ydes efter serviceloven. Dette gælder også bestemmelserne i retssikkerhedsloven om opholdskommune og mulighederne for at indhente oplysninger til brug for sagsbehandlingen uden forældremyndighedsindehaverens samtykke. Den foreslåede udskilning af regler om hjælp og støtte til børn og unge til en særskilt barnets lov medfører således behov for ændring af § 9 a, stk. 4, 1. og 4. pkt., og § 11 c, stk. 1, nr. 1, i retssikkerhedsloven, således at der henvises til kapitel 4 og 5 i barnets lov i stedet for til kapitel 11 i serviceloven. De foreslåede ændringer vil ikke medføre materielle ændringer.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 14, og de almindelige bemærkninger, punkt 2.7.1.2 og 2.7.1.3.

Til nr. 5

§ 9 a i retssikkerhedsloven vedrører opholdskommunen for børn og unge under 18 år, dvs. fastlæggelse af, hvilken kommune der er forpligtet til at yde hjælp og støtte til barnet eller den unge efter bl.a. serviceloven. Det fremgår af § 9 a, stk. 4, 2. pkt., at hvis et barn eller en ung under 18 år er anbragt uden for hjemmet, får barnet eller den unge dog selvstændig opholdskommune i den kommune, som har truffet afgørelse om an-

bringelsen efter kapitel 11 i serviceloven, eller den kommune, som har afgivet indstilling til Ungdomskriminalitetsnævnet efter § 33 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet.

Kapitel 11 i serviceloven indeholder bestemmelser om hjælp og støtte til børn og unge, herunder anbringelse.

Det foreslås, at henvisningen til kapitel 11 i serviceloven i § 9 a, stk. 4, 2. pkt., i retssikkerhedsloven ændres til kapitel 5 i barnets lov.

Den foreslåede ændring vil medføre, at der i § 9 a, stk. 4, 2. pkt., i retssikkerhedsloven, vil fremgå, at et barn eller en ung under 18 år, der er anbragt uden for hjemmet, får selvstændig opholdskommune i den kommune, som har truffet afgørelse om anbringelsen efter kapitel 5 i barnets lov.

Den foreslåede ændring er begrundet i, at bestemmelserne i kapitel 11 i serviceloven om anbringelse med lovforslagets § 1, nr. 14, foreslås ophævet. Samtidigt foreslås bestemmelserne i kapitel 11 om anbringelse med det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov videreført i en selvstændig lov – barnets lov. Der vil være behov for, at reglerne i retssikkerhedsloven finder anvendelse for sager efter barnets lov i samme omfang, som det er tilfældet efter gældende ret, hvor hjælpen ydes efter serviceloven. Dette gælder også bestemmelserne i retssikkerhedsloven om opholdskommune. Den foreslåede udskilning af regler om hjælp og støtte til børn og unge til en særskilt barnets lov medfører således behov for ændring af § 9 a, stk. 4, 2. pkt., således at der henvises til kapitel 5 i barnets lov i stedet for til kapitel 11 i serviceloven. Den foreslåede ændring vil ikke medføre materielle ændringer.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 14, og de almindelige bemærkninger, punkt 2.7.1.2 og 2.7.1.3.

Til nr. 6

§ 9 a i retssikkerhedsloven vedrører opholdskommunen for børn og unge under 18 år, dvs. fastlæggelse af, hvilken kommune der er forpligtet til at yde hjælp og støtte til barnet eller den unge efter bl.a. serviceloven. Det følger af § 9 a, stk. 7, 1. pkt., at hvis en ung under 18 år har selvstændig opholdskommune efter § 9 a, stk. 4, 2. eller 3. pkt., dvs. fordi den unge er anbragt uden for hjemmet, bevarer denne kommune uanset reglerne i § 9, stk. 1, pligten til at yde hjælp efter serviceloven, når den unge fylder 18 år, hvis kommunen eller anden offentlig myndighed har medvirket til, at den pågældende i umiddelbar forlængelse af anbringelsen får ophold i en boform omfattet af § 9, stk. 7, eller hvis den pågældende ved det fyldte 18. år får opretholdt sin anbringelse i plejefamilie efter § 76 a i serviceloven. Af § 9 a, stk. 8, 1. pkt., fremgår, at hvis en ung i umiddelbar forlængelse af sin opretholdte anbringelse i en plejefamilie efter § 76 a i serviceloven får ophold i en boform omfattet af § 9, stk. 7, bevarer den kommune, der efter stk. 7 har pligten til at yde hjælp efter serviceloven, denne pligt.

Det foreslås, at henvisningerne i § 9 a, stk. 7, 1. pkt., og stk. 8, 1. pkt., i retssikkerhedsloven til, at kommunen bevarer pligten til at yde hjælp efter serviceloven ændres til, at kommunen får pligten til at yde hjælp efter serviceloven og barnets lov. Samtidigt foreslås, at henvisningen til § 76 a i serviceloven ændres til § 120 i barnets lov.

De foreslåede ændringer vil, for så vidt angår § 9 a, stk. 7, 1. pkt., i retssikkerhedsloven, betyde, at hvis en ung under 18 år har selvstændig opholdskommune efter § 9 a, stk. 4, 2. eller 3. pkt., vil denne kommune uanset reglerne i § 9, stk. 1, få pligten til at yde hjælp efter serviceloven og barnets lov, når den unge fylder 18 år, hvis kommunen eller anden offentlig myndighed har medvirket til, at den pågældende i umiddelbar forlængelse af anbringelsen får ophold i en boform omfattet af § 9, stk. 7, i retssikkerhedsloven, eller hvis den pågældende ved det fyldte 18. år får opretholdt sin anbringelse i en plejefamilie efter § 120 i barnets lov.

For så vidt angår § 9 a, stk. 8, 1. pkt., i retssikkerhedsloven vil de foreslåede ændringer betyde, at hvis en ung i umiddelbar forlængelse af sin opretholdte anbringelse i en plejefamilie efter § 120 i barnets lov får ophold i en boform omfattet af § 9, stk. 7, i retssikkerhedsloven vil den kommune, der efter § 9 a, stk. 7, har pligten til at yde hjælp efter serviceloven og barnets lov, få denne pligt.

De foreslåede ændringer er begrundet i, at bestemmelserne i serviceloven om hjælp og støtte til børn og unge med lovforslagets § 1 foreslås ophævet. Samtidigt foreslås bestemmelserne om hjælp og støtte til børn med det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov videreført i en selvstændig lov – barnets lov. Der vil være behov for, at reglerne i retssikkerhedsloven finder anvendelse for sager efter barnets lov i samme omfang, som det er tilfældet efter gældende ret, hvor hjælpen ydes efter serviceloven. Dette gælder også bestemmelserne i retssikkerhedslovens § 9 a, stk. 7 og 8, om opholdskommune, hvorfor der er behov for en ændring af de to bestemmelser. Dette skyldes for det første, at bestemmelsen om videreført anbringelse i § 76 a i serviceloven, der henvises til i § 9 a, stk. 7, 1. pkt., og stk. 8, 1. pkt., i retssikkerhedsloven, foreslås ophævet med lovforslagets § 1, nr. 14, og med det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov videreført som § 120 i barnets lov. For det andet vil den foreslåede udskilning og videreførelse i en selvstændig barnets lov af bestemmelserne om hjælp og støtte til børn betyde, at der i § 9 a, stk. 7, 1. pkt., og stk. 8, 1. pkt., ikke er tale om, at den kommune, der har truffet afgørelse om anbringelse af et barn eller ung under 18 år, bevarer pligten til at yde hjælp efter serviceloven, hvis den unge efter sin 18 års fødselsdag opretholder anbringelsen i en plejefamilie eller får ophold i en boform omfattet af § 9, stk. 7, i retssikkerhedsloven, eller efter den opretholdte anbringelse får ophold i en sådan boform. Da anbringelsen, inden den unge fylder 18 år, og den opretholde anbringelse vil være ydet efter barnets lov og ikke serviceloven, vil der være tale om, at den pågældende kommune vil få pligten til at yde hjælp efter serviceloven. Der til kommer, at bestemmelserne om efterværn i § 76 i serviceloven med lovforslagets § 1, nr. 14, foreslås ophævet, og bestemmelserne foreslås videreført med sproglige ændringer, herunder at efterværn foreslås betegnet som ungestøtte, som §§ 113-118 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov. Dette medfører et behov for, at der i § 9 a, stk. 7, 1. pkt., og stk. 8, 1. pkt., i retssikkerhedsloven i tillæg til pligten til at yde hjælp efter serviceloven også henvises til pligten til at yde hjælp efter barnets lov.

De foreslåede ændringer vil ikke medføre materielle ændringer.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 14, og de almindelige bemærkninger, punkt 2.7.1.2 og 2.7.1.3.

Til nr. 7

§ 9 b i retssikkerhedsloven vedrører hjælp, når en person opholder sig uden for opholdskommunen. Det fremgår af § 9 b, stk. 1, 1. pkt., at en person, som opholder sig midlertidigt uden for opholdskommunen, har ret til personlig og praktisk hjælp efter § 83 i serviceloven i den kommune, hvor personen midlertidigt opholder sig, når personen forud for det midlertidige ophold er blevet bevilget personlig og praktisk hjælp i opholdskommunen. Knyttet hertil er § 9 c, stk. 7, i retssikkerhedsloven om mellemkommunal refusion. Det fremgår af 1. pkt. i denne bestemmelse, at opholdskommunen refunderer udgifter til personlig og praktisk hjælp efter § 83 i serviceloven under en persons midlertidige ophold i en anden kommune, jf. § 9 b, stk. 1.

Efter § 83, stk. 1, nr. 1 og 2, skal kommunalbestyrelsen tilbyde personlig hjælp og pleje samt hjælp eller støtte til nødvendige praktiske opgaver i hjemmet. Efter § 44 finder bestemmelserne i bl.a. § 83 tilsvarende anvendelse vedrørende børn, der har behov herfor.

Det foreslås, at der i tillæg til henvisningen til § 83 i serviceloven i § 9 b, stk. 1, 1. pkt., og § 9 c, stk. 7, 1. pkt., i retssikkerhedsloven indsættes en henvisning til § 90, nr. 1, i barnets lov.

De foreslåede ændringer vil betyde, at et barn eller en ung, som opholder sig midlertidigt uden for opholdskommunen, efter § 9 b, stk. 1, 1. pkt., i retssikkerhedsloven vil have ret til personlig og praktisk hjælp efter § 90, nr. 1, i barnets lov i den kommune, hvor personen midlertidigt opholder sig, når barnet eller den forud for det midlertidige ophold er blevet bevilget personlig og praktisk hjælp i opholdskommunen. Endvidere vil de foreslåede ændringer betyde, at i sådanne tilfælde vil § 9 c, stk. 7, 1. pkt., i retssikkerhedsloven finde anvendelse, hvorved opholdskommunen vil skulle refundere udgifter til personlig og praktisk hjælp efter § 90, nr. 1, i barnets lov under barnets eller den unges midlertidige ophold i en anden kommune.

De foreslåede ændringer er begrundet i, at bestemmelserne i serviceloven om hjælp og støtte til børn og unge med lovforslagets § 1 foreslås ophævet. Dette gælder også § 44 i serviceloven, hvorefter § 83 om personlig og praktisk hjælp finder anvendelse for børn og unge under 18 år. Samtidigt foreslås bestemmelserne om hjælp og støtte til børn med det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov videreført i en selvstændig lov – barnets lov. Dette gælder også personlig og praktisk hjælp til børn og unge, der foreslås videreført som § 90, nr. 1, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, hvoraf foreslås at fremgå, at § 83 i serviceloven vil finde anvendelse for børn og unge. Der vil, uanset udskilningen af bestemmelserne om hjælp og støtte til børn til en særskilt lov, være behov for, at retssikkerhedslovens regler om adgang til praktisk og personlig hjælp ved et barns eller en ungs midlertidige ophold i en anden kommune og adgangen til mellemkommunal refusion for udgifterne hertil, fortsat finder anvendelse. De foreslåede ændringer vil ikke medføre materielle ændringer.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, punkt 2.7.1.2 og 2.7.1.3.

Til nr. 8

§ 9 b i retssikkerhedsloven vedrører hjælp, når en person opholder sig uden for opholdskommunen. Det fremgår af § 9 b, stk. 1, 2. pkt., at døende, for hvem der efter § 119 i serviceloven udbetales plejevederlag i en anden kommune end opholdskommunen, efter § 83 i serviceloven har ret til personlig og praktisk hjælp i den kommune,

hvor plejeforholdet finder sted, uanset om hjælp forud herfor er blevet bevilget af opholdskommunen.

§ 119 i serviceloven hjemler udbetaling af plejevederlag ved pasning af en døende nærtstående. Bestemmelsen finder også anvendelse, hvis den døende er et barn eller en ung under 18 år.

Efter § 83 i serviceloven skal kommunalbestyrelsen tilbyde personlig hjælp og pleje, samt hjælp eller støtte til nødvendige praktiske opgaver i hjemmet. Efter § 44 finder bestemmelserne i bl.a. § 83 tilsvarende anvendelse vedrørende børn, der har behov herfor.

Det foreslås, at der i § 9 b, stk. 1, 2. pkt., i retssikkerhedsloven i tillæg til § 119 i serviceloven indsættes en henvisning til § 90, nr. 11, i barnets lov, og at der i tillæg til § 83 i serviceloven indsættes en henvisning til § 90, nr. 1, i barnets lov.

De foreslåede ændringer vil betyde, at et barn eller en ung, der er døende, og for hvem der efter § 90, nr. 11, i barnets lov udbetales plejevederlag i en anden kommune end opholdskommunen, efter § 90, nr. 1, i barnets lov har ret til personlig og praktisk hjælp i den kommune, hvor plejeforholdet finder sted, uanset om hjælp forud herfor er blevet bevilget af opholdskommunen.

De foreslåede ændringer er begrundet i, at bestemmelserne i serviceloven om hjælp og støtte til børn og unge med lovforslagets § 1 foreslås ophævet. Dette gælder også § 44 i serviceloven, hvorefter § 83 om personlig og praktisk hjælp finder anvendelse for børn og unge under 18 år, samt § 119 om plejevederlag ved pasning af døende nærtstående, der med lovforslagets § 1, nr. 14, foreslås ophævet. Samtidigt foreslås bestemmelserne om hjælp og støtte til børn med det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov videreført i en selvstændig lov – barnets lov. Dette gælder også personlig og praktisk hjælp til børn og unge, der foreslås videreført som § 90, nr. 1, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, hvoraf foreslås at fremgå, at § 83 i serviceloven vil finde anvendelse for børn og unge. Ligeledes foreslås der med § 90, nr. 11, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov en bestemmelse om, at § 119 i serviceloven vil finde anvendelse for børn og unge. Der vil uanset udskilningen af bestemmelserne om hjælp og støtte til børn til en særskilt lov være behov for, at retssikkerhedslovens regler om adgang til praktisk og personlig hjælp ved et døende barns eller ungs ophold i en anden kommune fortsat finder anvendelse. De foreslåede ændringer vil ikke medføre materielle ændringer.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, punkt 2.7.1.2 og 2.7.1.3.

Til nr. 9

§ 9 b i retssikkerhedsloven vedrører hjælp, når en person opholder sig uden for opholdskommunen. Efter § 9 b, stk. 1, 2. pkt., har døende, for hvem der efter § 119 i serviceloven udbetales plejevederlag i en anden kommune end opholdskommunen, efter § 83 i serviceloven ret til personlig og praktisk hjælp i den kommune, hvor plejeforholdet finder sted, uanset om hjælp forud herfor er blevet bevilget af opholdskommunen. Det fremgår videre af § 9 b, stk. 2, at plejevederlag og hjælp til sygeplejeartikler og lign., jf. §§ 120 og 122 i serviceloven, udbetales af den kommune, hvori plejeforholdet finder sted.

§ 120 i serviceloven vedrører udbetaling af plejevederlag ved pasning af døende nærtstående. Efter § 122 kan kommunalbestyrelsen, såfremt udgiften ikke dækkes på anden vis, yde hjælp til sygeplejeartikler og lign., når nærtstående i forbindelse med et etableret plejeforhold, jf. § 119, passer en døende, kommunen varetager plejen helt eller delvis, kommunalbestyrelsen yder tilskud efter § 95 til hjælp, som familien selv antager, eller et hospice varetager plejen.

Det foreslås, at der i § 9 b, stk. 2, i retssikkerhedsloven i tillæg til §§ 120 og 122 i serviceloven indsættes en henvisning til § 90, nr. 11, i barnets lov.

Den foreslåede ændring vil betyde, at plejevederlag og hjælp til sygeplejeartikler og lign., til et døende barn eller ung efter § 90, nr. 11, i barnets lov, udbetales af den kommune, hvori plejeforholdet finder sted.

Den foreslåede ændring er begrundet i, at bestemmelserne om hjælp og støtte til børn med det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov foreslås udskilt i en selvstændig lov – barnets lov. Dette gælder også plejevederlag og hjælp til sygeplejeartikler m.v., hvor der i § 90, nr. 11, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov foreslås en bestemmelse om, at §§ 120 og 122 i serviceloven vil finde anvendelse for børn og unge. Der vil, uanset udskilningen af bestemmelserne om hjælp og støtte til børn til en særskilt lov, være behov for, at retssikkerhedslovens regler om, hvilken kommune der udbetaler plejevederlag og hjælp til sygeplejeartikler m.v., fortsat finder anvendelse. Den foreslåede ændring vil ikke medføre materielle ændringer.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, punkt 2.7.1.2 og 2.7.1.3.

Til nr. 10

§ 9 c i retssikkerhedsloven indeholder bestemmelser om mellemkommunal refusion. Det fremgår af § 9 c, stk. 4, 1. pkt., at opholdskommunen har ret til refusion for udgifter til hjælp efter de love, der er nævnt i § 9 c, stk. 1, og efter serviceloven fra den kommune, der har truffet afgørelse om anbringelse af et barn eller en ung uden for hjemmet, når der iværksættes foranstaltninger for den unge efter § 76, stk. 3, i serviceloven. Det følger videre af § 9 c, stk. 4, 3. pkt., at hvis en ung, for hvem der er iværksat foranstaltninger efter § 76, stk. 3, i serviceloven, bliver visiteret til en kommune efter integrationslovens § 10, ydes refusionen dog af denne kommune.

§ 76 i serviceloven vedrører efterværn. Det fremgår af § 76, stk. 3, at for unge, der er eller var anbragt uden for hjemmet i et anbringelsessted efter reglerne i kapitel 11 i serviceloven eller efter § 14 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet umiddelbart inden det fyldte 18. år, kan kommunalbestyrelsen træffe afgørelse om, at døgnophold på et anbringelsessted opretholdes, at udpege en fast kontaktperson for den unge, at etablere en udslusningsordning i det hidtidige anbringelsessted og at tildele andre former for støtte, der har til formål at bidrage til en god overgang til en selvstændig tilværelse for den unge.

Det foreslås, at henvisningen til § 76, stk. 3, i serviceloven i § 9 c, stk. 4, 1. og 3. pkt., i retssikkerhedsloven ændres til § 114, stk. 1, i barnets lov.

De foreslåede ændringer er begrundet i, at § 76, stk. 3, i serviceloven om efterværn med lovforslagets § 1, nr. 14, foreslås ophævet. Samtidigt foreslås bestemmelserne i § 76, stk. 3, om efterværn med det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov videreført i

en selvstændig lov – barnets lov. Der vil være behov for, at reglerne i retssikkerhedsloven om mellemkommunal refusion i efterværnssager vil finde anvendelse for sager efter barnets lov i samme omfang, som det er tilfældet efter gældende ret, hvor efterværn ydes efter serviceloven. Den foreslåede udskilning af regler om efterværn til en særskilt barnets lov medfører således behov for ændring af § 9 c, stk. 4, 1. og 3. pkt., i retssikkerhedsloven, således at der henvises til § 114, stk. 1, i barnets lov i stedet for til § 76, stk. 3, i serviceloven. De foreslåede ændringer vil ikke medføre materielle ændringer.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 14, og til de almindelige bemærkninger, punkt 2.7.1.2 og 2.7.1.3.

Til nr. 11

§ 9 c i retssikkerhedsloven indeholder bestemmelser om mellemkommunal refusion. § 9 c, stk. 6, indeholder den såkaldte passivitetsregel. Det fremgår således af § 9 c, stk. 6, 2. pkt., at en opholdskommune har ret til refusion for udgifter til hjælp efter de beskæftigelsesrettede love, der er nævnt i § 9 c, stk. 1, og efter serviceloven, når et barn eller en ung får ophold på et anbringelsessted, jf. § 66 i serviceloven, som følge af en tidligere opholdskommunes beslutning om hjemgivelse, når det er åbenbart, at beslutningen om hjemgivelse var ubegrundet.

§ 66 i serviceloven indeholder en opregning af anbringelsessteder for børn og unge, der bliver anbragt uden for hjemmet.

Det foreslås, at henvisningen til udgifter efter serviceloven i § 9 c, stk. 6, 2. pkt., ændres til udgifter efter barnets lov, og at § 66 i serviceloven ændres til § 43 i barnets lov.

De foreslåede ændringer vil betyde, at en opholdskommune har ret til refusion for udgifter efter barnets lov, når et barn eller en ung får ophold på et anbringelsessted, jf. § 43 i barnets lov, som følge af en tidligere opholdskommunes beslutning om hjemgivelse, når det er åbenbart, at beslutningen om hjemgivelse var ubegrundet.

De foreslåede ændringer er begrundet i, at bestemmelserne om hjælp og støtte til børn i serviceloven med lovforslagets § 1 foreslås ophævet. Dette gælder også opregningen af anbringelsessteder i § 66 i serviceloven, der foreslås ophævet med lovforslagets § 1, nr. 14. Samtidigt foreslås bestemmelserne om hjælp og støtte til børn med det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov videreført i en selvstændig lov – barnets lov. Det gælder også opregningen af anbringelsessteder, der foreslås videreført som § 43 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov. Der vil være behov for, at reglerne i retssikkerhedsloven om mellemkommunal refusion i passivitetssager vil finde anvendelse for sager efter barnets lov i samme omfang, som det er tilfældet efter gældende ret, hvor hjælp og støtte til børn, herunder anbringelser, ydes efter serviceloven. Den foreslåede udskilning af regler om hjælp og støtte til børn til en særskilt barnets lov medfører således behov for ændring af § 9 c, stk. 6, 2. pkt., i retssikkerhedsloven, således at bestemmelsen vedrører udgifter efter barnets lov frem for serviceloven, og så der henvises til § 43 i barnets lov i stedet for til § 66 i serviceloven. De foreslåede ændringer vil ikke medføre materielle ændringer.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 14, og til de almindelige bemærkninger, punkt 2.7.1.2 og 2.7.1.3.

Til nr. 12

§ 9 c i retssikkerhedsloven indeholder bestemmelser om mellemkommunal refusion. Det fremgår således af § 9 c, stk. 7, 1. pkt., at opholdskommunen refunderer udgifter til personlig og praktisk hjælp efter § 83 i serviceloven under en persons midlertidige ophold i en anden kommune, jf. § 9 b, stk. 1. Det fremgår videre af bestemmelsens 2. pkt., at opholdskommunen refunderer udgifter til plejevederlag og hjælp til sygeplejeartikler og lign., jf. §§ 120 og 122 i serviceloven, under en persons ophold i en anden kommune, jf. § 9 b, stk. 2. Endelig fremgår af § 9 c, stk. 7, 3. pkt., at i tilfælde omfattet af § 9, stk. 7 og 9, og § 9 a, stk. 7, ydes refusion efter 1. og 2. pkt. dog af den kommune, der har pligt til at yde hjælp efter serviceloven.

§ 9 b i retssikkerhedsloven vedrører hjælp, når en person opholder sig uden for opholdskommunen. Efter § 9 b, stk. 1, 2. pkt., har døende, for hvem der efter § 119 i serviceloven udbetales plejevederlag i en anden kommune end opholdskommunen, efter § 83 i serviceloven ret til personlig og praktisk hjælp i den kommune, hvor plejeforholdet finder sted, uanset om hjælp forud herfor er blevet bevilget af opholdskommunen. Det fremgår videre af § 9 b, stk. 2, at plejevederlag og hjælp til sygeplejeartikler og lign., jf. §§ 120 og 122 i serviceloven, udbetales af den kommune, hvori plejeforholdet finder sted.

§ 120 i serviceloven vedrører udbetaling af plejevederlag ved pasning af døende nærtstående. Efter § 122 kan kommunalbestyrelsen, såfremt udgiften ikke dækkes på anden vis, yde hjælp til sygeplejeartikler og lign., når nærtstående i forbindelse med et etableret plejeforhold, jf. § 119, passer en døende, kommunen varetager plejen helt eller delvis, kommunalbestyrelsen yder tilskud efter § 95 til hjælp, som familien selv antager, eller et hospice varetager plejen.

Det fremgår af § 9 a, stk. 7, 1. pkt., i retssikkerhedsloven, at hvis en ung under 18 år har selvstændig opholdskommune, fordi den unge er anbragt, bevarer denne kommune uanset § 9, stk. 1, pligten til at yde hjælp efter serviceloven, når den unge fylder 18 år, hvis kommunen eller anden offentlig myndighed har medvirket til, at den pågældende i umiddelbar forlængelse af anbringelsen får ophold i en boform omfattet af § 9, stk. 7, eller hvis den pågældende ved det fyldte 18. år får opretholdt sin anbringelse i en plejefamilie efter § 76 a i serviceloven.

Det fremgår af § 9 c, stk. 9, 3. pkt., i retssikkerhedsloven, at hvis der for den ydelse, der skal ydes refusion for efter bestemmelserne i § 9 c, er fastsat en takst eller beregnet et priskrav efter serviceloven, har opholdskommunen ret til refusion svarende til taksten eller priskravet.

Det foreslås, at der ved henvisningerne til serviceloven i § 9 c, *stk. 7, 3. pkt.*, og *stk. 9, 3. pkt.*, i retssikkerhedsloven indsættes en henvisning til barnets lov.

De foreslåede ændringer vil, for så vidt angår § 9 c, stk. 7, 3. pkt., i retssikkerhedsloven betyde, at refusion efter § 9 c, stk. 7, 1. og 2. pkt., for udgifter til personlig og praktisk hjælp under midlertidigt ophold i en anden kommune og for udgifter til plejevederlag og hjælp til sygeplejeartikler m.v. under en persons ophold i en anden kommune, vil blive ydet af den kommune, der har pligt til at yde hjælp efter serviceloven eller barnets lov.

De foreslåede ændringer vil, for så vidt angår § 9 c, stk. 9, 3. pkt., i retssikkerhedsloven betyde, opholdskommunen vil have ret til refusion efter bestemmelserne i § 9 c svarende til taksten eller det beregnede priskrav efter serviceloven eller barnets lov.

De foreslåede ændringer er begrundet i, at bestemmelserne om hjælp og støtte til børn og unge i serviceloven og dertil hørende processuelle regler med lovforslagets § 1 foreslås ophævet. Samtidigt foreslås bestemmelserne med det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov videreført i en selvstændig lov – barnets lov. Der vil være behov for, at reglerne i retssikkerhedsloven vil finde anvendelse for sager efter barnets lov i samme omfang, som det er tilfældet efter gældende ret, hvor hjælpen ydes efter serviceloven. Dette gælder også bestemmelserne i retssikkerhedsloven om mellemkommunal refusion for udgifter til plejevederlag og sygeplejeartikler m.v., og om beregning af mellemkommunal refusion, når der er fastsat en takst eller beregnet et priskrav. Den foreslåede udskilning af regler om hjælp og støtte til børn og unge til en særskilt barnets lov medfører således behov for ændring af § 9 c, stk. 7, 2. pkt., og stk. 9, 3. pkt., i retssikkerhedsloven. De foreslåede ændringer vil ikke medføre materielle ændringer.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, punkt 2.7.1.2 og 2.7.1.3.

Til nr. 13

Kapitel 3 a i retssikkerhedsloven indeholder regler om sagens oplysning. Efter § 11 a, stk. 1 og 6, kan myndigheder, der behandler en sag forlange, at andre offentlige myndigheder, uddannelsesinstitutioner, sygehuse, læger, psykologer, autoriserede sundhedspersoner i øvrigt og personer, der handler på disses ansvar, arbejdsløshedskasser, pengeinstitutter, arbejdsgivere og private, der udfører opgaver for det offentlige, give oplysninger om den pågældende borger, der er nødvendige for at behandle sagen. Bestemmelsen indeholder dog et krav om, at der skal indhentes et samtykke fra borgeren til indhentningen af oplysninger. § 11 c, stk. 1, indeholder mulighed for at fravige dette samtykkekrav i en række tilfælde, hvor det er nødvendigt for sagens behandling. Det drejer sig efter § 11 c, stk. 1, nr. 1, bl.a. om indhentning af oplysninger i forbindelse med børnefaglige undersøgelser efter § 50 i serviceloven.

Det fremgår af § 50, stk. 1, 1. pkt., i serviceloven, at hvis det må antages, at et barn eller en ung trænger til særlig støtte, herunder på grund af nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne, skal kommunalbestyrelsen undersøge barnets eller den unges forhold. Det fremgår videre af bestemmelsens 2. pkt., at undersøgelsen, der betegnes som en børnefaglig undersøgelse, så vidt muligt gennemføres i samarbejde med forældremyndighedsindehaveren og den unge, der er fyldt 15 år.

Det foreslås, at henvisningen i § 11 c, stk. 1, nr. 1, i retssikkerhedsloven til undersøgelse efter § 50 i serviceloven ændres til udredning efter §§ 17-27 i barnets lov.

Den foreslåede ændring vil betyde, at kommunalbestyrelsen efter § 11 c, stk. 1, nr. 1, i retssikkerhedsloven vil have mulighed for at fravige kravet om samtykke til indhentning af oplysninger i § 11 a, stk. 1 og 6, hvis det er nødvendigt for sagens behandling i forbindelse med en børneudredning efter §§ 17-27 i barnets lov.

De foreslåede ændringer er begrundet i, at bestemmelserne om hjælp og støtte til børn og unge i serviceloven og dertil hørende processuelle regler med lovforslagets § 1 foreslås ophævet. Dette gælder også bestemmelsen i § 50 i serviceloven om børnefaglige undersøgelser, der foreslås ophævet med lovforslagets § 1, nr. 14. Samtidigt foreslås bestemmelserne med det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov videreført i en selvstændig lov – barnets lov. Bestemmelsen i § 50 i serviceloven om den børnefaglige un-

dersøgelse foreslås dog ikke videreført uændret i forslaget til barnets lov. Derimod foreslås den erstattet af nye bestemmelser om afdækning og børneudredning i §§ 17-27 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, som vil finde anvendelse i færre tilfælde end den gældende bestemmelse om børnefaglig undersøgelse i § 50 i serviceloven. Der henvises i denne forbindelse til bemærkningerne til §§ 17-27 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov.

Ovenstående medfører et behov for ændring af § 11 c, stk. 1, nr. 1, i retssikkerhedsloven, således at der fortsat vil være mulighed for, at kommunalbestyrelsen, hvis det er nødvendigt for sagens behandling, vil kunne indhente relevante oplysninger i forbindelse med afklaringen af, hvilket behov for hjælp og støtte efter den socialretlige lovgivning et barn eller en ung har, uanset at det ikke er muligt at indhente et samtykke hertil fra forældremyndighedsindehaveren.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til §§ 17-27 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov og til de almindelige bemærkninger, punkt 2.7.1.2 og 2.7.1.3.

Til nr. 14

Både serviceloven og retssikkerhedsloven indeholder bestemmelser om udveksling af oplysninger, der supplerer reglerne i databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven. Serviceloven indeholder således i § 13, stk. 5 og 6, og §§ 49 a og 49 b bestemmelser om udveksling af oplysninger.

§ 13 i serviceloven vedrører den nationale videns- og specialrådgivningsorganisation (VISO). § 13 indeholder i stk. 5 og 6 bestemmelser om udvekslingen af oplysninger mellem VISO og kommunalbestyrelsen, når kommunalbestyrelsen anvender VISO. Det fremgår således af § 13, stk. 5, at hvis kommunalbestyrelsen som led i behandlingen af en sag om særlig støtte til børn og unge efter kapitel 11 benytter rådgivning eller udredning fra den nationale videns- og specialrådgivningsorganisation efter § 13, stk. 1 og 2, kan kommunalbestyrelsen uden samtykke videregive nødvendige oplysninger, herunder om barnets, den unges eller familiens rent private forhold, til den nationale videns- og specialrådgivningsorganisation. Kommunalbestyrelsen skal uanset adgangen til at videregive oplysninger uden samtykke forsøge at få samtykke til henholdsvis at videregive og behandle oplysningerne. Videre fremgår af § 13, stk. 6, at den nationale videns- og specialrådgivningsorganisation uden samtykke kan behandle nødvendige oplysninger, herunder om barnets, den unges eller familiens rent private forhold, som videregives fra en kommune i forbindelse med rådgivning og udredning efter § 13, stk. 1 og 2, hvis oplysningerne videregives som led i behandlingen af en sag om særlig støtte til børn og unge efter kapitel 11.

§ 49 a i serviceloven vedrører udveksling af oplysninger som led i det tidlige og forebyggende arbejde med børn og unge. Det fremgår af bestemmelsens stk. 1, at skole, skolefritidsordning, sygeplejersker, sundhedsplejersker, læger, tandlæger og tandplejere ansat i den kommunale sundhedstjeneste, dagtilbud, fritidshjem, Familieretshuset og myndigheder, der løser opgaver inden for området for udsatte børn og unge, indbyrdes kan udveksle oplysninger om rent private forhold vedrørende et barns eller en ungs personlige og familiemæssige omstændigheder, hvis udvekslingen må anses som nødvendig som led i det tidlige eller forebyggende arbejde med udsatte børn og unge. Det fremgår af § 49 a, stk. 2, at udvekslingen til brug for en eventuel sag efter kapitel 11 i serviceloven om særlig støtte til børn og unge og kapitel 12 om efterværn, af oplysninger om et konkret barn eller ung kun kan ske én gang ved et møde. I særlige tilfælde

kan der dog ske en udveksling af oplysninger mellem myndighederne og institutionerne ved et opfølgende møde. Efter § 49 a, stk. 3, kan selvejende eller private institutioner, private klinikker eller friskoler, som løser opgaver for den myndigheder, der er nævnt i § 49 a, stk. 1, indbyrdes og med de myndigheder og institutioner, der er nævnt i stk. 1, udveksle oplysninger i samme omfang som nævnt i stk. 1. Efter § 49 a, stk. 4, er de myndigheder og institutioner, der efter § 49 a, stk. 1-3, kan videregive oplysninger, ikke forpligtede hertil.

§ 49 b i serviceloven vedrører udveksling af oplysninger i forbindelse med forebyggelse af overgreb mod børn og unge. Det fremgår af bestemmelsen, at kommunale myndigheder, der løser opgaver inden for området for udsatte børn og unge, og politiet og anklagemyndigheden indbyrdes kan udveksle oplysninger om rent private forhold vedrørende et barns eller en ungs personlige og familiemæssige omstændigheder, hvis udvekslingen må anses for nødvendig om led i forebyggelsen af overgreb mod børn og unge.

Det foreslås, at bestemmelserne om udveksling af oplysninger om børn og unge på det sociale område, der supplerer databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven, samles i retssikkerhedsloven.

Det foreslås derfor, at der indsættes en ny bestemmelse som § 11 d i retssikkerhedsloven. Det foreslås med § 11 d, stk. 1, at hvis kommunalbestyrelsen som led i behandlingen af en sag om særlig støtte til børn og unge efter kapitel 4 eller 5 i barnets lov eller om udarbejdelse af en indstilling om adoption uden samtykke efter § 70 i barnets lov benytter rådgivning eller udredning fra den nationale videns- og specialrådgivningsorganisation efter §§ 166 eller 167 i barnets lov, kan kommunalbestyrelsen uden samtykke videregive nødvendige oplysninger, herunder om barnets, den unges eller familiens rent private forhold, til den nationale videns- og specialrådgivningsorganisation. Kommunalbestyrelsen skal uanset adgangen til at videregive oplysninger uden samtykke forsøge at få samtykke til henholdsvis at videregive og behandle oplysningerne. Det foreslås videre med § 11 d, stk. 2, at den nationale videns- og specialrådgivningsorganisation uden samtykke kan behandle nødvendige oplysninger, herunder om barnets, den unges eller familiens rent private forhold, som videregives fra en kommunalbestyrelse i forbindelse med rådgivning og udredning efter §§ 166 eller 167 i barnets lov, hvis oplysningerne videregives som led i behandlingen af en sag om særlig støtte til børn og unge efter kapitel 4 eller 5 i barnets lov eller om udarbejdelse af en indstilling om adoption uden samtykke efter § 70 i barnets lov.

Det foreslås videre, at der indsættes en ny bestemmelse som § 11 e i retssikkerhedsloven. Det foreslås med § 11 e, stk. 1, at skoler, skolefritidsordning, sygeplejersker, sundhedsplejersker, læger, tandlæger og tandplejere ansat i den kommunale sundhedstjeneste, dagtilbud, fritidshjem, Familieretshuset og myndigheder, der løser opgaver inden for området for udsatte børn og unge, kan, men ikke er forpligtede til, indbyrdes udveksle oplysninger om rent private forhold vedrørende et barns eller en ungs personlige og familiemæssige omstændigheder, hvis udvekslingen må anses som nødvendig som led i det tidlige eller forebyggende samarbejde om udsatte børn og unge. Det foreslås videre, at den foreslåede bestemmelse i § 11 e, stk. 1, 1. pkt., finder anvendelse for selvejende og private institutioner, private klinikker og friskoler, som løser opgaver for de myndigheder, der er nævnt i den foreslåede bestemmelse i § 11 e, stk. 1, 1. pkt. Det foreslås med § 11 e, stk. 2, at udveksling af oplysninger efter den foreslåede bestemmelse i § 11 e, stk. 1, til brug for en eventuel sag efter barnets lov om et konkret barn eller ung kan ske én gang ved et møde. I særlige tilfælde kan der ske udveksling af oplysninger ved et opfølgende møde.

Endelig foreslås, at der indsættes en ny bestemmelse som § 11 f i retssikkerhedsloven, hvorefter kommunale myndigheder, der løser opgaver inden for området for udsatte børn og unge, politiet og anklagemyndigheden indbyrdes kan udveksle oplysninger om rent private forhold vedrørende et barns eller en ungs personlige og familiemæssige omstændigheder, hvis udvekslingen må anses for nødvendig som led i forebyggelsen af overgreb mod børn og unge.

Den foreslåede bestemmelse i § 11 d i retssikkerhedsloven vil give mulighed for, at kommunalbestyrelsen og VISO vil kunne udveksle oplysninger, og at VISO vil kunne behandle oplysningerne uden forældremyndighedsindehaverens samtykke i sager om særlig støtte til børn og unge eller om udarbejdelse af en indstilling om adoption uden samtykke efter kapitel 4 og 5 og § 70 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, hvor VISO yder rådgivning eller udredning efter §§ 166 eller 167 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov. Der er således tale om en videreførelse af § 13, stk. 5 og 6, i serviceloven med alene de nødvendige konsekvensændringer som følge af det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov samt med tilføjelse af udveksling og behandling af oplysninger i sager om udarbejdelse af en indstilling om adoption uden samtykke.

Kommunalbestyrelsens adgang til at videregive oplysningerne til VISO efter den foreslåede § 11 d vil i lighed med efter de gældende bestemmelser i § 13, stk. 5 og 6, i serviceloven forudsætte, at der forinden forgæves har været forsøgt indhentet samtykke fra forældremyndighedsindehaveren og, hvis den unge er fyldt 15 år, tillige fra den unge. Samtykket vil kunne udelades i tilfælde, hvor forældremyndighedsindehaveren eller den unge, der er fyldt 15 år, ikke har ønsket at give samtykke, eller hvor det ikke har været muligt at få kontakt til (en af) forældremyndighedsindehaverne eller den unge, jf. Folketingstidende 2011-12, A, L 141 som fremsat, side 11.

Det vil være en forudsætning, at videregivelsen falder inden for VISOs virksomhed, hvilket blandt andet vil sige, at det, for så vidt angår rådgivning, vil kunne ske i de mest specialiserede og komplicerede enkeltsager, herunder sager om udarbejdelse af en indstilling om adoption uden samtykke, og for så vidt angår udredning, vil kunne ske i de få mest sjældent forekommende specielle og komplicerede enkeltsager, hvor den fornødne ekspertise ikke kan forventes at være til stede i den enkelte kommunes eller regionens tilbud, jf. §§ 166 og 167 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov.

Den foreslåede bestemmelse i § 11 d skal ses i sammenhæng med, at § 13, stk. 5-7, i serviceloven om VISO med lovforslagets § 1, nr. 12, foreslås ophævet. Bestemmelserne om VISOs rådgivnings- og udredningsvirksomhed foreslås videreført uden ændringer som §§ 166 og 167 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov. Idet de særlige regler om videregivelse, indhentning og behandling af oplysninger i socialretlige sager, som supplerer databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven, i øvrigt fremgår af retssikkerhedsloven, foreslås det dog, at de dele af den gældende § 13 i serviceloven, som vedrører indhentning, videregivelse og behandling af personoplysninger, dvs. § 13, stk. 5 og 6, videreføres uden ændringer i retssikkerhedsloven som § 11 d i umiddelbar forlængelse af bestemmelserne om bl.a. kommunalbestyrelsens indhentning af oplysninger til brug for sagsbehandlingen.

Begrundelsen for den foreslåede udvidelse af bestemmelsens anvendelsesområde i forhold til gældende ret til også at omfatte sager om udarbejdelse af en indstilling om adoption uden samtykke er, at kommunalbestyrelsen i disse sager har samme behov for at søge rådgivning hos VISO som i eksempelvis sager om anbringelse uden for hjemmet.

Ud over den foreslåede udvidelse af anvendelsesområdet til også at omfatte adoption uden samtykke vil den foreslåede bestemmelse ikke medføre materielle ændringer i forhold til gældende ret.

Den foreslåede bestemmelse i § 11 e, stk. 1, i retssikkerhedsloven vil give mulighed for at en række myndigheder og institutioner som led i det tidlige og forebyggende arbejde vil kunne udveksle oplysninger om rent private forhold vedrørende et barns eller en ungs personlige og familiemæssige omstændigheder. Det vil være et krav, at udvekslingen må anses for nødvendig som led i det tidlige eller forebyggende samarbejde om udsatte børn og unge. De omfattede myndigheder og institutioner foreslås at være skoler, skolefritidsordninger, sygeplejersker, sundhedsplejersker, læger, tandlæger og tandplejere ansat i den kommunale sundhedstjeneste, dagtilbud, fritidshjem, Familie-retshuset og myndigheder, der løser opgaver inden for området for udsatte børn og unge, samt selvejende og private institutioner, private klinikker og friskoler, som løser opgaver for de forannævnte myndigheder. Der vil være tale om en mulighed for at udveksle oplysninger, men ikke nogen forpligtelse for myndighederne og institutionerne til udvekslingen. Private, der ikke løser opgaver for det offentlige på de nævnte områder, herunder f.eks. spejderklubber og sportsforeninger, vil ikke kunne udveksle oplysninger efter den foreslåede bestemmelse.

Udvekslingen efter den foreslåede bestemmelse i § 11 e, stk. 1, vil dog med den foreslåede § 11 e, stk. 2, være begrænset i de tilfælde, hvor udvekslingen sker til brug for en eventuel sag efter barnets lov, og hvor der er tale om oplysninger vedrørende et konkret barn eller ung, til som udgangspunkt kun at kunne finde sted én gang på et møde. I særlige tilfælde vil der kunne afholdes ét opfølgende møde.

Den foreslåede bestemmelse i § 11 e er således en videreførelse af § 49 a i serviceloven, således at bestemmelserne i § 49 a, stk. 1, 3 og 4, foreslås videreført i § 11 e, stk. 1, i retssikkerhedsloven og bestemmelsen i § 49 a, stk. 2, i serviceloven foreslås videreført som § 11 e, stk. 2, i retssikkerhedsloven. Videreførelsen foreslås foretaget med sproglige ændringer for at lette forståelsen af bestemmelsen samt de nødvendige konsekvensændringer som følge af det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov. Den foreslåede bestemmelse vil således ikke medføre materielle ændringer i forhold til gældende ret.

Den foreslåede hjemmel til at udveksle oplysninger om rent private forhold vil skulle være med til at understøtte og kvalificere fagpersoners tidlige eller forebyggende samarbejde med konkrete børn og unge, der har behov for særlig støtte. Formålet vil være at give udsatte børn og unge en så tidlig og kvalificeret støtte som muligt, så deres problemer ikke vokser sig store og vanskeligt håndterbare.

Det vil i lighed med efter gældende ret være en betingelse for, at der kan udveksles oplysninger om rent private forhold, at det sker som led i kommunens tidlige eller forebyggende samarbejde på børne- og ungeområdet, jf. Folketingstidende 2009-10, A, L 178 som fremsat, side 41.

Den foreslåede bestemmelse i § 11 e tænkes i lighed med efter gældende ret anvendt i tilfælde, hvor en fagperson i sit daglige arbejde med et barn eller en ung bliver bekymret for et konkret barns eller ungs trivsel, udvikling eller sundhed og i den sammenhæng har behov for at drøfte bekymringen med en eller flere relevante fagpersoner for nærmere at afklare problemets omfang. Drøftelsen vil have til formål at afklare, hvorvidt den konkrete bekymring skal give anledning til et særligt tiltag for barnet eller den

unge. Denne indledende drøftelse vil således have til formål så vidt muligt at afdække problemets karakter og vil på baggrund af drøftelsernes konklusioner kunne føre til en række forskellige beslutninger. Den indledende drøftelse vil for det første kunne forsøge at afklare, om der er tale om et alvorligt problem, eller om bekymringen er grundløs. Hvis det viser sig, at det pågældende barn eller ung kan have behov for støtte, vil de pågældende fagpersoner så vidt muligt kunne vurdere, om barnets eller den unges vanskeligheder er af en sådan karakter, at det kan løses i de generelle tilbud som f.eks. skole eller dagtilbud. Hvis det viser sig, at problemet er af en sådan karakter, at de implicerede fagpersoner ikke vil kunne vurdere dets omfang, eller hvis der er grund til at antage, at et barn eller en ung under 18 år vil kunne have behov for særlig støtte, som ikke vil kunne løses i de generelle tilbud, bør der efterfølgende foretages en underretning efter § 133 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov.

Den foreslåede bestemmelse i § 11 e vil i lighed med den gældende bestemmelse i § 49 a i serviceloven give hjemmel til udveksling af oplysninger om rent private forhold, dvs. bl.a. oplysninger om helbredsmæssige forhold og væsentlige sociale problemer. Det vil alene være oplysninger om det konkrete barn eller unges personlige og familiemæssige forhold, der vil kunne udveksles mellem de omfattede myndigheder. Der vil kunne udveksles oplysninger om forhold i det konkrete barns og unges hjem, men kun hvis disse oplysninger er nødvendige i forhold til indsatsen for barnet eller den unge.

Det fremgår af den foreslåede bestemmelse, at der kun vil kunne ske udveksling af oplysninger, hvis udvekslingen må anses for nødvendig af hensyn til det tidlige forebyggende samarbejde. Der vil således skulle være tale om børn eller unge, hvis trivsel, udvikling og sundhed, der er en bekymring for, og som på den baggrund vurderes eventuelt at have behov for en tidlig forebyggende indsats. Udvekslingen af oplysninger om rent private forhold vil skulle være med til så vidt muligt at hindre, at barnet eller den unges problemer vokser sig store og vanskelige at håndtere. Den foreslåede bestemmelse bør i lighed med den gældende bestemmelse i § 49 a i serviceloven kun anvendes i de tilfælde, hvor der er tale om børn og unge, som vurderes at være i risiko for senere hen at komme i en udsat position f.eks. i relation til omsorgssvigt, skolefrafald eller kriminalitet, og hvor hensynet til barnets tarv taler for, at en eller flere myndigheder udveksler oplysninger med henblik på at afklare, hvorvidt bekymringen skal give anledning til en tidlig indsats, herunder om der kan være behov for en underretning efter kapitel 14 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov.

Udvekslingen af oplysninger om rent private forhold efter den foreslåede bestemmelse i § 11 e vil forudsætte, at den pågældende myndighed eller institution først har forsøgt selv at vurdere problemstillingens karakter. Det er i den forbindelse dog vigtigt at understrege, at den pågældende myndighed netop ikke altid forventes at kunne afdække problemets karakter. Problemerkernes omfang eller karakter vil kunne være vanskelige at vurdere i begyndelsen og især i barnets tidlige år. Det vil derfor være vigtigt, at der i disse sager tages initiativ til en tværfaglig afklaring af problemets karakter med henblik på at sikre, at der sker en tidlig eller forebyggende afklaring af barnets problemer. Formålet med den foreslåede bestemmelse i § 11 e er at understøtte og kvalificere myndighedernes fælles faglige afklaring af problemerne, herunder om det berørte barn eller ung kan have behov for en forebyggende indsats i det generelle tilbud, eller om der er behov for en egentlig underretning efter kapitel 14 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov. Heri ligger, at der med den foreslåede bestemmelse ikke skabes adgang til, at de involverede myndigheder frit vil kunne videregive enhver oplysning om et konkret barn eller unges forhold. Der vil således alene kunne udveksles oplysninger, som er nødvendige for, at de involverede myndigheder vil kunne tage stilling til, om det pågældende barn eller den unge kan have brug for støtte.

I overensstemmelse med forarbejderne til den gældende bestemmelse i § 49 a i serviceloven vil de pågældende myndigheder som udgangspunkt skulle have forsøgt eller have overvejet muligheden for at indhente samtykke fra forældremyndighedsindehaver og den unge, der er fyldt 15 år, før der udveksles de fornødne oplysninger om et barns eller den unges forhold, jf. Folketingstidende 2009-10, A, L 178 som fremsat, side 43. Nogle forældre til udsatte børn eller unge vil dog ikke altid kunne overskue myndighedernes behov for at samarbejde om løsningen af barnets problemer. Det kan f.eks. skyldes, at forældrene er angst eller problemfornægtende og måske nærer en dybtliggende mistillid til offentlige myndigheder. Det kan også skyldes, at forældrene befinder sig i en misbrugssituation, der gør dem ude af stand til at varetage barnets tarv, eller at forældrene har interesse i at skjule, at der kan være problemer i hjemmet. Om man i disse tilfælde alligevel vil skulle forsøge at få et samtykke fra forældrene, eller om oplysningerne blot vil skulle videregives med hjemmel i den foreslåede § 11 e, må afgøres i de enkelte tilfælde på baggrund af myndighedernes kendskab til familien.

Det vil således være muligt at udveksle oplysninger efter den foreslåede bestemmelse i § 11 e, hvis myndighederne på baggrund af en konkret bekymring for et barn eller den unges trivsel, udvikling eller sundhed vurderer, at der kan være behov for støtte, og hvis forældrene som følge af særlige omstændigheder ikke kan forventes at ville deltage i samarbejdet. Myndighederne vil herefter indledningsvist kunne få afklaret, hvilke initiativer der vil være mest hensigtsmæssige for at hjælpe det pågældende barn eller den unge ud af problemerne. Forslaget vil på den måde give myndighederne mulighed for at gennemføre sådanne indledende drøftelser, uden at et samtykke fra de unge eller deres forældre til videregivelse af oplysningerne er nødvendigt.

Efter den foreslåede bestemmelse i § 11 e, stk. 2, vil udveksling af oplysninger til brug for en eventuel sag om et konkret barn eller en ung som udgangspunkt kunne finde sted én gang. I særlige tilfælde vil udvekslingen af oplysninger om et barn eller en ung dog kunne finde sted ved et opfølgende møde. Udvekslingen af oplysninger om rent private forhold efter den foreslåede § 11 e vil altså kun kunne ske ved to møder i alt. Det opfølgende møde vil f.eks. kunne være aktuelt, hvis der sker afgørende nyt i barnets eller den unges situation, som nødvendiggør, at man i det tværfaglige samarbejde drøfter situationen en ekstra gang, inden man i det tværfaglige samarbejde træffer beslutning om, hvorvidt der er behov for at igangsætte en indsats og inddrage forældrene. Hvis der senere opstår et nyt problemkompleks vedrørende det samme barn eller unge og derved en eventuel ny sag, vil der ikke være tale om samme forhold, og der vil således kunne ske udveksling af oplysninger inden for det tidlige eller forebyggende samarbejde ved et nyt møde, hvis betingelserne herfor i øvrigt er opfyldt.

Sker der videregivelse af oplysninger i strid med den foreslåede § 11 e, vil der efter omstændighederne kunne være tale om et brud på tavshedspligten, som vil kunne være omfattet af straffelovens § 152 om strafansvar for uberettiget videregivelse af fortrolige oplysninger fra en myndighedsperson. Efter straffelovens § 152 a finder § 152 tilsvarende anvendelse på den, som i øvrigt er eller har været beskæftiget med opgaver, der udføres efter aftale med det offentlige.

Den foreslåede bestemmelse i § 11 f i retssikkerhedsloven vil give mulighed for, at kommunale myndigheder, der løser opgaver inden for området for udsatte børn og unge, politiet og anklagemyndigheden indbyrdes kan udveksle oplysninger om rent private forhold vedrørende et barns eller en ungs personlige og familiemæssige omstændigheder, hvis udvekslingen må anses for nødvendig som led i forebyggelsen af

overgreb mod børn og unge. Den foreslåede bestemmelse er således en uændret videreførelse af § 49 b i serviceloven og vil ikke medføre materielle ændringer.

I overensstemmelse med forarbejderne til § 49 b i serviceloven vurderes muligheden for at udveksle oplysninger hovedsagelig relevant i den helt indledningsvise sagsbehandling, hvor der kun foreligger et sparsomt grundlag til vurderingen af sagens karakter, jf. Folketingstidende 2012-13, A, L 181 som fremsat, side 34.

Oplysningerne vil efter den foreslåede bestemmelse kunne udveksles uden samtykke fra den person, oplysningerne vedrører, i de situationer, hvor det må anses for nødvendigt af hensyn til beskyttelsen af et barn eller en ung mod overgreb. Dette vil eksempelvis kunne være tilfældet, hvor der foreligger en mistanke om, at barnets eller den unges forældre, nære slægtninge eller venner til familien begår overgreb mod barnet eller den unge, men hvor der endnu ikke er vished herfor.

For de kommunale myndigheder vil muligheden for at udveksle oplysninger i sager om overgreb eksempelvis kunne være relevant i de indledende sagsskridt, og hvor der alene er tale om en mistanke. Erfaringen viser, at det i disse situationer kan være vanskeligt at vurdere, hvorvidt der er grundlag for at foretage en politianmeldelse. Det er derfor centralt, at den kommunale myndighed har en udtrykkelig hjemmel til at udveksle oplysninger i en konkret sag med politiet med henblik på at afklare behovet for en anmeldelse.

Politiet vil have mulighed for at notere henvendelsen fra den kommunale myndighed, således at politiet efterfølgende vil kunne se et mønster i eventuelt flere henvendelser vedrørende samme barn eller ung eller samme mistænkte krænker.

For politiet vil muligheden for at udveksle oplysninger i sager om overgreb mod børn og unge eksempelvis kunne være relevant i situationer, hvor der netop er påbegyndt en strafferetlig efterforskning om overgreb mod et barn eller en ung, men hvor der endnu ikke er klarhed over sagens karakter og udfald. I disse situationer vil det være afgørende af hensyn til barnet eller den unge, at politiet oplyser den kommunale myndighed om sagen med henblik på at gøre den kommunale myndighed bekendt med, at der kan være et barn eller en ung, som kan have behov for særlig støtte. Det gælder også i sager, hvor der alene er mistanke om, at barnet eller den unge har været udsat for overgreb. Den tidlige oplysning til den kommunale myndighed vil kunne bidrage til, at denne hurtigere bliver opmærksom på barnet eller den unge og vil kunne vurdere behovet for iværksættelse af en børnefaglig udredning efter §§ 17-27 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov. Endvidere vil den kommunale myndighed kunne iværksætte undersøgelse af barnets eller den unges forhold i det børnehus, kommunen er tilknyttet, således at barnet eller den unge kan få afdækket sine behov for særlig støtte foranlediget af overgrebet.

Muligheden for at udveksle oplysninger vil endvidere i lighed med efter gældende ret kunne være relevant for, at politiet og den kommunale myndighed kan koordinere deres indsatser og oplyse om påtænkte sagsskridt, således at indsatserne kan tilrettelægges hensigtsmæssigt. Dette vil kunne afhjælpe, at den kommunale myndighed fejlagtigt indstiller den sociale del af sagen, fordi politiet indleder en strafferetlig efterforskning. Politiet og den kommunale myndighed vil da have mulighed for at tilrettelægge, hvorledes den sociale sag kan forløbe sideløbende med politiets efterforskning uden at give komplikationer i forhold til efterforskningen.

De oplysninger, der må udveksles efter den foreslåede bestemmelse, vil i lighed med efter gældende ret være oplysninger om rent private forhold om barnet eller den unge, herunder oplysninger om helbredsmæssige forhold og væsentlige sociale problemer. Endvidere vil der kunne udveksles oplysninger om personer, der mistænkes for at have begået overgreb mod barnet eller den unge.

Udveksling af oplysninger mellem myndighederne i sager, som falder uden for bestemmelsens anvendelsesområde, vil skulle ske efter reglerne i databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til §§ 166 og 167 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov og til de almindelige bemærkninger, punkt 2.7.1.2 og 2.7.1.3.

Til nr. 15

§ 12 c i retssikkerhedsloven indeholder hjemmel til udveksling af de såkaldte sygehusadviser. Det fremgår af bestemmelsens 1. pkt., at til brug for tilrettelæggelsen af omsorgsopgaver m.v. efter § 79 a, kapitel 16 og §§ 107 og 108 i serviceloven og sundhedsloven samt til brug for opfølgning af sager efter §§ 8-10 i lov om sygedagpenge kan kommunalbestyrelser og sygehuse udveksle oplysninger om indlæggelse på og udskrivning fra sygehuse af borgere i kommunen samt borgernes akutte sygehusophold, hvor borgeren opholder sig på sygehuset til vurdering og behandling uden at være indlagt.

Kapitel 16 i serviceloven indeholder bestemmelser om personlig hjælp og pleje, herunder § 83 om personlig hjælp og pleje, hjælp eller støtte til nødvendige praktiske opgaver i hjemmet og madservice, § 84, stk. 1, om aflastning, og § 86, stk. 2, om hjælp til at vedligeholde fysiske eller psykiske færdigheder, som efter § 44 også finder anvendelse for børn, der har behov herfor.

Det foreslås, at der i § 12 c i retssikkerhedsloven i tillæg til henvisningerne til § 79 a, kapitel 16 og §§ 107 og 108 i serviceloven indsættes en henvisning til § 90, nr. 1-3, i barnets lov.

Den foreslåede ændring vil betyde, at kommunalbestyrelser og sygehus til brug for tilrettelæggelsen af omsorgsopgaver m.v. efter § 79 a, kapitel 16 og §§ 107 og 108 i serviceloven, § 90, nr. 1-3, i barnets lov og sundhedsloven samt til brug for opfølgning af sager efter §§ 8-10 i lov om sygedagpenge vil kunne udveksle oplysninger om indlæggelse på og udskrivning fra sygehuse af borgere i kommunen samt borgernes akutte sygehusophold, hvor borgeren opholder sig på sygehuset til vurdering og behandling uden at være indlagt.

Den foreslåede tilføjelse af § 90, nr. 1-3, i barnets lov til § 12 c i retssikkerhedsloven om sygehusadviser er begrundet i, at bestemmelserne om hjælp og støtte til børn og unge i serviceloven med lovforslagets § 1 foreslås ophævet. Det gælder også § 44, der med lovforslagets § 1, nr. 14, foreslås ophævet. Samtidigt foreslås bestemmelserne om hjælp og støtte til børn, herunder § 44 i serviceloven, med det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov videreført i en selvstændig lov – barnets lov. § 44 i serviceloven foreslås således videreført som § 90 i barnets lov. Det foreslås af denne bestemmelse at fremgå, at bl.a. § 83, § 84, stk. 1, og § 86, stk. 2, i serviceloven, der indgår i kapitel 16 i serviceloven, vil finde anvendelse for børn og unge under 18 år. Der vil således være behov for en ændring af § 12 c, stk. 2, i retssikkerhedsloven, således at kommunalbestyrelsen og sygehus til brug for tilrettelæggelsen af omsorgsopgaver, fortsat vil have mulighed for at udveksle oplysninger om et barn eller en ungs indlæggelse eller udskrivning fra et

sygehus eller barnets eller den unges akutte sygehusophold, når barnet eller den unge efter § 90, nr. 1-3, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov modtager personlig hjælp og pleje, hjælp eller støtte til nødvendige praktiske opgaver i hjemmet, madservice, aflastning eller hjælp til vedligeholdelse af fysiske eller psykiske færdigheder. Den foreslåede ændring vil ikke medføre materielle ændringer.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, punkt 2.7.1.2 og 2.7.1.3.

Til nr. 16

§ 18 i retssikkerhedsloven vedrører børn og unge-udvalget i kommunerne. Det fremgår af bestemmelsen, at kommunalbestyrelsen nedsætter et børn og unge-udvalg, der afgiver indstillinger om adoption uden samtykke til Ankestyrelsen, jf. § 68 f i serviceloven, og træffer afgørelse i sager vedrørende børn og unge, jf. § 74 i serviceloven.

Det fremgår af § 68 f, stk. 1, i serviceloven, at på baggrund af en indstilling fra kommunalbestyrelsen kan børn og unge-udvalget på et møde indstille til Ankestyrelsen, at styrelsen træffer afgørelse om, at barnet eller den unge adopteres efter § 9, stk. 2-4, i adoptionsloven, dvs. uden samtykke fra barnets eller den unges forældre.

§ 74 i serviceloven indeholder i stk. 1 en opregning af sagstyper, hvor børn og unge-udvalget træffer afgørelse på et møde. Det drejer sig om afgørelse om gennemførelse af en undersøgelse efter § 51, anbringelse uden for hjemmet efter § 58, opretholdelse af en anbringelse efter § 62, gennemførelse af en lægelig undersøgelse eller behandling efter § 63, anbringelse på delvis lukkede døgninstitutioner og delvis lukkede afdelinger på døgninstitutioner anbringelse på sikrede døgninstitutioner, anbringelse på særligt sikrede afdelinger, videreførelse af en anbringelse efter § 68 a, godkendelse af en foreløbig afgørelse efter § 75, stk. 3, ændring af anbringelsessted efter § 69, stk. 3, afbrydelse af forbindelsen m.v. efter § 71, stk. 3-5, flytning eller hjemtagelse efter § 78, stk. 4, tilbageholdelse efter § 11, stk. 1 og 2, i voksenansvarsloven og brev- og telefonkontrol efter § 15, stk. 1, i voksenansvarsloven.

Det foreslås, at henvisningen i § 18 i retssikkerhedsloven til § 68 f i serviceloven ændres til § 72 i barnets lov og fra § 74 i serviceloven til § 142 i barnets lov.

Med de foreslåede ændringer vil det fremgå af § 18 i retssikkerhedsloven, at kommunalbestyrelsen nedsætter et børn og unge-udvalg, der vil afgive indstillinger om adoption uden samtykke til Ankestyrelsen, jf. § 72 i barnets lov, og vil træffe afgørelse i sager vedrørende børn og unge, jf. § 142 i barnets lov.

De foreslåede ændringer er begrundet i, at bestemmelserne om hjælp og støtte til børn og unge i serviceloven og dertil hørende processuelle regler med lovforslagets § 1 foreslås ophævet. Dette gælder også bestemmelserne i § 68 f i serviceloven om børn og unge-udvalgets indstilling i sager om adoption uden samtykke, og § 74 i serviceloven om i hvilke sager børn og unge-udvalget træffer afgørelse på et møde, der begge foreslås ophævet med lovforslagets § 1, nr. 14. Samtidigt foreslås bestemmelserne med det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov videreført i en selvstændig lov – barnets lov. Dette gælder også bestemmelsen i § 68 f i serviceloven, der foreslås videreført som § 72 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, og § 74 i serviceloven, der foreslås

videreført § 142 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov. Dette medfører et behov for ændring af § 18 i retssikkerhedsloven, således at bestemmelsen fortsat indeholder et retvisende billede af børne- og ungeudvalgets opgaver.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 14, til bemærkningerne til §§ 72 og 142 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov og til de almindelige bemærkninger, punkt 2.7.1.2 og 2.7.1.3.

Til nr. 17

§ 43 i retssikkerhedsloven indeholder regulering af de situationer, hvor myndigheder overlader opgaver til private. Det fremgår af bestemmelsens stk. 1, 1. pkt., at når en myndighed overlader opgaver efter lov om aktiv socialpolitik, lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, dagtilbudsloven, lov om sygedagpenge og serviceloven til andre end offentlige myndigheder, er disse omfattet af reglerne i forvaltningsloven og offentlighedsloven bortset fra bestemmelserne i §§ 11-12 og 15-17 i forhold til den opgave, der udføres.

Det fremgår af § 4, stk. 1, i serviceloven, at kommunalbestyrelsen opfylder sit forsyningsansvar efter serviceloven ved brug af egne tilbud og ved samarbejde med andre kommuner, regioner eller private tilbud. Tilsvarende fremgår af § 5, stk. 5, at regionsrådet opfylder sit forsyningsansvar efter serviceloven ved brug af egne tilbud og ved samarbejde med andre kommuner, regioner eller private tilbud.

Det foreslås, at der i § 43, stk. 1, 1. pkt., i retssikkerhedsloven indsættes en henvisning til barnets lov.

Den foreslåede ændring vil betyde, at bestemmelsen om, at når en myndighed overlader opgaver til andre end offentlige myndigheder, er disse omfattet af reglerne i forvaltningsloven og offentlighedsloven bortset fra bestemmelserne i §§ 11-12 og 15-17 i forhold til den opgave, der udføres, også vil gælde når opgaven overlades efter det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov.

De foreslåede ændringer er begrundet i, at bestemmelserne om hjælp og støtte til børn og unge i serviceloven med lovforslagets § 1 foreslås ophævet. Samtidigt foreslås hjælp og støtte til børn og unge med det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov reguleret i en selvstændig lov – barnets lov. De strukturelle bestemmelser i serviceloven, der efter gældende ret gælder for såvel hjælp og støtte til voksne som hjælp og støtte til børn og unge, herunder bestemmelserne om forsyningsansvar i § 4, stk. 1, og § 5, stk. 5, foreslås, for så vidt angår deres anvendelse for hjælp og støtte til børn og unge videreført i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, for bestemmelserne i § 4, stk. 1, og § 5, stk. 5 i servicelovens vedkommende som § 12, stk. 1, og § 13, stk. 4, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov. Dette medfører et behov for ændring af § 43, stk. 1, 1. pkt., i retssikkerhedsloven, således at bestemmelsen finder anvendelse, når en myndighed overlader opgaver vedrørende hjælp og støtte til børn og unge til private.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til §§ 11 og 12 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov og til de almindelige bemærkninger, punkt 2.7.1.2 og 2.7.1.3.

Til nr. 18

§ 65 i serviceloven vedrører Ankestyrelsens egedriftsbeføjelse. Det fremgår af § 65, stk. 1, at Ankestyrelsen af egen drift kan tage sager om særlig støtte til børn og unge op, når det må antages, at en kommunalbestyrelse i en konkret sag ikke har foretaget

de fornødne sagsbehandlingsskridt eller ikke har truffet de fornødne afgørelser i overensstemmelse med barnets eller den unges bedste. Ankestyrelsen kan da pålægge kommunalbestyrelsen at foretage de fornødne sagsbehandlingsskridt eller at træffe de fornødne afgørelser.

Retssikkerhedsloven indeholder en række bestemmelser, der relaterer sig til § 65 i serviceloven. Det gælder således efter § 50, stk. 2, i retssikkerhedsloven, at Ankestyrelsen træffer afgørelser og pålægger kommunalbestyrelsen at træffe og gennemføre afgørelser efter § 65 i serviceloven, og efter § 55, stk. 2, nr. 7, anvendes i sager efter § 65 i serviceloven udvidet votering, dvs. at i mødet, hvor der træffes afgørelse, deltager to medlemmer og to ankechefer.

Det foreslås, at henvisningerne i § 50, stk. 2, og § 55, stk. 2, nr. 7, i retssikkerhedsloven til § 65 i serviceloven ændres til § 151 i barnets lov.

Med de foreslåede ændringer vil det fremgå af § 50, stk. 2, i retssikkerhedsloven, at Ankestyrelsen vil træffe afgørelser og pålægge kommunalbestyrelsen at træffe og gennemføre afgørelser efter § 151 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov. Videre vil det fremgå af § 55, stk. 2, nr. 7, i retssikkerhedsloven, at Ankestyrelsen i sager efter § 151 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov vil anvende udvidet votering.

De foreslåede ændringer er begrundet i, at bestemmelserne om hjælp og støtte til børn og unge i serviceloven og dertil hørende processuelle regler med lovforslagets § 1 foreslås ophævet. Dette gælder også bestemmelsen i § 65 i serviceloven om Ankestyrelsens egedriftskompetence i sager om børn og unge, der foreslås ophævet med lovforslagets § 1, nr. 14. Samtidigt foreslås bestemmelserne om hjælp og støtte til børn og unge med det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov videreført i en selvstændig lov – barnets lov. Dette gælder også bestemmelsen i § 65 i serviceloven, der foreslås videreført som § 151 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov. Dette medfører et behov for ændring af § 50, stk. 2, og § 55, stk. 2, nr. 7, i retssikkerhedsloven, således at Ankestyrelsens egedriftskompetence fortsat nævnes i § 50, stk. 2, og således at Ankestyrelsen fortsat vil skulle anvende udvidet votering i sager, hvor Ankestyrelsen har anvendt sin egedriftsbeføjelse.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 14, til bemærkningerne til § 151 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov og til de almindelige bemærkninger, punkt 2.7.1.2 og 2.7.1.3.

Til nr. 19

Det fremgår af § 55, stk. 2, i retssikkerhedsloven, at der anvendes udvidet votering i en række sager, hvor Ankestyrelsen træffer afgørelse, dvs. at der deltager to medlemmer og to ankechefer i det møde, hvor der træffes afgørelse. Dette gælder efter § 55, stk. 2, nr. 2, i sager om afgørelser truffet af børn og unge-udvalget, jf. § 74 i serviceloven.

§ 74 i serviceloven indeholder i stk. 1 en opregning af sagstyper, hvor børn og unge-udvalget træffer afgørelse på et møde. Det drejer sig om § 74. Børn og unge-udvalget træffer i et møde afgørelse om gennemførelse af en undersøgelse efter § 51, anbringelse uden for hjemmet efter § 58, opretholdelse af en anbringelse efter § 62, gennemførelse af en lægelig undersøgelse eller behandling efter § 63, anbringelse på delvis lukkede døgninstitutioner og delvis lukkede afdelinger på døgninstitutioner

anbringelse på sikrede døgninstitutioner, anbringelse på særligt sikrede afdelinger, videreførelse af en anbringelse efter § 68 a, godkendelse af en foreløbig afgørelse efter § 75, stk. 3, ændring af anbringelsessted efter § 69, stk. 3, afbrydelse af forbindelsen m.v. efter § 71, stk. 3-5, flytning eller hjemtagelse efter § 78, stk. 4, tilbageholdelse efter § 11, stk. 1 og 2, i voksenansvarsloven og brev- og telefonkontrol efter § 15, stk. 1, i voksenansvarsloven.

Det foreslås, at henvisningen i § 55, stk. 2, nr. 2, i retssikkerhedsloven til § 74 i serviceloven ændres til § 142 i barnets lov.

Med de foreslåede ændringer vil det fremgå af § 55, stk. 2, nr. 2, at der ved Ankestyrelsens afgørelse i sager om børne- og ungeudvalgets afgørelser efter § 142 i barnets lov vil skulle anvendes udvidet votering.

Den foreslåede ændring er begrundet i, at bestemmelserne om hjælp og støtte til børn og unge i serviceloven og dertil hørende processuelle regler med lovforslagets § 1 foreslås ophævet. Dette gælder også bestemmelsen i § 74 i serviceloven om i hvilke sager børn og unge-udvalget træffer afgørelse på et møde, der foreslås ophævet med lovforslagets § 1, nr. 14. Samtidigt foreslås bestemmelserne om hjælp og støtte til børn med det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov videreført i en selvstændig lov – barnets lov. Dette gælder også bestemmelsen i § 74, der foreslås videreført som § 142 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov. Dette medfører et behov for ændring af § 55, stk. 2, nr. 2, i retssikkerhedsloven, således at der fortsat skal anvendes udvidet votering, når Ankestyrelsen træffer afgørelse i sager om børne- og ungeudvalgets afgørelser.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 14, til bemærkningerne til § 142 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov og til de almindelige bemærkninger, punkt 2.7.1.2 og 2.7.1.3.

Til nr. 20

§ 59 a i retssikkerhedsloven vedrører Ankestyrelsens beskæftigelsesudvalgs behandling af sager om klage over kommunalbestyrelsens afgørelser. Det fremgår af § 59 a, stk. 6, at en række bestemmelser i retssikkerhedsloven, herunder § 72, stk. 1 og 7, finder anvendelse ved behandlingen af klager efter § 59 a, stk. 1-3.

§ 59 b i retssikkerhedsloven vedrører Ankestyrelsens beskæftigelsesudvalgs behandling af sager om klage over andre myndigheder end kommunalbestyrelsens afgørelser. Det fremgår af § 59 b, stk. 10, at en række bestemmelser i retssikkerhedsloven, herunder § 72, stk. 1 og 7, finder anvendelse ved behandlingen af klager efter § 59 b, stk. 1 og 3.

Det foreslås, at henvisningen til § 72, stk. 1 og 7, i § 59 a, stk. 6, og § 59 b, stk. 10, ændres til § 72, stk. 1 og 8.

De foreslåede ændringer vil medføre, at § 72, stk. 1 og 8, vil finde anvendelse ved Ankestyrelsens beskæftigelsesudvalgs behandling af klager efter § 59 a, stk. 1-3, og § 59 b, stk. 1 og 3.

De foreslåede ændringer er begrundet i, at § 72, stk. 7, med lovforslagets § 2, nr. 24, foreslås at blive stk. 8. De foreslåede ændringer vil således ikke medføre materielle ændringer.

Til nr. 21

§ 72 i retssikkerhedsloven vedrører opsættende virkning. Det fremgår af § 72, stk. 1, at klage over en afgørelse ikke har opsættende virkning, jf. dog stk. 2-6.

Det foreslås, at henvisningen i § 72, stk. 1, til stk. 2-6, ændres til stk. 2-7.

Den foreslåede ændring er begrundet i, at der med lovforslagets § 2, nr. 24, foreslås indsat et nyt stykke 7 i § 72, som ligeledes vil være en undtagelse til hovedreglen i § 72, stk. 1, om at klager over en afgørelse ikke har opsættende virkning.

Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 2, nr. 24.

Til nr. 22

§ 72 i retssikkerhedsloven vedrører opsættende virkning. Det fremgår af § 72, stk. 1, at klage over en afgørelse ikke har opsættende virkning, jf. dog § 72, stk. 2-6. Det fremgår af § 72, stk. 2, 1. pkt., at klage efter §§ 166 eller 167 i serviceloven over afgørelser om hjemgivelse og hjemgivelsesperiode efter § 68, stk. 2, i serviceloven og afgørelser om valg af anbringelsessted efter § 68 b, stk. 1, i serviceloven har opsættende virkning.

Efter § 166 i serviceloven kan kommunalbestyrelsens afgørelser efter serviceloven, medmindre andet er fastsat i serviceloven eller retssikkerhedsloven, indbringes for Ankestyrelsen efter reglerne i kapitel 10 i retssikkerhedsloven. Efter § 167 i serviceloven kan en række afgørelser indbringes for Ankestyrelsen efter reglerne i retssikkerhedsloven af barnet eller den unge, der er fyldt 12 år. Det drejer sig om afgørelser efter serviceloven om forebyggende foranstaltninger samt anbringelse uden for hjemmet efter § 52, stk. 3, ungepålæg efter § 57 b, hjemgivelse og hjemgivelsesperiode efter § 68, stk. 2, valg af anbringelsessted efter § 68 b, stk. 1, behandling og uddannelse m.v. efter § 69, stk. 1, og samvær og kontakt efter § 71, stk. 2.

Efter § 68, stk. 2, kan et anbragt barn eller en anbragt ung først hjemgives, efter at kommunalbestyrelsen har truffet afgørelse om hjemgivelse og om hjemgivelsesperiodens længde.

Efter § 68 b, stk. 1, skal kommunalbestyrelsen skal træffe afgørelse om valg af konkret anbringelsessted, hvor et barn eller en ung skal anbringes.

Det foreslås, at henvisningen i § 72, stk. 2, 1. pkt., i retssikkerhedsloven til §§ 166 eller 167 i serviceloven ændres til §§ 144 eller 145 i barnets lov, henvisningen til § 68, stk. 2, i serviceloven ændres til § 100, stk. 1, i barnets lov, og henvisningen til § 68 b, stk. 1, i serviceloven ændres til § 52, stk. 1, i barnets lov.

De foreslåede ændringer vil betyde, at efter § 72, stk. 2, i retssikkerhedsloven vil klage efter §§ 144 eller 145 i barnets lov over afgørelser om hjemgivelse og hjemgivelsesperiode efter § 100, stk. 1, i barnets lov og afgørelser om valg af anbringelsessted efter § 52, stk. 1, i barnets lov have opsættende virkning.

De foreslåede ændringer er begrundet i, at bestemmelserne om hjælp og støtte til børn og unge i serviceloven og dertil hørende processuelle regler med lovforslagets § 1 fore-

slås ophævet. Dette gælder også bestemmelserne om klage i § 167, der foreslås ophævet med lovforslagets § 1, nr. 32, bestemmelsen om afgørelse om hjemgivelse i § 68, stk. 2, der foreslås ophævet med lovforslagets § 1, nr. 14, og bestemmelsen om valg af anbringelsessted i § 68 b, stk. 1, der ligeledes foreslås ophævet med lovforslagets § 1, nr. 14. Dertil kommer, at bestemmelserne om klage i § 166 som følge af den med lovforslagets § 1, nr. 14, foreslåede ophævelsen af afsnit IV om børn og unge ikke længere vil finde anvendelse for afgørelser om hjælp og støtte til børn og unge. Samtidigt foreslås bestemmelserne om hjælp og støtte til børn med det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov videreført i en selvstændig lov barnets lov. Dette gælder også den del af bestemmelsen i § 166 i serviceloven, der vedrører klage over afgørelser om hjælp og støtte til børn og unge, og § 167, der samlet foreslås videreført som §§ 144 og 145 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, bestemmelsen om afgørelse om hjemgivelsesperiode i § 68, stk. 2, i serviceloven, der foreslås videreført som § 100, stk. 1, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, og bestemmelsen om valg af anbringelsessted i § 68 b, stk. 1, i serviceloven der foreslås videreført som § 52, stk. 1, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov. Dette medfører et behov for ændring af § 72, stk. 2, i retssikkerhedsloven, således at der fortsat vil være opsættende virkning for klager over afgørelser om hjemgivelse og om valg af anbringelsessted. De foreslåede ændringer vil således ikke medføre materielle ændringer.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 14 og 32, til bemærkningerne til § 52, stk. 1, § 100, stk. 1, og §§ 144 og 145 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov og til de almindelige bemærkninger, punkt 2.7.1.2 og 2.7.1.3.

Til nr. 23

§ 72 i retssikkerhedsloven vedrører opsættende virkning. Det fremgår af § 72, stk. 1, at klage over en afgørelse ikke har opsættende virkning, jf. dog § 72, stk. 2-6. Det fremgår af § 72, stk. 3, at klage over en afgørelse om, at anbringelse uden for hjemmet ikke skal opretholdes, jf. § 76, stk. 3, nr. 1, og § 76 a, stk. 2, i serviceloven, har opsættende virkning.

Det fremgår af § 76, stk. 3, nr. 1, at for unge, der er eller var anbragt uden for hjemmet i et anbringelsessted efter reglerne i kapitel 11 eller efter § 14 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet umiddelbart inden det fyldte 18. år, kan kommunalbestyrelsen træffe afgørelse om, at døgnophold på et anbringelsessted opretholdes. Efter § 76 a, stk. 2, kan kommunalbestyrelsen for unge med betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne, der umiddelbart inden det fyldte 18. år er anbragt uden for hjemmet efter reglerne i kapitel 11 eller efter § 14 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet i en plejefamilie efter § 66, stk. 1, nr. 1-4, træffe afgørelse om, at døgnophold opretholdes.

Det foreslås, at henvisningen i § 72, stk. 3, i retssikkerhedsloven til § 76, stk. 3, nr. 1, jf. § 76 a, stk. 2, i serviceloven ændres til § 114, stk. 1, nr. 1, og § 120, stk. 1, i barnets lov.

Den foreslåede ændring vil betyde, at efter § 72, stk. 3, i retssikkerhedsloven, vil klage efter § 144 og § 145, stk. 1, nr. 8, i barnets lov over afgørelser om, at en anbringelse ikke skal opretholdes, have opsættende virkning.

Den foreslåede ændring er begrundet i, at bestemmelserne om hjælp og støtte til børn og unge i serviceloven med lovforslagets § 1 foreslås ophævet. Dette gælder også bestemmelserne i § 76, stk. 3, og § 76 a, stk. 2, der foreslås ophævet med lovforslagets § 1,

nr. 14. Samtidigt foreslås bestemmelserne om hjælp og støtte til børn med det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov videreført i en selvstændig lov – barnets lov. Dette gælder også bestemmelserne i § 76, stk. 3, og § 76 a, stk. 2, i serviceloven, der foreslås videreført som § 114, stk. 1, og § 120 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov. Dette medfører et behov for ændring af § 72, stk. 3, i retssikkerhedsloven, således at der fortsat vil være opsættende virkning for klager over afgørelser om, at en anbringelse ikke skal opretholdes. Den foreslåede ændring vil således ikke medføre materielle ændringer.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til §§ 114, 120, 144 og 145 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov og til de almindelige bemærkninger, punkt 2.7.1.2 og 2.7.1.3.

Til nr. 24

§ 72 i retssikkerhedsloven vedrører opsættende virkning. Det fremgår af § 72, stk. 1, at klage over en afgørelse ikke har opsættende virkning. Der fremgår dog af § 72, stk. 2-6, en række undtagelser hertil, bl.a. har klager over afgørelser om hjemgivelse af et barn eller en ung, der er anbragt uden for hjemmet, og klager over afgørelser om ændring af anbringelsessted, opsættende virkning efter § 72, stk. 3.

Det foreslås, at der som et nyt stykke 7 i § 72 indsættes en bestemmelse om, at indgivelse af en anmodning om vurdering efter § 98, stk. 3, i barnets lov, hvor kommunalbestyrelsen har truffet afgørelse om ændring af anbringelsessted efter § 97, stk. 2, i barnets lov eller om hjemgivelse efter § 100, stk. 1, i barnets lov, har opsættende virkning. Det foreslås videre, at hvis særlige forhold gør det påkrævet, kan kommunalbestyrelsen træffe afgørelse om at iværksætte afgørelsen straks. Endelig foreslås, at afgørelsen om, at en afgørelse iværksættes straks, ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed.

Den foreslåede bestemmelse skal ses i sammenhæng med § 98, stk. 3, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, hvor det foreslås, at plejeforældre, støttepersonen eller en venskabsfamilie til et anbragt barn under 10 år vil få ret til på barnets vegne at anmode Ankestyrelsen om en vurdering af afgørelsen i tilfælde, hvor kommunalbestyrelsen træffer afgørelse om ændret anbringelsessted.

Med den foreslåede bestemmelse i § 72, stk. 7, 1. pkt., vil indgivelse af en anmodning om vurdering i sager, hvor kommunalbestyrelsen har truffet afgørelse om hjemgivelse efter § 100, stk. 1, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov eller om ændring af anbringelsessted efter § 97, stk. 2, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov skulle tillægges opsættende virkning. Den foreslåede bestemmelse vil således betyde, at kommunalbestyrelsen som udgangspunkt ikke vil kunne iværksætte afgørelsen, dvs. hjemgive barnet eller den unge eller gennemføre en ændring af, hvor barnet er anbragt, inden Ankestyrelsen er fremkommet med en vurdering. Retsstillingen med hensyn til opsættende virkning vil med den foreslåede bestemmelse blive den samme i sager, hvor der er indgivet en klage over kommunalbestyrelsens afgørelse om hjemgivelse eller ændring af anbringelsessted, og hvor klagen tillægges opsættende virkning efter § 72, stk. 2, i retssikkerhedsloven, og i sager hvor der vil blive indgivet en anmodning om vurdering efter den foreslåede § 98, stk. 3, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, hvor kommunalbestyrelsen har truffet afgørelse om hjemgivelse eller ændring af anbringelsessted, og hvor anmodningen om vurdering vil blive tillagt opsættende virkning efter den foreslåede bestemmelse i § 72, stk. 7, 1. pkt. Idet en anmodning om vurdering i modsætning til en klage vil blive indgivet til Ankestyrelsen og ikke

til kommunalbestyrelsen, vil Ankestyrelsen, når styrelsen modtager en anmodning om vurdering, med det samme skulle tage kontakt til den kommunalbestyrelse, der har truffet afgørelsen med henblik på, at kommunalbestyrelsen er orienteret om anmodningen, og at denne tillægges opsættende virkning, således at kommunalbestyrelsen ikke iværksætter afgørelsen om hjemgivelse eller ændring af anbringelsessted.

Med den foreslåede § 72, stk. 7, 2. pkt., vil kommunalbestyrelsen, hvis særlige forhold gør det påkrævet, kunne træffe afgørelse om at iværksætte afgørelsen straks, uanset at der er indgivet en anmodning om vurdering, der som udgangspunkt efter den foreslåede bestemmelse i § 72, stk. 7, 1. pkt., vil skulle tillægges opsættende virkning. Denne mulighed foreligger også efter gældende ret i tilfælde i sager, hvor der er indgivet en klage over kommunalbestyrelsens afgørelse om hjemgivelse eller ændret anbringelsessted, jf. § 72, stk. 2, 2. pkt., i retssikkerhedsloven. Det vil være et krav for, at kommunalbestyrelsen vil kunne træffe afgørelse om at iværksætte afgørelsen straks, trods at der er indgivet en anmodning om vurdering, at særlige forhold gør det påkrævet. Dette vil f.eks. kunne være i tilfælde, hvor kommunalbestyrelsens afgørelse om ændring af anbringelsessted er begrundet i, at barnet eller den unge er eller har været udsat for vold eller overgreb på anbringelsesstedet, og hvor det derfor vil være påkrævet af hensyn til barnets eller den unges bedste at skifte anbringelsessted med det samme. Den foreslåede mulighed vil skulle fortolkes indskrænkende, og de særlige forhold vil som klart udgangspunkt skulle bero på hensynet til barnets eller den unges bedste. Der vil i overensstemmelse med forarbejderne til § 72, stk. 2, i retssikkerhedsloven om opsættende virkning ved klage over afgørelse om ændret anbringelsessted skulle lægges vægt på, om det vil være i modstrid med formålet med anbringelsen, hvis en anmodning om vurdering vil få opsættende virkning, jf. Folketingstidende, 2004-05 (1. samling), tillæg A, side 275.

Med den foreslåede § 72, stk. 7, 3. pkt., vil kommunalbestyrelsens afgørelse om at iværksætte afgørelsen straks ikke kunne indbringes for anden administrativ myndighed. Dette er i overensstemmelse med gældende ret efter § 72, stk. 2, vedrørende klage over ændret anbringelsessted eller hjemgivelse, hvor kommunalbestyrelsen træffer afgørelse om, at afgørelsen skal iværksættes straks.

Den foreslåede bestemmelse i § 72, stk. 7, er begrundet i at undgå, at formålet med en anmodning om vurdering forspildes ved, at kommunalbestyrelsen vil kunne iværksætte hjemgivelsen eller ændringen af anbringelsessted, mens Ankestyrelsen behandler anmodningen om vurdering, hvorved der vil kunne påføres barnet eller den unge skader, som ikke vil kunne genoprettes, såfremt Ankestyrelsen ophæver kommunalbestyrelsens afgørelse på baggrund af anmodningen om vurdering.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til §§ 97, 98, 100 og 101 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov og til de almindelige bemærkninger, punkt 2.7.1.2 og 2.7.1.3.

Til nr. 25

§ 72 i retssikkerhedsloven vedrører opsættende virkning. Det fremgår af § 72, stk. 1, at klage over en afgørelse ikke har opsættende virkning, jf. dog § 72, stk. 2-6. Det fremgår af § 72, stk. 8, der med lovforslagets § 2, nr. 24, foreslås at blive stk. 9, at Ankestyrelsen ved afgørelser om støtte til køb af bil, jf. § 114, stk. 1 og 2, i serviceloven, samtidig kan træffe afgørelse om bortfald af bevilling, opsigelse af lån m.v.

Det fremgår af § 114, stk. 1, i serviceloven, at kommunalbestyrelsen skal yde støtte til køb af bil til personer med en varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne, når betingelserne i § 114, stk. 1, nr. 1-3, er opfyldt. Det fremgår af § 114, stk. 2, at støtten ydes som et rentefrit lån inden for en ramme på 199.000 kr. Støtte til køb af bil kan også gives til børn og unge under 18 år.

Det foreslås, at der i § 72, stk. 8, der med lovforslagets § 2, nr. 24, foreslås at blive stk. 9, indsættes en henvisning til § 90, nr. 7, i barnets lov.

Den foreslåede ændring vil betyde, at Ankestyrelsen ved afgørelser om støtte til køb af bil efter § 114, stk. 1 og 2, i serviceloven og § 90, nr. 7, i barnets lov, samtidig vil kunne træffe afgørelse om bortfald af bevilling, opsigelse af lån m.v.

Den foreslåede tilføjelse af § 90, nr. 7, i barnets lov til bestemmelsen i § 72, stk. 8, i retssikkerhedsloven, der med lovforslagets § 2, nr. 24, foreslås at blive stk. 9, er begrundet i, at bestemmelserne om hjælp og støtte til børn og unge i serviceloven foreslås udskilt i en selvstændig lov – barnets lov. Dette gælder også de bestemmelser i serviceloven, der efter gældende ret gælder både for børn, unge og voksne såsom § 114 i serviceloven, der med det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov foreslås reguleret særskilt for børn og unge i barnets lov. Der vil således være behov for en ændring af § 72, stk. 8, i retssikkerhedsloven, der med lovforslagets § 2, nr. 24, foreslås at blive stk. 9, således at Ankestyrelsen fortsat vil kunne træffe afgørelse om bortfald af bevilling, opsigelse af lån m.v., når støtten til køb af bil er givet til et barn eller en ung. Den foreslåede ændring vil ikke medføre materielle ændringer.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 90 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov og til de almindelige bemærkninger, punkt 2.7.1.2 og 2.7.1.3.

Til nr. 26

Det fremgår af § 73, stk. 1, nr. 2, i retssikkerhedsloven, at der kan ske indbringelse for retten efter de særlige regler i kapitel 43 a i retsplejeloven af Ankestyrelsens afgørelse i sager om børn og unge-udvalgets beslutninger, der er omfattet af § 169 i serviceloven.

Det foreslås, at henvisningen til § 169 i serviceloven i § 73, stk. 1, nr. 2, i retssikkerhedsloven ændres til § 147 i barnets lov.

Den foreslåede ændring vil medføre, at Ankestyrelsens afgørelser i sager om børne- og ungeudvalgets beslutninger, der er omfattet af § 147 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, vil kunne indbringes for retten efter de særlige regler i kapitel 43 a i retsplejeloven.

Den foreslåede ændring er begrundet i, at § 169 i serviceloven med lovforslagets § 1, nr. 32, foreslås ophævet. Reglerne i § 169 i serviceloven om mulighed for at indbringe Ankestyrelsens afgørelse for retten, foreslås dog med det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov videreført uden ændringer i barnets lov som § 147. Der er således behov for en ændring af § 73, stk. 1, nr. 2, i retssikkerhedsloven, så Ankestyrelsens afgørelser i sager om børne- og ungeudvalgets beslutninger fortsat vil kunne indbringes efter de særlige regler i kapitel 43 a i retsplejeloven.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, punkt 2.7.1.2 og 2.7.1.3.

Til nr. 27

Det fremgår af § 73, stk. 1, nr. 3, i retssikkerhedsloven, at der kan ske indbringelse for retten efter de særlige regler i kapitel 43 a i retsplejeloven af Ankestyrelsens afgørelse efter § 65, stk. 3, i serviceloven.

Det foreslås, at henvisningen til § 65, stk. 3, i serviceloven i § 73, stk. 1, nr. 3, i retssikkerhedsloven ændres til § 151, stk. 3, i barnets lov.

Den foreslåede ændring vil medføre, at Ankestyrelsens afgørelser efter § 151, stk. 3, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov vil kunne indbringes for retten efter de særlige regler i kapitel 43 a i retsplejeloven.

Den foreslåede ændring er begrundet i, at § 65, stk. 3, i serviceloven med lovforslagets § 1, nr. 14, foreslås ophævet. Reglerne i § 65, stk. 3, i serviceloven om Ankestyrelsens egendriftsbeføjelse, foreslås dog med det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov videreført uden ændringer i barnets lov som § 151, stk. 3. Der er således behov for en ændring af § 73, stk. 1, nr. 3, i retssikkerhedsloven, så Ankestyrelsens afgørelser i egen-driftssager fortsat vil kunne indbringes efter de særlige regler i kapitel 43 a i retsplejeloven.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, punkt 2.7.1.2 og 2.7.1.3.

Til nr. 28

§§ 82, 83 og 84 i retssikkerhedsloven vedrører dataindsamling. Det fremgår således af § 82, stk. 3, at kommunalbestyrelserne og regionsrådene har pligt til inden for en af ministeren fastsat frist at tilvejebringe og indsende statistiske oplysninger m.v., som social- og ældreministeren anmoder om, med hensyn til hjælpen efter §§ 79, 79 a, 83-84, 86, 88, 90-94 a, 119-122, 151-151 c, § 161, stk. 2 og 3, og §§ 192 og 192 a i serviceloven.

Det fremgår af § 83, stk. 2, i retssikkerhedsloven, at kommunalbestyrelserne har pligt til inden for en af social- og ældreministeren fastsat frist at give Social- og Ældreministeriet oplysninger om beslutninger og forventninger vedrørende udviklingen i hjælpen efter §§ 79, 79 a, 83-84, 86, 88, 90-94 a, 119-122, 151-151 c, § 161, stk. 2 og 3, og §§ 192 og 192 a i serviceloven, herunder om de mål, som de har sat for udviklingen.

Efter § 84, stk. 2, i retssikkerhedsloven kan social- og ældreministeren kan fastsætte regler om omfanget af oplysninger for hjælpen efter §§ 79, 79 a, 83-84, 86, 88, 90-94 a, 119-122, 151-151 c, § 161, stk. 2 og 3, og §§ 192 og 192 a i serviceloven, jf. § 82, stk. 3, og § 83, stk. 2 og 4, og om hvordan oplysningerne skal ajourføres og indsendes, herunder om leveranceform, leveranceformat og leverancefrist, og hvem der er datamodtager.

Det fremgår af § 44 i serviceloven, at bestemmelserne i § 83, § 84, stk. 1, og § 86, stk. 2, finder tilsvarende anvendelse vedrørende børn, der har behov herfor. Efter § 83 skal kommunalbestyrelsen tilbyde personlig hjælp og pleje, hjælp eller støtte til nødvendige praktiske opgaver i hjemmet og madservice, efter § 84, stk. 1, skal kommunalbestyrelsen tilbyde afløsning eller aflastning til ægtefæller, forældre eller andre nære pårørende, der passer en person med nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne, og efter §

86, stk. 2, skal kommunalbestyrelsen tilbyde hjælp til at vedligeholde fysiske eller psykiske færdigheder til personer, som på grund af nedsat fysisk eller psykisk funktions-evne eller særlige sociale problemer har behov herfor.

Det foreslås, at der i § 82, stk. 3, § 83, stk. 2, og § 84, stk. 2, i retssikkerhedsloven, indsættes en henvisning til § 90, nr. 1-3 og 11, i barnets lov.

De foreslåede ændringer vil, for så vidt angår § 82, stk. 3, betyde, at kommunalbestyrelserne og regionsrådene vil have pligt til inden for en af ministeren fastsat frist at tilvejebringe og indsende statistiske oplysninger m.v., som social- og ældreministeren anmoder om, med hensyn til hjælpen ikke blot efter §§ 79, 79 a, 83-84, 86, 88, 90-94 a, 119-122, 151-151 c, § 161, stk. 2 og 3, og §§ 192 og 192 a i serviceloven, men også efter § 90, nr. 1-3 og 11, i barnets lov.

De foreslåede ændringer vil, for så vidt angår § 83, stk. 2, i retssikkerhedsloven, betyde, at kommunalbestyrelserne vil have pligt til inden for en af social- og ældreministeren fastsat frist at give Social- og Ældreministeriet oplysninger om beslutninger og forventninger vedrørende udviklingen i hjælpen ikke blot efter §§ 79, 79 a, 83-84, 86, 88, 90-94 a, 119-122, 151-151 c, § 161, stk. 2 og 3, og §§ 192 og 192 a i serviceloven, men også efter § 90, nr. 1-3 og 11, i barnets lov, herunder om de mål, som de har sat for udviklingen.

Endelig vil de foreslåede ændringer, for så vidt angår § 84, stk. 2, i retssikkerhedsloven betyde, at social- og ældreministeren vil kunne fastsætte regler om omfanget af oplysninger om hjælpen ikke blot efter §§ 79, 79 a, 83-84, 86, 88, 90-94 a, 119-122, 151-151 c, § 161, stk. 2 og 3, og §§ 192 og 192 a i serviceloven, jf. § 82, stk. 3, og § 83, stk. 2 og 4, men også efter § 90, nr. 1-3 og 11, i barnets lov, og om, hvordan oplysningerne skal ajourføres og indsendes, herunder om leveranceform, leveranceformat og leverancefrist, og hvem der er datamodtager.

Den foreslåede tilføjelse af § 90, nr. 1-3 og 11, i barnets lov til bestemmelserne i § 82, stk. 3, § 83, stk. 2, og § 84, stk. 2, i retssikkerhedsloven er begrundet i, at bestemmelserne om hjælp og støtte til børn og unge i serviceloven med lovforslagets § 1 foreslås ophævet. Dette gælder også § 44 i serviceloven, der foreslås ophævet med lovforslagets § 1, nr. 14. Samtidigt foreslås bestemmelserne om hjælp og støtte til børn med det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov videreført i en selvstændig lov – barnets lov. Dette gælder også for § 44 i serviceloven, der foreslås videreført som § 90 i barnets lov. Der vil således være behov for en ændring af § 82, stk. 3, § 83, stk. 2, og § 84, stk. 2, i retssikkerhedsloven, således at der fortsat vil blive indsamlet data om personlig hjælp og pleje, hjælp eller støtte til nødvendige praktiske opgaver i hjemmet, madservice, aflastning og hjælp til vedligeholdelse af fysiske eller psykiske færdigheder til børn og unge, og at social- og ældreministeren vil kunne fastsætte regler om dataindsamlingen, uanset at hjælpen ydes efter det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov fremfor efter serviceloven. De foreslåede ændringer vil således ikke medføre materielle ændringer.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 90 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov og til de almindelige bemærkninger, punkt 2.7.1.2 og 2.7.1.3.

Til nr. 29

§ 88 i retssikkerhedsloven vedrører Børnerådet. Det fremgår således af bestemmelsens stk. 1, at social- og ældreministeren nedsætter et børneråd, som skal virke som fortaler for børn. Rådet er uafhængigt og tværfagligt sammensat. Som led i sin fortalervirksomhed skal rådet informere og rådgive regering og Folketing om børns forhold i samfundet samt arbejde på at sikre børns rettigheder. Rådet har endvidere til opgave at vurdere og informere om børns vilkår i Danmark. Rådet skal inddrage børns synspunkter i sit arbejde og kan som led i sin fortalervirksomhed anmode institutioner, hvor børn opholder sig, om at måtte aflægge dem besøg. Det fremgår af § 88, stk. 2, 1. pkt., at staten betaler udgifterne ved rådets virksomhed. Endelig er social- og ældreministeren med bestemmelsen i § 88, stk. 2, 2. pkt., givet bemyndigelse til at fastsætte regler om rådets sammensætning og opgaver.

Det foreslås, at overskriften før § 88 og § 88 ophæves.

Den foreslåede ophævelse vil betyde, at retssikkerhedsloven ikke vil indeholde bestemmelser om Børnerådet.

Den foreslåede ophævelse af § 88 er begrundet i, at hjælp og støtte til børn og unge, med det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov foreslås samlet i en særskilt lov – barnets lov. Det findes derfor hensigtsmæssigt, at bestemmelsen om Børnerådet, der skal virke som fortaler for børn, kommer til at fremgå af barnets lov.

Bestemmelsen i § 88 i retssikkerhedsloven foreslås i ændret form videreført i barnets lov som § 211 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 211 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov og til dette lovforslags almindelige bemærkninger, punkt 2.7.1.2 og 2.7.1.3.

Til § 3

Til nr. 1

§ 1 i socialtilsynsloven fastlægger lovens formål. Det fremgår således af bestemmelsens 1. pkt., at formålet med loven er at bidrage til at sikre, at borgerne ydes en indsats, der er i overensstemmelse med formålet med offentlige og private tilbud efter serviceloven og kapitel 40 i sundhedsloven.

Det foreslås, at der i § 1, 1. pkt., i socialtilsynsloven indsættes en henvisning til barnets lov.

Med den foreslåede ændring vil formålet med socialtilsynsloven efter § 1, 1. pkt., i socialtilsynsloven være at bidrage til at sikre, at borgerne ydes en indsats, der er i overensstemmelse med formålet med offentlige og private tilbud efter serviceloven, barnets lov og kapitel 40 i sundhedsloven.

Den foreslåede ændring er begrundet i, at tilbud efter serviceloven til børn og unge med det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov foreslås udskilt af serviceloven til en særskilt lov – barnets lov. Socialtilsynet vil i samme omfang som efter gældende ret skulle føre tilsyn med offentlige og private tilbud til børn og unge, og der er derfor behov for indsættelse af en henvisning til barnets lov i formålsbestemmelsen i § 1 i socialtilsynsloven. De foreslåede ændringer vil således ikke medføre materielle ændringer.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, punkt 2.7.1.2 og 2.7.1.3.

Til nr. 2

Efter § 3 i socialtilsynsloven har socialtilsynene hjemmel til at udføre en række opgaver opregnet i bestemmelsen. Det drejer sig efter § 3, stk. 1, nr. 2, om, at socialtilsynet kan tilbyde udførelse af opgaver efter delegation fra det ansvarlige regionsråd, jf. § 5, stk. 8, i serviceloven, eller fra den ansvarlige kommunalbestyrelse, jf. § 148 a, stk. 4, i serviceloven.

Af § 5, stk. 8, i serviceloven fremgår, at regionsrådet skal føre tilsyn med regionalt drevne tilbud efter §§ 103 og 104 og regionalt drevne tilbud efter §§ 32 og 36, jf. § 5, stk. 1, nr. 2. Det gælder dog ikke for tilbud, hvor en kommune har indgået en generel aftale om anvendelse af samtlige pladser i tilbuddet og om tilsyn. Regionsrådet kan delegere sin kompetence efter denne bestemmelse til socialtilsynet.

Det fremgår af § 148 a, stk. 1, at kommunalbestyrelsen fører generelt driftsorienteret tilsyn med egne tilbud efter serviceloven, som ikke er omfattet af § 4 i socialtilsynsloven, og med private tilbud efter serviceloven beliggende i kommunen, som ikke er omfattet af § 4 i socialtilsynsloven. Det driftsorienterede tilsyn omfatter tilsyn med tilbudenes personale, bygninger og økonomi. Det fremgår videre af § 148 a, stk. 4, i serviceloven, at kommunalbestyrelsen kan delegere sin kompetence efter denne bestemmelse til socialtilsynet.

Det foreslås, at der i § 3, stk. 1, nr. 2, i socialtilsynsloven indsættes henvisninger til § 157, stk. 1, og § 158, stk. 1, i barnets lov.

Den foreslåede ændring vil medføre, at socialtilsynet kan tilbyde udførelse af opgaver efter delegation fra det ansvarlige regionsråd, jf. § 5, stk. 8, i serviceloven og § 158, stk. 1, i barnets lov, eller fra den ansvarlige kommunalbestyrelse, jf. § 148 a, stk. 4, i serviceloven og § 157, stk. 1, i barnets lov.

Den foreslåede ændring sker som en konsekvens af, at tilbud efter serviceloven til børn og unge med det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov foreslås udskilt af serviceloven til en særskilt lov – barnets lov. For de tilbud efter barnets lov, som socialtilsynet efter § 4 i socialtilsynsloven, som foreslås ændret ved dette lovforslags § 3, nr. 4-6, i lighed med gældende ret ikke vil skulle føre tilsyn med, vil det ligeledes i overensstemmelse med gældende ret være henholdsvis regionsrådet som driftsherre og kommunalbestyrelsen som driftsherre eller som beliggenhedskommune for et privat tilbud, der skal føre det driftsorienterede tilsyn, jf. §§ 157 og 158 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov. Efter § 157, stk. 3, og § 158, stk. 3, i barnets lov vil henholdsvis kommunalbestyrelsen og regionsrådet kunne delegere udførelsen af denne opgave til socialtilsynet. Dette medfører et behov for ændring af § 3, stk. 1, nr. 2, i socialtilsynsloven, således at socialtilsynet fortsat kan påtage sig udførelsen af opgaven. De foreslåede ændringer vil således ikke medføre materielle ændringer.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til §§ 157 og 158 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov og til de almindelige bemærkninger, punkt 2.7.1.2 og 2.7.1.3.

Til nr. 3

Det fremgår af § 3, stk. 2, i socialtilsynsloven, at socialtilsynet efter anmodning fra den anbringende kommune skal oplyse, hvilke plejefamilier eller kommunale plejefamilier der i henhold til socialtilsynets oplysninger er egnede til at imødekomme de behov, den anbringende kommune konkret vurderer at et barn eller en ung har.

Det foreslås, at henvisningen kommunale plejefamilier i § 3, stk. 2, udgår.

Den foreslåede ændring vil medføre, at socialtilsynet efter anmodning fra den anbringende kommune vil skulle oplyse, hvilke plejefamilier der i henhold til socialtilsynets oplysninger er egnede til at imødekomme de behov, den anbringende kommune konkret vurderer at et barn eller en ung har.

Den foreslåede ændring er begrundet i, at begrebet kommunal plejefamilie udgik af lovgivningen med lov nr. 1530 af 18. december 2018 om ændring af lov om social service, lov om socialtilsyn, lov om voksenansvar for anbragte børn og unge og ligningsloven (Mere kvalitet i plejefamilier), hvorefter kommunale plejefamilier blev erstattet af plejefamilietyperne ”almene plejefamilier”, ”forstærkede plejefamilier” og ”specialiserede plejefamilier”. Der er ved en fejl ikke blevet gennemført de nødvendige konsekvensændringer i § 3, stk. 2, i socialtilsynsloven.

Til nr. 4

§ 4 i socialtilsynsloven vedrører lovens anvendelsesområde, dvs. hvilke tilbud socialtilsynet godkender og fører tilsyn med. Det fremgår af § 4, stk. 1, nr. 1, at socialtilsynet godkender og fører driftsorienteret tilsyn med almene plejefamilier, forstærkede plejefamilier og specialiserede plejefamilier efter § 66, stk. 1, nr. 1-3, i serviceloven.

§ 5 i socialtilsynsloven regulerer socialtilsynets godkendelse af tilbud. Efter § 5, stk. 11, 1. pkt., bortfalder en godkendelse fra socialtilsynet, hvis tilbuddet ikke har været benyttet til det godkendte formål i en sammenhængende periode på to år, dog tre år for almene plejefamilier, forstærkede plejefamilier og specialiserede plejefamilier, jf. § 66, stk. 1, nr. 1-3, i serviceloven.

§ 5 a i socialtilsynsloven indeholder særlige bestemmelser om godkendelsen af plejefamilier. Det fremgår således af § 5 a, stk. 1, at socialtilsynet ved sin godkendelse efter § 5 af almene plejefamilier, forstærkede plejefamilier og specialiserede plejefamilier, jf. § 66, stk. 1, nr. 1-3, i serviceloven, skal følge et fast koncept for godkendelsen, der er udstedt af Social- og Ældreministeriet, og som beskriver centrale elementer i godkendelsesforløbet og indeholder redskaber til afdækning og vurdering af ansøgernes kompetencer.

§ 12 a i socialtilsynsloven indeholder bestemmelser om socialtilsynets indhentning af straffeattester. Det fremgår af § 12 a, stk. 3, at socialtilsynet som led i sin godkendelse af en plejefamilie efter § 4, stk. 1, nr. 1, i socialtilsynsloven jf. § 66, stk. 1, nr. 1-3, i serviceloven, skal indhente straffeattest for personer, der søger om godkendelse som plejefamilie. Dette er en betingelse for, at plejefamilien kan godkendes.

Efter § 66, stk. 1, nr. 1-3, i serviceloven kan anbringelsessteder for børn og unge være almene plejefamilier, forstærkede plejefamilier og specialiserede plejefamilier.

Det foreslås, at henvisningerne i § 4, stk. 1, nr. 1, § 5, stk. 11, 1. pkt., § 5 a, stk. 1, og § 12 a, stk. 3, 1. pkt., i socialtilsynsloven til § 66, stk. 1, nr. 1-3, i serviceloven ændres til § 43, stk. 1, nr. 1-3, i barnets lov.

Den foreslåede ændring vil, for så vidt angår § 4, stk. 1, nr. 1, i socialtilsynsloven, betyde, socialtilsynet vil skulle godkende og føre driftsorienteret tilsyn med almene plejefamilier, forstærkede plejefamilier og specialiserede plejefamilier efter § 43, stk. 1, nr. 1-3, i barnets lov.

For så vidt angår § 5, stk. 11, 1. pkt., i socialtilsynsloven vil den foreslåede ændring medføre, at en godkendelse fra socialtilsynet vil bortfalde, hvis tilbuddet ikke har været benyttet til det godkendte formål i en sammenhængende periode på tre år, når der er tale om en almen plejefamilie, forstærket plejefamilie eller specialiseret plejefamilier efter § 43, stk. 1, nr. 1-3, i barnets lov.

For så vidt angår § 5 a, stk. 1, i socialtilsynsloven vil den foreslåede ændring betyde, at socialtilsynets forpligtelse til at anvende et fast koncept for godkendelse af almene plejefamilier, forstærkede plejefamilier og specialiserede plejefamilier vil finde anvendelse ved godkendelse af plejefamilier efter § 43, stk. 1, nr. 1-3, i barnets lov.

Endelig vil den foreslåede ændring, for så vidt angår § 12 a, stk. 3, 1. pkt., i socialtilsynsloven, betyde, at socialtilsynets forpligtelse til at indhente straffeattest for personer, der søger om godkendelse som plejefamilie, vil gælde for plejefamilier efter § 43, stk. 1, nr. 1-3, i barnets lov.

De foreslåede ændringer er begrundet i, at § 66, stk. 1, nr. 1-3, i serviceloven om plejefamilier med lovforslagets § 1, nr. 14, foreslås ophævet. Opregningen af plejefamilier i § 66, stk. 1, nr. 1-3, i serviceloven, foreslås videreført som § 43, stk. 1, nr. 1-3, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, dog med betegnelsen plejefamilier. Der er således behov for en ændring af § 4, stk. 1, nr. 1, § 5, stk. 11, 1. pkt., § 5 a, stk. 1, og § 12 a, stk. 3, 1. pkt., i socialtilsynsloven, således at bestemmelserne fortsat vil finde anvendelse for plejefamilier for anbragte børn og unge. De foreslåede ændringer vil således ikke medføre materielle ændringer.

Der henvises i øvrigt til § 43 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov og til de almindelige bemærkninger, punkt 2.7.1.2 og 2.7.1.3.

Til nr. 5

§ 4 i socialtilsynsloven vedrører lovens anvendelsesområde, dvs. hvilke tilbud socialtilsynet godkender og fører tilsyn med. Det fremgår af § 4, stk. 1, nr. 2, at socialtilsynet godkender og fører driftsorienteret tilsyn med døgntilbud efter § 66, stk. 1, nr. 6-8, jf. dog § 66 f, og §§ 107-110 i serviceloven samt stofmisbrugsbehandlingstilbud efter §§ 101 og 101 a i serviceloven.

Efter § 66, stk. 1, nr. 6-8, i serviceloven kan anbringelsessteder for børn og unge være opholdssteder for børn og unge, døgninstitutioner, herunder delvis lukkede døgninstitutioner og delvis lukkede afdelinger på døgninstitutioner samt sikrede døgninstitutioner og særligt sikrede afdelinger og pladser på efterskoler, frie fagskoler og frie grundskoler med kostafdeling. For så vidt angår sidstnævnte fremgår det af § 66 f, stk. 1, at hvis en efterskole, en fri fagskole eller en fri grundskole med kostafdeling har otte

pladser eller derunder til anbringelse af børn eller unge efter § 52, stk. 3, nr. 7, i serviceloven eller efter § 14 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet, skal den enkelte plads være godkendt som konkret egnet til det pågældende barn eller den pågældende unge af kommunalbestyrelsen i den anbringende kommune.

Det foreslås, at henvisningen i § 4, stk. 1, nr. 2, i socialtilsynsloven til § 66, stk. 1, nr. 6-8, jf. dog § 66 f i serviceloven ændres til § 43, stk. 1, nr. 6 og 7, jf. dog § 66 i barnets lov.

Den foreslåede ændring vil betyde, at socialtilsynet vil godkende og føre driftsorienteret tilsyn med opholdssteder for børn og unge, døgninstitutioner, herunder delvis lukkede døgninstitutioner og delvis lukkede afdelinger på døgninstitutioner samt sikrede døgninstitutioner og særligt sikrede afdelinger og pladser på efterskoler, frie fagskoler og frie grundskoler med kostafdeling efter § 43, stk. 1, nr. 6 og 7, i barnets lov, dog således at i overensstemmelse med § 66 i barnets lov vil den enkelte plads blot skulle være godkendt som konkret egnet til det pågældende barn eller den pågældende unge af kommunalbestyrelsen i den anbringende kommune, hvis en efterskole, en fri fagskole eller en fri grundskole med kostafdeling har otte pladser eller derunder til anbringelse af børn eller unge.

Den foreslåede ændringer er begrundet i, at § 66, stk. 1, nr. 6-8, i serviceloven om anbringelsessteder med lovforslagets § 1, nr. 14, foreslås ophævet. Opregningen af anbringelsessteder i § 66, stk. 1, nr. 6-8, i serviceloven, foreslås videreført som § 43, stk. 1, nr. 6 og 7, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov. For at sikre at socialtilsynet fortsat godkender og fører driftsorienteret tilsyn med de pågældende anbringelsessteder, er der behov for en ændring af § 4, stk. 1, nr. 2, i socialtilsynsloven, således at der indsættes henvisninger til de relevante bestemmelser i den foreslåede barnets lov. De foreslåede ændringer vil således ikke medføre materielle ændringer.

Der henvises i øvrigt til § 43 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov og til de almindelige bemærkninger, punkt 2.7.1.2 og 2.7.1.3.

Til nr. 6

Det fremgår af § 4, stk. 3, i socialtilsynsloven, at socialtilsynets godkendelse af og tilsyn med tilbud omfatter den samlede indsats efter serviceloven, som leveres i tilbuddet.

§ 7, stk. 3, i socialtilsynsloven fastsætter, at socialtilsynet ved varetagelsen af sin tilsynsopgave skal indhente relevant information, herunder efter § 7, stk. 3, nr. 3, at socialtilsynet skal indhente oplysninger om tilbud, som er nævnt i § 4, stk. 1, nr. 1-3, fra de kommuner, som har ansvar for de enkelte borgeres ophold i tilbuddet i henhold til serviceloven, jf. §§ 9-9 b i retssikkerhedsloven.

§ 10 i socialtilsynsloven vedrører socialtilsynets underretning og orientering af andre myndigheder. Efter § 10, stk. 1, skal socialtilsynet, hvis tilsynet bliver opmærksomt på bekymrende forhold i et tilbud, som er nævnt i § 4, stk. 1, nr. 1-3, underrette de kommuner, som har ansvar for de enkelte borgeres ophold i tilbuddet i henhold til serviceloven, jf. §§ 9-9 b i retssikkerhedsloven, når disse borgere kan blive berørt. Det fremgår videre af § 10, stk. 4, at socialtilsynet kan orientere den kommune, som har ansvar i henhold til serviceloven for den enkelte borgers ophold i tilbuddet, jf. §§ 9-9 b i retssikkerhedsloven, hvis socialtilsynet bliver opmærksomt på bekymrende forhold vedrørende kommunens opgaver i forhold til den enkelte borger.

Det foreslås, at der i tillæg til henvisningerne til serviceloven i § 4, stk. 3, § 7, stk. 3, nr. 3, og § 10, stk. 1 og 4, i socialtilsynsloven også henvises til barnets lov.

De foreslåede ændringer vil, for så vidt angår § 4, stk. 3, i socialtilsynsloven, betyde, at socialtilsynets godkendelse af og tilsyn med tilbud vil omfatte den samlede indsats efter serviceloven og barnets lov, som leveres i tilbuddet.

For så vidt angår § 7, stk. 3, nr. 3, i socialtilsynsloven, vil de foreslåede ændringer medføre, at forpligtelsen for socialtilsynet til at indhente oplysninger vil gælde indhentning af oplysninger fra de kommuner, som har ansvaret for borgerens ophold i tilbuddet i henhold til serviceloven og barnets lov, jf. §§ 9-9b i retssikkerhedsloven.

Tilsvarende vil med de foreslåede ændringer af § 10, stk. 1 og 4, i socialtilsynsloven gælde, at underretning henholdsvis orientering vil skulle gå til den kommune som i henhold til serviceloven eller barnets lov har ansvaret for den enkelte borgers ophold på tilbuddet, jf. §§ 9-9b i retssikkerhedsloven.

De foreslåede ændringer er for det første begrundet i, at indsatser og tilbud efter serviceloven til børn og unge med det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov foreslås udskilt af serviceloven til en særskilt lov – barnets lov. Dette medfører et behov for ændring af § 4, stk. 3, i socialtilsynsloven, så socialtilsynets tilsyn fortsat vil omfatte den samlede indsats, som leveres i tilbuddet, uanset at indsatserne nu er hjemlet i to forskellige love. For det andet er ændringerne begrundet i, at med det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov foreslås ikke blot indsatser og tilbud for børn og unge udskilt fra serviceloven til en særskilt lov – barnets lov, men ansvaret herfor foreslås også reguleret heri. Dette medfører behov for en tilføjelse af barnets lov i § 7, stk. 3, nr. 3, og § 10, stk. 1 og 4, i socialtilsynsloven, der indeholder henvisninger til, hvilken kommune der er ansvarlig for borgerens ophold i tilbuddet. De foreslåede ændringer vil således ikke medføre materielle ændringer.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, punkt 2.7.1.2 og 2.7.1.3.

Til nr. 7

§ 5 i socialtilsynsloven omhandler godkendelse af tilbud. Det fremgår af § 5, stk. 4, at socialtilsynets godkendelse er en betingelse for, at tilbud, som er nævnt i § 4, stk. 1, nr. 1-3, kan indgå i den kommunale forsyning, jf. § 4, stk. 3, i serviceloven. Tilbuddene, der er nævnt i § 4, stk. 1, nr. 1-3, i socialtilsynsloven er almene plejefamilier, forstærkede plejefamilier og specialiserede plejefamilier efter § 66, stk. 1, nr. 1-3, i serviceloven, døgntilbud efter § 66, stk. 1, nr. 6-8, jf. dog § 66 f, og §§ 107-110 i serviceloven samt stofmisbrugsbehandlingstilbud efter §§ 101 og 101 a i serviceloven samt tilbud i form af hjælp og støtte efter §§ 83-87, 97, 98 og 102 i serviceloven, når en række betingelser anført i § 4, stk. 1, nr. 3, litra a-d, i socialtilsynsloven er opfyldte. Bestemmelserne i § 4, stk. 1, nr. 1 og 2, foreslås ændret med dette lovforslags § 3, nr. 4 og 5.

Det fremgår af § 4, stk. 3, i serviceloven, at tilbud omfattet af krav om godkendelse, jf. § 4 i socialtilsynsloven, skal være godkendt af socialtilsynet for at kunne indgå i kommunens forsyning.

Det foreslås, at der i § 5, stk. 4, i socialtilsynsloven i tillæg til § 4, stk. 3, i serviceloven også henvises til § 12, stk. 2, i barnets lov.

Den foreslåede ændring vil medføre, at der i henvisningen i § 5, stk. 4, i socialtilsynsloven til socialtilsynets godkendelse som krav for at kunne indgå i den kommunale forsyning ikke blot vil blive henvist til § 4, stk. 3, i serviceloven, men også til § 12, stk. 2, i barnets lov.

Den foreslåede ændring er begrundet i, at med det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov foreslås ikke blot tilbud for børn og unge udskilt fra serviceloven til en særskilt lov – barnets lov, men forsyningsansvaret foreslås også reguleret i § 12, stk. 2, i barnets lov. Dette medfører behov for en tilføjelse af § 12, stk. 2, i barnets lov i § 5, stk. 4, i socialtilsynsloven. Den foreslåede ændring vil ikke medføre materielle ændringer.

Der henvises i øvrigt til § 12 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov og til de almindelige bemærkninger, punkt 2.7.1.2 og 2.7.1.3.

Til nr. 8

Det fremgår af § 5, stk. 6, i socialtilsynsloven, at socialtilsynet, når særlige grunde taler for det, kan træffe afgørelse om, at tilbud og plejefamilier, som er nævnt i § 4, stk. 1, nr. 1-3, og som ikke er godkendt af socialtilsynet, og som kommunalbestyrelsen i akut-situationer har visiteret borgere til i en periode på op til tre uger, jf. § 4, stk. 4, i serviceloven, kan anvendes i yderligere tre uger.

Det fremgår af § 4, stk. 4, i serviceloven, at i tilfælde, hvor der er et akut behov for at placere en borger, og der ikke kan findes et egnet godkendt tilbud, kan et tilbud dog i op til tre uger indgå i den kommunale forsyning uden godkendelse. Socialtilsynet skal orienteres straks om anvendelsen af tilbud, der ikke er godkendt af socialtilsynet og kan på anmodning fra den visiterende eller anbringende kommunalbestyrelse, når særlige grunde taler for det, træffe afgørelse om, at et tilbud som ikke er godkendt af socialtilsynet kan anvendes i yderligere tre uger, jf. § 5, stk. 6, i socialtilsynsloven.

Det foreslås, at der i § 5, stk. 6, i socialtilsynsloven i tillæg til § 4, stk. 4, i serviceloven også henvises til § 12, stk. 3, i barnets lov.

Den foreslåede ændring vil betyde, at der i henvisningen i § 5, stk. 6, i socialtilsynsloven, til muligheden for at ikkegodkendte tilbud og plejefamilier kan indgå i den kommunale forsyning i yderligere tre uger med socialtilsynets godkendelse ikke blot henvises til § 4, stk. 4, i serviceloven, men også til § 12, stk. 3, i barnets lov.

Den foreslåede ændring begrundet i, at med det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov foreslås ikke blot tilbud for børn og unge udskilt fra serviceloven til en særskilt lov – barnets lov, men forsyningsansvaret, herunder muligheden for at anvende ikkegodkendte tilbud, foreslås reguleret i § 12, stk. 3, i barnets lov. Dette medfører behov for en tilføjelse af § 12, stk. 3, i barnets lov i § 5, stk. 6, i socialtilsynsloven. Den foreslåede ændring vil ikke medføre materielle ændringer.

Der henvises i øvrigt til § 11 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov og til de almindelige bemærkninger, punkt 2.7.1.2 og 2.7.1.3.

Til nr. 9

§ 5 i socialtilsynsloven omhandler godkendelse af tilbud. Tilbuddene, der er nævnt i § 4, stk. 1, nr. 1-3, i socialtilsynsloven er bl.a. almene plejefamilier, forstærkede plejefamilier og specialiserede plejefamilier efter § 66, stk. 1, nr. 1-3, i serviceloven. Bestemmelserne i § 4, stk. 1, nr. 1 og 2, foreslås ændret med dette lovforslags § 3, nr. 2 og 3.

Det fremgår af § 5 a, stk. 1, at socialtilsynet ved sin godkendelse efter § 5 af almene plejefamilier, forstærkede plejefamilier og specialiserede plejefamilier, jf. § 66, stk. 1, nr. 1-3, i serviceloven, skal følge et fast koncept for godkendelsen, der er udstedt af Social- og Ældreministeriet, og som beskriver centrale elementer i godkendelsesforløbet og indeholder redskaber til afdækning og vurdering af ansøgernes kompetencer.

Det fremgår af § 5, stk. 4, at socialtilsynets godkendelse er en betingelse for, at tilbud, som er nævnt i § 4, stk. 1, nr. 1-3, kan indgå i den kommunale forsyning, jf. § 4, stk. 3, i serviceloven. Af § 4, stk. 4, i serviceloven fremgår det, at i tilfælde, hvor der er et akut behov for at placere en borger, og der ikke kan findes et egnet godkendt tilbud, kan et tilbud dog i op til tre uger indgå i den kommunale forsyning uden godkendelse. Socialtilsynet skal orienteres straks om anvendelsen af tilbud, der ikke er godkendt af socialtilsynet og kan på anmodning fra den visiterende eller anbringende kommunalbestyrelse, når særlige grunde taler for det, træffe afgørelse om, at et tilbud som ikke er godkendt af socialtilsynet kan anvendes i yderligere tre uger, jf. § 5, stk. 6, i socialtilsynsloven.

Det foreslås at indsætte en ny § 5 b i socialtilsynsloven, som medfører, en anbringende kommune under helt særlige omstændigheder tilfælde kan anmode et socialtilsyn om at undergive en anmodning om godkendelse som plejefamilie en særlig hurtig behandling og træffe afgørelse at godkende en plejefamilie inden for en periode på seks uger, hvis kommunen har anbragt et barn eller en unge i en ikkegodkendt plejefamilie.

Det foreslås med den foreslåede § 5 b, *stk. 1*, at en kommunalbestyrelse under helt særlige omstændigheder skal kunne anmode socialtilsynet om at undergive en anmodning om godkendelse som plejefamilie en særlig hurtig behandling, hvis følgende betingelser er opfyldt:

- 1) Barnet eller den unge er anbragt uden for hjemmet ved en afgørelse truffet efter § 143, stk. 1, i barnets lov i en plejefamilie, jf. § 12, stk. 3, i barnets lov, der ikke er godkendt af socialtilsynet efter §§ 5 og 5 a.
- 2) Kommunalbestyrelsen forventer, at barnet eller den unge skal være anbragt uden for hjemmet, jf. § 46, stk. 1, eller § 47, stk. 1, i barnets lov, ud over perioden for afgørelsen efter § 143, stk. 1, i barnets lov.
- 3) Kommunalbestyrelsen har ikke mulighed for at anbringe barnet i en plejefamilie, der allerede er godkendt af socialtilsynet, og har afsøgt mulighederne for anbringelse i en netværksplejefamilie, jf. § 58 i barnets lov.
- 4) Kommunalbestyrelsen har en forventning om, at plejefamilien opfylder betingelserne for at blive godkendt af socialtilsynet efter § 5, stk. 1, og § 5 a, og at barnet eller den unge vil forblive anbragt hos familien efter godkendelsen.

Det foreslås i *stk. 2*, at kommunalbestyrelsen i sin anmodning til socialtilsynet vil skulle redegøre for opfyldelsen af betingelserne i det foreslåede stk. 1, nr. 1-4, og begrunde, hvordan plejefamilien vurderes at kunne imødekomme barnets eller den unges behov for hjælp og støtte.

Det foreslås i *stk. 3*, at hvis socialtilsynet vurderer, at betingelserne i de foreslåede *stk. 1*, nr. 1-4, og *stk. 2* er opfyldt, vil socialtilsynet skulle træffe efter § 5, *stk. 1*, og § 5 a inden seks uger regnet fra kommunens afgørelse om at anbringe barnet eller den unge i den konkrete plejefamilie.

Det foreslås i *stk. 4*, at socialtilsynet skal kunne afvise kommunalbestyrelsens anmodning, jf. det foreslåede *stk. 1*, hvis socialtilsynet ikke finder, at betingelserne i det foreslåede *stk. 1*, nr. 1-4 og *stk. 2* er opfyldt. Socialtilsynets vurdering vil ikke kunne indbringes for anden administrativ myndighed.

Det foreslås i *stk. 5*, at kommunalbestyrelsens anmodning, jf. den foreslåede *stk. 1*, vil skulle sendes til det kompetente socialtilsyn, jf. § 2 i socialtilsynsloven, samtidig med orienteringen af socialtilsynet om anvendelsen af den ikkegodkendte plejefamilie, jf. § 12, *stk. 3*, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov.

Forslaget medfører, at en anbringende kommunalbestyrelse under helt særlige omstændigheder vil kunne anmode socialtilsynet om at behandle en anmodning om godkendelse af en konkret plejefamilie, som ikke allerede er godkendt af socialtilsynet, og træffe afgørelse i en fast-track ordning, det vil sige inden for en periode på seks uger fra det tidspunkt, hvor kommunalbestyrelsen har anbragt et barn eller en ung i plejefamilien. De seks uger svarer til den periode, hvor en kommunalbestyrelse, jf. § 4, *stk. 4*, i serviceloven og § 5, *stk. 6*, i socialtilsynsloven kan anvende f.eks. en plejefamilie, der ikke allerede er godkendt af socialtilsynet.

At der er tale om helt særlige tilfælde fremgår af betingelserne for den foreslåede bestemmelsens anvendelse, jf. det foreslåede *stk. 1*, nr. 1-4, og *stk. 2*, hvoraf det bl.a. fremgår, at der vil skulle være tale om en anbringelse, hvor der er truffet afgørelse efter reglerne i § 143, *stk. 1*, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, om afgørelser truffet af formanden eller næstformanden for kommunens børne- og ungeudvalg (formandsafgørelser), fordi sagen af hensyn til barnets eller den unges øjeblikkelige behov ikke kan afvente, at sagen behandles i børne- og ungeudvalget.

Det vil desuden være en betingelse for anvendelse af fast-track ordningen, at den anbringende kommunalbestyrelse uden resultat har afsøgt mulighederne for anvendelse af godkendte plejefamilier samt muligheden for anbringelse i en netværksplejefamilie.

Kommunalbestyrelsen vil skulle vurdere, om plejefamilien vil kunne opfylde betingelserne for at blive godkendt som generelt egnet plejefamilie af socialtilsynet, og at plejefamilien vil kunne opfylde barnets eller den unges behov for støtte, samt at barnet eller den unge vil forblive anbragt i den konkrete plejefamilie. Fast-track ordningen vil således ikke kunne anvendes til foreløbige eller helt kortvarige anbringelser.

Kommunalbestyrelsen vil i sin anmodning til kommunalbestyrelsen skulle redegøre for, om og hvordan de samlede betingelser for anvendelse af fast-track ordningen er opfyldt. Socialtilsynet vil kunne afvise kommunalbestyrelsens anmodning, hvis socialtilsynet ikke finder, at betingelserne for anvendelse af fast-track ordningen er opfyldt, og afvisningen vil ikke kunne indbringes for anden administrativ myndighed. Hvis anmodningen afvises, og plejefamilien således ikke godkendes af socialtilsynet inden for de angivne seks uger, vil kommunalbestyrelsen ikke kunne opretholde den konkrete anbringelse ud over de seks uger.

Hvis socialtilsynet vurderer, at betingelserne for anvendelse af fast-track ordningen er opfyldt, vil socialtilsynet skulle gennemføre en fuld godkendelsesproces inden for de angivne seks uger. En plejefamilie, der godkendes i fast-track ordningen vil således skulle opfylde de samme krav som andre plejefamilier, og socialtilsynet vil skulle anvende det fastsatte koncept for godkendelsen af plejefamilier, jf. § 5 a i socialtilsynsloven.

Socialtilsynet vil have mulighed for at godkende plejefamilien med vilkår, jf. § 5, stk. 7, hvis tilsynet ved udløbet af seks-ugers fristen vurderer, at plejefamilien vil kunne godkendes, men der f.eks. mangler enkelte skridt eller opfyldelse af kriterier i godkendelseskonceptet i godkendelsen.

En plejefamilie, som bliver godkendt i en fast-track ordning vil være generelt godkendt og ikke alene godkendt som plejefamilie for det barn eller den unge, som begrundede godkendelse i fast-track ordningen.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger punkt 2.6.2 og 2.6.3.

Til nr. 10

Det fremgår af § 6, stk. 3, i socialtilsynsloven, at hvis et tilbud er omfattet af § 66, stk. 1, nr. 8, i serviceloven, fører socialtilsynet ikke tilsyn med tilbuddets organisation, ledelse og økonomi.

§ 16 i socialtilsynsloven omhandler tilbuddenes årsbudget. Det fremgår af § 16, stk. 1, at tilbud som nævnt i § 4, stk. 1, nr. 2-4, med undtagelse af tilbud efter § 66, stk. 1, nr. 8, i serviceloven, der søger om godkendelse, eller som er godkendt af socialtilsynet, som grundlag for godkendelsen og det driftsorienterede tilsyn efter socialtilsynsloven skal udarbejde et årsbudget for varetagelsen af opgaverne efter serviceloven, der skal godkendes af socialtilsynet.

Efter § 66, stk. 1, nr. 8, i serviceloven kan et anbringelsessted for børn og unge være pladser på efterskoler, frie fagskoler og frie grundskoler med kostafdeling.

Det foreslås, at henvisningerne i § 6, stk. 3, og § 16, stk. 1, i socialtilsynsloven til § 66, stk. 1, nr. 8, i serviceloven ændres til § 43, stk. 1, nr. 7, i barnets lov.

De foreslåede ændringer vil, for så vidt angår § 6, stk. 3, i socialtilsynsloven, medføre, at socialtilsynet ikke vil føre tilsyn med tilbuddets organisation, ledelse og økonomi, hvis der er tale om et tilbud efter § 43, stk. 1, nr. 7, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, dvs. pladser på efterskoler, frie fagskoler og frie grundskoler med kostafdeling.

For så vidt angår § 16, stk. 1, i socialtilsynsloven, vil de foreslåede ændringer betyde, at tilbud efter § 43, stk. 1, nr. 7, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, dvs. pladser på efterskoler, frie fagskoler og frie grundskoler med kostafdeling, efter § 16, stk. 1, i socialtilsynsloven, ikke vil være omfattet af kravet om udarbejdelse af et årsbudget.

De foreslåede ændringer er begrundet i, at § 66, stk. 1, nr. 8, i serviceloven om pladser på efterskoler, frie fagskoler og frie grundskoler med kostafdeling som anbringelses-

sted med lovforslagets § 1, nr. 14, foreslås ophævet. Opregningen af pladser på efterskoler, frie fagskoler og frie grundskoler med kostafdeling som anbringelsessted i § 66, stk. 1, nr. 8, i serviceloven, foreslås videreført uden ændringer som § 43, stk. 1, nr. 7, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov. Dette medfører et behov for ændring af § 6, stk. 3, og § 16, stk. 1, i socialtilsynsloven, således at pladser på efterskoler, frie fagskoler og frie grundskoler med kostafdeling som anbringelsessteder i lighed med eftergældende ret ikke vil skulle udarbejde et årsbudget, og socialtilsynet ikke vil føre tilsyn med deres organisation, ledelse og økonomi. De foreslåede ændringer vil således ikke medføre materielle ændringer.

Der henvises i øvrigt til § 43 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov og til de almindelige bemærkninger, punkt 2.7.1.2 og 2.7.1.3.

Til nr. 11

§ 7 i socialtilsynsloven vedrører socialtilsynets driftsorienterede tilsyn. Efter § 7, stk. 3, skal socialtilsynet ved varetagelsen af tilsynsopgaven indhente relevant information, herunder efter § 7, stk. 3, nr. 5, oplysninger fra ungekriminalforsorgen om delvis lukkede døgninstitutioner, delvis lukkede afdelinger på døgninstitutioner, sikrede døgninstitutioner og særligt sikrede afdelinger efter § 66, stk. 1, nr. 7, i serviceloven.

Efter § 66, stk. 1, nr. 7, i serviceloven kan et anbringelsessted for børn og unge være døgninstitutioner, herunder delvis lukkede døgninstitutioner og delvis lukkede afdelinger på døgninstitutioner samt sikrede døgninstitutioner og særligt sikrede afdelinger.

Det foreslås, at henvisningen i § 7, stk. 3, nr. 5, i socialtilsynsloven til § 66, stk. 1, nr. 7, i serviceloven ændres til § 43, stk. 1, nr. 6, i barnets lov.

Den foreslåede ændringer vil medføre, at socialtilsynet i forbindelse med det driftsorienterede tilsyn vil skulle indhente oplysninger fra ungekriminalforsorgen om delvis lukkede døgninstitutioner, delvis lukkede afdelinger på døgninstitutioner, sikrede døgninstitutioner og særligt sikrede afdelinger efter § 43, stk. 1, nr. 6, i barnets lov.

Den foreslåede ændring er begrundet i, at § 66, stk. 1, nr. 7, i serviceloven om døgninstitutioner, herunder delvis lukkede døgninstitutioner og delvis lukkede afdelinger på døgninstitutioner samt sikrede døgninstitutioner og særligt sikrede afdelinger, som anbringelsessteder med lovforslagets § 1, nr. 14, foreslås ophævet. Opregningen af døgninstitutioner, herunder delvis lukkede døgninstitutioner og delvis lukkede afdelinger på døgninstitutioner samt sikrede døgninstitutioner og særligt sikrede afdelinger, som anbringelsessteder i § 66, stk. 1, nr. 7, i serviceloven, foreslås videreført som § 43, stk. 1, nr. 6, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov. Dette medfører et behov for ændring af § 7, stk. 3, nr. 5, i socialtilsynsloven, således at socialtilsynet i forbindelse med det driftsorienterede tilsyn i lighed med eftergældende ret vil skulle indhente oplysninger fra ungekriminalforsorgen om delvis lukkede døgninstitutioner, delvis lukkede afdelinger på døgninstitutioner, sikrede døgninstitutioner og særligt sikrede afdelinger. De foreslåede ændringer vil således ikke medføre materielle ændringer.

Der henvises i øvrigt til § 43 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov og til de almindelige bemærkninger, punkt 2.7.1.2 og 2.7.1.3.

Til nr. 12

Det fremgår af § 9, stk. 1, i socialtilsynsloven, at socialtilsynet skal udarbejde en årsrapport om tilbuddenes kvalitet. Af bestemmelsens 2. pkt. fremgår, at rapportens konklusioner skal indgå i drøftelserne om den rammeaftale på det sociale område og det almene ældreboligområde, som hvert andet år indgås mellem kommunalbestyrelserne i regionen og regionsrådet, jf. § 6 i serviceloven.

Efter § 6, stk. 1, i serviceloven indgår kommunalbestyrelserne i regionen og regionsrådet hvert andet år en rammeaftale om faglig udvikling, styring og koordinering af de kommunale og regionale tilbud efter denne lov, som er beliggende i regionen.

Det foreslås, at der i § 9, stk. 1, i socialtilsynsloven til henvisningen til § 6 i serviceloven tilføjes en henvisning til § 173 i barnets lov.

Med den foreslåede ændring vil der mht. rammeaftaler blive henvist til såvel § 6 i serviceloven og § 173 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov i § 9, stk. 1, i socialtilsynsloven.

Den foreslåede ændring begrundet i, at med det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov foreslås ikke blot tilbud for børn og unge udskilt fra serviceloven til en særskilt lov – barnets lov, men også strukturerne omkring tilbud til børn og unge, herunder indgåelsen af rammeaftaler, foreslås reguleret i § 173 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov. Dette medfører behov for en tilføjelse af § 173 i barnets lov til § 9, stk. 1, i socialtilsynsloven. Den foreslåede ændring vil ikke medføre materielle ændringer.

Der henvises i øvrigt til § 173 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov og til de almindelige bemærkninger, punkt 2.7.1.2 og 2.7.1.3.

Til nr. 13

§ 16 i socialtilsynsloven omhandler tilbuddenes årsbudget. Det fremgår af § 16, stk. 1, at tilbud som nævnt i § 4, stk. 1, nr. 2-4, med undtagelse af tilbud efter § 66, stk. 1, nr. 8, i serviceloven, der søger om godkendelse, eller som er godkendt af socialtilsynet, som grundlag for godkendelsen og det driftsorienterede tilsyn efter socialtilsynsloven skal udarbejde et årsbudget for varetagelsen af opgaverne efter serviceloven, der skal godkendes af socialtilsynet.

Det foreslås, at der i tillæg til henvisningerne til serviceloven i § 16, stk. 1, i socialtilsynsloven også henvises til barnets lov.

Den foreslåede ændring vil betyde, at tilbud omfattet af socialtilsynets godkendelse og tilsyn efter § 16, stk. 1, i socialtilsynsloven vil skulle udarbejde et årsbudget for varetagelsen af opgaver efter serviceloven og barnets lov.

De foreslåede ændringer er begrundet i, at indsatser og tilbud efter serviceloven til børn og unge med det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov foreslås udskilt af serviceloven til en særskilt lov – barnets lov. Dette medfører et behov for ændring af § 16, stk. 1, i socialtilsynsloven, så tilbuddenes årsbudget fortsat skal vedrøre varetagelsen af opgaver for efter den socialretlige lovgivning om indsatser for børn, unge og voksne, dvs. efter både serviceloven og det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov. Den foreslåede ændring vil således ikke medføre materielle ændringer.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, punkt 2.7.1.2 og 2.7.1.3.

Til § 4

Til nr. 1

Det fremgår af § 9, stk. 3, i adoptionsloven, at der kan meddeles adoption uden samtykke fra barnets forældre, hvis betingelserne for anbringelse af barnet uden for hjemmet i § 58, stk. 1, nr. 1 eller 2, i serviceloven er opfyldt, og det er sandsynliggjort, at forældrene varigt vil være ude af stand til at varetage omsorgen for barnet, og at adoption af hensyn til kontinuiteten og stabiliteten i barnets opvækst vil være bedst for barnet.

Det foreslås, at henvisningen til § 58, stk. 1, nr. 1 eller 2, i serviceloven i § 9, stk. 3, i adoptionsloven ændres til § 47, stk. 1, nr. 1 eller 2, i barnets lov.

Den foreslåede ændring er begrundet i, at § 58, stk. 1, nr. 1 og 2, i serviceloven med lovforslagets § 1, nr. 14, foreslås ophævet. Samtidigt foreslås indholdet af § 58, stk. 1, nr. 1 og 2, i serviceloven videreført med sproglige ændringer som § 47, stk. 1, nr. 1 og 2, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov. Der er derfor behov for at ændre henvisningen til § 58 i serviceloven i § 9, stk. 3, i adoptionsloven. Den foreslåede ændring vil således ikke medføre materielle ændringer.

Der henvises i øvrigt til § 47 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov og til de almindelige bemærkninger, punkt 2.7.1.2 og 2.7.1.3

Til nr. 2

Det fremgår af § 2 i adoptionsloven, at adoption kun må bevilges, når den efter foretagelsen undersøgelse kan antages at være bedst for den, som ønskes adopteret, og denne enten ønskes opfostret hos adoptanten eller har været opfostret hos denne, eller der foreligger anden særlig grund til adoptionen.

Det fremgår af § 7 i adoptionsloven, at adoption af en person under 18 år kræver samtykke fra forældrene. Hvis den ene af forældrene er uden del i forældremyndigheden, forsvundet eller på grund af sindssygdom, åndssvaghed eller lignende tilstand er ude af stand til at handle fornuftmæssigt, kræves kun samtykke fra den anden forælder. Gælder dette begge forældrene, kræves samtykke fra værge.

Fra forældre, hvis samtykke ikke kræves efter lovens § 7, skal der efter lovens § 13 inden afgørelsen som udgangspunkt indhentes en erklæring. Efter § 8, stk. 2, i adoptionsloven kan samtykke til adoption ikke modtages før tre måneder efter barnets fødsel, medmindre ganske særlige forhold foreligger.

Selvom moren ønsker at bortadoptere sit nyfødte barn, indebærer bestemmelserne i §§ 7 og 13 i adoptionsloven, at adoptionen som udgangspunkt ikke kan gennemføres, før det er fastslået, hvem der anses som far eller medmor til barnet. Herved sikres det, at barnets far eller medmor får mulighed for at udtale sig om adoptionsspørgsmålet, og får muligheden for at søge at få forældremyndigheden over barnet. Ønsker en mulig far eller medmor ikke at tilslutte sig adoptionen, sættes adoptionssagen som udgangspunkt i bero, indtil forældreskabet er endeligt fastlagt.

Et barn kan efter § 9, stk. 3, i adoptionsloven frigives til adoption uden samtykke, hvis betingelserne for anbringelse af barnet uden for hjemmet uden samtykke i § 58, stk. 1, nr. 1 eller 2, i serviceloven er opfyldt, og det er sandsynliggjort, at forældrene varigt vil

være ude af stand til at varetage omsorgen for barnet, og at adoption af hensyn til kontinuiteten og stabiliteten i barnets opvækst vil være bedst for barnet.

Betingelsen i § 9, stk. 3, om, at det skal være sandsynliggjort, at forældrene varigt er ude af stand til at varetage omsorgen for barnet, forudsætter, at forældrene er ude af stand til at varetage omsorgen for barnet i hele barnets opvækst. Dette indebærer, at der skal foretages en prognosevurdering af den fremtidige forældreevne og dermed en vurdering af, hvordan fremtiden vil forme sig for barnet, hvis barnet ikke gennem adoption får en ny familie. Det forhold, at en forælder har nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne og derfor har behov for f.eks. praktisk hjælp til at varetage forældreskab, betyder ikke i sig selv, at forælderen er uden forældreevne.

Gennemførelsen af adoption efter § 9, stk. 3, forudsætter, at forældrenes og barnets forhold og deres indbyrdes relationer er blevet grundigt belyst og nøje vurderet. Ved bortadoption af helt små børn inddrages bl.a. fødselsoplysninger fra hospitalet

En sag om adoption uden samtykke består af to adskilte dele: Først træffes der afgørelse om frigivelse af barnet til adoption uden forældrenes samtykke. Kommunalbestyrelsen, børn og unge-udvalget og Ankestyrelsen samt i nogle situationer også domstolene er involveret i disse afgørelser. Når Ankestyrelsen har truffet afgørelse om, at barnet kan frigives til adoption uden samtykke efter § 9, stk. 3, tager Adoptionsnævnet stilling til, hvem der skal adoptere barnet, og barnet placeres derefter midlertidigt hos den kommende adoptant. I tilfælde hvor adoptionen gennemføres som en familieadoption, foretager Adoptionsnævnet ikke denne matchning.

Hvis kommunalbestyrelsen vurderer, at barnet bør bortadopteres, og at adoption vil kunne gennemføres uden samtykke efter § 9, 2-4, i adoptionsloven, forelægger kommunalbestyrelsen efter § 68 e, stk. 1, i serviceloven sagen for børn og unge-udvalget.

På baggrund af indstillingen fra kommunalbestyrelsen kan børn og unge-udvalget efter § 68 f i serviceloven indstille til Ankestyrelsen, at styrelsen træffer afgørelse om, at barnet adopteres efter § 9, stk. 2-4, i adoptionsloven. Når Ankestyrelsen har modtaget en indstilling efter § 68 f i serviceloven fra børn og unge-udvalget om, at et barn adopteres uden samtykke, træffer Ankestyrelsen efter § 10 i adoptionsloven afgørelse om adoption af barnet efter lovens § 9.

Bestemmelsen i § 8, stk. 2, i adoptionsloven, hvorefter samtykke til adoption ikke kan modtages før tre måneder efter barnets fødsel, indebærer efter Ankestyrelsens praksis, at der tidligst tre måneder efter barnets fødsel træffes afgørelse om at frigive barnet til adoption uden samtykke.

Afgørelsen om frigivelse af barnet til adoption kan forlanges indbragt for byretten. Afgørelsen om frigivelse af barnet til adoption kan forlanges indbragt for byretten inden 14 dage. Ankestyrelsen kan derfor ikke meddele bevilling til adoption af barnet, før denne frist er udløbet. Indbringes afgørelsen for domstolene, kan Ankestyrelsen ikke meddele bevilling til adoption af barnet, før dommen er endelig

Når barnet ikke kan bortadopteres fra fødslen, selvom forældrene ikke kan tage sig af det, kan der efter § 58 i serviceloven træffes afgørelse om anbringelse af barnet uden for hjemmet uden samtykke. Efter § 75 i serviceloven kan formanden eller i dennes fravær næstformanden for børn og unge-udvalget bl.a. træffe foreløbige afgørelser efter lovens § 58, som af hensyn til barnets øjeblikkelige behov ikke kan afvente, at sagen behandles i børn og unge-udvalget.

Det foreslås, at i § 9, stk. 3, i adoptionsloven ændres »opfyldt« til: »opfyldt,« og at der i bestemmelsen som nyt 2. pkt. indsættes en bestemmelse, hvorefter afgørelse om adoption uden samtykke efter den gældende bestemmelse i § 9, stk. 3, kan træffes inden barnets fødsel.

Den første ændring er rent redaktionelt, og den vil derfor ikke medføre materielle ændringer.

Det foreslåede nye 2. pkt. vil betyde, at Ankestyrelsen inden fødslen vil kunne træffes afgørelse om at frigive barnet til adoption uden samtykke fra forældrene. Denne afgørelse vil forældrene kunne forlange indbragt for byretten, hvis afgørelse vil kunne indbringes for landsretten. Hvis afgørelsen om at frigive barnet til adoption indbringes for domstolene, vil forslaget også give byretten og landsretten mulighed for at træffe afgørelse i sagen inden fødslen.

Forslaget vil ikke ændre ved, at en afgørelse om frigivelse af et barn til adoption fortsat ikke bør træffes, før faderskabet eller medmoderskabet til barnet er fastslået, eller før eventuelle mulige fædre og medmødre er blevet identificeret, eller det konstateres, at de ikke kan identificeres, og alle identificerede mulige fædre og medmødre har haft mulighed for at udtale sig om adoptionsspørgsmålet i overensstemmelse med § 13 i adoptionsloven.

Når Ankestyrelsen inden fødslen har truffet afgørelse om at frigive barnet til adoption, vil Ankestyrelsen straks efter fødslen bede Adoptionsnævnet matche det frigivne barn med en adoptant og straks efter matchningen placere barnet hos den valgte adoptant efter § 32 a i adoptionsloven. Efter den i lovforslagets § 4, nr. 9, foreslåede ændring af § 32 a i adoptionsloven vil barnet også kunne placeres hos en adoptionsansøger, der skal adoptere barnet gennem familieadoption.

Proceduren for Adoptionsnævnets udvælgelse af, hvem der skal adoptere barnet, er fastlagt i adoptionsbekendtgørelsen og i nævnets forretningsorden. Proceduren er fastlagt med henblik på at sikre, at barnet adopteres af den adoptant, der har de bedste forudsætninger til at sikre barnet den bedste opvækst, herunder har de fornødne ressourcer til at håndtere barnets helbredsmæssige eller mentale situation. Denne matchning mellem barn og adoptant foretages på grundlag af oplysninger om barnets og de mulige adoptanters situation.

Som led i udmøntningen af ordningen vil adoptionsbekendtgørelsen og forretningsordenen blive ændret sådan, at Adoptionsnævnet straks efter fødslen vil kunne udvælge, hvem der skal adoptere barnet. Det bemærkes, at denne udvælgelse ikke vil kunne foretages før fødslen, da nævnet som nævnt matcher et barn med kommende adoptanter ud fra barnets konkrete behov. Vurderingen af et barns behov vil bl.a. bero på en pædiatererklæring foretaget af nævnets pædiater på baggrund af helbredsoplysninger om barnet efter fødslen.

Der vil dog ikke være noget til hinder for, at udvælgelsen forberedes inden fødslen på grundlag af de foreliggende oplysninger om det ufødte barn. På den måde vil det være muligt at foretage udvælgelsen straks efter fødslen eller i forbindelse med udskrivningen af barnet fra fødeafdelingen.

Selvom en sag om adoption uden samtykke indledes i god tid inden barnets fødsel, vil det dog ikke være sikkert, at det vil være muligt for Ankestyrelsen at træffe afgørelse efter § 9, stk. 3, i adoptionsloven om frigivelse af barnet til adoption inden fødslen. Det

vil bl.a. kunne skyldes den nødvendige overholdelse af forældrenes retssikkerhedsmæssige garantier i form af partsrepræsentation, partshøring, ret til aktindsigt og ret til at anmode om udsættelse af afgørelsen på at afgive en udtalelse m.v., behov for at indhente supplerende oplysninger om forældrene og barnet og fastlæggelse af forældreskabet til barnet.

Når Ankestyrelsen inden barnets fødsel har truffet afgørelse om frigivelse af barnet til adoption efter § 9, stk. 3, i adoptionsloven, vil vejen være banet for straks efter fødslen midlertidigt at placere barnet hos den kommende adoptant efter § 32 a i adoptionsloven. Dette vil dog forudsætte, at det straks efter fødslen er muligt at matche barnet med en adoptant, der har mulighed for med det samme at hente barnet og tage det med hjem. Viser det sig, at barnet har særlige behov, vil det kunne være vanskeligt med det samme at finde en adoptant, der kan håndtere barnets helbredsmæssige eller mentale situation, hvorfor matchningen ikke kan gennemføres straks. Der vil også kunne forekomme situationer, hvor barnet har så specielle behov, at det ikke er muligt at finde en egnet adoptant.

Der vil således kunne opstå situationer, hvor det vil være nødvendigt i en kortere periode at anbringe barnet uden for hjemmet efter reglerne i kapitel 5 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov. Selvom det således i konkrete situationer ikke vil være muligt at gennemføre adoptionen fra fødslen, vil forslaget dog kunne gøre det muligt at placere barnet midlertidigt hos de kommende adoptanter inden tre måneder efter fødslen.

Det bemærkes i den forbindelse, at adoptionen er for livet, og at det set i det perspektiv er uproblematisk at udsætte matchningen en kort periode, typisk nogle få dage, på at finde den rigtige adoptant til barnet.

Den foreslåede mulighed for at adoptere et barn fra fødslen vil ikke ændre betingelserne i § 9, stk. 3, i adoptionsloven for adoption uden samtykke. Der vil dog skulle tages højde for, at der er tale om en meget indgribende afgørelse, der træffes på et ikke fuldstændigt oplyst grundlag, da der i sagens natur hverken foreligger oplysninger om barnet eller om forholdet mellem barnet og forældrene, ligesom myndighederne ved afgørelsen om at frigive barnet til adoption inden fødslen reelt aldrig har arbejdet for genforening mellem barnet og forældrene. Dette vil indebære, at der vil blive stillet meget store krav til grundlaget for afgørelsen, og det vil skulle sikres, at Danmarks forpligtelser i forhold til barnets bedste og retten til familieliv efter FN's konvention om barnets rettigheder og Den Europæiske Menneskerettighedskonvention overholdes. Der henvises til de almindelige bemærkninger, punkt 3.

Endvidere vil en afgørelse om frigivelse af et barn til adoption kunne forlanges indbragt for byretten inden 14 dage. Ankestyrelsen vil derfor ikke kunne meddele bevilling til adoption af barnet, før denne frist er udløbet. Indbringes afgørelsen for domstolene, vil Ankestyrelsen ikke kunne meddele bevilling til adoption af barnet, før dommen er endelig. Indbringes afgørelsen ikke for domstolene inden fristens udløb, vil Ankestyrelsen efter fristens udløb kunne udstede adoptionsbevillingen. Fremkommer der nye oplysninger, der viser, at adoptionen ikke vil være bedst for barnet, vil Ankestyrelsen kunne undlade at gennemføre adoptionen eller udsætte udstedelsen af bevillingen.

En afgørelse om adoption af et barn før fødslen vil efter forslaget således kun kunne træffes, når der foreligger helt særlige omstændigheder, der er begrundet i tungtve-

jende hensyn til barnets bedste. Bestemmelsen vil navnlig kunne finde anvendelse i relation til børn, hvis forældre på grund af svære kroniske psykiske lidelser, svære personlighedsforstyrrelser eller mental retardering har en så begrænset forældreevne, at de aldrig vil kunne tage vare på barnet. Der vil også kunne være tale om forældre, der på grund af manglende forældreevne tidligere har fået et barn anbragt eller bortadopteret uden samtykke, navnlig hvis forældrene trods støtte ikke har udvist interesse for eller evne til at forbedre deres forældreevne.

Forslaget vil ikke ændre § 8, stk. 2, i adoptionsloven, hvorefter forældresamtykke til adoption ikke kan modtages før tre måneder efter barnets fødsel, medmindre ganske særlige forhold foreligger. En forælder vil således fortsat som udgangspunkt ikke kunne give samtykke til bortadoption af et barn før fødslen. Uanset om forælderen inden fødslen giver samtykke til adoption, vil der således skulle træffes afgørelse om frigivelse af barnet til adoption efter § 9, stk. 3, i adoptionsloven, såfremt betingelserne herfor er opfyldt. Det vil dog kunne indgå i vurderingen af, om betingelserne i § 9, stk. 3, for adoption uden samtykke er opfyldt, at forælderen har givet samtykke til adoptionen, navnlig hvis forælderen har begrundet samtykket med en erklæring om ikke at ville have noget med barnet at gøre.

Det vil ikke ændre proceduren for behandling af en sag om adoption uden samtykke, at barnet fødes under behandlingen af sagen. Er sagen igangsat inden fødslen, fortsættes behandlingen af den uændret efter fødslen. Det bemærkes i den forbindelse, at efter § 15 a, stk. 3, i adoptionsloven skal kommunalbestyrelsen under en sag om adoption uden samtykke efter lovens § 9, stk. 2-4, beskikke en advokat for barnet, inden sagen forelægges for børn og unge-udvalget. Forslaget vil betyde, at denne pligt til advokatbeskikkelse også vil gælde, selvom barnet ved forelæggelsen for børne- og ungeudvalget, jf. lovforslagets § 4, nr. 5, endnu ikke er blevet født.

Den foreslåede ændring er begrundet i, at den første tid i et barns liv er af stor betydning for barnets videre udvikling. Nogle få forældre har så svært ved at klare forældrerollen, at de trods støtte fra de sociale myndigheder vil give barnet en start på livet, der er præget af voldsomme omsorgssvigt, hvilket vil få store negative konsekvenser for barnet. I disse situationer er løsningen i dag at beslutte, at barnet fra fødslen skal anbringes uden for hjemmet efter § 58 i serviceloven. I nogle af disse situationer er den bedste løsning for barnet imidlertid at få mulighed for at starte livet med vokse op i en anden familie. Disse børn skal beskyttes bedre. Der bør derfor etableres mulighed for at træffe afgørelse om bortadoption inden barnets fødsel sådan, at barnet straks efter fødslen kan komme med sin nye familie hjem uden først at skulle anbringes i en midlertidig plejefamilie.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, punkt 2.1.1, samt til den i lovforslagets § 4, nr. 9, foreslåede ændring af § 32 a i adoptionsloven og bemærkningerne hertil.

Til nr. 3

Det fremgår af § 9, stk. 4, i adoptionsloven, at når et barn er anbragt uden for hjemmet i en plejefamilie, jf. § 66, stk. 1, nr. 1-4, i serviceloven, og betingelserne for anbringelse af barnet uden for hjemmet i § 58, stk. 1, i serviceloven er opfyldt, kan adoption uden samtykke fra forældrene meddeles plejeforældrene, hvis barnets tilknytning til plejefamilien har antaget en sådan karakter, at det vil være skadeligt for barnet at bryde denne tilknytning, navnlig under hensyn til kontinuiteten og stabiliteten i barnets opvækst og til barnets relation til sine forældre.

Det foreslås, at henvisningen til § 66, stk. 1, nr. 1-4, i serviceloven i § 9, stk. 4, i adoptionsloven ændres til § 43, stk. 1, nr. 1-4, i barnets lov, og at henvisningen til § 58, stk. 1, i serviceloven ændres til § 47, stk. 1, i barnets lov.

De foreslåede ændringer begrundet i, at § 58, stk. 1, og § 66, stk. 1, nr. 1-4, i serviceloven med lovforslagets § 1, nr. 14, foreslås ophævet. Samtidigt foreslås indholdet af § 58, stk. 1, og § 66, stk. 1, nr. 1-4, i serviceloven videreført som henholdsvis § 47, stk. 1, og § 43, stk. 1, nr. 1-4, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov. Der er derfor behov for at ændre henvisningerne i § 9, stk. 4, i adoptionsloven til §§ 58 og 66 i serviceloven. De foreslåede ændringer vil således ikke medføre materielle ændringer.

Der henvises i øvrigt til §§ 43 og 47 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov og til de almindelige bemærkninger, punkt 2.7.1.2 og 2.7.1.3.

Til nr. 4

Når Ankestyrelsen modtager meddelelse fra kommunalbestyrelsen om, at børn og unge-udvalget efter § 68 f i serviceloven har indstillet, at et barn adopteres uden samtykke fra forældrene, træffer Ankestyrelsen efter § 10, stk. 1, i adoptionsloven afgørelse om adoption af barnet uden samtykke efter § 9, stk. 2-4, i adoptionsloven, hvis betingelserne herfor er opfyldt. Det bemærkes, at § 10, stk. 1, i adoptionsloven henviser til § 68 e i serviceloven om kommunalbestyrelsens indstilling om adoption uden samtykke, men bestemmelsen burde rettelig henvide til § 68 f i serviceloven om børn og unge-udvalgets indstilling om adoption uden samtykke.

Det foreslås, at henvisningerne til børn og unge-udvalget og til § 68 e i serviceloven i § 10, stk. 1, i adoptionsloven ændres til børne- og ungeudvalget og til § 72 i barnets lov.

De foreslåede ændringer er for det første begrundet i, at det med den i lovforslagets § 2, nr. 1, foreslåede ændring af retssikkerhedsloven foreslås at ændre betegnelsen fra børn og unge-udvalget til børne- og ungeudvalget, således at det følger dansk retskrivning. Den foreslåede ændring af betegnelsen vil ikke medføre materielle ændringer.

For det andet er de foreslåede ændringer begrundet i, at §§ 68 e og 68 f i serviceloven med lovforslagets § 1, nr. 14, foreslås ophævet. Samtidigt foreslås indholdet af § 68 f i serviceloven videreført som § 72 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov. Der er derfor behov for at ændre henvisningerne i § 10, stk. 1, i adoptionsloven til børn og unge-udvalget og til § 68 e i serviceloven.

De foreslåede ændringer vil således ikke medføre materielle ændringer.

Der henvises i øvrigt til § 72 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov og til de almindelige bemærkninger, punkt 2.7.1.2 og 2.7.1.3.

Til nr. 5

Efter 15 a, stk. 3, 1. pkt., i adoptionsloven skal kommunalbestyrelsen under en sag om adoption uden samtykke efter lovens § 9, stk. 2-4, beskikke en advokat for barnet, inden sagen forelægges for børn og unge-udvalget. Efter 15 a, stk. 3, 2. pkt., i adoptionsloven skal kommunalbestyrelsen samtidig tilbyde forældrene, indehaveren af forældremyndigheden, hvis denne er en anden end forældrene, og barnets eventuelle plejeforældre at få beskikket en advokat.

Det foreslås, at børn og unge-udvalget i § 15 a, stk. 3, 1. pkt., i adoptionsloven ændres til børne- og ungeudvalget.

Den foreslåede ændring er begrundet i, at det med den i lovforslagets § 2, nr. 1, foreslåede ændring af retssikkerhedsloven foreslås at ændre betegnelsen fra børn og ungeudvalget til børne- og ungeudvalget således, at det følger dansk retskrivning. Den foreslåede ændring vil således ikke medføre materielle ændringer.

Til nr. 6

Adoptionsloven indeholder i § 25, nr. 1-5, hjemmel for social- og ældreministeren til at fastsætte regler om behandling af adoptionssager. Det drejer sig bl.a. efter nr. 4 om Ankestyrelsens behandling af sager om adoption uden samtykke, jf. lovens § 9, og efter nr. 5 om behandlingen af sager om godkendelse af, at et adoptionsforløb fortsætter.

Det foreslås, at henvisningen til ”og” i § 25, nr. 4, i adoptionsloven udgår, og at ”fortsætter.” i bestemmelsens nr. 5 ændres til: ”fortsætter, og”.

De foreslåede ændringer er begrundet i, at det med lovforslagets § 4, nr. 7, foreslås, at der som nr. 6 i § 25 i adoptionsloven indsættes en yderligere hjemmelsbestemmelse. Den foreslåede indsættelse af denne hjemmelsbestemmelse i § 25 vil forudsætte, at der foretages de foreslåede lovtekniske tilpasninger af § 25, nr. 4 og 5.

De foreslåede ændringer vil således ikke medføre materielle ændringer.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 4, nr. 7.

Til nr. 7

Adoptionsloven indeholder i § 25, nr. 1-5, hjemmel for social- og ældreministeren til at fastsætte regler om behandling af adoptionssager, f.eks. om godkendelse som adoptant, om adoptionssagers behandling, herunder om indholdet af ansøgninger om adoption m.v., og om afgivelse af samtykke til adoption.

Der foreslås, at der i § 25 i adoptionsloven som nr. 6 indsættes en bestemmelse, der vil give social- og ældreministeren hjemmel til at fastsætte regler om en proces med henblik på at etablere kontakt mellem et adopteret barnet og de oprindelige slægtninge, jf. den ved lovforslagets § 4, nr. 8, foreslåede nye bestemmelse i § 25 f i adoptionsloven.

Efter den foreslåede § 25 f i adoptionsloven vil et barn, der er adopteret gennem national adoption, og som er fyldt 12 år, kunne tage initiativ til, at der iværksættes en proces med henblik på at etablere kontakt mellem barnet og de oprindelige slægtninge. Anmodning herom vil skulle sendes til Familieretshuset.

Med den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse vil social- og ældreministeren få hjemmel til at fastsætte regler om Familieretshuset behandling af anmodninger om iværksættelse af den omhandlede proces. Ved fastlæggelsen af processen vil der skulle tages højde for den sårbarhed, der ofte vil være hos et barn, der søger afklaring af/oplysninger om sin identitet og baggrund. Processen vil derfor skulle sikre, at barnet kommer skånsomt igennem forløbet med den nødvendige børne- og adoptionsfaglige rådgivning og støtte. Samtidig vil processen skulle sikre, at barnet ikke uden samtykke fra de oprindelige slægtninge får oplyst deres identitet, og at de oprindelige slægtninge tilsvarende ikke uden samtykke får oplyst barnets og adoptanternes identitet.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, punkt 2.4, og til bemærkningerne til lovforslagets § 4, nr. 6 og 8, og § 7, nr. 3.

Til nr. 8

Efter adoptionsloven behandles adoptionssager af Familieretshuset og Ankestyrelsen.

Efter § 4 a, stk. 1, i adoptionsloven må adoption af et barn under 18 år kun bevilges, når ansøgeren er godkendt som adoptant. Sådanne adoptioner kaldes fremmedadoptioner. Disse adoptioner er som udgangspunkt anonyme, idet de oprindelige forældre normalt ikke kender identiteten på den, der adopterer barnet. Godkendelse som adoptant kræves dog ikke ved familieadoption efter bestemmelsens stk. 2, herunder ved plejefamilieadoption, hvor der består nært slægtskab eller andet særligt tilknytningsforhold mellem adoptanten og adoptivbarnet eller dets forældre.

Ved adoption gennemføres der et fuldstændigt familieskifte, hvor adoptanterne træder i forældrenes sted. Som et led i forberedelsen og håndteringen af dette familieskifte er bl.a. åbenhed i adoptionen og den adopteredes ret til egen historie et tema i adoptionsprocessen. Mere overordnet kan dette ses som et element i Post Adoption Services (PAS), som er den internationale betegnelse for de forskellige former for vejledning, støtte og rådgivning, der er henvendt til adoptivfamilier og adopterede efter adoptionen. Danmark er gennem Haagerkonventionen af 29. maj 1993 om beskyttelse af børn og om samarbejde med hensyn til internationale adoptioner forpligtet til at fremme dette arbejde.

Om et adoptivbarn har kendskab til og viden om sine oprindelige slægtninge (forældre, søskende m.v.), afhænger i nogen grad af adoptionsformen. Ved plejefamilieadoptioner er der tale om større børn, der ofte i et eller anden omfang har haft kontakt med de oprindelige slægtninge under anbringelsen. På samme måde vil der ved andre familieadoptioner også være en formodning for, at barnet har et vist kendskab til eller har haft en vis kontakt med de oprindelige slægtninge. Derimod vil der ved fremmedadoption som udgangspunkt være tale om anonyme adoptioner, og barnet vil oftest ikke have kendskab til eller have haft kontakt med de oprindelige slægtninge.

Når der er tale om en national adoption, kan den adopterede henvende sig til adoptionsmyndighederne med ønske om at få kontakt til de oprindelige slægtninge. Der er dog ikke tale om en lovhjemlet ret, og en adopteret kan heller ikke søge om at få fastsat kontakt med sine oprindelige slægtninge.

En adopteret kan søge Familieretshuset, Adoptionsnævnet eller Ankestyrelsen om aktindsigt i sin adoptionssag. Da et barn normalt betragtes som part i de familieretlige sager, der vedrører barnets forhold, herunder sager om adoption, er en adopterets adgang til sin egen adoptionssag reguleret af forvaltningsloven. Hvis den adopterede er under 18 år, udøver forældrene som altovervejende hovedregel barnets rettigheder på vegne af barnet. Et barn kan således normalt ikke på egen hånd søge om aktindsigt i sin adoptionssag.

En henvendelse fra de oprindelige slægtninge til adoptionsmyndighederne med ønske om oplysninger om et barn, der er blevet bortadopteret, herunder med henblik på at skabe kontakt til barnet, behandles af Ankestyrelsen. Ankestyrelsen videreformidler henvendelsen til den adopterede, hvis han/hun er myndig. Etablering af kontakt mellem barnet og den oprindelige slægt vil afhænge af den adopteredes eget ønske. Hvis den adopterede ikke er myndig, er det alene adoptivforældrene, der kontaktes af Ankestyrelsen, og ønsket om kontakt videregives til dem.

Er der tale om en national adoption gennemført efter den 26. maj 2009, har de oprindelige forældre mulighed for at få anonymiserede opfølgingsrapporter fra adoptanterne om barnets trivsel og udvikling.

Af hensyn til muligheden for at opretholde kontakten mellem barnet og de oprindelige slægtninge kan barnets oprindelige slægtninge efter § 20 a i forældreansvarsloven søge om at få fastsat kontakt med barnet, navnlig hvis barnet forud for adoptionen havde kontakt med dem.

Det foreslås, at der som § 25 f, stk. 1, i adoptionsloven indsættes en bestemmelse, hvorefter et barn, der er adopteret gennem national adoption efter lovens § 4 a, stk. 2, og som er fyldt 12 år, kan tage initiativ til, at der iværksættes en proces med henblik på at etablere kontakt mellem barnet og de oprindelige slægtninge. Efter den foreslåede bestemmelse skal anmodning herom sendes til Familieretshuset.

Det foreslås videre, at der som § 25 f, stk. 2, 1. pkt., i adoptionsloven indsættes en bestemmelse, hvorefter Familieretshuset kan afslutte en proces efter det foreslåede stk. 1, hvis det vil være bedst for barnet, at der ikke etableres kontakt mellem barnet og de oprindelige slægtninge. Efter den foreslåede bestemmelses 2. pkt. kan Familieretshusets beslutning herom ikke påklages til højere administrativ myndighed.

Den foreslåede bestemmelse i § 25 f, stk. 1, vil betyde, at et adopteret barn, der er fyldt 12 år, vil få ret til uden samtykke fra forældremyndighedsindehaveren at tage initiativ til at få kontakt med sine oprindelige slægtninge. Kontakten vil blive søgt etableret gennem en proces, som Familieretshuset igangsætter.

Barnet vil til enhver tid kunne standse processen, og det vil være frivilligt for de oprindelige slægtninge, som barnet ønsker at få kontakt med, om de vil deltage i processen.

Der vil således ikke være tale om en traditionel ansøgning om fastsættelse af kontakt, som myndighederne kan imødekomme eller afslå. Der vil i stedet være tale om at give barnet ret til at tage initiativ til, at der iværksættes en proces, der har til formål at etablere kontakt mellem barnet og de oprindelige slægtninge, navnlig de oprindelige forældre.

Sager om den foreslåede initiativret vil skulle behandles af Familieretshuset, hvor det vil være Børneenheden, der vil tage sig af dem. Det bemærkes i den forbindelse, at det med lovforslagets § 7, nr. 3, foreslås, at anvendelsesområdet for § 16, stk. 1, i Familieretshusloven om Børneenhedens arbejdsområder udvides sådan, at Børneenheden også vil varetage opgaven med at afholde samtale og yde rådgivning, når et barn udnytter sin initiativret efter den foreslåede § 25 f i adoptionsloven.

Social- og ældreministeren vil fastsætte processen for behandlingen af anmodninger fra et adopteret barn om, at der etableres kontakt mellem barnet og de oprindelige slægtninge, jf. den ved lovforslagets § 4, nr. 7, foreslåede hjemmelsbestemmelse i § 25, nr. 6, i adoptionsloven.

Denne proces vil skulle tage højde for den sårbarhed, der ofte vil være hos et barn, der søger afklaring af/oplysninger om sin identitet og baggrund. Processen vil derfor skulle sikre, at barnet kommer skånsomt igennem forløbet med den nødvendige børne- og adoptionsfaglige rådgivning og støtte.

Inden processen iværksættes, vil det skulle gøres klart for barnet, at processen ikke nødvendigvis vil føre til kontakt med de oprindelige slægtninge. Det første møde vil skulle være rettet mod barnet og mod belysning af barnets overvejelser om kontakten til de oprindelige slægtninge. På det første møde drøftes det også med barnet, om forældremyndighedsindehaveren skal orienteres om sagen. Herefter vil der med barnets accept kunne tages kontakt til de oprindelige slægtninge, som barnet ønsker at komme i kontakt med. Hvis slægtningene ønsker at gå videre i processen, vil næste skridt typisk være at indkalde dem til et møde.

Hvis de oprindelige slægtninge ikke ønsker at indgå i processen, vil det være Familieretshusets opgave at sikre, at barnet samtidig med oplysningen om, at de oprindelige slægtninge ikke ønsker, at der etableres kontakt, får den nødvendige støtte og rådgivning.

Der vil ikke være noget til hinder for, at barnet lader sig bistå af andre, men det vil i sagens natur være nødvendigt, at barnet også selv deltager.

I processen må barnet ikke uden samtykke fra de oprindelige slægtninge få oplyst deres identitet eller få oplysninger, der gør det muligt for barnet at identificere de oprindelige slægtninge, men til brug for afklaringen af barnets ønsker vil det kunne være nødvendigt for Børneenheden at give barnet generelle baggrundsoplysninger om barnets slægt, herunder om dødsfald, og slægtninge, der ikke bor i Danmark, samt slægtning, der ikke kan identificeres, f.eks. fordi faderskabet til barnet ikke er blevet fastslået.

Den foreslåede initiativret vil ikke give barnet en selvstændig ret til aktindsigt i sin adoptionssag. Denne partsrettighed skal fortsat som altovervejende hovedregel udøves gennem adoptanterne, indtil barnet er fyldt 18 år og dermed er blevet myndigt. Derfor skal den omhandlede initiativret ikke give den adopterede ret til at få udleveret oplysninger om de oprindelige slægtnings identitet, hvis de ikke ønsker det.

Der er ikke behov for, at den foreslåede ordning omfatter voksne, da de selv kan tage initiativ til at få etableret kontakt med deres oprindelige forældre.

Den foreslåede bestemmelse i § 25 f, stk. 2, vil give Familieretshuset mulighed for at afslutte den foreslåede proces, hvis det vil være bedst for barnet, at der ikke etableres kontakt mellem barnet og de oprindelige slægtninge.

Når et barn har valgt at kontakte Familieretshuset med henblik på at få kontakt med sine oprindelige slægtninge, vil Familieretshuset skulle støtte barnets valg. Familieretshuset vil dog skulle rådgive barnet om konsekvenserne for barnet og dens adoptivfamilie af, at barnet får kontakt med sine oprindelige slægtninge. Familieretshuset vil i den forbindelse kunne anbefale barnet ikke at søge kontakt med disse slægtninge, hvis en eventuel kontakt ikke vil være til barnets bedste, f.eks. fordi barnet er særligt skrøbeligt. Fastholder barnet ønsket om at få kontakt med sine oprindelige slægtninge, selvom etablering af kontakt vil kunne være problemfyldt, vil Familieretshuset som udgangspunkt skulle sikre barnet den fornødne faglige understøttelse. Det kan dog ikke udelukkes, at der rent undtagelsesvist vil være situationer, hvor det utvivlsomt ud fra en børne- og adoptionsfaglig vurdering vil være bedst for barnet, at der ikke etableres kontakt mellem barnet og de oprindelige slægtninge, eller at kontakt først søges

etableret på et senere tidspunkt. I så fald vil Familieretshuset kunne afslutte processen.

Hverken barnet eller forældremyndighedsindehaveren vil kunne påklage beslutningen herom. Selvom Familieretshuset har afsluttet processen, vil barnet på et senere tidspunkt på ny kunne søge kontakten etableret.

Den foreslåede initiativret er begrundet i, at et adopteret barn bør sikres adgang til at påvirke sin egen situation i forhold til sine oprindelige forældre og andre slægtninge gennem en selvstændig ret til at tage initiativ til at søge tilbage til sine rødder. Barnet kan i dag henvende sig til adoptionsmyndighederne med et ønske om kontakt til sine oprindelige forældre og andre slægtninge, men det kan ikke ske uden adoptanternes samtykke, når barnet ikke er fyldt 18 år. For langt de fleste adopterede børn vil dette ikke udgøre en barriere i forhold til at søge tilbage til de oprindelige slægtninge, men barnets mulighed for at søge sine rødder bør ikke afhænge af adoptanternes holdning, da det ikke kan afvises, at adoptanterne i nogle situationer vil kunne have modsatrettede interesser eller vil kunne være tilbageholdende i forhold til at imødekomme barnets ønsker.

Under hensyn til den mulige følelsesmæssige kompleksitet, som den foreslåede proces kan rumme, og den måde, det kan påvirke barnet, bør initiativretten kun gælde for børn, der er fyldt 12 år. Endvidere bør initiativretten afgrænses til nationalt adopterede, dvs. situationer hvor barnet ved adoptionen boede i Danmark. Dette skyldes, at den alene bør omfatte situationer, hvor de geografiske forhold normalt ikke udgør en praktisk hindring i forhold til at skabe kontakt mellem den adopterede og de oprindelige slægtninge.

Den foreslåede initiativret vil ikke omfatte adopterede, der er fyldt 18 år, da de selv vil kunne tage initiativ til at søge kontakt med deres oprindelige slægtninge.

Den foreslåede mulighed for Familieretshuset til at afslutte den foreslåede proces er begrundet i, at der er tale om følelsesmæssige komplekse forhold, og at der derfor vil kunne opstå situationer, hvor det ikke er bedst for barnet at få kontakt med de oprindelige slægtninge. Da der er tale om en beslutning af processuel karakter, bør beslutningen ikke kunne påklages til højere administrativ myndighed.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, punkt 2.4, og bemærkningerne til § 4, nr. 6 og 7, og § 7, nr. 3.

Til nr. 9

Det fremgår af § 32 a, stk. 1, 1. pkt., i adoptionsloven, at når Ankestyrelsen har truffet afgørelse efter loven § 10 om at frigive et barn til adoption uden forældrenes samtykke efter loven § 9, stk. 1-3, placeres barnet hos den ansøger med godkendelse som adoptant, der er udvalgt af Adoptionsnævnet til at adoptere barnet. Der er tale om en midlertidig placering, indtil afgørelsen om at frigive barnet til adoption er endelig. Denne afgørelse er først endelig, når fristen på 14 dage i § 11, stk. 3, i adoptionsloven for at indbringe afgørelsen er udløbet, og der ikke er fremsat anmodning om domstolsprøvelse. Indbringes afgørelsen for domstolene, er afgørelsen endelig, når dommen, der frigiver barnet til adoption, er endelig. Indbringes afgørelsen ikke for domstolene inden fristens udløb, vil Ankestyrelsen efter fristens udløb kunne udstede adoptionsbevillingen. Fremkommer der nye oplysninger, der viser, at adoptionen ikke vil være bedst for barnet, vil Ankestyrelsen kunne undlade at gennemføre adoptionen eller udsette udstedelsen af bevillingen.

Efter § 4 a, stk. 1, i adoptionsloven må adoption af et barn under 18 år kun bevilges, når ansøgeren er godkendt som adoptant af adoptionssamrådet eller Adoptionsnævnet. Adoption efter § 4 a, stk. 1, kaldes fremmedadoption.

Efter § 4 a, stk. 2, i adoptionsloven kræves godkendelse dog ikke ved adoption af ægtefælles eller samlevers barn eller efter regler fastsat af social- og ældreministeren i tilfælde, hvor der består nært slægtskab eller andet særligt tilknytningsforhold mellem adoptanten og adoptivbarnet eller dets forældre. Adoption efter § 4 a, stk. 2, kaldes familieadoption og omfatter efter § 1, nr. 3, i adoptionsbekendtgørelsen navnlig adoption, hvor ansøgeren adopterer et barnebarn, et søskendebarn eller en søskende, adoption af et barn under 18 år af forældre, som ansøgeren gennem nært og længerevarende bekendtskab er særligt knyttet til, og adoption af et barn, som ansøgeren har et særligt tilknytningsforhold til.

Efter § 9, stk. 1-3, i adoptionsloven kan der træffes afgørelse om adoption uden samtykke fra barnets forældre, hvis forældrene tilbagekalder et samtykke til adoption, hvis væsentlige hensyn til, hvad der er bedst for barnet, taler for det, eller hvis forældrene er ude af stand til at varetage omsorgen for barnet.

Adoption efter § 9, stk. 1-3, i adoptionsloven kan gennemføres både som fremmedadoption og som familieadoption. Den, der adopterer et barn efter § 9, stk. 1-3, behøver således ikke at være godkendt som adoptant efter § 4 a, stk. 1, i adoptionsloven.

I praksis gennemføres adoptioner efter § 9, stk. 1-3, normalt som fremmedadoptioner.

Der vil dog kunne opstå situationer, hvor et barn, der frigivet til adoption uden samtykke efter § 9, stk. 3, fordi forældrene er ude af stand til at varetage omsorgen for barnet, har nære slægtninge, f.eks. en søskende til en af barnets forældre, der gerne vil adoptere barnet. I så fald kan adoptionen gennemføres, hvis det i overensstemmelse med § 2 i adoptionsloven må antages, at det er bedst for barnet at blive adopteret af dette familiemedlem. Når barnet ikke adopteres af en godkendt adoptant, kan barnet ikke placeres midlertidigt hos adoptanten efter § 32 a i adoptionsloven, men må forblive hos sin hidtidige plejefamilie.

Det foreslås, at betingelsen om, at ansøgeren skal have en godkendelse som adoptant, udgår af § 32 a, stk. 1, 1. pkt., i adoptionsloven.

Den foreslåede ændring vil betyde, at bestemmelsen i § 32 a i adoptionsloven også vil finde anvendelse ved familieadoption efter § 4 a, stk. 2, i adoptionsloven, når adoptantens ansøgning om at adoptere barnet er imødekommet, fordi dette er bedst for barnet. Herefter vil barnet kunne placeres midlertidigt hos den kommende adoptant, mens adoptionssagen færdigbehandles.

Begrundelsen for forslaget er, at når en adoption efter § 9, stk. 1-3, i adoptionsloven søges gennemført som en familieadoption, bør barnet som ved andre adoptioner efter § 9, stk. 1-3, hurtigst muligt kunne placeres hos den kommende adoptant, mens adoptionssagen færdigbehandles.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, punkt 2.2.

Til § 5

Til nr. 1

§ 2 i voksenansvarsloven vedrører lovens anvendelsesområde. Det fremgår af § 2, stk. 1, i voksenansvarsloven, at loven med de begrænsninger, der følger af de enkelte bestemmelser, finder anvendelse for børn og unge, der er anbragt på et anbringelsessted, der drives af en kommune, en region eller en privat leverandør, jf. § 66, stk. 1, i serviceloven.

Det fremgår af § 3, stk. 1, 1. pkt., i voksenansvarsloven, at ansvaret for at varetage den daglige omsorg overgår fra forældrene til plejefamilierne og personalet på anbringelsessteder efter § 66, stk. 1, i serviceloven, når et barn eller en ung anbringes uden for hjemmet.

§ 7 i voksenansvarsloven vedrører generelle principper for magtanvendelse og andre indgreb i selvbestemmelsesretten. Det fremgår af bestemmelsens stk. 1, at magtanvendelse og andre indgreb i selvbestemmelsesretten på anbringelsessteder efter § 66, stk. 1, i serviceloven kun må ske undtagelsesvis og aldrig må erstatte omsorg og socialpædagogisk indsats.

§ 66, stk. 1, i serviceloven indeholder en opregning af anbringelsessteder for børn og unge, der anbringes uden for hjemmet. Det fremgår af bestemmelsen, at anbringelsessteder kan være almene plejefamilier, forstærkede plejefamilier, specialiserede plejefamilier, netværksplejefamilier, egne værelser, kollegier eller kollegielignende opholdssteder, opholdssteder for børn og unge, døgninstitutioner, herunder delvis lukkede døgninstitutioner og delvis lukkede afdelinger på døgninstitutioner samt sikrede døgninstitutioner og særligt sikrede afdelinger og pladser på efterskoler, frie fagskoler og frie grundskoler med kostafdeling.

Det foreslås, at henvisningerne i § 2, stk. 1, § 3, stk. 1, 1. pkt., og § 7, stk. 1, i voksenansvarsloven til § 66, stk. 1, i serviceloven ændres til § 43, stk. 1, i barnets lov.

Den foreslåede ændring vil, for så vidt angår § 2, stk. 1, i voksenansvarsloven, betyde, at voksenansvarsloven med de begrænsninger, der følger af de enkelte bestemmelser, vil finde anvendelse for børn og unge, der er anbragt på et anbringelsessted, der drives af en kommune, en region eller en privat leverandør, jf. § 43, stk. 1, i barnets lov.

For så vidt angår § 3, stk. 1, 1. pkt. i voksenansvarsloven, vil den foreslåede ændring betyde, at ansvaret for at varetage den daglige omsorg ved en anbringelse vil overgå fra forældrene til plejefamilierne og personalet på anbringelsesstederne efter § 43, stk. 1, i barnets lov.

Endelig vil den foreslåede ændring, for så vidt angår § 7, stk. 1, i voksenansvarsloven, betyde, at det generelle princip i bestemmelsen om, at magtanvendelse og andre indgreb i selvbestemmelsesretten kun må ske undtagelsesvis og aldrig må erstatte omsorg og socialpædagogisk indsats, vil finde anvendelse for anbringelsessteder efter § 43, stk. 1, i barnets lov.

De foreslåede ændringer er begrundet i, at § 66, stk. 1, i serviceloven om anbringelsessteder med lovforslagets § 1, nr. 14, foreslås ophævet. Opregningen af anbringelsessteder i § 66, stk. 1, i serviceloven foreslås videreført som § 43, stk. 1, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov. Der er således behov for en ændring af § 2, stk. 1, § 3, stk.

1, 1. pkt., og § 7, stk. 1, i voksenansvarsloven, således at bestemmelserne fortsat vil finde anvendelse for anbringelsessteder for børn og unge. De foreslåede ændringer vil ikke medføre materielle ændringer.

Der henvises i øvrigt til § 43 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov og til de almindelige bemærkninger, punkt 2.7.1.2 og 2.7.1.3.

Til nr. 2

§ 2 i voksenansvarsloven vedrører lovens anvendelsesområde. Det fremgår af § 2, stk. 2, at loven ikke finder anvendelse for børn og unge, der er anbragt på efterskoler, frie fagskoler og frie grundskoler med en kostafdeling, jf. § 66, stk. 1, nr. 8, i serviceloven.

§ 66, stk. 1, i serviceloven indeholder en opregning af anbringelsessteder for børn og unge, der anbringes uden for hjemmet. Det fremgår af § 66, stk. 1, nr. 8, at et anbringelsessted for børn og unge kan være pladser på efterskoler, frie fagskoler og frie grundskoler med kostafdeling.

Det foreslås, at henvisningen i § 2, stk. 2, i voksenansvarsloven til § 66, stk. 1, nr. 8, i serviceloven ændres til § 43, stk. 1, nr. 7, i barnets lov.

Den foreslåede ændring vil betyde, at voksenansvarsloven ikke vil finde anvendelse for børn og unge, der er anbragt på pladser på efterskoler, frie fagskoler og frie grundskoler med kostafdeling, jf. § 43, stk. 1, nr. 7, i barnets lov.

Den foreslåede ændring er begrundet i, at § 66, stk. 1, nr. 8, i serviceloven om pladser på efterskoler, frie fagskoler og frie grundskoler med kostafdeling som anbringelsessteder med lovforslagets § 1, nr. 14, foreslås ophævet. Opregningen af pladser på efterskoler, frie fagskoler og frie grundskoler med kostafdeling som anbringelsessteder i § 66, stk. 1, nr. 8, i serviceloven foreslås videreført uden ændringer som § 43, stk. 1, nr. 7, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov. Der er dermed behov for en ændring af § 2, stk. 2, i voksenansvarsloven, således at voksenansvarsloven fortsat ikke vil finde anvendelse for børn og unge, der er anbragt på pladser på efterskoler, frie fagskoler og frie grundskoler med kostafdeling. Den foreslåede ændring vil således ikke medføre materielle ændringer.

Der henvises i øvrigt til § 43 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov og til de almindelige bemærkninger, punkt 2.7.1.2 og 2.7.1.3.

Til nr. 3

§ 2 i voksenansvarsloven vedrører lovens anvendelsesområde. Det fremgår af § 2, stk. 4, at lovens §§ 6, 8 og 9 finder anvendelse på interne skoler tilknyttet anbringelsessteder efter § 66, stk. 1, nr. 6 og 7, i serviceloven.

§ 4 i voksenansvarsloven vedrører husordener. Det fremgår af § 4, stk. 1, at lederen af et anbringelsessted efter § 66, stk. 1, nr. 6 og 7, i serviceloven kan fastsætte en husorden, der angiver de nærmere regler og retningslinjer for ophold på institutionen, jf. dog § 4, stk. 2.

§ 5 i voksenansvarsloven vedrører anvendelse af rusmiddeltest med samtykke. Det fremgår af § 5, stk. 1, 1. pkt., at personalet på anbringelsessteder efter § 66, stk. 1, nr. 6

og 7, i serviceloven kan anvende en rusmiddeltest, når et barn eller en ung har et misbrug, eller der er konkrete grunde til at antage, at barnet eller den unge har indtaget rusmidler.

§ 6 i voksenansvarsloven vedrører fysisk guidning. Det fremgår af § 6, stk. 1, at bl.a. personalet på anbringelsessteder efter § 66, stk. 1, nr. 6 og 7, i serviceloven fysisk kan guide et barn eller en ung.

§ 8 i voksenansvarsloven vedrører afværgehjælp. Det fremgår af bestemmelsen, at bl.a. personalet på anbringelsessteder efter § 66, stk. 1, nr. 6 og 7, i serviceloven kortvarigt kan fastholde eller føre et barn eller en ung væk fra en situation, når det er nødvendigt for at afværge, at barnet eller den unge ødelægger eller beskadiger ting i et ikke ubetydeligt omfang.

§ 9 i voksenansvarsloven vedrører fysisk magtanvendelse. Det fremgår af § 9, stk. 1, at personalet på anbringelsessteder efter § 66, stk. 1, nr. 6 og 7, i serviceloven kan fastholde eller føre et barn eller en ung til et andet opholdsrum.

§ 10 i voksenansvarsloven vedrører tilbageførelse ved rømning. Det fremgår af bestemmelsen, at personalet på anbringelsessteder efter § 66, stk. 1, nr. 6 og 7, i serviceloven som led i omsorgspligten kan tilbageføre et anbragt barn eller en anbragt ung, der rømmer, når barnet eller den unge udviser en adfærd, der medfører en risiko for skade på barnet eller den unge selv eller på andre.

§ 11 i voksenansvarsloven vedrører tilbageholdelse. Det fremgår af § 11, stk. 1, at børn og unge-udvalget eller Ungdomskriminalitetsnævnet kan træffe afgørelse om, at et barn eller en ung, der er anbragt på et anbringelsessted efter § 66, stk. 1, nr. 6 og 7, i serviceloven, kan tilbageholdes i op til 14 dage i forbindelse med anbringelsen på det pågældende opholdssted eller den pågældende døgninstitution.

§ 15 i voksenansvarsloven vedrører kontrol med brevveksling, telefonsamtaler og anden kommunikation. Det fremgår af § 15, stk. 1, 1. pkt., at børn og unge-udvalget uden retskendelse kan træffe afgørelse om kontrol med barnets eller den unges brevveksling, telefonsamtaler og anden kommunikation med nærmere angivne personer uden for institutionen under barnets eller den unges ophold på anbringelsessteder efter § 66, stk. 1, nr. 6 og 7, i serviceloven, når det er nødvendigt af hensyn til barnets eller den unges sundhed eller udvikling.

§ 16 i voksenansvarsloven vedrører undersøgelse af person og opholdsrum. Det fremgår af § 16, stk. 1, at lederen af et anbringelsessted efter § 66, stk. 1, nr. 6 og 7, i serviceloven eller den, der bemyndiges dertil, uden retskendelse kan beslutte, at der skal foretages en undersøgelse af et anbragt barns eller en anbragt ungs person eller opholdsrum, hvis der er bestemte grunde til at antage, at barnet eller den unge er i besiddelse af effekter, og besiddelsen medfører, at ordens- eller sikkerhedsmæssige hensyn ikke kan iagttages, jf. dog § 16, stk. 2.

§ 17 i voksenansvarsloven vedrører anvendelse af alarm- eller pejlesystemer over for børn og unge med nedsat psykisk funktionsevne. Efter § 17, stk. 1, kan kommunalbestyrelsen efter ansøgning fra et anbringelsessted efter § 66, stk. 1, nr. 6 og 7, i service-

loven i særlige tilfælde træffe afgørelse om for en afgrænset periode at anvende personlige alarm- eller pejlesystemer over for anbragte børn og unge, der har betydelig og varigt nedsat psykisk funktionsevne, når de i § 17, stk. 1, nr. 1-3, i voksenansvarsloven anførte betingelser er opfyldte.

§ 19 i voksenansvarsloven vedrører indgreb i den anbragtes adgang til internet og telefon. Efter § 19, stk. 1, kan kommunalbestyrelsen uden retskendelse træffe afgørelse om, at personalet på anbringelsessteder efter § 66, stk. 1, nr. 6 og 7, i serviceloven kan foretage indgreb i adgangen til internet og telefon efter bestemmelserne i § 19, stk. 2 og 3, i voksenansvarsloven for unge over og under 18 år, hvis de pågældende er anbragt på et anbringelsessted i henhold til en strafferetlig dom eller kendelse.

§ 21 i voksenansvarsloven vedrører registrering og indberetning af magtanvendelse. Det fremgår af § 21, stk. 3, at ved magtanvendelse eller andre indgreb i selvbestemmelsesretten, der har fundet sted på en intern skole på et opholdssted eller en døgninstitution efter § 66, stk. 1, nr. 6 og 7, i serviceloven, skal anbringelsesstedet foretage indberetning til kommunalbestyrelsen i anbringelsesstedets beliggenhedskommune.

§ 66, stk. 1, i serviceloven indeholder en opregning af anbringelsessteder for børn og unge, der anbringes uden for hjemmet. Det fremgår af § 66, stk. 1, nr. 6 og 7, at et anbringelsessted for børn og unge kan være opholdssteder samt døgninstitutioner, herunder delvis lukkede døgninstitutioner og delvis lukkede afdelinger på døgninstitutioner samt sikrede døgninstitutioner og særligt sikrede afdelinger.

Det foreslås, at henvisningerne i § 2, stk. 4, § 4, stk. 1, § 5, stk. 1, 1. pkt., § 6, stk. 1, § 8, § 9, stk. 1, § 10, § 11, stk. 1, § 15, stk. 1, § 16, stk. 1, § 17, stk. 1, § 19, stk. 1, og § 21, stk. 3, i voksenansvarsloven til § 66, stk. 1, nr. 6 og 7, i serviceloven ændres til § 43, stk. 1, nr. 6, i barnets lov.

De foreslåede ændringer vil for det første betyde, at voksenansvarslovens §§ 6, 8 og 9 ikke vil finde anvendelse på interne skoler, der er tilknyttet anbringelsessteder efter § 43, stk. 1, nr. 6, i barnets lov.

De foreslåede ændringer vil endvidere betyde, at adgangen til anvendelse af magt og andre indgreb i selvbestemmelsesretten efter § 4, stk. 1, § 5, stk. 1, 1. pkt., § 6, stk. 1, § 8, § 9, stk. 1, § 10, § 11, stk. 1, § 15, stk. 1, 1. pkt., § 16, stk. 1, § 17, stk. 1, og § 19, stk. 1, i voksenansvarsloven vil finde anvendelse for børn og unge, der er anbragt på et anbringelsessted efter § 43, stk. 1, nr. 6, i barnets lov. Det drejer sig om bestemmelser vedrørende fastsættelsen af husordener, anvendelse af rusmiddeltest med samtykke, fysisk guidning, afværgehjælp, fysisk magtanvendelse, tilbageførsel ved rømning, kontrol med brevveksling, telefonsamtaler og anden kommunikation, undersøgelse af person og opholdsrum, anvendelse af alarm- og pejlesystemer og indgreb i adgangen til telefon og internet.

Med den foreslåede ændring af § 21, stk. 3, i voksenansvarsloven vil der endvidere skulle ske indberetning til kommunalbestyrelsen i anbringelsesstedets beliggenhedskommune af magtanvendelse eller andre indgreb i selvbestemmelsesretten, der har fundet sted på en intern skole på et opholdssted eller en døgninstitution efter § 43, stk. 1, nr. 6, i barnets lov.

De foreslåede ændringer er begrundet i, at § 66, stk. 1, nr. 6 og 7, i serviceloven om opholdssteder og døgninstitutioner som anbringelsessteder med lovforslagets § 1, nr. 14, foreslås ophævet. Opregningen af opholdssteder og døgninstitutioner som anbringelsessteder i § 66, stk. 1, nr. 6 og 7, i serviceloven, foreslås videreført som § 43, stk. 1, nr. 6, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov under samlebetegnelsen børne- og ungehjem. Begreberne opholdssted og døgninstitution videreføres, jf. § 43, stk. 3, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov. Der er dermed behov for en ændring af § 2, stk. 4, § 4, stk. 1, § 5, stk. 1, 1. pkt., § 6, stk. 1, § 8, § 9, stk. 1, § 10, § 11, stk. 1, § 15, stk. 1, § 16, stk. 1, § 17, stk. 1, § 19, stk. 1, og § 21, stk. 3, i voksenansvarsloven, således at disse bestemmelser fortsat vil finde anvendelse for børn og unge, der er anbragt på et opholdssted eller en døgninstitution, uanset at dette er reguleret i barnets lov fremfor i serviceloven. De foreslåede ændringer vil ikke medføre materielle ændringer.

Der henvises i øvrigt til § 43 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov og til de almindelige bemærkninger, punkt 2.7.1.2 og 2.7.1.3.

Til nr. 4

I voksenansvarsloven gælder en række særlige regler for børn og unge anbragt på delvis lukkede døgninstitutioner, delvis lukkede afdelinger på døgninstitutioner, sikrede døgninstitutioner og særligt sikrede afdelinger efter § 66, stk. 1, nr. 7, i serviceloven.

§ 4 i voksenansvarsloven vedrører husordener. Det fremgår af § 4, stk. 2, at lederen af en delvis lukket døgninstitution, en delvis lukket afdeling på en døgninstitution, en sikret døgninstitution og en særligt sikret afdeling efter § 66, stk. 1, nr. 6, i serviceloven skal fastsætte en skriftlig husorden, der angiver de nærmere regler og retningslinjer for ophold på institutionen. Videre følger det af § 4, stk. 4, i voksenansvarsloven, at på delvis lukkede døgninstitutioner, delvis lukkede afdelinger på døgninstitutioner, sikrede døgninstitutioner og særligt sikrede afdelinger efter § 66, stk. 1, nr. 6, i serviceloven kan personalet ved et anbragt barns eller en anbragt ungs overtrædelse af reglerne i husordenen fastsætte passende reaktioner over for barnet eller den unge.

§ 4 a i voksenansvarsloven vedrører nedsættelse eller fratagelse af lommepenge på delvis lukkede døgninstitutioner og delvis lukkede afdelinger på døgninstitutioner samt sikrede døgninstitutioner og særligt sikrede afdelinger. Af bestemmelsen fremgår, at kommunalbestyrelsen, medmindre særlige forhold taler imod det, kan træffe afgørelse om nedsættelse eller fratagelse af lommepenge i en nærmere afgrænset periode, når et barn eller en ung, der er anbragt på en delvis lukket døgninstitution, en delvis lukket afdeling på en døgninstitution, en sikret døgninstitution eller en særligt sikret afdeling efter § 66, stk. 1, nr. 6, i serviceloven, har begået grovere eller gentagne overtrædelser af reglerne i en husorden fastsat efter § 4, stk. 2, i voksenansvarsloven.

§ 9 i voksenansvarsloven vedrører fysisk magtanvendelse. Det fremgår af § 9, stk. 3, at personalet på delvis lukkede døgninstitutioner, delvis lukkede afdelinger på døgninstitutioner, sikrede døgninstitutioner og særligt sikrede afdelinger efter § 66, stk. 1, nr. 6, i serviceloven ud over de i § 9, stk. 2, i voksenansvarsloven nævnte tilfælde kan fastholde eller føre et barn eller en ung til et andet opholdsrum, når barnet eller den unge overtræder regler i en husorden fastsat efter § 4, stk. 2, og magtanvendelsen er nødvendig for at bringe overtrædelsen til ophør.

§ 15 a i voksenansvarsloven vedrører begrænsning af adgang til ekstern kommunikation på sikrede døgninstitutioner og særligt sikrede afdelinger. Af bestemmelsens stk. 1 fremgår, at lederen af en sikret døgninstitution eller en særligt sikret afdeling efter § 66, stk. 1, nr. 6, i serviceloven skal fastsætte regler i husordenen efter § 4, stk. 2, i voksenansvarsloven, der begrænser de anbragte børns og unges adgang til telefonsamtaler og anden elektronisk kommunikation til at kunne finde sted på nærmere afgrænsede områder på institutionen og i bestemte tidsrum.

§ 16 i voksenansvarsloven vedrører undersøgelse af person og opholdsrum. Det fremgår af § 16, stk. 5, 1. pkt., at ved undersøgelse af barnets eller den unges person efter § 16, stk. 1 eller 2, på sikrede døgninstitutioner og særligt sikrede afdelinger efter § 66, stk. 1, nr. 6, i serviceloven kan der foretages kropsvsitation i form af undersøgelse af kroppens overflader samt gennemsøgning af tøjet.

§ 16 a i voksenansvarsloven vedrører tv-overvågning af indendørs fællesarealer på delvis lukkede døgninstitutioner og delvis lukkede afdelinger på døgninstitutioner samt sikrede døgninstitutioner og særligt sikrede afdelinger. Det fremgår af bestemmelsen, at på disse anbringelsessteder efter § 66, stk. 1, nr. 6, i serviceloven skal indendørs fællesarealer tv-overvåges.

§ 16 b i voksenansvarsloven vedrører døralarmer til værelserne på delvis lukkede døgninstitutioner og delvis lukkede afdelinger på døgninstitutioner samt sikrede døgninstitutioner og særligt sikrede afdelinger. Det fremgår af bestemmelsens stk. 1, at på de nævnte anbringelsessteder efter § 66, stk. 1, nr. 6, i serviceloven skal der være døralarm ved indgangen til de anbragte børns og unges værelser. Det fremgår videre af § 16 b, stk. 2, at lederen og dennes stedfortræder på delvis lukkede døgninstitutioner, delvis lukkede afdelinger på døgninstitutioner, sikrede døgninstitutioner og særligt sikrede afdelinger efter § 66, stk. 1, nr. 6, i serviceloven skal beslutte, at der skal ske anvendelse af døralarm, når det er nødvendigt for at sikre, at ordensbestemmelser overholdes, eller sikkerhedshensyn iagttages.

Efter § 21 a i voksenansvarsloven har lederen af en delvis lukket døgninstitution, en delvis lukket afdeling på en døgninstitution, en sikret døgninstitution eller en særligt sikret afdeling efter § 66, stk. 1, nr. 6, i serviceloven eller dennes stedfortræder pligt til at politianmelde personfarlig kriminalitet, der har fundet sted på institutionen.

§ 66, stk. 1, i serviceloven indeholder en opregning af anbringelsessteder for børn og unge, der anbringes uden for hjemmet. Det fremgår af § 66, stk. 1, nr. 6, at anbringelsessteder for børn og unge kan være opholdssteder. Det fremgår videre af § 66, stk. 1, nr. 7, at anbringelsessteder kan være døgninstitutioner, herunder delvis lukkede døgninstitutioner og delvis lukkede afdelinger på døgninstitutioner samt sikrede døgninstitutioner og særligt sikrede afdelinger. I § 4, stk. 2, § 4, stk. 4, § 4 a, § 9, stk. 3, § 15 a, stk. 1, § 16, stk. 5, 1. pkt., § 16 a, § 16 b, stk. 1 og 2, og § 21 a i voksenansvarsloven henvises der til anbringelsessteder efter § 66, stk. 1, nr. 6, uanset at der i bestemmelse-ernes ordlyd henvises til delvis lukkede døgninstitutioner, delvis lukkede afdelinger på døgninstitutioner samt sikrede døgninstitutioner og/eller særligt sikrede afdelinger. Med § 1, nr. 35, i lov nr. 1530 af 18. december 2018 om ændring af lov om social service, lov om socialtilsyn, lov om voksenansvar for anbragte børn og unge og ligningsloven (Mere kvalitet i plejefamilier) blev der indsat et nyt nummer i § 66, stk. 1, hvorved §

66, stk. 1, nr. 3-7, blev til § 66, stk. 1, nr. 4-8. Der blev ved en fejl ikke foretaget de nødvendige konsekvensændringer af § 4, stk. 2, § 4, stk. 4, § 4 a, § 9, stk. 3, § 15 a, stk. 1, § 16, stk. 5, 1. pkt., § 16 a, § 16 b, stk. 1 og 2, og § 21 a i voksenansvarsloven. I disse bestemmelser skulle således rettelig henvises til § 66, stk. 1, nr. 7, i serviceloven.

Det foreslås, at henvisningerne i § 4, stk. 2, § 4, stk. 4, § 4 a, § 9, stk. 3, § 15 a, stk. 1, § 16, stk. 5, 1. pkt., § 16 a, § 16 b, stk. 1 og 2, og § 21 a i voksenansvarsloven til § 66, stk. 1, nr. 6, i serviceloven ændres til § 43, stk. 1, nr. 6, i barnets lov.

De foreslåede ændringer vil betyde, at adgangen til anvendelse af magt og andre indgreb i selvbestemmelsesretten efter § 4, stk. 2, § 4, stk. 4, § 4 a, § 9, stk. 3, § 15 a, stk. 1, § 16, stk. 5, 1. pkt., § 16 a, og § 16 b, stk. 1 og 2, i voksenansvarsloven vil finde anvendelse for børn og unge, der er anbragt på et anbringelsessted efter § 43, stk. 1, nr. 6, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, idet de nævnte bestemmelser i voksenansvarsloven dog begrænser anvendelsen af de enkelte bestemmelser, så de ikke finder anvendelse på alle anbringelsessteder omfattet af § 43, stk. 1, nr. 6, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov. Det drejer sig om bestemmelser vedrørende fastsættelsen af husordener, nedsættelse og fratagelse af lommepenge, fysisk magtanvendelse, begrænsning af adgang til ekstern kommunikation, undersøgelse af person og opholdsrum, tv-overvågning af indendørs fællesarealer og anvendelse af døralarmer til værelserne.

Med den foreslåede ændring af § 21 a vil lederen af en delvis lukket døgninstitution, en delvis lukket afdeling på en døgninstitution, en sikret døgninstitution eller en særligt sikret afdeling efter § 43, stk. 1, nr. 6, i barnets lov eller dennes stedfortræder endvidere have pligt til at politianmelde personfarlig kriminalitet, der har fundet sted på institutionen.

De foreslåede ændringer er begrundet i, at § 66, stk. 1, nr. 7, i serviceloven om døgninstitutioner som anbringelsessteder med lovforslagets § 1, nr. 14, foreslås ophævet. Opregningen af døgninstitutioner som anbringelsessteder i § 66, stk. 1, nr. 7, i serviceloven, foreslås videreført som § 43, stk. 1, nr. 6, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov under samlebetegnelsen børne- og ungehjem. Der er dermed behov for en ændring af § 4, stk. 2, § 4, stk. 4, § 4 a, § 9, stk. 3, § 15 a, stk. 1, § 16, stk. 5, 1. pkt., § 16 a, § 16 b, stk. 1 og 2, og § 21 a i voksenansvarsloven, således at disse bestemmelser fortsat vil finde anvendelse for børn og unge, der er anbragt på en døgninstitution, uanset at dette er reguleret i barnets lov fremfor i serviceloven. De foreslåede ændringer vil ikke medføre materielle ændringer.

Der henvises i øvrigt til § 43 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov og til de almindelige bemærkninger, punkt 2.7.1.2 og 2.7.1.3.

Til nr. 5

§ 6 i voksenansvarsloven vedrører fysisk guidning. Efter bestemmelsens stk. 1 kan bl.a. specialiserede plejefamilier, der er godkendt efter § 66, stk. 1, nr. 3, jf. § 66, stk. 2, i serviceloven, fysisk guide et barn eller en ung.

§ 8 i voksenansvarsloven vedrører afværgehjælp. Det fremgår af bestemmelsen, at bl.a. specialiserede plejefamilier, der er godkendt efter § 66, stk. 1, nr. 3, jf. § 66, stk. 2, i

serviceloven, kortvarigt kan fastholde eller føre et barn eller en ung væk fra en situation, når det er nødvendigt for at afværge, at barnet eller den unge ødelægger eller beskadiger ting i et ikke ubetydeligt omfang.

§ 66, stk. 1, i serviceloven indeholder en opregning af anbringelsessteder for børn og unge, der anbringes uden for hjemmet. Det fremgår af § 66, stk. 1, nr. 3, at et anbringelsessted for børn og unge kan være en specialiseret plejefamilie. Det fremgår af § 66, stk. 2, at det er en betingelse for, at der kan træffes afgørelse om anbringelse af børn og unge på et anbringelsessted, at anbringelsesstedet er godkendt efter § 66 b, stk. 1, dvs. som netværksplejefamilie, efter § 66 e, stk. 1, dvs. af den anbringende kommune, hvis der er tale om eget værelse, kollegie og lignende, eller § 66 f, stk. 1, dvs. af den anbringende kommune, hvis der er tale om en plads på en kostskole, efterskole m.v., eller efter § 5 i socialtilsynsloven for øvrige anbringelsessteder.

Det foreslås, at henvisningerne i § 6, stk. 1, og § 8 i voksenansvarsloven til § 66, stk. 1, nr. 3, jf. § 66, stk. 2, i serviceloven ændres til § 43, stk. 1, nr. 3, i barnets lov.

De foreslåede ændringer vil betyde, at adgangen til anvendelse af fysisk guidning efter § 6, stk. 1, i voksenansvarsloven og afværgehjælp efter § 8 vil finde anvendelse for børn og unge, der er anbragt i en specialiseret plejefamilie efter § 43, stk. 1, nr. 3, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov.

De foreslåede ændringer er begrundet i, at § 66, stk. 1, nr. 3, i serviceloven om specialiserede plejefamilier som anbringelsessteder med lovforslagets § 1, nr. 14, foreslås ophævet. Opregningen af specialiserede plejefamilier som anbringelsessteder i § 66, stk. 1, nr. 3, i serviceloven foreslås videreført uden ændringer som § 43, stk. 1, nr. 3, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov. Der er dermed behov for en ændring af § 6, stk. 1, og § 8 i voksenansvarsloven, således at disse bestemmelser fortsat vil finde anvendelse for børn og unge, der er anbragt i en specialiseret plejefamilie, uanset at dette er reguleret i barnets lov fremfor i serviceloven. Bestemmelsen om godkendelse i § 66, stk. 2, i serviceloven foreslås med lovforslagets § 1, nr. 14, ophævet, og indholdet videreført som § 43, stk. 2, i barnets lov. Der findes dog ikke at være grund til at henvise til § 43, stk. 2, i barnets lov i § 6, stk. 1, og § 8 i voksenansvarsloven, da der ikke kan ske anbringelse af et barn eller en ung i en specialiseret plejefamilie, uden at plejefamilien er godkendt efter § 5 i socialtilsynsloven. Henvisningen findes derfor at være overflødig.

De foreslåede ændringer vil ikke medføre materielle ændringer.

Der henvises i øvrigt til § 44 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov og til de almindelige bemærkninger, punkt 2.7.1.2 og 2.7.1.3.

Til nr. 6

§ 6 i voksenansvarsloven omhandler guidning. Det fremgår af § 6, stk. 2, at det er en betingelse for fysisk guidning efter § 6, stk. 1, at det vurderes at være nødvendigt af hensyn til anbringelsesstedets ansvar for at varetage den daglige omsorg efter § 3 eller af hensyn til tryghed og trivsel på anbringelsesstedet i tilfælde, hvor barnet eller den unge generer eller udøver chikane over for de øvrige anbragte børn og unge, personalet, den kommunale plejefamilie eller andre, der opholder sig på anbringelsesstedet.

Det foreslås, at den kommunale plejefamilie i § 6, stk. 2, ændres til den specialiserede plejefamilie.

Den foreslåede ændring vil medføre, at det vil være en betingelse for fysisk guidning efter § 6, stk. 1, at det vurderes at være nødvendigt af hensyn til anbringelsesstedets ansvar for at varetage den daglige omsorg efter § 3 eller af hensyn til tryghed og trivsel på anbringelsesstedet i tilfælde, hvor barnet eller den unge generer eller udøver chikane over for de øvrige anbragte børn og unge, personalet, den specialiserede plejefamilie eller andre, der opholder sig på anbringelsesstedet.

Den foreslåede ændring er begrundet i, at begrebet kommunal plejefamilie udgik af lovgivningen med lov nr. 1530 om ændring af lov om social service, lov om socialtilsyn, lov om voksenansvar for anbragte børn og unge og ligningsloven (Mere kvalitet i plejefamilier), hvorefter kommunale plejefamilier blev erstattet af plejefamilietyperne "almene plejefamilier", "forstærkede plejefamilier" og "specialiserede plejefamilier". Der er ved en fejl ikke blevet gennemført de nødvendige konsekvensændringer i § 6, stk. 2, i voksenansvarsloven. Efter § 6, stk. 1, i voksenansvarsloven, der foreslås ændret med lovforslagets § 5, nr. 5, er det specialiserede plejefamilier og dermed ikke andre former for plejefamilier, der vil kunne anvende fysisk guidning. Dette bør derfor også afspejles i bestemmelsen i § 6, stk. 2.

Til nr. 7

§ 11 i voksenansvarsloven vedrører tilbageholdelse i forbindelse med eller under en anbringelse. Det fremgår af bestemmelsens stk. 1, at børn og unge-udvalget eller Ungdomskriminalitetsnævnet kan træffe afgørelse om, at et barn eller en ung, der er anbragt på et anbringelsessted efter § 66, stk. 1, nr. 6 og 7, i serviceloven, kan tilbageholdes i op til 14 dage i forbindelse med anbringelsen på det pågældende opholdssted eller den pågældende døgninstitution. Det fremgår videre af § 11, stk. 2, i voksenansvarsloven, at børn og unge-udvalget endvidere kan træffe afgørelse om, at et barn eller en ung kan tilbageholdes i op til 14 dage under anbringelsen.

§ 15 i voksenansvarsloven vedrører kontrol med brevveksling, telefonsamtaler og anden kommunikation. Det fremgår af bestemmelsens stk. 1, 1. pkt., at børn og unge-udvalget uden retskendelse kan træffe afgørelse om kontrol med barnets eller den unges brevveksling, telefonsamtaler og anden kommunikation med nærmere angivne personer uden for institutionen under barnets eller den unges ophold på anbringelsessteder efter § 66, stk. 1, nr. 6 og 7, i serviceloven, når det er nødvendigt af hensyn til barnets eller den unges sundhed eller udvikling.

Det foreslås, at henvisningerne til Børn og unge-udvalget i § 11, stk. 1 og 2, og § 15, stk. 1, 1. pkt., i voksenansvarsloven ændres til Børne- og ungeudvalget.

De foreslåede ændringer er begrundet i, at det med den i lovforslagets § 2, nr. 1, foreslåede ændring af retssikkerhedsloven foreslås at ændre betegnelsen fra børn og unge-udvalget til børne- og ungeudvalget, således at det følger dansk retskrivning. De foreslåede ændringer vil ikke medføre materielle ændringer.

Til nr. 8

§ 11 i voksenansvarsloven vedrører tilbageholdelse i forbindelse med eller under en anbringelse. Det fremgår af § 11, stk. 4, at afgørelser om tilbageholdelse efter § 11, stk. 1

og 2, kan træffes foreløbigt efter reglerne i § 75, stk. 1, i serviceloven, når betingelserne heri er opfyldt.

§ 15 i voksenansvarsloven vedrører kontrol med brevveksling, telefonsamtaler og anden kommunikation. Det fremgår af § 15, stk. 3, at en afgørelse efter § 15, stk. 1, om kontrol med brevveksling, telefonsamtaler og anden kommunikation kan træffes foreløbigt efter reglerne i § 75, stk. 1, i serviceloven, når betingelserne heri er opfyldt.

Det fremgår af § 75, stk. 1, 1. pkt., i serviceloven, at formanden eller i dennes fravær næstformanden for børn og unge-udvalget kan træffe foreløbige afgørelser efter bl.a. § 11, stk. 1 og 2, og § 15, stk. 1, i voksenansvarsloven for anbragte børn og unge, som af hensyn til barnets eller den unges øjeblikkelige behov ikke kan afvente, at sagen behandles i børn og unge-udvalget.

Det foreslås, at henvisningerne i § 11, stk. 4, og § 15, stk. 3, i voksenansvarsloven til § 75, stk. 1, i serviceloven ændres til § 143, stk. 1 og 2, i barnets lov.

De foreslåede ændringer vil betyde, at afgørelser om tilbageholdelse i forbindelse med eller under en anbringelse efter § 11, stk. 1 og 2, i voksenansvarsloven og om kontrol med brevveksling, telefonsamtaler og anden kommunikation efter § 15, stk. 1, i voksenansvarsloven vil kunne træffes foreløbigt efter reglerne i § 143, stk. 1 og 2, i barnets lov, når betingelserne deri er opfyldt.

De foreslåede ændringer er begrundet i, at § 75, stk. 1, i serviceloven om foreløbige afgørelser med lovforslagets § 1, nr. 14, foreslås ophævet. Muligheden for at formanden for børne- og ungeudvalget eller i dennes fravær næstformanden kan træffe foreløbige afgørelser foreslås videreført som § 143 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov. Der er således behov for en ændring af § 11, stk. 4, og § 15, stk. 3, i voksenansvarsloven, således at der fortsat vil kunne træffes foreløbige afgørelser om tilbageholdelse i forbindelse med eller under en anbringelse efter § 11, stk. 1 og 2, i voksenansvarsloven og om kontrol med brevveksling, telefonsamtaler og anden kommunikation efter § 15, stk. 1, når det af hensyn til barnets eller den unges øjeblikkelige behov ikke kan afvente sagens behandling i børne- og ungeudvalget, uanset at muligheden for at træffe foreløbige afgørelser er reguleret i barnets lov fremfor i serviceloven. De foreslåede ændringer vil således ikke medføre materielle ændringer.

Der henvises i øvrigt til § 143 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov og til de almindelige bemærkninger, punkt 2.7.1.2 og 2.7.1.3.

Til nr. 9

§ 14 i voksenansvarsloven vedrører isolation på sikrede døgninstitutioner og særligt sikrede afdelinger samt aflåsning af værelser om natten. Efter bestemmelsens stk. 1 kan lederen af en sikret døgninstitution eller særligt sikret afdeling efter § 66, stk. 1, nr. 7, i serviceloven eller dennes stedfortræder beslutte at anbringe et barn eller en ung i et særligt afsondret isolationsrum, når der er overhængende fare for, at barnet eller den unge skader sig selv eller andre.

§ 16 i voksenansvarsloven vedrører undersøgelse af person og opholdsrum. I tillæg til mulighederne for at undersøge person og opholdsrum efter § 16, stk. 1, hjemler bestemmelsens stk. 2, at lederen af en sikret døgninstitution eller en særligt sikret afde-

ling efter § 66, stk. 1, nr. 7, i serviceloven eller den, der bemyndiges dertil, uden retskendelse kan beslutte, at der skal foretages undersøgelse af, hvilke effekter et barn eller en ung, der er anbragt i afdelingen eller på døgninstitutionen, har i sin besiddelse på sin person eller i sit opholdsrum, hvis en sådan undersøgelse er nødvendig for at sikre, at ordens- eller sikkerhedsmæssige hensyn iagttages.

§ 18 i voksenansvarsloven indeholder særlige regler om besøgs-, brev-, telefonkontrol m.v. for unge i varetægtssurrogat. Det fremgår af bestemmelsens stk. 1, at for unge, der efter § 765 i retsplejeloven er anbragt på sikrede døgninstitutioner efter § 66, stk. 1, nr. 7, i serviceloven, gælder § 771 og § 772, stk. 1 og stk. 2, 1. pkt., i retsplejeloven tilsvarende.

§ 66, stk. 1, i serviceloven indeholder en opregning af anbringelsessteder for børn og unge, der anbringes uden for hjemmet. Det fremgår af § 66, stk. 1, nr. 7, at anbringelsessteder for børn og unge kan være døgninstitutioner, herunder delvis lukkede døgninstitutioner og delvis lukkede afdelinger på døgninstitutioner samt sikrede døgninstitutioner og særligt sikrede afdelinger.

Det foreslås, at henvisningerne i § 14, stk. 1, § 16, stk. 2, og § 18, stk. 1, i voksenansvarsloven til § 66, stk. 1, nr. 7, i serviceloven ændres til § 43, stk. 1, nr. 6, i barnets lov.

De foreslåede ændringer vil betyde, at adgangen til anvendelse af magt og andre indgreb i selvbestemmelsesretten efter § 14, stk. 1, § 16, stk. 2, og § 18, stk. 1, i voksenansvarsloven vil finde anvendelse for børn og unge, der er anbragt på en døgninstitution efter § 43, stk. 1, nr. 3, i barnets lov. Det drejer sig om bestemmelser vedrørende isolation på sikrede døgninstitutioner og særligt sikrede afdelinger samt aflåsning af værelser om natten, udvidede muligheder for undersøgelse af person og opholdsrum samt særlige regler om besøgs-, brev-, telefonkontrol m.v. for unge i varetægtssurrogat.

De foreslåede ændringer er begrundet i, at § 66, stk. 1, nr. 7, i serviceloven om døgninstitutioner som anbringelsessteder med lovforslagets § 1, nr. 14, foreslås ophævet. Opregningen af døgninstitutioner som anbringelsessteder i § 66, stk. 1, nr. 7, i serviceloven, foreslås videreført som § 43, stk. 1, nr. 3, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov under samlebetegnelsen børne- og ungehjem. Der er dermed behov for en ændring af § 14, stk. 1, § 16, stk. 2, og § 18, stk. 1, i voksenansvarsloven, således at disse bestemmelser fortsat vil finde anvendelse for børn og unge, der er anbragt på en døgninstitution, uanset at dette er reguleret i barnets lov fremfor i serviceloven. De foreslåede ændringer vil ikke medføre materielle ændringer.

Der henvises i øvrigt til § 43 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov og til de almindelige bemærkninger, punkt 2.7.1.2 og 2.7.1.3.

Til nr. 10

§ 16 i voksenansvarsloven vedrører undersøgelse af person og opholdsrum. Det fremgår af § 16, stk. 6, at lederen af et anbringelsessted efter § 66, stk. 1, nr. 5 og 6, i serviceloven eller den, der bemyndiges dertil, uden retskendelse kan beslutte at tage effekter, der findes i barnets eller den unges besiddelse, i bevaring, hvis det skønnes påkrævet af ordens- eller sikkerhedsmæssige hensyn.

§ 66, stk. 1, i serviceloven indeholder en opregning af anbringelsessteder for børn og unge, der anbringes uden for hjemmet. Anbringelsessteder kan efter § 66, stk. 1, nr. 5, være egne værelser, kollegier eller kollegielignende opholdssteder, efter § 66, stk. 1, nr.

6, være opholdssteder og efter § 66, stk. 1, nr. 7, være døgninstitutioner, herunder delvis lukkede døgninstitutioner og delvis lukkede afdelinger på døgninstitutioner samt sikrede døgninstitutioner og særligt sikrede afdelinger. I § 16, stk. 6, i voksenansvarsloven henvises der til anbringelsessteder efter § 66, stk. 1, nr. 5 og 6, dvs. til egne værelser, kollegier eller kollegielignende opholdssteder samt opholdssteder. Med § 1, nr. 35 i lov nr. 1530 af 18. december 2018 om ændring af lov om social service, lov om socialtilsyn, lov om voksenansvar for anbragte børn og unge og ligningsloven (Mere kvalitet i plejefamilier) blev der indsat et nyt nummer i § 66, stk. 1, hvorved § 66, stk. 1, nr. 3-7, blev til § 66, stk. 1, nr. 4-8. Der blev ved en fejl ikke foretaget de nødvendige konsekvensændringer af § 16, stk. 1, i voksenansvarsloven, hvor der retteligt efter ikrafttrædelsen af lov nr. 1530 af 18. december 2018 skal henvises til § 66, stk. 1, nr. 6 og 7, i serviceloven om opholdssteder og døgninstitutioner.

Det foreslås, at henvisningen i § 16, stk. 6, i voksenansvarsloven til § 66, stk. 1, nr. 5 og 6, i serviceloven ændres til § 43, stk. 1, nr. 6, i barnets lov.

Den foreslåede ændring vil betyde, at lederen eller den, der bemyndiges dertil, uden retskendelse kan beslutte at tage effekter, der findes i barnets eller den unges besiddelse, i bevaring, hvis det skønnes påkrævet af ordens- eller sikkerhedsmæssige hensyn, når barnet eller den unge er anbragt på et opholdssted eller en døgninstitution efter § 43, stk. 1, nr. 6, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov.

Den foreslåede ændring er begrundet i, at § 66, stk. 1, nr. 6 og 7, i serviceloven om opholdssteder og døgninstitutioner som anbringelsessteder med lovforslagets § 1, nr. 14, foreslås ophævet. Opregningen af opholdssteder og døgninstitutioner som anbringelsessteder i § 66, stk. 1, nr. 6 og 7, i serviceloven, foreslås videreført som § 43, stk. 1, nr. 6, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov under samlebetegnelsen børne- og ungehjem. Der er dermed behov for en ændring af § 16, stk. 6, i voksenansvarsloven, således at bestemmelsen fortsat vil finde anvendelse for børn og unge, der er anbragt på et opholdssted eller en døgninstitution, uanset at dette er reguleret i barnets lov fremfor i serviceloven. Den foreslåede ændring vil ikke medføre materielle ændringer.

Der henvises i øvrigt til § 43 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov og til de almindelige bemærkninger, punkt 2.7.1.2 og 2.7.1.3.

Til nr. 11

§ 23 i voksenansvarsloven vedrører klageadgang. Det fremgår af § 23, stk. 2, at klager over afgørelser truffet af børn og unge-udvalget eller kommunalbestyrelsen i medfør af voksenansvarsloven kan indbringes for Ankestyrelsen.

Efter § 24 kan Ankestyrelsens afgørelser efter § 23, stk. 2, i sager om klager over afgørelser truffet af børn og unge-udvalget og om klager over afgørelser efter § 11, stk. 5, om tilbageholdelse truffet af kommunalbestyrelsen ved henvendelse til Ankestyrelsen, inden fire uger efter klageren har fået meddelelse om afgørelsen, kræves forelagt for retten, jf. § 169, stk. 2, og §§ 170-172 i serviceloven.

Det foreslås, at henvisningerne til børn og unge-udvalget i § 23, stk. 2, og § 24 i voksenansvarsloven ændres til børne- og ungeudvalget.

De foreslåede ændringer er begrundet i, at det med de i lovforslagets § 2, nr. 1, foreslåede ændringer af retssikkerhedsloven foreslås at ændre betegnelsen fra børn og unge-

udvalget til børne- og ungeudvalget, således at det følger dansk retskrivning. De foreslåede ændringer vil ikke medføre materielle ændringer.

Til nr. 12

§ 23 i voksenansvarsloven vedrører klageadgang. Efter § 23, stk. 2, kan en række afgørelser efter voksenansvarsloven påklages til Ankestyrelsen. Det fremgår af § 23, stk. 6, at ved behandlingen i Ankestyrelsen finder §§ 72 og 73 og § 74, stk. 2 og 3, i serviceloven anvendelse.

Efter § 72 i serviceloven skal kommunalbestyrelsen tilbyde forældremyndighedsindehaveren og den unge, der er fyldt 12 år, gratis advokatbistand bl.a. under sager om tilbageholdelse efter § 11, stk. 1 og 2, i voksenansvarsloven og om brev- og telefonkontrol efter § 15, stk. 1.

Det fremgår af § 73 i serviceloven, at inden der træffes afgørelse i en sag, der er omfattet af § 72, dvs. bl.a. sager om tilbageholdelse efter § 11, stk. 1 og 2, i voksenansvarsloven og om brev- og telefonkontrol efter § 15, stk. 1, i voksenansvarsloven, påhviler det kommunalbestyrelsen at gøre forældremyndighedsindehaveren og den unge, der er fyldt 12 år, bekendt med retten efter forvaltningsloven til at se sagens akter og retten til at udtale sig, inden afgørelsen træffes.

Det følger af § 74, stk. 2, at inden der træffes afgørelse om bl.a. tilbageholdelse efter § 11, stk. 1 og 2, i voksenansvarsloven og om brev- og telefonkontrol efter § 15, stk. 1, i voksenansvarsloven, skal forældremyndighedsindehaveren, barnet eller den unge, advokaten og eventuel anden bisidder for forældremyndighedsindehaveren eller barnet eller den unge have lejlighed til at udtale sig. Dette kan dog, for så vidt angår barnet eller den unge, undlades, hvis barnet er under 12 år, eller hvis det må antages at være til skade for barnet eller den unge. Efter § 74, stk. 2, gælder retten til at udtale sig også for en forælder, der ikke har del i forældremyndigheden, bl.a. i sager om brev- og telefonkontrol efter § 15, stk. 1, i voksenansvarsloven.

Det foreslås, at henvisningen i § 23, stk. 6, i voksenansvarsloven til §§ 72 og 73 og § 74, stk. 2 og 3, i serviceloven ændres til §§ 140 og 141 og § 142, stk. 2 og 3, i barnets lov.

Den foreslåede ændring vil betyde, at i Ankestyrelsens behandling af en sag om klage over afgørelser efter voksenansvarsloven vil §§ 140 og 141 og § 142, stk. 2 og 3, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov finde anvendelse. Kommunalbestyrelsen vil således efter § 140 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov skulle tilbyde forældremyndighedsindehaveren og barnet eller den unge, der er fyldt 10 år, gratis advokatbistand i sager om tilbageholdelse efter § 11, stk. 1 og 2, i voksenansvarsloven og om brev- og telefonkontrol efter § 15, stk. 1, i voksenansvarsloven. Kommunalbestyrelsen hhv. børne- og ungeudvalget vil efter hhv. § 141 og § 142, stk. 2, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov endvidere skulle gøre forældremyndighedsindehaveren og barnet eller den unge, der er fyldt 10 år, bekendt med retten efter forvaltningsloven til at se sagens akter og retten til at udtale sig, inden Dette vil dog, for så vidt angår barnet eller den unge, kunne undlades, hvis barnet er under 10 år, eller hvis det må antages at være til skade for barnet eller den unge. Efter § 142, stk. 3, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov vil retten til at udtale sig også gælde for en forælder, der ikke har del i forældremyndigheden i sager om brev- og telefonkontrol efter § 15, stk. 1, i voksenansvarsloven.

Den foreslåede ændring af henvisningen i § 23, stk. 6, i voksenansvarsloven er begrundet i, at §§ 72 og 73 og § 74, stk. 2 og 3, i serviceloven med lovforslagets § 1, nr. 14, foreslås ophævet. De processuelle regler, der er indeholdt i disse bestemmelser i serviceloven, foreslås dog med det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov videreført i barnets lov som §§ 140 og 141 og § 142, stk. 2 og 3. Bestemmelserne foreslås videreført med alene den ændring, at der gives barnet ret til advokatbistand og at blive gjort bekendt med retten til partsaktindsigt og partshøring fra 10 år frem for de 12 år, der fremgår af §§ 72 og 73 og § 74, stk. 2, i serviceloven. Der er således behov for en ændring af § 23, stk. 6, i voksenansvarsloven så de nævnte processuelle regler fortsat finder anvendelse, uanset at de vil fremgå af barnets lov fremfor af serviceloven.

Der henvises i øvrigt til §§ 140 og 141 og § 142, stk. 2 og 3, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov og til de almindelige bemærkninger, punkt 2.7.1.2 og 2.7.1.3.

Til nr. 13

§ 24 i voksenansvarsloven indeholder en særlig adgang til domstolsprøvelse. Efter bestemmelsen kan Ankestyrelsens afgørelser efter § 23, stk. 2, i sager om klager over afgørelser truffet af børn og unge-udvalget og om klager over afgørelser efter § 11, stk. 5, om tilbageholdelse truffet af kommunalbestyrelsen ved henvendelse til Ankestyrelsen, inden fire uger efter klageren har fået meddelelse om afgørelsen, kræves forelagt for retten, jf. § 169, stk. 2, og §§ 170-172 i serviceloven.

§ 169, stk. 2, og §§ 170-172 i serviceloven indeholder en række bestemmelser knyttet til domstolsprøvelsen af visse afgørelser efter serviceloven. Efter § 169, stk. 2, kan fornyet prøvelse for retten, når Ankestyrelsens afgørelse er stadfæstet ved dom, kun kræves, hvis sagen på ny har været forelagt Ankestyrelsen til afgørelse.

Det fremgår af § 170, stk. 1, at byretten under hovedforhandlingen tiltrædes af et retsmedlem, der er sagkyndig i børneforsorg, og et retsmedlem, der er sagkyndig i børne- eller ungdomspsykiatri eller i psykologi. Efter § 170, stk. 2, behandles sagerne efter retsplejelovens regler om borgerlige sager, herunder kapitel 43 a om prøvelse af administrativt bestemt frihedsberøvelse med de ændringer, der er angivet i kapitel 30 i serviceloven. Efter § 170, stk. 3, anses forældremyndighedens indehaver og den unge, der er fyldt 12 år som parter, uanset om den pågældende har krævet afgørelsen forelagt for retten. Efter § 170, stk. 4, kan retten bestemme, at retsmøderne skal foregå for lukkede døre. Efter § 170, stk. 5, må der ved offentlig gengivelse af forhandlingerne i retten eller af dommen ikke uden rettens tilladelse ske offentliggørelse af navn, stilling eller bopæl for nogen af de under sagen nævnte personer eller på anden måde offentliggørelse af de pågældendes identitet. Overtrædelse af forbuddet straffes med bøde. Derudover fremgår af § 170, stk. 6, at ved afgivelse af dissens angives dommernes navne ikke.

Efter § 171 kan byrettens afgørelse ikke indbringes for landsretten. Procesbevillingsnævnet kan dog give tilladelse til anke, hvis sagen er af principiel karakter eller særlige grunde i øvrigt taler derfor. Ansøgning om tilladelse skal indgives til nævnet inden fire uger efter dommens afsigelse. Nævnet kan dog undtagelsesvis meddele tilladelse, hvis ansøgning indgives senere, men inden et år efter afsigelsen.

Efter § 172 beskikkes de sagkyndige, der er nævnt i § 170, af Domstolsstyrelsen efter forhandling med social- og ældreministeren. Domstolsstyrelsen fastsætter deres antal og træffer bestemmelse om vederlag og rejsegodtgørelse. De beskikkede skal være myndige, må ikke være under værgemål efter værgemålslovens § 5 eller under samværgemål efter værgemålslovens § 7 og skal være uberygtede og vederhæftige. Det fremgår af § 172, stk. 2, i serviceloven, at beskikkelse gælder for fire år. En sagkyndig

afgår ved udgangen af den måned, i hvilken den pågældende fylder 70 år. Efter § 172, stk. 3, kan ingen, der opfylder betingelserne i § 172, stk. 1, afslå at modtage beskikkelse, medmindre den pågældende er over 65 år eller har anden rimelig fritagelsesgrund. Endelig fremgår af § 172, stk. 4, at udtagelsen for den enkelte sag blandt de beskikkede sagkyndige foretages af retsformanden. Ingen kan udtages, som ifølge §§ 60 og 61 i retsplejeloven ville være udelukket fra at handle som dommer i sagen.

Det foreslås, at henvisningen i § 24 i voksenansvarsloven til § 169, stk. 2, og §§ 170-172 i serviceloven ændres til § 147, stk. 2, og §§ 148-150 i barnets lov, og at henvisningen samtidigt udskilles til et særskilt punktum, hvoraf fremgår, at §§ 147, stk. 2, og §§ 148-150 i barnets lov finder anvendelse.

Den foreslåede ændring er begrundet i, at § 169, stk. 2, og §§ 170-172 i serviceloven med lovforslagets § 1, nr. 32, foreslås ophævet. De processuelle regler, der er indeholdt i disse bestemmelser i serviceloven, foreslås dog med det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov videreført uden ændringer i barnets lov som § 147, stk. 2, og §§ 148-150. Der er således behov for en ændring af § 24 i voksenansvarsloven, så de nævnte processuelle regler fortsat finder anvendelse, uanset at de vil fremgå af barnets lov fremfor af serviceloven. Det findes samtidigt hensigtsmæssigt, at henvisningen udskilles til et selvstændigt punktum, idet muligheden for at kræve Ankestyrelsens afgørelse forelagt for retten ikke vil følge af § 147, stk. 2, og §§ 148-150 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, der foreslås at videreføre § 169, stk. 2, og §§ 170-172 i serviceloven, sådan som det fremgår af den gældende bestemmelse i § 24 i voksenansvarsloven, men snarere at de processuelle regler i de nævnte bestemmelser skal finde anvendelse ved indbringelse for retten af Ankestyrelsens afgørelse i sager omfattet af § 24 i voksenansvarsloven.

Der henvises i øvrigt til §§ 169-172 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov og til de almindelige bemærkninger, punkt 2.7.1.2 og 2.7.1.3.

Til § 6

Til nr. 1

Forældreansvarsloven indeholder bl.a. regler om fastsættelse af samvær og anden kontakt med barnet, når barnets forældre ikke bor sammen. Der henvises til lovens §§ 19-22. Efter lovens § 24, 1. pkt., finder disse bestemmelser ikke anvendelse, hvis barnet er anbragt uden for hjemmet efter kapitel 11 i serviceloven. Tilsvarende gælder efter bestemmelsens 2. pkt., hvis barnet eller den unge opholder sig på en institution eller er indlagt på sygehus under gennemførelse af en børnefaglig undersøgelse efter kapitel 11 i serviceloven.

Det foreslås, at henvisningen til kapitel 11 i serviceloven i § 24, 1. pkt., i forældreansvarsloven ændres til kapitel 5 i barnets lov. Endvidere foreslås henvisningen til børnefaglig undersøgelse efter kapitel 11 i serviceloven i § 24, 2. pkt., i forældreansvarsloven ændret til børneudredning efter §§ 18-27 i barnets lov.

Den foreslåede ændring af § 24, 1. pkt., i forældreansvarsloven er begrundet i, at kapitel 11 i serviceloven med lovforslagets § 1, nr. 14, foreslås ophævet. Samtidigt foreslås bestemmelserne i kapitel 11 i serviceloven om anbringelse af børn uden for hjemmet videreført som kapitel 5 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov. Der er således behov for at ændre henvisningen i § 24, 1. pkt., i forældreansvarsloven til kapitel 5 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov.

Den foreslåede ændring af § 24, 2. pkt., i forældreansvarsloven er begrundet i, at kapitel 11 i serviceloven med lovforslagets § 1, nr. 14, foreslås ophævet. Samtidigt foreslås bestemmelserne i kapitel 11 i serviceloven om børnefaglige undersøgelser videreført som §§ 18-27 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, dog således at børneudredning foreslås anvendt i stedet for børnefaglig undersøgelse. Der er således behov for at ændre henvisningen i § 24, 2. pkt., i forældreansvarsloven til børneudredning efter §§ 18-27 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov.

De foreslåede ændringer vil således ikke medføre materielle ændringer.

Der henvises i øvrigt til kapitel 5 og §§ 18-27 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov og de almindelige bemærkninger, punkt 2.7.1.3.

Til nr. 2

Forældreansvarsloven regulerer barnets ret til samvær og anden kontakt med den af forældrene, som barnet ikke har bopæl hos.

Hvis der er uenighed om omfanget og udøvelsen af samvær, kan der efter lovens § 21, stk. 1, træffes afgørelse herom. Aftale eller afgørelse om samvær kan efter lovens § 21, stk. 3, ændres.

Der kan efter § 22 træffes afgørelse om anden kontakt mellem barnet og forælderen og om ændring af en sådan afgørelse. Anden kontakt omfatter bl.a. telefonsamtaler, brevveksling, elektronisk post, fotografier el.lign.

Forældreansvarsloven indeholder i kapitel 5 bestemmelser om midlertidige afgørelser om forældremyndighed, barnets bopæl, samvær og anden kontakt.

Efter § 29, stk. 1, i forældreansvarsloven kan der under behandlingen af en sag om forældremyndighed, barnets bopæl, samvær eller anden kontakt træffes en midlertidig afgørelse om samvær eller anden kontakt. Efter bestemmelsen kan det bl.a. under behandlingen af en sag om fastsættelse af samvær bestemmes, at der skal være samvær under den videre behandling af sagen. Bestemmelsen giver også mulighed for under behandlingen af en sag om ophævelse af samvær at suspendere samværet.

Hvis barnet ikke har samvær med den forælder, der anmoder om samvær, skal Familieretshuset efter lovens § 29 a som udgangspunkt hurtigst muligt og inden tre uger træffe en midlertidig afgørelse om kontaktbevarende samvær.

Det er forældreansvarslovens klare udgangspunkt, at barnet har ret til kontakt med begge forældre. Det følger således af lovens § 19, stk. 1, at barnets forbindelse med begge forældre søges bevaret ved, at barnet har ret til samvær med den forælder, som det ikke har bopæl hos.

Efter § 1 i forældreansvarsloven skal hensynet til barnets bedste og til barnets ret til trivsel og beskyttelse i alle forhold, der er omfattet af loven, komme i første række. Afgørelser efter forældreansvarsloven skal efter lovens § 4 træffes ud fra, hvad der er bedst for barnet. Familieretshuset og familieretten skal ved afgørelsen have fokus på barnets trivsel og på at skærme barnet mod vold og anden behandling, der udsætter barnet for skade eller fare. Endvidere skal der være fokus på at beskytte barnet mod at blive vidne til vold. Sidstnævnte kan bl.a. have selvstændig betydning, hvis barnet tidligere har været vidne til vold mellem forældrene, eller hvis der har været vold mellem

forældrene, som barnet ikke har været vidne til, men hvor der er risiko for fremtidig vold, som barnet kan blive vidne til.

Som supplement til bestemmelsen om barnets bedste i §§ 1 og 4 i forældreansvarsloven indeholder loven i § 4 a, stk. 1, en klar formodning for, at det er bedst for et barn, at en forælder, der er idømt ubetinget fængselsstraf for personfarlig kriminalitet af grovere karakter såsom manddrab, seksualforbrydelser eller grov vold eller for overtrædelse af straffelovens terrorbestemmelser, ikke har forældremyndighed over barnet mod den anden forælders ønske, og at barnet ikke har bopæl hos eller samvær eller anden kontakt med denne forælder mod den anden forælders ønske. Dette gælder uanset, om det strafbare forhold er begået mod egne børn, øvrige familiemedlemmer eller andre. § 4 a gælder dog ikke, hvis det anses for bedst for barnet at have kontakt m.v. med den anden forælder.

Formålet med § 4 a i forældreansvarsloven er at sikre, at der i forældreansvarssager ikke opstår tvivl om, at hensynet til barnets bedste og barnets ret til trivsel og beskyttelse altid sættes over andre hensyn, herunder over hensynet til en forælder, der er dømt for at have begået de nævnte straffelovsovertrædelser.

Begrebet barnets bedste skal til enhver tid tolkes som den bedst tænkelige løsning for det enkelte barn, og vurderingen af barnets bedste skal altid ske ud fra en individuel vurdering af det enkelte barns forhold. Vurderingen bygger på oplysninger om barnet, herunder oplysninger fra børnesagkyndige undersøgelser og sagkyndige erklæringer, og på barnets egne synspunkter alt efter barnets alder og modenhed.

Ved vurderingen af, hvad der er bedst for barnet, skal der tages hensyn til hovedprincipperne i forældreansvarsloven om, at et barn har ret til to forældre, og at forældrene skal tage ansvar for barnet, dels ved at drage omsorg for barnet, dels ved at samarbejde om væsentlige beslutninger vedrørende barnet. Forældreansvarsloven bygger således på en formodning om, at det er bedst for barnet at have kontakt med begge sine forældre.

Der skal dog altid foretages en konkret vurdering af barnets bedste i den enkelte sag, og der kan således f.eks. træffes afgørelse om at afslå eller ophæve samvær, hvis det er bedst for barnet. Dette vil eksempelvis i udgangspunktet være tilfældet, hvis en forælder har udøvet vold mod barnet, ligesom vold mod den anden forælder kan føre til, at barnets kontakt til den voldelige forælder afskæres.

Som led i fastlæggelsen af, hvad der er barnets bedste skal der i alle forhold vedrørende barnet tages hensyn til barnets egne synspunkter alt efter alder og modenhed. Barnet skal således inddrages under en sag om samvær, så dets perspektiv og eventuelle synspunkter kan komme til udtryk. Dette kan ske ved samtaler med barnet, børnesagkyndige undersøgelser eller på anden måde, der belyser barnets perspektiv. Forpligtelsen til at inddrage barnet direkte i sagen gælder ikke, hvis det må antages at være til skade for barnet, eller hvis det må anses for unødvendigt efter sagens omstændigheder. Dette gælder også ved midlertidige afgørelser, men ved disse afgørelser må der dog tages hensyn til afgørelsens midlertidige karakter, og til at den vil blive fulgt op af en endelig afgørelse. Det må derfor ved midlertidige afgørelser vurderes, hvad der er bedst for barnet ud fra et kortere tidsperspektiv end, hvis der er tale om en endelig afgørelse. Der henvises til §§ 5 og 34 i forældreansvarsloven.

Efter § 109, stk. 1, i serviceloven skal kommunalbestyrelsen tilbyde midlertidigt ophold i boformer til kvinder, som har været udsat for vold, trusler om vold eller tilsvarende

krise i relation til familie- eller samlivsforhold. Disse boformers virksomhed omfatter kvinder, som har været udsat for fysisk, psykisk eller seksuel vold, trusler om vold eller tilsvarende.

Boformer efter § 109 i serviceloven kaldes også kvindekrisecentre. Kvinderne kan være ledsaget af børn, og de modtager under opholdet omsorg og støtte. Ophold på et kvindekrisecenter er omfattet af det såkaldte selvmøderprincip, som indebærer en ret for kvinden til at få ophold og modtage hjælp på kvindekrisecentre uden forudgående kommunal visitation. Det er lederen af kvindekrisecenteret, der træffer afgørelse om optagelse og udskrivning af kvinden på krisecenteret, jf. § 109, stk. 3, i serviceloven.

Efter § 110, stk. 1, i serviceloven skal kommunalbestyrelsen tilbyde midlertidigt ophold i boformer til personer med særlige sociale problemer, som ikke har eller ikke kan opholde sig i egen bolig, og som har behov for botilbud og for tilbud om aktiverende støtte, omsorg og efterfølgende hjælp. Disse § 110-tilbud henvender sig til både kvinder og mænd og til en bredere målgruppe end voldsramte. § 110 i serviceloven regulerer ikke optagelse af børn, men bestemmelsen er ikke til hinder for, at et barn tager ophold på et § 110-tilbud sammen med den ene forælder.

Når et barn opholder sig på et kvindekrisecenter eller et § 110-tilbud med en voldsramt forælder, kan der opstå spørgsmål om barnets samvær med den anden forælder.

Efter forældreansvarsloven vil opholdet ikke i sig selv kunne være grundlag for at træffe en midlertidig afgørelse om afslag på samvær. Bestemmelserne om barnets bedste og trivsel og beskyttelsen af barnet mod vold m.v. i lovens §§ 1 og 4 og § 4 a, stk. 1, indebærer imidlertid, at enhver tvivl om barnets trivsel og beskyttelse skal komme barnet til gode, så der ikke fastsættes eller fastholdes et samvær, hvor der er risiko for, at barnet udsættes for vold eller for at være vidne til vold. Oplysning om, at barnet sammen med den ene forælder har taget ophold på et kvindekrisecenter eller et § 110-tilbud, er væsentlig i den forbindelse.

Kvindekrisecentre udsteder erklæringer om baggrunden for opholdet, f.eks. at kvinden har været udsat for vold eller trusler om vold. Foreligger der en sådan kvindekrisecentererklæring, der samtidigt indeholder oplysninger om barnet og barnets perspektiv på baggrund af volden m.v., vil der kunne være grundlag for at træffe en midlertidig afgørelse om afslag på samvær. Dette forudsætter dog, at volden m.v. er godtgjort eller sandsynliggjort, f.eks. ved politianmeldelse, skadestuerapport m.v. Ved afgørelsen lægges der dog også vægt på omfanget af et eventuelt eksisterende samvær, barnets alder, konfliktniveauet mellem forældrene, konkrete beskyttelseshensyn, årsagen til ophold på kvindekrisecenteret og oplysninger om barnets forhold til den pågældende forælder. Af hensynet til barnets bedste træffes der således i konkrete tilfælde afgørelse om, at samværet kan fastsættes eller ikke skal ophæves, idet det vurderes at være til barnets bedste at opretholde kontakten med den anden forælder.

I praksis forekommer det aldrig eller sjældent, at der søges om samvær med et barn, der opholder sig på et § 110-tilbud, men i givet fald vil sagen blive behandlet på samme måde som ved ophold på et kvindekrisecenter. Det bemærkes dog, at der ved ophold på et § 110-tilbud ikke udstedes en krisecentererklæring som den, der udstedes ved ophold på et kvindekrisecenter.

Det foreslås med § 29 b, 1. pkt., i forældreansvarsloven, at når et barn opholder sig i en boform efter §§ 109 eller 110 i serviceloven med den ene forælder, og det godtgøres, at opholdet skyldes vold eller trusler om vold fra den anden forælder, efter anmodning

fra den forælder, som barnets opholder sig hos, af hensyn til barnets bedste træffes en midlertidig afgørelse om, at barnet ikke har samvær og anden kontakt med den anden forælder, og forælderen anmoder om, at der ikke er samvær og anden kontakt med en anden forælder. Det foreslås videre med bestemmelsens 2. pkt., at dette ikke gælder, når det anses for bedst for barnet at have kontakt med den anden forælder.

Forslaget vil betyde, at når et barn, der er involveret i en sag om samvær, opholder sig på et kvindekrisecenter eller et § 110-tilbud efter serviceloven sammen med den ene forælder på grund af vold eller trusler om vold fra den anden forælder, vil det som udgangspunkt være bedst for barnet, at der træffes afgørelse om at suspendere et allerede fastsat samvær eller om midlertidigt at afslå at fastsætte samvær, herunder også kontaktbevarende samvær efter § 29 a i forældreansvarsloven. Dette vil dog forudsætte, at den forælder, der opholder sig med barnet på kvindekrisecenteret eller § 110-tilbuddet, anmoder om, at der ikke skal være samvær.

Bestemmelsen vil kun finde anvendelse, hvis det godtgøres, at opholdet skyldes vold eller trusler om vold fra den anden forælder, og det derfor umiddelbart anses for bedst for barnet ikke at have kontakt med den anden forælder. Ved ophold på et kvindekrisecenter vil dette normalt kunne godtgøres ved fremlæggelse af en krisecentererklæring, som kvindekrisecenteret har udfyldt, og ved ophold på et § 110-tilbud vil dette normalt kunne godtgøres ved, at tilbuddet bidrager med lignende oplysninger om årsagen til opholdet m.v.

Med henblik på vurderingen af barnets bedste bør erklæringen m.v. indeholde oplysninger om den vold eller trusler herom, som er foregået i familien, en beskrivelse af behovet for midlertidigt at skærme barnet fra at have kontakt med den anden forælder samt oplysninger om barnets situation og belysning af barnets perspektiv, herunder i forhold til hvordan volden m.v. påvirker barnet, og hvordan barnet selv oplever sin situation i forhold til at have kontakt med den anden forælder. Det vil kunne være nødvendigt at supplere erklæringen med f.eks. andre sagkyndige udtalelser, politianmeldelse af volden m.v., skadestuerapport m.v.

Fremlægges der ikke en erklæring fra kvindekrisecentret eller tilsvarende oplysninger fra § 110-tilbuddet, vil det bero på en konkret vurdering, om det trods den manglende erklæring vil kunne anses for godtgjort, at betingelserne for at anvende den foreslåede bestemmelse er opfyldt. Det bemærkes i den forbindelse, at forslaget ikke vil pålægge de omhandlede kvindekrisecentre og § 110-tilbud at udarbejde de nævnte erklæringer m.v.

Flytter barnet fra kvindekrisecenteret eller § 110-tilbuddet, inden der er truffet en midlertidig afgørelse, vil den foreslåede bestemmelse ikke længere finde anvendelse.

En afgørelse truffet efter den foreslåede bestemmelse vil ikke bortfalde, selvom barnet flytter fra kvindekrisecenteret eller § 110-tilbuddet, men på grund af fraflytningen vil samværsforælderen kunne søge om fastsættelse af midlertidigt samvær under den fortsatte behandling af sagen. Den foreslåede bestemmelse vil ikke finde anvendelse ved afgørelsen af denne ansøgning.

I de situationer, hvor den foreslåede bestemmelse ikke vil finde anvendelse, vil det forhold, at barnet opholder sig på kvindekrisecenteret eller § 110-tilbuddet, indgå i den

almindelige vurdering af barnets bedste og hensynet til barnets trivsel og beskyttelse mod vold m.v.

Er der truffet afgørelse om at suspendere et samvær eller om midlertidigt at afslå at fastsætte samvær, vil afgørelsen skulle følges op af en nærmere undersøgelse af barnets bedste med henblik på, at der træffes en endelig afgørelse i sagen. Under behandlingen af sagen vil en afgørelse om midlertidigt afslag på samvær kunne ændres således, at der fastsættes midlertidigt samvær under den videre behandlingen af sagen, eventuelt alene i begrænset omfang eller under overvågning.

Forslaget må ikke gøre det muligt at omgå et andet bærende princip i loven om, at der er en generel formodning for, at det er bedst for et barn at have kontakt med begge forældre.

Begrundelsen for forslaget er, at der trods det skærpede fokus på at skærme barnet mod vold fra tid til anden opstår situationer, hvor der er risiko for, at et barn, der opholder sig på et kvindekrisecenter eller et § 110-tilbud med en voldsramt forælder, har samvær med en voldelig forælder.

Børn, der med en forælder opholder sig på et kvindekrisecenter eller et § 110-tilbud på grund af vold fra den anden forælder, er særligt sårbare, og der må derfor ikke opstå tvivl om hverken mulighederne for at beskytte barnet mod en voldelig forælder eller myndighedernes pligt til at sætte barnets bedste først. Det bør derfor være helt klart, at hensynet til barnet og barnets bedste også i disse situationer skal stå over andre hensyn, herunder også over hensynet til den anden forælders mulighed for at have kontakt med barnet.

Når et barn opholder sig på et kvindekrisecenter eller et § 110-tilbud med den ene forælder, og opholdet skyldes vold mod denne forælder, bør der efter anmodning træffes en midlertidig afgørelse om, at barnet ikke har samvær og anden kontakt med den anden forælder, medmindre det anses for bedst for barnet at have kontakt med denne forælder.

Der vil helt undtagelsesvist kunne være situationer, hvor det efter en konkret og individuel vurdering anses for bedst for barnet at have kontakt til den forælder, som barnet ikke opholder sig hos, mens sagen undersøges nærmere. Der vil således under hensyn til barnets bedste kunne fastsættes samvær, eventuelt under overvågning, eller der vil kunne fastsættes anden kontakt, f.eks. videomøde.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, punkt 2.5.2 og 2.5.3.

Til § 7

Til nr. 1

Ved modtagelsen af en sag følger det af § 4 i Familieretshusloven, at Familieretshuset visiterer sagen på baggrund af en indledende screening. Ved visitationen fastlægges det, hvordan sagen skal behandles. Til brug for denne visitation kan Familieretshuset efter § 9, 1. pkt. i Familieretshusloven indhente oplysninger fra kommunalbestyrelsen om, hvorvidt kommunalbestyrelsen har iværksat støtte til barnet efter kapitel 11 i serviceloven, og hvilken type støtte der i givet fald er tale om.

Det foreslås, at henvisningen til kapitel 11 i serviceloven i § 9, 1. pkt., i Familieretshusloven ændres til kapitel 4-6 i barnets lov.

De foreslåede ændringer er begrundet i, at kapitel 11 i serviceloven med lovforslagets § 1, nr. 14, foreslås ophævet. Samtidigt foreslås bestemmelserne i kapitel 11 i serviceloven om iværksættelse af støtte til børn videreført som kapitel 4-6 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov. Der er således behov for at ændre henvisningen i § 9, 1. pkt., i Familieretshusloven til kapitel 4-6 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov. Den foreslåede ændring vil ikke medføre materielle ændringer.

Der henvises i øvrigt til kapitel 4-6 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov og til de almindelige bemærkninger, punkt 2.7.1.2 og 2.7.1.3.

Til nr. 2

Ved modtagelsen af en sag følger det af § 4 i Familieretshusloven, at Familieretshuset visiterer sagen på baggrund af en indledende screening. Ved visitationen fastlægges det, hvordan sagen skal behandles. Til brug for denne visitation kan Familieretshuset efter lovens § 9, 2. pkt., indhente oplysninger om, hvorvidt kommunalbestyrelsen har gennemført eller iværksat gennemførelse af en børnefaglig undersøgelse efter § 50 i serviceloven.

Det foreslås, at børnefaglig undersøgelse efter § 50 i serviceloven i § 9, 2. pkt., i Familieretshusloven ændres til børneudredning efter §§ 18-27 i barnets lov.

Den foreslåede ændring er begrundet i, at § 50 i serviceloven med lovforslagets § 1, nr. 14, foreslås ophævet. Samtidigt foreslås indholdet af § 50 i serviceloven videreført som §§ 18-27 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, dog således at børneudredning foreslås anvendt i stedet for børnefaglig undersøgelse. Der er således behov for at ændre henvisningerne i § 9, 2. pkt., i Familieretshusloven til børneudredning efter §§ 18-27 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov. Den foreslåede ændring vil ikke medføre materielle ændringer.

Der henvises i øvrigt til §§ 18-27 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov og til de almindelige bemærkninger, punkt 2.7.1.2 og 2.7.1.3.

Til nr. 3

Det fremgår af § 15 i Familieretshusloven, at Familieretshusets Børneenhed yder støtte og rådgivning til børn, der er berørt af familieretlige problemstillinger. Formålet med Børneenhedens tilbud er at hjælpe barnet og understøtte barnets trivsel. Støtten ydes med udgangspunkt i det enkelte barn og dets behov for støtte

Til brug for Familieretshusets behandling af sag, der involverer børn, varetager Børneenheden efter § 16, stk. 1, nr. 1-3, i Familieretshusloven bl.a. følgende opgaver: Afholdelse af samtale med et barn efter bl.a. § 6 i adoptionsloven, iværksættelse af børnesagkyndige undersøgelser og afdækning af barnets perspektiv i sager efter forældreansvarsloven og adoptionsloven.

Det foreslås, at der i § 16, stk. 1, i Familieretshusloven som nr. 4 indsættes en bestemmelse, hvorefter Børneenheden varetager opgaven med afholdelse af samtaler og rådgivning, når et barn udnytter sin initiativret efter den i lovforslagets § 4, nr. 8, foreslåede § 25 f i adoptionsloven.

Efter denne bestemmelse vil et barn, der er adopteret gennem national adoption, og som er fyldt 12 år, kunne tage initiativ til, at der iværksættes en proces med henblik på

at etablere kontakt mellem barnet og de oprindelige slægtninge. Efter bestemmelsen vil anmodning herom skulle sendes til Familieretshuset.

Forslaget vil betyde, at det vil være Familieretshusets Børneenhed, der varetager opgaven med at afholdelse af samtale og yde rådgivning, når et barn udnytter sin initiativret efter den foreslåede § 25 f i adoptionsloven.

Den foreslåede ændring er begrundet i, at Børneenheden i Familieretshuset er i besiddelse af de faglige kompetencer, der er nødvendige i forhold til at tale med og rådgive børn, der benytter sig af den foreslåede initiativret.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 4, nr. 7 og 8, og til de almindelige bemærkninger, punkt 2.4.3.

Til nr. 4

Det fremgår af § 24, stk. 1, i Familieretshusloven, at den kommunalbestyrelse, der er forpligtet til at yde hjælp til et barn efter kapitel 11 i serviceloven, jf. § 9 a i retssikkerhedsloven, kan anmode Familieretshuset om at indlede en sag efter forældreansvarsloven, hvis det må antages, at en afgørelse om forældremyndighed, barnets bopæl eller samvær kan forhindre en umiddelbart forestående anbringelse af barnet uden for hjemmet uden samtykke efter § 58 i serviceloven ved at fjerne risikoen for, at barnets sundhed eller udvikling lider alvorlig skade.

Det foreslås, at henvisningen til kapitel 11 i serviceloven i § 24, stk. 1, i Familieretshusloven ændres til barnets lov, og at henvisningen § 58 i serviceloven ændres til § 47 i barnets lov.

De foreslåede ændringer er begrundet i, at kapitel 11 i serviceloven med lovforslagets § 1, nr. 14, foreslås ophævet. Det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov vil omfatte al hjælp og støtte til børn og unge, og det findes derfor mest retvisende, at der i § 24, stk. 1, i Familieretshusloven henvises til barnets lov i sin helhed. Samtidig foreslås § 58 i serviceloven videreført som § 47 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov. Der er således behov for at ændre henvisningen i § 24, stk. 1, i Familieretshusloven til § 47 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov. De foreslåede ændringer vil ikke medføre materielle ændringer.

Der henvises i øvrigt til § 47 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov og til de almindelige bemærkninger, punkt 2.7.1.2 og 2.7.1.3.

Til nr. 5

Det følger af § 24, stk. 1, i Familieretshusloven, at den kommunalbestyrelse, der er forpligtet til at yde hjælp til et barn efter kapitel 11 i serviceloven, jf. § 9 a i retssikkerhedsloven, kan anmode Familieretshuset om at indlede en sag efter forældreansvarsloven, hvis det må antages, at en afgørelse om forældremyndighed, barnets bopæl eller samvær kan forhindre en umiddelbart forestående anbringelse af barnet uden for hjemmet uden samtykke ved at fjerne risikoen for, at barnets sundhed eller udvikling lider alvorlig skade. Efter § 24, stk. 4, 1. pkt., i Familieretshusloven holder Familieretshuset kommunalbestyrelsen orienteret om behandlingen af sagen. Det følger af bestemmelsens 2. pkt., at når den kommunalbestyrelse, der har rettet henvendelse efter § 24, stk. 1, på tidspunktet for sagens afslutning ikke længere har forpligtelsen til at yde hjælp til barnet efter kapitel 11 i serviceloven, gives orienteringen i stedet til den kommunalbestyrelse, der har denne forpligtelse.

Efter § 7 i Familieretshusloven er § 7-sager komplekse sager efter forældreansvarsloven. Efter Familieretshuslovens § 29 skal Familieretshuset, når behandlingen af en § 7-sag indledes, rette henvendelse til den kommunalbestyrelse, der er forpligtet til at yde hjælp til barnet efter kapitel 11 i serviceloven, med henblik på at afdække behovet for at finde helhedsorienterede løsninger for familien med hensyn til forældremyndighed, barnets bopæl og samvær.

Det foreslås, at henvisningen til kapitel 11 i serviceloven i § 24, stk. 4, 2. pkt., og § 29 i Familieretshusloven ændres til barnets lov.

De foreslåede ændringer er begrundet i, at kapitel 11 i serviceloven med lovforslagets § 1, nr. 14, foreslås ophævet. Samtidig foreslås al støtte til børn og unge efter den socialretlige lovgivning, herunder hjælp og støtte efter kapitel 11 i serviceloven, videreført i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov. Der er således behov for at ændre henvisningen i § 24, stk. 1, og § 29 i Familieretshusloven til barnets lov. De foreslåede ændringer vil ikke medføre materielle ændringer.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, punkt 2.7.1.2 og 2.7.1.3.

Til § 8

Til nr. 1

Det fremgår af § 12 a, stk. 1, 1. pkt., i lov om Udbetaling Danmark, at Udbetaling Danmark kan indhente, samkøre og sammenstille oplysninger efter § 12, stk. 1 og 2, i lov om Udbetaling Danmark til brug for kommunens administration af kontante ydelser og økonomiske tilskud efter lov om aktiv socialpolitik, lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om sygedagpenge, lov om dag-, fritids- og klubtilbud m.v. til børn og unge, lov om folkeskole, lov om social pension, lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v., repatrieringsloven og serviceloven.

Det foreslås, at der i § 12 a, stk. 1, 1. pkt., indsættes en henvisning til barnets lov.

Med den foreslåede indsættelse af en henvisning til barnets lov vil Udbetaling Danmark således kunne indhente, samkøre og sammenstille oplysninger til brug for kommunens administration af kontante ydelser og økonomiske tilskud efter det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov. Der henvises hermed til økonomiske støtte efter § 35 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov.

Den foreslåede ændring er begrundet i, at hjælp og støtte til børn, herunder kontante ydelser og økonomiske tilskud efter § 52 a i serviceloven, med det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov foreslås videreført i barnets lov, og der derfor er behov for ændring af § 12 a, stk. 1, 1. pkt., i lov om Udbetaling Danmark, således at Udbetaling Danmark fortsat kan indhente, samkøre og sammenstille oplysninger til brug for kommunens administration af de pågældende ydelser.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, punkt 2.7.2.2 og 2.7.2.3.

Til § 9

Til nr. 1

Af § 5, stk. 1, i børnetilskudsloven fremgår en række betingelser for, at børnetilskud kan udbetales. Efter § 5, stk. 1, nr. 4, er det således en betingelse, at barnet ikke er anbragt uden for hjemmet efter serviceloven, ikke sammen med en indehaver af forældremyndigheden er optaget i en døgnforanstaltning efter serviceloven eller i øvrigt forsørges af offentlige midler.

Det foreslås, at henvisningerne til serviceloven i § 5, stk. 1, nr. 4, i børnetilskudsloven ændres til barnets lov.

De foreslåede ændringer vil betyde, at det vil være en betingelse for udbetaling af børnetilskud, at barnet ikke er anbragt uden for hjemmet efter det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov og ikke sammen med en indehaver af forældremyndigheden er optaget i en døgnforanstaltning efter det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov.

Den foreslåede ændringer er begrundet i, at § 52, stk. 3, nr. 4, i serviceloven, der hjemler døgnophold for et barn eller en ung sammen med forældremyndighedsindehaveren og § 52, stk. 3, nr. 7, i serviceloven, der hjemler anbringelse uden for hjemmet af børn og unge, med lovforslagets § 1, nr. 14, foreslås ophævet. Samtidig foreslås indholdet af § 52, stk. 3, nr. 4, i serviceloven videreført som § 32, stk. 1, nr. 6, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, og § 52, stk. 3, nr. 7, i serviceloven foreslås videreført som § 46 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov. De foreslåede ændringer vil således ikke medføre materielle ændringer.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, punkt 2.7.2.2 og 2.7.2.3.

Til nr. 2

Det fremgår af § 8, stk. 5, 1. pkt., i børnetilskudsloven, at hvis et barn er i privat familiepleje, jf. § 78 i serviceloven, kan børnetilskud efter Udbetaling Danmarks bestemmelse udbetales til den, der har taget barnet i pleje.

§ 78 i serviceloven indeholder bestemmelser om privat familiepleje af et barn under 14 år udover tre måneder med plejetilladelse fra kommunalbestyrelsen.

Det foreslås, at henvisningen i § 8, stk. 5, 1. pkt., i børnetilskudsloven til § 78 i serviceloven ændres til § 42 i barnets lov.

Med den foreslåede ændring vil børnetilskud efter Udbetaling Danmarks bestemmelse kunne udbetales til den, der har taget et barn i pleje, hvis barnet er i privat familiepleje efter § 42 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov.

Den foreslåede ændring er begrundet i, at § 78 i serviceloven med lovforslagets § 1, nr. 14, foreslås ophævet. Samtidig foreslås bestemmelsen i § 78 i serviceloven videreført som § 42 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov. Den foreslåede ændringer vil således ikke medføre materielle ændringer.

Der henvises i øvrigt til § 42 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov og til de almindelige bemærkninger, punkt 2.7.2.2 og 2.7.2.3.

Til § 10

Til nr. 1

Beskæftigelsesministeren er efter § 1, stk. 7, i delpensionsloven bemyndiget til at fastsætte nærmere regler om optagelse og genindtræden i delpensionsordningen samt om beregning m.v. af delpension for personer, som modtager plejevederlag efter kapitel 23 i serviceloven.

Bemyndigelsen er anvendt til at udstede regler i bekendtgørelse nr. 558 af 29. april 2015 om delpension om, hvordan det forhold, at en person modtager plejevederlag efter kapitel 23, indvirker på retten til og beregningen af delpension.

Kapitel 23 i serviceloven indeholder bestemmelser om retten til plejevederlag ved pasning af døende nærtstående.

Det foreslås, at der i § 1, stk. 7, i delpensionsloven indsættes en henvisning til plejevederlag efter § 90, nr. 11, i barnets lov.

Med den foreslåede ændring vil beskæftigelsesministeren kunne fastsætte nærmere regler om optagelse og genindtræden i delpensionsordningen samt om beregning m.v. af delpension for personer, som modtager plejevederlag efter kapitel 23 i serviceloven eller efter § 90, nr. 11, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov.

Den foreslåede ændring er begrundet i, at pasning af nærtstående døende, for så vidt angår døende under 18 år, med § 90, nr. 11, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov foreslås reguleret i denne lov. Det fremgår af § 90, nr. 11, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at §§ 119-122 i serviceloven, dvs. bestemmelserne i kapitel 23 i serviceloven, finder tilsvarende anvendelse for børn, unge og familier, som har behov herfor på grund af barnets eller den unges nedsatte fysiske eller psykiske funktions-evne. Plejevederlag for pasning af nærtstående døende under 18 år ydes efter gældende ret efter kapitel 23 i serviceloven. Den foreslåede ændring vil således ikke medføre materielle ændringer.

Der henvises i øvrigt til § 90 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov og til de almindelige bemærkninger, punkt 2.7.2.2 og 2.7.2.3.

Til § 11

Til nr. 1

§ 32 i sygedagpengeloven vedrører opfyldelse af et beskæftigelseskrav for at opnå ret til sygedagpenge fra kommunen. Beskæftigelseskravet fremgår af bestemmelsens stk. 1. Det fremgår af § 32, stk. 3, at ved vurderingen af, om beskæftigelseskravet efter stk. 1 er opfyldt, ses der bort fra perioder på indtil to år, hvor der er ydet godtgørelse for tabt arbejdsfortjeneste efter § 42 i serviceloven og plejevederlag efter § 120 i serviceloven, eller hvor lønmodtageren har været omfattet af en arbejdskonflikt.

§ 42 i sygedagpengeloven vedrører opfyldelse af et beskæftigelseskrav for som selvstændig erhvervsdrivende at opnå ret til sygedagpenge. Beskæftigelseskravet fremgår af bestemmelsens stk. 1. Det fremgår af § 42, stk. 2, 1. pkt., at ved vurdering af, om beskæftigelseskravet efter § 42, stk. 1, er opfyldt, ses bort fra perioder på indtil to år, hvor der er ydet godtgørelse for tabt arbejdsfortjeneste efter § 42 i serviceloven og plejevederlag efter § 120 i serviceloven eller dagpenge til forældre med alvorligt syge børn efter barselsloven.

§ 42 i serviceloven vedrører udbetaling af tabt arbejdsfortjeneste til personer, der i hjemmet forsørger et barn under 18 år med betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller indgribende kronisk eller langvarig lidelse.

§ 120 i serviceloven vedrører plejevederlag til personer, som passer en nærtstående, der ønsker at dø i eget hjem.

Det foreslås, at henvisningerne til § 42 i serviceloven i § 32, stk. 3, og § 42, stk. 2, 1. pkt., i sygedagpengeloven ændres til § 87 i barnets lov. Det foreslås endvidere, at der i begge disse bestemmelser i relation til plejevederlag også henvises til § 90, nr. 11, i barnets lov.

De foreslåede ændringer af henvisningerne fra § 42 i serviceloven til § 87 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov vil betyde, at der i vurderingen af beskæftigelseskravet i henholdsvis § 32, stk. 1, og § 42, stk. 1, i sygedagpengeloven vil kunne ses bort fra perioder på indtil to år, hvor der er ydet godtgørelse for tabt arbejdsfortjeneste efter § 87 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov.

De foreslåede indsættelser af henvisninger til plejevederlag efter § 90, nr. 11, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov vil betyde, at der i vurderingen af beskæftigelseskravet i henholdsvis § 32, stk. 1, og § 42, stk. 1, i sygedagpengeloven vil kunne ses bort fra perioder på indtil to år, hvor der er ydet plejevederlag efter § 120 i serviceloven eller § 90, nr. 11, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov.

De foreslåede ændringer er for det første begrundet i, at § 42 i serviceloven med lovforslagets § 1, nr. 14, foreslås ophævet. Samtidig foreslås indholdet af § 42 i serviceloven videreført som § 87 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov. De foreslåede ændringer er endvidere begrundet i, at pasning af nærtstående døende, for så vidt angår døende under 18 år, med § 90, nr. 11, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov foreslås reguleret i denne lov. Det fremgår af § 90, nr. 11, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at §§ 119-122 i serviceloven finder tilsvarende anvendelse for børn, unge eller familier, som har behov herfor på grund af barnets eller den unges nedsatte fysiske eller psykiske funktionsevne. Plejevederlag for pasning af nærtstående døende under 18 år ydes efter gældende ret efter §§ 119 og 120 i serviceloven. De foreslåede ændringer vil således ikke medføre materielle ændringer.

Der henvises i øvrigt til §§ 87 og 90 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov og til de almindelige bemærkninger, punkt 2.7.2.2 og 2.7.2.3.

Til § 12

Til nr. 1

Det fremgår af § 37 a, stk. 1, i gammelførtidspensionsloven, at udbetalingen af pension ophører med virkning fra den første i måneden efter, at der er truffet afgørelse om, at modtageren har ret til plejevederlag efter § 120, stk. 2, i serviceloven, når modtageren kan få udbetalt plejevederlag fra tidspunktet for ophøret af pensionsudbetalingen.

§ 120 i serviceloven vedrører plejevederlag for pasning af nærtstående døende. Det fremgår af § 120, stk. 2, at personer, som ikke er berettiget til plejevederlag efter § 120, stk. 1, får udbetalt 11.609 kr. månedligt i plejevederlag. Personer, som er berettiget til

plejevederlag efter § 120, stk. 1, kan vælge i stedet at få udbetalt et sådant plejevederlag. Plejevederlaget kan i sidstnævnte tilfælde ikke udbetales sammen med en anden offentlig forsørgelsesydelse. Det fremgår videre, at hvis flere personer deles om plejeopgaven, nedsættes beløbet svarende til den pågældendes forholdsmæssige andel af plejeopgaven.

Det foreslås, at der i § 37 a, stk. 1, i gammelførtidspensionsloven indsættes en henvisning til plejevederlag efter § 90, nr. 11, i barnets lov.

Den foreslåede ændring vil betyde, at udbetalingen af pension efter gammelførtidspensionsloven vil ophøre med virkning fra den første i måneden efter, at der er truffet afgørelse om, at modtageren har ret til plejevederlag efter § 120, stk. 2, serviceloven eller § 90, nr. 11, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, når modtageren kan få udbetalt plejevederlag fra tidspunktet for ophøret af pensionsudbetalingen.

Den foreslåede ændring er begrundet i, at plejevederlag for pasning af nærtstående døende, for så vidt angår døende under 18 år, med § 90, nr. 11, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov foreslås reguleret i denne lov. Det fremgår af § 90, nr. 11, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at § 120, stk. 2, i serviceloven finder tilsvarende anvendelse for børn, unge eller familier, som har behov herfor på grund af barnets eller den unges nedsatte fysiske eller psykiske funktionsevne. Denne gruppe har hidtil kunnet modtage plejevederlag efter § 120, stk. 2, i serviceloven, og den foreslåede ændring vil således ikke medføre materielle ændringer.

Der henvises i øvrigt til § 90 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov og til de almindelige bemærkninger, punkt 2.7.2.2 og 2.7.2.3.

Til § 13

Til nr. 1

§ 13 f i lov om aktiv socialpolitik omhandler det skærpede rådighedskrav. Det fremgår af § 13 f, stk. 1, at for ægtepar, hvor en eller begge ægtefæller er berettiget til uddannelses- eller kontanthjælp efter § 11, og hvor hjælpen til ægteparret beregnes efter § 26, stk. 1, på baggrund af satserne i §§ 23-25, anses en ægtefælle for ikke at udnytte sine arbejdsmuligheder efter reglerne i § 13, stk. 1-6, og § 13 a, når ægteparret har modtaget hjælp efter § 11 beregnet efter § 26, stk. 1, i sammenlagt et år eller derover inden for tre år og den pågældende ægtefælle ikke har dokumenteret at have haft mindst 225 timers ordinært og ustøttet arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder.

Det fremgår af § 13 f, stk. 3, at for ægtepar, hvor en eller begge ægtefæller er berettiget til selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse efter § 11, og hvor hjælpen beregnes efter § 26, stk. 1 eller 2, på baggrund af satserne i §§ 22-25, anses en ægtefælle for ikke at udnytte sine arbejdsmuligheder efter reglerne i § 13, stk. 1-6, og § 13 a og efter reglerne i integrationsloven, når ægteparret har modtaget hjælp efter § 11 beregnet efter § 26, stk. 1 eller 2, i sammenlagt et år eller derover inden for tre år, og den pågældende ægtefælle ikke har dokumenteret at have haft mindst 225 timers ordinært og ustøttet arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder.

Det fremgår af § 13 f, stk. 6, at en ugift modtager af uddannelses- eller kontanthjælp efter § 11, hvis hjælp beregnes på baggrund af satserne i §§ 23-25, anses for ikke at udnytte sine arbejdsmuligheder efter reglerne i § 13, stk. 1-6, og § 13 a, når personen har modtaget hjælp efter § 11 i sammenlagt et år eller derover inden for tre år, og den pågældende ikke har dokumenteret at have haft mindst 225 timers ordinært og udstøttet arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder.

Af § 13 f, stk. 12, nr. 3, fremgår at perioden på 12 kalendermåneder for en ægtefælle i § 13 f, stk. 1, nr. 2, og stk. 3, nr. 2, og en ugift person i § 13 f, stk. 6, nr. 2, forlænges med perioder, hvor den pågældende har modtaget støtte efter serviceloven til pasning af handicappet barn, handicappet voksen eller døende nærtstående eller efter barselsloven til pasning af alvorligt sygt barn.

Af § 75, stk. 1, i lov om aktiv socialpolitik fremgår, at en person, der modtager ledighedsydelse, aktivt skal udnytte sine arbejdsmuligheder for at opnå fleksjob. Af bestemmelsens stk. 1, nr. 1-7 fremgår en række krav, der skal opfyldes, for at personen anses for at udnytte sine arbejdsmuligheder. Efter § 75, stk. 1, nr. 7, skal personen således registrere cv-oplysninger på Jobnet efter kapitel 6 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, senest tre uger efter, at personen har opnået ret til ledighedsydelse. Efter § 75, stk. 4, 1. pkt., i lov om aktiv socialpolitik gælder kravet i § 75, stk. 1, nr. 7, ikke i en række tilfælde. Det gælder bl.a., når personen modtager støtte efter serviceloven til pasning af handicappet barn, handicappet voksen eller døende nærtstående.

For så vidt angår henvisningerne til støtte efter serviceloven til pasning af et handicappet barn i § 13 f, stk. 6, nr. 2, og § 75, stk. 4, 1. pkt., i lov om aktiv socialpolitik, ses der ikke i forarbejderne til bestemmelserne at være foretaget en nærmere afgrænsning af hvilken støtte efter serviceloven, der omfattes af bestemmelserne, jf. Folketingstidende 2015-16, A, L 115 som fremsat, side 32-33 og Folketingstidende 2000-01, tillæg A, side 2546. Beskæftigelsesministeriet lægger til grund, at der er tale om støtte efter § 42 i serviceloven om tabt arbejdsfortjeneste til personer, der i hjemmet forsørger et barn eller ung med betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller indgribende kronisk eller langvarig lidelse, samt støtte efter § 118 om støtte til pasning af nærtstående med handicap og §§ 119-122 om plejevederlag ved pasning af nærtstående, som ønsker at dø i eget hjem.

Det foreslås, at henvisningerne til serviceloven i § 13 f, stk. 12, nr. 3, og § 75, stk. 4, 1. pkt., i lov om aktiv socialpolitik ændres til barnets lov, for så vidt angår pasning af handicappet barn. Det foreslås endvidere, at henvisningen til handicappet barn ændres til et barn med handicap eller døende nærtstående, og efter serviceloven til pasning af.

De foreslåede ændringer vil betyde, at perioden på 12 kalendermåneder for vurderingen af 225-timers reglen for ægtefæller efter § 13 f, stk. 1 og 3, i lov om aktiv socialpolitik og for en ugift person efter § 13 f, stk. 6, efter § 13 f, stk. 12, nr. 3, vil blive forlænget med den periode, hvor den pågældende har modtaget støtte efter det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov til pasning af et barn med handicap eller en døende nærtstående, efter serviceloven til pasning af en handicappet voksen eller en døende nærtstående eller efter barselsloven til pasning af et alvorligt sygt barn.

De foreslåede ændringer vil endvidere betyde, at efter § 75, stk. 4, 1. pkt., i lov om aktiv socialpolitik, vil en person, der modtager ledighedsydelse, ikke skulle opfylde kravet i § 75, stk. 1, nr. 7, om registrering på Jobnet, når personen modtager støtte efter det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov til pasning af et barn med handicap eller en døende nærtstående eller efter serviceloven til pasning af en handicappet voksen eller en døende nærtstående.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, punkt 2.7.2.2 og 2.7.2.3.

Til nr. 2

§ 22 i lov om aktiv socialpolitik vedrører selvforsørgelses- og hjemrejseydelse og overgangsydelse. Det fremgår af § 22, stk. 3, 2. pkt., at selvforsørgelses- og hjemrejseydelsen og overgangsydelsen ydes med den sats, som den enlige forsørger ville have haft ret til, hvis betingelserne i lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag var opfyldt, når den enlige forsørger ikke har erhvervet ret til ekstra børnetilskud, som følge af at barnet er anbragt uden for hjemmet efter serviceloven.

§ 23 i lov om aktiv socialpolitik vedrører uddannelseshjælp. Det fremgår af § 23, stk. 5, 2. pkt., at uddannelseshjælp ydes med den sats, som den enlige forsørger ville have haft ret til, hvis betingelserne i lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag var opfyldt, når den enlige forsørger ikke har erhvervet ret til ekstra børnetilskud, som følge af at barnet er anbragt uden for hjemmet efter serviceloven.

§ 25 i lov om aktiv socialpolitik vedrører kontanthjælp. Det fremgår af § 25, stk. 6, 2. pkt., at kontanthjælp ydes med den sats, som den enlige forsørger ville have haft ret til, hvis betingelserne i lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag var opfyldt, når den enlige forsørger ikke har erhvervet ret til ekstra børnetilskud, som følge af at barnet er anbragt uden for hjemmet efter serviceloven.

§ 42 i serviceloven vedrører udbetaling af tabt arbejdsfortjeneste til personer, der i hjemmet forsørger et barn under 18 år med betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller indgribende kronisk eller langvarig lidelse.

Af § 96 i lov om aktiv socialpolitik fremgår, at hvis en person, der modtager hjælp efter kapitel 4 og 6 c, ikke har betalt for dag- eller klubtilbud efter dagtilbudsloven eller serviceloven, kan kommunen fradrage den fremtidige månedlige betaling i den fremtidige hjælp efter kapitel 4 og 6 c i lov om aktiv socialpolitik. Kapitel 4 regulerer selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp og kontanthjælp. Kapitel 6 c regulerer revalideringsydelse m.v.

Særlige dagtilbud for børn, der på grund af betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne har behov for hjælp eller særlig støtte, er reguleret i § 32 i serviceloven. § 36 i serviceloven indeholder endvidere bestemmelser om særlige klubtilbud til større børn og unge, der på grund af betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne har et særligt behov for støtte, behandling m.v., der ikke kan dækkes gennem deltagelse i et af de tilbud, der er nævnt i §§ 65 og 66 i dagtilbudsloven.

Det foreslås, at henvisningerne til serviceloven ændres til barnets lov i § 22, stk. 3, 2. pkt., § 23, stk. 5, 2. pkt., § 25, stk. 6, 2. pkt., og § 96 i lov om aktiv socialpolitik.

De foreslåede ændringer vil, for så vidt angår ændringerne i § 22, stk. 3, 2. pkt., § 23, stk. 5, 2. pkt., og § 25, stk. 6, 2. pkt., betyde, at selvforsørgelses- og hjemrejseydelse og overgangsydelse efter § 22, stk. 3, 2. pkt., uddannelseshjælp efter § 23, stk. 5, 2. pkt., og kontanthjælp efter § 25, stk. 6, 2. pkt., for enlige forsørgere, som ikke har ret til ekstra børnetilskud som følge af, at barnet er anbragt uden for hjemmet efter det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, vil blive ydet med en sats, som svarer til, at den enlige forsørger havde ret til ekstra børnetilskud.

De foreslåede ændringer af § 22, stk. 3, 2. pkt., § 23, stk. 5, 2. pkt., og § 25, stk. 6, 2. pkt., er begrundet i, at § 52, stk. 3, nr. 7, i serviceloven, der hjemler anbringelse uden for hjemmet af børn og unge, med lovforslagets § 1, nr. 14, foreslås ophævet. Samtidig foreslås indholdet af § 52, stk. 3, nr. 7, i serviceloven videreført som § 46 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov. De foreslåede ændringer vil således ikke medføre materielle ændringer.

Den foreslåede ændring af § 96 i lov om aktiv socialpolitik vil betyde, at hvis en person, der modtager selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp eller kontanthjælp efter kapitel 4 eller revalideringsydelse m.v. efter kapitel 6 c, ikke har betalt for dag- eller klubtilbud efter dagtilbudsloven eller det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, vil kommunen kunne fradrage den fremtidige månedlige betaling i den fremtidige hjælp efter kapitel 4 og 6 c i lov om aktiv socialpolitik.

Den foreslåede ændring af § 96 i lov om aktiv socialpolitik er begrundet i, at §§ 32 og 36 i serviceloven om særlige dagtilbud og særlige klubtilbud med lovforslagets § 1, nr. 14, foreslås ophævet. Samtidig foreslås indholdet af §§ 32 og 36 i serviceloven videreført som §§ 82-84 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov. Den foreslåede ændring vil således ikke medføre materielle ændringer.

Der henvises i øvrigt til §§ 46 og 82-84 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov og til de almindelige bemærkninger, punkt 2.7.2.2 og 2.7.2.3.

Til nr. 3

§ 32 i lov om aktiv socialpolitik vedrører feriegodtgørelse. Det fremgår af 1. pkt. i bestemmelsen, at feriegodtgørelse efter ferielovgivningen og udbetalte ferietillæg til personer, der er ophørt med at modtage hjælp efter § 42 i serviceloven, bliver trukket fra i hjælpen, når ferien holdes.

Af § 68 a, stk. 4, 1. pkt., i lov om aktiv socialpolitik fremgår, at feriegodtgørelse efter ferielovgivningen og udbetalte ferietillæg til personer, der er ophørt med at modtage hjælp efter § 42 i serviceloven, medfører fradrag i ressourceforløbsydelsen på samme måde som lønindtægt, jf. § 68 a, stk. 2, i lov om aktiv socialpolitik, når ferien holdes.

Det fremgår af § 69, stk. 11, 1. pkt., i lov om aktiv socialpolitik, at feriegodtgørelse efter ferielovgivningen og udbetalte ferietillæg til personer, der er ophørt med at modtage hjælp efter § 42 i serviceloven, medfører fradrag i ressourceforløbsydelsen på samme måde som lønindtægt, jf. § 69, stk. 9, i lov om aktiv socialpolitik, når ferien holdes.

Det foreslås, at henvisningerne til § 42 i serviceloven ændres til § 87 i barnets lov i § 32, 2. pkt., § 68 a, stk. 4, 1. pkt., og § 69 j, stk. 11, 1. pkt., i lov om aktiv socialpolitik.

De foreslåede ændringer vil betyde, at feriegodtgørelse efter ferielovgivningen og udbetalte ferietillæg til personer, der er ophørt med at modtage hjælp efter § 87 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, vil blive trukket fra i kontanthjælpen, jf. § 32, 2. pkt., henholdsvis ressourceforløbsydelsen, jf. § 68 a, stk. 4, 1. pkt., og § 69 j, stk. 11, 1. pkt.

De foreslåede ændringer af § 32, 2. pkt., § 68 a, stk. 4, 1. pkt., og § 69 j, stk. 11, 1. pkt., i lov om aktiv socialpolitik er begrundet i, at § 42 i serviceloven med lovforslagets § 1, nr. 14, foreslås ophævet. Samtidig foreslås indholdet af § 42 i serviceloven videreført som § 87 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov. De foreslåede ændringer vil således ikke medføre materielle ændringer.

Der henvises i øvrigt til § 87 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov og til de almindelige bemærkninger, punkt 2.7.2.2 og 2.7.2.3.

Til § 14

Til nr. 1

Der fremgår af § 27, stk. 1, i barselsloven en opstilling af en række situationer, hvor en lønmodtager har ret til barselsdagpenge fra Udbetaling Danmark. Efter § 27, stk. 1, nr. 1, er det bl.a., når lønmodtageren opfylder et beskæftigelseskrav om, at lønmodtageren dagen før fraværet eller på første fraværsdag er i beskæftigelse og har været beskæftiget i mindst 160 timer inden for de seneste fire afsluttede kalendermåneder forud for fraværsperioden og i mindst tre af disse måneder har været beskæftiget i mindst 40 timer i hver måned. Det fremgår af § 27, stk. 3, 1. pkt., at ved vurderingen af, om beskæftigelseskravet efter stk. 1 er opfyldt, ses der bort fra perioder på indtil to år, hvor der efter serviceloven er ydet godtgørelse for tabt arbejdsfortjeneste ved pasning af et handicappet barn i hjemmet eller efter samme lov er ydet vederlag ved pasning af døende eller efter barselslovens § 26 er ydet dagpenge til forældre med alvorligt syge børn.

Det fremgår af § 28, stk. 1, i barselsloven, at retten til barselsdagpenge for en selvstændig erhvervsdrivende er betinget af, at der inden for de sidste 12 måneder har været udøvet selvstændig virksomhed i mindst halvdelen af den normale overenskomstmæssige ugentlige arbejdstid i mindst seks måneder, heraf den seneste måned forud for fraværet. Har den selvstændige virksomhed været udøvet i mindre end seks måneder, medregnes perioder med forudgående beskæftigelse som lønmodtager. Det fremgår af § 28, stk. 2, 1. pkt., at ved vurderingen af, om beskæftigelseskravet efter stk. 1 er opfyldt, ses der bort fra perioder på indtil to år, hvor der efter serviceloven er ydet godtgørelse for tabt arbejdsfortjeneste ved pasning af et handicappet barn i hjemmet eller efter samme lov er ydet vederlag ved pasning af døende eller efter barselsloven er ydet barselsdagpenge til forældre under fravær efter § 13 eller efter § 26 er ydet dagpenge til forældre med alvorligt syge børn.

§ 42 i serviceloven vedrører udbetaling af tabt arbejdsfortjeneste til personer, der i hjemmet forsørger et barn under 18 år med betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller indgribende kronisk eller langvarig lidelse.

Efter § 119 i serviceloven er personer, som passer en nærtstående, der ønsker at dø i eget hjem, efter ansøgning berettiget til plejevederlag efter lovens § 120.

Det foreslås, at henvisningen til serviceloven i § 27, stk. 3, 1. pkt., og § 28, stk. 2, 1. pkt., i barselsloven, for så vidt angår godtgørelse for tabt arbejdsfortjeneste ved pasning af et handicappet barn i hjemmet, ændres til barnets lov. Det foreslås samtidigt, at der, for så vidt angår vederlag ved pasning af døende, henvises til både barnets lov og serviceloven.

De foreslåede ændringer vil betyde, at ved vurderingen af beskæftigelseskravet i § 27, stk. 1, og § 28, stk. 1, i barselsloven, vil der blive set bort fra perioder på indtil to år, hvor der efter § 87 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov er ydet godtgørelse for tabt arbejdsfortjeneste ved pasning af et barn med handicap i hjemmet, eller hvor der efter § 90, nr. 11, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov eller § 119 i serviceloven er ydet vederlag ved pasning af døende.

De foreslåede ændringer er begrundet i, at § 42 i serviceloven med lovforslagets § 1, nr. 14, foreslås ophævet. Samtidig foreslås indholdet af § 42 i serviceloven videreført uændret som § 87 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov. De foreslåede ændringer er endvidere begrundet i, at pasning af nærtstående døende, for så vidt angår døende under 18 år, med § 90, nr. 11, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov foreslås reguleret i denne lov. Det fremgår af § 90, nr. 11, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at §§ 119-122 i serviceloven finder tilsvarende anvendelse for børn, unge eller familier, som har behov herfor på grund af barnets eller den unges nedsatte fysiske eller psykiske funktionsevne. De foreslåede ændringer vil således ikke medføre materielle ændringer.

Der henvises i øvrigt til §§ 87 og 90 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov og til de almindelige bemærkninger, punkt 2.7.2.2 og 2.7.2.3.

Til § 15

Til nr. 1

§ 1 i lov om lønmodtageres ret til fravær fra arbejde af særlige familiemæssige årsager regulerer en række tilfælde, hvor lønmodtagere har ret til fravær fra arbejde efter loven. Efter § 1, nr. 2, er det tilfældet, hvis lønmodtageren er ansat af kommunen efter bestemmelserne herom i serviceloven til at passe en nærtstående med betydeligt og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller indgribende kronisk eller langvarig lidelse. Efter § 1, nr. 3, i lov om lønmodtageres ret til fravær fra arbejde af særlige familiemæssige årsager har lønmodtageren endvidere ret til fravær fra arbejde, hvis lønmodtageren modtager plejevederlag efter bestemmelserne herom i serviceloven for at passe en nærtstående, der ønsker at dø i eget hjem.

Det fremgår af forarbejderne til § 1, nr. 2 og 3, i lov om lønmodtageres ret til fravær fra arbejde af særlige familiemæssige årsager, at der skal være tale om ansættelse i henhold til § 103 a i serviceloven, for så vidt angår kriteriet i § 1, nr. 2, i lov om lønmodtageres ret til fravær fra arbejde af særlige familiemæssige årsager, og for kriteriet i § 1, nr. 3, plejevederlag efter § 104 i serviceloven, jf. Folketingstidende, 2005-06, tillæg A, side 2705. Den daværende § 103 a i serviceloven om pasning af nærtstående med betydeligt og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller indgribende kronisk eller langvarig lidelse er i dag § 118 i serviceloven. Den daværende § 104 i serviceloven om pasning af nærtstående døende er i dag § 119 i serviceloven.

Det foreslås, at der i § 1, nr. 2 og 3, i lov om lønmodtageres ret til fravær fra arbejde af særlige familiemæssige årsager tilføjes en henvisning til barnets lov.

Med de foreslåede ændringer vil en lønmodtager have ret til fravær fra arbejde, hvis lønmodtageren er ansat af kommunen efter bestemmelserne herom i serviceloven eller barnets lov til at passe en nærtstående med betydeligt og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller indgribende kronisk eller langvarig lidelse, samt hvis lønmodtageren modtager plejevederlag efter bestemmelserne herom i serviceloven eller barnets lov for at passe en nærtstående, der ønsker at dø i eget hjem.

Den foreslåede ændring af § 1, nr. 2, er begrundet i, at pasning af nærtstående med betydeligt og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller indgribende kronisk eller langvarig lidelse, for så vidt angår nærtstående under 18 år, med § 90, nr. 10, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov foreslås reguleret i denne lov. Det fremgår af § 90, nr. 10, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at § 118 i serviceloven finder tilsvarende anvendelse for børn, unge eller familier, som har behov herfor på grund af barnets eller den unges nedsatte fysiske eller psykiske funktionsevne. Den foreslåede ændring vil således ikke medføre materielle ændringer.

Den foreslåede ændring af § 1, nr. 3, i lov om lønmodtageres ret til fravær fra arbejde af særlige familiemæssige årsager er begrundet i, at pasning af nærtstående døende, for så vidt angår døende under 18 år, med § 90, nr. 11, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov foreslås reguleret i denne lov. Det fremgår af § 90, nr. 11, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at §§ 119-122 i serviceloven finder tilsvarende anvendelse for børn, unge eller familier, som har behov herfor på grund af barnets eller den unges nedsatte fysiske eller psykiske funktionsevne. Den foreslåede ændring vil således ikke medføre materielle ændringer.

Der henvises i øvrigt til § 90 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov og til de almindelige bemærkninger, punkt 2.7.2.2 og 2.7.2.3.

Til § 16

Til nr. 1

Det fremgår af § 26 s, stk. 1, i pensionsloven, at det er en betingelse for ret til tidlig pension, at personen bevarer en tilknytning til arbejdsmarkedet gennem beskæftigelse eller som medlem af en arbejdsløshedskasse, efter at Udbetaling Danmark har truffet afgørelse efter § 26 r, stk. 2. Efter § 26 s, stk. 2, nr. 4, forstås perioder, hvor en forælder modtager tabt arbejdsfortjeneste efter servicelovens §§ 42 og 43 også som beskæftigelse.

§ 42 i serviceloven vedrører udbetaling af tabt arbejdsfortjeneste til personer, der i hjemmet forsørger et barn under 18 år med betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller indgribende kronisk eller langvarig lidelse. Efter § 43 kan der i tilfælde af ledighed udbetales en særlig supplerende ydelse til personer, der modtager tabt arbejdsfortjeneste efter § 42.

Det foreslås, at henvisningen til §§ 42 og 43 i serviceloven i § 26 s, stk. 2, nr. 4, i pensionsloven ændres til §§ 87 og 88 i barnets lov.

Den foreslåede ændring vil betyde, at perioder, hvor en forælder modtager tabt arbejdsfortjeneste efter §§ 87 og 88 i barnets lov også forstås som beskæftigelse efter § 26 s i pensionsloven.

Den foreslåede ændring er begrundet i, at §§ 42 og 43 i serviceloven med lovforslagets § 1, nr. 14, foreslås ophævet. Samtidig foreslås indholdet af §§ 42 og 43 i serviceloven videreført som §§ 87 og 88 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov. Den foreslåede ændring vil således ikke medføre materielle ændringer.

Der henvises i øvrigt til §§ 87 og 88 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov og til de almindelige bemærkninger, punkt 2.7.2.2 og 2.7.2.3.

Til § 17

Til nr. 1

§ 48 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. vedrører beregningen af størrelsen af dagpenge. Det fremgår af § 48, stk. 1, at dagpengenes størrelse til det enkelte medlem beregnes på grundlag af medlemmets hidtidige indtægt efter fradrag af arbejdsmarkedsbidrag. Det fremgår af § 48, stk. 2, 3. pkt., at hvis indtægten helt eller delvis er opnået ved udbetaling af tabt arbejdsfortjeneste efter § 42 i serviceloven eller plejevederlag efter § 120 i serviceloven, medregnes denne indtægt ikke.

Efter § 53, stk. 1, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. opnås ret til dagpenge efter et års medlemskab af en anerkendt arbejdsløshedskasse. Efter bestemmelsens stk. 2 er retten til at opnå dagpenge i de perioder, der er nævnt i § 55, stk. 1, endvidere betinget af at et fuldtidsforsikret medlem inden for de seneste tre år har haft en indkomst på mindst 243.996 kr. (2021), at et deltidsforsikret medlem inden for de seneste tre år, har haft en indkomst på mindst 162.660 kr. (2021), eller at medlemmet har gennemført en uddannelse. Det fremgår af § 53, stk. 6, 2. pkt., at indkomst opnået ved udbetaling af tabt arbejdsfortjeneste efter § 42 i serviceloven eller plejevederlag efter § 120 i serviceloven ikke medregnes.

§ 42 i serviceloven vedrører udbetaling af tabt arbejdsfortjeneste til personer, der i hjemmet forsørger et barn under 18 år med betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller indgribende kronisk eller langvarig lidelse.

Det foreslås, at henvisningen til § 42 i serviceloven i § 48, stk. 2, 3. pkt., og § 53, stk. 6, 2. pkt., i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. ændres til § 87 i barnets lov.

De foreslåede ændringer vil for det første betyde, at efter § 48, stk. 2, 3. pkt., i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. vil indkomst i form af tabt arbejdsfortjeneste efter § 87 i barnets lov ikke indgå i beregningen af størrelsen af dagpenge. For det andet vil indkomst i form af tabt arbejdsfortjeneste efter § 87 i barnets lov efter § 53, stk. 6, 2. pkt., i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. ikke blive medregnet ved opfyldelsen af indkomstkrauet i § 53, stk. 2.

De foreslåede ændringer er begrundet i, at § 42 i serviceloven med lovforslagets § 1, nr. 14, foreslås ophævet. Samtidig foreslås indholdet af § 42 i serviceloven videreført uændret som § 87 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov. De foreslåede ændringer vil således ikke medføre materielle ændringer.

Der henvises i øvrigt til § 87 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov og til de almindelige bemærkninger, punkt 2.7.2.2 og 2.7.2.3.

Til nr. 2

§ 48 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. vedrører beregningen af størrelsen af dagpenge. Det fremgår af § 48, stk. 1, at dagpengenes størrelse til det enkelte medlem beregnes på grundlag af medlemmets hidtidige indtægt efter fradrag af arbejdsmarkedsbidrag. Efter § 49, stk. 1, opgøres indtægten på grundlag af indtægt, der er indberettet i henhold til lov om et indkomstregister i de måneder, som danner grundlag for en beregningsperiode. Efter § 49, stk. 3, nr. 3, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. kan beregningsperioderne forlænges efter reglerne i § 53, stk. 17, hvis der i perioden forekommer perioder, hvor medlemmet modtager støtte efter serviceloven til pasning af handicappet eller alvorligt sygt barn eller af nærtstående, der ønsker at dø i eget hjem.

Efter § 53, stk. 1, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. opnås ret til dagpenge efter et års medlemskab af en anerkendt arbejdsløshedskasse. Efter bestemmelsens stk. 2 er retten til at opnå dagpenge i de perioder, der er nævnt i § 55, stk. 1, endvidere betinget af at et fuldtidsforsikret medlem inden for de seneste tre år har haft en indkomst på mindst 223.428 kr. (2017), at et deltidsforsikret medlem inden for de seneste tre år, har haft en indkomst på mindst 148.956 kr., eller at medlemmet har gennemført en uddannelse. Efter § 53, stk. 17, nr. 3, forlænges perioderne, hvor indkomst- henholdsvis beskæftigelseskravet skal være opfyldt, med sammenlagt op til to år, hvis der forekommer perioder, hvor medlemmet modtager støtte efter serviceloven til pasning af handicappet eller alvorligt sygt barn eller af nærtstående, der ønsker at dø i eget hjem.

§ 55 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. omhandler dagpengeperioder. Af § 55, stk. 5, nr. 3, fremgår, at perioder med støtte efter serviceloven til pasning af handicappet eller alvorligt sygt barn eller af nærtstående, der ønsker at dø i eget hjem ikke medregnes i dagpengeperioden efter § 55, stk. 1 og 2, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

Efter § 56 a, stk. 1, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. nedsættes dagpengene hver fjerde måned med et beløb svarende til en dags dagpenge for medlemmet for et medlem, som er indplaceret i dagpengeperioden. Perioden på fire måneder forlænges efter § 56 a, stk. 5, nr. 3, med antallet af måneder, hvor medlemmet har modtaget støtte efter serviceloven til pasning af handicappet eller alvorligt sygt barn eller af nærtstående, der ønsker at dø i eget hjem.

Det foreslås, at henvisningerne til serviceloven i § 49, stk. 3, nr. 3, § 53, stk. 17, nr. 3, § 55, stk. 5, nr. 3, og § 56 a, stk. 5, nr. 3, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. ændres til barnets lov, og at der samtidigt indsættes henvisninger til serviceloven og barnets lov vedrørende pasning af nærtstående, der ønsker at dø i eget hjem.

De foreslåede ændringer vil, for så vidt angår § 49, stk. 3, nr. 3, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. betyde, at beregningsperioderne vil kunne forlænges efter reglerne i § 53, stk. 17, hvis der i perioden forekommer perioder, hvor medlemmet modtager støtte efter det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov til pasning af handicappet eller alvorligt sygt barn eller efter serviceloven eller det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov til pasning af nærtstående, der ønsker at dø i eget hjem.

De foreslåede ændringer vil, for så vidt angår § 53, stk. 17, nr. 3, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. betyde, at perioderne, hvor indkomst- henholdsvis beskæftigelseskravet vil skulle være opfyldt, vil blive forlænget med sammenlagt op til to år, hvis der forekommer perioder, hvor medlemmet modtager støtte efter det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov til pasning af handicappet eller alvorligt sygt barn eller efter serviceloven eller det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov til pasning af nærtstående, der ønsker at dø i eget hjem.

De foreslåede ændringer vil, for så vidt angår § 55, stk. 5, nr. 3, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. betyde, at perioder med støtte efter det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov til pasning af handicappet eller alvorligt sygt barn eller efter serviceloven eller det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov til pasning af nærtstående, der ønsker at dø i eget hjem, ikke vil blive medregnet i dagpengeperioden efter § 55, stk. 1 og 2, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

De foreslåede ændringer vil, for så vidt angår § 56 a, stk. 5, nr. 3, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. betyde, perioden på fire måneder efter § 56 a, stk. 1, vil blive forlænget med antallet af måneder, hvor medlemmet har modtaget støtte efter det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov til pasning af handicappet eller alvorligt sygt barn eller efter serviceloven eller det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov til pasning af nærtstående, der ønsker at dø i eget hjem.

De foreslåede ændringer er begrundet i, at bestemmelserne i serviceloven om støtte til pasning af børn med fysiske og psykiske funktionsnedsættelser med lovforslagets § 1, nr. 14, foreslås ophævet. Samtidig foreslås støtte til denne gruppe fremover givet efter det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov. For så vidt angår støtte til pasning af døende nærtstående vil sådan støtte ligeledes med det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov blive givet efter denne, når der er tale om et døende barn. De foreslåede ændringer vil således ikke medføre materielle ændringer.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, punkt 2.7.2.2 og 2.7.2.3.

Til nr. 3

Efter § 53, stk. 1, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. opnås ret til dagpenge efter et års medlemskab af en anerkendt arbejdsløshedskasse. Efter bestemmelsens stk. 2 er retten til at opnå dagpenge i de perioder, der er nævnt i § 55, stk. 1, endvidere betinget af at et fuldtidsforsikret medlem inden for de seneste tre år har haft en indkomst på mindst 223.428 kr. (2017), at et deltidsforsikret medlem inden for de seneste tre år, har haft en indkomst på mindst 148.956 kr., eller at medlemmet har gennemført en uddannelse. Efter § 53, stk. 17, nr. 3, forlænges perioderne, hvor indkomst- henholdsvis beskæftigelseskravet skal være opfyldt, med sammenlagt op til to år, hvis der forekommer perioder, hvor medlemmet modtager støtte efter serviceloven til pasning af handicappet eller alvorligt sygt barn eller af nærtstående, der ønsker at dø i eget hjem. Efter § 53, stk. 18, forlænges perioden dog ud over to år med den resterende periode, hvor der ydes støtte til pasning af handicappet eller alvorligt sygt barn efter serviceloven.

Det foreslås, at henvisningen i § 53, stk. 18, til lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. til serviceloven ændres til barnets lov.

Den foreslåede ændring vil medføre, at perioden til optjening af ret til dagpenge vil blive forlænget ud over to år med den resterende periode, hvor der ydes støtte til pasning af handicappet eller alvorligt sygt barn efter det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov.

De foreslåede ændringer er begrundet i, at bestemmelserne i serviceloven om støtte til pasning af børn med fysiske og psykiske funktionsnedsættelser med lovforslagets § 1, nr. 14, foreslås ophævet. Samtidig foreslås støtte til denne gruppe fremover givet efter det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, punkt 2.7.2.2 og 2.7.2.3.

Til nr. 4

Det fremgår af § 74 a, stk. 10, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., at et medlem har ret til efterløn, selv om medlemmet på tidspunktet for overgang til efterløn ikke opfylder rådighedskravet efter § 62, fordi den pågældende efter serviceloven modtager støtte til pasning af handicappet eller alvorligt sygt barn eller plejevederlag for pasning af nærtstående, der ønsker at dø i eget hjem.

Det foreslås, at henvisningen til serviceloven i § 74, stk. 10, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. ændret til barnets lov, og at der, for så vidt angår plejevederlag for pasning af nærtstående, der ønsker at dø i eget hjem, indsættes en henvisning til serviceloven og til barnets lov.

De foreslåede ændringer vil medføre, at et medlem vil have ret til efterløn, selv om medlemmet på tidspunktet for overgang til efterløn ikke opfylder rådighedskravet efter § 62 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., fordi den pågældende efter det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov modtager støtte til pasning af handicappet eller alvorligt sygt barn eller efter serviceloven eller det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov plejevederlag for pasning af nærtstående, der ønsker at dø i eget hjem.

De foreslåede ændringer er begrundet i, at bestemmelserne i serviceloven om støtte til pasning af børn med fysiske og psykiske funktionsnedsættelser med lovforslagets § 1, nr. 14, foreslås ophævet. Samtidig foreslås støtte til denne gruppe fremover givet efter det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov. For så vidt angår støtte til pasning af døende nærtstående vil sådan støtte ligeledes med det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov blive givet efter denne, når der er tale om et døende barn. De foreslåede ændringer vil således ikke medføre materielle ændringer.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, punkt 2.7.2.2 og 2.7.2.3.

Til § 18

Til nr. 1

§ 3 i arbejdsskadesikringsloven indeholder bemyndigelse for beskæftigelsesministeren til at fastsætte, hvordan loven skal gælde for visse bestemte grupper, der er oplyst i bestemmelsen. Det drejer sig bl.a. efter § 3, nr. 1, om de personer, der er omfattet af afsnit IV i serviceloven. Afsnit IV i serviceloven omhandler hjælp og støtte til børn og unge, herunder ved anbringelse på opholdssteder og døgninstitutioner. Bemyndigelsen i § 3 i arbejdsskadesikringsloven er anvendt til udstedelse af bekendtgørelse nr.

586 af 1. juni 2017 om sikring efter lov om arbejdsskadesikring for personer i døgnophold efter lov om social service.

Det foreslås, at henvisningen til afsnit IV i serviceloven i § 3, nr. 1, i arbejdsskadesikringsloven ændres til barnets lov.

Med den foreslåede ændring vil beskæftigelsesministeren efter § 3, nr. 1, i arbejdsskadesikringsloven kunne fastsætte, hvordan arbejdsskadesikringsloven skal gælde for personer, der er omfattet af barnets lov.

Den foreslåede ændring er begrundet i, at afsnit IV i serviceloven med lovforslagets § 1, nr. 14, foreslås ophævet. Samtidig foreslås indholdet af afsnit IV i serviceloven om hjælp og støtte til børn videreført i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov. Barnets lov vil indeholde de bestemmelser, der efter gældende ret indgår i afsnit IV i serviceloven, men vil også indeholde andre bestemmelser om hjælp og støtte til børn, herunder rådgivning og forebyggende indsatser samt hjælp til børn med handicap, herunder hjælpemidler. Idet bestemmelserne vil indgå i en samlet ny barnets lov om hjælp og støtte til børn, findes det ikke hensigtsmæssigt at udskille og identificere de bestemmelser, der efter gældende ret udgør afsnit IV i serviceloven. Det vil derimod være muligt for beskæftigelsesministeren i kraft af bemyndigelsesbestemmelsen i § 3, nr. 1, i arbejdsskadesikringsloven at afgrænse, hvordan arbejdsskadesikringsloven skal gælde for personer, der er omfattet af barnets lov i lighed med reguleringen i bekendtgørelse om sikring efter lov om arbejdsskadesikring for personer i døgnophold efter lov om social service. Der er således ikke med den foreslåede ændring af bemyndigelsesbestemmelsen tiltænkt en udvidelse af arbejdsskadesikringslovens anvendelsesområde.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, punkt 2.7.2.2 og 2.7.2.3.

Til § 19

Til nr. 1

§ 7 a i boligstøtteleven regulerer, at Udbetaling Danmark i visse tilfælde træffer afgørelse om, at et barn ikke skal medregnes ved beregning af boligstøtte efter boligstøtteleven. Efter § 7 a, stk. 1, nr. 2, træffer Udbetaling Danmark således afgørelse om, at barnet ikke medregnes, når kommunalbestyrelsen efter § 57 a, stk. 7, i serviceloven har truffet afgørelse om manglende efterlevelse af et forældreplæg vedrørende barnet.

Efter § 57 a, stk. 1, i serviceloven skal kommunalbestyrelsen træffe afgørelse om at meddele forældremyndighedsindehaveren et forældreplæg, når der er risiko for, at et barns eller en ungs udvikling er i fare, og det vurderes at bero på, at forældremyndighedsindehaveren ikke lever op til sit forældreansvar. Det fremgår af bestemmelsens stk. 3, at et forældreplæg angiver en eller flere konkrete handlepligter for forældremyndighedsindehaveren, som skal være egnede til at bidrage til en løsning af barnets eller den unges problemer, og som står i rimeligt forhold til formålet. Efter § 57 a, stk. 7, skal kommunalbestyrelsen oplyse forældremyndighedsindehaveren om, at overholdelse af forældreplægget er en betingelse for at modtage børne- og ungedyden og for, at det pågældende barn eller den pågældende unge medregnes ved beregningen af boligstøtten. Det fremgår af § 57 a, stk. 8, at hvis kommunen vurderer, at den, der er meddelt et forældreplæg ikke efterlever plægget, og at den manglende efterlevelse

ikke beror på undskyldelige omstændigheder, skal kommunalbestyrelsen træffe afgørelse om dette. Afgørelsen er gældende for ét kvartal.

Det foreslås, at henvisningen til § 57 a, stk. 7, i serviceloven i § 7 a, stk. 1, nr. 2, i boligstøtteloven ændres til § 38, stk. 6, i barnets lov.

Den foreslåede ændring vil betyde, at Udbetaling Danmark efter § 7 a, stk. 1, nr. 2, i boligstøtteloven vil træffe afgørelse om, at et barn ikke medregnes ved beregningen af boligstøtte, når kommunalbestyrelsen efter § 38, stk. 6, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov har truffet afgørelse om manglende efterlevelse af et forældreplæg vedrørende barnet.

Den foreslåede ændring er begrundet i, at § 57 a i serviceloven med lovforslagets § 1, nr. 14, foreslås ophævet. Samtidig foreslås indholdet af § 57 a i serviceloven videreført som § 38 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov. Den foreslåede ændring vil således ikke medføre materielle ændringer.

I forhold til den gældende bestemmelse i § 7 a, stk. 1, nr. 2, i boligstøtteloven, hvor der henvises til § 57 a, stk. 7, i serviceloven om kommunalbestyrelsens forpligtelse til at oplyse forældremyndighedsindehaveren om konsekvenserne ved manglende overholdelse af forældreplægget, herunder ved beregning af boligstøtte, foreslås det dog, at der i stedet henvises til § 38, stk. 6, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, der er en videreførelse af § 57 a, stk. 8, i serviceloven, der regulerer kommunalbestyrelsens afgørelse om manglende efterlevelse af et forældreplæg. Dette er begrundet i, at § 38, stk. 6, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov om kommunalbestyrelsens afgørelse om manglende efterlevelse af et forældreplæg vurderes at være af større relevans for bestemmelsen i § 7 a, stk. 1, nr. 2, i boligstøtteloven.

Der henvises i øvrigt til § 38 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov og til de almindelige bemærkninger, punkt 2.7.2.2 og 2.7.2.3.

Til § 20

Til nr. 1

§ 2 a i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension indeholder en regulering af personkredsen, der er omfattet af ordningen om Arbejdsmarkedets Tillægspension. Efter § 2 a, stk. 5, er bl.a. personer, der modtager ydelser i henhold til §§ 42, 43 og 66 a i serviceloven omfattet af ordningen.

§ 42 i serviceloven vedrører udbetaling af tabt arbejdsfortjeneste til personer, der i hjemmet forsørger et barn under 18 år med betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller indgribende kronisk eller langvarig lidelse. Efter § 43 kan der i tilfælde af ledighed udbetales en særlig supplerende ydelse til personer, der modtager tabt arbejdsfortjeneste efter § 42.

§ 66 a i serviceloven indeholder en opstilling af typerne af plejefamilier. § 66 b i serviceloven indeholder bestemmelser om netværksplejefamilier. Dette omhandler bl.a. efter bestemmelsens stk. 4 muligheden for at netværksplejefamilien kan få hjælp til dækning af tabt arbejdsfortjeneste. Det fremgår af forarbejderne til § 2 a, stk. 5, i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension, at det foreslås at indsætte en henvisning til § 66

a i serviceloven, som regulerer indbetaling af ATP-bidrag, når der udbetales tabt arbejdsfortjeneste til netværksplejefamilier, jf. Folketingstidende 2015-16, A, L 26 som fremsat, side 16. Det må således lægges til grund, at henvisningen i § 2 a, stk. 5, i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension rettelig skulle være til §§ 42, 43 og 66 b i serviceloven.

Det foreslås, at henvisningen til §§ 42, 43 og 66 a i serviceloven i § 2 a, stk. 5, i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension ændres til §§ 59, 87 og 88 i barnets lov.

Den foreslåede ændring vil betyde, at personer, der modtager ydelser i henhold til §§ 59, 87 og 88 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov vil være omfattet af ordningen efter lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension. Dette vil således efter § 87 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov omfatte personer, der modtager tabt arbejdsfortjeneste på baggrund af forsørgelse af et barn under 18 år med betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller indgribende kronisk eller langvarig lidelse. Endvidere vil det gælde personer, der efter § 88 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, modtager en særlig supplerende ydelse til den tabte arbejdsfortjeneste efter § 88 i barnets lov. Endelig vil det gælde netværksplejefamilier efter § 59 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov.

Den foreslåede ændring er begrundet i, at §§ 42, 43 og 66 b i serviceloven med lovforslagets § 1, nr. 14, foreslås ophævet. Samtidig foreslås indholdet af §§ 42, 43 og 66 b i serviceloven videreført som §§ 59, 87 og 88 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov. Den foreslåede ændring vil således ikke medføre materielle ændringer.

Der henvises i øvrigt til §§ 59, 87 og 88 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov og til de almindelige bemærkninger, punkt 2.7.2.2 og 2.7.2.3.

Til § 21

Til nr. 1

§ 20, stk. 5, i folkeskoleloven vedrører specialundervisning. Det fremgår af bestemmelsens 1. pkt., at specialundervisning kan indrettes i dagbehandlingstilbud eller i et efter serviceloven oprettet eller godkendt anbringelsessted, jf. § 22. I forlængelse heraf fremgår det af § 22, stk. 5, 2. pkt., i folkeskoleloven, at en kommunalbestyrelse efter overenskomst med et i kommunen beliggende anbringelsessted for børn og unge, der er oprettet eller godkendt efter serviceloven, kan henvise elever til specialundervisning i anbringelsesstedet.

Anbringelsessteder for børn og unge er reguleret i § 66 i serviceloven. Af bestemmelsen fremgår, at anbringelsessteder for børn og unge kan være almene plejefamilier, forstærkede plejefamilier, specialiserede plejefamilier, netværksplejefamilier, egne værelser, kollegier eller kollegielignende opholdssteder, opholdssteder for børn og unge, døgninstitutioner samt pladser på efterskoler, frie fagskoler og frie grundskoler med kostafdeling. Serviceloven indeholder ikke bestemmelser om godkendelse af anbringelsessteder. Godkendelsen af anbringelsessteder efter § 66 i serviceloven, dog undtaget egne værelser og i visse tilfælde kostskoler, er derimod reguleret i socialtilsynsloven.

Det foreslås, at henvisningen til oprettet eller godkendt efter serviceloven i § 20, stk. 5, 1. pkt., og § 22, stk. 5, 2. pkt., i folkeskoleloven ændres til godkendt efter socialtilsynsloven.

De foreslåede ændringer vil betyde, at specialundervisning efter § 20, stk. 5, i folkeskoleloven vil kunne indrettes på et anbringelsessted, der er godkendt efter socialtilsynsloven. De foreslåede ændringer vil endvidere betyde, at en kommunalbestyrelse efter overenskomst med et i kommunen beliggende anbringelsessted, der er godkendt efter socialtilsynsloven, vil kunne henvise elever til specialundervisning på anbringelsesstedet.

De foreslåede ændringer er begrundet i, at reguleringen af anbringelsessteder i serviceloven, herunder § 66, med lovforslagets § 1, nr. 14, foreslås ophævet. Samtidig foreslås reguleringen af anbringelsessteder, herunder § 66 i serviceloven, videreført som § 43 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov. Barnets lov vil dog i lighed med serviceloven ikke indeholde regler om godkendelse af anbringelsessteder, dog undtaget egne værelser og i visse tilfælde kostskoler. Reguleringen af godkendelsen af anbringelsessteder vil fortsat fremgå af socialtilsynsloven, hvorfor det findes hensigtsmæssigt, at der i § 20, stk. 5, og § 22, stk. 5, i folkeskoleloven henvises til anbringelsessteder godkendt efter socialtilsynsloven. De foreslåede ændringer vil således ikke medføre materielle ændringer.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, punkt 2.7.2.2 og 2.7.2.3.

Til § 22

Til nr. 1

Det fremgår af § 3, stk. 3, i dagtilbudsloven, at kommunalbestyrelsen skal sikre, at fritids- og klubtilbud medvirker til udmøntningen af kommunens sammenhængende børnepolitik, jf. § 19, stk. 2, i serviceloven, herunder at tilbuddene medvirker til at skabe indbyrdes sammenhæng mellem tilbuddene efter dagtilbudsloven og andre relevante love og yde særlig støtte til de børn og unge under 18 år, der har behov herfor.

Det fremgår af § 3 a, stk. 2, i dagtilbudsloven, at kommunalbestyrelsen skal fastsætte og offentliggøre kommunens rammer for dagtilbud, herunder eventuelle prioriterede indsatser på området. Det fremgår videre af bestemmelsen, at kommunalbestyrelsen skal sikre, at de fastsatte rammer og eventuelle prioriterede indsatser medvirker til, at dagtilbuddene kan opfylde de krav, der følger af dagtilbudslovens afsnit II, og til udmøntningen af kommunens sammenhængende børnepolitik, jf. § 19, stk. 2, i serviceloven.

§ 19, stk. 2, i serviceloven vedrører kommunernes børnepolitikker. Det fremgår af bestemmelsen, at kommunalbestyrelsen skal udarbejde en sammenhængende børnepolitik, der har til formål at sikre sammenhængen mellem det generelle og forebyggende arbejde og den målrettede indsats over for børn og unge med behov for særlig støtte. Den sammenhængende børnepolitik skal udformes skriftligt, vedtages af kommunalbestyrelsen og offentliggøres.

Det foreslås, at henvisningerne til § 19, stk. 2, i serviceloven i § 3, stk. 3, og § 3 a, stk. 2, 2. pkt., i dagtilbudsloven ændres til en henvisning til § 15, stk. 1, i barnets lov.

Den foreslåede ændring vil, for så vidt angår § 3, stk. 3, i dagtilbudsloven betyde, at kommunalbestyrelsen vil skulle sikre, at fritids- og klubtilbud medvirker til udmøntningen af kommunens sammenhængende børnepolitik efter § 15, stk. 1, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov. Tilsvarende vil den foreslåede ændring, for så vidt angår § 3 a, stk. 2, 2. pkt., i dagtilbudsloven betyde, at kommunalbestyrelsen vil skulle sikre, at de fastsatte rammer og eventuelle prioriterede indsatser medvirker til, at dagtilbuddene kan opfylde de krav, der følger af dagtilbudslovens afsnit II, og til udmøntningen af kommunens sammenhængende børnepolitik efter § 15, stk. 1, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov.

De foreslåede ændringer er begrundet i, at § 19, stk. 2, i serviceloven med lovforslagets § 1, nr. 14, foreslås ophævet. Samtidig foreslås indholdet af § 19, stk. 2, i serviceloven videreført som § 15, stk. 1, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov. Den foreslåede ændring vil således ikke medføre materielle ændringer.

Der henvises i øvrigt til § 15 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov og til de almindelige bemærkninger, punkt 2.7.2.2 og 2.7.2.3.

Til nr. 2

Det fremgår af § 4, stk. 3, i dagtilbudsloven, at dag-, fritids- og klubtilbud m.v. til børn og unge under 18 år, der på grund af betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne har et særligt behov for støtte, behandling m.v., der ikke kan dækkes gennem ophold i et af tilbuddene efter denne lov, oprettes efter bestemmelserne i serviceloven.

Særlige dagtilbud for børn, der på grund af betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne har behov for hjælp eller særlig støtte, er reguleret i § 32 i serviceloven. § 36 i serviceloven indeholder endvidere bestemmelser om særlige klubtilbud til større børn og unge, der på grund af betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne har et særligt behov for støtte, behandling m.v., der ikke kan dækkes gennem deltagelse i et af de tilbud, der er nævnt i §§ 65 og 66 i dagtilbudsloven.

Det foreslås, at henvisningen til serviceloven i § 4, stk. 3, i dagtilbudsloven ændres til barnets lov.

Den foreslåede ændring vil betyde, at det vil følge af § 4, stk. 3, i dagtilbudsloven, at dag-, fritids- og klubtilbud m.v. til børn og unge under 18 år, der på grund af betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne har et særligt behov for støtte, behandling m.v., der ikke kan dækkes gennem ophold i et af tilbuddene efter denne lov, oprettes efter bestemmelserne i barnets lov.

Den foreslåede ændring er begrundet i, at §§ 32 og 36 i serviceloven om særlige dagtilbud og særlige klubtilbud med lovforslagets § 1, nr. 14, foreslås ophævet. Samtidig foreslås indholdet af §§ 32 og 36 i serviceloven videreført som §§ 82-84 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov. Den foreslåede ændring vil således ikke medføre materielle ændringer.

Der henvises i øvrigt til §§ 82-84 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov og til de almindelige bemærkninger, punkt 2.7.2.2 og 2.7.2.3.

Til nr. 3

Efter § 80 i dagtilbudsloven skal kommunalbestyrelsen give forældre med børn i alderen 24 uger og indtil barnets skolestart mulighed for at vælge et økonomisk tilskud til privat pasning i stedet for at benytte en plads i et dagtilbud. Efter § 84, stk. 1, kan kommunalbestyrelsen dog beslutte, at forældre ikke kan få tilskud til privat pasning, hvis kommunalbestyrelsen i forbindelse med iværksættelse af hjælpeforanstaltninger efter § 52 i serviceloven anser det for nødvendigt, at et barn er optaget i et dagtilbud.

Efter § 86 i dagtilbudsloven kan kommunalbestyrelsen beslutte at give forældre med børn i alderen 24 uger og indtil barnets skolestart mulighed for at vælge økonomisk tilskud til pasning af egne børn i stedet for en plads i et dagtilbud. Det følger dog af § 91, at kommunalbestyrelsen kan beslutte, at forældrene ikke kan få tilskud til pasning af egne børn, hvis kommunalbestyrelsen i forbindelse med iværksættelse af hjælpeforanstaltninger efter § 52 i serviceloven anser det for nødvendigt, at et barn er optaget i et dagtilbud.

§ 52 i serviceloven omhandler foranstaltninger for børn og unge. Det fremgår af § 52, stk. 1, at kommunalbestyrelsen skal træffe afgørelse om foranstaltninger efter § 52, stk. 3, når det må anses for at være af væsentlig betydning af hensyn til et barns eller en ungs særlige behov for støtte, jf. dog § 54, stk. 3, i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet. Kommunalbestyrelsen skal vælge den eller de foranstaltninger, som bedst kan løse de problemer og behov, der er afdækket gennem den børnefaglige undersøgelse efter § 50 i serviceloven. Det fremgår videre af § 52, at afgørelsen træffes med samtykke fra forældremyndighedsindehaveren, jf. dog §§ 56, 57 a, 57 b og 58, § 68, stk. 2 og 3, og § 68 a. En afgørelse efter § 52, stk. 3, nr. 7, om anbringelse kræver endvidere samtykke, hvis den unge er fyldt 15 år. Bestemmelsen i § 52, stk. 3, indeholder en opstilling af typer af tilbud, som kommunalbestyrelsen kan iværksætte hjælp inden for. Det drejer sig om ophold i dagtilbud, fritidshjem, ungdomsklub, uddannelsessted el.lign. praktisk, pædagogisk eller anden støtte i hjemmet, familiebehandling eller behandling af barnets eller den unges problemer, døgnophold for både forældremyndighedsindehaveren, barnet eller den unge og andre medlemmer af familien, aflastningsordning, udpegning af en fast kontaktperson for barnet eller den unge eller for hele familien, anbringelse af barnet eller den unge uden for hjemmet, formidling af praktiktilbud hos en offentlig eller privat arbejdsgiver for den unge og i den forbindelse udbetaling af godtgørelse til den unge samt anden hjælp, der har til formål at yde rådgivning, behandling og praktisk og pædagogisk støtte.

Det foreslås, at henvisningen til hjælpeforanstaltninger efter § 52 i serviceloven i § 84, stk. 1, og § 91 i dagtilbudsloven ændres til indsatser efter § 32 og kapitel 5 i barnets lov.

De foreslåede ændringer vil betyde, at kommunalbestyrelsen i tilfælde, hvor kommunen i forbindelse med iværksættelse af indsatser efter § 32 og kapitel 5 i barnets lov anser det for nødvendigt, at et barn er optaget i et dagtilbud, vil kunne beslutte efter henholdsvis § 84, stk. 1, og § 91 i dagtilbudsloven, at forældrene ikke vil kunne få tilskud til privat pasning henholdsvis tilskud til pasning af egne børn.

De foreslåede ændringer er begrundet i, at § 52 i serviceloven med lovforslagets § 1, nr. 14, foreslås ophævet. Samtidig foreslås indholdet af § 52 i serviceloven videreført som

§ 32 og for så vidt angår anbringelser som kapitel 5 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov. De foreslåede ændringer vil således ikke medføre materielle ændringer.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, punkt 2.7.2.2 og 2.7.2.3.

Til § 23

Til nr. 1

Det fremgår af § 61 b i gymnasieloven, at i fortsættelse af undervisningen efter gymnasieloven kan en elev eller kursist anvende de bevilgede hjælpemidler, der er omfattet af § 61 a, stk. 1 og 2, i gymnasieloven, ved overgangen til ledighed eller beskæftigelse, indtil der ydes tilbud om den fornødne støtte i form af tilbud om hjælpemidler efter lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v. eller serviceloven, og op til tre måneder efter elevens eller kursistens overgang til ledighed eller beskæftigelse.

§ 112 i serviceloven indeholder bestemmelser om støtte til hjælpemidler til personer med varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne. Bestemmelsen gælder for børn, unge og voksne.

Det foreslås, at der tilføjes en henvisning til barnets lov i § 61 b i gymnasieloven.

Den foreslåede ændring vil betyde, at en elev eller kursist i fortsættelse af undervisningen på gymnasieuddannelsen kan anvende de bevilgede hjælpemidler, der er omfattet af § 61 a, stk. 1 og 2, i gymnasieloven, ved overgangen til ledighed eller beskæftigelse, indtil der ydes tilbud om den fornødne støtte i form af tilbud om hjælpemidler efter lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v., barnets lov eller serviceloven, og op til tre måneder efter elevens overgang til ledighed eller beskæftigelse.

Den foreslåede ændring er begrundet i, at støtte til hjælpemidler efter § 112 i serviceloven, for så vidt angår børn og unge, med § 90, nr. 4, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov foreslås reguleret i denne lov. Det fremgår af § 90, nr. 4, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at § 112 i serviceloven finder tilsvarende anvendelse for børn, unge eller familier, som har behov herfor på grund af barnets eller den unges nedsatte fysiske eller psykiske funktionsevne. Der er således behov for en ændring af § 61 b i gymnasieloven, således at en elev under 18 år i fortsættelse af undervisningen efter gymnasieloven vil kunne anvende bevilgede hjælpemidler, der er omfattet af § 61 a, stk. 1 og 2, i gymnasieloven, ved overgangen til ledighed eller beskæftigelse, indtil der ydes tilbud om den fornødne støtte i form af tilbud om hjælpemidler efter barnets lov, og op til tre måneder efter elevens overgang til ledighed eller beskæftigelse. Den foreslåede ændring vil ikke medføre materielle ændringer.

Der henvises i øvrigt til § 90 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov og til de almindelige bemærkninger, punkt 2.7.2.2 og 2.7.2.3.

Til § 24

Til nr. 1

Det fremgår af § 34 a i lov om forberedende grunduddannelse, at i fortsættelse af undervisningen efter lov om forberedende grunduddannelse kan en elev anvende de bevilgede hjælpemidler, der er omfattet af § 34, stk. 1 og 2, i lov om forberedende grunduddannelse, ved overgangen til ledighed eller beskæftigelse, indtil der ydes tilbud om

den fornødne støtte i form af tilbud om hjælpemidler efter lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v. eller serviceloven, og op til tre måneder efter elevens overgang til ledighed eller beskæftigelse.

§ 112 i serviceloven indeholder bestemmelser om støtte til hjælpemidler til personer med varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne. Bestemmelsen gælder for børn, unge og voksne.

Det foreslås, at der tilføjes en henvisning til barnets lov i § 34 a i lov om forberedende grunduddannelse.

Den foreslåede ændring vil betyde, at en elev i fortsættelse af undervisningen på den forberedende grunduddannelse kan anvende de bevilgede hjælpemidler, der er omfattet af § 34, stk. 1 og 2, i lov om forberedende grunduddannelse, ved overgangen til ledighed eller beskæftigelse, indtil der ydes tilbud om den fornødne støtte i form af tilbud om hjælpemidler efter lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v., barnets lov eller serviceloven, og op til tre måneder efter elevens overgang til ledighed eller beskæftigelse.

Den foreslåede ændring er begrundet i, at støtte til hjælpemidler efter § 112 i serviceloven, for så vidt angår børn og unge, med § 90, nr. 4, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov foreslås reguleret i denne lov. Det fremgår af § 90, nr. 4, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at § 112 i serviceloven finder tilsvarende anvendelse for børn, unge eller familier, som har behov herfor på grund af barnets eller den unges nedsatte fysiske eller psykiske funktionsevne. Der er således behov for en ændring af § 34 a i lov om forberedende grunduddannelse, således at en elev under 18 år i fortsættelse af undervisningen efter lov om forberedende grunduddannelse vil kunne anvende bevilgede hjælpemidler, der er omfattet af § 34, stk. 1 og 2, i lov om forberedende grunduddannelse, ved overgangen til ledighed eller beskæftigelse, indtil der ydes tilbud om den fornødne støtte i form af tilbud om hjælpemidler efter barnets lov, og op til tre måneder efter elevens overgang til ledighed eller beskæftigelse. Den foreslåede ændring vil ikke medføre materielle ændringer.

Der henvises i øvrigt til § 90 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov og til de almindelige bemærkninger, punkt 2.7.2.2 og 2.7.2.3.

Til § 25

Til nr. 1

Det fremgår af § 30, stk. 1, i efterskoleloven, at staten yder indkomstbestemt elevstøtte til nedsættelse af elevbetalingen på kurser af mindst to ugers varighed på efterskoler. Det følger videre, at støtten ydes ud fra et indkomstgrundlag. Af § 33, stk. 1, 1. pkt., fremgår, at indtil udgangen af den måned, hvori eleven fylder 19 år, beregnes den indkomstbestemte elevstøtte ud fra forældrenes samlede indkomstgrundlag. Af § 33, stk. 1, 3. pkt., fremgår, at staten yder maksimal elevstøtte til en elev, hvis begge forældre er afgået ved døden, til en elev, der aldrig har haft bopæl hos nogen af sine forældre, og til en elev anbragt uden for hjemmet i henhold til § 52, stk. 3, nr. 7, i serviceloven.

Det fremgår af § 52, stk. 3, nr. 7, i serviceloven, at kommunalbestyrelsen kan iværksætte hjælp i form af en anbringelse af et barn eller en ung på et anbringelsessted.

Det foreslås, at henvisningen til § 52, stk. 3, nr. 7, i serviceloven i § 30, stk. 1, i efterskoleloven ændres til kapitel 5 eller 6 i barnets lov.

Den foreslåede ændring vil betyde, at staten yder maksimal elevstøtte til en elev, som er anbragt uden for hjemmet efter kapitel 5 eller 6 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov.

Den foreslåede ændring er begrundet i, at § 52, stk. 3, nr. 7, i serviceloven med lovforslagets § 1, nr. 14, foreslås ophævet. Samtidig foreslås indholdet af § 52, stk. 3, nr. 7, i serviceloven videreført i kapitel 5 og 6 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov. Den foreslåede ændring vil således ikke medføre materielle ændringer.

Der henvises i øvrigt til kapitel 5 og 6 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov og til de almindelige bemærkninger, punkt 2.7.2.2 og 2.7.2.3.

Til § 26

Til nr. 1

§ 34 i friskoleloven vedrører undervisning i hjemmet. Det fremgår af bestemmelsens stk. 3, at kommunalbestyrelsen tilbyder forældre, som kommunalbestyrelsen har godkendt til at træne deres barn med betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne i hjemmet i henhold til § 32 a, stk. 1, i serviceloven, vederlagsfri specialpædagogisk rådgivning i hjemmet om undervisningen.

§ 32 a i serviceloven vedrører hjemmetræning. Det fremgår af § 32 a, stk. 1, jf. § 32, stk. 1, at kommunalbestyrelsen hvis en række betingelser er opfyldt og efter anmodning fra indehaveren af forældremyndigheden, godkender at forældrene helt eller delvis udfører hjemmetræning i hjemmet af børn, der på grund af betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne har brug for hjælp eller støtte.

Det foreslås, at henvisningen til § 32 a, stk. 1, i serviceloven i § 34, stk. 3, i friskoleloven ændres til § 85, stk. 1, i barnets lov.

Den foreslåede ændring vil betyde, at kommunalbestyrelsen tilbyder forældre, som kommunalbestyrelsen har godkendt til at træne deres barn med betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne i hjemmet i henhold til § 85, stk. 1, i barnets lov, vederlagsfri specialpædagogisk rådgivning i hjemmet om undervisningen.

Den foreslåede ændring er begrundet i, at § 32 a i serviceloven med lovforslagets § 1, nr. 14, foreslås ophævet. Samtidig foreslås indholdet af § 32 a i serviceloven videreført som § 85, stk. 1, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov. Den foreslåede ændring vil således ikke medføre materielle ændringer.

Der henvises i øvrigt til § 85 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov og til de almindelige bemærkninger, punkt 2.7.2.2 og 2.7.2.3.

Til § 27

Til nr. 1

Det fremgår af § 29 c i erhvervsuddannelsesloven, at i fortsættelse af undervisningen efter erhvervsuddannelsesloven kan en elev anvende de bevilgede hjælpemidler, der er omfattet af § 29 b, stk. 1 eller 2, i erhvervsuddannelsesloven, ved overgangen til ledighed eller beskæftigelse, indtil der ydes tilbud om den fornødne støtte i form af tilbud om hjælpemidler efter lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v. eller serviceloven, og op til tre måneder efter elevens overgang til ledighed eller beskæftigelse.

§ 112 i serviceloven indeholder bestemmelser om støtte til hjælpemidler til personer med varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne. Bestemmelsen gælder for børn, unge og voksne.

Det foreslås, at der tilføjes en henvisning til barnets lov i § 29 c i erhvervsuddannelsesloven.

Den foreslåede ændring vil betyde, at en elev i fortsættelse af undervisningen efter erhvervsuddannelsesloven kan anvende de bevilgede hjælpemidler, der er omfattet af § 29 b, stk. 1 eller 2, i erhvervsuddannelsesloven, ved overgangen til ledighed eller beskæftigelse, indtil der ydes tilbud om den fornødne støtte i form af tilbud om hjælpemidler efter lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v., barnets lov eller serviceloven, og op til tre måneder efter elevens overgang til ledighed eller beskæftigelse.

Den foreslåede ændring er begrundet i, at støtte til hjælpemidler efter § 112 i serviceloven, for så vidt angår børn og unge, med § 90, nr. 4, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov foreslås reguleret i denne lov. Det fremgår af § 90, nr. 4, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at § 112 i serviceloven finder tilsvarende anvendelse for børn, unge eller familier, som har behov herfor på grund af barnets eller den unges nedsatte fysiske eller psykiske funktionsevne. Der er således behov for en ændring af § 29 c i erhvervsuddannelsesloven, således at en elev under 18 år i fortsættelse af undervisningen efter erhvervsuddannelsesloven vil kunne anvende bevilgede hjælpemidler, der er omfattet af § 29 b, stk. 1 eller 2, i erhvervsuddannelsesloven, ved overgangen til ledighed eller beskæftigelse, indtil der ydes tilbud om den fornødne støtte i form af tilbud om hjælpemidler efter barnets lov, og op til tre måneder efter elevens overgang til ledighed eller beskæftigelse. Den foreslåede ændring vil ikke medføre materielle ændringer.

Der henvises i øvrigt til § 90 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov og til de almindelige bemærkninger, punkt 2.7.2.2 og 2.7.2.3.

Til § 28

Til nr. 1

Det fremgår af § 21 i i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, at en række arbejdsgivere, som opfylder betingelsen i § 21 a, stk. 2, efter ansøgning til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag kan blive fritaget for at betale merbidrag efter § 21 a, stk. 1, for elever og lærlinge på erhvervsuddannelsen til social- og sundhedshjælper og erhvervsuddannelsen til social- og sundhedsassistent, som arbejdsgiveren uddanner efter skriftlig aftale med den offentlige myndighed, som har indgået uddannelsesaftale med eleven eller lærlingen. Det fremgår af § 21 i, stk. 1, nr. 1, at dette gælder for private leverandører, der udfører opgaver efter §§ 83, 83 a eller 86 i serviceloven.

Efter § 44 i serviceloven finder bestemmelserne i § 83, § 84, stk. 1, og § 86, stk. 2, tilsvarende anvendelse vedrørende børn, der har behov herfor.

Det fremgår af § 83, stk. 1, i serviceloven, at kommunalbestyrelsen skal tilbyde personlig hjælp og pleje, hjælp eller støtte til nødvendige praktiske opgaver i hjemmet og madservice.

Det fremgår af § 84, stk. 1, i serviceloven, at kommunalbestyrelsen skal tilbyde afløsning eller aflastning til ægtefælle, forældre eller andre nære pårørende, der passer en person med nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne.

Det fremgår af § 86, stk. 2, at kommunalbestyrelsen skal tilbyde hjælp til at vedligeholde fysiske eller psykiske færdigheder til personer, som på grund af nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller særlige sociale problemer har behov herfor.

Det foreslås, at der tilføjes en henvisning til § 90, nr. 1-3, i barnets lov i § 21 i, stk. 1, nr. 1, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag.

Den foreslåede ændring vil betyde, at private leverandører, der udfører opgaver efter § 83, § 84, stk. 1, eller § 86, stk. 2, i serviceloven, jf. § 90, nr. 1-3, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov vil være omfattet af bestemmelsen i § 21 i, stk. 1, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag og dermed vil kunne blive fritaget for merbidrag efter § 21 a, stk. 1, for elever og lærlinge på uddannelserne til social- og sundhedshjælper og social- og sundhedsassistent, som arbejdsgiveren uddanner efter skriftlig aftale med den offentlige myndighed, som har indgået uddannelsesaftalen med eleven eller lærlingen.

Den foreslåede ændring er begrundet i, at personlig hjælp og pleje, hjælp eller støtte til nødvendige praktiske opgaver i hjemmet og madservice efter § 83 i serviceloven, for så vidt angår børn og unge, med § 90, nr. 1, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov foreslås reguleret i denne lov. Det fremgår af § 90, nr. 1, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at § 83 i serviceloven finder tilsvarende anvendelse for børn, unge eller familier, som har behov herfor på grund af barnets eller den unges nedsatte fysiske eller psykiske funktionsevne. Den foreslåede ændring er endvidere begrundet i, at afløsning og aflastning efter § 84, stk. 1, i serviceloven, for så vidt angår børn og unge, med § 90, nr. 2, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov foreslås reguleret i denne lov. Det fremgår af § 90, nr. 2, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at § 84, stk. 1, i serviceloven finder tilsvarende anvendelse for børn, unge eller familier, som har behov herfor på grund af barnets eller den unges nedsatte fysiske eller psykiske funktionsevne. Den foreslåede ændring er endelig begrundet i, at hjælp til at vedligeholde fysiske eller psykiske færdigheder efter § 86, stk. 2, i serviceloven, for så vidt angår børn og unge, med § 90, nr. 3, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov foreslås reguleret i denne lov. Det fremgår af § 90, nr. 3, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at § 86, stk. 2, i serviceloven finder tilsvarende anvendelse for børn, unge eller familier, som har behov herfor på grund af barnets eller den unges nedsatte fysiske eller psykiske funktionsevne. Der er således behov for en ændring af § 21 i, stk. 1, nr. 1, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, således at bestemmelsen fortsat vil finde anvendelse for private leverandører, der yder personlig hjælp og pleje, hjælp og støtte til nødvendige praktiske opgaver i hjemmet, madservice, afløsning, aflastning

eller hjælp til at vedligeholde fysiske eller psykiske færdigheder. Den foreslåede ændring vil ikke medføre materielle ændringer.

Der henvises i øvrigt til § 90 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov og til de almindelige bemærkninger, punkt 2.7.2.2 og 2.7.2.3.

Til nr. 2

Af § 21 i i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag fremgår, at en række arbejdsgivere, som opfylder betingelsen i § 21 a, stk. 2, efter ansøgning til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag kan blive fritaget for at betale merbidrag efter § 21 a, stk. 1, for elever eller lærlinge på erhvervsuddannelsen til social- og sundhedshjælper og erhvervsuddannelsen til social- og sundhedsassistent, som arbejdsgiveren uddanner efter skriftlig aftale med den offentlige myndighed, som har indgået uddannelsesaftale med eleven eller lærlingen. Det fremgår af § 21 i, stk. 1, nr. 2, at dette gælder for private leverandører, der udfører opgaver efter bl.a. § 66, stk. 1, nr. 5 og 6, i serviceloven.

§ 66 i serviceloven indeholder en opregning af anbringelsessteder for børn og unge. Anbringelsessteder kan efter § 66, stk. 1, nr. 5, være egne værelser, kollegier eller kollegielignende opholdssteder, efter § 66, stk. 1, nr. 6, opholdssteder for børn og unge, og efter § 66, stk. 1, nr. 7, døgninstitutioner, herunder delvis lukkede døgninstitutioner og delvis lukkede afdelinger på døgninstitutioner samt sikrede døgninstitutioner og særligt sikrede afdelinger. § 21 i blev indsat i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag med lov nr. 1737 af 27. december 2018 om ændring af lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, lov om erhvervsuddannelser og lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. (Modelparametre for erhvervsuddannelser til brug for beregning af praktikpladsafhængigt arbejdsgiverbidrag, justering af det aktivitetsafhængige VEU-bidrag, merbidragsfritagelse m.v.). Af bemærkningerne til det af undervisningsministeren fremsatte ændringsforslag til § 21 i fremgår, at servicelovens § 66, stk. 1, nr. 5 og 6, oplister to af de mulige anbringelsessteder for børn og unge, som kommunalbestyrelsen kan benytte, hvis kommunalbestyrelsen har truffet afgørelse om anbringelse uden for hjemmet efter servicelovens § 52. Det fremgår videre af bemærkningerne, at servicelovens § 66, stk. 1, nr. 5, vedrører opholdssteder, og § 66, stk. 1, nr. 6, vedrører døgninstitutioner, herunder delvis lukkede døgninstitutioner og delvis lukkede afdelinger på døgninstitutioner samt sikrede døgninstitutioner og særligt sikrede afdelinger. jf. Folketings-tidende 2018-19 (1. samling), B, betænkning over L 104, side 6. Der skulle således retteligt i § 21 i, stk. 1, nr. 2, have været en henvisning til § 66, stk. 1, nr. 6 og 7, i serviceloven fremfor § 66, stk. 1, nr. 5 og 6, i serviceloven.

Det foreslås, at henvisningen til § 66, stk. 1, nr. 5 og 6, i serviceloven i § 21 i, stk. 1, nr. 1, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag ændres til en henvisning til § 43, stk. 1, nr. 6, i barnets lov.

Den foreslåede ændring vil betyde, at private leverandører, der udfører opgaver efter § 43, stk. 1, nr. 6, i barnets lov vil være omfattet af bestemmelsen i § 21 i, stk. 1, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag og dermed vil kunne blive fritaget for merbidrag efter § 21 a, stk. 1, for elever og lærlinge på uddannelserne til social- og sundhedshjælper og social- og sundhedsassistent, som arbejdsgiveren uddanner efter skriftlig aftale med den offentlige myndighed, som har indgået uddannelsesaftalen med eleven eller lærlingen.

Den foreslåede ændring er begrundet i, at § 66 i serviceloven om anbringelsessteder med lovforslagets § 1, nr. 14, foreslås ophævet. Opregningen af anbringelsessteder, herunder opholdssteder efter § 66, stk. 1, nr. 6, og døgninstitutioner efter § 66, stk. 1, nr. 7, foreslås videreført som § 43, stk. 1, nr. 6, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov under samlebetegnelsen børne- og ungehjem. Der er således behov for en ændring af § 21 i, stk. 1, nr. 1, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, således at bestemmelsen fortsat vil finde anvendelse for private leverandører, der udfører opgaver på opholdssteder og døgninstitutioner for børn og unge. Den foreslåede ændring vil ikke medføre materielle ændringer.

Der henvises i øvrigt til § 43 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov og til de almindelige bemærkninger, punkt 2.7.2.2 og 2.7.2.3.

Til § 29

Til nr. 1

Det fremgår af § 71 i retsplejeloven, at en række personer kan begære sig fritaget for nævninge- og domsmandshvervet. Efter § 71, nr. 6, gælder denne bestemmelse for sagkyndige, der er beskikket efter § 92 i retsplejeloven eller efter § 172 i serviceloven, og lægdommere ved boligretterne.

Det fremgår af § 172, stk. 1, i serviceloven, at de sagkyndige, der er nævnt i § 170, beskikkes af Domstolsstyrelsen efter forhandling med social- og ældreministeren. Efter § 170, stk. 1, i retsplejeloven tiltrædes byretten under hovedforhandlingen af en sag af et retsmedlem, der er sagkyndig i børneforsorg, og et retsmedlem, der er sagkyndig i børne- eller ungdomspsykiatri eller i psykologi. § 170, stk. 1, vedrører hovedforhandlingen i sager, hvor Ankestyrelsens afgørelse efter § 65, stk. 3, eller § 168 er krævet forelagt rettet efter § 169. Disse sager vedrører efter § 168 Ankestyrelsens afgørelse i sager, hvor en afgørelse truffet af børn og unge-udvalget er indbragt for Ankestyrelsen, og efter § 65, stk. 3, Ankestyrelsens afgørelse efter § 51, 58, 63, 68 a og 71 i egendrifts-sager. Der er således i alle tilfælde tale om sager vedrørende støtte til børn og unge.

Det foreslås, at henvisningen til § 172 i serviceloven i § 71, nr. 6, i retsplejeloven ændres til § 150 i barnets lov.

Den foreslåede ændring vil betyde, at sagkyndige, der er beskikket efter § 150 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov efter § 71, nr. 6, i retsplejeloven kan begære sig fritaget for nævninge og domsmandshvervet.

Den foreslåede ændring er begrundet i, at § 172 i serviceloven med lovforslagets § 1, nr. 32, foreslås ophævet. Samtidig foreslås indholdet af § 172 i serviceloven videreført som § 150 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov. Den foreslåede ændring vil således ikke medføre materielle ændringer.

Der henvises i øvrigt til § 150 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov og til de almindelige bemærkninger, punkt 2.7.2.2 og 2.7.2.3.

Til nr. 2

§ 722 i retsplejeloven indeholder en opstilling af en række tilfælde, hvor tiltale i en sag kan frafalde helt eller delvist. Det fremgår af § 722, stk. 1, nr. 2, at tiltale kan frafalde

helt eller delvist, hvor det i medfør af § 723, stk. 1, fastsættes som vilkår, at sigtede undergives hjælpeforanstaltninger efter § 52 i serviceloven.

§ 52 i serviceloven omhandler foranstaltninger for børn og unge. Det fremgår af § 52, stk. 1, at kommunalbestyrelsen skal træffe afgørelse om foranstaltninger efter § 52, stk. 3, når det må anses for at være af væsentlig betydning af hensyn til et barns eller en ungs særlige behov for støtte, jf. dog § 54, stk. 3, i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet. Kommunalbestyrelsen skal vælge den eller de foranstaltninger, som bedst kan løse de problemer og behov, der er afdækket gennem den børnefaglige undersøgelse efter § 50 i serviceloven. Det fremgår videre af § 52, at afgørelsen træffes med samtykke fra forældremyndighedsindehaveren, jf. dog §§ 56, 57 a, 57 b og 58, § 68, stk. 2 og 3, og § 68 a. En afgørelse efter § 52, stk. 3, nr. 7, om anbringelse kræver endvidere samtykke, hvis den unge er fyldt 15 år. Bestemmelsen i § 52, stk. 3, indeholder en opstilling af typer af tilbud, som kommunalbestyrelsen kan iværksætte hjælp inden for. Det drejer sig om ophold i dagtilbud, fritidshjem, ungdomsklub, uddannelsessted el.lign. praktisk, pædagogisk eller anden støtte i hjemmet, familiebehandling eller behandling af barnets eller den unges problemer, døgnophold for både forældremyndighedsindehaveren, barnet eller den unge og andre medlemmer af familien, aflastningsordning, udpegning af en fast kontaktperson for barnet eller den unge eller for hele familien, anbringelse af barnet eller den unge uden for hjemmet, formidling af praktiktilbud hos en offentlig eller privat arbejdsgiver for den unge og i den forbindelse udbetaling af godtgørelse til den unge samt anden hjælp, der har til formål at yde rådgivning, behandling og praktisk og pædagogisk støtte.

Det foreslås, at henvisningen til hjælpeforanstaltninger efter § 52 i serviceloven i § 722, stk. 1, nr. 2, i retsplejeloven ændres til indsatser efter § 32 og kapitel 5 i barnets lov.

Den foreslåede ændring vil betyde, at det i § 722, stk. 1, nr. 2, i retsplejeloven, nævnes, at tiltale kan frafalde helt eller delvist, hvor det i medfør af § 723, stk. 1, fastsættes som vilkår, at sigtede undergives indsatser efter § 32 eller kapitel 5 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov.

Den foreslåede ændring er begrundet i, at § 52 i serviceloven med lovforslagets § 1, nr. 14, foreslås ophævet. Samtidig foreslås indholdet af § 52 i serviceloven videreført som § 32 og for så vidt angår anbringelser, i kapitel 5 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov. Den foreslåede ændring vil således ikke medføre materielle ændringer.

Der henvises i øvrigt til § 32 og kapitel 5 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov og til de almindelige bemærkninger, punkt 2.7.2.2 og 2.7.2.3.

Til § 30

Til nr. 1

§ 57 i straffeloven vedrører betinget fængsel. Det fremgår af bestemmelsen, at retten som vilkår for udsættelse af fuldbyrdelsen af fængselsstraf kan bestemme, at den dømte i hele prøvetiden eller en del af denne skal undergives tilsyn. Det fremgår videre, at retten endvidere kan fastsætte andre vilkår, som findes formålstjenlige. Efter §

57, nr. 9, kan et sådant vilkår være, at den dømte efter kommunens afgørelse undergives foranstaltninger efter § 52 i serviceloven, eventuelt af nærmere angiven art, og efterkommer de forskrifter, kommunen meddeler den pågældende.

§ 52 i serviceloven omhandler foranstaltninger for børn og unge. Det fremgår af § 52, stk. 1, at kommunalbestyrelsen skal træffe afgørelse om foranstaltninger efter § 52, stk. 3, når det må anses for at være af væsentlig betydning af hensyn til et barns eller en ungs særlige behov for støtte, jf. dog § 54, stk. 3, i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet. Kommunalbestyrelsen skal vælge den eller de foranstaltninger, som bedst kan løse de problemer og behov, der er afdækket gennem den børnefaglige undersøgelse efter § 50 i serviceloven. Det fremgår videre af § 52, at afgørelsen træffes med samtykke fra forældremyndighedsindehaveren, jf. dog §§ 56, 57 a, 57 b og 58, § 68, stk. 2 og 3, og § 68 a. En afgørelse efter § 52, stk. 3, nr. 7, om anbringelse kræver endvidere samtykke, hvis den unge er fyldt 15 år. Bestemmelsen i § 52, stk. 3, indeholder en opstilling af typer af tilbud, som kommunalbestyrelsen kan iværksætte hjælp inden for. Det drejer sig om ophold i dagtilbud, fritidshjem, ungdomsklub, uddannelsessted el.lign. praktisk, pædagogisk eller anden støtte i hjemmet, familiebehandling eller behandling af barnets eller den unges problemer, døgnophold for både forældremyndighedsindehaveren, barnet eller den unge og andre medlemmer af familien, aflastningsordning, udpegning af en fast kontaktperson for barnet eller den unge eller for hele familien, anbringelse af barnet eller den unge uden for hjemmet, formidling af praktiktilbud hos en offentlig eller privat arbejdsgiver for den unge og i den forbindelse udbetaling af godtgørelse til den unge samt anden hjælp, der har til formål at yde rådgivning, behandling og praktisk og pædagogisk støtte.

Det foreslås, at henvisningen til foranstaltninger efter § 52 i serviceloven i § 57, nr. 9, i straffeloven ændres til indsatser efter § 32 og kapitel 5 i barnets lov.

Den foreslåede ændring vil betyde, at det i § 57, nr. 9, nævnes, at der ved udsættelse af fuldbyrdelsen af fængselsstraf kan fastsættes vilkår om, at den dømte efter kommunens afgørelse undergives indsatser efter § 32 og kapitel 5 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, eventuelt af nærmere angivet art, og efterkommer de forskrifter, kommunen meddeler den pågældende.

Den foreslåede ændring er begrundet i, at § 52 i serviceloven med lovforslagets § 1, nr. 14, foreslås ophævet. Samtidig foreslås indholdet af § 52 i serviceloven videreført som § 32 og for så vidt angår anbringelser i kapitel 5 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov. Den foreslåede ændring vil således ikke medføre materielle ændringer.

Der henvises i øvrigt til § 32 og kapitel 5 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov og til de almindelige bemærkninger, punkt 2.7.2.2 og 2.7.2.3.

Til § 31

Til nr. 1

§ 1 i fondsloven omhandler lovens anvendelsesområde. Der fremgår af § 1, stk. 4, en opstilling af en række fonde og foreninger, som loven ikke finder anvendelse for. Det fremgår således af § 1, stk. 4, nr. 2, at loven ikke finder anvendelse for fonde, med hvilke en kommune eller region har indgået aftale til opfyldelse af kommunens eller regionens forpligtelser i henhold til serviceloven og dagtilbudsloven, såfremt fonden ikke varetager andre opgaver.

Det foreslås, at der tilføjes en henvisning til barnets lov i § 1, stk. 4, nr. 2, i fondsloven.

Den foreslåede ændring vil betyde, at fondsloven ikke vil finde anvendelse for fonde, med hvilke en kommune eller region har indgået aftale til opfyldelse af kommunens eller regionens forpligtelser i henhold til barnets lov, såfremt fonden ikke varetager andre opgaver.

Den foreslåede ændring er begrundet i, at § 4 i serviceloven, hvorefter kommunalbestyrelsen skal sørge for, at der er de nødvendige tilbud, og at kommunalbestyrelsen opfylder dette forsyningsansvar ved brug af egne tilbud og ved samarbejde med andre kommuner, regioner eller private tilbud, for så vidt angår tilbud til børn og unge foreslås videreført som § 10 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov. Der er således behov for ændring af § 1, stk. 4, nr. 2, i fondsloven således at fonde, med hvilke en kommune eller region har indgået aftale til opfyldelse af kommunens eller regionens forpligtelser på børne- og ungeområdet, fortsat er undtaget fra fondslovens anvendelsesområde. Den foreslåede ændring vil ikke medføre materielle ændringer.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, punkt 2.7.2.2 og 2.7.2.3.

Til § 32

Til nr. 1

§ 13 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet vedrører det såkaldte forbedringsforløb, der i en handleplan skal angive en eller flere foranstaltninger for barnet eller den unge. Der kan fastsættes de i § 13, stk. 1, nr. 1-9, fastsatte foranstaltninger. Det fremgår af § 13, stk. 1, nr. 5, at det kan fastsættes, at barnet eller den unge skal indgå i et døgnophold efter reglerne i § 55 i serviceloven for både forældremyndighedsindehaverne, barnet eller den unge og andre medlemmer af familien i en almen, forstærket eller specialiseret plejefamilie, på et godkendt opholdssted eller på en døgninstitution.

Det fremgår af § 55, stk. 1, i serviceloven, at under et døgnophold efter § 52, stk. 3, nr. 4, 5 og 7, § 76, stk. 3, nr. 1 og 3, og § 76 a, stk. 2, i serviceloven eller efter § 13, stk. 1, nr. 5 og 6, og § 14 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet modtager barnet, den unge eller de vordende forældre omsorg, personlig støtte, socialpædagogisk rådgivning og behandling. Ved særlige behov kan der endvidere foretages undersøgelser og observation samt ydes terapi eller anden behandling.

Det foreslås, at henvisningen til § 55 i serviceloven i § 13, stk. 1, nr. 5, i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet ændres til § 32, stk. 1, nr. 6, i barnets lov.

Den foreslåede ændring vil medføre, at det som foranstaltning i et forbedringsforløb vil kunne fastsættes, at barnet eller den unge skal indgå i et døgnophold efter reglerne i § 32, stk. 1, nr. 6, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov for både forældremyndighedsindehaverne, barnet eller den unge og andre medlemmer af familien i en plejefamilie, på et godkendt opholdssted eller på en døgninstitution.

Den foreslåede ændring er begrundet i, at bestemmelserne om hjælp og støtte til børn og unge i serviceloven med lovforslagets § 1 foreslås ophævet. Dette gælder også bestemmelserne i § 55 i serviceloven, der foreslås ophævet med lovforslagets § 1, nr. 14.

Samtidigt foreslås bestemmelserne om hjælp og støtte til børn med det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov videreført i en selvstændig lov – barnets lov. Dette medfører et behov for ændring af § 13, stk. 1, nr. 5, i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet. Det findes samtidigt mest hensigtsmæssigt, at der i § 13, stk. 1, nr. 5, i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet henvises til bestemmelsen om døgnophold for barnet eller den unge sammen med forældremyndighedsindehaveren og andre medlemmer af familien, der efter gældende ret fremgår af § 52, stk. 3, nr. 4, i serviceloven, og som foreslås videreført som § 32, stk. 1, nr. 6, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, fremfor til bestemmelsen om indholdet i et døgnophold. Den foreslåede ændring vil ikke medføre materielle ændringer.

Der henvises i øvrigt til § 32 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov og til de almindelige bemærkninger, punkt 2.7.2.2 og 2.7.2.3.

Til nr. 2

§ 13 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet vedrører det såkaldte forbedringsforløb, der i en handleplan skal angive en eller flere foranstaltninger for barnet eller den unge. Der kan fastsættes de i § 13, stk. 1, nr. 1-9, fastsatte foranstaltninger. Det fremgår af § 13, stk. 1, nr. 6, at det kan fastsættes, at barnet eller den unge skal indgå i en aflastningsordning efter reglerne i § 55 i serviceloven i en almen, forstærket eller specialiseret plejefamilie, eller netværksplejefamilie eller på et opholdssted eller en døgninstitution.

Det fremgår af § 55, stk. 1, i serviceloven, at under et døgnophold efter § 52, stk. 3, nr. 4, 5 og 7, § 76, stk. 3, nr. 1 og 3, og § 76 a, stk. 2, i serviceloven eller efter § 13, stk. 1, nr. 5 og 6, og § 14 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet modtager barnet, den unge eller de vordende forældre omsorg, personlig støtte, socialpædagogisk rådgivning og behandling. Ved særlige behov kan der endvidere foretages undersøgelser og observation samt ydes terapi eller anden behandling.

Det foreslås, at i § 13, stk. 1, nr. 6, i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet ændres en aflastningsordning til et støtteophold, og henvisningen til § 55 i serviceloven ændres til § 32, stk. 1, nr. 7, i barnets lov.

De foreslåede ændringer vil medføre, at det som foranstaltning i et forbedringsforløb vil kunne fastsættes, at barnet eller den unge skal indgå i et støtteophold efter reglerne i § 32, stk. 1, nr. 7, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov i en almen, forstærket eller specialiseret plejefamilie eller netværksplejefamilie eller på et opholdssted eller en døgninstitution.

De foreslåede ændringer er begrundet i, at bestemmelserne om hjælp og støtte til børn og unge i serviceloven med lovforslagets § 1 foreslås ophævet. Dette gælder også bestemmelserne i § 55 i serviceloven, der foreslås ophævet med lovforslagets § 1, nr. 14. Samtidigt foreslås bestemmelserne om hjælp og støtte til børn med det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov videreført i en selvstændig lov – barnets lov. Samtidigt foreslås det, der i § 52, stk. 3, nr. 5, i serviceloven betegnes som en aflastningsordning, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov betegnet som et støtteophold. Dette medfører et behov for ændring af § 13, stk. 1, nr. 6, i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet. Det findes samtidigt mest hensigtsmæssigt, at der i § 13, stk. 1, nr. 6, i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet henvises til bestemmelsen om aflastning, der

med det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov betegnes støtteophold, der efter gældende ret fremgår af § 52, stk. 3, nr. 5, i serviceloven, og som foreslås videreført som § 32, stk. 1, nr. 7, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, fremfor til bestemmelsen om indholdet i opholdet. De foreslåede ændringer vil ikke medføre materielle ændringer.

Der henvises i øvrigt til § 32, stk. 1, nr. 7, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov og til de almindelige bemærkninger, punkt 2.7.2.2 og 2.7.2.3.

Til nr. 3

§ 13 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet vedrører det såkaldte forbedringsforløb, der i en handleplan skal angive en eller flere foranstaltninger for barnet eller den unge. Det fremgår af § 13, stk. 5, at Ungdomskriminalitetsnævnet i sin afgørelse kan henstille til den ansvarlige kommune at vurdere, om der er grundlag for at meddele et forældreopdrag som opfølgning på nævnets afgørelse efter reglerne i § 57 a i serviceloven.

Efter § 57 a, stk. 1, i serviceloven skal kommunalbestyrelsen træffe afgørelse om at meddele forældremyndighedsindehaveren et forældreopdrag, når der er risiko for, at barns eller en ungs udvikling er i fare, og det vurderes at bero på, at forældremyndighedsindehaveren ikke lever op til sit forældreansvar. Det fremgår af bestemmelsens stk. 3, at et forældreopdrag angiver en eller flere konkrete handlepligter for forældremyndighedsindehaveren, som skal være egnede til at bidrage til en løsning af barnets eller den unges problemer, og som står i rimeligt forhold til formålet.

Det foreslås, at henvisningen til § 57 a i serviceloven i § 13, stk. 5, i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet ændres til § 38 i barnets lov.

Den foreslåede ændring vil medføre, at Ungdomskriminalitetsnævnet i sin afgørelse vil kunne henstille til den ansvarlige kommune at vurdere, om der er grundlag for at meddele et forældreopdrag som opfølgning på nævnets afgørelse efter reglerne i § 38 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov.

Den foreslåede ændring er begrundet i, at bestemmelserne om hjælp og støtte til børn og unge i serviceloven med lovforslagets § 1 foreslås ophævet. Dette gælder også bestemmelserne i § 57 a i serviceloven, der foreslås ophævet med lovforslagets § 1, nr. 14. Samtidigt foreslås bestemmelserne om hjælp og støtte til børn med det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov videreført i en selvstændig lov – barnets lov. Således foreslås bestemmelsen om forældreopdrag, der efter gældende ret fremgår af § 57 a i serviceloven, videreført uden ændringer som § 38 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov. Dette medfører et behov for ændring af § 13, stk. 5, i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet, således at Ungdomskriminalitetsnævnet fortsat i sin afgørelse vil kunne henstille til den ansvarlige kommune at vurdere, om der er grundlag for at meddele et forældreopdrag. Den foreslåede ændring vil ikke medføre materielle ændringer.

Der henvises i øvrigt til § 39 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov og til de almindelige bemærkninger, punkt 2.7.2.2 og 2.7.2.3.

Til nr. 4

§ 15 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet vedrører anbringelse af et barn eller en ung på en delvis lukket døgninstitution eller delvis lukket afdeling på en døgninstitution. Det fremgår af § 15, stk. 2, at bestemmelsen i § 63 a, stk. 3, i serviceloven finder anvendelse.

Det fremgår af § 63 a, stk. 3, i serviceloven, at kommunalbestyrelsen træffer afgørelse om de nærmere rammer og vilkår for tilbageholdelse og fastholdelse under den konkrete anbringelse på en delvis lukket døgninstitution eller delvis lukket afdeling på en døgninstitution, jf. §§ 12 og 13 i voksenansvarsloven.

Det foreslås, at henvisningen til § 63 a, stk. 3, i serviceloven i § 15, stk. 2, i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet ændres til §§ 12 og 13 i voksenansvarsloven.

Den foreslåede ændring vil medføre, at §§ 12 og 13 i voksenansvarsloven vil finde anvendelse, når et barn eller en ung i henhold til lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet er anbragt på en delvis lukket døgninstitution eller på en delvis lukket afdeling på en døgninstitution.

Den foreslåede ændring er begrundet i, at bestemmelserne om hjælp og støtte til børn og unge i serviceloven med lovforslagets § 1 foreslås ophævet. Dette gælder også de processuelle regler, der knytter sig til hjælp og støtte til børn og unge, herunder bestemmelsen i § 63 a, stk. 3, i serviceloven, der foreslås ophævet med lovforslagets § 1, nr. 14. Bestemmelsen i § 63 a, stk. 3, foreslås ikke videreført i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, da bestemmelsen ikke findes at have selvstændig værdi, udover hvad der allerede følger af §§ 12 og 13 i voksenansvarsloven. Der er således behov for en ændring af § 15, stk. 2, i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet, således at §§ 12 og 13 i voksenansvarsloven fortsat vil finde anvendelse, når et barn eller en ung i henhold til lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet er anbragt på en delvis lukket døgninstitution eller på en delvis lukket afdeling på en døgninstitution. Den foreslåede ændring vil ikke medføre materielle ændringer.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, punkt 2.7.2.2 og 2.7.2.3.

Til nr. 5

§ 16 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet vedrører anbringelse af børn og unge på sikrede døgninstitutioner. Det fremgår af § 16, stk. 2, at bestemmelsen i § 63 b, stk. 4, i serviceloven finder anvendelse.

Efter § 63 b, stk. 4, træffer kommunalbestyrelsen afgørelse om de nærmere rammer og vilkår under den konkrete anbringelse på en sikret døgninstitution.

Det foreslås, at § 16, stk. 2, affattes således, at det fremgår, at kommunalbestyrelsen træffer afgørelse om de nærmere rammer og vilkår under den konkrete anbringelse på en sikret døgninstitution.

Den foreslåede ændring vil medføre, at den gældende ordlyd af § 63 b, stk. 4, i serviceloven vil fremgå direkte af lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet, og at kommunalbestyrelsen dermed i lighed med efter gældende ret vil kunne træffe afgørelse om

de nærmere rammer og vilkår under den konkrete anbringelse på en sikret døgninstitution. Den foreslåede ændring vil således ikke medføre ændringer i forhold til gældende ret.

Den foreslåede ændring er begrundet i, at bestemmelserne om hjælp og støtte til børn og unge i serviceloven med lovforslagets § 1 foreslås ophævet. Dette gælder også de processuelle regler, der knytter sig til hjælp og støtte til børn og unge, herunder bestemmelsen i § 63 b, stk. 4, i serviceloven, der foreslås ophævet med lovforslagets § 1, nr. 14. Samtidigt foreslås bestemmelserne om hjælp og støtte til børn og de dertil knyttede processuelle regler med det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov videreført i en selvstændig lov – barnets lov. Bestemmelsen i § 63 b, stk. 4, i serviceloven om kommunalbestyrelsens kompetence til at træffe afgørelse om de nærmere rammer og vilkår under den konkrete anbringelse på en sikret døgninstitution foreslås ikke videreført i sin gældende form. Med henblik på at opnå den fornødne klarhed over kommunalbestyrelsens kompetencer for børn og unge, der efter lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet anbringes på en sikret afdeling, foreslås dette at fremgå særskilt af lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, punkt 2.7.2.2 og 2.7.2.3.

Til nr. 6

§ 17 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet vedrører anbringelse af børn og unge på særligt sikrede døgninstitutioner. Det fremgår af § 17, stk. 2, at bestemmelsen i § 63 c, stk. 4, i serviceloven finder anvendelse.

Efter § 63 c, stk. 4, træffer kommunalbestyrelsen afgørelse om de nærmere rammer og vilkår under den konkrete anbringelse på en særligt sikret døgninstitution.

Det foreslås, at § 17, stk. 2, affattes således, at det fremgår, at kommunalbestyrelsen træffer afgørelse om de nærmere rammer og vilkår under den konkrete anbringelse på en særlig sikret afdeling.

Den foreslåede ændring vil medføre, at den gældende ordlyd af § 63 c, stk. 4, i serviceloven vil fremgå direkte af lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet, og at kommunalbestyrelsen dermed i lighed med efter gældende ret vil kunne træffe afgørelse om de nærmere rammer og vilkår under den konkrete anbringelse på en særligt sikret afdeling. Den foreslåede ændring vil således ikke medføre ændringer i forhold til gældende ret.

Den foreslåede ændring er begrundet i, at bestemmelserne om hjælp og støtte til børn og unge i serviceloven med lovforslagets § 1 foreslås ophævet. Dette gælder også de processuelle regler, der knytter sig til hjælp og støtte til børn og unge, herunder bestemmelsen i § 63 c, stk. 4, i serviceloven, der foreslås ophævet med lovforslagets § 1, nr. 14. Samtidigt foreslås bestemmelserne om hjælp og støtte til børn og de dertil knyttede processuelle regler med det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov videreført i en selvstændig lov – barnets lov. Bestemmelsen i § 63 c, stk. 4, i serviceloven om kommunalbestyrelsens kompetence til at træffe afgørelse om de nærmere rammer og vilkår under den konkrete anbringelse på en særligt sikret afdeling foreslås ikke videreført i sin gældende form. Med henblik på at opnå den fornødne klarhed over kommu-

nalbestyrelsens kompetencer for børn og unge, der efter lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet anbringes på en særligt sikret afdeling, foreslås dette at fremgå særskilt af lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, punkt 2.7.2.2 og 2.7.2.3.

Til nr. 7

Det fremgår af § 18, stk. 2, i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet, at Ungdomskriminalitetsnævnet i forbindelse med en afgørelse om anbringelse efter § 14 kan træffe afgørelse om samvær og kontakt under anbringelsen efter reglerne i § 71, stk. 3 og 4, i serviceloven.

Det fremgår af § 71, stk. 3, i serviceloven, at når det er nødvendigt af hensyn til barnets eller den unges sundhed eller udvikling, kan børn og unge-udvalget for en bestemt periode træffe afgørelse om, at samvær kun må foregå under tilstedeværelse af en repræsentant for kommunen. Under de samme betingelser og ligeledes for en bestemt periode kan der træffes afgørelse om at afbryde forbindelsen i form af samvær eller brev-, mail- eller telefonforbindelse mellem forældrene eller netværket og barnet eller den unge, ligesom der kan træffes afgørelse om, at barnets eller den unges anbringelsessted ikke må oplyses over for forældrene eller netværket. Det følger videre af § 71, stk. 4, at ved viden eller formodning om, at den person, som barnet eller den unge skal have samvær med, har begået overgreb mod et barn eller en ung, skal børn og unge-udvalget, medmindre særlige forhold taler imod det, for en bestemt periode træffe afgørelse om at afbryde den pågældendes forbindelse med barnet eller den unge i form af samvær eller brev-, mail- eller telefonforbindelse eller om, at samvær kun må foregå under tilstedeværelse af en repræsentant for kommunen.

Det foreslås, at henvisningen til § 71, stk. 3 og 4, i serviceloven i § 18, stk. 2, i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet ændres til § 105 i barnets lov.

Den foreslåede ændring vil medføre, at Ungdomskriminalitetsnævnet vil kunne træffe afgørelse om samvær og kontakt under en anbringelse efter § 105 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov.

Den foreslåede ændring er begrundet i, at bestemmelserne om hjælp og støtte til børn og unge i serviceloven med lovforslagets § 1 foreslås ophævet. Dette gælder også de processuelle regler, der knytter sig til hjælp og støtte til børn og unge, herunder bestemmelserne om samvær og kontakt i § 71, stk. 3 og 4, i serviceloven, der foreslås ophævet med lovforslagets § 1, nr. 14. Samtidigt foreslås bestemmelserne om hjælp og støtte til børn og de dertil knyttede processuelle regler med det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov videreført i en selvstændig lov – barnets lov. Således foreslås bestemmelsen om samvær og kontakt, der efter gældende ret fremgår af § 71, stk. 3 og 4, i serviceloven, videreført som § 105 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov. Dette medfører et behov for ændring af § 18, stk. 2, i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet, således at Ungdomskriminalitetsnævnet fortsat kan træffe afgørelse vedrørende samvær og kontakt efter bestemmelserne. Den foreslåede ændring vil ikke medføre materielle ændringer.

Der henvises i øvrigt til § 105 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov og til de almindelige bemærkninger, punkt 2.7.2.2 og 2.7.2.3.

Til nr. 8

Efter § 19, stk. 1, i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet træffer kommunalbestyrelsen afgørelse om valg af konkret anbringelsessted i overensstemmelse med en afgørelse fra Ungdomskriminalitetsnævnet om anbringelse. Det fremgår videre af § 19, stk. 2, at bestemmelserne i § 68 b, stk. 1, 2. og 3. pkt., og stk. 2-4, i serviceloven finder anvendelse.

Det fremgår af § 68 b, stk. 1, 2. og 3. pkt., at samtidig med valg af anbringelsessted skal der tages stilling til barnets eller den unges skolegang. Er anbringelsesstedet beliggende i en anden kommune end barnets eller den unges opholdskommune, har opholdskommunen pligt til at underrette den stedlige kommune forud for anbringelsen. Det fremgår videre af § 68 b, stk. 2, at ved valg af anbringelsessted skal kommunen vælge det anbringelsessted, som bedst kan imødekomme barnets eller den unges behov. Kommunen skal lægge vægt på anbringelsesstedets mulighed for at tilbyde nære og stabile voksenrelationer og herunder vurdere, om en anbringelse i en plejefamilie er mest hensigtsmæssig. Kommunen skal endvidere lægge vægt på hensynet til barnets eller den unges skolegang, herunder hensynet til at undgå skoleskift, medmindre hensynet til barnets eller den unges behov taler imod. Efter § 68 b, stk. 3, skal kommunalbestyrelsen, hvis barnet eller den unge har søskende, der er anbragt uden for hjemmet, vælge samme anbringelsessted, medmindre de øvrige søskendes eller barnets eller den unges behov eller andre væsentlige forhold taler imod dette. Endelig fremgår det af § 68 b, stk. 4, at forud for anbringelsen skal kommunalbestyrelsen hjælpe barnet eller den unge med at finde en person i barnets eller den unges familie eller netværk, som kan udpeges til at være dennes støtteperson under anbringelsen. Kommunen kan efter behov dække støttepersonens udgifter til telefon, transport og lign.

Det foreslås, at henvisningen til § 68 b, stk. 1, 2. og 3. pkt., og stk. 2-4, i serviceloven i § 19, stk. 1, i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet ændres til § 52, stk. 2-5, og § 53, stk. 1 og 3, i barnets lov.

Den foreslåede ændring vil medføre, at når kommunalbestyrelsen træffer afgørelse om et konkret anbringelsessted, efter at Ungdomskriminalitetsnævnet har truffet afgørelse om anbringelse, vil § 52, stk. 2-5, og § 53, stk. 1 og 3, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov finde anvendelse.

Den foreslåede ændring er begrundet i, at bestemmelserne om hjælp og støtte til børn og unge i serviceloven med lovforslagets § 1 foreslås ophævet. Dette gælder også de processuelle regler, der knytter sig til hjælp og støtte til børn og unge, herunder bestemmelserne om valg af anbringelsessted, kommunalbestyrelsens opgaver i forbindelse med valg af anbringelsessted og forpligtelse til at hjælpe barnet eller den unge med at finde en støtteperson i § 68 b, stk. 1, 2. og 3. pkt., og stk. 2-4, i serviceloven, der foreslås ophævet med lovforslagets § 1, nr. 14. Samtidigt foreslås bestemmelserne om hjælp og støtte til børn og de dertil knyttede processuelle regler med det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov videreført i en selvstændig lov – barnets lov. Således foreslås bestemmelserne, der efter gældende ret fremgår af § 68 b, stk. 1, 2. og 3. pkt., og stk. 2-4, i serviceloven, videreført som § 52, stk. 2-5, og § 53, stk. 1 og 3, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov. Dette medfører et behov for ændring af § 19, stk. 2, i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet. Den foreslåede ændring vil således ikke medføre materielle ændringer.

Der henvises i øvrigt til §§ 52 og 53 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov og til de almindelige bemærkninger, punkt 2.7.2.2 og 2.7.2.3.

Til nr. 9

Det fremgår af § 21, stk. 5, i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet, at Ungdomskriminalitetsnævnet på baggrund af en orientering fra Ankestyrelsen om, at kommunalbestyrelsen i en konkret sag ikke foretager de fornødne sagsskridt, kan pålægge kommunalbestyrelsen at gennemføre nævnets afgørelse inden for en nærmere angivet tidsfrist og henstille til, at dette om nødvendigt sker med politiets bistand efter reglerne i § 64 i serviceloven.

Det fremgår af § 51, stk. 1, i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet, at hvis et barn eller en ung ikke efterlever Ungdomskriminalitetsnævnets afgørelse, og træffer den ansvarlige kommune ikke de fornødne foranstaltninger med henblik på at sikre efterlevelsen, indberetter ungekriminalforsorgen dette til Ungdomskriminalitetsnævnet. Det fremgår videre af § 51, stk. 2, at Ungdomskriminalitetsnævnet på baggrund af en indberetning kan pålægge kommunalbestyrelsen at gennemføre afgørelsen inden for en nærmere angivet tidsfrist og henstille til, at dette om nødvendigt sker ved politiets bistand efter reglerne i § 64 i serviceloven.

Af § 53, stk. 1, i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet fremgår, at kommunalbestyrelsen har ansvaret for at indbringe sagerne for Ungdomskriminalitetsnævnet og bidrage til sagernes oplysning, og at Ungdomskriminalitetsnævnets afgørelser fuldbyrdes. Det fremgår videre af § 53, stk. 2, at bestemmelserne i § 64 i serviceloven finder anvendelse.

Det fremgår af § 64, stk. 1, i serviceloven, at kommunalbestyrelsen har ansvaret for, at bl.a. afgørelser efter § 12, § 13, stk. 3 og 4, § 14, stk. 2-4, § 24, stk. 1, jf. § 14, og § 32 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet fuldbyrdes. Efter § 64, stk. 2, i serviceloven har kommunen mod behørig legitimation og uden retskendelse adgang til forældremyndighedsindehaverens bolig, rum eller gemmer for at eftersøge og medtage et barn eller en ung med henblik på at fuldbyrde afgørelserne. Kommunen kan hente og bringe barnet eller den unge til stedet, hvor bl.a. en straksreaktion, jf. § 12 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet, eller et forbedringsforløb, jf. § 13, stk. 3 eller 4, i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet, skal gennemføres. Efter § 64, stk. 3, har kommunen mod behørig legitimation og uden retskendelse adgang til et anbringelsessted for at eftersøge og medtage et barn eller en ung med henblik på at fuldbyrde bl.a. en afgørelse efter § 24, stk. 1, jf. § 14, i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet. Af § 64, stk. 4, fremgår, at kommunalbestyrelsen kan træffe afgørelse om, at kommunen mod behørig legitimation og uden retskendelse har adgang til forældremyndighedens indehavers bolig og rum, når adgangen til hjemmet sker som led i bl.a. den ungefaglige undersøgelse efter § 31 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet og må anses for nødvendig for at afgøre, om der er åbenbar risiko for alvorlig skade på et barns eller en ungs sundhed eller udvikling, og forældrene har modarbejdet, at en vurdering af barnets eller den unges støttebehov kan gennemføres med andre mere lempelige foranstaltninger. Det fremgår af § 64, stk. 5, at politiet yder bistand til kommunen ved udøvelsen af beføjelser efter § 64, stk. 2-4. Social- og ældreministeren fastsætter efter aftale med justitsministeren nærmere regler i en bekendtgørelse om politiets bistand til kommunen. Efter § 64, stk. 6, skal fuldbyrdelse af afgørelser omfattet af § 64, stk. 1, ske så skånsomt, som omstændighederne tillader, og med henblik på at sikre barnets eller den unges bedste. Kommunen skal afsøge mulighederne for at opnå forældremyndighedsindehaverens, barnets eller den unges og eventuelt andre familiemedlemmers eller netværkets frivillige medvirken til afgørelsens fuldbyrdelse, medmindre

hensynet til barnets eller den unges behov i afgørende grad taler imod. Efter § 64, stk. 7, skal fuldbyrdelse af en afgørelse, hvor politiet yder bistand til kommunen, registreres og indberettes af kommunen til Ankestyrelsen. Der udarbejdes årligt en rapport over anvendelsen af bestemmelsen. Endelig fremgår af § 64, stk. 8, at kommunalbestyrelsens afgørelser efter § 64, stk. 4, skal registreres og indberettes af kommunen til Ankestyrelsen. Der udarbejdes årligt en rapport over anvendelsen af bestemmelsen.

Det foreslås, at henvisningen til § 64 i serviceloven i § 21, stk. 5, § 51, stk. 2, og § 53, stk. 2, i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet ændres til § 139 i barnets lov.

De foreslåede ændringer vil, for så vidt angår § 21, stk. 5, og § 51, stk. 1, i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet, medføre, at Ungdomskriminalitetsnævnet vil kunne henstille til kommunalbestyrelsen, at gennemførelse af nævnets afgørelse sker med politiets bistand efter bestemmelserne i § 139 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov. De foreslåede ændringer vil, for så vidt angår § 53, stk. 1, i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet medføre, at § 139 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, vil finde anvendelse kommunalbestyrelsens fuldbyrdelse af Ungdomskriminalitetsnævnets afgørelser.

De foreslåede ændringer er begrundet i, at bestemmelserne om hjælp og støtte til børn og unge i serviceloven med lovforslagets § 1 foreslås ophævet. Dette gælder også de processuelle regler, der knytter sig til hjælp og støtte til børn og unge, herunder bestemmelserne om fuldbyrdelse af afgørelser i § 64 i serviceloven, der foreslås ophævet med lovforslagets § 1, nr. 14. Samtidigt foreslås bestemmelserne om hjælp og støtte til børn og de dertil knyttede processuelle regler med det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov videreført i en selvstændig lov – barnets lov. Således foreslås bestemmelserne om fuldbyrdelse, der efter gældende ret fremgår af § 64 i serviceloven, videreført som § 139 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov. Dette medfører et behov for ændring af § 21, stk. 5, § 51, stk. 2, og § 53, stk. 2, i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet, således at Ungdomskriminalitetsnævnet for det første fortsat vil kunne henstille til kommunalbestyrelsen, at gennemførelse af nævnets afgørelse sker med politiets bistand efter disse regler, og for det andet at reglerne finder anvendelse for fuldbyrdelsen af Ungdomskriminalitetsnævnets afgørelser. De foreslåede ændringer vil ikke medføre materielle ændringer.

Der henvises i øvrigt til § 139 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov og til de almindelige bemærkninger, punkt 2.7.2.2 og 2.7.2.3.

Til nr. 10

§ 22 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet vedrører bl.a. hjemgivelse af børn og unge, der er anbragt efter lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet. Efter § 22, stk. 1, træffer Ungdomskriminalitetsnævnet afgørelse om hjemgivelse af et barn eller en ung anbragt efter § 14, stk. 2 eller 3, efter forelæggelse fra kommunalbestyrelsen. Det fremgår af § 22, stk. 2, 1. pkt., at kommunalbestyrelsens forelæggelse skal indeholde kommunalbestyrelsens begrundede stillingtagen til, om der bør ske hjemgivelse, hjemgivelsesperiodens længde og indsatsen under og efter hjemgivelsesperioden efter reglerne i § 68, stk. 4, i serviceloven.

Det fremgår af § 68, stk. 4, i serviceloven, at kommunalbestyrelsen skal fastsætte længden af en hjemgivelsesperiode. Hjemgivelsesperioden kan vare op til seks måneder, og længden fastsættes under hensyn til muligheden for at sikre en skånsom og planlagt hjemgivelse for barnet eller den unge, forberedelse af eventuel støtte til barnet

eller den unge eller forældrene efter hjemgivelsen efter § 52, stk. 3, nr. 1, 3, 5 eller 6, og kommunens mulighed for at foretage en vurdering af, om der er grundlag for at træffe afgørelse efter §§ 58 eller 68 a i situationer, hvor forældrene har tilbagekaldt et samtykke til en frivillig anbringelse efter § 52, stk. 3, nr. 7.

Det foreslås, at henvisningen til § 68, stk. 4, i serviceloven i § 22, stk. 2, 1. pkt., i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet ændres til § 100, stk. 1 og 3, i barnets lov.

Den foreslåede ændring vil medføre, at kommunalbestyrelsens forelæggelse for Ungdomskriminalitetsnævnet om hjemgivelse af et barn eller en ung, der er anbragt efter § 14, stk. 2 eller 3, i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet, vil skulle indeholde kommunalbestyrelsens begrundede stillingtagen til, om der bør ske hjemgivelse, hjemgivelsesperiodens længde og indsatsen under og efter hjemgivelsesperioden efter reglerne i § 100, stk. 1 og 3, i barnets lov.

Den foreslåede ændring er begrundet i, at bestemmelserne om hjælp og støtte til børn og unge i serviceloven med lovforslagets § 1 foreslås ophævet. Dette gælder også de processuelle regler, der knytter sig til hjælp og støtte til børn og unge, herunder bestemmelserne om fastsættelse af længden af hjemgivelsesperioden i § 68, stk. 4, i serviceloven, der foreslås ophævet med lovforslagets § 1, nr. 14. Samtidigt foreslås bestemmelserne om hjælp og støtte til børn og de dertil knyttede processuelle regler med det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov videreført i en selvstændig lov – barnets lov. Således foreslås bestemmelserne om fastsættelse af længden af hjemgivelsesperioden, der efter gældende ret fremgår af § 68, stk. 4, i serviceloven, videreført som § 100, stk. 1 og 3, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov. Dette medfører et behov for ændring af § 22, stk. 2, 1. pkt., i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet, således at disse regler fortsat finder anvendelse ved kommunalbestyrelsens forelæggelse for Ungdomskriminalitetsnævnet af en sag om hjemgivelse. De foreslåede ændringer vil ikke medføre materielle ændringer.

Der henvises i øvrigt til § 100 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov og til de almindelige bemærkninger, punkt 2.7.2.2 og 2.7.2.3.

Til nr. 11

§ 22 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet vedrører bl.a. hjemgivelse af børn og unge, der er anbragt efter lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet. Det fremgår af § 22, stk. 5, 1. pkt., at kommunalbestyrelsen efter reglerne i § 68, stk. 1-4, i serviceloven kan træffe afgørelse om hjemgivelse af et barn eller en ung anbragt efter § 14, stk. 1, i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet, hvis forældremyndighedsindehaverne og en ung, der er fyldt 15 år, samtykker hertil. Efter § 22, stk. 6, 1. pkt., kan kommunalbestyrelsen efter reglerne i § 68, stk. 1-4, i serviceloven træffe afgørelse om hjemgivelse af et barn eller en ung anbragt efter § 14, stk. 4, i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet, hvis barnet eller den unge giver samtykke til hjemgivelsen.

§ 68 i serviceloven vedrører hjemgivelse. Det fremgår af § 68, stk. 1, at foranstaltninger efter § 52, stk. 3, herunder anbringelser, skal ophøre, når formålet er nået, når de ikke længere opfylder deres formål, eller når den unge fylder 18 år, jf. dog bestemmelserne om efterværn. Efter § 68, stk. 2, kan et anbragt barn eller en anbragt ung først hjemgives, efter at kommunalbestyrelsen har truffet afgørelse om hjemgivelse og om hjemgivelsesperiodens længde. I særlige tilfælde kan kommunalbestyrelsen beslutte, at der ikke skal være en hjemgivelsesperiode. Det følger af § 68, stk. 3, at i tilfælde, hvor forældremyndighedsindehaveren anmoder om at få hjemgivet et barn eller en ung, der er

anbragt med samtykke, skal kommunalbestyrelsen tage stilling til spørgsmålet om hjemgivelse, senest syv dage fra anmodningen fremsættes. Det samme gælder, såfremt en ung over 15 år, der er anbragt med samtykke, anmoder om at blive hjemgivet. Endelig fremgår det af § 68, stk. 4, i serviceloven, at kommunalbestyrelsen skal fastsætte længden af en hjemgivelsesperiode. Hjemgivelsesperioden kan vare op til seks måneder, og længden fastsættes under hensyn til muligheden for at sikre en skånsom og planlagt hjemgivelse for barnet eller den unge, forberedelse af eventuel støtte til barnet eller den unge eller forældrene efter hjemgivelsen efter § 52, stk. 3, nr. 1, 3, 5 eller 6, og kommunens mulighed for at foretage en vurdering af, om der er grundlag for at træffe afgørelse efter §§ 58 eller 68 a i situationer, hvor forældrene har tilbagekaldt et samtykke til en frivillig anbringelse efter § 52, stk. 3, nr. 7.

Det foreslås, at henvisningerne til § 68, stk. 1-4, i serviceloven i § 22, stk. 5, 1. pkt., og stk. 6, 1. pkt., i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet ændres til § 99, § 100, stk. 1 og 3, og § 102, stk. 1, i barnets lov.

De foreslåede ændringer vil medføre, at kommunalbestyrelsen vil kunne træffe afgørelse om hjemgivelse af et barn eller en ung, der er anbragt efter § 14, stk. 1 eller 4, efter reglerne i § 99, § 101, stk. 1 og 3, og § 102, stk. 1, i barnets lov.

De foreslåede ændringer er begrundet i, at bestemmelserne om hjælp og støtte til børn og unge i serviceloven med lovforslagets § 1 foreslås ophævet. Dette gælder også de processuelle regler, der knytter sig til hjælp og støtte til børn og unge, herunder bestemmelserne om hjemgivelse i § 68, stk. 1-4, i serviceloven, der foreslås ophævet med lovforslagets § 1, nr. 14. Samtidigt foreslås bestemmelserne om hjælp og støtte til børn og de dertil knyttede processuelle regler med det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov videreført i en selvstændig lov – barnets lov. Således foreslås bestemmelserne om hjemgivelse, der efter gældende ret fremgår af § 68, stk. 1-4, i serviceloven, videreført som § 99, § 101, stk. 1 og 3, og § 102, stk. 1, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov. Dette medfører et behov for ændring af § 22, stk. 5, 1. pkt., og stk. 6, 1. pkt., i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet, således at disse regler fortsat vil finde anvendelse ved kommunens afgørelse om hjemgivelse af et barn eller en ung, der er anbragt efter § 14, stk. 1 eller 4, i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet. De foreslåede ændringer vil ikke medføre materielle ændringer.

Der henvises i øvrigt til §§ 99, 100 og 102 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov og til de almindelige bemærkninger, punkt 2.7.2.2 og 2.7.2.3.

Til nr. 12

§ 24 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet vedrører ændring af anbringelsessted for børn og unge, der er anbragt efter lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet. Det fremgår af § 24, stk. 1, at ved ændring af anbringelsessted, hvor der ikke kan opnås samtykke, skal kommunalbestyrelsen forelægge sagen for Ungdomskriminalitetsnævnet. Det fremgår af § 24, stk. 2, nr. 1, at til brug for Ungdomskriminalitetsnævnets afgørelse om ændring af anbringelsessted skal kommunalbestyrelsen udarbejde en indstilling, der bl.a. indeholder barnets eller den unges holdning til ændringen opnået ved gennemførelse af en samtale efter reglerne i § 48 i serviceloven.

Det fremgår af § 48, stk. 1, i serviceloven, at inden der træffes afgørelse efter §§ 51, 52, 56, 57 a, 57 b, 58, 62 og 63, § 65, stk. 2 og 3, og §§ 68-71 og 75, skal der finde en samtale sted med barnet eller den unge herom. Samtalen kan undlades, hvis der umiddelbart forinden er gennemført en samtale med barnet eller den unge ved gennemførelse

af en børnefaglig undersøgelse, jf. § 50, eller en ungefaglig undersøgelse, jf. § 31 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet. Samtalen kan finde sted uden samtykke fra forældremyndighedens indehaver og uden dennes tilstedeværelse, når hensynet til barnets eller den unges bedste taler herfor. Det fremgår videre af § 48, stk. 2, at samtalen kan undlades, i det omfang barnets modenhed eller sagens karakter i afgørende grad taler imod samtale gennemførelse. Kan samtalen ikke gennemføres, skal barnets holdning til den påtænkte afgørelse søges tilvejebragt.

Det foreslås, at henvisningen til § 48 i serviceloven i § 24, stk. 2, nr. 1, i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet ændres til § 5, stk. 3 og 4, i barnets lov.

Den foreslåede ændring vil medføre, at kommunalbestyrelsens indstilling til Ungdomskriminalitetsnævnet om ændring af anbringelsessted bl.a. vil skulle indeholde barnets eller den unges holdninger og synspunkter til ændringen efter reglerne i § 5, stk. 3 og 4, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov.

Den foreslåede ændring er begrundet i, at bestemmelserne om hjælp og støtte til børn og unge i serviceloven med lovforslagets § 1 foreslås ophævet. Dette gælder også de processuelle regler, der knytter sig til hjælp og støtte til børn og unge, herunder bestemmelserne om børnesamtaler i § 48 i serviceloven, der foreslås ophævet med lovforslagets § 1, nr. 14. Samtidigt foreslås bestemmelserne om hjælp og støtte til børn og de dertil knyttede processuelle regler med det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov videreført i en selvstændig lov – barnets lov. Dette gælder dog ikke bestemmelsen om børnesamtaler i § 48 i serviceloven, der ikke foreslås videreført. Til gengæld foreslås det med § 5, stk. 3, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at barnets eller den unges holdning og synspunkter skal tilvejebringes og inddrages. Det fremgår videre, at inddragelse og samtaler kan finde sted uden samtykke fra forældremyndighedsindehaveren og uden dennes tilstedeværelse, når hensynet til barnets eller den unges bedste taler for det. Af § 5, stk. 4, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov fremgår, at bestemmelsen i § 5, stk. 3, om tilvejebringelse og inddragelse af barnets eller den unges holdninger og synspunkter kan undlades, hvis barnets eller den unges alder eller andre forhold i afgørende grad taler imod det. I sådanne tilfælde følger det af bestemmelsen, at barnets eller den unges perspektiver skal tilvejebringes på anden vis. Den med lovforslagets § 1, nr. 14, foreslåede ophævelse af § 48 i serviceloven, medfører et behov for ændring af § 24, stk. 2, nr. 1, i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet. Det findes hensigtsmæssigt, at inddragelse af børn og unge i sager efter lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet fortsat følger reglerne om inddragelse af børn og unge efter den socialretlige lovgivning, og det foreslås således, at bestemmelserne i § 5, stk. 3 og 4, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov vil finde anvendelse ved kommunens indstilling til Ungdomskriminalitetsnævnet om ændring af anbringelsessted.

Der henvises i øvrigt til § 5 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov og til de almindelige bemærkninger, punkt 2.7.2.2 og 2.7.2.3.

Til nr. 13

§ 32 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet giver Ungdomskriminalitetsnævnet mulighed for at træffe afgørelse uden samtykke om, at en ungefaglig undersøgelse skal gennemføres under ophold på en institution, ved benyttelse af et børnehus eller indlæggelse på et sygehus, herunder en psykiatrisk afdeling. Det fremgår af § 32, stk. 2, at

Ungdomskriminalitetsnævnet i forbindelse med en sådan afgørelse kan træffe afgørelse om samvær og kontakt efter reglerne i § 71, stk. 5, jf. § 71, stk. 3 og 4, i serviceloven.

Af § 71, stk. 5, i serviceloven fremgår, at reglerne i § 71, stk. 2-4, finder tilsvarende anvendelse under gennemførelsen af en børnefaglig undersøgelse efter § 50 eller en ungefaglig undersøgelse efter § 31 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet under ophold på en institution, indlæggelse på et sygehus eller ved benyttelse af det børnehus, som kommunen er tilknyttet, jf. § 50 a, jf. § 51, stk. 1 og 2, i serviceloven eller § 32 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet. Efter § 71, stk. 3, kan børn og unge-udvalget, når det er nødvendigt af hensyn til barnets eller den unges sundhed eller udvikling, for en bestemt periode træffe afgørelse om, at samvær kun må foregå under tilstedeværelse af en repræsentant for kommunen. Under de samme betingelser og ligeledes for en bestemt periode kan der træffes afgørelse om at afbryde forbindelsen i form af samvær eller brev-, mail- eller telefonforbindelse mellem forældrene eller netværket og barnet eller den unge, ligesom der kan træffes afgørelse om, at barnets eller den unges anbringelsessted ikke må oplyses over for forældrene eller netværket. Efter § 71, stk. 4, skal børn og unge-udvalget ved viden eller formodning om, at den person, som barnet eller den unge skal have samvær med, har begået overgreb mod et barn eller en ung, medmindre særlige forhold taler imod det, for en bestemt periode træffe afgørelse om at afbryde den pågældendes forbindelse med barnet eller den unge i form af samvær eller brev-, mail- eller telefonforbindelse eller om, at samvær kun må foregå under tilstedeværelse af en repræsentant for kommunen.

Det foreslås, at henvisningen til § 71, stk. 5, jf. § 71, stk. 3 og 4, i serviceloven i § 32, stk. 2, i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet ændres til § 105 i barnets lov.

Den foreslåede ændring vil medføre, at Ungdomskriminalitetsnævnet i forbindelse med en afgørelse om gennemførelse af en ungefaglig undersøgelse uden samtykke på en institution m.v., vil kunne træffe afgørelse om begrænsning af samvær og kontakt efter bestemmelserne i § 105 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov.

Den foreslåede ændring er begrundet i, at bestemmelserne om hjælp og støtte til børn og unge i serviceloven med lovforslagets § 1 foreslås ophævet. Dette gælder også de processuelle regler, der knytter sig til hjælp og støtte til børn og unge, herunder bestemmelserne om samvær og kontakt i § 71, der foreslås ophævet med lovforslagets § 1, nr. 14. Samtidigt foreslås bestemmelserne om hjælp og støtte til børn og de dertil knyttede processuelle regler med det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov videreført i en selvstændig lov – barnets lov. Således foreslås bestemmelserne om samvær og kontakt, der efter gældende ret fremgår af § 71 i serviceloven, videreført med tekniske og sproglige ændringer som § 105 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov. Dette medfører et behov for ændring af § 32, stk. 2, i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet, således at bestemmelsen om begrænsning af samvær og kontakt fortsat vil finde anvendelse i forbindelse med Ungdomskriminalitetsnævnets afgørelse om gennemførelse af en ungefaglig undersøgelse uden samtykke på en institution m.v.

Der henvises i øvrigt til § 105 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov og til de almindelige bemærkninger, punkt 2.7.2.2 og 2.7.2.3.

Til nr. 14

Det fremgår af § 33, 1. pkt., i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet, at den ungefaglige undersøgelse skal resultere i en begrundet indstilling om, hvorvidt der er

grundlag for at iværksætte foranstaltninger, og i bekræftende fald, af hvilken art disse bør være. Det fremgår videre af bestemmelsens 2. pkt., at hvis barnet eller den unge i forvejen underlagt foranstaltninger efter § 52 i serviceloven, skal der desuden tages stilling til, om disse foranstaltninger bør videreføres.

Det fremgår af § 36, stk. 1, 1. pkt., i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet, at kommunalbestyrelsen til brug for en fornyet behandling af en sag efter § 21, stk. 1, skal udarbejde en begrundet indstilling om, hvorvidt der er grundlag for at ændre eller iværksætte foranstaltninger, og i bekræftende fald, af hvilken art disse bør være, eller om de fastsatte foranstaltninger bør ophøre. Det fremgår videre af § 36, stk. 1, 2. pkt., at hvis barnet eller den unge underlagt foranstaltninger efter § 52 i serviceloven, skal der desuden tages stilling til, om disse foranstaltninger bør videreføres.

Efter § 52 i serviceloven skal kommunalbestyrelsen træffe afgørelse om foranstaltninger efter § 52, stk. 3, når det må anses for at være af væsentlig betydning af hensyn til et barns eller en ungs særlige behov for støtte. Bestemmelsen i § 52, stk. 3, indeholder en opregning af en række forskellige typer af hjælp og støtte, herunder anbringelse.

Det foreslås, at henvisningen i § 33, 2. pkt., og § 36, stk. 1, 2. pkt., i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet, til, at er barnet eller den unge i forvejen underlagt foranstaltninger efter § 52 i serviceloven ændres, således at det i stedet fremgår, at er der i forvejen iværksat indsatser for barnet eller den unge efter § 32 eller kapitel 5 i barnets lov. Samtidigt foreslås henvisningen i de to bestemmelser i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet til disse foranstaltninger ændret, således at der i stedet fremgår disse indsatser.

De foreslåede ændringer vil betyde, at der efter § 33, 2. pkt., og § 36, stk. 1, 2. pkt., i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet, vil skulle tages stilling til, om indsatser efter barnets lov bør videreføres, hvis der i forvejen er iværksat indsatser for barnet eller den unge efter § 32 eller kapitel 5 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, i den indstilling, som den ungefaglige undersøgelse skal resultere i, henholdsvis i kommunalbestyrelsens indstilling i forbindelse med fornyet behandling.

De foreslåede ændringer er for det første begrundet i, at bestemmelserne om hjælp og støtte til børn og unge i serviceloven med lovforslagets § 1 foreslås ophævet. Dette gælder også opregningen af hjælp og støtte til børn og unge i § 52 i serviceloven, der foreslås ophævet med lovforslagets § 1, nr. 14. Samtidigt foreslås bestemmelserne om hjælp og støtte til børn med det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov videreført i en selvstændig lov – barnets lov. Således foreslås bestemmelsen om hjælp og støtte i § 52 i serviceloven, videreført med tekniske og sproglige ændringer som § 32 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, dog således at anbringelser foreslås videreført i kapitel 5 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov. For det andet er ændringerne begrundet i, at hjælp og støtte til børn og unge med det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov foreslås betegnet som indsatser fremfor som efter gældende ret i serviceloven foranstaltninger. Ovenstående medfører samlet set et behov for ændring af § 33, 2. pkt., og § 36, stk. 1, 2. pkt., i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet, således at der fortsat vil skulle tages stilling til allerede iværksat hjælp og støtte til børn og unge i forbindelse med den ungefaglige undersøgelse og i forbindelse med genbehandling efter lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet.

Der henvises i øvrigt til § 32 og kapitel 5 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov og til de almindelige bemærkninger, punkt 2.7.2.2 og 2.7.2.3.

Til nr. 15

Det fremgår af § 33, 1. pkt., i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet, at den ungefaglige undersøgelse skal resultere i en begrundet indstilling om, hvorvidt der er grundlag for at iværksætte foranstaltninger, og i bekræftende fald, af hvilken art disse bør være. Det fremgår af § 33, 3. pkt., at indstillingen skal indeholde oplysninger om, hvordan forældremyndighedsindehaverne og barnet eller den unge stiller sig til foranstaltningerne, og om forhold i familien eller i dennes omgivelser, som kan bidrage til at bringe barnet eller den unge tilbage i trivsel.

Det fremgår af § 36, stk. 1, 1. pkt., i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet, at kommunalbestyrelsen til brug for en fornyet behandling af en sag efter § 21, stk. 1, skal udarbejde en begrundet indstilling om, hvorvidt der er grundlag for at ændre eller iværksætte foranstaltninger, og i bekræftende fald, af hvilken art disse bør være, eller om de fastsatte foranstaltninger bør ophøre. Det fremgår af § 36, stk. 1, 3. pkt., at indstillingen skal indeholde oplysninger om, hvordan forældremyndighedsindehaverne og barnet eller den unge stiller sig til foranstaltningerne, og om forhold i familien eller i dennes omgivelser, som kan bidrage til at bringe barnet eller den unge tilbage i trivsel.

Det foreslås, at der i tillæg til foranstaltningerne i § 33, 3. pkt., og § 36, stk. 1, 3. pkt., også henvises til indsatserne.

De foreslåede ændringer vil betyde, at indstillingen som resultat af den ungefaglige undersøgelse henholdsvis i forbindelse med genbehandling også vil skulle indeholde oplysninger om, hvordan forældremyndighedsindehaverne og barnet eller den unge stiller sig til eventuelle indsatser iværksat efter barnets lov.

De foreslåede ændringer skal ses i sammenhæng med de i lovforslagets § 32, nr. 14, foreslåede ændringer af § 33, 2. pkt., og § 36, stk. 1, 2. pkt., i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet. De foreslåede ændringer er begrundet i, at hjælp og støtte, der efter gældende ret i serviceloven betegnes foranstaltninger, med det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov i barnets lov foreslås betegnet som indsatser. Dette medfører et behov for ændring af § 33, 3. pkt., og § 36, stk. 1, 3. pkt., således at indstillingen efter de to bestemmelser fortsat også vil skulle indeholde oplysninger om forældremyndighedsindehaverens og barnets eller den unges holdning til eventuel hjælp og støtte iværksat efter den socialretlige lovgivning. De foreslåede ændringer vil ikke medføre materielle ændringer.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til de almindelige bemærkninger, punkt 2.7.2.2 og 2.7.2.3.

Til nr. 16

§ 54 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet vedrører tilsyn. Efter § 54, stk. 1, fører kommunalbestyrelsen efter reglerne i §§ 70 og 148 i serviceloven tilsyn med børn og unge, der er underlagt en afgørelse fra Ungdomskriminalitetsnævnet, herunder med, at de straksreaktioner og forbedringsforløb, som Ungdomskriminalitetsnævnet efter §§ 12-14 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet har truffet afgørelse om, til stadighed opfylder deres formål i forhold til det enkelte barn eller den enkelte unge.

§ 70 i serviceloven vedrører det personrettede tilsyn. § 148 vedrører kommunalbestyrelsens driftsorienterede tilsyn med tilbud, der ikke er omfattet af socialtilsynets kompetence.

Det foreslås, at henvisningen til §§ 70 og 148 i serviceloven i § 54 stk. 1, i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet ændres til § 156 i barnets lov.

Den foreslåede ændring vil medføre, at kommunalbestyrelsen vil skulle føre tilsyn med børn og unge, der er underlagt en afgørelse fra Ungdomskriminalitetsnævnet, efter reglerne i § 156 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov.

Den foreslåede ændring er begrundet i, at bestemmelserne om hjælp og støtte til børn og unge i serviceloven med lovforslagets § 1 foreslås ophævet. Dette gælder også de processuelle regler, der knytter sig til hjælp og støtte til børn og unge, herunder bestemmelserne om det personrettede tilsyn i § 70, der foreslås ophævet med lovforslagets § 1, nr. 14. Samtidigt foreslås bestemmelserne om hjælp og støtte til børn og de dertil knyttede processuelle regler med det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov videreført i en selvstændig lov – barnets lov. Således foreslås bestemmelserne om det personrettede tilsyn, der efter gældende ret fremgår af § 70 i serviceloven, og den del af det driftsorienterede tilsyn efter § 148 i serviceloven, der vedrører tilbud til børn og unge, videreført samlet som § 156 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov. Dette medfører samlet et behov for ændring af § 54, stk. 1, i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet, således at bestemmelserne om personrettet og driftsorienteret tilsyn fortsat vil finde anvendelse for børn og unge, der er underlagt en afgørelse fra Ungdomskriminalitetsnævnet.

Der henvises i øvrigt til § 156 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov og til de almindelige bemærkninger, punkt 2.7.2.2 og 2.7.2.3.

Til nr. 17

Det fremgår af § 54, stk. 3, 1. pkt., i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet, at kommunalbestyrelsen under et barns eller en ungs forbedringsforløb kan træffe afgørelse om supplerende foranstaltninger efter § 52, stk. 3, nr. 1-6, 8 og 9, i serviceloven, når det anses for at være af væsentlig betydning af hensyn til barnets eller den unges særlige behov for støtte, og der kan opnås samtykke hertil fra forældremyndighedsindehaverne. Det fremgår af § 54, stk. 3, 2. pkt., i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet, at kommunalbestyrelsen skal vælge den eller de foranstaltninger, der er bedst egnede i forhold til barnets eller den unges problemer og behov.

Efter § 52 i serviceloven skal kommunalbestyrelsen træffe afgørelse om foranstaltninger efter § 52, stk. 3, når det må anses for at være af væsentlig betydning af hensyn til et barns eller en ungs særlige behov for støtte. Bestemmelsen i § 52, stk. 3, indeholder en opregning af en række forskellige typer af hjælp og støtte. Efter § 52, stk. 3, nr. 1-6, 8 og 9, kan hjælp være ophold i dagtilbud, fritidshjem, ungdomsklub, uddannelsessted el.lign., praktisk, pædagogisk eller anden støtte i hjemmet, familiebehandling eller behandling af barnets eller den unges problemer, døgnophold for både forældremyndighedsindehaveren, barnet eller den unge og andre medlemmer af familien, aflastningsordning, udpegning af en fast kontaktperson for barnet eller den unge eller for hele familien, formidling af praktiktilbud hos en offentlig eller privat arbejdsgiver for den

unge og i den forbindelse udbetaling af godtgørelse til den unge og anden hjælp, der har til formål at yde rådgivning, behandling og praktisk og pædagogisk støtte.

Det foreslås, at henvisningen til foranstaltninger efter § 52, stk. 3, nr. 1-6, 8 og 9, i serviceloven i § 54, stk. 3, 1. pkt., i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet ændres til indsatser efter § 32 i barnets lov, og at henvisningen til foranstaltninger i § 54, stk. 3, 2. pkt., ændres til indsatser.

De foreslåede ændringer vil betyde, at kommunalbestyrelsen under et barns eller en ungs forbedringsforløb vil kunne træffe afgørelse om supplerende indsatser efter § 32 i barnets lov, når det anses for at være af væsentlig betydning af hensyn til barnets eller den unges særlige behov for støtte, og der kan opnås samtykke hertil fra forældremyndighedsindehaverne. Ændringerne vil endvidere betyde, at kommunalbestyrelsen vil skulle vælge den eller de indsatser, der er bedst egnede i forhold til barnets eller den unges problemer og behov.

De foreslåede ændringer er for det første begrundet i, at bestemmelserne om hjælp og støtte til børn og unge i serviceloven med lovforslagets § 1 foreslås ophævet. Dette gælder også opregningen af hjælp og støtte til børn og unge i § 52, stk. 3, nr. 1-6, 8 og 9, i serviceloven, der foreslås ophævet med lovforslagets § 1, nr. 14. Samtidigt foreslås bestemmelserne om hjælp og støtte til børn med det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov videreført i en selvstændig lov – barnets lov. Således foreslås bestemmelsen om hjælp og støtte i § 52, stk. 3, nr. 1-6, 8 og 9, i serviceloven, videreført som § 32 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov. For det andet er ændringerne begrundet i, at hjælp og støtte til børn og unge med det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov foreslås betegnet som indsatser fremfor som efter gældende ret i serviceloven foranstaltninger. Ovenstående medfører samlet set et behov for ændring af § 54, stk. 3, i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet, således at kommunalbestyrelsen fortsat vil kunne træffe afgørelse om iværksættelse af supplerende hjælp og støtte under et barns eller en ungs forbedringsforløb, og så kommunalbestyrelsen vil skulle vælge den indsats, der er bedst egnet.

Der henvises i øvrigt til § 32 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov og til de almindelige bemærkninger, punkt 2.7.2.2 og 2.7.2.3.

Til nr. 18

§ 56 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet vedrører en særlig adgang til domstolsprøvelse. Det fremgår af § 56, stk. 1, at Ankestyrelsens afgørelser i sager som nævnt i § 55, stk. 2, ved henvendelse til Ankestyrelsen, inden fire uger efter at forældremyndighedsindehaverne eller en ung, der er fyldt 12 år, har fået meddelelse om afgørelsen, kan kræves forelagt for retten. Det fremgår af § 56, stk. 3, at bestemmelserne i §§ 170-172 i serviceloven finder anvendelse.

§§ 170-172 i serviceloven vedrører domstolsprøvelse. Det fremgår af § 170, stk. 1, at byretten under hovedforhandlingen tiltrædes af et retsmedlem, der er sagkyndig i børneforsorg, og et retsmedlem, der er sagkyndig i børne- eller ungdomspsykiatri eller i psykologi. Efter § 170, stk. 2, behandles sagerne efter retsplejelovens regler om borgerlige sager, herunder kapitel 43 a om prøvelse af administrativt bestemt frihedsberøvelse med de ændringer, der er angivet i kapitel 30 i serviceloven. Efter § 170, stk. 3, anses forældremyndighedens indehaver og den unge, der er fyldt 12 år som parter, uanset om den pågældende har krævet afgørelsen forelagt for retten. Efter § 170, stk. 4, kan retten bestemme, at retsmøderne skal foregå for lukkede døre. Efter § 170, stk. 5, må

der ved offentlig gengivelse af forhandlingerne i retten eller af dommen ikke uden rets-
tens tilladelse ske offentliggørelse af navn, stilling eller bopæl for nogen af de under
sagen nævnte personer eller på anden måde offentliggørelse af de pågældendes identi-
tet. Overtrædelse af forbuddet straffes med bøde. Derudover fremgår af § 170, stk. 6, at
ved afgivelse af dissens angives dommernes navne ikke.

Efter § 171 kan byrettens afgørelse ikke indbringes for landsretten. Procesbevillings-
nævnet kan dog give tilladelse til anke, hvis sagen er af principiel karakter eller særlige
grunde i øvrigt taler derfor. Ansøgning om tilladelse skal indgives til nævnet inden fire
uger efter dommens afsigelse. Nævnet kan dog undtagelsesvis meddele tilladelse, hvis
ansøgning indgives senere, men inden et år efter afsigelsen.

Efter § 172 beskikkes de sagkyndige, der er nævnt i § 170, af Domstolsstyrelsen efter
forhandling med social- og ældreministeren. Domstolsstyrelsen fastsætter deres antal
og træffer bestemmelse om vederlag og rejsegodtgørelse. De beskikkede skal være
myndige, må ikke være under værgemål efter værgemålslovens § 5 eller under sam-
værgemål efter værgemålslovens § 7 og skal være uberygtede og vederhæftige. Det
fremgår af § 172, stk. 2, i serviceloven, at beskikkelse gælder for fire år. En sagkyndig
afgår ved udgangen af den måned, i hvilken den pågældende fylder 70 år. Efter § 172,
stk. 3, kan ingen, der opfylder betingelserne i § 172, stk. 1, afslå at modtage beskik-
kelse, medmindre den pågældende er over 65 år eller har anden rimelig fritagelses-
grund. Endelig fremgår af § 172, stk. 4, at udtagelsen for den enkelte sag blandt de be-
skikkede sagkyndige foretages af retsformanden. Ingen kan udtages, som ifølge §§ 60
og 61 i retsplejeloven ville være udelukket fra at handle som dommer i sagen.

Det foreslås, at henvisningen til §§ 170-172 i serviceloven i § 56 stk. 3, i lov om bekæm-
pelse af ungdomskriminalitet ændres til §§ 148-150 i barnets lov.

Den foreslåede ændring vil medføre, at bestemmelserne i §§ 148-150 i barnets lov ved-
rørende domstolsprøvelse vil finde anvendelse for Ankestyrelsens afgørelser efter lov
om bekæmpelse af ungdomskriminalitet, som indbringes for retten efter bestemmel-
serne i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet.

Den foreslåede ændring er begrundet i, at bestemmelserne om hjælp og støtte til børn
og unge i serviceloven med lovforslagets § 1 foreslås ophævet. Dette gælder også de
processuelle regler, der knytter sig til hjælp og støtte til børn og unge, herunder be-
stemmelserne om domstolsprøvelse i §§ 170-172 i serviceloven, der foreslås ophævet
med lovforslagets § 1, nr. 32. Samtidigt foreslås bestemmelserne om hjælp og støtte til
børn og de dertil knyttede processuelle regler med det samtidigt fremsatte forslag til
barnets lov videreført i en selvstændig lov – barnets lov. Således foreslås bestemmel-
serne om domstolsprøvelse, der efter gældende ret fremgår af §§ 170-172 i servicelo-
ven, videreført som §§ 148-150 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov. Dette
medfører et behov for ændring af § 56, stk. 3, i lov om bekæmpelse af ungdomskrimi-
nalitet, således at bestemmelserne om domstolsprøvelse fortsat vil finde anvendelse
for Ankestyrelsens afgørelser, der er indbragt for retten, efter lov om bekæmpelse af
ungdomskriminalitet.

Der henvises i øvrigt til §§ 148-150 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov og
til de almindelige bemærkninger, punkt 2.7.2.2 og 2.7.2.3.

Til § 33

Til nr. 1

Det fremgår af § 3, stk. 1, nr. 4, i offererstatningsloven, at staten yder erstatning for tingsskade, der ved overtrædelse af borgerlig straffelov forvoldes i den danske stat af personer, der er optaget i døgninstitution for børn og unge efter serviceloven.

Det foreslås, at henvisningen til serviceloven i § 3, stk. 1, nr. 4, i offererstatningsloven ændres til barnets lov.

Den foreslåede ændring vil betyde, at staten yder erstatning for tingsskade, der ved overtrædelse af borgerlig straffelov forvoldes i den danske stat af personer, der er anbragt på en døgninstitution efter barnets lov.

Den foreslåede ændring er begrundet i, at bestemmelsen i § 52, stk. 3, nr. 7, i serviceloven om anbringelse af et barn uden for hjemmet og § 66, stk. 1, nr. 7, i serviceloven om døgninstitutioner med lovforslagets § 1, nr. 14, foreslås ophævet, og at anbringelser uden for hjemmet på en døgninstitution samtidigt foreslås reguleret i kapitel 5 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov. Der er på baggrund heraf behov for en ændring af § 3, stk. 1, nr. 4, i offererstatningsloven, således at staten fortsat yder erstatning for tingsskade ved overtrædelse af den borgerlige straffelov, der er forvoldt i Danmark af børn og unge, der er anbragt på en døgninstitution. Den foreslåede ændring vil ikke medføre materielle ændringer.

Der henvises i øvrigt til kapitel 5 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov og til de almindelige bemærkninger, punkt 2.7.2.2 og 2.7.2.3.

Til § 34

Til nr. 1

Det fremgår af § 14, stk. 1, i afskrivningsloven, at erhvervsmæssigt benyttede bygninger afskrives særskilt for hver enkelt bygning efter reglerne i kapitel 3 i afskrivningsloven. Efter § 14, stk. 2, kan afskrivning dog ikke foretages på bygninger, der anvendes til en række formål oplistet i bestemmelsen, herunder efter nr. 4 beboelse eller hertil knyttede formål. Undtagelsen om at afskrivning ikke kan foretages, gælder efter § 14, stk. 2, nr. 4, hoteller og campinghytter samt døgninstitutioner og bygninger, der er omfattet af serviceloven, og som udsættes for et tilsvarende slid.

Det foreslås, at der tilføjes en henvisning til barnets lov i § 14, stk. 2, nr. 4, i afskrivningsloven.

Den foreslåede ændring vil betyde, at undtagelsen i § 14, stk. 2, nr. 4, om at afskrivning ikke kan foretages på bygninger, der anvendes til beboelse eller dertil knyttede formål, ikke vil gælde for døgninstitutioner og bygninger, der er omfattet af det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov.

Den foreslåede ændring er begrundet i, at anbringelsessteder, herunder døgninstitutioner, for så vidt angår børn og unge, foreslås reguleret i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov fremfor i serviceloven. Der er således behov for ændring af § 14, stk. 2, nr. 4, således at der fortsat kan ske afskrivning for denne type af bygninger. Den foreslåede ændring vil ikke medføre materielle ændringer.

Der henvises i øvrigt til kapitel 5 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov og til de almindelige bemærkninger, punkt 2.7.2.2 og 2.7.2.3.

Til § 35

Til nr. 1

Det fremgår af § 8, stk. 2, nr. 2, i køretøjsregistreringsloven, at nummerplader udleveres uden betaling til køretøjer tilhørende en person med handicap, som opfylder betingelserne for at få støtte til erhvervelse af køretøjet efter serviceloven.

Det fremgår videre af § 11, stk. 1, i køretøjsregistreringsloven, at for registrering af en ny ejer eller bruger af et køretøj, der sker uden afmelding af køretøjet, betales 380 kr. Det fremgår dog af stk. 2 i samme bestemmelse, at der ikke skal ske betaling, hvis et køretøj omregistreres til en person med handicap, der opfylder betingelserne for at få støtte til erhvervelse af køretøjet efter serviceloven.

Det foreslås, at der tilføjes en henvisning til barnets lov i § 8, stk. 2, nr. 2, og § 11, stk. 2, i køretøjsregistreringsloven.

De foreslåede ændringer vil betyde, at de særlige regler i § 8, stk. 2, i køretøjsregistreringsloven om, at nummerplader udleveres uden betaling også vil finde anvendelse for personer med handicap, som efter det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov opfylder betingelserne for at få støtte til erhvervelse af køretøjet. Tilsvarende vil de foreslåede ændringer betyde, at de særlige regler i § 11, stk. 2, i køretøjsregistreringsloven, om at der ikke skal ske betaling, når et køretøj omregistreres til en person med handicap, som efter det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov opfylder betingelserne for at få støtte til erhvervelse af køretøjet.

De foreslåede ændringer er begrundet i, at støtte til bil efter § 114 i serviceloven for så vidt angår børn og unge med varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne, med § 90, nr. 7, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov foreslås reguleret i denne lov. Det fremgår af § 90, nr. 7, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at § 113 i serviceloven finder tilsvarende anvendelse for børn, unge eller familier, som har behov herfor på grund af barnets eller den unges nedsatte fysiske eller psykiske funktionsevne. Der er således behov for ændring af § 8, stk. 2, nr. 2, og § 22, stk. 2, i køretøjsregistreringsloven, så disse bestemmelser fortsat finder anvendelse for denne gruppe. De foreslåede ændringer vil ikke medføre materielle ændringer.

Der henvises i øvrigt til § 90 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov og til de almindelige bemærkninger, punkt 2.7.2.2 og 2.7.2.3.

Til § 36

Til nr. 1

Det fremgår af § 1, stk. 2, 1. pkt., i kompensationsloven, at der til personer, der er skattepligtige efter kildeskattelovens § 1 eller omfattet af kildeskattelovens afsnit I A den første dag i indkomståret, og som har barn eller børn, der ved indkomstårets udløb ikke er fyldt 18 år, ydes i overensstemmelse med de bestemmelser, som følger af § 5 i kompensationsloven, en supplerende skattefri kompensation på det beløb, der er an-

ført i § 1, stk. 2, 2.-9. pkt., i kompensationsloven, hvis barnet den første dag i indkomståret faktisk opholder sig her i landet, ikke har indgået ægteskab, ikke er anbragt uden for hjemmet efter serviceloven, ikke sammen med en indehaver af forældremyndigheden er optaget i en døgnforanstaltning efter serviceloven eller i øvrigt forsørges af offentlige midler.

Det foreslås, at henvisningen til serviceloven to steder i § 1, stk. 2, 1. pkt., i kompensationsloven ændres til barnets lov.

De foreslåede ændringer vil betyde, at ret til supplerende skattefri kompensation efter kompensationsloven bl.a. vil være betinget af, at barnet ikke er anbragt efter det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, og at barnet ikke sammen med forældremyndighedsindehaveren er optaget i en døgnforanstaltning efter forslaget til barnets lov.

De foreslåede ændringer er begrundede i, at bestemmelsen i § 52, stk. 3, nr. 7, i serviceloven om anbringelse af et barn uden for hjemmet med lovforslagets § 1, nr. 14, foreslås ophævet, og at anbringelser uden for hjemmet foreslås reguleret i kapitel 5 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov. Tilsvarende foreslås bestemmelsen om døgnophold for forældremyndighedsindehaveren og barnet i § 52, stk. 3, nr. 4, i serviceloven med lovforslagets § 1, nr. 14, ophævet, og bestemmelser herom foreslås reguleret i § 32, stk. 1, nr. 6, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov. Der er på baggrund heraf behov for en ændring af § 1, stk. 2, 1. pkt., i kompensationsloven, således at det fortsat er en betingelse for supplerende skattefri kompensation efter kompensationsloven, at barnet ikke er anbragt uden for hjemmet, og at forældremyndighedsindehaveren og barnet ikke er optaget i en døgnforanstaltning. De foreslåede ændringer vil ikke medføre materielle ændringer.

Der henvises i øvrigt til § 32 og kapitel 5 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov og til de almindelige bemærkninger, punkt 2.7.2.2 og 2.7.2.3.

Til § 37

Til nr. 1

§ 7 i ligningsloven indeholder en opregning af en række indkomsttyper, som ikke medregnes i den skattepligtige indkomst. Efter § 7, nr. 9, gælder det bl.a. ydelser efter serviceloven til dækning af nærmere bestemte udgifter for modtageren og ydelser efter § 45, stk. 5, og § 66 b, stk. 4, 2. pkt., i serviceloven.

§ 45 i serviceloven omhandler ledsagelse til børn og unge mellem 12 og 18 år, som ikke kan færdes alene på grund af betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktions-evne. Efter § 45, stk. 5, kan modtagerens udgifter til ledsagerens befordring og andre aktiviteter med tilknytning til ledsageordningen dækkes med et beløb på op til 663 kr. årligt. Beløbet ydes af kommunalbestyrelsen efter anmodning fra modtageren.

§ 66 b i serviceloven omhandler netværksplejefamilier. Efter § 66 b, stk. 4, 1. pkt., skal den kommunalbestyrelse, der har godkendt netværksplejefamilien, ud over godtgørelse for kost og logi efter § 55, stk. 4, dække netværksplejefamiliens øvrige og ekstraordinære omkostninger ved at have barnet eller den unge boende. Efter § 66 b, stk. 4, 2. pkt., kan op til 20.000 kr. pr. barn eller ung årligt dækkes som øvrige omkostninger uden forevisning af dokumentation.

Det foreslås, at der i § 7, nr. 9, i ligningsloven indsættes en henvisning til ydelser efter barnets lov. Samtidigt foreslås henvisningen til § 45, stk. 5, og § 66 b, stk. 4, 2. pkt., i serviceloven at udgå, og der foreslås i stedet indsat en henvisning til ydelser efter § 59, stk. 1, 2. pkt., og § 89, stk. 5, i barnets lov.

De foreslåede ændringer vil for det første betyde, at ydelser efter barnets lov til dækning af nærmere bestemte udgifter for modtageren ikke vil blive medregnet i den skattepligtige indkomst.

De foreslåede ændringer vil for det andet betyde, at dækning af ledsagerudgifter efter § 89, stk. 5, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov og dækning af netværksplejefamiliers udgifter efter § 59, stk. 1, 2. pkt., i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov vil være omfattet af § 7, nr. 9, i ligningsloven og dermed ikke indgå i den skattepligtige indkomst.

De foreslåede ændringer er for det første begrundet i, at hjælp og støtte til børn og unge, herunder ydelser til dækning af nærmere bestemte udgifter for modtageren, med lovforslagets § 1 og det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov foreslås flyttet fra serviceloven til en ny barnets lov. Der er således behov for en ændring af § 7, nr. 9, i ligningsloven, så ydelser til dækning af nærmere bestemte udgifter for modtageren fortsat ikke medregnes i den skattepligtige indkomst.

De foreslåede ændringer er for det andet begrundet i, at § 45, stk. 4, og § 66 b, stk. 4, 2. pkt., i serviceloven med lovforslagets § 1, nr. 14, foreslås ophævet. Samtidigt foreslås dækning af ledsagerudgifter videreført som § 89, stk. 5, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov. Tilsvarende foreslås dækning af netværksplejefamiliers udgifter videreført som § 59, stk. 1, 2. pkt., i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov. Der er således behov for en ændring af § 7, nr. 9, i ligningsloven så dækning af ledsagerudgifter og af netværksplejefamiliers udgifter fortsat ikke medregnes i den skattepligtige indkomst. De foreslåede ændringer vil ikke medføre materielle ændringer.

Der henvises i øvrigt til §§ 59 og 89 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov og til de almindelige bemærkninger, punkt 2.7.2.2 og 2.7.2.3.

Til nr. 2

§ 7 i ligningsloven indeholder en opregning af en række indkomsttyper, som ikke medregnes i den skattepligtige indkomst. Efter § 7, nr. 11, gælder det for beløb, der af kommunen ydes som lommepenge eller til beklædning til børn og unge under 18 år, som er anbragt uden for hjemmet, jf. § 52, stk. 3, nr. 7, i serviceloven, i det omfang beløbene ikke overstiger de vejledende satser udsendt af Kommunernes Landsforening. Det følger af § 7, nr. 11, 2. pkt., at skattefriheden ikke omfatter beløb, der udbetales som honorering af personligt arbejde på opholdsstedet m.v.

Det fremgår af § 52, stk. 3, nr. 7, i serviceloven, at kommunalbestyrelsen kan iværksætte hjælp i form af en anbringelse af et barn eller en ung på et anbringelsessted.

Det foreslås, at henvisningen til § 52, stk. 3, nr. 7, i serviceloven i § 7, nr. 11, i ligningsloven ændres til kapitel 5 i barnets lov.

Den foreslåede ændring vil betyde, at beløb, der af kommunen ydes som lommepenge eller til beklædning til børn og unge under 18 år, som er anbragt uden for hjemmet efter kapitel 5 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, ikke medregnes i den skattepligtige indkomst.

Den foreslåede ændring er begrundet i, at § 52, stk. 3, nr. 7, i serviceloven med lovforslagets § 1, nr. 14, foreslås ophævet. Samtidig foreslås indholdet af § 52, stk. 3, nr. 7, i serviceloven videreført i kapitel 5 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov. Den foreslåede ændring vil således ikke medføre materielle ændringer.

Der henvises i øvrigt til kapitel 5 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov og til de almindelige bemærkninger, punkt 2.7.2.2 og 2.7.2.3.

Til nr. 3

§ 7 i ligningsloven indeholder en opregning af en række indkomsttyper, som ikke medregnes i den skattepligtige indkomst. Efter § 7, nr. 34, gælder det gavekort til personer med et stofmisbrug efter § 101, stk. 9 og 10, i serviceloven.

Det fremgår af § 101, stk. 9, i serviceloven, at i forbindelse med tilbud om stofmisbrugsbehandling efter § 101, stk. 1, og under behandlingsforløbet kan kommunalbestyrelsen anvende gavekort med henblik på at fastholde personen i behandling. Med et gavekort forstås et elektronisk eller fysisk tilgodebevis på et bestemt beløb til at kunne købe varer i en forretning. Det fremgår videre af § 101, stk. 10, at bestemmelsen i § 101, stk. 9, finder tilsvarende anvendelse som led i behandlingen af børn og unge under 18 år med et stofmisbrug, der får behandling efter regler fastsat i medfør af § 101, stk. 12, eller er i et tilbud efter § 52, stk. 3.

Det foreslås, at henvisningen til § 101, stk. 10, i serviceloven, i § 7, nr. 34, i ligningsloven udgår, og at der samtidigt indsættes en henvisning til § 34 i barnets lov.

De foreslåede ændringer vil betyde, at gavekort, der ydes af kommunalbestyrelsen, som led i behandlingen af børn og unge under 18 år med et stofmisbrug efter § 34 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov ikke vil skulle medregnes i den skattepligtige indkomst.

De foreslåede ændringer er begrundet i, at § 101, stk. 10, i serviceloven med lovforslagets § 1, nr. 16, foreslås ophævet. Samtidig foreslås indholdet af § 101, stk. 10, i serviceloven videreført som § 34 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov. Den foreslåede ændring vil således ikke medføre materielle ændringer.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 1, nr. 16, bemærkningerne til § 34 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov og til de almindelige bemærkninger, punkt 2.7.2.2 og 2.7.2.3.

Til nr. 4

Det fremgår af § 9, stk. 6, 1. pkt., i ligningsloven, at godtgørelse, der ydes for udgifter til kost og logi i forbindelse med formidlet døgnophold omfattet af § 66 a, stk. 1, og § 66 b, stk. 1, i serviceloven, ikke medregnes ved indkomstopgørelsen. Det fremgår videre af § 9, stk. 6, 2. pkt., at dette dog kun gælder den del af godtgørelsen, der ikke

overstiger satser, som fastsættes efter § 55, stk. 4, i serviceloven. Videre fremgår af bestemmelsens 3. pkt., at udgifter, der er godtgjort efter 1. pkt., ikke kan fradrages ved indkomstopgørelsen. Endelig fremgår af § 9, stk. 6, 4. pkt., at reglerne i § 9, stk. 6, 1.-3. pkt. ikke finder anvendelse, hvis formidlet døgnophold udøves som selvstændig erhvervsvirksomhed.

Det foreslås, at henvisningen til § 66 a, stk. 1, og § 66 b, stk. 1, i serviceloven i § 9, stk. 6, 1. pkt., i ligningsloven ændres til § 57 og § 58, stk. 1, i barnets lov. Endvidere foreslås det, at henvisningen til § 55, stk. 4, i serviceloven i § 9, stk. 6, 2. pkt., i ligningsloven ændres til § 197 i barnets lov.

De foreslåede ændringer vil for det første betyde, at godtgørelse, der ydes for udgifter til kost og logi i forbindelse med formidlet døgnophold omfattet af § 57 og § 58, stk. 1, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, ikke medregnes ved indkomstopgørelsen. For det andet vil de foreslåede ændringer betyde, at dette alene gælder den del af godtgørelsen, der ikke overstiger satser, som fastsættes efter § 197 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov.

De foreslåede ændringer er begrundet i, at § 55, stk. 5, § 66 a, stk. 1, og § 66 b, stk. 1, i serviceloven med lovforslagets § 1, nr. 14, foreslås ophævet. Samtidig foreslås indholdet af § 55, stk. 4, i serviceloven videreført som § 197 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, § 66 a, stk. 1, foreslås videreført som § 57 i samme lovforslag, og § 66 b, stk. 1, foreslås videreført som § 58, stk. 1, i samme lovforslag. De foreslåede ændringer vil således ikke medføre materielle ændringer.

Der henvises i øvrigt til §§ 57, 58 og 197 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov og til de almindelige bemærkninger, punkt 2.7.2.2 og 2.7.2.3.

Til § 38

Til nr. 1

Det fremgår af § 16, stk. 1, i vægtafgiftsloven, at personer med varigt nedsat funktionsevne, som efter serviceloven kan opnå støtte til erhvervelse af en bil, fritages for vægtafgift og tillægsafgift for privat anvendelse. Det fremgår videre, at afgiftsfritagelsen kun gælder, så længe køretøjet er registreret for og benyttes af den pågældende.

Det foreslås, at der tilføjes en henvisning til barnets lov i § 16, stk. 1, 1. pkt., i vægtafgiftsloven.

Den foreslåede ændring vil betyde, at de særlige regler om fritagelse for afgifter, der fremgår af § 16 i vægtafgiftsloven også vil finde anvendelse for personer med varigt nedsat funktionsevne, som efter det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov kan opnå støtte til erhvervelse af en bil.

Den foreslåede ændring er begrundet i, at støtte til bil efter § 114 i serviceloven for så vidt angår børn og unge med varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne, med § 90, nr. 7, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov foreslås reguleret i denne lov. Det fremgår af § 90, nr. 7, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at § 114 i serviceloven finder tilsvarende anvendelse for børn, unge eller familier, som har behov

herfor på grund af barnets eller den unges nedsatte fysiske eller psykiske funktions-
evne. Der er således behov for en ændring af § 16 i vægtafgiftsloven, så denne bestem-
melse fortsat finder anvendelse for denne gruppe. Den foreslåede ændring vil ikke
medføre materielle ændringer.

Der henvises i øvrigt til § 90 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov og til de al-
mindelige bemærkninger, punkt 2.7.2.2 og 2.7.2.3.

Til § 39

Til nr. 1

Af § 13 i momsloven fremgår en række varer og ydelser, der er fritaget for afgift efter
loven. Dette gælder efter § 13, stk. 1, nr. 2, social forsorg og bistand, herunder sådan,
som præsteres af børne- og ungdomsinstitutioner og institutioner inden for ældreom-
rådet, samt levering af varer og ydelser med nær tilknytning hertil. Det fremgår videre,
at fritagelsen ikke omfatter ydelser, der er visiteret i henhold til § 83 i serviceloven, og
som leveres af andre end kommuner efter reglerne for frit leverandørvalg i hjemme-
plejen, hvor betalingen for ydelsen afregnes mellem leverandøren og kommunen.

Det fremgår af § 83, stk. 1, i serviceloven, at kommunalbestyrelsen skal tilbyde person-
lig hjælp og pleje, hjælp eller støtte til nødvendige praktiske opgaver i hjemmet og
madservice.

Det foreslås, at der tilføjes en henvisning til § 90, nr. 1, i barnets lov i § 13, stk. 1, nr. 2,
2. pkt., i momsloven.

Den foreslåede ændring vil betyde, at momsfrigtagelsen efter § 13, stk. 1, nr. 2, 1. pkt.,
ikke vil finde anvendelse for ydelser, der er visiteret i henhold til § 90, nr. 1, i barnets
lov, og som leveres af andre end kommuner efter reglerne om frit leverandørvalg i
hjemmeplejen, hvor betalingen for ydelsen afregnes mellem leverandøren og kommu-
nen.

Den foreslåede ændring er begrundet i, at personlig hjælp og pleje, hjælp eller støtte til
nødvendige praktiske opgaver i hjemmet og madservice efter § 83 i serviceloven, for så
vidt angår børn og unge, med § 90, nr. 1, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets
lov foreslås reguleret i denne lov. Det fremgår af § 90, nr. 1, i det samtidigt fremsatte
forslag til barnets lov, at § 83 i serviceloven finder tilsvarende anvendelse for børn,
unge eller familier, som har behov herfor på grund af barnets eller den unges nedsatte
fysiske eller psykiske funktionsevne. Der er således behov for en ændring af § 13, stk. 1,
nr. 2, 2. pkt., i momsloven, således at bestemmelsen fortsat vil finde anvendelse for
børn og unge, der modtager personlig hjælp og pleje, hjælp eller støtte til nødvendige
praktiske opgaver i hjemmet og madservice. Den foreslåede ændring vil ikke medføre
materielle ændringer.

Der henvises i øvrigt til § 90 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov og til de al-
mindelige bemærkninger, punkt 2.7.2.2 og 2.7.2.3.

Til § 40

Til nr. 1

Det fremgår af § 7, stk. 1, i brændstofforbrugsafgiftsloven, at personer med varigt nedsat funktionsevne, som efter serviceloven kan opnå støtte til erhvervelse af en bil, fritages for afgiften, hvis bilen er benzindreven. Det fremgår videre, at hvis bilen er dieseldreven, betales afgift efter de i § 3, stk. 1, under B eller § 3 c, stk. 1, under A fastsatte satser for udligningsafgift. Endelig fremgår af § 7, stk. 1, at afgiftsfritagelsen og -nedsættelsen kun gælder, så længe køretøjet er registreret for og benyttes af den pågældende.

Det foreslås, at der tilføjes en henvisning til barnets lov i § 7, stk. 1, 1. pkt., i brændstofforbrugsafgiftsloven.

Den foreslåede ændring vil betyde, at de særlige regler om brændstofforbrugsafgifter, der fremgår af § 7 i brændstofforbrugsafgiftsloven også vil finde anvendelse for personer med varigt nedsat funktionsevne, som efter det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov kan opnå støtte til erhvervelse af en bil.

Den foreslåede ændring er begrundet i, at støtte til bil efter § 114 i serviceloven for så vidt angår børn og unge med varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne med § 90, nr. 7, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov foreslås reguleret i denne lov. Det fremgår af § 90, nr. 7, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at § 114 i serviceloven finder tilsvarende anvendelse for børn, unge eller familier, som har behov herfor på grund af barnets eller den unges nedsatte fysiske eller psykiske funktionsevne. Der er således behov for en ændring af § 7 i brændstofforbrugsafgiftsloven, så denne bestemmelse fortsat finder anvendelse for denne gruppe. Den foreslåede ændring vil ikke medføre materielle ændringer.

Der henvises i øvrigt til § 90 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov og til de almindelige bemærkninger, punkt 2.7.2.2 og 2.7.2.3.

Til § 41

Til nr. 1

Det fremgår af § 19, stk. 2, 2. pkt., i pensionsbeskatningsloven, at ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst for en person, der modtager hjælp efter § 42 i serviceloven, medregnes ikke indbetalinger til en ordning omfattet af kapitel 1 i pensionsbeskatningsloven.

§ 42 i serviceloven vedrører udbetaling af tabt arbejdsfortjeneste til personer, der i hjemmet forsørger et barn under 18 år med betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller indgribende kronisk eller langvarig lidelse.

Det foreslås, at henvisningen til § 42 i serviceloven i § 19, stk. 2, 2. pkt., i pensionsbeskatningsloven ændres til § 87 i barnets lov.

Den foreslåede ændring vil betyde, at indbetalinger, som de kommunale myndigheder foretager til en ordning omfattet af kapitel 1 i pensionsbeskatningsloven for en person, der modtager hjælp efter § 87 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, ikke vil skulle medregnes ved opgørelsen af personens skattepligtige indkomst.

Den foreslåede ændring er begrundet i, at § 42 i serviceloven med lovforslagets § 1, nr. 14, foreslås ophævet. Samtidig foreslås indholdet af § 42 i serviceloven videreført som § 87 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov. Den foreslåede ændring vil således ikke medføre materielle ændringer.

Der henvises i øvrigt til § 87 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov og til de almindelige bemærkninger, punkt 2.7.2.2 og 2.7.2.3.

Til § 42

Til nr. 1

§ 2 i børne- og ungeydelsesloven indeholder en række betingelser for at have ret til børne- og ungeydelse. Det drejer sig efter § 2, stk. 1, nr. 4, bl.a. om, at ens barn ikke er anbragt uden for hjemmet efter serviceloven, ikke sammen med en indehaver af forældremyndigheden er optaget i en døgnforanstaltning efter serviceloven eller i øvrigt forsørges af offentlige midler.

Det foreslås, at henvisningen til serviceloven to steder i § 2, stk. 1, nr. 4, i børne- og ungeydelsesloven ændres til barnets lov.

De foreslåede ændringer vil betyde, at retten til børne- og ungeydelse bl.a. vil være betinget af, at barnet ikke er anbragt efter det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, og at barnet ikke sammen med forældremyndighedsindehaveren er optaget i en døgnforanstaltning efter det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov.

De foreslåede ændringer er begrundede i, at bestemmelsen i § 52, stk. 3, nr. 7, i serviceloven om anbringelse af et barn uden for hjemmet med lovforslagets § 1, nr. 14, foreslås ophævet, og at anbringelser uden for hjemmet foreslås reguleret i kapitel 5 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov. Tilsvarende foreslås bestemmelsen om døgnophold for forældremyndighedsindehaveren og barnet i § 52, stk. 3, nr. 4, i serviceloven med lovforslagets § 1, nr. 14, ophævet, og bestemmelser herom foreslås reguleret i § 32, stk. 1, nr. 6, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov. Der er på baggrund heraf behov for en ændring af § 2, stk. 1, nr. 4, i børne- og ungeydelsesloven, således at det fortsat er en betingelse for ret til børne- og ungeydelse, at barnet ikke er anbragt uden for hjemmet, og at forældremyndighedsindehaveren og barnet ikke er optaget i en døgnforanstaltning. De foreslåede ændringer vil ikke medføre materielle ændringer.

Der henvises i øvrigt til § 32 og kapitel 5 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov og til de almindelige bemærkninger, punkt 2.7.2.2 og 2.7.2.3.

Til nr. 2

§ 2 i børne- og ungeydelsesloven indeholder en række betingelser for at have ret til børne- og ungeydelse. Det drejer sig efter § 2, stk. 1, nr. 5, bl.a. om, at kommunalbestyrelsen ikke for det pågældende kvartal har meddelt Udbetaling Danmark, at en afgørelse om manglende efterlevelse af et forældreoplæg, jf. § 57 a, stk. 7, i serviceloven, skal have den virkning, at børne- og ungeydelsen ikke skal udbetales.

Efter § 57 a i serviceloven, skal kommunalbestyrelsen træffe afgørelse om at meddele forældremyndighedsindehaveren et forældrepålæg når der er risiko for, at et barns eller en ungs udvikling er i fare, og det vurderes at bero på, at forældremyndighedsindehaveren ikke lever op til sit forældreansvar. Af § 57 a, stk. 8, fremgår, at hvis kommunen vurderer, at den, der er meddelt et forældrepålæg, ikke efterlever pålægget, og at den manglende efterlevelse ikke beror på undskyldelige omstændigheder, skal kommunalbestyrelsen træffe afgørelse om dette. Afgørelsen er gældende for ét kvartal. Henvisningen i § 2, stk. 1, nr. 5, i børne- og ungeydelsesloven burde således rettelig have været til § 57 a, stk. 8, i serviceloven.

Det foreslås, at henvisningen til § 57 a, stk. 7, i serviceloven i § 2, stk. 1, nr. 5, i børne- og ungeydelsesloven ændres til § 38, stk. 7, i barnets lov.

Den foreslåede ændring vil betyde, at retten til børne- og ungeydelse bl.a. vil være betinget af, at kommunalbestyrelsen ikke for det pågældende kvartal har meddelt Udbetaling Danmark, at en afgørelse om manglende efterlevelse af et forældrepålæg, jf. § 38, stk. 7, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, skal have den virkning, at børne- og ungeydelsen ikke skal udbetales.

Den foreslåede ændring er begrundet i, at bestemmelsen i § 57 a, stk. 8, i serviceloven om manglende efterlevelse af et forældrepålæg med lovforslagets § 1, nr. 14, foreslås ophævet, og bestemmelsen foreslås videreført uden indholdsmæssige ændringer i § 38 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov. Der er på baggrund heraf behov for en ændring af § 2, stk. 1, nr. 5, i børne- og ungeydelsesloven, således at det fortsat er en betingelse for ret til børne- og ungeydelse, at kommunalbestyrelsen ikke for det pågældende kvartal har meddelt Udbetaling Danmark, at en afgørelse om manglende efterlevelse af et forældrepålæg skal have den virkning, at børne- og ungeydelsen ikke skal udbetales. Den foreslåede ændring vil således ikke medføre materielle ændringer.

Der henvises i øvrigt til § 38 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov og til de almindelige bemærkninger, punkt 2.7.2.2 og 2.7.2.3.

Til nr. 3

Det fremgår af § 4, stk. 7, i børne- og ungeydelsesloven, at hvis barnet er i privat familiepleje, jf. § 78 i serviceloven, udbetales børne- og ungeydelsen til den eller de personer, der har taget barnet i pleje, med henholdsvis fuld ydelse eller halv ydelse til hver.

Det fremgår af § 78, stk. 1, i serviceloven, at ingen må modtage et barn under 14 år til døgnophold i privat familiepleje i en sammenhængende periode ud over tre måneder uden at have tilladelse dertil fra kommunalbestyrelsen i den stedlige kommune.

Det foreslås, at henvisningen til § 78 i serviceloven i § 4, stk. 7, i børne- og ungeydelsesloven ændres til § 42 i barnets lov.

Den foreslåede ændring vil betyde, at hvis et barn er i privat døgnpleje efter § 42 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, vil børne- og ungeydelsen blive udbetalt til den eller de personer, der har taget barnet i pleje, med henholdsvis fuld ydelse eller halv ydelse til hver.

Den foreslåede ændring er begrundet i, at bestemmelsen i § 78 i serviceloven om privat døgnpleje med lovforslagets § 1, nr. 14, foreslås ophævet, og at bestemmelsen samtidigt foreslås videreført uden indholdsmæssige ændringer som § 42 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov. Der er på baggrund heraf behov for en ændring af § 4, stk. 7, i børne- og ungeydelsesloven, således at børne- og ungeydelsen fortsat udbetales til de, der har et barn i privat døgnpleje. Den foreslåede ændring vil ikke medføre materielle ændringer.

Der henvises i øvrigt til § 42 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov og til de almindelige bemærkninger, punkt 2.7.2.2 og 2.7.2.3.

Til § 43

Til nr. 1

§ 49 A, stk. 3, i kildeskatteloven indeholder en opregning af en række indkomster, som er omfattet af den arbejdsmarkedsbidragspligtige indkomst, for hvilken der skal foretages indeholdelse af arbejdsmarkedsbidragspligtig indkomst. Det fremgår af § 49 A, stk. 3, nr. 2, litra f, at dette bl.a. gælder ydelser efter §§ 42 og 43 i serviceloven.

§ 42 i serviceloven vedrører udbetaling af tabt arbejdsfortjeneste til personer, der i hjemmet forsørger et barn under 18 år med betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller indgribende kronisk eller langvarig lidelse. Efter § 43 kan der i tilfælde af ledighed udbetales en særlig supplerende ydelse til personer, der modtager tabt arbejdsfortjeneste efter § 42.

Det foreslås, at henvisningen til §§ 42 og 43 i serviceloven i § 49 A, stk. 3, nr. 2, litra f, i kildeskatteloven ændres til §§ 87 og 88 i barnets lov.

Den foreslåede ændring vil betyde, at tabt arbejdsfortjeneste efter § 87 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov og særlig supplerende ydelse hertil efter § 88 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, vil skulle henregnes som arbejdsbidragspligtig indkomst efter § 49 A, stk. 3, nr. 2, litra f, i kildeskatteloven.

Den foreslåede ændring er begrundet i, at §§ 42 og 43 i serviceloven med lovforslagets § 1, nr. 14, foreslås ophævet. Samtidig foreslås indholdet af §§ 42 og 43 i serviceloven videreført som §§ 87 og 88 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov. Den foreslåede ændring vil således ikke medføre materielle ændringer.

Der henvises i øvrigt til §§ 87 og 88 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov og til de almindelige bemærkninger, punkt 2.7.2.2 og 2.7.2.3.

Til nr. 2

§ 49 A, stk. 3, i kildeskatteloven indeholder en opregning af en række indkomster, som er omfattet af den arbejdsmarkedsbidragspligtige indkomst, for hvilken der skal foretages indeholdelse af arbejdsmarkedsbidragspligtig indkomst. Det fremgår af § 49 A, stk. 3, nr. 4, at dette bl.a. gælder indbetalinger, som de kommunale myndigheder foretager til en ordning omfattet af § 19 i pensionsbeskatningsloven for en person, der modtager hjælp efter § 42 i serviceloven.

§ 42 i serviceloven vedrører udbetaling af tabt arbejdsfortjeneste til personer, der i hjemmet forsørger et barn under 18 år med betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller indgribende kronisk eller langvarig lidelse.

Det foreslås, at henvisningen til § 42 i serviceloven i § 49 A, stk. 3, nr. 4, i kildeskatteloven ændres til § 87 i barnets lov.

Den foreslåede ændring vil betyde, at indbetalinger, som de kommunale myndigheder foretager til en ordning omfattet af § 19 i pensionsbeskatningsloven for en person, der modtager hjælp efter § 87 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, vil skulle henregnes som arbejdsbidragspligtig indkomst efter § 49 A, stk. 3, nr. 4, i kildeskatteloven.

Den foreslåede ændring er begrundet i, at § 42 i serviceloven med lovforslagets § 1, nr. 14, foreslås ophævet. Samtidig foreslås indholdet af § 42 i serviceloven videreført som § 87 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov. Den foreslåede ændring vil således ikke medføre materielle ændringer.

Der henvises i øvrigt til § 87 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov og til de almindelige bemærkninger, punkt 2.7.2.2 og 2.7.2.3.

Til § 44

Til nr. 1

Det fremgår af § 1, stk. 1, i lov om forpligtende kommunale samarbejder, at kommunalbestyrelserne i de i medfør af § 2, stk. 1, i loven udpegede grupper af kommuner samarbejder med virkning fra den 1. januar 2007 efter reglerne i loven.

I lovens § 1, stk. 2, er defineret, hvad samarbejdet omfatter. Det fremgår bl.a. af § 1, stk. 2, nr. 2, litra b, at samarbejde omfatter genoptræningsområdet, for så vidt angår kommunalbestyrelsens opgaver efter § 44, jf. § 86, stk. 2, og §§ 85 og 86 i serviceloven.

Det foreslås, at henvisningen til § 44, jf. § 86, stk. 2, i serviceloven i § 1, stk. 2, nr. 2, litra b, i lov om forpligtende kommunale samarbejder udgår, og at der samtidigt indsættes en henvisning til § 90, nr. 3, i barnets lov.

Med de foreslåede ændring vil det forpligtende kommunale samarbejde efter § 1, stk. 2, nr. 2, litra b, i lov om forpligtende kommunale samarbejder på genoptræningsområdet som hidtil omfatte kommunalbestyrelsens opgaver efter §§ 85 og 86 i serviceloven, og det vil blive tilføjet, at samarbejdet også omfatter opgaver efter § 90, nr. 3, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov.

Den foreslåede ændring er begrundet i, at § 44 i serviceloven med lovforslagets § 1, nr. 14, foreslås ophævet. Samtidigt foreslås hjælp efter § 44, jf. § 86, stk. 2, i serviceloven, til at vedligeholde fysiske eller psykiske færdigheder til børn og unge, som på grund af nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller særlige sociale problemer har behov herfor, med § 90, nr. 3, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov reguleret i denne lov. Det fremgår af § 90, nr. 3, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at § 86, stk. 2, i serviceloven finder tilsvarende anvendelse for børn, unge eller familier,

som har behov herfor på grund af barnets eller den unges nedsatte fysiske eller psykiske funktionsevne. Der er derfor behov for en ændring af § 1, stk. 2, nr. 2, litra b, i lov om forpligtende kommunale samarbejder, således at bestemmelsen også fremadrettet vil finde anvendelse for kommunalbestyrelsens opgaver med hensyn til at yde hjælp til at vedligeholde fysiske eller psykiske færdigheder til børn og unge, som på grund af nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller særlige sociale problemer har behov herfor, hvilket efter gældende ret sker efter § 44, jf. § 86, stk. 2, i serviceloven. Den foreslåede ændring vil således ikke medføre materielle ændringer.

Der henvises i øvrigt til § 90 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov og til de almindelige bemærkninger, punkt 2.7.2.2 og 2.7.2.3.

Til nr. 2

Det fremgår af § 1, stk. 1, i lov om forpligtende kommunale samarbejder, at kommunalbestyrelserne i de i medfør af § 2, stk. 1, i loven udpegede grupper af kommuner samarbejder med virkning fra den 1. januar 2007 efter reglerne i loven.

I lovens § 1, stk. 2, er defineret, hvad samarbejdet omfatter. Af § 1, stk. 2, nr. 4, litra a, fremgår, at samarbejdet omfatter det sociale område, for så vidt angår kommunalbestyrelsens opgaver efter § 10, stk. 4, § 11, stk. 7, §§ 12, 32, 36, 41, 42, 45, 97, 98, 100-104, 107-110, 112-114, 116, 123-136 f, 141 og 148 a i serviceloven og efter bestemmelsens litra b også § 16, stk. 1, i retssikkerhedsloven, for så vidt angår kommunalbestyrelsens opgaver efter litra a.

Det foreslås, at henvisningen til § 11, stk. 7, og §§ 32, 36, 41, 42 og 45 i serviceloven i § 1, stk. 2, nr. 4, litra a, i lov om forpligtende kommunale samarbejder udgår.

Med den foreslåede ændring vil kommunernes opgaver efter § 11, stk. 7, og §§ 32, 36, 41, 42 og 45 i serviceloven ikke længere være omfattet af lov om forpligtende kommunale samarbejder. Den foreslåede ændring skal ses i sammenhæng med den i lovforslagets § 44, nr. 3, foreslåede indsættelse af et § 1, stk. 2, nr. 4, litra b, hvorefter kommunalbestyrelsens opgaver efter en række bestemmelser i barnets lov foreslås omfattet af lov om forpligtende kommunale samarbejder.

Den foreslåede ændring er begrundet i, at § 11, stk. 7, og §§ 32, 36, 41, 42 og 45 med lovforslagets § 1, nr. 9 og 14, foreslås ophævet. Samtidigt foreslås hjælp efter de nævnte bestemmelser i serviceloven videreført med det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov. Der er således behov for en ændring af § 1, stk. 2, nr. 4, litra a, således at der ikke henvises til ophævede bestemmelser i serviceloven.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 44, nr. 3, og til de almindelige bemærkninger, punkt 2.7.2.2 og 2.7.2.3.

Til nr. 3

Det fremgår af § 1, stk. 1, i lov om forpligtende kommunale samarbejder, at kommunalbestyrelserne i de i medfør af § 2, stk. 1, i loven udpegede grupper af kommuner samarbejder med virkning fra den 1. januar 2007 efter reglerne i loven.

I lovens § 1, stk. 2, er defineret, hvad samarbejdet omfatter. Af § 1, stk. 2, nr. 4, litra a, fremgår, at samarbejdet omfatter det sociale område, for så vidt angår kommunalbestyrelsens opgaver efter § 10, stk. 4, § 11, stk. 7, §§ 12, 32, 36, 41, 42, 45, 97, 98, 100-104, 107-110, 112-114, 116, 123-136 f, 141 og 148 a i serviceloven og efter bestemmelsens litra b også § 16, stk. 1, i retssikkerhedsloven, for så vidt angår kommunalbestyrelsens opgaver efter litra a.

Det fremgår af § 11, stk. 7, i serviceloven, at kommunalbestyrelsen skal tilbyde gratis rådgivning, undersøgelse og behandling af børn og unge med adfærdsvanskeligheder eller nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne samt deres familier.

Det fremgår af § 32, stk. 1, i serviceloven, at kommunalbestyrelsen træffer afgørelse om hjælp til børn, der på grund af betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne har behov for hjælp eller særlig støtte. Hjælpen kan tilrettelægges i særlige dagtilbud, i særlige klubtilbud eller i forbindelse med andre tilbud efter serviceloven eller efter dagtilbudsloven. Hjælpen kan også udføres helt eller delvis af forældrene i hjemmet som hjemmetræning. Kommunalbestyrelsens forpligtelse til at sørge for det fornødne antal pladser i særlige dagtilbud til børn, der på grund af betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne har behov for hjælp eller særlig støtte, er reguleret i § 32, stk. 3, i serviceloven.

§ 36 i serviceloven omhandler særlige klubtilbud. Det fremgår af § 36, stk. 1, at kommunalbestyrelsen skal sørge for, at der er det nødvendige antal pladser i særlige klubtilbud til større børn og unge, der på grund af betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne har et særligt behov for støtte, behandling m.v., der ikke kan dækkes gennem deltagelse i et af de tilbud, der er nævnt i §§ 65 og 66 i dagtilbudsloven.

Det fremgår af § 41, stk. 1, i serviceloven, at kommunalbestyrelsen skal yde dækning af nødvendige merudgifter ved forsørgelse i hjemmet af et barn under 18 år med betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller indgribende kronisk eller langvarig lidelse.

Af § 42, stk. 1, fremgår, at kommunalbestyrelsen skal yde hjælp til dækning af tabt arbejdsfortjeneste til personer, der i hjemmet forsørger et barn under 18 år med betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller indgribende kronisk eller langvarig lidelse.

Endelig fremgår det af § 45, stk. 1, at kommunalbestyrelsen skal tilbyde 15 timers ledsagelse om måneden til børn og unge mellem 12 og 18 år, som ikke kan færdes alene på grund af betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne.

Det foreslås, at det som et nyt *litra b* i § 1, stk. 2, nr. 4, i lov om forpligtende kommunale samarbejder indsættes en henvisning til kommunalbestyrelsens opgaver efter § 31, § 81, stk. 1, og §§ 83, 84, 86, 87 og 89 i barnets lov.

Med den foreslåede ændring vil kommunalbestyrelsens opgaver efter § 31, § 81, stk. 1, og §§ 83, 84, 86, 87 og 89 i barnets lov, således være omfattet af lov om forpligtende kommunale samarbejder. Den foreslåede ændring skal ses i sammenhæng med den i

lovforslagets § 44, nr. 2, foreslåede ændring af § 1, stk. 2, nr. 4, litra a, i lov om forpligtende kommunale samarbejder, hvorefter henvisningen til § 11, stk. 7, og §§ 32, 36, 41, 42 og 45 i serviceloven ophæves. Såvel denne som den foreslåede ændring i lovforslagets § 44, nr. 2, er begrundet i, at det med det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov foreslås, at § 11, stk. 7, og §§ 32, 36, 41, 42 og 45 videreføres i barnets lov.

Med det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov foreslås den gældende § 11, stk. 7, i serviceloven videreført som § 31 i barnets lov, for så vidt angår børn og unge med adfærdsvanskeligheder, og som § 81, stk. 1, for så vidt angår børn og unge med nedsat funktionsevne. Af denne foreslås at fremgå, at kommunalbestyrelsen skal tilbyde gratis rådgivning, undersøgelse og behandling af børn og unge med adfærdsvanskeligheder og deres familier.

Med det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov foreslås den gældende § 32 i serviceloven videreført som § 83 i barnets lov. Af denne foreslås at fremgå, at kommunalbestyrelsen skal sørge for det nødvendige antal pladser i særlige dagtilbud.

Med det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov foreslås den gældende § 36 i serviceloven videreført som § 84 i barnets lov. Af denne foreslås at fremgå, at kommunalbestyrelsen skal sørge for det nødvendige antal pladser i særlige klubtilbud.

Med det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov foreslås den gældende § 41 i serviceloven videreført som § 86 i barnets lov. Af denne foreslås at fremgå, at kommunalbestyrelsen skal yde dækning af nødvendige merudgifter ved forsørgelse i hjemmet af et barn eller en ung med betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller indgribende kronisk eller langvarig lidelse.

Med det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov foreslås den gældende § 42 i serviceloven videreført som § 87 i barnets lov. Af denne foreslås at fremgå, at kommunalbestyrelsen skal yde hjælp til dækning af tabt arbejdsfortjeneste til personer, der i hjemmet forsørger et barn eller en ung med betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller indgribende kronisk eller langvarig lidelse.

Med det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov foreslås den gældende § 45 i serviceloven videreført som § 89 i barnets lov. Af denne foreslås at fremgå, at kommunalbestyrelsen skal tilbyde 15 timers ledsagelse om måneden til børn og unge mellem 12 og 18 år, som ikke kan færdes alene på grund af betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 44, nr. 2, til § 31, § 81, stk. 1, og §§ 83, 84, 86, 87 og 89 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov og til de almindelige bemærkninger, punkt 2.7.2.2 og 2.7.2.3.

Til nr. 4

Det fremgår af § 1, stk. 1, i lov om forpligtende kommunale samarbejder, at kommunalbestyrelserne i de i medfør af § 2, stk. 1, i loven udpegede grupper af kommuner samarbejder med virkning fra den 1. januar 2007 efter reglerne i loven.

I lovens § 1, stk. 2, er defineret, hvad samarbejdet omfatter. Af § 1, stk. 2, nr. 4, litra b, fremgår, at samarbejdet omfatter det sociale område, for så vidt angår kommunalbestyrelsens opgaver efter § 16, stk. 1, i retssikkerhedsloven, for så vidt angår kommunalbestyrelsens opgaver efter litra a. Af § 1, stk. 2, nr. 4, litra a, fremgår, at samarbejdet omfatter det sociale område, for så vidt angår kommunalbestyrelsens opgaver efter § 10, stk. 4, § 11, stk. 7, §§ 12, 32, 36, 41, 42, 45, 97, 98, 100-104, 107-110, 112-114, 116, 123-136 f, 141 og 148 a i serviceloven.

Af § 16, stk. 1, i retssikkerhedsloven fremgår, at kommunalbestyrelsen har pligt til at føre tilsyn med, hvordan de kommunale opgaver løses, jf. § 15 i retssikkerhedsloven. Tilsynet omfatter både indholdet af tilbuddene og den måde, opgaverne udføres på.

Det foreslås, at der i § 1, stk. 2, nr. 4, litra b, i lov om forpligtende kommunale samarbejder, der med lovforslagets § 44, nr. 3, foreslås at blive litra c, indsættes en henvisning til det i lovforslagets § 44, nr. 3, foreslåede litra b.

Med den foreslåede ændring vil samarbejdet efter lov om forpligtende kommunale samarbejder efter § 1, stk. 2, nr. 4, litra c, også omfatte kommunalbestyrelsens opgaver efter § 16, stk. 1, i retssikkerhedsloven, for så vidt angår kommunalbestyrelsens opgaver nævnt i den lovforslagets foreslåede § 1, stk. 2, nr. 4, litra b, i lov om forpligtende kommunale samarbejder, dvs. opgaver efter § 31, § 81, stk. 1, og §§ 83, 84, 86, 87 og 89 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov.

Den foreslåede ændring skal ses i sammenhæng med den i lovforslagets § 44, nr. 2, foreslåede ændring af § 1, stk. 2, nr. 4, litra a, i lov om forpligtende kommunale samarbejder, hvorefter henvisningen til § 11, stk. 7, og §§ 32, 36, 41, 42 og 45 i serviceloven foreslås ophævet. Samtidigt skal den foreslåede ændring ses i sammenhæng med den i lovforslagets § 44, nr. 3, foreslåede nye bestemmelse i § 1, stk. 2, nr. 4, litra b, i lov om forpligtende kommunale samarbejder, hvorefter der indsættes en henvisning til § 31, § 81, stk. 1, og §§ 83, 84, 86, 87 og 89 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, som er de bestemmelser der med det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov foreslås at videreføre de gældende bestemmelser i § 11, stk. 7, og §§ 32, 36, 41, 42 og 45 i serviceloven. Retssikkerhedsloven, herunder kommunalbestyrelsens forpligtelse til at føre tilsyn efter § 16, stk. 1, i retssikkerhedsloven, forventes at finde anvendelse for barnets lov i sin helhed ved en ændring af bekendtgørelse nr. 1152 af 7. juni 2021 om retssikkerhed og administration på det sociale område (retssikkerhedsbekendtgørelsen). Således vil det være relevant, at lov om forpligtende kommunale samarbejder også finder anvendelse for kommunalbestyrelsens opgaver efter § 31, § 81, stk. 1, og §§ 83, 84, 86, 87 og 89 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov. Den foreslåede ændring vil ikke medføre materielle ændringer.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 44, nr. 2 og 3, og de almindelige bemærkninger, punkt 2.7.2.2 og 2.7.2.3.

Til § 45

Til nr. 1

Det fremgår af § 37, 1. pkt., i almenlejeloven, at lejeren har ret til at installere hjælpemidler m.v. efter bestemmelserne i § 102 i serviceloven.

Det fremgår af § 102 i serviceloven, at kommunalbestyrelsen ud over tilbud efter § 85 kan give tilbud af behandlingsmæssig karakter til borgere med betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller med særlige sociale problemer. Tilbuddet gives, når dette er nødvendigt med henblik på at bevare eller forbedre borgerens fysiske, psykiske eller sociale funktioner, og når dette ikke kan opnås gennem de behandlingstilbud, der kan tilbydes efter anden lovgivning.

§ 116 i serviceloven omhandler boligindretning. Det fremgår af bestemmelsens stk. 1, at kommunalbestyrelsen skal yde hjælp til indretning af bolig til personer med varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne, når indretning er nødvendig for at gøre boligen bedre egnet som opholdssted for den pågældende. Det fremgår videre af § 116, stk. 2, at en person, der er tilkendt hjælp efter stk. 1, kan, hvis den pågældende ønsker at benytte en anden håndværker end den, som kommunalbestyrelsen har valgt, vælge selv at lade boligindretningen udføre og få udgifterne hertil refunderet, dog højst med et beløb svarende til den pris, kommunen kunne have fået udført boligindretningen for hos den håndværker, som kommunen har valgt. På samme måde kan ansøgeren vælge andre materialer end dem, som kommunalbestyrelsen har anvist. Efter § 116, stk. 3, fastsætter social- og ældreministeren nærmere regler om adgangen efter stk. 2 til at vælge håndværker og materialer i forbindelse med tilkendelse af hjælp til boligindretning, herunder om krav til håndværker samt om muligheden for at indgå aftale om tilbagelevering efter endt brug og aftale om reetablering og betingelserne herfor. Efter bestemmelsen i § 116, stk. 4, kan kommunalbestyrelsen i de ganske særlige tilfælde, hvor hjælp efter stk. 1 ikke er tilstrækkelig til at gøre boligen egnet som opholdssted, yde hjælp til dækning af udgifter til anskaffelse af anden bolig til personer med betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne. Det er en betingelse, at der ikke kan anvises anden bolig, som dækker den pågældendes behov. Efter § 116, stk. 5, kan personer, der modtager social pension, ikke få hjælp efter stk. 4, medmindre det drejer sig om personer, der har en hjælpeordning efter § 96. Endelig er social- og ældreministeren efter § 116, stk. 6, bemyndiget til i en bekendtgørelse at fastsætte nærmere regler om, i hvilket omfang hjælp efter § 116, stk. 1, 2 og 4, skal tilbagebetales, herunder i hvilket omfang det tilbagebetalingspligtige beløb kan sikres ved pant i ejendommen.

Det foreslås, at henvisningen i § 37, 1. pkt., i almenlejeloven til § 102 i serviceloven ændres til § 116 i serviceloven og § 90, nr. 8, i barnets lov.

Med den foreslåede ændring vil en lejer omfattet af almenlejeloven således efter § 37, 1. pkt., i almenlejeloven have ret til at installere hjælpemidler m.v. efter bestemmelserne i § 116 i serviceloven og § 90, nr. 8, i barnets lov.

Den foreslåede ændring er for det første begrundet i, at der i § 37, 1. pkt., i almenlejeloven ved en fejl er henvist til § 102 i serviceloven. Der skulle rettelig være henvist til § 116 i serviceloven, der omhandler boligindretning.

Den foreslåede ændring er for det andet begrundet i, at bestemmelserne i serviceloven, der vedrører boligindretning til børn og unge under 18 år med varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne med det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov med § 90, nr. 8, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov foreslås reguleret i denne lov. Det fremgår af § 90, nr. 8, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at § 116 i serviceloven finder tilsvarende anvendelse for børn, unge eller familier, som har behov herfor på grund af barnets eller den unges nedsatte fysiske eller psykiske funktionsevne. Der

er derfor behov for en tilføjelse i § 37, 1. pkt., i almenlejeloven, således at bestemmelsen finder anvendelse uanset, om der er tale om boligindretning efter serviceloven eller barnets lov. Den foreslåede ændring vil således ikke medføre materielle ændringer.

Der henvises i øvrigt til § 90 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov og til de almindelige bemærkninger, punkt 2.7.2.2 og 2.7.2.3.

Til § 46

Til nr. 1

Det fremgår af § 29, stk. 9, 1. pkt., i lejeloven, at lejer af en beboelseslejlighed eller et værelse til helårsbeboelse har ret til at installere hjælpemidler m.v. i det lejede og efter udlejerens anvisning på ejendommens fællesarealer efter bestemmelserne i serviceloven, hvis kommunalbestyrelsen garanterer for betaling af retableringsudgifter ved lejerens fraflytning.

Det foreslås, at der tilføjes en henvisning til barnets lov i § 29, stk. 9, 1. pkt., i lejeloven.

Med den foreslåede ændring i § 29, stk. 9, 1. pkt., vil lejer af en beboelseslejlighed eller et værelse til helårsbeboelse også have ret til at installere hjælpemidler m.v. i det lejede og efter udlejerens anvisning på ejendommens fællesarealer efter bestemmelserne i barnets lov. Det vil fortsat være en betingelse, at kommunalbestyrelsen garanterer for betaling af retableringsudgifter ved lejerens fraflytning.

Den foreslåede ændring er begrundet i, at bestemmelserne i serviceloven, der vedrører hjælpemidler til børn og unge under 18 år med § 90, nr. 4-6, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov foreslås videreført i barnets lov. Der er derfor behov for en tilføjelse i § 29, stk. 9, 1. pkt., i lejeloven, således at bestemmelsen finder anvendelse uanset, om der er tale om et hjælpemiddel efter serviceloven eller barnets lov. Den foreslåede ændring vil således ikke medføre materielle ændringer.

Der henvises i øvrigt til § 90 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov og til de almindelige bemærkninger, punkt 2.7.2.2 og 2.7.2.3.

Til § 47

Til nr. 1

Det fremgår af § 86, stk. 3, i sundhedsloven, at sundhedsministeren efter forhandling med justitsministeren, social- og ældreministeren og udlændinge- og integrationsministeren kan fastsætte regler om, at personer ikke har ret til selv at vælge sygehus i henhold til § 88, stk. 1, og §§ 82 a og 87, bl.a. efter § 86, stk. 3, nr. 3, når personer er anbragt på en sikret døgninstitution i henhold til serviceloven, herunder som led i en strafferetlig afgørelse afsagt ved dom eller kendelse.

Det foreslås, at det tilføjes til § 86, stk. 3, nr. 3, at den sikrede døgninstitution kan være i henhold til barnets lov.

Med den foreslåede ændring vil bemyndigelsen i § 86, stk. 3, også gælde for personer, der er anbragt på en sikret døgninstitution i henhold til det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov.

Den foreslåede ændring er begrundet i, at bestemmelserne i serviceloven, der vedrører sikrede døgninstitutioner for børn og unge under 18 år med § 62 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov foreslås videreført i barnets lov. Der er derfor behov for en tilføjelse i § 86, stk. 3, nr. 3, i sundhedsloven, således at bemyndigelsen i denne bestemmelse fortsat finder anvendelse, når der er tale om anbringelse af et barn eller en ung på en sikret døgninstitution efter den foreslåede barnets lov. Den foreslåede ændring vil således ikke medføre materielle ændringer.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, punkt 2.7.2.2 og 2.7.2.3.

Til nr. 2

Det fremgår af § 153 a, stk. 1, i serviceloven, at praktiserende læger, speciallæger og andre, der virker inden for social- og sundhedsvæsenet, med samtykke fra forældremyndighedens indehaver kan videregive oplysninger om børn og unge under 18 år med nedsat synsfunktion til Kennedy Centret. Kennedy Centret kan med samtykke fra forældremyndighedens indehaver videregive disse oplysninger til social-, sundheds- og undervisningsmyndighederne. Det fremgår af § 153 a, stk. 2, i serviceloven, at sundhedsministeren kan fastsætte nærmere regler om videregivelse af oplysninger til og fra Kennedy Centret.

Bekendtgørelse nr. 372 af 17. april 2007 om videregivelse af oplysninger om børn og unge under 18 år med nedsat synsfunktion til og fra Synsregistret, der føres af Kennedy Centret, fastsætter nærmere regler om videregivelse af oplysninger til og fra Kennedy Centret og om kravet om samtykke.

Kennedy Centret er et selvstændigt nationalt forsknings- og rådgivningscenter for genetik, synshandicap og mental retardering. Kennedy Centret består af en øjenklinik og Synsregistret, og centret hører under Rigshospitalet. Centret blev i forbindelse med en ressortomlægning i 2007 flyttet fra Socialministeriet til Sundhedsministeriet, og med lov nr. 552 af 18. juni 2012 overført som én samlet enhed til Region Hovedstaden pr. 1. juli 2012. Centret er således en del af det regionale sundhedsvæsen, som er omfattet af sundhedslovens afsnit VI om sygehusydelse.

Kennedy Centret udfører biomedicinsk grundforskning med hovedfokus på det genetiske område og forsker tillige især inden for sjældne arvelige sygdomme samt handicap. Desuden stiller Kennedy Centret sin viden til rådighed for patienter og familier i form af diagnostik, rådgivning, behandling og rehabilitering, herunder optisk rehabilitering, af patienter. Endvidere stiller Kennedy Centret bio- og databanker samt registre til rådighed for forskere og offentlige myndigheder i henhold til gældende regler.

Synsregistret er en landsdækkende database, der benyttes til opbevaring og bearbejdning af oplysninger om blindhedsårsager blandt børn og unge under 18 år og benyttes i forbindelse med behandling og formidling af sociale og behandlingsmæssige tilbud. I databasen registreres børn i alderen 0-17 år med nedsat synsfunktion med det formål at sikre, at børnene får den nødvendige hjælp til at kunne klare sig i hjemmet, i skolen og institutionen. Det er kommunerne, der har ansvaret for, at de synshandicappede børn får den nødvendige hjælp, og derfor sendes oplysning fra Synsregisteret til den lokale kommunale sagsbehandler. Registret er bindeleddet i indsatsen for børn med

synshandicap. Tilrettelæggelsen af forskellige initiativer, herunder af forebyggende karakter, behandling og pædagogisk/social indsats er således sket i tillid til, at registret fortsat kan udfylde denne opgave, herunder at registret er så dækkende som muligt.

Med lovforslagets § 1, nr. 24, foreslås kapitel 27 i serviceloven, hvori § 153 a er placeret, ophævet. Det vil betyde, at der ikke vil være tilstrækkelig klar hjemmel til at videregive oplysninger til og fra Kennedy Centret.

Det foreslås at indsætte *kapitel 20 a* med titlen *Kennedy Centret* bestående af § 87 a om videregivelse af oplysninger til og fra Kennedy Centret.

Det foreslås med § 87 a, stk. 1, at fastsætte, at praktiserende læger, speciallæger og andre, der virker inden for social- og sundhedsvæsenet, med samtykke fra forældremyndighedens indehaver kan videregive oplysninger om børn og unge under 18 år med nedsat synsfunktion til Kennedy Centret. Kennedy Centret kan med samtykke fra forældremyndighedens indehaver videregive disse oplysninger til social-, sundheds- og undervisningsmyndighederne. Det foreslås endvidere i § 87 a, stk. 2, at fastsætte, at sundhedsministeren kan fastsætte nærmere regler om videregivelse af oplysninger til og fra Kennedy Centret.

Den foreslåede bestemmelse er en videreførelse af servicelovens § 153 a uden ændringer. Den foreslåede ændring vil således betyde, at der fortsat vil være hjemmel til at videregive oplysninger til og fra Kennedy Centret, når bestemmelsen i serviceloven ophæves.

Det er hensigten, at bemyndigelsesbestemmelsen i stk. 2 anvendes til at udstede en bekendtgørelse, der afløser bekendtgørelse nr. 372 af 17. april 2007, hvor der indsættes en pligt til at videregive oplysninger til og fra Kennedy Centret.

Til nr. 3

Det fremgår af § 88 b i sundhedsloven, at regionsrådet kan aftale med kommunalbestyrelserne i regionen, at en person, som yder hjælp i medfør af §§ 42, 44 eller 83, § 84, stk. 1, eller §§ 85, 97 eller 118 i serviceloven, også yder respirationsbehandling.

Det fremgår af § 240 a, stk. 1, i sundhedsloven, at regionsrådet og kommunalbestyrelserne kan indgå aftale om, at regionsrådets betaling af udgifter til respirationshjælpere overføres til kommunalbestyrelsen, for så vidt angår personer, som modtager respirationsbehandling i hjemmet efter § 79, stk. 1, i sundhedsloven og hjælp efter §§ 42, 44 eller 83, § 84, stk. 1, eller §§ 85, 95, 96, 97 eller 118 i serviceloven. Videre fremgår det af § 240 a, stk. 2, i sundhedsloven, at en kommunalbestyrelse kan indgå aftale med regionsrådet om, at kommunalbestyrelsens betaling af udgifter til hjælp efter serviceloven overføres til regionsrådet, for så vidt angår personer, som modtager respirationsbehandling i hjemmet efter § 79, stk. 1, i sundhedsloven og hjælp efter §§ 42, 44 eller 83, § 84, stk. 1, eller §§ 85, 95, 96, 97 eller 118 i serviceloven.

Det foreslås, at henvisningen til §§ 42, 44 eller 83 i serviceloven i § 88 b og § 240 a, stk. 1 og 2, ændres til § 83, og at det samtidigt tilføjes, at bestemmelsen også finder anvendelse for så vidt angår personer, som modtager hjælp efter § 86 og § 90, nr. 1-3, i barnets lov.

De foreslåede ændringer vil, for så vidt angår § 88 b i sundhedsloven, betyde, at regionsrådet kan aftale med kommunalbestyrelserne i regionen, at en person, som yder hjælp i medfør af § 87 eller § 90, nr. 1-3, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, også yder respirationsbehandling. For så vidt angår § 240 a, stk. 1 og 2, i sundhedsloven, vil de foreslåede ændringer betyde, at regionsrådet hhv. kommunalbestyrelsen vil kunne aftale, at den anden part afholder udgifter til hhv. respirationsbehandling i hjemmet efter § 79, stk. 1, i sundhedsloven og hjælp efter § 87 og § 90, nr. 1-3, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov. Der henvises i øvrigt til den foreslåede ændring af § 240 a, stk. 2, i lovforslagets § 47, nr. 5.

De foreslåede ændringer er for det første begrundet i, at bestemmelsen i serviceloven, der vedrører hjælp i form af tabt arbejdsfortjeneste til børn med handicap efter § 42 i serviceloven med lovforslagets § 1, nr. 14, foreslås ophævet, og med det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov foreslås bestemmelsen videreført som § 87 i barnets lov. For det andet foreslås med lovforslagets § 1, nr. 14, § 44 i serviceloven, hvorefter § bestemmelserne i § 83, § 84, stk. 1, og § 86, stk. 2, finder tilsvarende anvendelse vedrørende børn, der har behov herfor, ophævet. Med § 90, nr. 1-3, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov foreslås hjælpen, der efter gældende ret er omfattet af § 44 i serviceloven, reguleret i barnets lov. Det fremgår af § 90, nr. 1-3, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at § 83, 84, stk. 1, og § 86, stk. 2, i serviceloven finder tilsvarende anvendelse for børn, unge eller familier, som har behov herfor på grund af barnets eller den unges nedsatte fysiske eller psykiske funktionsevne.

Der er derfor behov for ændring af § 88 b og § 240 a, stk. 1 og 2, i sundhedsloven således at bestemmelserne om kommunalbestyrelsens og regionsrådenes muligheder for at indgå aftaler vedrørende respirationsbehandling og hjælp efter serviceloven fortsat vil finde anvendelse, når der er tale om hjælp efter den foreslåede barnets lov. De foreslåede ændringer vil således ikke medføre materielle ændringer.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 47, nr. 5, til §§ 87 og 90 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov og til de almindelige bemærkninger, punkt 2.7.2.2 og 2.7.2.3.

Til nr. 4

Det fremgår af § 205 d, stk. 1, i sundhedsloven, at regionsrådet og kommunalbestyrelserne i regionen indgår aftale om tilrettelæggelse af hjælperordninger i hjemmet til personer, som både har respirationshjælpere efter § 79, stk. 1, i sundhedsloven og hjælpere efter §§ 83, 85, 95 eller 96 i lov om social service.

Det foreslås, at der i § 205 d, stk. 1, indsættes en henvisning til § 90, nr. 1, i barnets lov.

Den foreslåede ændring vil betyde, at også børn, der modtager hjælp efter § 90, nr. 1, i barnets lov, jf. § 83 i serviceloven, og som samtidigt har respirationshjælpere efter § 79, stk. 1, i sundhedsloven vil være omfattet af bestemmelsen i § 205, stk. 1, hvorefter regionsrådet og kommunalbestyrelserne i regionen skal indgå aftale om tilrettelæggelsen af hjælperordningen i hjemmet.

Den foreslåede ændring er begrundet i, at bestemmelserne i serviceloven, der vedrører hjælp til børn og unge med handicap efter § 83 i serviceloven med det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov foreslås reguleret i barnets lov. Det fremgår af § 90, nr. 1, i

det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at § 83 i serviceloven finder tilsvarende anvendelse for børn, unge eller familier, som har behov herfor på grund af barnets eller den unges nedsatte fysiske eller psykiske funktionsevne.

Der er derfor behov for ændring af § 205 d, stk. 1, i sundhedsloven, således at bestemmelsen om regionsrådets og kommunalbestyrelsernes indgåelse af aftale om tilrettelæggelse af hjælperordninger fortsat vil finde anvendelse, når der er tale om hjælp efter den foreslåede barnets lov. Den foreslåede ændring vil således ikke medføre materielle ændringer.

Der henvises i øvrigt til § 90 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov og til de almindelige bemærkninger, punkt 2.7.2.2 og 2.7.2.3.

Til nr. 5

Det fremgår af § 240 a, stk. 2, i sundhedsloven, at en kommunalbestyrelse kan indgå aftale med regionsrådet om, at kommunalbestyrelsens betaling af udgifter til hjælp efter serviceloven overføres til regionsrådet, for så vidt angår personer, som modtager respirationsbehandling i hjemmet efter § 79, stk. 1, sundhedsloven og hjælp efter §§ 42, 44 eller 83, § 84, stk. 1, eller §§ 85, 95, 96, 97 eller 118 i serviceloven.

Det foreslås, at der i § 240 a, stk. 2, i sundhedsloven indsættes en henvisning til udgifter til hjælp efter barnets lov.

Den foreslåede ændring vil betyde, at en kommunalbestyrelse efter § 240 a, stk. 2, i sundhedsloven vil kunne indgå aftale med regionsrådet om, at kommunalbestyrelsens betaling af udgifter til hjælp efter serviceloven og efter barnets lov vil kunne overføres til regionsrådet. Bestemmelsen omhandler med den i lovforslagets § 47, nr. 3, foreslåede ændring personer, som modtager respirationsbehandling i hjemmet efter § 79, stk. 1, i sundhedsloven og hjælp efter § 83, § 84, stk. 1, eller §§ 85, 95, 96, 97 eller 118 i serviceloven eller efter § 87 eller § 90, nr. 1-3, i barnets lov.

De foreslåede ændringer er begrundet i, at bestemmelserne i serviceloven, for så vidt angår hjælp til børn og unge med handicap, efter de gældende bestemmelser i §§ 42, 44 og 83 og § 84, stk. 1, i serviceloven med det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov foreslås reguleret i barnets lov.

Der er derfor behov for ændring af § 240 a, stk. 2, således at bestemmelsen om kommunalbestyrelsens mulighed for at indgå aftale med regionsrådet om betalingen af udgifter til hjælp fortsat vil finde anvendelse, når der er tale om hjælp efter det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov. De foreslåede ændringer vil således ikke medføre materielle ændringer.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 47, nr. 3, til § 90 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov og til de almindelige bemærkninger, punkt 2.7.2.2 og 2.7.2.3.

Til nr. 6

§ 240 a, stk. 3, i sundhedsloven indeholder en bemyndigelse for sundhedsministeren til efter forhandling med social- og ældreministeren at fastsætte regler om fordeling mellem regionsrådet og kommunalbestyrelsen af udgifterne til hjælperordninger til

personer, som modtager hjælp til respirationsbehandling efter § 79, stk. 1, og hjælp efter §§ 83, 85, 95 eller 96 i lov om social service.

Det foreslås, at der i § 240 a, stk. 3, indsættes en henvisning til § 90, nr. 1, i barnets lov.

Den foreslåede ændring vil betyde, at bemyndigelsen også vil gælde fastsættelse af regler om fordeling mellem regionsrådet og kommunalbestyrelsen af udgifterne til hjælperordninger til børn, som modtager hjælp til respirationsbehandling efter § 79, stk. 1, i sundhedsloven og hjælp efter § 90, nr. 1, i barnets lov.

Den foreslåede ændring er begrundet i, at bestemmelserne i serviceloven, der vedrører hjælp til børn og unge med handicap efter § 83 i serviceloven med det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov foreslås reguleret i barnets lov. Det fremgår af § 90, nr. 1, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at § 83 i serviceloven finder tilsvarende anvendelse for børn, unge eller familier, som har behov herfor på grund af barnets eller den unges nedsatte fysiske eller psykiske funktionsevne.

Der er derfor behov for ændring af § 240 a, stk. 3, i sundhedsloven, således at bemyndigelsen fortsat vil finde anvendelse, når der er tale om hjælp efter den foreslåede barnets lov. Den foreslåede ændring vil således ikke medføre materielle ændringer.

Der henvises i øvrigt til § 90 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov og til de almindelige bemærkninger, punkt 2.7.2.2 og 2.7.2.3.

Til § 48

Til nr. 1

Det fremgår af § 10, stk. 1, i lov om en integrationsgrunduddannelse (igu), at i de perioder af integrationsuddannelsesforløbet, hvor udlændingen deltager i den aftalte skoleundervisning, modtager udlændingen en godtgørelse. Det fremgår af § 10, stk. 4, 2. pkt., at for en enlig forsørger, der ikke har erhvervet ret til ekstra børnetilskud, som følge af, at personens barn er anbragt uden for hjemmet efter serviceloven, jf. § 5, stk. 1, nr. 4, i lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag, udgør godtgørelsen for en måned den sats, som den enlige forsørger ville have haft ret til, hvis betingelserne i lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag var opfyldt.

Det foreslås, at henvisningen til serviceloven i § 10, stk. 4, 2. pkt., i lov om en integrationsgrunduddannelse (igu) ændres til barnets lov.

Med den foreslåede ændring vil reglen i § 10, stk. 4, 2. pkt., om, at godtgørelsen efter § 10, stk. 1, udgør godtgørelsen for en måned den sats, som den enlige forsørger ville have haft ret til, hvis betingelserne i lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag var opfyldt, finde anvendelse, hvis den enlige forsørgers barn er anbragt efter det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov.

Den foreslåede ændring er begrundet i, at bestemmelserne i serviceloven vedrørende anbringelse foreslås ophævet med lovforslagets § 1, nr. 14, og med det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov foreslås videreført i kapitel 5 i barnets lov. Der er derfor be-

hov for ændring af § 10, stk. 4, 2. pkt., i lov om en integrationsgrunduddannelse, således at reglen om godtgørelse i denne bestemmelse fortsat finder anvendelse, når den enlige forsørgers barn er anbragt uden for hjemmet efter barnets lov. Den foreslåede ændring vil således ikke medføre materielle ændringer.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, punkt 2.7.2.2 og 2.7.2.3.

Til § 49

Til nr. 1

Børn og unge-udvalget i kommunen varetager efter udlændingeloven en række opgaver vedrørende uledsagede mindreårige udlændinge, ledsagede mindreårige udlændinge uden lovligt ophold og unge mellem 18 og 22 år uden lovligt ophold. Det drejer sig efter § 62 l, stk. 1, om anbringelse af en uledsaget mindreårig udlænding, efter § 62 l, stk. 3, om foreløbige afgørelser om anbringelse af en uledsaget mindreårig udlænding, efter § 62 m, stk. 1, om anbringelse på delvis lukkede døgninstitutioner og afdelinger, efter § 62 n, stk. 1, om anbringelse på sikrede døgninstitutioner, efter § 62 o, stk. 1, om anbringelse på særligt sikrede afdelinger, efter § 62 o, stk. 3, om forelægning af en institutionsleders beslutning om overførsel af et barn til en særligt sikret afdeling, efter § 62 q, stk. 6, om gennemførelse af en børnefaglig undersøgelse på en institution eller et sygehus, § 62 y, stk. 1 og 3, om iværksættelse og ophør af sociale foranstaltninger for ledsagede mindreårige udlændinge uden lovligt ophold og unge udlændinge mellem 18 og 22 år uden lovligt ophold. Derudover indeholder § 56 b, stk. 1, og § 56 d, stk. 1, regler om klage over og indbringelse for domstolene af børn og unge-udvalgets afgørelser, § 62 l, stk. 6, regler om anbringelsens gyldighed efter at en uledsaget mindreårig udlænding er meddelt opholdstilladelse, § 62 l, stk. 10, mulighed for at udlændinge- og integrationsministeren efter forhandling med social- og ældreministeren kan fastsætte regler om børn og unge-udvalgets sagsbehandling, § 62 m, stk. 4, og § 62 n, stk. 4, mulighed for at udlændinge- og integrationsministeren efter forhandling med social- og ældreministeren kan fastsætte regler om, at børn og unge-udvalget kan dispensere fra aldersgrænsen for anbringelse i delvis lukkede døgninstitutioner og afdelinger henholdsvis sikrede døgninstitutioner, § 62 q, stk. 6, regler om hvornår en børnefaglig undersøgelse skal være afsluttet efter børn og unge-udvalgets afgørelse, og § 62 r, stk. 3, regler om orientering af børn og unge-udvalget om ophør af en anbringelse.

Det foreslås, at børn og unge-udvalget overalt i loven ændres til børne- og ungeudvalget, børn- og ungeudvalgets til børne- og ungeudvalgets og Børn og unge-udvalget til Børne- og ungeudvalget.

De foreslåede ændringer er begrundet i, at det med lovforslagets § 2, nr. 1, foreslås at ændre betegnelsen fra børn og unge-udvalget til børne- og ungeudvalget, således at det følger dansk retskrivning. De foreslåede ændringer vil således ikke medføre materielle ændringer.

Til nr. 2

§ 11 i udlændingeloven omhandler bl.a. mulighederne for at opnå tidsubegrænset opholdstilladelse i Danmark. I § 11, stk. 3, er der opregnet en række krav herfor, bl.a. efter § 11, stk. 3, nr. 8, at udlændingen har været i ordinær fuldtidsbeskæftigelse eller udøvet selvstændig erhvervsvirksomhed i mindst 3 år og 6 måneder inden for de sidste

fire år forud for meddelelsen af tidsubegrænset opholdstilladelse, og efter § 11, stk. 3, nr. 9, at udlændingen må antages at være tilknyttet arbejdsmarkedet på det tidspunkt, hvor tidsubegrænset opholdstilladelse vil kunne meddeles. Efter § 11, stk. 4, er meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse endvidere betinget af, at udlændingen opfylder to af de betingelser, der er opregnet i § 11, stk. 4, nr. 1-4. Betingelsen i § 11, stk. 4, nr. 2, er, at udlændingen har haft ordinær fuldtidsbeskæftigelse eller udøvet selvstændig erhvervsvirksomhed i mindst fire år inden for de sidste fire år og seks måneder forud for meddelelsen af tidsubegrænset opholdstilladelse.

Det fremgår i tilknytning til ovenstående af § 11, stk. 14, 1. pkt., at den periode, hvor en udlænding inden for de sidste fire år forud for det tidspunkt, hvor tidsubegrænset opholdstilladelse vil kunne meddeles, har modtaget eller kunne have modtaget støtte efter serviceloven til pasning af et handicappet barn eller en døende nærtstående eller efter barselloven til pasning af et alvorligt sygt barn, kan medregnes ved beregning af perioden på de tre år og seks måneder, der er nævnt i § 11, stk. 3, nr. 8, i udlændingeloven. Det fremgår endvidere af § 11, stk. 14, 2. pkt., at betingelsen i § 11, stk. 3, nr. 9, ikke finder anvendelse, hvis udlændingen modtager eller kunne have modtaget den ovenfor omtalte støtte efter serviceloven eller barselloven på det tidspunkt, hvor tidsubegrænset opholdstilladelse vil kunne meddeles. Endelig følger det af § 11, stk. 14, 3. pkt., i udlændingeloven, at tilsvarende gælder mht. kriteriet i § 11, stk. 4, nr. 2, for en udlænding, der har modtaget eller kunne have modtaget den omtalte støtte efter serviceloven eller barselloven i en periode på fire år inden for de sidste fire år og seks måneder.

Det foreslås, at henvisningen i § 11, stk. 14, 1. pkt., i udlændingeloven til støtte efter serviceloven til pasning af et handicappet barn ændres til støtte efter barnets lov til pasning af et handicappet barn. Samtidigt foreslås det, at henvisningen i samme bestemmelse til støtte efter serviceloven til pasning af en døende nærtstående ændres til støtte efter serviceloven eller barnets lov til pasning af en nærtstående.

De foreslåede ændringer vil betyde, at støtte efter barnets lov til pasning af et barn med handicap eller efter serviceloven eller barnets lov til pasning af en døende nærtstående efter § 11, stk. 14, 1. pkt., i udlændingeloven vil kunne medregnes ved beregning af perioden på de tre år og seks måneder, der er nævnt i § 11, stk. 3, nr. 8, i udlændingeloven. Ligeledes vil det efter § 11, stk. 14, 2. pkt., i udlændingeloven være således, at betingelsen i § 11, stk. 3, nr. 9, ikke vil finde anvendelse, hvis udlændingen modtager eller kunne have modtaget støtte til pasning af et barn med handicap efter barnets lov eller støtte efter serviceloven eller barnets lov til pasning af en døende nærtstående. Endelig vil det efter § 11, stk. 14, 3. pkt., i udlændingeloven være således, at perioder, hvor en udlænding inden for de sidste fire år og seks måneder forud for det tidspunkt, hvor tidsubegrænset opholdstilladelse vil kunne meddeles, har eller kunne have modtaget støtte efter barnets lov til pasning af et barn med handicap eller støtte efter serviceloven eller barnets lov til pasning af en nærtstående, vil kunne medregnes ved beregningen af de fire år i udlændingelovens § 11, stk. 4, nr. 2.

De foreslåede ændringer er for det første begrundet i, at hjælp og støtte til børn, herunder støtte til pasning af et barn med handicap, med det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov foreslås overført til en ny barnets lov. Der er derfor behov for ændring af § 11, stk. 14, 1. pkt., i udlændingeloven, således at støtte til pasning af et barn med handicap vil blive betragtet på samme måde med hensyn til opnåelse af tidsubegrænset

opholdstilladelse, som støtte til pasning af et barn med handicap efter den gældende servicelov.

De foreslåede ændringer er for det andet begrundet i, at pasning af nærtstående døende, for så vidt angår døende under 18 år, med § 90, nr. 11, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov foreslås reguleret i denne lov. Det fremgår af § 90, nr. 11, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at §§ 119-122 i serviceloven finder tilsvarende anvendelse for børn, unge eller familier, som har behov herfor på grund af barnets eller den unges nedsatte fysiske eller psykiske funktionsevne. De foreslåede ændringer vil ikke medføre materielle ændringer.

Der henvises i øvrigt til § 90 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov og til de almindelige bemærkninger, punkt 2.7.2.2 og 2.7.2.3.

Til nr. 3

§ 44 c i udlændingeloven vedrører sager om mindreårige udlændinge, der har opholdt sig uden for Danmark på genopdragelsesrejse eller andre udlandsophold af negativ betydning for deres skolegang og integration. Det fremgår af § 44 c, stk. 2, at en kommunalbestyrelse, der gennemfører en forebyggende samtale med eller tilbyder anden form for særlig støtte til forældrene til en mindreårig udlænding efter § 11, stk. 3, og § 52, stk. 3, nr. 3 og 9, i serviceloven på grund af kendskab til eller begrundet mistanke om, at den mindreårige udlænding opholder sig uden for landet på genopdragelsesrejse eller andet udlandsophold af negativ betydning for skolegang og integration, i den forbindelse skal oplyse forældrene om reglerne om bortfald af opholdstilladelse i udlændingelovens § 17.

Det fremgår af § 44 c, stk. 1, at kommunalbestyrelsen skal underrette Udlændingestyrelsen om sager, hvor kommunalbestyrelsen har kendskab til eller begrundet mistanke om, at mindreårige udlændinge har opholdt sig uden for Danmark i mere end tre på hinanden følgende måneder på genopdragelsesrejser eller andre udlandsophold af negativ betydning for deres skolegang og integration. Efter § 44 c, stk. 3, skal underretningen bl.a. indeholde oplysninger om, hvorvidt kommunalbestyrelsen har gennemført en forebyggende samtale med eller tilbudt forældrene anden form for særlig støtte efter reglerne i § 11, stk. 3, og § 52, stk. 3, nr. 3 og 9, i serviceloven.

Det foreslås, at henvisningen til § 11, stk. 3, og § 52, stk. 3, nr. 3 og 9, i serviceloven i § 44 c, stk. 1 og 3, i udlændingeloven ændres til § 30 og § 32, stk. 1, nr. 5 og 8, i barnets lov.

Med den foreslåede ændring vil kommunalbestyrelsen være forpligtet til efter § 44 c, stk. 2, at oplyse forældrene om reglerne om bortfald af opholdstilladelse i udlændingelovens § 17, hvis kommunalbestyrelsen gennemfører en forebyggende samtale med eller tilbyder anden form for særlig støtte til forældrene til en mindreårig udlænding efter § 30 og § 32, stk. 1, nr. 5 og 8, i barnets lov på grund af kendskab til eller begrundet mistanke om, at den mindreårige udlænding opholder sig uden for landet på genopdragelsesrejse eller andet udlandsophold af negativ betydning for skolegang og integration. Ligeledes vil en underretning fra kommunalbestyrelsen til Udlændingestyrelsen efter § 44 c, stk. 1, i udlændingeloven efter denne bestemmelses stk. 3 skulle inde-

holde oplysninger om, hvorvidt kommunalbestyrelsen har gennemført en forebyggende samtale med eller tilbudt forældrene anden form for særlig støtte efter reglerne i § 30 og § 32, stk. 1, nr. 5 og 8, i barnets lov.

Den foreslåede ændringer er begrundet i, at hjælp og støtte til børn, herunder forebyggende samtaler efter § 11, stk. 3, i serviceloven og særlig støtte efter § 52, stk. 3, nr. 3 og 9, i serviceloven med lovforslagets § 1, nr. 9 og 14, foreslås ophævet. Med det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov foreslås bestemmelserne videreført i barnets lov som § 30 og § 32, stk. 1, nr. 5 og 8. Der er derfor behov for ændring af § 44 c, stk. 2 og 3, således at disse regler fortsat vil gælde, uanset at den forebyggende samtale eller den særlige støtte vil blive givet efter reglerne i barnets lov fremfor efter reglerne i serviceloven. Den foreslåede ændring vil således ikke medføre materielle ændringer.

Der henvises i øvrigt til §§ 30 og 32 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov og til de almindelige bemærkninger, punkt 2.7.2.2 og 2.7.2.3.

Til nr. 4

Det fremgår af § 56 d, stk. 1, i udlændingeloven, at Ankestyrelsens afgørelse i sager om klager over afgørelser truffet af børn og unge-udvalget efter § 56 b, stk. 2, ved henvendelse til Ankestyrelsen inden fire uger efter, at klageren har fået meddelelse om afgørelsen, kan kræves forelagt for retten. Det fremgår videre, at § 169, stk. 2, og §§ 170-172 i serviceloven finder tilsvarende anvendelse, jf. dog § 56 d, stk. 2, i udlændingeloven.

Reglerne i § 169, stk. 2, og §§ 170-172 i serviceloven vedrører domstolsprøvelse, herunder mulighed for at indbringe byrettens afgørelse for landsretten samt beskikkelsen af sagkyndige.

Det foreslås, at henvisningen til § 169, stk. 2, og §§ 170-172 i serviceloven i § 56 d, stk. 1, 2. pkt., i udlændingeloven ændres til § 147, stk. 2, og §§ 148-150 i barnets lov.

Med den foreslåede ændring vil bestemmelserne i § 147, stk. 2, og §§ 148-150 i barnets lov finde anvendelse i sager, hvor Ankestyrelsens afgørelse i sager om klager over afgørelser truffet af børn og unge-udvalget efter § 56 b, stk. 2, i udlændingeloven indbringes for retten.

Den foreslåede ændring er begrundet i, at reguleringen af domstolsprøvelse af børn og unge-udvalgets og Ankestyrelsens afgørelser om bl.a. anbringelse af børn uden for hjemmet uden samtykke i § 169, stk. 2, og §§ 170-172 i serviceloven med lovforslagets § 1, nr. 32, foreslås ophævet. Med det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov foreslås de nævnte bestemmelser videreført i barnets lov som § 147, stk. 2, og §§ 148-150. Der er derfor behov for ændring af § 56 d, stk. 1, 2. pkt., i udlændingeloven, således at de nævnte bestemmelser fortsat vil gælde, uanset at bestemmelserne vil fremgå af barnets lov fremfor af serviceloven. Den foreslåede ændring vil således ikke medføre materielle ændringer.

Der henvises i øvrigt til §§ 147-150 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov og til de almindelige bemærkninger, punkt 2.7.2.2 og 2.7.2.3.

Til nr. 5

Det fremgår af § 62 l, stk. 1, 1. pkt., i udlændingeloven, at børn og unge-udvalget i den kommune, hvor en uledsaget mindreårig udlænding er indkvarteret efter § 42 a, stk. 5, kan træffe afgørelse om, at den mindreårige udlænding, hvis denne er omfattet af § 42 a, stk. 1, 1. pkt., eller stk. 2, skal anbringes på et anbringelsessted efter § 66, stk. 1, i serviceloven. Det følger videre, at det er et krav, at der er en åbenbar risiko for, at den uledsagede mindreårige udlændings sundhed eller udvikling lider alvorlig skade på grund af utilstrækkelig omsorg, behandling, overgreb, kriminell adfærd, misbrugsproblemer eller andre adfærds- eller tilpasningsproblemer. Det fremgår af § 62 l, stk. 1, 3. pkt., i udlændingeloven, at kommunen mod behørig legitimation og uden retskendelse har adgang til et indkvarteringssted efter § 42 a, stk. 5, i udlændingeloven eller et anbringelsessted efter § 66, stk. 1, i serviceloven for at eftersøge og medtage en uledsaget mindreårig udlænding med henblik på fuldbyrdelse af en afgørelse om anbringelse.

Det foreslås, at henvisningerne til § 66, stk. 1, i serviceloven to steder i § 62 l, stk. 1, i udlændingeloven ændres til § 43, stk. 1, i barnets lov.

Med de foreslåede ændringer vil børne- og ungeudvalget for det første kunne træffe afgørelse om anbringelse af en uledsaget mindreårig udlænding på et anbringelsessted efter § 43, stk. 1, i barnets lov, hvis betingelserne i § 62 l, stk. 1, 1. pkt., er opfyldte. For det andet vil kommunen mod behørig legitimation og uden retskendelse have adgang til et anbringelsessted efter § 43, stk. 1, i barnets lov med henblik på fuldbyrdelse af en sådan afgørelse om anbringelse.

De foreslåede ændringer er begrundet i, at bestemmelsen om anbringelsessteder for børn i § 66, stk. 1, i serviceloven med lovforslagets § 1, nr. 14, foreslås ophævet. Med det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov foreslås bestemmelsen videreført i barnets lov som § 43, stk. 1. Der er derfor behov for ændring af § 62 l, stk. 1, i udlændingeloven, således at der for det første fortsat vil kunne ske anbringelse af uledsagede mindreårige udlændinge på anbringelsessteder efter den sociale lovgivning, uanset reglerne vil fremgå af barnets lov fremfor af serviceloven. For det andet er der fortsat behov for, at kommunen mod behørig legitimation og uden retskendelse med henblik på fuldbyrdelse af en afgørelse om anbringelse har adgang til anbringelsessteder, selvom de vil fremgå af barnets lov fremfor af serviceloven. De foreslåede ændringer vil således ikke medføre materielle ændringer.

Der henvises i øvrigt til § 43 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov og til de almindelige bemærkninger, punkt 2.7.2.2 og 2.7.2.3.

Til nr. 6

Det fremgår af § 62 l, stk. 1, i udlændingeloven, at børn og unge-udvalget i den kommune, hvor en uledsaget mindreårig udlænding er indkvarteret efter § 42 a, stk. 5, kan træffe afgørelse om, at den mindreårige udlænding, hvis denne er omfattet af § 42 a, stk. 1, 1. pkt., eller stk. 2, skal anbringes på et anbringelsessted efter § 66, stk. 1, i serviceloven. Det fremgår videre af § 62 l, stk. 6, i udlændingeloven, at hvis den uledsagede mindreårige udlænding meddeles opholdstilladelse gælder afgørelsen efter stk. 1 om anbringelse, indtil der efter reglerne i serviceloven er truffet afgørelse om, hvorvidt anbringelsen skal opretholdes eller ophøre.

Det foreslås, at henvisningen til serviceloven i § 62 l, stk. 6, 1. pkt., i udlændingeloven ændres til barnets lov.

Med den foreslåede ændring vil anbringelsen efter § 62 l, stk. 1, i udlændingeloven af en uledsaget mindreårig udlænding, der er meddelt opholdstilladelse, gælde indtil, der efter reglerne i barnets lov er truffet afgørelse om, hvorvidt anbringelsen skal opretholdes eller ophøre.

Den foreslåede ændringer er begrundet i, at bestemmelserne i serviceloven vedrørende afgørelser om anbringelse med lovforslagets § 1, nr. 14, foreslås ophævet og med det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov foreslås videreført i barnets lov. Der er derfor behov for ændring af § 62 l, stk. 6, 1. pkt., i udlændingeloven, således at anbringelsen af en uledsaget mindreårig udlænding, der er meddelt opholdstilladelse, fortsat gælder, indtil der er truffet afgørelse om ophør af eller fortsat anbringelse efter reglerne i den socialretlige lovgivning. Den foreslåede ændring vil således ikke medføre materielle ændringer.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, punkt 2.7.2.2 og 2.7.2.3.

Til nr. 7

Det fremgår af § 62 l, stk. 1, 3. pkt., i udlændingeloven, der foreslås ændret med lovforslagets § 49, nr. 5, at kommunen mod behørig legitimation og uden retskendelse har adgang til et indkvarteringssted efter § 42 a, stk. 5, i udlændingeloven eller et anbringelsessted efter § 66, stk. 1, i serviceloven for at eftersøge og medtage en uledsaget mindreårig udlænding med henblik på fuldbyrdelse af en afgørelse om anbringelse. Det fremgår af § 62 l, stk. 8, 1. pkt., i udlændingeloven, at politiet yder bistand hertil. Det fremgår videre af § 62 l, stk. 8, 2. pkt., at regler fastsat i medfør af § 64, stk. 5, 2. pkt., i serviceloven finder tilsvarende anvendelse for denne bistand fra politiet. Social- og ældreministeren er efter § 64, stk. 5, 2. pkt., i serviceloven bemyndiget til efter aftale med justitsministeren at fastsætte nærmere regler om politiets bistand til kommunen i forbindelse med fuldbyrdelse af en afgørelse om anbringelse. Bemyndigelsen er ikke på nuværende tidspunkt anvendt.

Det foreslås, at henvisningerne til § 64, stk. 5, 2. pkt., i serviceloven i § 62 l, stk. 1, 3. pkt., i udlændingeloven ændres til § 139, stk. 2, i barnets lov.

Med den foreslåede ændring vil regler fastsat i medfør af § 139, stk. 2, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov finde tilsvarende anvendelse for politiets bistand efter § 62 l, stk. 1.

Den foreslåede ændring er begrundet i, at bemyndigelsen i § 64, stk. 5, 2. pkt., for social- og ældreministeren til efter aftale med justitsministeren at fastsætte regler om politiets bistand til kommunen i forbindelse med fuldbyrdelse af en afgørelse om anbringelse med lovforslagets § 1, nr. 14, foreslås ophævet. Med det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov foreslås bestemmelsen videreført i barnets lov som § 139, stk. 2. Der er derfor behov for ændring af § 62 l, stk. 1, 3. pkt., i udlændingeloven, således at regler fastsat af social- og ældreministeren efter aftale med justitsministeren om politiets bistand ved fuldbyrdelse af afgørelser om anbringelse fortsat finder tilsvarende anvendelse ved fuldbyrdelse af afgørelser om anbringelse efter udlændingeloven. Den foreslåede ændring vil således ikke medføre materielle ændringer.

Der henvises i øvrigt til § 139 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov og til de almindelige bemærkninger, punkt 2.7.2.2 og 2.7.2.3.

Til nr. 8

Det fremgår af § 62 l, stk. 1, i udlændingeloven, der foreslås ændret med lovforslagets § 49, nr. 1 og 5, at børn og unge-udvalget i den kommune, hvor en uledsaget mindreårig udlænding er indkvarteret efter § 42 a, stk. 5, kan træffe afgørelse om, at den mindreårige udlænding, hvis denne er omfattet af § 42 a, stk. 1, 1. pkt., eller stk. 2, skal anbringes på et anbringelsessted efter § 66, stk. 1, i serviceloven. Det fremgår videre af § 62 l, stk. 10, 1. pkt., i udlændingeloven, at kommunalbestyrelsen i den kommune, hvor indkvarteringsstedet ligger, træffer afgørelse om valg af det konkrete anbringelsessted, jf. § 66, stk. 1, i serviceloven.

Det foreslås, at henvisningen til § 66, stk. 1, i serviceloven i § 62 l, stk. 10, 1. pkt., i udlændingeloven ændres til § 43, stk. 1, i barnets lov.

Med den foreslåede ændring vil det være kommunalbestyrelsen i den kommune, hvor indkvarteringsstedet ligger, der træffer afgørelse om valg af konkret anbringelsessted efter § 43, stk. 1, i barnets lov, for en uledsaget mindreårig udlænding, der skal anbringes efter § 62 l, stk. 1, i udlændingeloven.

Den foreslåede ændring er begrundet i, at bestemmelsen i servicelovens § 66, stk. 1, om valg af konkret anbringelsessted for børn med lovforslagets § 1, nr. 14, foreslås ophævet. Med det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov foreslås bestemmelsen videreført i barnets lov som § 43, stk. 1. Der er derfor behov for ændring af § 62 l, stk. 10, 1. pkt., i udlændingeloven, således at det fortsat vil være kommunalbestyrelsen i den kommune, hvor en mindreårig uledsaget udlænding er indkvarteret, der træffer afgørelse om konkret anbringelsessted, hvis udlændingen efter § 62 l, stk. 1, skal anbringes uden for indkvarteringsstedet. Den foreslåede ændring vil således ikke medføre materielle ændringer.

Der henvises i øvrigt til § 43 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov og til de almindelige bemærkninger, punkt 2.7.2.2 og 2.7.2.3.

Til nr. 9

Det fremgår af § 62 m, stk. 1, i udlændingeloven, der foreslås ændret med lovforslagets § 49, nr. 1, at børn og unge-udvalget kan træffe afgørelse om anbringelse af en uledsaget mindreårig udlænding på delvis lukkede døgninstitutioner og delvis lukkede afdelinger efter § 66, stk. 1, nr. 7, i serviceloven, når betingelserne i § 62 m, stk. 2, i udlændingeloven er opfyldt. Det fremgår af § 62 m, stk. 2, 1. pkt., at delvis lukkede døgninstitutioner og delvis lukkede afdelinger på døgninstitutioner for børn og unge mellem 12 og 17 år efter § 66, stk. 1, nr. 7, i serviceloven alene må anvendes, når det er afgørende for den socialpædagogiske behandling at kunne aflåse yderdøre og vinduer i perioder eller at kunne fastholde den uledsagede mindreårige udlænding fysisk.

Det fremgår af § 62 n, stk. 1, i udlændingeloven, der foreslås ændret med lovforslagets § 49, nr. 1, at børn og unge-udvalget kan træffe afgørelse om anbringelse af en uledsaget mindreårig udlænding på sikrede døgninstitutioner efter § 66, stk. 1, nr. 7, i serviceloven, når betingelserne i § 62 n, stk. 2, i udlændingeloven er opfyldt. Det fremgår af § 62 n, stk. 2, at en sikret døgninstitution for børn og unge mellem 12 og 17 år efter §

66, stk. 1, nr. 7, i serviceloven alene må anvendes, hvis der er en åbenbar risiko for, at den uledsagede mindreårige udlændings sundhed eller udvikling lider alvorlig skade på grund af misbrugsproblemer, kriminel adfærd eller andre adfærds- eller tilpænsningsproblemer hos udlændingen, jf. § 62 m, stk. 2, nr. 1-3, i udlændingeloven, og når det er absolut påkrævet for at afværge, at udlændingen skader sig selv eller andre, og risikoen for skade ikke på forsvarlig måde kan afværges ved andre, mere lempelige forholdsregler, det i en indledende iagttagelsesperiode er absolut påkrævet for at tilvejebringe et grundlag for den videre socialpædagogiske behandling eller det på baggrund af den indledende iagttagelsesperiode fastslås, at det er absolut påkrævet, at der iværksættes et længerevarende behandlingsforløb på en sikret afdeling eller døgninstitution.

Det fremgår af § 62 o, stk. 2, i udlændingeloven, at en særligt sikret afdeling for børn og unge mellem 12 og 17 år efter § 66, stk. 1, nr. 7, i serviceloven alene må anvendes for uledsagede mindreårige udlændinge, når der foreligger et grundlag for anbringelse i en sikret døgninstitution efter § 62 n, stk. 2, i udlændingeloven, anbringelse i en sikret døgninstitution ikke er eller vil være tilstrækkelig, idet den uledsagede mindreårige udlænding ved en forudgående særlig voldelig eller psykisk afvigende adfærd har gjort ophold eller fortsat ophold i en sikret afdeling eller døgninstitution uforsvarligt, og der i forhold til den uledsagede mindreårige udlænding med psykisk afvigende adfærd foreligger en skriftlig lægefaglig vurdering af, at udlændingen udviser aktuelle symptomer på en diagnose.

Det foreslås, at henvisningerne til § 66, stk. 1, nr. 7, i serviceloven i § 62 m, stk. 1, § 62 m, stk. 2, 1. pkt., § 62 n, stk. 1 og 2 og § 62 o, stk. 2, i udlændingeloven ændres til § 43, stk. 1, nr. 6, i barnets lov.

Med de foreslåede ændringer vil der fortsat i §§ 62 m, 62 n og 62 o blive henvist til den bestemmelse i den socialretlige lovgivning, der vedrører delvis lukkede døgninstitutioner og afdelinger, sikrede døgninstitutioner og særligt sikrede afdelinger.

De foreslåede ændringer er begrundet i, at bestemmelsen i servicelovens § 66, stk. 1, nr. 7, om delvis lukkede døgninstitutioner og afdelinger, sikrede afdelinger og særligt sikrede afdelinger med lovforslagets § 1, nr. 14, foreslås ophævet. Med det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov foreslås bestemmelsen videreført i barnets lov som § 43, stk. 1, nr. 6, dog således at døgninstitutioner erstattes af børne- og ungehjem, og med en henvisning til § 43, stk. 3, hvorefter børne- og ungehjem kan oprettes og drives som døgninstitutioner, herunder delvis lukkede døgninstitutioner, delvis lukkede afdelinger på døgninstitutioner, sikrede døgninstitutioner og særligt sikrede afdelinger eller som et opholdssted for børn og unge. Der er derfor behov for ændring af § 62 m, stk. 1 og 2, § 62 n, stk. 1 og 2, og § 62 o, stk. 2 i udlændingeloven, således at der i disse bestemmelser fortsat henvises til den bestemmelse i den socialretlige lovgivning, der vedrører delvis lukkede døgninstitutioner og afdelinger, sikrede døgninstitutioner og særligt sikrede afdelinger. De foreslåede ændringer vil således ikke medføre materielle ændringer.

Der henvises i øvrigt til § 43 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov og til de almindelige bemærkninger, punkt 2.7.2.2 og 2.7.2.3.

Til nr. 10

Det fremgår af § 62 x, stk. 1, i udlændingeloven, at hvis en mindreårig udlænding uden lovligt ophold, som er indkvarteret sammen med en forældremyndighedsindehaver eller andre, der er trådt i forældremyndighedsindehaverens sted, og som er omfattet af § 42 a, stk. 1 eller 2, har behov for særlig støtte, og der er begrundet formodning om, at udlændingens behov for særlig støtte ikke kan imødekommes i indkvarteringssystemet, finder §§ 46-48 a, 50-50 b og 51, § 52, stk. 1 og 2, stk. 3, nr. 1-7 og 9, og stk. 4, §§ 53-54 a, § 55, stk. 1-3, § 56, § 58, stk. 1-3 og 5, §§ 59 og 62-63 a, § 63 b, stk. 1, stk. 2, nr. 1-3, og stk. 3-5, §§ 63 c-65, § 66, stk. 1, nr. 1-8, og stk. 2 og 3, §§ 66 a-66 f, 67-68 b og 69-75, kapitel 13, § 101, stk. 10 og 12, § 140, stk. 1-3, 5 og 6, §§ 140 a, 148, 156 og 157, kapitel 30 og § 172 a i serviceloven anvendelse med de fornødne tilpasninger.

§ 46 i serviceloven omhandler formålet med at yde støtte til børn og unge efter loven. Det fremgår af § 46, stk. 1, at formålet med at yde støtte til børn og unge, der har et særligt behov herfor, er at sikre, at disse børn og unge kan opnå de samme muligheder for personlig udvikling, sundhed og et selvstændigt voksenliv som deres jævnaldrende. Støtten skal ydes med henblik på at sikre barnets eller den unges bedste og skal have til formål at sikre kontinuitet i opvæksten og et trygt omsorgsmiljø, der tilbyder nære og stabile relationer til voksne, bl.a. ved at understøtte barnets eller den unges familiermæssige relationer og øvrige netværk, at sikre barnets eller den unges muligheder for personlig udvikling og opbygning af kompetencer til at indgå i sociale relationer og netværk, at understøtte barnets eller den unges skolegang og mulighed for at gennemføre en uddannelse, at fremme barnets eller den unges sundhed og trivsel og at forbedre barnet eller den unge til et selvstændigt voksenliv. Det fremgår videre af § 46, stk. 2, at støtten skal være tidlig og helhedsorienteret, så problemer så vidt muligt kan forebygges og afhjælpes i hjemmet eller i det nære miljø. Støtten skal i hvert enkelt tilfælde tilrettelægges på baggrund af en konkret vurdering af det enkelte barns eller den enkelte unges og familiens forhold. Endelig fremgår det af § 46, stk. 3, at støtten skal bygge på barnets eller den unges egne ressourcer, og barnets eller den unges synspunkter altid skal inddrages med passende vægt i overensstemmelse med alder og modenhed. Barnets eller den unges vanskeligheder skal så vidt muligt løses i samarbejde med familien og med dennes medvirken. Hvis dette ikke er muligt, skal foranstaltningens baggrund, formål og indhold tydeliggøres for forældremyndighedsindehaveren og for barnet eller den unge.

I forlængelse heraf fremgår det af § 47, at kommunalbestyrelsen skal overveje, hvordan der kan ske en systematisk inddragelse af familie og netværk.

Det fremgår af § 48, stk. 1, at der inden der træffes afgørelse efter §§ 51, 52, 56, 57 a, 57 b, 58, 62 og 63, § 65, stk. 2 og 3, og §§ 68-71 og 75, skal finde en samtale sted med barnet eller den unge herom. Samtalen kan undlades, hvis der umiddelbart forinden er gennemført en samtale med barnet eller den unge ved gennemførelse af en børnefaglig undersøgelse, jf. § 50, eller en ungefaglig undersøgelse, jf. § 31 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet. Samtalen kan finde sted uden samtykke fra forældremyndighedsindehaver og uden dennes tilstedeværelse, når hensynet til barnets eller den unges bedste taler herfor. Det fremgår videre af § 48, stk. 2, at samtalen kan undlades, i det omfang barnets modenhed eller sagens karakter i afgørende grad taler imod samtaltens gennemførelse. Kan samtalen ikke gennemføres, skal barnets holdning til den påtænkte afgørelse søges tilvejebragt.

Det fremgår af § 48 a, stk. 1, at et barn eller en ung, hvis sag behandles efter denne lov, har på ethvert tidspunkt af sagens behandling ret til at lade sig bistå af andre. Det fremgår dog af stk. 2, at stk. 1 ikke finder anvendelse, hvis myndigheden træffer afgø-

relse om, at barnets eller den unges interesse i at kunne lade sig bistå bør vige for væsentlige hensyn til offentlige eller private interesser, eller hvor andet er fastsat ved lov. Myndigheden kan endvidere træffe afgørelse om at tilsidesætte barnets eller den unges valg af bisidder, hvis der er bestemte grunde til at antage, at bisidderen vil varetage andre interesser end barnets eller den unges. Det fremgår videre af stk. 3, at myndigheden kan træffe afgørelse om at udelukke en bisidder helt eller delvis fra et møde, hvis det skønnes af betydning for at få barnets eller den unges uforbeholdne mening belyst. Endelig fremgår det af stk. 4, at en bisidder for et barn eller en ung skal være fyldt 15 år og er omfattet af straffelovens § 152 om tavshedspligt.

§ 50 i serviceloven handler om den børnefaglige undersøgelse. Det fremgår af bestemmelsens stk. 1, at hvis det må antages, at et barn eller en ung trænger til særlig støtte, herunder på grund af nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne, skal kommunalbestyrelsen undersøge barnets eller den unges forhold. Undersøgelsen, der betegnes som en børnefaglig undersøgelse, gennemføres så vidt muligt i samarbejde med forældremyndighedsindehaveren og den unge, der er fyldt 15 år. Undersøgelsen skal gennemføres så skånsomt, som forholdene tillader, og må ikke være mere omfattende, end formålet tilsiger. Det fremgår videre af stk. 2, at kommunalbestyrelsens undersøgelse skal anlægge en helhedsbetragtning, der medmindre konkrete forhold betyder, at et eller flere af nedenstående numre ikke er relevante i forhold til det pågældende barn eller den unge, skal omfatte barnets eller den unges udvikling og adfærd, familieforhold, skoleforhold, sundhedsforhold, fritidsforhold og venskaber og andre relevante forhold. Af stk. 3 fremgår, at der som led i undersøgelsen skal finde en samtale sted med barnet eller den unge. Samtalen kan undlades, i det omfang barnets eller den unges modenhed eller sagens karakter i afgørende grad taler imod samtalens gennemførelse. Kan samtalen ikke gennemføres, skal oplysninger om barnets eller den unges synspunkter søges tilvejebragt. Samtalen kan finde sted uden samtykke fra forældremyndighedens indehaver og uden dennes tilstedeværelse, når hensynet til barnets eller den unges bedste taler herfor. Af stk. 4 fremgår, at kommunalbestyrelsen i sin undersøgelse skal afdække ressourcer og problemer hos barnet, familien og netværket. For unge, der er fyldt 15 år, skal undersøgelsen afdække de særlige forhold, der skal indgå ved valg af indsats for denne aldersgruppe, jf. §§ 52, 76 og 76 a. Af stk. 5 fremgår, at kommunalbestyrelsen som led i undersøgelsen skal inddrage de fagfolk, som allerede har viden om barnets eller den unges og familiens forhold. Dette kan ske ved at inddrage sundhedsplejersker, pædagoger, psykologer, lærere eller andre. Hvis det er nødvendigt, skal kommunen lade barnet eller den unge undersøge af en læge eller en autoriseret psykolog. Iværksætter kommunen en psykologisk undersøgelse af forældremyndighedsindehaveren, skal undersøgelsen foretages af en autoriseret psykolog. Af stk. 6 fremgår, at undersøgelsen skal resultere i en begrundet stillingtagen til, om der er grundlag for at iværksætte foranstaltninger, og i bekræftende fald af hvilken art disse bør være. Hvis der er iværksat foranstaltninger sideløbende med, at undersøgelsen gennemføres, jf. § 52, stk. 2, skal der desuden tages stilling til, om disse foranstaltninger skal videreføres. Der skal være oplysninger om, hvordan forældremyndighedsindehaveren og barnet eller den unge stiller sig til foranstaltningerne, og om de forhold i familien eller i dennes omgivelser, som kan bidrage til at klare vanskelighederne. Efter stk. 7 skal undersøgelsen afsluttes senest fire måneder efter, at kommunalbestyrelsen bliver opmærksom på, at et barn eller en ung kan have behov for særlig støtte. Hvis undersøgelsen undtagelsesvis ikke kan afsluttes inden fire måneder, skal kommunalbestyrelsen udarbejde en foreløbig vurdering og snarest herefter afslutte undersøgelsen. Af stk. 8 fremgår, at kommunalbestyrelsen i forbindelse med undersøgelsen skal vurdere, om der skal foretages en undersøgelse af eventuelle andre børn i familien. En undersøgelse kan gennemføres som én samlet undersøgelse for flere børn i familien, dog således at der tages højde for børnenes individuelle forhold. Af stk. 9 fremgår, at hvis det må antages, at

der kan opstå et behov for særlig støtte til et barn umiddelbart efter fødslen, skal kommunen undersøge de vordende forældres forhold nærmere. Undersøgelsen gennemføres så vidt muligt i samarbejde med de vordende forældre. Stk. 4-8 finder anvendelse ved afgørelsen.

Det fremgår af § 50 a, at kommunalbestyrelserne i hver region skal oprette et børnehus i hver region til undersøgelse af et barns eller en ungs forhold, når barnet eller den unge har været udsat for overgreb, eller ved mistanke herom. Efter bestemmelsens stk. 2 kan social- og ældreministeren fastsætte nærmere regler om børnehusesnes indretning, drift, finansiering og opgaver m.v.

Det fremgår i forlængelse heraf af § 50 b, at når et barn eller en ung har været udsat for overgreb, eller ved mistanke herom, skal kommunalbestyrelsen til brug for den børnefaglige undersøgelse efter § 50 benytte det børnehus, som kommunen er tilknyttet.

Det fremgår af § 51, at når det må anses for nødvendigt for at afgøre, om der er åbenbar risiko for alvorlig skade på et barns eller en ungs sundhed eller udvikling, kan børn og unge-udvalget uden samtykke fra forældremyndighedsindehaveren og den unge, der er fyldt 15 år, beslutte at gennemføre undersøgelsen under ophold på en institution eller indlæggelse på sygehus, herunder psykiatrisk afdeling. En sådan undersøgelse skal være afsluttet inden to måneder efter børn og unge-udvalgets afgørelse. Det fremgår videre af bestemmelsens stk. 2, at når det må anses for nødvendigt for at afgøre, om der er åbenbar risiko for alvorlig skade på et barns eller en ungs sundhed eller udvikling, kan børn og unge-udvalget uden samtykke fra forældremyndighedsindehaveren og den unge, der er fyldt 15 år, beslutte at gennemføre undersøgelsen ved benyttelse af det børnehus, som kommunen er tilknyttet. Efter stk. 3 kan en afgørelse efter bestemmelsens stk. 1 og 2 træffes foreløbigt efter reglerne i § 75, når betingelserne herfor er opfyldt.

Det fremgår af § 52, stk. 1, at kommunalbestyrelsen skal træffe afgørelse om foranstaltninger efter § 52, stk. 3, når det må anses for at være af væsentlig betydning af hensyn til et barns eller en ungs særlige behov for støtte, jf. dog § 54, stk. 3, i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet. Kommunalbestyrelsen skal vælge den eller de foranstaltninger, som bedst kan løse de problemer og behov, der er afdækket gennem den børnefaglige undersøgelse efter § 50. Afgørelsen træffes med samtykke fra forældremyndighedsindehaveren, jf. dog §§ 56, 57 a, 57 b og 58, § 68, stk. 2 og 3, og § 68 a. En afgørelse efter stk. 3, nr. 7, kræver tillige samtykke fra den unge, der er fyldt 15 år. Efter bestemmelsens stk. 2, kan støtte efter bestemmelsens stk. 3 kun iværksættes efter gennemførelse af en børnefaglig undersøgelse efter § 50 eller en ungefaglig undersøgelse efter § 31 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet. Hvis særlige forhold taler herfor, kan der dog iværksættes foreløbig eller akut støtte efter stk. 3 sideløbende med undersøgelsen. Af § 52, stk. 3, nr. 1-7 og 9, fremgår, at kommunalbestyrelsen kan iværksætte hjælp inden for følgende typer af tilbud: 1) Ophold i dagtilbud, fritidshjem, ungdomsklub, uddannelsessted el.lign.; 2) Praktisk, pædagogisk eller anden støtte i hjemmet; 3) Familiebehandling eller behandling af barnets eller den unges problemer; 4) Døgnophold, jf. § 55, for både forældremyndighedsindehaveren, barnet eller den unge og andre medlemmer af familien i en almen plejefamilie, i en forstærket plejefamilie, i en specialiseret plejefamilie, på et opholdssted eller på en døgninstitution, jf. § 66, stk. 1, nr. 1-3, 6 og 7, eller i et botilbud, jf. § 107; 5) Aflastningsordning, jf. § 55, i en almen plejefamilie, i en forstærket plejefamilie, i en specialiseret plejefamilie eller i en netværksplejefamilie, på et opholdssted eller på en døgninstitution, jf. § 66, stk. 1, nr. 1-4, 6 og 7; 6) Udpegning af en fast kontaktperson for barnet eller den unge eller

for hele familien; 7) Anbringelse af barnet eller den unge uden for hjemmet på et anbringelsessted, jf. § 66; og 9) Anden hjælp, der har til formål at yde rådgivning, behandling og praktisk og pædagogisk støtte. Af § 52, stk. 4, fremgår, at kommunalbestyrelsen under en graviditet skal træffe afgørelse om foranstaltninger efter stk. 3, nr. 2, 3, 4, 6 eller 9, og § 52 a, når det må anses for at være af væsentlig betydning af hensyn til barnets særlige behov for støtte efter fødslen. Afgørelsen træffes med samtykke fra forældrene. § 52, stk. 2, finder anvendelse ved afgørelsen.

Det fremgår af § 53, at samtykke fra forældremyndighedens indehaver og den unge, der er fyldt 15 år, til en afgørelse efter § 52, stk. 3, nr. 7, skal omfatte formålet med anbringelsen, jf. § 140, stk. 2, 1. pkt.

Det fremgår af § 54, stk. 1, at kommunalbestyrelsen skal tilbyde forældremyndighedsindehaveren en støtteperson i forbindelse med barnets eller den unges anbringelse uden for hjemmet, jf. § 52, stk. 3, nr. 7. Det fremgår videre af § 54, stk. 2, at kommunalbestyrelsen under barnets eller den unges anbringelse uden for hjemmet efter § 52, stk. 3, nr. 7, skal træffe afgørelse om støtte til forældrene efter stk. 1, efter § 52, stk. 3, eller efter anden lovgivning. Støtten skal så vidt muligt medvirke til at løse de problemer, som har været årsag til anbringelsen med henblik på at støtte forældrene i at varetage omsorgen for barnet eller den unge ved en eventuel hjemgivelse eller i samvær med barnet eller den unge under anbringelsen. Kommunalbestyrelsen skal fastsætte en særskilt plan for støtten til forældrene. Det fremgår videre af § 54, stk. 3, at kommunalbestyrelsen kan beslutte, at kravet om den særskilte plan for støtten til forældrene i stk. 2, kan fraviges, og at forældrene i stedet tilbydes en helhedsorienteret plan for en eller begge forældre, når der er tale om forældre med komplekse og sammensatte problemer, hvor der kan eller skal udarbejdes flere planer for indsatserne, og hvor der er et koordinationsbehov forbundet hermed. Forældrene skal give samtykke til, at den særskilte plan erstattes af en helhedsorienteret plan.

Det fremgår af § 54 a, at kommunalbestyrelsen skal tilknytte en koordinator til unge, der er idømt en sanktion efter straffelovens § 74 a. Koordinatoren skal være tilknyttet gennem hele forløbet og være den unges rådgiver, sikre sammenhængen i faserne og afholde møder med den unge, forældrene og andre relevante parter med henblik på at fastholde de målsætninger, der er fastlagt i handleplanen efter § 140.

Det fremgår af § 55, stk. 1, at under et døgnophold efter § 52, stk. 3, nr. 4, 5 og 7, modtager barnet, den unge eller de vordende forældre omsorg, personlig støtte, socialpædagogisk rådgivning og behandling. Ved særlige behov kan der endvidere foretages undersøgelser og observation samt ydes terapi eller anden behandling. Det følger videre af bestemmelsens stk. 2, at et aflastningsophold, som ydes under et døgnophold, indgår som en ydelse efter stk. 1. Det fremgår endeligt af bestemmelsens stk. 3, at hjælp efter stk. 1 kan ydes af det sted, hvor barnet, den unge eller de vordende forældre har døgnophold, eller på anden måde.

Det fremgår af § 56, at afgørelse efter § 52, stk. 3, nr. 1 og 3, for så vidt angår behandling af barnets eller den unges problemer, og nr. 6, jf. § 52, stk. 1, kan træffes, selv om forældremyndighedens indehaver ikke ønsker foranstaltningen iværksat, når det må anses for at være af væsentlig betydning af hensyn til barnets eller den unges særlige behov for støtte, og når formålet med foranstaltningen skønnes at kunne opnås uanset det manglende samtykke.

Det fremgår af § 58, stk. 1, at hvis der er en åbenbar risiko for, at barnets eller den unges sundhed eller udvikling lider alvorlig skade på grund af utilstrækkelig omsorg for

eller behandling af barnet eller den unge, overgreb, som barnet eller den unge har været udsat for, misbrugsproblemer, kriminel adfærd eller andre svære sociale vanskeligheder hos barnet eller den unge eller andre adfærds eller tilpasningsproblemer hos barnet eller den unge, kan børn og unge-udvalget uden samtykke fra forældremyndighedens indehaver og den unge, der er fyldt 15 år, træffe afgørelse om, at barnet eller den unge anbringes uden for hjemmet efter § 52, stk. 3, nr. 7. Der kan kun træffes en sådan afgørelse, når der er begrundet formodning om, at problemerne ikke kan løses under barnets eller den unges fortsatte ophold i hjemmet. Det fremgår af § 58, stk. 2, at når hensynet til barnet eller den unge på afgørende måde taler for det, kan børn og unge-udvalget beslutte, at barnet eller den unge skal anbringes uden for hjemmet efter stk. 1, selv om forældremyndighedens indehaver og den unge giver samtykke til anbringelse efter § 52, stk. 3, nr. 7. Af bestemmelsens stk. 3, fremgår, at såfremt en ung, der er fyldt 15 år, erklærer sig enig i anbringelsen, kan børn og unge-udvalget uanset betingelserne i stk. 1 træffe afgørelse om at anbringe den unge uden for hjemmet, jf. § 52, stk. 3, nr. 7, når anbringelsen må anses for at være af væsentlig betydning af hensyn til den unges særlige behov og problemerne ikke kan løses under den unges fortsatte ophold i hjemmet. Af stk. 5 fremgår, at afgørelser efter stk. 1-3 kan træffes foreløbigt efter reglerne i § 75, når betingelserne herfor er opfyldt.

Det fremgår af § 59, en indstilling om anbringelse uden for hjemmet efter § 58 skal omfatte for det første den børnefaglige undersøgelse efter § 50, herunder beskrivelsen af, at betingelserne i § 58 anses for opfyldt, og af de ressourcer hos barnet, familien og netværket, som kan bidrage til at klare vanskelighederne under anbringelsen, jf. § 50, stk. 6. For det andet en vurdering af forældremyndighedsindehaverens kompetencer til at varetage omsorgen for barnet eller den unge og tage hånd om barnets eller den unges særlige behov, herunder med hjælp og støtte efter denne lov eller anden relevant lovgivning. For det tredje den handleplan for anbringelsen efter § 140, herunder den støtte og de initiativer, som er påtænkt for barnet eller den unge og dennes familie under anbringelsen uden for hjemmet og i tiden derefter. For det fjerde barnets eller den unges holdning til den påtænkte foranstaltning.

Det fremgår af § 62, stk. 1, at hvis barnet eller den unge ikke har været anbragt uden for hjemmet inden for det seneste år før datoen for den aktuelle anbringelse, forudsætter opretholdelse af en foranstaltning efter § 58 ud over et år fra børn og unge-udvalgets afgørelse fornyet afgørelse i udvalget. Det fremgår af § 62, stk. 2, at hvis barnet eller den unge har været anbragt uden for hjemmet inden for det seneste år før datoen for den aktuelle anbringelse, forudsætter opretholdelse af en foranstaltning efter § 58 ud over to år fra børn og unge-udvalgets afgørelse fornyet afgørelse i udvalget. Det fremgår af bestemmelsens stk. 3, at hvis sagen efter stk. 1 og 2 er indbragt for Ankestyrelsen eller forelagt domstolene, regnes fristen fra den endelige afgørelse eller dom. Uanset bestemmelsen i stk. 1 og 2 kan børn og unge-udvalget, Ankestyrelsen eller retten fastsætte en kortere frist for fornyet behandling i udvalget. Det fremgår af § 62, stk. 4, at børn og unge-udvalget ved afgørelser efter § 58 undtagelsesvist kan fastsætte en længere frist end nævnt i stk. 1-3, når de forhold, der ligger til grund for afgørelsen, med overvejende sandsynlighed må antages at vedvare ud over fristen. Samme beføjelser har Ankestyrelsen og retten. Det fremgår af § 62, stk. 5, at børn og unge-udvalget i særlige tilfælde kan træffe afgørelse om, at en anbringelse uden for hjemmet efter § 58 af et barn, der ikke er fyldt 1 år, skal gælde i tre år, hvis det er overvejende sandsynligt, at de forhold, der begrunder anbringelsen, vil være til stede i denne periode. De samme beføjelser har Ankestyrelsen og retten. Endelig fremgår det af § 62, stk. 6, at bestemmelserne i stk. 1-5 finder tilsvarende anvendelse ved afgørelser, som Ankestyrelsen træffer efter § 65, stk. 3.

Det fremgår af § 63, stk. 1, at hvis forældremyndighedsindehaveren undlader at lade et barn eller en ung undersøge eller behandle for en livstruende sygdom eller en sygdom, der udsætter barnet eller den unge for betydelig og varigt nedsat funktionsevne, kan børn og unge-udvalget træffe afgørelse om at gennemføre undersøgelsen eller behandlingen. Det fremgår af bestemmelsens stk. 2, at en sådan afgørelse kan træffes foreløbigt efter reglerne i § 75, når betingelserne herfor er opfyldt.

§ 63 a omhandler anbringelse på delvis lukkede døgninstitutioner og delvis lukkede afdelinger på døgninstitutioner. Det fremgår af bestemmelsens stk. 1, at børn og unge-udvalget kan træffe afgørelse om anbringelse på delvis lukkede døgninstitutioner og delvis lukkede afdelinger på døgninstitutioner, når betingelserne i bestemmelsens stk. 2 er opfyldt. Af § 63 a, stk. 2, fremgår, at delvis lukkede døgninstitutioner og delvis lukkede afdelinger på døgninstitutioner for børn og unge mellem 12 og 17 år efter § 66, stk. 1, nr. 7, alene må anvendes, når det er afgørende for den socialpædagogiske behandling at kunne aflåse yderdøre og vinduer i perioder eller at kunne fastholde barnet eller den unge fysisk. Der skal endvidere være risiko for, at barnets eller den unges sundhed eller udvikling lider alvorlig skade på grund af kriminel adfærd hos barnet eller den unge, misbrugsproblemer hos barnet eller den unge eller andre adfærds- eller tilpasningsproblemer hos barnet eller den unge. Af § 63 a, stk. 3, fremgår, at kommunalbestyrelsen træffer afgørelse om de nærmere rammer og vilkår for tilbageholdelse og fastholdelse under den konkrete anbringelse på en delvis lukket døgninstitution eller delvis lukket afdeling på en døgninstitution, jf. §§ 12 og 13 i lov om voksenansvar for anbragte børn og unge. Af § 63 a, stk. 4, fremgår, at social- og ældreministeren kan fastsætte nærmere regler om anvendelsen af og forholdene under en anbringelse på delvis lukkede døgninstitutioner og delvis lukkede afdelinger på døgninstitutioner, og at børn og unge-udvalget kan træffe afgørelse om at dispensere fra aldersgrænsen i stk. 2 i særlige situationer i forhold til børn under 12 år.

§ 63 b i serviceloven omhandler anbringelse på sikrede døgninstitutioner. Det fremgår af § 63 b, stk. 1, at børn og unge-udvalget kan træffe afgørelse om at anbringe børn og unge mellem 12 og 17 år på sikrede døgninstitutioner, jf. § 52, stk. 3, nr. 7, jf. § 52, stk. 1, og § 58, når betingelserne i stk. 2, nr. 1-3, er opfyldt. Af stk. 2, nr. 1-3 fremgår, at en sikret døgninstitution efter § 66, stk. 1, nr. 7, alene må anvendes til børn og unge, når det er absolut påkrævet for at afværge, at barnet eller den unge skader sig selv eller andre, og risikoen for skade ikke på forsvarlig måde kan afværges ved andre mere lempelege forholdsregler, det i en indledende iagttagelsesperiode er absolut påkrævet for at tilvejebringe et grundlag for den videre socialpædagogiske behandling, eller det på baggrund af den indledende iagttagelsesperiode fastslås, at det er absolut påkrævet, at der iværksættes et længerevarende behandlingsforløb på en sikret afdeling eller døgninstitution. Af § 63 b, stk. 3, fremgår, at hvis betingelserne i stk. 2, nr. 1-3, er opfyldt for et barn eller en ung, der er fyldt 15 år, og som er anbragt på en åben døgninstitution, jf. § 66, stk. 1, nr. 7, hvortil der også er knyttet en sikret døgninstitution, kan lederen af den åbne døgninstitution eller dennes stedfortræder, uanset hvilket anbringelsesgrundlag der ligger til grund for anbringelsen uden for hjemmet, træffe midlertidig beslutning om overførsel til den sikrede døgninstitution. Overførslen kan iværksættes straks. Beslutningen herom skal straks forelægges børn og unge-udvalget i opholdskommunen til afgørelse. Det fremgår af § 63 b, stk. 4, at kommunalbestyrelsen træffer afgørelse om de nærmere rammer og vilkår under den konkrete anbringelse på en sikret døgninstitution. Endelig fremgår det af bestemmelsens stk. 5, at social- og ældreministeren kan fastsætte nærmere regler om anvendelsen af sikrede døgninstitutioner, herunder om kommunalbestyrelsens adgang til at fastsætte de nærmere rammer og vilkår for den konkrete anbringelse, og at børn og unge-udvalget kan træffe afgørelse

om at dispensere fra aldersgrænsen i stk. 1 i særlige situationer i forhold til børn under 12 år.

§ 63 c omhandler anbringelse på en særligt sikret afdeling. Det fremgår af bestemmelsens stk. 1, at børn og unge-udvalget kan træffe afgørelse om at anbringe børn og unge mellem 12 og 17 år på særligt sikrede afdelinger, når betingelserne i stk. 2 er opfyldt. Af stk. 2 fremgår, at en særligt sikret afdeling alene må anvendes til børn og unge, når 1) der foreligger et grundlag for anbringelse i en sikret døgninstitution efter § 63 b, stk. 2, 2) anbringelse i en sikret døgninstitution ikke er eller vil være tilstrækkelig, idet barnet eller den unge ved en forudgående særlig voldelig eller psykisk afvigende adfærd har gjort ophold eller fortsat ophold i en sikret afdeling eller døgninstitution uforsvarligt, og 3) der i forhold til barnet eller den unge med psykisk afvigende adfærd foreligger en skriftlig lægefaglig vurdering af, at barnet eller den unge udviser aktuelle symptomer på en diagnose. Det fremgår af § 63 c, stk. 3, at hvis betingelserne i stk. 2 eller § 17, stk. 1, i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet er opfyldt for et barn eller en ung, der er fyldt 15 år, kan lederen af en sikret døgninstitution eller dennes stedfortræder, uafhængigt af om der på den sikrede døgninstitution er en særligt sikret afdeling, træffe midlertidig beslutning om overførsel til en særligt sikret afdeling. Beslutningen herom skal straks forelægges børn og unge-udvalget i opholdskommunen til afgørelse. Af § 63 c, stk. 4, fremgår, at kommunalbestyrelsen træffer afgørelse om de nærmere rammer og vilkår under den konkrete anbringelse på en særligt sikret afdeling. Endelig fremgår af § 63 c, stk. 5, at social- og ældreministeren kan fastsætte nærmere regler om forholdene på og anvendelsen af særligt sikrede afdelinger, herunder om kommunalbestyrelsens adgang til at fastsætte de nærmere rammer og vilkår for den konkrete anbringelse samt om orientering af forældremyndighedens indehaver.

Det fremgår af § 64, stk. 1, at kommunalbestyrelsen har ansvaret for, at afgørelser efter §§ 51, 57 b, 58 og 63, § 68, stk. 2, § 68 a og § 69, stk. 3, i serviceloven og efter § 12, § 13, stk. 3 og 4, § 14, stk. 2-4, § 24, stk. 1, jf. § 14, og § 32 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet fuldbyrdes. Det fremgår videre af § 64, stk. 2, at kommunen mod behørig legitimation og uden retskendelse har adgang til forældremyndighedens indehavers bolig, rum eller gemmer for at eftersøge og medtage et barn eller en ung med henblik på at fuldbyrde de afgørelser, der er nævnt i stk. 1. Kommunen kan hente og bringe barnet eller den unge til stedet, hvor børne- og ungepålægget skal opfyldes, med henblik på at fuldbyrde afgørelser efter § 57 b eller stedet, hvor en straksreaktion, jf. § 12 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet, eller et forbedringsforløb, jf. § 13, stk. 3 eller 4, i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet, skal gennemføres. Det fremgår af § 64, stk. 3, at kommunen mod behørig legitimation og uden retskendelse har adgang til et anbringelsessted efter § 66, stk. 1, for at eftersøge og medtage et barn eller en ung med henblik på at fuldbyrde en afgørelse efter § 69, stk. 3, eller efter § 24, stk. 1, jf. § 14, i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet. Det fremgår videre af § 64, stk. 4, at kommunalbestyrelsen kan træffe afgørelse om, at kommunen mod behørig legitimation og uden retskendelse har adgang til forældremyndighedens indehavers bolig og rum, når adgangen til hjemmet sker som led i den børnefaglige undersøgelse efter § 50 eller den ungefaglige undersøgelse efter § 31 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet og må anses for nødvendig for at afgøre, om der er åbenbar risiko for alvorlig skade på et barns eller en ungs sundhed eller udvikling, og forældrene har modarbejdet, at en vurdering af barnets eller den unges støttebehov kan gennemføres med andre mere lempelige foranstaltninger. Det fremgår af § 64, stk. 5, at politiet yder bistand til kommunen ved udøvelsen af beføjelser efter stk. 2-4. Social- og ældreministeren fastsætter efter aftale med justitsministeren nærmere regler i en bekendtgørelse om politiets bistand til kommunen. Af § 64, stk. 6, fremgår, at fuldbyrdelse af afgørelser omfattet af stk. 1 skal ske så skånsomt, som omstændighederne tillader, og med

henblik på at sikre barnets eller den unges bedste. Kommunen skal afsøge mulighederne for at opnå forældremyndighedsindehaverens, barnets eller den unges og eventuelt andre familiemedlemmers eller netværkets frivillige medvirken til afgørelsens fuldbyrdelse, medmindre hensynet til barnets eller den unges behov i afgørende grad taler imod. Det fremgår af § 64, stk. 7, at fuldbyrdelse af en afgørelse, jf. stk. 3, hvor politiet yder bistand til kommunen efter stk. 5, skal registreres og indberettes af kommunen til Ankestyrelsen. Der udarbejdes årligt en rapport over anvendelsen af bestemmelsen. Endelig fremgår af § 64, stk. 8, at kommunalbestyrelsens afgørelser efter stk. 4 skal registreres og indberettes af kommunen til Ankestyrelsen. Der udarbejdes årligt en rapport over anvendelsen af bestemmelsen.

Af § 65 fremgår, at Ankestyrelsen af egen drift kan tage sager om særlig støtte til børn og unge op, når det må antages, at en kommunalbestyrelse i en konkret sag ikke har foretaget de fornødne sagsbehandlingsskridt eller ikke har truffet de fornødne afgørelser i overensstemmelse med barnets eller den unges bedste, jf. dog stk. 6. Ankestyrelsen kan da pålægge kommunalbestyrelsen at foretage de fornødne sagsbehandlingsskridt eller at træffe de fornødne afgørelser. Af bestemmelsens stk. 2 fremgår, at hvis der er behov for foranstaltninger efter §§ 52 eller 52 a og kommunalbestyrelsen undlader at iværksætte disse i fornødent omfang, kan Ankestyrelsen selv træffe en foreløbig afgørelse om foranstaltninger. Ankestyrelsen kan dog ikke træffe en foreløbig afgørelse efter § 52, stk. 3, nr. 7, når afgørelsen vedrører et barn eller en ung i et forbedringsforløb efter §§ 13 og 14 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet. Ankestyrelsen skal orientere Ungdomskriminalitetsnævnet om tilfælde omfattet af 2. pkt. og om afgørelser efter 1. pkt., når afgørelsen vedrører et barn eller en ung, der er i et forbedringsforløb, jf. §§ 13 og 14 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet. Efter stk. 3 kan Ankestyrelsen endvidere selv træffe afgørelse efter §§ 51, 58, 63, 68 a og 71. Det fremgår af § 65, stk. 4, at Ankestyrelsen kan pålægge kommunalbestyrelsen at gennemføre afgørelser efter stk. 1-3 og desuden kan bestemme, at afgørelserne skal gennemføres inden for en nærmere angivet tidsfrist, når det må anses for nødvendigt af hensyn til barnets eller den unges bedste. Det fremgår af stk. 5, at hvis borgere, fagpersoner eller andre har grund til at antage, at kommunalbestyrelsen ikke har foretaget eller truffet de i loven foreskrevne fornødne sagsbehandlingsskridt eller afgørelser i overensstemmelse med barnets eller den unges bedste, kan disse underrette Ankestyrelsen. Ankestyrelsen vurderer herefter, om der er grundlag for at tage sagen op efter stk. 1. Endelig fremgår det af § 65, stk. 6, at Ankestyrelsen ikke kan træffe afgørelse efter stk. 1 og 3 i sager om et barn eller en ung, der er pålagt en straksreaktion, jf. § 12 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet, eller er i et forbedringsforløb, jf. §§ 13 og 14 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet. I sager omfattet af 1. pkt. kan Ankestyrelsen træffe afgørelse om at pålægge kommunalbestyrelsen at forelægge sagen for Ungdomskriminalitetsnævnet. Ankestyrelsen skal orientere Ungdomskriminalitetsnævnet om afgørelser efter 2. pkt.

Det fremgår af § 66, stk. 1, nr. 1-8, at anbringelsessteder for børn og unge kan være almene plejefamilier, forstærkede plejefamilier, specialiserede plejefamilier, netværksplejefamilier, egne værelser, kollegier eller kollegielignende opholdssteder, opholdssteder for børn og unge, døgninstitutioner, herunder delvis lukkede døgninstitutioner og delvis lukkede afdelinger på døgninstitutioner samt sikrede døgninstitutioner og særligt sikrede afdelinger eller pladser på efterskoler, frie fagskoler og frie grundskoler med kostafdeling. Det fremgår af § 66, stk. 2, at det er en betingelse for, at der kan træffes afgørelse om anbringelse af børn og unge efter § 52, stk. 3, nr. 4, 5 eller 7, eller efter § 19, stk. 1, i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet i et anbringelsessted, at anbringelsesstedet er godkendt efter § 66 b, stk. 1, § 66 e, stk. 1, eller § 66 f, stk. 1, eller efter § 5 i lov om socialtilsyn. Af § 66, stk. 3, fremgår, at døgninstitutioner kan oprettes

og drives af kommuner, eller af regioner, eller som selvejende institutioner, som kommunalbestyrelsen eller regionsrådet indgår aftale med.

§ 66 a omhandler plejefamilier. Det fremgår af bestemmelsen, at ved anbringelse af et barn eller en ung i en plejefamilie skal kommunalbestyrelsen vælge den plejefamilie, der imødekommer barnets eller den unges behov for støtte. Kommunalbestyrelsen kan vælge en netværksplejefamilie eller en af følgende plejefamilietyper: 1) Almene plejefamilier: familier, der er godkendt til at varetage omsorgen og sikre udvikling og trivsel for børn og unge med lette til moderate støttebehov; 2) Forstærkede plejefamilier: familier, der er godkendt til at varetage omsorgen og sikre udvikling og trivsel for børn og unge med moderate til svære støttebehov; eller 3) Specialiserede plejefamilier: familier, der er godkendt til at varetage omsorgen og sikre udvikling og trivsel for børn og unge med svære støttebehov.

§ 66 b omhandler netværksplejefamilier. Det fremgår af bestemmelsens stk. 1, at netværksplejefamilier skal være godkendt som konkret egnede i forhold til et bestemt barn eller en bestemt ung af kommunalbestyrelsen i den anbringende kommune. Det følger videre af stk. 2, at den kommunalbestyrelse, der godkender netværksplejefamilien som konkret egnet, i forbindelse med godkendelsen skal tilbyde plejefamilien et grundkursus i at være plejefamilie. Det fremgår af stk. 3, at afgørelser om godkendelse som netværksplejefamilie for et bestemt barn eller en bestemt ung ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed. Af stk. 4 fremgår, at den kommunalbestyrelse, der har godkendt netværksplejefamilien, ud over godtgørelse for kost og logi efter § 55, stk. 4, skal dække netværksplejefamiliens øvrige og ekstraordinære omkostninger ved at have barnet eller den unge boende. Op til 20.000 kr. pr. barn eller ung årligt kan dækkes som øvrige omkostninger uden forevisning af dokumentation. Netværksplejefamilier kan efter en konkret vurdering desuden få hel eller delvis hjælp til dækning af tabt arbejdsfortjeneste. Endvidere følger det af stk. 5, at afgørelser om dækning af øvrige og ekstraordinære omkostninger og om dækning af tabt arbejdsfortjeneste kan påklages efter reglerne i kapitel 10 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område. Af stk. 6 fremgår, at en familie, der har haft et barn midlertidigt placeret efter § 32 a i adoptionsloven, kan godkendes som netværksplejefamilie for barnet, hvis retten ophæver Ankestyrelsens afgørelse om adoption efter § 9 i adoptionsloven. Endelig fremgår af stk. 7 en bemyndigelse for social- og ældreministeren til at fastsætte nærmere regler om godkendelse, om grundkursus til netværksplejefamilier, om dækning af netværksplejefamiliers omkostninger ved at have et barn eller en ung boende og om beregning og regulering af tabt arbejdsfortjeneste til netværksplejefamilier.

Af § 66 c, stk. 1, fremgår, at når der er truffet afgørelse om at anbringe et barn eller en ung i en almen plejefamilie, en forstærket plejefamilie, en specialiseret plejefamilie eller en netværksplejefamilie, skal den kommunalbestyrelse, der har ansvaret for barnets eller den unges ophold hos plejefamilien efter §§ 9 og 9 a i retssikkerhedsloven sørge for, at plejefamilien under anbringelsen løbende gennemfører den fornødne efteruddannelse, og sikre, at plejefamilien modtager den fornødne supervision, rådgivning og vejledning i overensstemmelse med plejeopgavens omfang. Videre fremgår af stk. 2, at støtten til plejefamilien skal være intensiv i begyndelsen af anbringelsen, dvs. i det første år, plejefamilien har barnet eller den unge anbragt hos sig. Den intensive støtte skal som udgangspunkt være påbegyndt inden for anbringelsens første halve år, medmindre særlige hensyn til barnet eller den unge taler imod. I de tilfælde skal opstartsforløbet senest være gennemført inden for 1 år fra anbringelsestidspunktet. Efter stk. 3 skal støtten til plejefamilien ydes af en anden person end den, der aftaler honorering og andre vilkår med plejefamilien. Endelig fremgår af stk. 4 en bemyndigelse for social- og ældreministeren til at fastsætte nærmere regler om supervision, rådgivning,

vejledning og efteruddannelse af almene plejefamilier, forstærkede plejefamilier, specialiserede plejefamilier og netværksplejefamilier, om omfanget af den intensive støtte i begyndelsen af en anbringelse, om plejefamiliernes pligt til at modtage den intensive støtte og om gennemførelse af kursus i det underliggende materiale til Socialstyrelsens tæt støttede opstartsforløb forud for udbydelse af dette forløb til plejefamilier.

§ 66 d omhandler faglig støtte til netværksplejefamilier og adoptanter. Det følger af bestemmelsen, at kommunalbestyrelsen skal tilbyde den fornødne faglige støtte til netværksplejefamilier i overensstemmelse med plejeopgavens omfang og til familier, der har adopteret et barn eller en ung, der tidligere har været anbragt i pleje i familien. Efter bestemmelsens stk. 2 er social- og ældreministeren bemyndiget til at fastsætte nærmere regler om faglig støtte til netværksplejefamilier og familier, der har adopteret et barn eller en ung, der tidligere har været anbragt i pleje i familien.

Bestemmelserne i § 66 e omhandler anbringelse på eget værelse m.v. Det fremgår af bestemmelsens stk. 1, at egne værelser, kollegier eller kollegielignende opholdssteder, hvor den unge selv råder over sin egen bolig skal være godkendt som konkret egnede til den pågældende unge af kommunalbestyrelsen i den anbringende kommune. Efter stk. 2 kan afgørelsen om godkendelse ikke indbringes for anden administrativ myndighed. Endelig er der i stk. 3 givet en bemyndigelse til social- og ældreministeren til at fastsætte nærmere regler om godkendelse af og tilsyn med egne værelser, kollegier og kollegielignende opholdssteder.

Bestemmelserne i § 66 f omhandler anbringelse på efterskoler m.v. Det fremgår af bestemmelsens stk. 1, at hvis en efterskole, en fri fagskole eller en fri grundskole med kostafdeling har otte pladser eller derunder til anbringelse af børn eller unge efter § 52, stk. 3, nr. 7, eller efter § 14 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet, skal den enkelte plads være godkendt som konkret egnet til det pågældende barn eller den pågældende unge af kommunalbestyrelsen i den anbringende kommune. Efter stk. 2 kan social- og ældreministeren fastsætte nærmere regler om godkendelse af og tilsyn med konkret godkendte pladser på efterskoler, frie fagskoler og frie grundskoler med kostafdeling.

Efter § 67 er formålet med indsatsen på opholdssteder og døgninstitutioner efter § 66 stk. 1, nr. 6 og 7, at varetage omsorg og sikre trivsel og udvikling for de anbragte børn og unge. Opholdssteder og døgninstitutioner skal arbejde målrettet med at understøtte uddannelse, beskæftigelse og forebyggelse af kriminalitet for de anbragte børn og unge.

§ 68 omhandler ophør af foranstaltninger og videreførelse af anbringelser. Efter bestemmelsens stk. 1 skal foranstaltninger efter § 52, stk. 3, ophøre, når formålet er nået, når de ikke længere opfylder deres formål, eller når den unge fylder 18 år, dog undtaget bestemmelserne om efterværn i §§ 76 og 76 a. Efter stk. 2 kan et anbragt barn eller en anbragt ung først hjemgives, efter at kommunalbestyrelsen har truffet afgørelse om hjemgivelse og om hjemgivelsesperiodens længde. I særlige tilfælde kan kommunalbestyrelsen beslutte, at der ikke skal være en hjemgivelsesperiode. Det følger af stk. 3, at i tilfælde, hvor forældremyndighedsindehaveren anmoder om at få hjemgivet et barn eller en ung, der er anbragt med samtykke efter § 52, stk. 1, skal kommunalbestyrelsen tage stilling til spørgsmålet om hjemgivelse, senest syv dage fra anmodningen fremsættes. Det samme gælder, såfremt en ung over 15 år, der er anbragt med samtykke efter § 52, stk. 1, anmoder om at blive hjemgivet. Kommunalbestyrelsen skal efter stk. 4 fastsætte længden af en hjemgivelsesperiode. Hjemgivelsesperioden kan vare op til

seks måneder, og længden fastsættes under hensyn til muligheden for at sikre en skånsom og planlagt hjemgivelse for barnet eller den unge, forberedelse af eventuel støtte til barnet eller den unge eller forældrene efter hjemgivelsen efter § 52, stk. 3, nr. 1, 3, 5 eller 6, og kommunens mulighed for at foretage en vurdering af, om der er grundlag for at træffe afgørelse efter §§ 58 eller 68 a i situationer, hvor forældrene har tilbagekaldt et samtykke til en frivillig anbringelse efter § 52, stk. 3, nr. 7. Det fremgår af stk. 5, at hjemgivelsesperioden er en videreførelse af den eksisterende anbringelse efter § 52, stk. 3, nr. 7. Kommunalbestyrelsen har efter bestemmelsens stk. 6 ikke pligt til at behandle en anmodning om hjemgivelse i den periode, hvor en sag er under behandling i Ankestyrelsen eller ved retten. Kommunalbestyrelsen kan endvidere efter bestemmelsens stk. 7 afvise at behandle en anmodning fra forældremyndighedsindehaveren om hjemgivelse af et barn eller en ung, der er anbragt efter § 58, hvis der ikke er sket væsentlige ændringer af forholdene hos forældremyndighedsindehaveren, barnet eller den unge, eller § 68 a, hvis der ikke er sket væsentlige ændringer af forholdene hos anbringelsesstedet, barnet eller den unge. Det fremgår af bestemmelsens stk. 8, at når kommunalbestyrelsen behandler en anmodning fra forældremyndighedsindehaveren eller den unge, der er fyldt 15 år, om hjemgivelse af et barn eller en ung, der er anbragt efter § 58 eller § 68 a, skal kommunalbestyrelsen træffe afgørelse om hjemgivelse og hjemgivelsesperiodens længde, hvis der er grundlag herfor. Hvis kommunalbestyrelsen ikke finder, at der er grundlag for at hjemgive barnet eller den unge, forelægges sagen til afgørelse i børn og unge-udvalget. Det følger af stk. 9, at i alle tilfælde, hvor kommunalbestyrelsen træffer afgørelse om hjemgivelse af et barn eller en ung, der er anbragt efter § 58 eller § 68 a, skal kommunalbestyrelsen umiddelbart orientere børn og unge-udvalget herom. Forud for hjemgivelse skal kommunalbestyrelsen efter bestemmelsens stk. 10 revidere handleplanen eller relevante dele af en helhedsorienteret plan og angive den videre indsats i forbindelse med hjemgivelsen. I forbindelse med en sanktion efter straffelovens § 74 a skal revisionen særlig vedrøre, hvordan målene om uddannelse eller beskæftigelse nås. Efter bestemmelsens stk. 11 skal kommunalbestyrelsen i den unges opholdskommune senest seks måneder forud for ophør af en anbringelse ved det fyldte 18. år træffe afgørelse om, hvorvidt den unge har behov for efterværn eller opretholdt anbringelse og i givet fald træffe afgørelse om, hvilke foranstaltninger der skal iværksættes efter §§ 76 eller 76 a. Kommunalbestyrelsen skal forinden da i samarbejde med den unge have revideret handleplanen eller relevante dele af en helhedsorienteret plan og herunder have taget stilling til den unges videre forløb med hensyn til uddannelse og beskæftigelse samt øvrige relevante forhold. Hvis en ung frem til sit fyldte 18. år har været anbragt som led i et forbedringsforløb, jf. §§ 13 og 14 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet, udarbejder kommunalbestyrelsen en handleplan. Det følger af bestemmelsens stk. 12, at hvis en ung i alderen 18 til 22 år, der har været anbragt indtil sit fyldte 18. år, eller som har haft en fast kontaktperson indtil sit fyldte 18. år, skifter opholdskommune, skal den hidtidige opholdskommune forud for skiftet oversende den unges reviderede handleplan eller relevante dele af en helhedsorienteret plan til den nye opholdskommune, medmindre der er truffet afgørelse om foranstaltninger efter § 76 a. Oversendelse af handleplanen eller relevante dele af en helhedsorienteret plan skal ske med samtykke fra den unge og forældremyndighedsindehaveren. Endelig fremgår det af § 68, stk. 13, at den nye opholdskommune inden 30 dage fra modtagelsen skal træffe afgørelse om, hvorvidt den unge har behov for støtte efter § 76, og i givet fald træffe afgørelse om, hvilke foranstaltninger der skal iværksættes. Hvis der iværksættes støtte efter § 76, skal der udarbejdes en ny handleplan, eller relevante dele af en helhedsorienteret plan skal opdateres.

§ 68 a omhandler videreførte anbringelser. Det fremgår af bestemmelsens stk. 1, at børn og unge-udvalget kan træffe afgørelse om, at et barn eller en ung, der efter § 52,

stk. 3, nr. 7, eller efter § 14 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet har været anbragt uden for hjemmet i mindst tre år, fortsat skal være anbragt uden for hjemmet i en videreført anbringelse, hvis barnet eller den unge har opnået en så stærk tilknytning til anbringelsesstedet, at det på kortere og længere sigt må antages at være af væsentlig betydning for barnets eller den unges bedste at forblive på anbringelsesstedet. Afgørelser om videreførelse af en anbringelse efter 1. pkt. skal ikke forelægges for børn og unge-udvalget til fornyet afgørelse efter § 62 i serviceloven. Det fremgår videre af § 68 a, stk. 2, at for et barn eller en ung, der er fyldt 15 år, kan der kun træffes afgørelse om en sådan videreførelse af en anbringelse, hvis barnet eller den unge samtykker i afgørelsen. Af bestemmelsens stk. 3 fremgår, at børn og unge-udvalget kan træffe afgørelse om videreførelse af en anbringelse, uanset at betingelserne i § 52, stk. 1, eller § 58, stk. 1, eller § 14 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet ikke længere er opfyldt. Endelig fremgår det af § 68 a, stk. 4, i serviceloven, at til brug for børn og unge-udvalgets afgørelse om videreførelse af anbringelsen, skal kommunalbestyrelsen udarbejde en indstilling, der indeholder en revideret undersøgelse af barnets eller den unges forhold, jf. § 50 eller § 31 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet, en revideret handleplan eller et revideret forbedringsforløb, en psykologisk, lægefaglig eller anden børnesagkyndig helhedsvurdering af barnets eller den unges tilknytning til anbringelsesstedet og barnets eller den unges holdning til videreførelse af anbringelsen.

§ 68 b i serviceloven omhandler kommunens opgaver i forbindelse med et barns anbringelse. Det fremgår af bestemmelsens stk. 1, at kommunalbestyrelsen skal træffe afgørelse om valg af konkret anbringelsessted i overensstemmelse med handleplanen eller forbedringsforløbet. Samtidig med valg af anbringelsessted skal der tages stilling til barnets eller den unges skolegang. Er anbringelsesstedet beliggende i en anden kommune end barnets eller den unges opholdskommune, har opholdskommunen pligt til at underrette den stedlige kommune forud for anbringelsen. Det følger videre af § 68 b, stk. 1, at ved valg af anbringelsessted skal kommunen vælge det anbringelsessted, som bedst kan imødekomme barnets eller den unges behov. Kommunen skal lægge vægt på anbringelsesstedets mulighed for at tilbyde nære og stabile voksenrelationer og herunder vurdere, om en anbringelse i en plejefamilie er mest hensigtsmæssig. Kommunen skal endvidere lægge vægt på hensynet til barnets eller den unges skolegang, herunder hensynet til at undgå skoleskift, medmindre hensynet til barnets eller den unges behov taler imod. Det fremgår af bestemmelsens stk. 3, at hvis barnet eller den unge har søskende, der er anbragt uden for hjemmet, skal kommunalbestyrelsen vælge samme anbringelsessted, medmindre de øvrige søskendes eller barnets eller den unges behov eller andre væsentlige forhold taler imod dette. Endelig fremgår det af § 68 b, stk. 4, at forud for anbringelsen skal kommunalbestyrelsen hjælpe barnet eller den unge med at finde en person i barnets eller den unges familie eller netværk, som kan udpeges til at være dennes støtteperson under anbringelsen. Kommunen kan efter behov dække støttepersonens udgifter til telefon, transport og lign.

§ 69 i serviceloven omhandler kommunalbestyrelsens opgaver under et barns anbringelse. Det fremgår af bestemmelsens stk. 1, at i det omfang det må anses for nødvendigt under hensynet til formålet med anbringelsen, skal kommunalbestyrelsen på baggrund af det løbende tilsyn med barnet eller den unge på anbringelsesstedet træffe afgørelse om ændret anbringelsessted, behandling, uddannelse m.v. under opholdet. Efter stk. 2 kræver kommunalbestyrelsens afgørelse om ændring af anbringelsessted samtykke fra forældremyndighedsindehaveren og den unge, der er fyldt 12 år. Det gælder dog efter § 69, stk. 3, at hvis samtykke til ændret anbringelsessted ikke opnås skal børn og unge-udvalget træffe afgørelse om ændring af anbringelsessted, jf. dog § 24 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet. Ved afgørelsen skal børn og unge-udvalget under hensyn til formålet med anbringelsen og barnets eller den unges behov for

kontinuitet i opvæksten vurdere, om barnets eller den unges behov for støtte bedst imødekommes ved en ændring af anbringelsessted. Afgørelse om valg af konkret anbringelsessted træffes herefter af kommunalbestyrelsen. Efter § 69, stk. 4, skal kommunalbestyrelsen til brug for børn og unge-udvalgets afgørelse om ændring af anbringelsessted udarbejde en indstilling, der indeholder den seneste handleplan, barnets eller den unges holdning til ændringen af anbringelsesstedet, en beskrivelse af, hvorvidt supplerende støtte til barnet eller den unge under fortsat ophold på det aktuelle anbringelsessted kan imødekomme barnets eller den unges behov for støtte, en beskrivelse af et nyt anbringelsessteds forventede egnethed til at imødekomme barnets eller den unges behov for støtte og for nære og stabile voksenrelationer, en udtalelse fra det aktuelle anbringelsessted og øvrige nødvendige oplysninger. Efter § 69, stk. 5, skal kommunalbestyrelsen, inden der træffes afgørelse om ændret samvær samt afgørelse om hjemgivelse eller ændret anbringelsessted, indhente udtalelse fra det aktuelle anbringelsessted til belysning af sagen.

Det fremgår af § 70, at kommunalbestyrelsen senest tre måneder efter, at der er iværksat en foranstaltning over for barnet, den unge eller de vordende forældre, skal vurdere, om indsatsen skal ændres, og om handleplanen, relevante dele af en helhedsorienteret plan eller et forbedringsforløb skal revideres. Kommunalbestyrelsen skal herefter med højst seks måneders mellemrum foretage en sådan vurdering. Beslutning om revision af handleplanen eller relevante dele af en helhedsorienteret plan skal så vidt muligt ske med samtykke fra forældremyndighedsindehaveren og den unge, der er fyldt 15 år. Videre følger af § 70, stk. 2, at ved anbringelse uden for hjemmet skal vurderingen af indsatsen efter bestemmelsens stk. 1 og af behovet for revision af handleplanen, relevante dele af en helhedsorienteret plan eller forbedringsforløbet ske på baggrund af det løbende tilsyn med barnet eller den unge og efter kontakt med forældremyndighedsindehaveren. Tilsynet skal omfatte mindst to årlige tilsynsbesøg på anbringelsesstedet, hvor kommunen taler med barnet eller den unge. Samtalen skal så vidt muligt finde sted uden tilstedeværelse af ansatte fra anbringelsesstedet. Vurderingen skal omfatte en stillingtagen til, hvorvidt andre forhold end de hidtil beskrevne er relevante, og i så fald skal disse indgå i en revideret handleplan, relevante dele af en helhedsorienteret plan eller et revideret forbedringsforløb. Det fremgår videre, at for unge, der er idømt en sanktion efter straffelovens § 74 a, skal vurdering og revision af handleplan eller en helhedsorienteret plan og indsats særlig vedrøre, hvordan det sikres, at den unge kommer i uddannelse eller beskæftigelse. Det skal senest i forbindelse med den første vurdering konkretiseres, hvordan de overordnede mål om uddannelse og beskæftigelse nås i løbet af sanktionen. Endelig fremgår af § 70, stk. 4, i serviceloven, at hvis der er udarbejdet en plan for støtten til forældrene, skal kommunalbestyrelsen tilbyde at revidere denne, når der er behov for det. Kommunalbestyrelsen skal, senest tre måneder efter at barnet eller den unge har fået ophold uden for hjemmet, tilbyde en sådan revision. Kommunalbestyrelsen skal herefter med højst 12 måneders mellemrum foretage en vurdering af, om der er behov for at tilbyde en revision af planen eller af relevante dele af en helhedsorienteret plan.

§ 71 omhandler samvær og kontakt under en anbringelse. Det fremgår af bestemmelsens stk. 1, at barnet eller den unge har ret til samvær og kontakt med forældre og netværk, herunder søskende, bedsteforældre, øvrige familiemedlemmer, venner m.v. under anbringelsen uden for hjemmet. Kommunalbestyrelsen skal under hensyntagen til barnets eller den unges bedste og under hensyntagen til beskyttelsen af barnets eller den unges sundhed og udvikling og beskyttelsen af barnet eller den unge mod overgreb sørge for, at forbindelsen mellem barnet eller den unge og forældrene og netværket holdes ved lige. Ved tilrettelæggelse af samværet, skal der lægges vægt på, at barnet

eller den unge også på længere sigt har mulighed for at skabe og bevare nære relationer til forældre og netværket. Kommunalbestyrelsen har i den forbindelse pligt til at sikre, at forældrene får information om barnets hverdag, og til at bidrage til et godt samarbejde mellem forældrene og anbringelsesstedet. En ret til samvær og kontakt, der er aftalt mellem forældrene eller er fastsat i medfør af forældreansvarsloven, opretholdes under barnets eller den unges anbringelse uden for hjemmet, men kan reguleres eller midlertidigt ophæves efter reglerne i bestemmelsens stk. 2-5. Det følger således af § 71, stk. 1, at kommunalbestyrelsen om fornødent skal træffe afgørelse om omfanget og udøvelsen af samværet og kontakten og kan fastsætte nærmere vilkår for samværet og kontakten. Ved afgørelsen lægges særlig vægt på hensynet til barnet eller den unge og formålet med anbringelsen. Der kan ikke efter træffes afgørelser, som medfører, at samvær og kontakt kun må finde sted mindre end en gang om måneden. En sådan afgørelse sidestilles med en afbrydelse af forbindelsen og skal træffes af børn og unge-udvalget efter bestemmelsens stk. 3 og 4. Kommunalbestyrelsen kan med samtykke fra forældremyndighedens indehaver og den unge, der er fyldt 15 år, træffe afgørelse om, at samværet mellem forældre og barnet eller den unge skal støttes ved, at der er en tredje person til stede. Efter § 71, stk. 3, kan børn og unge-udvalget når det er nødvendigt af hensyn til barnets eller den unges sundhed eller udvikling, for en bestemt periode træffe afgørelse om, at samvær kun må foregå under tilstedeværelse af en repræsentant for kommunen. Under de samme betingelser og ligeledes for en bestemt periode kan der træffes afgørelse om at afbryde forbindelsen i form af samvær eller brev-, mail- eller telefonforbindelse mellem forældrene eller netværket og barnet eller den unge, ligesom der kan træffes afgørelse om, at barnets eller den unges anbringelsessted ikke må oplyses over for forældrene eller netværket. Af bestemmelsens stk. 4 fremgår, at ved viden eller formodning om, at den person, som barnet eller den unge skal have samvær med, har begået overgreb mod et barn eller en ung, skal børn og unge-udvalget, medmindre særlige forhold taler imod det, for en bestemt periode træffe afgørelse om at afbryde den pågældendes forbindelse med barnet eller den unge i form af samvær eller brev-, mail- eller telefonforbindelse eller om, at samvær kun må foregå under tilstedeværelse af en repræsentant for kommunen. Det fremgår videre af § 71, stk. 5, at bestemmelserne i § 71, stk. 2-4, finder tilsvarende anvendelse under gennemførelsen af en børnefaglig undersøgelse efter § 50 eller en ungefaglig undersøgelse efter § 31 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet under ophold på en institution, indlæggelse på et sygehus eller ved benyttelse af det børnehus, som kommunen er tilknyttet. Efter § 71, stk. 6, i serviceloven kan Ungdomskriminalitetsnævnet i forbindelse med en afgørelse om anbringelse uden for hjemmet eller i forbindelse med en afgørelse om ungefaglig undersøgelse under ophold på en institution, indlæggelse på et sygehus eller ved benyttelse af det børnehus, som kommunen er tilknyttet træffe afgørelse efter § 71, stk. 3-5. Det fremgår af § 71, stk. 7, at en afgørelse efter stk. 3 og 4 kan træffes foreløbigt efter reglerne i § 75, når betingelserne herfor er opfyldt. Af § 71, stk. 8, følger, at en afgørelse om kontrol med barnets eller den unges brevveksling, telefon-samtaler eller anden kommunikation med forældrene alene kan træffes efter § 15, stk. 1, i lov om voksenansvar for anbragte børn og unge. Endelig fremgår af § 71, stk. 9, i serviceloven, at kommunalbestyrelsen i barnets opholdskommune kan yde støtte til udgifter til forældrenes transport i forbindelse med møder i barnets opholdskommune.

Det fremgår af § 72, stk. 1, at kommunalbestyrelsen skal tilbyde forældremyndighedens indehaver og den unge, der er fyldt 12 år, gratis advokatbistand under en sag om gennemførelse af en undersøgelse efter § 51, anbringelse uden for hjemmet efter § 58, opretholdelse af en anbringelse efter § 62, gennemførelse af en lægelig undersøgelse eller behandling efter § 63, anbringelse på delvis lukkede døgninstitutioner og delvis lukkede afdelinger på døgninstitutioner efter § 63 a, stk. 1, anbringelse på sikrede døgninstitutioner efter § 63 b, stk. 1, anbringelse på særligt sikrede afdelinger efter §

63 c, stk. 1 og 3, videreførelse af en anbringelse efter § 68 a, godkendelse af en foreløbig afgørelse efter § 75, stk. 3, ændring af anbringelsessted efter § 69, stk. 3, afbrydelse af forbindelsen m.v. efter § 71, stk. 3-5, tilbageholdelse efter § 11, stk. 1 og 2, i lov om voksenansvar for anbragte børn og unge og brev- og telefonkontrol efter § 15, stk. 1, i lov om voksenansvar for anbragte børn og unge. Videre følger af § 72, stk. 2, i serviceloven, at forældremyndighedens indehaver, den unge, der er fyldt 12 år, og plejeforældrene skal have tilbud om gratis advokatbistand under en sag om flytning eller hjemtagelse fra privat familiepleje efter § 78, stk. 4. Det fremgår af § 72, stk. 3, at under en sag om afbrydelse af forbindelsen m.v. efter § 71, stk. 3-5, og en sag om brev- og telefonkontrol efter § 15, stk. 1, i lov om voksenansvar for anbragte børn og unge, med den af forældrene, der ikke har del i forældremyndigheden, skal denne have tilbud om gratis advokatbistand. Endelig fremgår af § 72, stk. 4, at der gælder samme regler om samlær og godtgørelse for udlæg til advokater som i tilfælde, hvor der er meddelt fri proces, jf. retsplejelovens kapitel 31.

Det fremgår af § 73, stk. 1, i serviceloven, at inden der træffes afgørelse i en sag efter § 72, påhviler det kommunalbestyrelsen at gøre indehaveren af forældremyndigheden og den unge, der er fyldt 12 år, bekendt med retten til efter forvaltningsloven at se sagens akter og retten til at udtale sig, inden afgørelsen træffes. Tilsvarende forpligtelse har kommunalbestyrelsen efter bestemmelsens stk. 2 over for de personer, der er nævnt i § 72, stk. 2 og 3, for så vidt angår de heri nævnte afgørelser.

Af § 74, stk. 1, fremgår, at børn og unge-udvalget træffer afgørelse i et møde om gennemførelse af en undersøgelse efter § 51, anbringelse uden for hjemmet efter § 58, opretholdelse af en anbringelse efter § 62, gennemførelse af en lægelig undersøgelse eller behandling efter § 63, anbringelse på delvis lukkede døgninstitutioner og delvis lukkede afdelinger på døgninstitutioner efter § 63 a, stk. 1, anbringelse på sikrede døgninstitutioner efter § 63 b, stk. 1, anbringelse på særligt sikrede afdelinger efter § 63 c, stk. 1 og 3, videreførelse af en anbringelse efter § 68 a, godkendelse af en foreløbig afgørelse efter § 75, stk. 3, ændring af anbringelsessted efter § 69, stk. 3, afbrydelse af forbindelsen m.v. efter § 71, stk. 3-5, flytning eller hjemtagelse efter § 78, stk. 4, tilbageholdelse efter § 11, stk. 1 og 2, i lov om voksenansvar for anbragte børn og unge og brev- og telefonkontrol efter § 15, stk. 1, i lov om voksenansvar for anbragte børn og unge. Efter § 74, stk. 2, i serviceloven skal forældremyndighedsindehaveren, barnet eller den unge, advokaten og eventuel anden bisidder for forældremyndighedens indehaver eller barnet eller den unge, inden der træffes afgørelse, have lejlighed til at udtale sig over for børn og unge-udvalget. Dette kan for så vidt angår barnet eller den unge undlades, hvis barnet er under 12 år, eller hvis det må antages at være til skade for barnet eller den unge. Efter § 74, stk. 3, finder stk. 2 tilsvarende anvendelse på den af forældrene, der ikke har del i forældremyndigheden, inden der træffes afgørelse efter § 71, stk. 3-5, og § 15, stk. 1, i lov om voksenansvar for anbragte børn og unge. Stk. 2 finder ligeledes anvendelse på plejeforældre, inden der træffes afgørelse efter § 78, stk. 4. Det fremgår af § 74, stk. 4, at til vedtagelse af en afgørelse efter §§ 51, 58, 62 og 63, § 63 a, stk. 1, § 63 b, stk. 1, § 63 c, stk. 1 og 3, § 68 a, § 69, stk. 3, § 71, stk. 3-5, og § 75, stk. 3, i serviceloven samt § 11, stk. 1 og 2, og § 15, stk. 1, i lov om voksenansvar for anbragte børn og unge kræves, at mindst fire af børn og unge-udvalgets fem medlemmer stemmer for afgørelsen. Afgørelser efter § 78, stk. 4, træffes ved almindelig stemmeflerhed. Det fremgår af § 74, stk. 5, i serviceloven, at såfremt dommeren ikke er enig i den trufne afgørelse, skal dette tilføres udvalgets protokol, og meddelelsen om udvalgets afgørelse skal indeholde oplysning om dommerens afvigende opfattelse. Endelig fremgår af bestemmelsens stk. 6, at børn og unge-udvalgets afgørelser skal meddeles skriftligt. Afgørelserne skal være begrundede og indeholde oplysning om klageadgang.

§ 75 i serviceloven vedrører foreløbige afgørelser også betegnet som akutafgørelser. Efter bestemmelsens stk. 1 kan formanden eller i dennes fravær næstformanden for børn og unge-udvalget træffe foreløbige afgørelser efter lovens §§ 51, 58 og 63, § 63 a, stk. 1, § 63 b, stk. 1 og 3, § 63 c, stk. 1 og 3, § 68 a, § 69, stk. 3, § 71, stk. 3-5, og § 78, stk. 4, samt § 11, stk. 1 og 2, og § 15, stk. 1, i lov om voksenansvar for anbragte børn og unge, som af hensyn til barnets eller den unges øjeblikkelige behov ikke kan afvente, at sagen behandles i børn og unge-udvalget. Formanden eller i dennes fravær næstformanden for børn og unge-udvalget kan endvidere i sager om et barn eller en ung, der er pålagt en straksreaktion, jf. § 12 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet, eller er i et forbedringsforløb, jf. §§ 13 og 14 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet, træffe foreløbige afgørelser efter §§ 63 og 68 a, § 71, stk. 3-5, og § 78, stk. 4, efter § 11, stk. 2, og § 15 i lov om voksenansvar for anbragte børn og unge og efter § 14, stk. 2-4, § 15, stk. 1, § 16, stk. 1, § 17, stk. 1, § 18, stk. 1 og 2, § 24, stk. 1, og § 32, stk. 1 og 2, i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet, som af hensyn til barnets eller den unges øjeblikkelige behov ikke kan afvente sagens behandling i Ungdomskriminalitetsnævnet. Det fremgår af § 75, stk. 2, at forældremyndighedens indehaver og eventuelle andre parter inden 24 timer efter iværksættelsen af en foreløbig afgørelse skal have skriftlig meddelelse om afgørelsen samt en begrundelse for afgørelsen. Meddelelsen skal tillige indeholde oplysning om retten til efter forvaltningsloven at se sagens akter og til at udtale sig om sagen samt om retten til vederlagsfri advokatbistand. Efter bestemmelsens stk. 3 skal en foreløbig afgørelse snarest muligt og senest inden syv dage efter iværksættelsen af afgørelsen forelægges børn og unge-udvalget til godkendelse, uanset om foranstaltningen er ophørt. Det fremgår af § 75, stk. 4, at en afgørelse, der er godkendt efter bestemmelsens stk. 3, har gyldighed i 1 måned. En afgørelse vedrørende § 51 eller vedrørende § 32 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet har gyldighed, indtil undersøgelsen er afsluttet, dog højst to måneder regnet fra den foreløbige afgørelse. En afgørelse vedrørende § 78, stk. 4, har gyldighed, indtil der træffes en ny afgørelse om flytning eller hjemtagelse. Det fremgår af § 75, stk. 5, at direktøren for Ankestyrelsen har samme beføjelser som formanden for børn og unge-udvalget og kan pålægge kommunalbestyrelsen at gennemføre afgørelsen. Den foreløbige afgørelse har gyldighed i en måned, dog således at fristerne i bestemmelsens stk. 4, 2. og 3. pkt. finder anvendelse. Direktøren kan undtagelsesvis bestemme, at den foreløbige afgørelse skal godkendes af Ankestyrelsen inden for den frist, der er nævnt i bestemmelsens stk. 3. Af § 75, stk. 6, fremgår, at hvis børn og unge-udvalget eller, når et barn eller en ung er pålagt en straksreaktion, jf. § 12 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet, eller er i et forbedringsforløb efter §§ 13 og 14 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet, Ungdomskriminalitetsnævnet ikke inden 1 måned træffer afgørelse i overensstemmelse med direktørens foreløbige afgørelse efter § 75, stk. 5, i serviceloven skal børn og unge-udvalget eller Ungdomskriminalitetsnævnet umiddelbart orientere Ankestyrelsen herom. Børn og unge-udvalgets eller Ungdomskriminalitetsnævnets afgørelse har ikke virkning, før direktøren snarest muligt og senest ti dage efter afgørelsen har taget stilling til, om afgørelsen skal have virkning. Hvis direktøren træffer afgørelse om, at børn og unge-udvalgets eller Ungdomskriminalitetsnævnets afgørelse ikke skal have virkning, træffer Ankestyrelsen afgørelse efter reglen i § 65, stk. 3, senest otte uger efter børn og unge-udvalgets eller Ungdomskriminalitetsnævnets afgørelse. Ankestyrelsens afgørelse træffes dog efter §§ 63 og 68 og efter § 14, stk. 2-4, og § 32, stk. 1, i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet, når sagen vedrører et barn eller en ung, der er pålagt en straksreaktion, jf. § 12 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet, eller er i et forbedringsforløb, jf. §§ 13 og 14 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet. Endelig fremgår af § 75, stk. 7, at formanden eller i dennes fravær næstformanden for børn og unge-udvalget eller direktøren for Ankestyrelsen straks skal orientere Ungdomskrimi-

nalitetsnævnet om en foreløbig afgørelse, der vedrører et barn eller en ung, der er pålagt en straksreaktion, jf. § 12 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet, eller er i et forbedringsforløb, jf. §§ 13 og 14 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet.

Kapitel 13 i serviceloven består af § 78. Det fremgår af stk. 1 i denne bestemmelse, at ingen må modtage et barn under 14 år til døgnophold i privat familiepleje i en sammenhængende periode ud over tre måneder uden at have tilladelse dertil fra kommunalbestyrelsen i den stedlige kommune. Videre fremgår af bestemmelsens stk. 2, at plejetilladelse kan kun udstedes, når det efter en undersøgelse af familieplejen må antages, at opholdet vil være til gavn for barnet. Ved udstedelse af plejetilladelse skal kommunen gøre forældremyndighedens indehaver opmærksom på bestemmelserne i § 78, stk. 4. Af § 78, stk. 3, fremgår, at det påhviler forældremyndighedens indehaver at sikre sig, at plejehjemmet har fornøden plejetilladelse. Efter § 78, stk. 4, kan børn og unge-udvalget i forældremyndighedens indehaverens opholdskommune efter begæring af plejeforældrene eller barnet eller den unge beslutte, at et barn eller en ung ikke må flyttes eller hjemtages fra en privat familiepleje, såfremt det må antages at skade barnet eller den unge. Forud for afgørelsen indhentes en udtalelse fra den stedlige kommune. Videre fremgår af bestemmelsens stk. 5, at en afgørelse efter stk. 4 kan træffes foreløbigt efter reglerne i § 75, når betingelserne herfor er opfyldt. Af § 78, stk. 6, fremgår, at reglerne i bestemmelsens stk. 1-5 ikke gælder i tilfælde, hvor kun den ene af forældrene har forældremyndigheden, men barnet eller den unge får døgnophold hos den anden af forældrene. Endelig fremgår af § 78, stk. 7, at døgnplejehjem, der modtager børn og unge under 18 år, og som drives af private uden offentlige midler, kun må oprettes og drives med tilladelse af kommunalbestyrelsen i den stedlige kommune. Kommunalbestyrelsen i den stedlige kommune fører tilsyn med forholdene i hjemmet.

§ 101 i serviceloven vedrører stofmisbrugsbehandling. Af § 101, stk. 10, fremgår, at § 101, stk. 9, finder tilsvarende anvendelse som led i behandlingen af børn og unge under 18 år med et stofmisbrug, der får behandling efter regler fastsat i medfør af § 101, stk. 12, eller er i et tilbud efter § 52, stk. 3. Af § 101, stk. 9, som der henvises til fremgår, at i forbindelse med tilbud om stofmisbrugsbehandling efter § 101, stk. 1 og under behandlingsforløbet kan kommunalbestyrelsen anvende gavekort med henblik på at fastholde personen i behandling. Med et gavekort forstås et elektronisk eller fysisk tilgodebevis på et bestemt beløb til at kunne købe varer i en forretning. Social- og ældreministeren er efter § 101, stk. 12, givet bemyndigelse til at fastsætte regler om behandling efter § 101, stk. 1 og 4, af børn og unge under 18 år med et stofmisbrug i særlige tilfælde.

§ 140 i serviceloven omhandler handleplaner. Det fremgår af bestemmelsens stk. 1, at kommunalbestyrelsen skal udarbejde en handleplan, inden der træffes afgørelse om foranstaltninger efter §§ 52, 76 og 76 a. Betyder hensynet til barnet eller den unge, at man ikke kan afvente udarbejdelsen af en handleplan, er en kortfattet angivelse af formålet med foranstaltningen tilstrækkelig. Det påhviler da kommunalbestyrelsen snarest muligt og senest inden fire måneder at opstille en handleplan. Det fremgår videre af § 140, stk. 2, at en handleplan skal angive formålet med indsatsen, og hvilken indsats der er nødvendig for at opnå formålet. Handleplanen skal tage udgangspunkt i resultaterne af den børnefaglige undersøgelse af barnets eller den unges forhold. Handleplanen skal i forhold til de problemer, der er afdækket i undersøgelsen, indeholde konkrete mål i forhold til barnets eller den unges trivsel og udvikling i overensstemmelse med det overordnede formål med støtten. Herudover skal handleplanen for unge, der er fyldt 16 år, opstille konkrete mål for den unges overgang til voksenlivet, herunder i forhold til beskæftigelse og uddannelse. Efter § 140, stk. 3, skal en handleplan endvidere angive indsatsens forventede varighed. I sager om anbringelse uden for

hjemmet skal en handleplan tillige angive, hvilke former for støtte der selvstændigt skal iværksættes over for familien i forbindelse med, at barnet eller den unge opholder sig uden for hjemmet, og i tiden efter barnets eller den unges hjemgivelse. Det fremgår af § 140, stk. 5, at der kan udarbejdes én samlet handleplan for flere børn i familien. Handleplanen skal i så fald tage højde for børnenes individuelle forhold. Endelig fremgår det af § 140, stk. 6, at når et barn eller en ung anbringes på et anbringelsessted eller visiteres til et behandlingstilbud for personer med et stofmisbrug efter § 101, skal relevante dele af handleplanen eller den helhedsorienterede plan udleveres til tilbuddet.

I forlængelse af § 140 fremgår det af § 140 a, stk. 1, at når kommunalbestyrelsen skal udarbejde en handleplan til et barn eller en ung kan kommunalbestyrelsen tilbyde, at de elementer af en handleplan, der vedrører forældrene, erstattes af en helhedsorienteret plan. For unge mellem 16 og 23 år kan kommunalbestyrelsen tilbyde, at handleplanen erstattes af en helhedsorienteret plan. Det fremgår videre af § 140 a, stk. 2, at den helhedsorienterede plan kan tilbydes forældre og unge med komplekse og sammensatte problemer, hvor der kan eller skal udarbejdes flere planer for indsatserne, og hvor der er et koordinationsbehov forbundet hermed. Det er en forudsætning, at forældremyndighedsindehaveren og den unge, der er fyldt 16 år, giver samtykke til, at handleplanen erstattes af en helhedsorienteret plan. Endelig fremgår det af § 140 a, stk. 3, at den helhedsorienterede plan indeholder de sociale foranstaltninger og indsatser samt øvrige relevante indsatser efter anden lovgivning. Den helhedsorienterede plan skal opfylde kravene til indholdet af en handleplan efter § 140, stk. 1-4.

Det personrettede tilsyn er reguleret i servicelovens § 148. Det fremgår af denne bestemmelses stk. 1, at kommunalbestyrelsen i den kommune, der har pligt til at yde hjælp efter serviceloven efter §§ 9-9 b i retssikkerhedsloven fører tilsyn med de tilbud, som kommunalbestyrelsen i denne kommune i forhold til den enkelte person har truffet afgørelse om. Tilsynet omfatter ikke det generelle driftsorienterede tilsyn efter § 148 a og socialtilsynsloven. Det fremgår videre af § 148, stk. 2, at kommunalbestyrelsen i den kommune, der har pligt til at yde hjælp løbende skal følge de enkelte sager for at sikre sig, at hjælpen fortsat opfylder sit formål. Kommunalbestyrelsen skal herunder være opmærksom på, om der er behov for at yde andre former for hjælp. Opfølgningen skal ske ud fra modtagerens forudsætninger og så vidt muligt i samarbejde med denne. Videre fremgår af bestemmelsens stk. 3, at kommunalbestyrelsen i den kommune, der har pligt til at iagttage de forpligtelser, der påhviler kommunalbestyrelsen efter lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet fører tilsyn med de tilbud, som Ungdomskriminalitetsnævnet i forhold til det enkelte barn eller den enkelte unge har truffet afgørelse om efter §§ 12-14 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet. Kommunalbestyrelsen skal løbende følge de enkelte sager for at sikre sig, at hjælpen fortsat opfylder sit formål, herunder være opmærksom på, om der er behov for at yde andre former for hjælp. Opfølgningen skal ske ud fra modtagerens forudsætninger og så vidt muligt i samarbejde med denne. Endelig fremgår det af § 148, stk. 4, at hvis den kommunalbestyrelse, der har ansvaret for borgerens ophold i tilbuddet i forbindelse med tilsynet bliver opmærksom på bekymrende forhold i et tilbud, der er omfattet af socialtilsynsloven, skal kommunalbestyrelsen underrette den kommunalbestyrelse, som efter § 2 i socialtilsynsloven har ansvar for det driftsorienterede tilsyn med tilbuddet.

§§ 156 og 157 i serviceloven indeholder straffebestemmelser. Det fremgår af § 156, at den, som tilskynder eller hjælper et barn eller en ung, der er anbragt uden for hjemmet efter denne lov, til at undvige eller holder den undvegne skjult, straffes med fængsel i indtil to år eller under formildende omstændigheder med bøde.

Efter § 157 i serviceloven straffes den, der i strid med reglerne i denne lov anbringer eller modtager et barn eller en ung i pleje eller fjerner et barn eller en ung fra familiepleje, med bøde.

Kapitel 30 i serviceloven omhandler klage og domstolsprøvelse. Det fremgår af § 166, stk. 1, at kommunalbestyrelsens afgørelser efter serviceloven, medmindre andet er fastsat i serviceloven eller retssikkerhedsloven, kan indbringes for Ankestyrelsen efter reglerne i kapitel 10 i retssikkerhedsloven. Det fremgår videre af, § 166, stk. 2, i serviceloven, at afgørelser efter § 109, stk. 3, og § 110, stk. 3, der træffes af lederen af boformen, kan indbringes for Ankestyrelsen efter reglerne i kapitel 10 i retssikkerhedsloven.

Af § 167 i serviceloven fremgår, at en række afgørelser af barnet eller den unge, der er fyldt 12 år, kan indbringes for Ankestyrelsen efter reglerne i retssikkerhedsloven. Det drejer sig om forebyggende foranstaltninger samt anbringelse uden for hjemmet efter § 52, stk. 3, ungepålæg efter § 57 b, hjemgivelse og hjemgivelsesperiode efter § 68, stk. 2, valg af anbringelsessted efter § 68 b, stk. 1, behandling og uddannelse m.v. efter § 69, stk. 1, og samvær og kontakt efter § 71, stk. 2. Det fremgår videre af § 167, stk. 2, at i det omfang afgørelsen om uddannelse og behandling eller samvær og kontakt angår den af forældrene, der ikke har del i forældremyndigheden, kan afgørelsen af denne på samme måde indbringes for Ankestyrelsen. Af § 167, stk. 3, fremgår, at afgørelser i sager om bisidder til børn og unge efter § 48 a af barnet eller den unge kan indbringes for Ankestyrelsen efter reglerne i retssikkerhedsloven. Endelig fremgår af § 167, stk. 4, i serviceloven, at afgørelser om efterværn efter § 76 eller opretholdt anbringelse efter § 76 a, der træffes i medfør af § 68, stk. 11 og 13, inden den unge fylder 18 år, af den unge kan indbringes for Ankestyrelsen efter reglerne i retssikkerhedsloven.

Endelig indeholder § 172 a i serviceloven en bemyndigelse for social- og ældreministeren til at fastsætte regler om behandling af sager efter denne lov, der er omfattet af Haagerkonventionen af 19. oktober 1996 om kompetence, lovvalg, anerkendelse, fuldbyrdelse og samarbejde vedrørende forældreansvar og foranstaltninger til beskyttelse af børn (Haagerbørnebeskyttelseskonventionen). Ministeren kan endvidere fastsætte regler om kommunernes adgang til at opkræve betaling for foranstaltninger, der er truffet med henvisning til konventionen.

Det foreslås, at henvisningerne i § 62 x, stk. 1, i udlændingeloven til servicelovens §§ 46-48 a, 50-50 b og 51, § 52, stk. 1 og 2, stk. 3, nr. 1-7 og 9, og stk. 4, §§ 53-54 a, § 55, stk. 1-3, § 56, § 58, stk. 1-3 og 5, §§ 59 og 62-63 a, § 63 b, stk. 1, stk. 2, nr. 1-3, og stk. 3-5, §§ 63 c-65, § 66, stk. 1, nr. 1-8, og stk. 2 og 3, §§ 66 a-66 f, 67-68 b og 69-75, kapitel 13, § 101, stk. 10 og 12, § 140, stk. 1-3, 5 og 6, §§ 140 a, 148, 156 og 157, kapitel 30 og § 172 a ændres til § 2, § 5, stk. 3 og 4, § 6, § 8, stk. 3, kapitel 3, § 32, stk. 1, nr. 1-3, og 5-8, § 32, stk. 2-5, §§ 34, 37, 40 og 42-45, § 46, stk. 2, § 47, stk. 1-4, § 50, stk. 1-6, § 51, stk. 1, § 52, § 53, stk. 1 og 3, §§ 55-61, § 62, stk. 1, 3 og 4, § 63, §§ 65-67, § 74, stk. 2, kapitel 7, §§ 91-92 og 94, kapitel 10, §§ 99-100 og 102, kapitel 12, §§ 108-112, 124, 125, 127, 129, 139-152 og 155, § 156, stk. 1, 2, 4 og 5, og kapitel 23 i barnets lov.

Den foreslåede ændring betyder, at henvisningen til § 46 i serviceloven om formålet med hjælp og støtte til børn vil blive ændret til § 2 i barnets lov. Det fremgår af § 2, stk. 1, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at hjælp og støtte efter barnets lov skal iværksættes med henblik på at sikre, at børn og unge, som har behov for særlig støtte, kan opnå de samme muligheder for personlig udvikling, sundhed og et selvstændigt voksenliv som deres jævnaldrende, og at hjælp og støtte også kan iværksættes med henblik på at lette den daglige tilværelse og forbedre livskvaliteten for barnet, den

unge eller familien. Det fremgår videre af § 2, stk. 2, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at hjælp og støtte efter barnets lov skal ydes med afsæt i barnets perspektiv, ressourcer og behov, med henblik på at sikre barnets eller den unges bedste. Det fremgår yderligere, at hjælp og støtte vil, i det omfang, det vil være relevant for det enkelte barn eller den enkelte unge, skulle tilrettelægges med henblik på at sikre barnets eller den unges muligheder for personlig udvikling og opbygning af kompetencer, blandt andet til at indgå i sociale relationer og netværk, at fremme barnets eller den unges sundhed og trivsel, at understøtte barnets eller den unges skolegang og mulighed for at gennemføre en uddannelse, at forberede barnet eller den unge til et selvstændigt voksenliv, samt at sikre kontinuitet i opvæksten og et trygt omsorgsmiljø, der tilbyder nære og stabile relationer til voksne, bl.a. ved at understøtte barnets eller den unges familiemæssige relationer og øvrige netværk. Det fremgår derudover af § 2, stk. 3, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at hjælp og støtte skal være tidlig og helhedsorienteret, så problemer så vidt muligt kan forebygges og afhjælpes i hjemmet eller i det nære miljø. Det fremgår endelig af § 2, stk. 4, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at barnets eller den unges vanskeligheder så vidt muligt skal løses i samarbejde med familien og med dennes medvirken. Hvis dette ikke er muligt, skal baggrunden herfor forklares og begrundes over for forældremyndighedsindehaveren og for barnet eller den unge. Bestemmelsen er således ikke identisk med den gældende bestemmelse i § 46 i serviceloven, men det findes, at indsatser for mindreårige udlændinge uden lovligt ophold efter den socialretlige lovgivning bør have samme formål, som hvad der gælder for børn med lovligt ophold i Danmark.

Den foreslåede ændring betyder, at henvisningen til § 47 i serviceloven om inddragelse af familie og netværk vil blive ændret til § 8, stk. 3, i barnets lov. Det fremgår af § 8, stk. 3, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at kommunalbestyrelsen i alle sager skal overveje, hvordan der kan ske en systematisk inddragelse af barnets eller den unges familie og netværk.

Den foreslåede ændring betyder, at henvisningen til § 48 i serviceloven om børnesamtaler vil blive ændret til § 5, stk. 3 og 4, i barnets lov. Det fremgår af § 5, stk. 3, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at barnet eller den unges holdning og synspunkter skal tilvejebringes og inddrages, inden der træffes beslutninger eller afgørelser efter loven om barnets eller den unges forhold. Inddragelse og samtaler kan finde sted uden samtykke fra forældremyndighedens indehaver og uden dennes tilstedeværelse, når hensynet til barnets eller den unges bedste taler herfor. Det fremgår af § 5, stk. 4, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at stk. 3 kan undlades, hvis barnet eller den unges alder eller andre forhold i afgørende grad taler imod det. Barnet eller den unges perspektiver skal i disse tilfælde tilvejebringes på anden vis.

Den foreslåede ændring betyder, at henvisningen til § 48 a i serviceloven om bisidder til børn og unge vil blive ændret til § 6 i barnets lov. Det fremgår af § 6, stk. 1, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at et barn eller en ung, hvis sag behandles efter barnets lov, på ethvert tidspunkt af sagens behandling har ret til at lade sig bistå af andre. Kommunalbestyrelsen skal oplyse barnet eller den unge om retten efter 1. pkt. Det fremgår af § 6, stk. 2, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at stk. 1 ikke skal finde anvendelse, hvis myndigheden træffer afgørelse om, at barnets eller den unges interesse i at kunne lade sig bistå bør vige for væsentlige hensyn til offentlige eller private interesser, eller hvor andet er fastsat ved lov. Myndigheden kan endvidere træffe afgørelse om at tilsidesætte barnets eller den unges valg af bisidder, hvis der er bestemte grunde til at antage, at bisidderen vil varetage andre interesser end barnets eller den unges. Det fremgår af § 6, stk. 3, i det samtidigt fremsatte forslag til

barnets lov, at myndigheden kan træffe afgørelse om at udelukke en bisidder helt eller delvis fra et møde, hvis det skønnes af betydning for at få barnets eller den unges uforbeholdne mening belyst. Det fremgår af § 6, stk. 4, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at en bisidder for et barn eller en ung skal være fyldt 15 år og er omfattet af straffelovens § 152 om tavshedspligt.

Den foreslåede ændring betyder, at henvisningen til § 50 i serviceloven om børnefaglig undersøgelse vil blive ændret til kapitel 3 i barnets lov, som i stedet vil omfatte afdækning og børneudredning i forhold til både barnet eller den unge og eventuelle vorde forældre. Det fremgår bl.a. af § 18, stk. 1, som er indeholdt i kapitel 3, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at kommunalbestyrelsen i alle sager, hvor det må antages, at et barn eller en ung har behov for hjælp og støtte efter barnets lov, skal vurdere, om der er tale om en problemstilling, der ikke kræver yderligere afdækning af barnets, eller den unges støttebehov, en problemstilling, der kræver afdækning af et eller flere forhold af betydning for barnets eller den unges støttebehov eller en problemstilling, der kræver en udredning af barnets eller den unges støttebehov. Der vil således ikke med den foreslåede bestemmelse til § 18, stk. 1, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov være krav om gennemførelse af en børnefaglig undersøgelse i alle de tilfælde, hvor det er et krav efter den gældende bestemmelse i § 50 i serviceloven, men der vil skulle foretages en indledende screening og vurdering af behovet for yderligere afdækning.

Den foreslåede ændring betyder, at henvisningen til § 50 a i serviceloven om kommunalbestyrelsernes oprettelse af et børnehus i hver region og bemyndigelse til, at social- og ældreministeren kan fastsætte regler herom vil blive ændret til § 124 i barnets lov. Det fremgår af § 124, stk. 1, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at kommunalbestyrelserne i regionerne skal oprette et børnehus i hver region til udredning af et barns eller en ungs forhold, når barnet har været udsat for overgreb, eller ved mistanke herom. Det fremgår af § 124, stk. 2, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at social- og ældreministeren kan fastsætte nærmere regler om børnehusenes indretning, drift, finansiering og opgaver m.v.

Den foreslåede ændring betyder, at henvisningen til § 50 b i serviceloven om pligten til at anvende et børnehus, når et barn eller en ung har været udsat for overgreb eller ved mistanke herom vil blive ændret til § 125 i barnets lov. Det fremgår af § 125 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at når et barn eller en ung har været udsat for overgreb, eller når der er mistanke herom, skal kommunalbestyrelsen til brug for børneudredningen efter lovens § 20, benytte det børnehus, kommunen er tilknyttet efter reglerne i § 124.

Den foreslåede ændring betyder, at henvisningen til § 51 i serviceloven om muligheden for at gennemføre en børnefaglig undersøgelse uden samtykke på en institution eller et sygehus vil blive ændret til § 23 i barnets lov. Det fremgår af § 23, stk. 1, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at når det må anses for nødvendigt for at vurdere, om der er åbenbar risiko for alvorlig skade på et barns eller en ungs sundhed eller udvikling, kan børne- og ungeudvalget uden samtykke fra forældremyndighedsindehaveren og den unge, der er fyldt 15 år, beslutte at gennemføre en børneudredning under ophold på en institution eller indlæggelse på et sygehus, herunder psykiatrisk afdeling. En sådan udredning skal være afsluttet inden 2 måneder efter børne- og ungeudvalgets afgørelse. Det fremgår af § 23, stk. 2, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at når det må anses for nødvendigt for at afgøre, om der er åbenbar risiko for alvorlig skade på et barns eller en ungs sundhed eller udvikling, kan børne- og ungeudvalget uden samtykke fra forældremyndighedsindehaveren og den unge, der er fyldt 15

år, beslutte at gennemføre børneudredningen ved benyttelse af det børnehus, som kommunen er tilknyttet, jf. § 124.

Den foreslåede ændring betyder, at henvisningen til § 52, stk. 1 og 2, stk. 3, nr. 1-7 og 9, og § 52, stk. 4, i serviceloven om foranstaltninger vil blive ændret til §§ 32, stk. 1, nr. 1-3 og 5-8, og § 32, stk. 2-5, i barnets lov. Det fremgår af § 32, stk. 1, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at kommunalbestyrelsen, når det må anses for at være af væsentlig betydning af hensyn til et barns eller en ungs særlige behov for støtte, skal træffe afgørelse om en eller flere støttende indsatser, jf. dog § 54 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet, herunder ophold i dagtilbud, fritidshjem, ungdomsklub, uddannelsessted el.lign., praktisk, pædagogisk eller anden støtte i hjemmet, udpegnings af en fast kontaktperson for barnet eller den unge eller for hele familien, formidling af praktiktilbud hos en offentlig eller privat arbejdsgiver for den unge og i den forbindelse udbetaling af godtgørelse til den unge, familiebehandling eller behandling af barnet eller den unge, familieanbringelse i form af et døgnophold, for både forældremyndighedsindehaveren, barnet eller den unge og andre medlemmer af familien i en almen plejefamilie, i en forstærket plejefamilie, i en specialiseret plejefamilie, på et opholdssted eller på en døgninstitution, jf. § 43, eller i et botilbud, jf. § 107 i lov om social service, støtteophold i en almen plejefamilie, i en forstærket plejefamilie, i en specialiseret plejefamilie eller i en netværksplejefamilie, på et opholdssted eller på en døgninstitution, jf. § 43 eller anden hjælp, der har til formål at yde rådgivning, behandling og praktisk og pædagogisk støtte. Det fremgår af § 32, stk. 2, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at afgørelsen træffes med samtykke fra forældremyndighedsindehaveren, jf. dog §§ 38-40. Det fremgår af § 32, stk. 3, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at ved en afgørelse efter stk. 1 skal kommunalbestyrelsen vælge den eller de støttende indsatser, som bedst kan imødekomme barnets eller den ungs særlige behov for støtte. Afgørelsen skal angive formålet med indsatsen og den forventede varighed. Det fremgår af § 32, stk. 4, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at Støttende indsatser efter stk. 1 kan iværksættes på grundlag af en afdækning eller udredning af barnets eller den ungs behov, jf. § 17, stk. 1, nr. 2 og 3, eller en ungefaglig undersøgelse, jf. § 31 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet, eller sideløbende hermed. Det fremgår af § 32, stk. 5, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at Kommunalbestyrelsen skal under en graviditet med samtykke fra forældrene træffe afgørelse om indsatser efter stk. 1, nr. 2, 3, 5, 6 eller 8, når det må anses for at være af væsentlig betydning af hensyn til barnets særlige behov for støtte efter fødslen. Stk. 4 finder anvendelse ved afgørelsen.

Den foreslåede ændring betyder, at henvisningen til § 53 i serviceloven om, at samtykke til anbringelse uden for hjemmet skal omfatte formålet med anbringelsen, vil blive ændret til § 46, stk. 2, i barnets lov. Det fremgår af § 46, stk. 2, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at samtykke fra forældremyndighedsindehaveren og den unge, der er fyldt 15 år, skal omfatte formålet med anbringelsen.

Den foreslåede ændring betyder, at henvisningen til § 54 i serviceloven om støtte til forældre, hvis barn er anbragt uden for hjemmet, vil blive ændret til §§ 75-78, der indgår i kapitel 7 i barnets lov. Det fremgår af § 75 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at kommunalbestyrelsen skal træffe afgørelse om at tilbyde forældremyndighedsindehaveren en støtteperson i forbindelse med barnets eller den ungs anbringelse uden for hjemmet, jf. §§ 46 eller 47 i barnets lov eller § 14 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet. Det fremgår af § 76 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at under barnets eller den ungs anbringelse uden for hjemmet efter §§ 46 eller 47 i barnets lov eller § 14 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet skal kommunalbestyrelsen træffe afgørelse om støtte til forældremyndighedsindehaveren efter § 32, § 75

eller efter anden lovgivning. Støtten skal så vidt muligt medvirke til at løse de problemer, som har været årsag til anbringelsen med henblik på at hjælpe forældrene i at varetage omsorgen for barnet eller den unge ved en eventuel hjemgivelse eller i samvær med barnet eller den unge under anbringelsen. Det fremgår af § 77, stk. 1, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at når kommunalbestyrelsen iværksætter støtte efter §§ 75 eller 76, skal kommunalbestyrelsen fastsætte en særskilt plan for støtten til forældrene. i forbindelse med en indstilling om anbringelse uden samtykke efter § 47 af et barn eller en ung, der har søskende under atten år i husstanden, og hvor anbringelsen er begrundet i omsorgssvigt eller andre alvorlige sociale forhold hos forældrene, skal kommunalbestyrelsen fastsætte en plan efter § 77, stk. 1, uanset om forældrene har afvist at modtage støtten efter §§ 75 eller 76, jf. § 77, stk. 2. Det fremgår af § 77, stk. 3, at uanset at betingelserne i § 77, stk. 2, er opfyldt, kan kommunalbestyrelsen i særlige tilfælde, hvor det er åbenlyst unødvendigt, undlade at udarbejde en plan efter § 77, stk. 1. Kommunalbestyrelsen skal begrunde, hvorfor der ikke udarbejdes en plan for støtten til forældrene. Det fremgår af § 78 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at kommunalbestyrelsen kan beslutte, at kravet om den særskilte plan for støtten til forældrene, jf. § 77, stk. 1, kan fraviges, og at forældrene i stedet tilbydes en helhedsorienteret plan for en eller begge forældre, jf. § 110, når der er tale om forældre med komplekse og sammensatte problemer, hvor der kan eller skal udarbejdes flere planer for indsatserne, og hvor der er et koordinationsbehov forbundet hermed. Forældrene skal give samtykke til, at den særskilte plan erstattes af en helhedsorienteret plan.

Den foreslåede ændring betyder, at henvisningen til § 54 a i serviceloven om kommunalbestyrelsens forpligtelse til at tilknytte en koordinator til unge, der er idømt en sanktion efter straffelovens § 74 a, vil blive ændret til § 127 i barnets lov. Det fremgår af § 127, stk. 1, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at kommunalbestyrelsen skal tilknytte en koordinator til unge, der er idømt en sanktion efter straffelovens § 74 a. Det fremgår af § 127, stk. 2, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at koordinatoren skal være tilknyttet gennem hele forløbet og være den unges rådgiver, sikre sammenhængen i sanktionens faser og afholde møder med den unge, forældrene og andre relevante parter med henblik på at fastholde de målsætninger, der er fastlagt i barnets plan, jf. §§ 91-92, ungeplanen, jf. §§ 108-109, eller den helhedsorienterede plan, jf. § 110.

Den foreslåede ændring betyder, at henvisningen til § 55, stk. 1-3, i serviceloven om de ydelser, der skal gives under et døgnophold, vil blive ændret til § 45 i barnets lov. Det fremgår af § 45, stk. 1, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at barnet, den unge eller de vordende forældre modtager omsorg, personlig støtte, socialpædagogisk rådgivning og behandling under en familieanbringelse efter § 32, stk. 1, nr. 6, et døgnophold efter § 32, stk. 1, nr. 7, eller § 46, stk. 1, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov eller et døgnophold efter § 13, stk. 1, nr. 5 og 6, og § 14 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet. Det fremgår af § 45, stk. 2, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at ved særlige behov kan der foretages undersøgelser og observation samt ydes terapi eller anden behandling. Det fremgår af § 45, stk. 3, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at et støtteophold, jf. § 32 som ydes under et døgnophold, indgår som en ydelse efter stk. 1.

Den foreslåede ændring betyder, at henvisningen til § 56 i serviceloven om iværksættelse af foranstaltninger uden forældremyndighedsindehaverens samtykke, vil blive ændret til § 37 i barnets lov. Det fremgår af § 37 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at hvis det må anses for at være af væsentlig betydning af hensyn til et barns eller en ungs særlige behov for støtte, kan kommunalbestyrelsen træffe afgørelse

efter § 32, stk. 1, nr. 1, 3 og 5, for så vidt angår behandling af barnet eller den unge, uanset at forældremyndighedsindehaveren ikke samtykker, når formålet med indsatsen skønnes at kunne opnås uanset det manglende samtykke.

Den foreslåede ændring betyder, at henvisningen til § 58, stk. 1-3 og 5, i serviceloven om anbringelse af et barn uden for hjemmet uden samtykke, vil blive ændret til § 47, stk. 1-4, i barnets lov. Det fremgår af § 47, stk. 1, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at børne- og ungeudvalget uden samtykke fra forældremyndighedsindehaveren og den unge, der er fyldt 15 år, kan træffe afgørelse om, at barnet eller den unge anbringes uden for hjemmet, når der er en åbenbar risiko for, at barnets eller den unges sundhed eller udvikling lider alvorlig skade på grund af utilstrækkelig omsorg for eller behandling af barnet eller den unge, overgreb, som barnet eller den unge har været udsat for, misbrugsproblemer, kriminel adfærd eller andre svære sociale vanskeligheder hos barnet eller den unge eller andre adfærds- eller tilpasningsproblemer hos barnet eller den unge. Det fremgår af § 47, stk. 2, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at der kun kan træffes en afgørelse efter stk. 1, når der er begrundet formodning om, at problemerne ikke kan løses under barnets eller den unges fortsatte ophold i hjemmet efter gennemførelse af en børneudredning, jf. § 20, eller en ungefaglig undersøgelse, jf. § 31 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet. Det fremgår af § 47, stk. 3, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at børne- og ungeudvalget kan beslutte, at barnet eller den unge skal anbringes uden for hjemmet efter § 58, stk. 1, selv om forældremyndighedsindehaveren og den unge giver samtykke til anbringelse efter § 46, stk. 1, når hensynet til barnet eller den unge på afgørende måde taler for det. Det fremgår af § 47, stk. 4, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at børne- og ungeudvalget kan træffe afgørelse om anbringelse af en ung, der er fyldt femten år, uden for hjemmet, uanset at betingelserne i stk. 1 ikke er opfyldt, og at forældremyndighedsindehaveren ikke vil give samtykke til anbringelsen, hvis den unge samtykker. Det er et krav, at anbringelsen må anses at være af væsentlig betydning for den unges særlige behov, og problemerne ikke kan løses under den unges fortsatte ophold i hjemmet.

Den foreslåede ændring betyder, at henvisningen til § 59 i serviceloven om, hvad en indstilling om anbringelse af et barn uden for hjemmet uden samtykke skal indeholde, vil blive ændret til § 51, stk. 1, i barnets lov. Det fremgår af § 51, stk. 1, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at kommunens indstilling til børne- og ungeudvalget om anbringelse uden for hjemmet efter §§ 47 eller 49 skal omfatte børneudredningen, jf. § 20, herunder beskrivelsen af, at betingelserne i §§ 47 eller 49 er opfyldt, og af de ressourcer hos barnet, familien og netværket, som kan bidrage til at klare vanskelighederne under anbringelsen, jf. § 22, stk. 5, en vurdering af forældremyndighedsindehaverens kompetencer til at varetage omsorgen for det kommende barn, barnet eller den unge og at tage hånd om barnets eller den unges særlige behov, herunder med hjælp og støtte efter denne lov eller anden relevant lovgivning, barnets plan, jf. § 91, eller ungeplanen, jf. §§ 108 og 109, samt en beskrivelse af den støtte og de initiativer, som er påtænkt for det kommende barn, barnet eller den unge og dennes familie under anbringelsen uden for hjemmet og i tiden derefter og barnets eller den unges holdning til den påtænkte foranstaltning.

Den foreslåede ændring betyder, at henvisningen til § 62 i serviceloven om opretholdelsen af en anbringelse af et barn uden for hjemmet, vil blive ændret til § 50, stk. 1-6, i barnets lov. Det fremgår af § 50, stk. 1, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at hvis barnet eller den unge fortsat skal være anbragt uden for hjemmet ud over ét år fra, at børne- og ungeudvalget har truffet afgørelse efter § 47, skal udvalget træffe

forny et afgørelse herom, jf. dog stk. 2. Det fremgår af § 50, stk. 2, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at har barnet eller den unge været anbragt uden for hjemmet inden for det seneste år før den aktuelle anbringelse, er fristen for genbehandling efter stk. 1 i stedet to år. Det fremgår af § 50, stk. 3, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at er sagen efter stk. 1 og 2 indbragt for Ankestyrelsen eller forelagt domstolene, regnes fristen fra den endelige afgørelse eller dom. Det fremgår af § 50, stk. 4, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at børne- og ungeudvalget, Ankestyrelsen eller retten kan uanset bestemmelserne i stk. 1 og 2 fastsætte en kortere frist for fornyet behandling i udvalget, hvis der er begrundet tvivl om hvorvidt anbringelsesgrundlaget fortsat vil være til stede henholdsvis et eller to år senere. Det fremgår af § 50, stk. 5, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at børne- og ungeudvalget, Ankestyrelsen og retten uanset bestemmelserne i stk. 1 og 2 undtagelsesvis kan fastsætte en længere frist, når de forhold, der ligger til grund for afgørelsen, med overvejende sandsynlighed må antages også at gælde ud over fristen og at hensynet til barnet eller den unge på afgørende måde taler for, at fristen forlænges. For endnu ufødte børn og børn under et år, kan der dog alene træffes afgørelse om at forlænge fristen til tre år. Det fremgår af § 50, stk. 6, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at stk. 1-5 finder tilsvarende anvendelse ved afgørelser, som Ankestyrelsen træffer efter § 151, stk. 3.

Den foreslåede ændring betyder, at henvisningen til § 63 i serviceloven om gennemførelse af lægelig undersøgelse eller behandling af et barn uden forældremyndighedsindehaverens samtykke, vil blive ændret til § 40 i barnets lov. Det fremgår af § 40 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at hvis forældremyndighedsindehaveren undlader at lade et barn eller en ung undersøge eller behandle for en livstruende sygdom eller en sygdom, der udsætter barnet eller den unge for betydelig og varigt nedsat funktionsevne, kan børne- og ungeudvalget træffe afgørelse om at gennemføre undersøgelsen eller behandlingen.

Den foreslåede ændring betyder, at henvisningen til § 63 a i serviceloven om anbringelse af et barn på en delvis lukket døgninstitution eller afdeling, vil blive ændret til § 61 i barnets lov. Det fremgår af § 61, stk. 1, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at børne- og ungeudvalget kan træffe afgørelse om, at et barn eller en ung mellem 12 og 17 år skal anbringes, jf. §§ 46 og 47, på en delvis lukket døgninstitution eller en delvis lukket afdeling på en døgninstitution, når det er afgørende for den socialpædagogiske behandling at kunne aflåse yderdøre og vinduer i perioder eller at kunne fastholde barnet eller den unge fysisk. Der skal endvidere være risiko for, at barnets eller den unges sundhed eller udvikling lider alvorlig skade på grund af kriminel adfærd hos barnet eller den unge, misbrugsproblemer hos barnet eller den unge, eller andre adfærds- eller tilpasningsproblemer hos barnet eller den unge. Det fremgår af § 61, stk. 2, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at social- og ældreministeren kan fastsætte nærmere regler om anvendelsen af og forholdene under en anbringelse på delvis lukkede døgninstitutioner og delvis lukkede afdelinger på døgninstitutioner. Social- og ældreministeren kan endvidere fastsætte regler om, at børne- og ungeudvalget i særlige situationer kan træffe afgørelse om at anbringe et barn, der er yngre end 12 år, på en delvis lukket døgninstitution eller en delvis lukket afdeling på en døgninstitution.

Den foreslåede ændring betyder, at henvisningen til § 63 b, stk. 1, stk. 2, nr. 1-3, og stk. 3-5, i serviceloven om anbringelse af et barn på en sikret døgninstitution, vil blive ændret til § 62, stk. 1, 3 og 4, i barnets lov. Det fremgår af § 62, stk. 1, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at børne- og ungeudvalget kan træffe afgørelse om, at et barn eller en ung mellem 12 og 17 år skal anbringes, jf. §§ 46 og 47, på en sikret døgninstitution, hvis en af følgende betingelser er opfyldt: det er absolut påkrævet for

at afværge, at barnet eller den unge skader sig selv eller andre, og risikoen for skade ikke på forsvarlig måde kan afværges ved andre mere lempelige forholdsregler, det i en indledende iagttagelsesperiode er absolut påkrævet for at tilvejebringe et grundlag for den videre socialpædagogiske behandling, eller det på baggrund af den indledende iagttagelsesperiode efter nr. 2 fastslås, at det er absolut påkrævet, at der iværksættes et længerevarende behandlingsforløb på en sikret afdeling eller døgninstitution. Det fremgår af § 62, stk. 3, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at hvis betingelserne i stk. 1, nr. 1-3 eller § 16, stk. 1, i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet er opfyldt for et barn eller en ung, der er fyldt 15 år, og som er anbragt på en åben døgninstitution, jf. § 43, stk. 1, nr. 6, hvortil der også er knyttet en sikret døgninstitution, kan lederen af den åbne døgninstitution eller dennes stedfortræder, uanset hvilket anbringelsesgrundlag der ligger til grund for anbringelsen, træffe midlertidig beslutning om overførsel af barnet eller den unge til den sikrede døgninstitution. Overførslen kan iværksættes straks. Beslutningen herom skal straks forelægges børne- og ungeudvalget til afgørelse, jf. stk. 1, i den kommune, der har truffet afgørelse om anbringelse. Det fremgår af § 62, stk. 4, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at social- og ældreministeren kan fastsætte nærmere regler om anvendelsen af sikrede døgninstitutioner, herunder om kommunalbestyrelsens adgang til at fastsætte de nærmere rammer og vilkår for den konkrete anbringelse, og at børne- og ungeudvalget i særlige situationer kan træffe afgørelse om at anbringe et barn, der er yngre end 12 år, på en sikret døgninstitution.

Den foreslåede ændring betyder, at henvisningen til § 63 c i serviceloven om anbringelse af et barn på en særligt sikret afdeling, vil blive ændret til § 63 i barnets lov. Det fremgår af § 63, stk. 1, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at børne- og ungeudvalget kan træffe afgørelse om, at et barn eller en ung mellem 12 og 17 år skal anbringes, jf. forslaget §§ 46 og 47, på en særligt sikret afdeling, hvis følgende betingelser er opfyldte: Der foreligger et grundlag for anbringelse på en sikret døgninstitution efter forslaget § 62, stk. 1; Anbringelse på en sikret døgninstitution ikke er eller vil være tilstrækkelig, idet barnet eller den unge ved en forudgående særlig voldelig eller psykisk afvigende adfærd har gjort ophold eller fortsat ophold på en sikret døgninstitution uforsvarligt; og der, hvis barnet eller den unge har en psykisk afvigende adfærd, foreligger en skriftlig lægefaglig vurdering af, at barnet eller den unge udviser aktuelle symptomer på en diagnose. Det fremgår af § 63, stk. 2, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at er betingelserne i stk. 1 eller § 17, stk. 1, i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet opfyldt for et barn eller en ung, der er fyldt 15 år, kan lederen af en sikret døgninstitution eller dennes stedfortræder, uafhængigt af om der på den sikrede døgninstitution er en særligt sikret afdeling, træffe midlertidig beslutning om overførsel til en særligt sikret afdeling. Beslutningen herom skal straks forelægges børne- og ungeudvalget til afgørelse, jf. stk. 1, i den kommune, der har truffet afgørelse om anbringelse. Det fremgår af § 63, stk. 3, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at social- og ældreministeren kan fastsætte nærmere regler om forholdene på og anvendelsen af særligt sikrede afdelinger, herunder om kommunalbestyrelsens adgang til at fastsætte de nærmere rammer og vilkår for den konkrete anbringelse samt om orientering af forældremyndighedsindehaveren.

Den foreslåede ændring betyder, at henvisningen til § 64 i serviceloven om fuldbyrdelse af afgørelser om anbringelse af et barn uden for hjemmet og herunder afgang til hjemmet, vil blive ændret til § 139 i barnets lov. Det fremgår af § 139, stk. 1, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at kommunalbestyrelsen har ansvaret for, at afgørelser efter §§ 23, 39, 40 og 47, § 100, stk. 1, § 67 og § 98, stk. 4, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov og efter § 12, § 13, stk. 3 og 4, § 14, stk. 2-4, § 24, stk. 1, jf. § 14, og § 32 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet fuldbyrdes. Det fremgår af §

139, stk. 2, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at kommunen mod behørig legitimation og uden retskendelse har adgang til forældremyndighedsindehaverens bolig, rum eller gemmer for at eftersøge og medtage et barn eller en ung med henblik på at fuldbyrde de afgørelser, der er nævnt i stk. 1. Kommunen kan hente og bringe et barn eller en ung til det sted, hvor et børne- og ungepålæg skal opfyldes, med henblik på at fuldbyrde afgørelser efter § 40, eller det sted, hvor en straksreaktion, jf. § 12 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet, eller et forbedringsforløb, jf. § 13, stk. 3 eller 4, i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet, skal gennemføres. Det fremgår af § 139, stk. 3, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at kommunen mod behørig legitimation og uden retskendelse har adgang til et anbringelsessted efter § 43, stk. 1, for at eftersøge og medtage et barn eller en ung med henblik på at fuldbyrde en afgørelse efter § 98, stk. 4, eller efter § 24, stk. 1, jf. § 14, i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet. Det fremgår af § 139, stk. 4, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at kommunalbestyrelsen, når følgende kriterier er opfyldt, kan træffe afgørelse om adgang til forældremyndighedsindehaverens bolig og rum mod behørig legitimation og uden retskendelse; adgangen til hjemmet sker som led i børneudredningen efter § 20 eller den ungefaglige undersøgelse efter § 31 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet og må anses for nødvendig for at afgøre, om der er åbenbar risiko for alvorlig skade på et barns eller en ungs sundhed eller udvikling, og forældrene har modarbejdet, at en vurdering af barnets eller den unges støttebehov kan gennemføres med andre mere lempelige foranstaltninger. Det fremgår af § 139, stk. 5, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at politiet yder bistand til kommunen ved udøvelsen af beføjelser efter stk. 2-4. Det fremgår af § 139, stk. 6, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at fuldbyrdelse af afgørelser omfattet af stk. 1 skal ske så skånsomt, som omstændighederne tillader, og med henblik på at sikre barnets eller den unges bedste. Kommunen skal afsøge mulighederne for at opnå forældremyndighedsindehaverens, barnets eller den unges og eventuelt andre familiemedlemmers eller netværkets frivillige medvirken til afgørelsens fuldbyrdelse, medmindre hensynet til barnets eller den unges behov i afgørende grad taler imod. Det fremgår af § 139, stk. 7, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at fuldbyrdelse af en afgørelse omfattet af stk. 3, hvor politiet yder bistand til kommunen efter stk. 5, skal registreres og indberettes af kommunen til Ankestyrelsen. Der udarbejdes årligt en rapport over anvendelsen af bestemmelsen. Det fremgår af § 139, stk. 8, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at kommunalbestyrelsens afgørelser efter stk. 4 skal registreres og indberettes af kommunen til Ankestyrelsen. Der udarbejdes årligt en rapport over anvendelsen af bestemmelsen. Det fremgår af § 139, stk. 9, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at social- og ældreministeren fastsætter efter aftale med justitsministeren nærmere regler i en bekendtgørelse om politiets bistand til kommunen efter stk. 5.

Den foreslåede ændring betyder, at henvisningen til § 65 i serviceloven om Ankestyrelsens egendriftsbeføjelse, vil blive ændret til §§ 151 og 152 i barnets lov. Det fremgår af § 151, stk. 1, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at Ankestyrelsen af egen drift kan tage sager op om støtte efter barnets lov til børn og unge, når det må antages, at en kommunalbestyrelse i en konkret sag ikke har foretaget de fornødne sagsbehandlingskridt eller ikke har truffet de fornødne afgørelser i overensstemmelse med barnets eller den unges bedste, jf. dog stk. 5 og 6. Ankestyrelsen kan pålægge kommunalbestyrelsen at foretage de fornødne sagsbehandlingskridt eller at træffe de fornødne afgørelser efter kapitel 3-7 og kapitel 9-12 i barnets lov. Det fremgår af § 151, stk. 2, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at Ankestyrelsen kan træffe foreløbige afgørelser om indsatser efter § 32, § 35, stk. 4 og 5, og § 46, hvis der er behov herfor, og kommunalbestyrelsen undlader at iværksætte disse i fornødent omfang. Det fremgår af § 151, stk. 3, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at Ankestyrelsen kan træffe afgørelse efter §§ 23, 40, 47, 67, 104 og 105. Det fremgår af § 151, stk. 4, i

det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at Ankestyrelsen kan pålægge kommunalbestyrelsen at gennemføre en afgørelse efter stk. 1-3 og kan bestemme, at afgørelsen skal gennemføres inden for en nærmere angivet tidsfrist, når det må anses for nødvendigt af hensyn til barnets eller den unges bedste. Det fremgår af § 151, stk. 5, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at Ankestyrelsen ikke kan træffe afgørelse efter stk. 1 og 3 i sager om et barn eller en ung, der er pålagt en straksreaktion, jf. § 12 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet, eller er i et forbedringsforløb, jf. §§ 13 og 14 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet. I sager omfattet af 1. pkt. kan Ankestyrelsen træffe afgørelse om at pålægge kommunalbestyrelsen at forelægge sagen for Ungdomskriminalitetsnævnet. Ankestyrelsen skal orientere Ungdomskriminalitetsnævnet om afgørelser efter 2. pkt. Det fremgår af § 151, stk. 6, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at Ankestyrelsen ikke kan træffe en foreløbig afgørelse efter § 46, når afgørelsen vedrører et barn eller en ung i et forbedringsforløb efter §§ 13 og 14 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet. Ankestyrelsen skal orientere Ungdomskriminalitetsnævnet om tilfælde omfattet af 1. pkt. og om afgørelser efter stk. 2, når afgørelsen vedrører et barn eller en ung, der er i et forbedringsforløb, jf. §§ 13 og 14 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet.

Det fremgår af § 152 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at borgere, fagpersoner eller andre, der har grund til at antage, at kommunalbestyrelsen ikke har foretaget eller truffet de i loven foreskrevne fornødne sagsbehandlingsskridt eller afgørelser i overensstemmelse med barnets eller den unges bedste, kan underrette Ankestyrelsen. Ankestyrelsen vurderer herefter, om der er grundlag for at tage sagen op efter § 151, stk. 1.

Den foreslåede ændring betyder, at henvisningen til § 66, stk. 1, nr. 1-8, og stk. 2 og 3, i serviceloven om anbringelsessteder for børn, vil blive ændret til § 43 i barnets lov. Det fremgår af § 43, stk. 1, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at børn og unge kan anbringes på følgende anbringelsessteder: almene plejefamilier, forstærkede plejefamilier, specialiserede plejefamilier, netværksplejefamilier, egne værelser, kollegier eller kollegielignende opholdssteder, børne- og ungehjem, jf. stk. 3, og pladser på efterskoler, frie fagskoler og frie grundskoler med kostafdeling. Det fremgår af § 43, stk. 2, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at det er en betingelse for, at der kan træffes afgørelse om støtteophold til eller anbringelse af børn og unge efter § 32, stk. 1, nr. 7, § 46, stk. 1, § 47, stk. 1, i barnets lov eller efter § 19, stk. 1, i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet på et anbringelsessted, at anbringelsesstedet er godkendt efter § 58, stk. 1, § 65, stk. 1, eller § 66, stk. 1, eller efter § 5 i socialtilsynsloven. Det fremgår af § 43, stk. 3, børne- og ungehjem kan oprettes og drives som døgninstitutioner, herunder delvis lukkede døgninstitutioner, delvis lukkede afdelinger på døgninstitutioner, sikrede døgninstitutioner og særligt sikrede afdelinger eller som et opholdssted for børn og unge. Det fremgår af § 43, stk. 4, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at døgninstitutioner efter § 43, stk. 3, kan oprettes og drives af kommuner, jf. § 12, eller af regioner, jf. § 13, stk. 1, nr. 2 og 3, og § 13, stk. 6, eller som selvejende institutioner, som kommunalbestyrelsen eller regionsrådet indgår aftale med.

Den foreslåede ændring betyder, at henvisningen til § 66 a i serviceloven om valg og typer af plejefamilier, vil blive ændret til §§ 55 og 57 i barnets lov. Det fremgår af § 55 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at ved anbringelse af et barn eller en ung i en plejefamilie skal kommunalbestyrelsen vælge den plejefamilietype efter §§ 57 og 58 og den konkrete plejefamilie, der imødekommer barnets eller den unges behov for støtte, herunder eventuelle behov som følge af nedsat fysisk eller psykisk funktions- evne hos barnet eller den unge. Det fremgår af § 57 i det samtidigt fremsatte forslag til

barnets lov, at et barn eller en ung kan anbringes i en af følgende plejefamilietyper: almene plejefamilier, familier, der er godkendt til at varetage omsorgen og sikre udvikling og trivsel for børn og unge med lette til moderate støttebehov; forstærkede plejefamilier, familier, der er godkendt til at varetage omsorgen og sikre udvikling og trivsel for børn og unge med moderate til svære støttebehov; eller specialiserede plejefamilier, familier, der er godkendt til at varetage omsorgen og sikre udvikling og trivsel for børn og unge med svære støttebehov.

Den foreslåede ændring betyder, at henvisningen til § 66 b i serviceloven om netværksplejefamilier, vil blive ændret til §§ 58 og 59 i barnets lov. Det fremgår af § 58, stk. 1, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at en netværksplejefamilie skal være godkendt som konkret egnet i forhold til et bestemt barn eller en bestemt ung af kommunalbestyrelsen i den kommune, der træffer afgørelse om at anbringe barnet eller den unge. Det fremgår af § 58, stk. 2, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at den kommunalbestyrelse, der godkender netværksplejefamilien, i forbindelse med godkendelsen skal tilbyde plejefamilien et grundkursus i at være plejefamilie. Det fremgår af § 58, stk. 3, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at afgørelse om godkendelse som netværksplejefamilie for et bestemt barn eller en bestemt ung ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed. Det fremgår af § 58, stk. 4, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at en familie, der har haft et barn midlertidigt placeret efter § 32 a i adoptionsloven, kan godkendes som netværksplejefamilie for barnet, hvis retten ophæver Ankestyrelsens afgørelse om adoption efter § 9 i adoptionsloven. Det fremgår af § 58, stk. 5, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at social- og ældreministeren kan fastsætte nærmere regler om godkendelse af og grundkursus til netværksplejefamilier. Det fremgår af § 59, stk. 1, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at den kommunalbestyrelse, der har godkendt netværksplejefamilien efter § 58, stk. 1, skal ud over godtgørelse for kost og logi, jf. § 197, dække netværksplejefamiliens øvrige og ekstraordinære omkostninger ved at have barnet eller den unge boende. Op til 20.000 kr. pr. barn eller ung årligt kan dækkes som øvrige omkostninger uden forevisning af dokumentation. Netværksplejefamilier kan efter en konkret vurdering desuden få hel eller delvis hjælp til dækning af tabt arbejdsfortjeneste. Det fremgår af § 59, stk. 2, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at netværksplejefamilien kan frabede sig kompensation efter stk. 1. Det fremgår af § 59, stk. 3, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at afgørelser om dækning af øvrige og ekstraordinære omkostninger og om dækning af tabt arbejdsfortjeneste kan påklages til Ankestyrelsen efter reglerne i kapitel 10 i retssikkerhedsloven. Det fremgår af § 59, stk. 4, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at social- og ældreministeren kan fastsætte nærmere regler om dækning af netværksplejefamiliers omkostninger ved at have et barn eller en ung boende og beregning og regulering af tabt arbejdsfortjeneste til netværksplejefamilier.

Den foreslåede ændring betyder, at henvisningen til § 66 c i serviceloven om efteruddannelse og supervision m.v. til plejefamilier, vil blive ændret til § 56 i barnets lov. Det fremgår af § 56, stk. 1, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at når der er truffet afgørelse om at anbringe et barn eller en ung i en plejefamilie, jf. § 43, stk. 1, nr. 1-4, skal kommunalbestyrelsen sørge for, at plejefamilien under anbringelsen løbende gennemfører den fornødne efteruddannelse, og sikre, at plejefamilien modtager den fornødne supervision, rådgivning og vejledning i overensstemmelse med plejeopgavens omfang. Det fremgår af § 56, stk. 2, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at støtten til plejefamilien efter stk. 1, skal være intensiv i det første år, plejefamilien har barnet eller den unge anbragt hos sig. Den intensive støtte skal som udgangspunkt være påbegyndt inden for anbringelsens første halve år, medmindre særlige hensyn til barnet eller den unge taler imod. I de tilfælde skal opstartsforløbet senest

være gennemført inden for 1 år fra anbringelsestidspunktet. Det fremgår af § 56, stk. 3, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at støtten til plejefamilien efter stk. 1, skal ydes af en anden person end den, der aftaler honorering og andre vilkår med plejefamilien. Det fremgår af § 56, stk. 4, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at social- og ældreministeren kan fastsætte nærmere regler om supervision, rådgivning, vejledning og efteruddannelse af almene plejefamilier, forstærkede plejefamilier, specialiserede plejefamilier og netværksplejefamilier, om omfanget af den intensive støtte i begyndelsen af en anbringelse, plejefamiliernes pligt til at modtage den intensive støtte og om gennemførelse af kursus.

Den foreslåede ændring betyder, at henvisningen til § 66 d i serviceloven om faglig støtte til netværksplejefamilier og adoptanter vil blive ændret til § 60 og § 74, stk. 2, i barnets lov. Det fremgår af § 60, stk. 1, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at kommunalbestyrelsen skal tilbyde den fornødne faglige støtte til netværksplejefamilier i overensstemmelse med plejeopgavens omfang. Det fremgår af § 60, stk. 2, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at social- og ældreministeren kan fastsætte nærmere regler om faglig støtte til netværksplejefamilier. Det fremgår af § 74, stk. 2, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at kommunalbestyrelsen skal tilbyde den fornødne faglige støtte til familier, der har adopteret et barn eller en ung, der tidligere har været anbragt i pleje i familien.

Den foreslåede ændring betyder, at henvisningen til § 66 e i serviceloven om anbringelse på egne værelser m.v., vil blive ændret til § 65 i barnets lov. Det fremgår af § 65, stk. 1, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at egne værelser, kollegier eller kollegielignende opholdssteder, hvor den unge selv råder over sin egen bolig, jf. § 43, stk. 1, nr. 5, skal være godkendt som konkret egnede til den pågældende unge af kommunalbestyrelsen i den kommune, der træffer afgørelse om at anbringe den unge. Det fremgår af § 65, stk. 2, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at afgørelse om godkendelse efter stk. 1 ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed. Det fremgår af § 65, stk. 3, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at social- og ældreministeren kan fastsætte nærmere regler om godkendelse af og tilsyn med egne værelser, kollegier og kollegielignende opholdssteder.

Den foreslåede ændring betyder, at henvisningen til § 66 f i serviceloven om anbringelse på en efterskole m.v., vil blive ændret til § 66 i barnets lov. Det fremgår af § 66, stk. 1, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at en efterskole, en fri fagskole eller en fri grundskole med kostafdeling, der har otte pladser eller derunder til anbringelse af børn eller unge efter §§ 46 eller 47, eller efter § 14 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet, skal være godkendt som konkret egnet til det pågældende barn eller den pågældende unge af kommunalbestyrelsen i den kommune, der træffer afgørelse om at anbringe barnet eller den unge. Det fremgår af § 66, stk. 2, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at social- og ældreministeren kan fastsætte nærmere regler om godkendelse af og tilsyn med konkret godkendte pladser på efterskoler, frie fagskoler og frie grundskoler med kostafdeling.

Den foreslåede ændring betyder, at henvisningen til § 67 i serviceloven om formålet med en anbringelse, vil blive ændret til § 44 i barnets lov. Det fremgår af § 44 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at formålet med indsatsen på børne- og ungehjem efter § 43, stk. 1, nr. 6, er at varetage omsorg og sikre trivsel og udvikling for de anbragte børn og unge. Børne- og ungehjem skal så vidt muligt arbejde målrettet med at understøtte uddannelse, beskæftigelse og forebyggelse af kriminalitet for de anbragte børn og unge.

Den foreslåede ændring betyder, at henvisningen til § 68 i serviceloven om ophør af foranstaltninger og videreførelse af anbringelser vil blive ændret til §§ 99, 100, 102, 111 og 112 i barnets lov. Det fremgår af § 99 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at indsatser efter §§ 32, 46 og 47 skal ophøre, når formålet er nået, når de ikke længere opfylder deres formål, eller når den unge fylder 18 år, jf. dog §§ 114, 115 og 120. Det fremgår af § 100, stk. 1, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at kommunalbestyrelsen skal træffe afgørelse om hjemgivelse og om hjemgivelsesperiodens længde, jf. stk. 3, forud for hjemgivelse af et barn eller en ung, der er anbragt uden for hjemmet efter §§ 46 eller 47. I særlige tilfælde kan kommunalbestyrelsen beslutte, at der ikke skal være en hjemgivelsesperiode. I vurderingen af, om et barn eller en ung skal hjemgives, skal indgå, om hjemgivelsen vil være til barnets eller den unges bedste. Det fremgår af § 100, stk. 3, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at en hjemgivelsesperiode kan vare op til 6 måneder, og længden fastsættes under hensyn til muligheden for at sikre en skånsom og planlagt hjemgivelse for barnet eller den unge, forberedelse af eventuel støttende indsats til barnet eller den unge eller forældrene efter hjemgivelsen efter § 32, og kommunens mulighed for at foretage en vurdering af, om der er grundlag for at træffe afgørelse efter §§ 47 eller 67 i situationer, hvor forældrene har tilbagekaldt et samtykke til en frivillig anbringelse efter § 46. Det fremgår af § 100, stk. 4, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at hjemgivelsesperioden er en videreførelse af den eksisterende anbringelse efter §§ 46, 47 eller 67. Det fremgår af § 100, stk. 5, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at forud for hjemgivelse skal kommunalbestyrelsen revidere barnets plan, jf. §§ 91 og 92, ungeplanen, jf. §§ 108 og 109, eller relevante dele af en helhedsorienteret plan, jf. § 110, og angive den videre indsats i forbindelse med hjemgivelsen. I forbindelse med en sanktion efter straffelovens § 74 a skal revisionen særlig vedrøre, hvordan målene om uddannelse eller beskæftigelse nås. Det fremgår af § 102, stk. 1, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at i tilfælde, hvor forældremyndighedsindehaveren anmoder om at få hjemgivet et barn eller en ung, der er anbragt med samtykke efter § 46, skal kommunalbestyrelsen tage stilling til spørgsmålet om hjemgivelse, senest syv dage efter anmodningen fremsættes. Tilsvarende gælder, såfremt en ung over 15 år, der er anbragt med samtykke efter § 46, anmoder om at blive hjemgivet. Det fremgår af § 102, stk. 2, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at kommunalbestyrelsen ikke har pligt til at behandle en anmodning om hjemgivelse i den periode, hvor en sag er under behandling i Ankestyrelsen eller ved retten. Det fremgår af § 102, stk. 3, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at kommunalbestyrelsen kan afvise at behandle en anmodning fra forældremyndighedsindehaveren om hjemgivelse af et barn eller en ung, der er anbragt efter følgende bestemmelser; § 47, hvis der ikke er sket væsentlige ændringer af forholdene hos forældremyndighedsindehaveren, barnet eller den unge, eller § 67, hvis der ikke er sket væsentlige ændringer af forholdene hos anbringelsesstedet, barnet eller den unge. Det fremgår af § 102, stk. 4, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at når kommunalbestyrelsen behandler en anmodning fra forældremyndighedsindehaveren eller den unge, der er fyldt 15 år, om hjemgivelse af et barn eller en ung, der er anbragt efter § 47 eller § 67, skal kommunalbestyrelsen træffe afgørelse om hjemgivelse og hjemgivelsesperiodens længde, jf. stk. § 100, stk. 1, hvis der er grundlag herfor. Hvis kommunalbestyrelsen ikke finder, at der er grundlag for at hjemgive barnet eller den unge, forelægges sagen til afgørelse i børne- og ungeudvalget, jf. §§ 47 eller 67. Det fremgår af § 102, stk. 5, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at kommunalbestyrelsen skal umiddelbart orientere børne- og ungeudvalget om afgørelser om hjemgivelse af et barn eller en ung, der er anbragt efter §§ 47 eller 67. Det fremgår af § 111, stk. 1, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at kommunalbestyrelsen i den unges opholdskommune senest seks måneder forud for ophør af en anbringelse ved det fyldte 18. år skal træffe afgørelse om efterværnsindsatser til den unge efter §§ 113-121. Det fremgår af § 111, stk. 2, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at

kommunalbestyrelsen, inden der træffes afgørelse efter stk. 1, i samarbejde med den unge skal have revideret ungeplanen eller relevante dele af den helhedsorienterede plan, herunder have taget stilling til den unges videre forløb med hensyn til uddannelse, beskæftigelse og øvrige relevante forhold. Det fremgår af § 111, stk. 3, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at hvis en ung frem til sit fyldte 18. år har været anbragt som led i et forbedringsforløb, jf. §§ 13 og 14 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet, skal kommunalbestyrelsen, inden der træffes afgørelse efter stk. 1, udarbejde en ungeplan, jf. § 108. Det fremgår af § 112, stk. 1, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at hvis en ung i alderen 18 til 22 år, der har været anbragt indtil sit fyldte 18. år, eller som har haft en fast kontaktperson indtil sit fyldte 18. år, skifter opholdskommune, skal den hidtidige opholdskommune forud for skiftet oversende den unges reviderede ungeplan eller relevante dele af den helhedsorienterede plan, jf. § 111, stk. 2, til den nye opholdskommune, medmindre der er truffet afgørelse om indsatser efter §§ 119-121. Det fremgår af § 112, stk. 2, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at oversendelse af ungeplanen eller relevante dele af den helhedsorienterede plan skal ske med samtykke fra den unge. Det fremgår af § 112, stk. 3, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at den nye opholdskommune skal inden 30 dage fra modtagelsen af ungeplanen efter stk. 1 træffe afgørelse om, hvorvidt den unge har behov for indsatser efter §§ 113-116 og §§ 117-118, og i givet fald træffe afgørelse om, hvilken indsats der skal iværksættes. Hvis der iværksættes indsatser efter §§ 113-118, skal ungeplanen eller relevante dele af den helhedsorienterede plan opdateres, jf. § 108.

Den foreslåede ændring betyder, at henvisningen til § 68 a i serviceloven om videreført anbringelse vil blive ændret til § 67 i barnets lov. Det fremgår af § 67, stk. 1, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at børne- og ungeudvalget kan træffe afgørelse om, at et barn eller en ung, der efter § 46, stk. 1, eller § 47, stk. 1, eller efter § 14 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet har været anbragt uden for hjemmet i mindst 3 år, jf. dog § 68, stk. 2, fortsat skal være anbragt uden for hjemmet i en permanent anbringelse, hvis barnet eller den unge har opnået en så stærk tilknytning til anbringelsesstedet, at det på kortere og længere sigt må antages at være af væsentlig betydning for barnets eller den unges bedste at forblive på anbringelsesstedet. Det er ikke et krav, at betingelserne i § 46, stk. 1, eller § 47, stk. 1, eller § 14 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet er opfyldt. Det fremgår af § 67, stk. 2, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at når der er truffet afgørelse om en permanent anbringelse efter stk. 1, skal børne- og ungeudvalget ikke træffe afgørelse efter § 50 om opretholdelse af anbringelsen. Det fremgår af § 67, stk. 3, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at for et barn eller en ung, der er fyldt 15 år, kan der kun træffes afgørelse om en permanent anbringelse efter stk. 1, hvis barnet eller den unge samtykker i afgørelsen. Det fremgår af § 67, stk. 4, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at til brug for børne- og ungeudvalgets afgørelse om en permanent anbringelse efter stk. 1, skal kommunalbestyrelsen udarbejde en indstilling, der indeholder en revideret børneudredning af barnets eller den unges forhold, jf. § 20 i barnets lov eller § 31 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet, en revideret barnets plan, jf. § 91, eller ungeplan, jf. § 108, eller et revideret forbedringsforløb, jf. §§ 13 og 14 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet, en psykologisk helhedsvurdering af barnets eller den unges tilknytning til anbringelsesstedet foretaget af en autoriseret psykolog, og barnets eller den unges holdning til en permanent anbringelse.

Den foreslåede ændring betyder, at henvisningen til § 68 b i serviceloven om kommunalbestyrelsens opgaver i forbindelse med anbringelse, herunder om at træffe valg om konkret anbringelsessted, vil blive ændret til § 52 og § 53, stk. 1 og 3, i barnets lov. Det

fremgår af § 52, stk. 1, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at kommunalbestyrelsen skal træffe afgørelse om valg af konkret anbringelsessted i overensstemmelse med barnets plan, jf. § 91, eller ungeplanen, jf. § 108, eller forbedringsforløbet, jf. §§ 13 og 14 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet. Det fremgår af § 52, stk. 2, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at ved valg af anbringelsessted skal kommunalbestyrelsen vælge det anbringelsessted, som bedst kan imødekomme barnets eller den unges behov, herunder eventuelle behov som følge af nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne hos barnet eller den unge. Kommunalbestyrelsen skal lægge vægt på anbringelsesstedets mulighed for at tilbyde nære og stabile voksenrelationer og herunder vurdere, om en anbringelse i en plejefamilie, jf. § 43, stk. 1, nr. 1-4, er mest hensigtsmæssig. Kommunalbestyrelsen skal endvidere lægge vægt på hensynet til barnets eller den unges skolegang, herunder hensynet til at undgå skoleskift, medmindre hensynet til barnets eller den unges behov taler imod. Det fremgår af § 52, stk. 3, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at hvis barnet eller den unge har søskende, der er anbragt uden for hjemmet, skal kommunalbestyrelsen vælge samme anbringelsessted, medmindre de øvrige søskendes eller barnets eller den unges behov eller andre væsentlige forhold taler imod dette. Det fremgår af § 52, stk. 4, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at samtidig med valg af anbringelsessted skal kommunalbestyrelsen tage stilling til barnets eller den unges skolegang. Det fremgår af § 52, stk. 1, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at er anbringelsesstedet beliggende i en anden kommune end den kommune, der har truffet afgørelse om anbringelse af barnet eller den unge, skal kommunalbestyrelsen underrette den kommune, hvor anbringelsesstedet er beliggende, om anbringelsen forud for anbringelsen. Det fremgår af § 53, stk. 1, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at kommunalbestyrelsen, så vidt muligt inden en anbringelse, skal hjælpe barnet eller den unge med at finde en person i barnets eller den unges familie eller netværk, som kan udpeges til at være dennes støtteperson under anbringelsen. Det fremgår af § 53, stk. 3, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at kommunalbestyrelsen efter behov kan dække støttepersonens udgifter til telefon, transport og lignende.

Den foreslåede ændring betyder, at henvisningen til § 69 i serviceloven om kommunens opgaver under anbringelsen, vil blive ændret til §§ 97 og 98, § 100, stk. 2, og § 106 i barnets lov. Det fremgår af § 97, stk. 1, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at når et barn eller en ung anbringes uden for hjemmet, overtager kommunalbestyrelsen i den anbringende kommune ansvaret for den daglige omsorg for barnet eller den unge. Det fremgår af § 97, stk. 2, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at kommunalbestyrelsen, i det omfang det må anses for nødvendigt under hensynet til formålet med anbringelsen, skal på baggrund af den løbende opfølgning, jf. §§ 95 og 96, og det personrettede tilsyn med barnet eller den unge på anbringelsesstedet, jf. § 156, træffe afgørelse om ændret anbringelsessted, behandling, uddannelse m.v. under anbringelsen uden for hjemmet. Det fremgår af § 98, stk. 1, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at kommunalbestyrelsens afgørelse om ændring af anbringelsessted efter § 97, stk. 2, kræver samtykke fra forældremyndighedsindehaveren og barnet eller den unge, der er fyldt 10 år, jf. dog stk. 4. Det fremgår af § 98, stk. 2, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at kommunalbestyrelsen skal indhente en udtalelse fra det aktuelle anbringelsessted til belysning af sagen, inden der træffes afgørelse om ændret anbringelsessted. Det fremgår af § 98, stk. 3, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at barnets plejefamilie, støtteperson eller venskabsfamilie kan anmode Ankestyrelsen om en vurdering af kommunalbestyrelsens afgørelse efter § 97, stk. 2, om ændring af anbringelsessted for et barn under 10 år. Det fremgår af § 98, stk. 4, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at kan samtykke til ændret anbringelsessted ikke opnås, træffes afgørelse om ændring af anbringelsessted af børne-

og ungeudvalget, jf. dog § 24 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet. Ved afgørelsen skal børne- og ungeudvalget under hensyn til formålet med anbringelsen og barnets eller den unges behov for kontinuitet i opvæksten vurdere, om barnets eller den unges behov for støtte bedst imødekommes ved en ændring af anbringelsessted. Det fremgår af § 98, stk. 5, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at til brug for børne- og ungeudvalgets afgørelse om ændring af anbringelsessted, jf. stk. 4, skal kommunalbestyrelsen udarbejde en indstilling, der bl.a. skal indeholde den seneste barnets plan, jf. §§ 91 og 92, eller ungeplan, jf. § 108, barnets eller den unges holdning til ændringen af anbringelsesstedet, jf. § 4, stk. 3, en beskrivelse af, hvorvidt supplerende støtte til barnet eller den unge, jf. § 32, stk. 1, nr. 8, under fortsat ophold på det aktuelle anbringelsessted kan imødekomme barnets eller den unges behov for støtte, en beskrivelse af et nyt anbringelsessteds forventede egnethed til at imødekomme barnets eller den unges behov for støtte og for nære og stabile voksenrelationer, og en udtalelse fra det aktuelle anbringelsessted, jf. stk. 2. Det fremgår af § 100, stk. 2, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at kommunalbestyrelsen skal indhente en udtalelse fra det aktuelle anbringelsessted til belysning af sagen, inden der træffes afgørelse om hjemgivelse. Det fremgår af § 106 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at kommunalbestyrelsen skal indhente en udtalelse fra det aktuelle anbringelsessted til belysning af sagen, inden der træffes afgørelse om ændret samvær.

Den foreslåede ændring betyder, at henvisningen til § 70 i serviceloven om vurdering og revision af indsatsen og handleplanen under en anbringelse, vil blive ændret til §§ 79, 95, 96 og 129 og § 156, stk. 5, i barnets lov. Det fremgår af § 79, stk. 1, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at kommunalbestyrelsen skal tilbyde at revidere en udarbejdet plan for støtten til forældrene efter §§ 77 eller 78, når der er behov for det, jf. dog stk. 2 og stk. 3. Det fremgår af § 79, stk. 2, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at kommunalbestyrelsen senest tre måneder efter, at barnet eller den unge har fået ophold uden for hjemmet skal tilbyde en revision af planen. Det fremgår af § 79, stk. 3, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at hvis kommunalbestyrelsen har foretaget en revision efter stk. 1 eller stk. 2, skal kommunalbestyrelsen herefter med højst 12 måneders mellemrum foretage en vurdering af, om der er behov for at tilbyde en revision af planen eller af relevante dele af en helhedsorienteret plan. Det fremgår af § 95, stk. 1, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at kommunalbestyrelsen løbende skal følge op på barnets eller den unges trivsel og udvikling eller de vordende forældres forhold, når der er iværksat en indsats efter §§ 32, 46, 47, 114, 115 og 120. Det fremgår af § 95, stk. 2, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at opfølgningen efter stk. 1 første gang skal finde sted på det tidligste af følgende tidspunkter når afdækningen eller udredningen af barnets behov efter §§ 19 eller 20 er afsluttet eller tre måneder efter iværksættelse af indsatsen. Det fremgår af § 95, stk. 3, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at kommunalbestyrelsen skal i forbindelse med den første opfølgning træffe beslutning om den fremadrettede tilrettelæggelse af opfølgningen. Kommunalbestyrelsens beslutning skal afspejle forholdene i den konkrete sag, og barnets eller den unges ønsker og behov skal inddrages. Kommunalbestyrelsen skal begrunde sin beslutning over for barnet eller den unge og forældrene. Det fremgår af § 95, stk. 4, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at kommunalbestyrelsen i forbindelse med den løbende opfølgning skal vurdere, om indsatsen skal justeres, eller om der er behov for yderligere afdækning eller udredning af barnets eller den unges behov, jf. §§ 19 eller 20. Kommunalbestyrelsen skal desuden løbende tage stilling til tilrettelæggelsen af opfølgningen og vurdere, om der er behov for at udarbejde eller revidere barnets plan, jf. §§ 91 og 92, eller ungeplan, jf. § 108, eller revidere relevante dele af en helhedsorienteret plan, jf. § 110, eller et forbedringsforløb, jf. §§ 13 og 14 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet. Det fremgår af § 95, stk. 5, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at vurderingen, jf. stk. 4, skal omfatte en

stillingtagen til, hvorvidt andre forhold end de hidtil beskrevne, jf. §§ 92, 108 eller 110, eller § 13, stk. 1, i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet, er relevante. I givet fald skal disse forhold indgå i en revideret barnets plan, ungeplan, relevante dele af en helhedsorienteret plan eller et revideret forbedringsforløb. Det fremgår af § 95, stk. 6, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at beslutning om revision af barnets plan, ungeplanen eller relevante dele af en helhedsorienteret plan skal ske med inddragelse af barnet eller den unge og forældrene og så vidt muligt med samtykke fra forældremyndighedsindehaveren og den unge, der er fyldt 15 år. Det fremgår af § 96, stk. 1, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at er barnet eller den unge anbragt uden for hjemmet efter §§ 46 eller 47 skal den løbende opfølgning efter § 95 ses i sammenhæng med det løbende tilsyn med barnet eller den unge, jf. § 156, stk. 2 og 5, og skal ske efter kontakt med forældremyndighedsindehaveren. Det fremgår af § 96, stk. 2, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at er barnet eller den unge anbragt uden for hjemmet, skal vurderingen af behovet for revision af barnets plan, ungeplanen eller relevante dele af en helhedsorienteret plan eller forbedringsforløbet, jf. § 95, stk. 4-5, ske med udgangspunkt i resultatet af børneudredningen, jf. § 20, eller den ufaglige udredning efter § 31 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet. Det fremgår af § 129, stk. 1, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at for unge, der er idømt en sanktion efter straffelovens § 74 a, skal vurdering og revision af barnets plan eller ungeplanen, jf. § 95, stk. 4 og 5, og § 96, stk. 2, og indsatsen særligt vedrøre, hvordan det sikres, at den unge kommer i uddannelse eller beskæftigelse. Det fremgår af § 129, stk. 2, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at det senest i forbindelse med den første vurdering af planen skal konkretiseres, hvordan de overordnede mål om uddannelse og beskæftigelse nås i løbet af sanktionen. Det fremgår af § 156, stk. 5, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at tilsynet efter § 156, stk. 1, skal omfatte mindst to årlige tilsynsbesøg på anbringelsesstedet, hvor kommunen taler med barnet eller den unge. Samtalen skal så vidt muligt finde sted uden tilstedeværelse af ansatte fra anbringelsesstedet.

Den foreslåede ændring betyder, at henvisningen til § 71 i serviceloven om samvær og kontakt under en anbringelse vil blive ændret til §§ 103-105 og 107, der indgår i kapitel 12 i barnets lov. Det fremgår af § 103, stk. 1, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at barnet eller den unge har ret til samvær og kontakt med forældre og netværk, herunder søskende, bedsteforældre, øvrige familiemedlemmer, venner m.v. under en anbringelse uden for hjemmet. Barnet eller den unge har ret til, at kommunalbestyrelsen inddrager barnets eller den unges holdning til omfang, rammer og sted for samværet m.v. Det fremgår af § 103, stk. 2, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at barnet eller den unge kan anmode om, at samværet alene kan finde sted med tilstedeværelse af en støtteperson til barnet eller den unge eller om at få suspenderet samværet med forældre eller netværk i en periode. Det fremgår af § 103, stk. 3, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at kommunalbestyrelsen skal sørge for, at forbindelsen mellem barnet eller den unge og forældrene og netværket holdes ved lige. Det skal ske under hensyntagen til barnets eller den unges bedste og til beskyttelsen af barnets eller den unges sundhed og udvikling og beskyttelsen af barnet eller den unge mod overgreb. Det fremgår af § 103, stk. 4, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at kommunalbestyrelsen skal under hensyntagen til barnets eller den unges bedste understøtte, at forældrene kan spille en positiv rolle i barnets eller den unges liv. Kommunalbestyrelsen har i den forbindelse pligt til at sikre, at forældrene får information om barnets eller den unges hverdag og til at bidrage til et godt samarbejde mellem forældrene og anbringelsesstedet. Det fremgår af § 103, stk. 5, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at samvær og kontakt, der er aftalt eller fastsat efter forældreansvarsloven, opretholdes under barnets eller den unges anbringelse uden for hjemmet,

men kan reguleres eller midlertidigt ophæves efter reglerne i §§ 104 og 105. Det fremgår af § 104, stk. 1, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at kommunalbestyrelsen skal tilrettelægge samvær og kontakt mellem barnet eller den unge og dennes familie og netværk ud fra forholdene i den enkelte sag og under hensyntagen til barnets eller den unges tryghed, trivsel og eventuelle behov for støtte, herunder som følge af en eventuel fysisk eller psykisk funktionsnedsættelse. Ved tilrettelæggelse af samværet, skal der lægges vægt på barnets eller den unges ønsker, jf. § 103, stk. 1 og 2, samt på at understøtte, at barnet eller den unge også på længere sigt har mulighed for at skabe og bevare nære relationer til forældre og netværket. Det fremgår af § 104, stk. 2, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at kommunalbestyrelsen om fornødent skal træffe afgørelse om omfanget og udøvelsen af samværet og kontakten og kan fastsætte nærmere vilkår for samværet og kontakten. Kommunalbestyrelsen skal foretage en konkret og individuel vurdering ud fra forholdene i den enkelte sag, herunder barnets eller den unges alder, modenhed og eventuelle funktionsnedsættelse. Ved afgørelsen lægges særlig vægt på hensynet til barnet eller den unge og formålet med anbringelsen. Det fremgår af § 104, stk. 3, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at kommunalbestyrelsen kan med samtykke fra forældremyndighedsindehaveren og den unge, der er fyldt 15 år, træffe afgørelse om, at samværet mellem forældre og barnet eller den unge skal støttes ved, at der er en tredje person til stede, herunder efter anmodning efter § 103, stk. 2, barnets eller den unges støtteperson. Det fremgår af § 104, stk. 4, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at kommunalbestyrelsen kan efter anmodning efter § 103, stk. 2, træffe afgørelse om at suspendere samvær mellem barnet eller den unge og forældre eller netværk i en afgrænset periode. Det fremgår af § 104, stk. 5, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at der ikke efter stk. 2 og 4 kan træffes afgørelser, som medfører, at samvær og kontakt kun må finde sted mindre end 1 gang om måneden. En sådan afgørelse sidestilles med en afbrydelse af forbindelsen og skal træffes af børne- og ungeudvalget efter § 105. Det fremgår af § 105, stk. 1, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at når det er nødvendigt af hensyn til barnets eller den unges sundhed eller udvikling, kan børne- og ungeudvalget for en bestemt periode træffe afgørelse om at samvær kun må foregå under tilstedeværelse af en repræsentant for kommunen, at afbryde forbindelsen i form af samvær eller brev-, mail- eller telefonforbindelse mellem forældrene eller netværket og barnet eller den unge, eller at barnets eller den unges anbringelsessted ikke må oplyses over for forældrene eller netværket. Det fremgår af § 105, stk. 2, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at ved viden eller formodning om, at den person, som barnet eller den unge skal have samvær med, har begået overgreb mod et barn eller en ung, skal børne- og ungeudvalget, medmindre særlige forhold taler imod det, for en bestemt periode træffe afgørelse om at afbryde den pågældendes forbindelse med barnet eller den unge i form af samvær eller brev-, mail- eller telefonforbindelse eller om, at samvær kun må foregå under tilstedeværelse af en repræsentant for kommunen. Det fremgår af § 107 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at §§ 104 og 105 finder tilsvarende anvendelse under gennemførelsen af en børneudredning efter § 20 eller en ungefaglig undersøgelse efter § 31 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet under ophold på en institution, indlæggelse på et sygehus eller ved benyttelse af det børnehus, som kommunen er tilknyttet, jf. § 125, jf. § 23, stk. 1 og 2, i barnets lov eller § 32 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet.

Den foreslåede ændring betyder, at henvisningen til § 72 i serviceloven om advokatbistand og aktindsigt m.v. i forbindelse med en række foranstaltninger, herunder anbringelse af et barn uden samtykke, vil blive ændret til § 140 i barnets lov. Det fremgår af § 140, stk. 1, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at kommunalbestyrelsen skal tilbyde forældremyndighedsindehaveren og barnet eller den unge, der er fyldt 10 år, gratis advokatbistand, når der træffes afgørelse efter følgende bestemmelser

gennemførelse af en undersøgelse efter § 23, anbringelse uden for hjemmet efter § 47, opretholdelse af en anbringelse efter § 50, gennemførelse af en lægelig undersøgelse eller behandling efter § 41, anbringelse på en delvis lukket døgninstitution eller en delvis lukket afdeling på en døgninstitution efter § 61, stk. 1, anbringelse på en sikret døgninstitution efter § 62, stk. 1, anbringelse på en særligt sikret afdeling efter § 63, stk. 1 og 2, videreførelse af en anbringelse efter § 67, godkendelse af en foreløbig afgørelse efter § 143, stk. 4, ændring af anbringelsessted efter § 98, stk. 4, afbrydelse af forbindelsen m.v. efter § 105, tilbageholdelse efter § 11, stk. 1 og 2, i lov om voksenansvar for anbragte børn og unge, og brev- og telefonkontrol efter § 15, stk. 1, i lov om voksenansvar for anbragte børn og unge. Det fremgår af § 140, stk. 2, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at forældremyndighedsindehaveren, barnet eller den unge, der er fyldt 10 år, og plejeforældrene skal have tilbud om gratis advokatbistand under en sag om flytning eller hjemtagelse fra privat familiepleje efter § 42, stk. 4. Det fremgår af § 140, stk. 3, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at under en sag om afbrydelse af forbindelsen m.v. efter § 105, og en sag om brev- og telefonkontrol efter § 15, stk. 1, i lov om voksenansvar for anbragte børn og unge, med den af forældrene, der ikke har del i forældremyndigheden, skal denne have tilbud om gratis advokatbistand. Det fremgår af § 140, stk. 4, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at om sager og godtgørelse for udlæg til advokater gælder samme regler som i tilfælde, hvor der er meddelt fri proces, jf. retsplejelovens kapitel 31.

Den foreslåede ændring betyder, at henvisningen til § 73 i serviceloven om partshøring, vil blive ændret til § 141 i barnets lov. Det fremgår af § 141, stk. 1, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at kommunalbestyrelsen, inden der træffes afgørelse i en sag efter § 140, skal gøre forældremyndighedsindehaveren og barnet eller den unge, der er fyldt 10 år, bekendt med retten til efter forvaltningsloven at se sagens akter og retten til at udtale sig, inden afgørelsen træffes. Det fremgår af § 141, stk. 2, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at stk. 1 finder tilsvarende anvendelse over for de personer, der er nævnt i § 140, stk. 2 og 3, for så vidt angår de i disse bestemmelser nævnte afgørelser.

Den foreslåede ændring betyder, at henvisningen til § 74 i serviceloven, om hvilke afgørelser børn og unge-udvalget træffer afgørelse om i et møde, vil blive ændret til § 142 i barnets lov. Det fremgår af § 142, stk. 1, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at børne- og ungeudvalget træffer i et møde afgørelse efter følgende bestemmelser gennemførelse af en undersøgelse efter § 23, anbringelse uden for hjemmet efter § 47, opretholdelse af en anbringelse efter § 50, gennemførelse af en lægelig undersøgelse eller behandling efter § 41, anbringelse på en delvis lukket døgninstitution eller delvis lukket afdeling på en døgninstitution efter § 61, stk. 1, anbringelse på en sikret døgninstitution efter § 62, stk. 1, anbringelse på en særligt sikret afdeling efter § 63, stk. 1 og 2, videreførelse af en anbringelse efter § 67, godkendelse af en foreløbig afgørelse efter § 143, stk. 4, ændring af anbringelsessted efter § 98, stk. 4, afbrydelse af forbindelsen m.v. efter § 105, flytning eller hjemtagelse efter § 42, stk. 4, tilbageholdelse efter § 11, stk. 1 og 2, i lov om voksenansvar for anbragte børn og unge, eller brev- og telefonkontrol efter § 15, stk. 1, i lov om voksenansvar for anbragte børn og unge. Det fremgår af § 142, stk. 2, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at inden børne- og ungeudvalget træffer afgørelse, skal forældremyndighedsindehaveren, barnet eller den unge, advokaten og eventuel anden bisidder for forældremyndighedsindehaveren eller barnet eller den unge have lejlighed til at udtale sig over for børne- og ungeudvalget. Dette kan dog, for så vidt angår barnet eller den unge, undlades, hvis barnet er under 10 år, eller hvis det må antages at være til skade for barnet eller den unge. Det fremgår af § 142, stk. 3, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at stk. 2 finder tilsvarende anvendelse for den af forældrene, der ikke har del i forældremyndigheden, inden der

træffes afgørelse efter § 105 og § 15, stk. 1, i lov om voksenansvar for anbragte børn og unge, når afgørelsen vedrører den pågældende forælder. Stk. 2 finder ligeledes tilsvarende anvendelse for plejeforældre, inden der træffes afgørelse efter § 42, stk. 4. Det fremgår af § 142, stk. 4, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at mindst fire ud af børne- og ungeudvalgets fem medlemmer skal stemme for vedtagelse af en afgørelse efter §§ 23, 41, 47 og 50, § 61, stk. 1, § 62, stk. 1, § 63, stk. 1 og 2, § 67, § 98, stk. 4, § 105, og § 143, stk. 4, og efter § 11, stk. 1 og 2, og § 15, stk. 1, i lov om voksenansvar for anbragte børn og unge. Afgørelser efter § 42, stk. 4, træffes ved almindelig stemmeflerhed. Det fremgår af § 142, stk. 5, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at såfremt dommeren ikke er enig i børne- og ungeudvalgets afgørelse, skal dette tilføres udvalgets protokol, og meddelelsen om udvalgets afgørelse skal indeholde oplysning om dommerens afvigende opfattelse. Det fremgår af § 142, stk. 6, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at kommunalbestyrelsen skal underrette Ankestyrelsen, hvis børne- og ungeudvalget ikke træffer afgørelse i overensstemmelse med kommunalbestyrelsens indstilling om anbringelse uden samtykke efter § 47 eller om opretholdelse af en anbringelse efter § 67, og der ved afgørelsen ikke er enstemmighed i børne- og ungeudvalget. Er barnet eller den unge allerede anbragt, opretholdes anbringelsen under Ankestyrelsens behandling af sagen. Det fremgår af § 142, stk. 7, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at børne- og ungeudvalgets afgørelser skal meddeles skriftligt.

Den foreslåede ændring betyder, at henvisningen til § 75 i serviceloven om akutafgørelser vil blive ændret til § 143 i barnets lov. Det fremgår af § 143, stk. 1, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at formanden eller i dennes fravær næstformanden for børne- og ungeudvalget kan træffe foreløbige afgørelser efter lovens §§ 23, 40 og 47, § 61, stk. 1, § 62, stk. 1 og 3, § 63, stk. 1 og 2, § 67, § 98, stk. , og § 105 i barnets lov og § 11, stk. 1 og 2, og § 15, stk. 1, i lov om voksenansvar for anbragte børn og unge, som af hensyn til barnets eller den unges øjeblikkelige behov ikke kan afvente, at sagen behandles i børne- og ungeudvalget. Det fremgår af § 143, stk. 2, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at formanden eller i dennes fravær næstformanden for børne- og ungeudvalget i sager om et barn eller en ung, der er pålagt en straksreaktion, jf. § 12 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet, eller er i et forbedringsforløb, jf. §§ 13 og 14 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet, kan træffe foreløbige afgørelser efter §§ 40, § 42, stk. 4, og § 105 i barnets lov, efter § 11, stk. 2, og § 15 i lov om voksenansvar for anbragte børn og unge og efter § 14, stk. 2-4, § 15, stk. 1, § 16, stk. 1, § 17, stk. 1, § 18, stk. 1 og 2, § 24, stk. 1, og § 32, stk. 1 og 2, i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet, som af hensyn til barnets eller den unges øjeblikkelige behov ikke kan afvente sagens behandling i Ungdomskriminalitetsnævnet. Det fremgår af § 143, stk. 3, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at forældremyndighedsindehaver og eventuelle andre parter, jf. § 140, inden 24 timer efter iværksættelsen af en foreløbig afgørelse skal have skriftlig meddelelse om afgørelsen. Meddelelsen skal tillige indeholde oplysning om retten til vederlagsfri advokatbistand. Det fremgår af § 143, stk. 4, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at en foreløbig afgørelse efter stk. 1 og 2 skal snarest muligt og senest inden syv dage efter iværksættelsen af afgørelsen forelægges børne- og ungeudvalget til godkendelse, uanset om foranstaltningen er ophørt. Det fremgår af § 143, stk. 5, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at en afgørelse, der er godkendt efter stk. 4, har gyldighed i en måned. En afgørelse efter § 23 i barnets lov eller efter § 32 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet har gyldighed, indtil undersøgelsen er afsluttet, dog højst to måneder regnet fra den foreløbige afgørelse efter stk. 1. En afgørelse efter § 42, stk. 4, har gyldighed, indtil der træffes en ny afgørelse om flytning eller hjemtagelse. Det fremgår af § 143, stk. 6, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at direktøren for Ankestyrelsen har samme beføjelser som formanden for børne- og ungeudvalget, jf. stk. 1-3, og kan pålægge

kommunalbestyrelsen at gennemføre afgørelsen. Den foreløbige afgørelse har gyldighed i en måned, jf. dog de frister, der er nævnt i § 143, stk. 5, 2. og 3. pkt. Direktøren kan undtagelsesvis bestemme, at den foreløbige afgørelse skal godkendes af Ankestyrelsen inden for den frist, der er nævnt i § 143, stk. 4. Det fremgår af § 143, stk. 7, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at hvis børne- og ungeudvalget eller, når et barn eller en ung er pålagt en straksreaktion, jf. § 12 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet, eller er i et forbedringsforløb efter §§ 13 og 14 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet, Ungdomskriminalitetsnævnet ikke inden en måned træffer afgørelse i overensstemmelse med direktørens foreløbige afgørelse, jf. stk. 6, skal børne- og ungeudvalget eller Ungdomskriminalitetsnævnet umiddelbart orientere Ankestyrelsen herom. Børne- og ungeudvalgets eller Ungdomskriminalitetsnævnets afgørelse har ikke virkning, før direktøren snarest muligt og senest 10 dage efter afgørelsen har taget stilling til, om afgørelsen skal have virkning. Hvis direktøren træffer afgørelse om, at børne- og ungeudvalgets eller Ungdomskriminalitetsnævnets afgørelse ikke skal have virkning, træffer Ankestyrelsen afgørelse efter § 151, stk. 3, senest otte uger efter børne- og ungeudvalgets eller Ungdomskriminalitetsnævnets afgørelse. Ankestyrelsens afgørelse efter 3. pkt. træffes dog efter §§ 40 og 100 i barnets lov og efter § 14, stk. 2-4, og § 32, stk. 1, i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet, når sagen vedrører et barn eller en ung, der er pålagt en straksreaktion, jf. § 12 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet, eller er i et forbedringsforløb, jf. §§ 13 og 14 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet. Det fremgår af § 143, stk. 8, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at formanden eller i dennes fravær næstformanden for børne- og ungeudvalget, jf. stk. 1 og 2, eller direktøren for Ankestyrelsen, jf. stk. 6, straks skal orientere Ungdomskriminalitetsnævnet om en foreløbig afgørelse efter stk. 1 og 2, der vedrører et barn eller en ung, der er pålagt en straksreaktion, jf. § 12 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet, eller er i et forbedringsforløb, jf. §§ 13 og 14 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet.

Den foreslåede ændring betyder, at henvisningen til kapitel 13 i serviceloven om private pasningsordninger uden offentligt tilskud, der alene indeholder § 78 om privat døgnpleje, vil blive ændret til § 42 i barnets lov. Det fremgår af § 42, stk. 1, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at ingen må modtage et barn under 14 år til døgnophold i privat familiepleje i en sammenhængende periode ud over 3 måneder uden at have tilladelse dertil fra kommunalbestyrelsen i den stedlige kommune. Det fremgår af § 42, stk. 2, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at plejetilladelse kan kun udstedes, når det efter en undersøgelse af familieplejen må antages, at opholdet vil være til gavn for barnet. Ved udstedelse af plejetilladelse skal kommunen gøre forældremyndighedens indehaver opmærksom på bestemmelserne i stk. 4. Det fremgår af § 42, stk. 3, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at det påhviler forældremyndighedsindehaveren at sikre sig, at plejehjemmet har fornøden plejetilladelse. Det fremgår af § 42, stk. 4, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at børne- og ungeudvalget i forældremyndighedsindehaverens opholdskommune kan efter begæring af plejeforældrene eller barnet eller den unge beslutte, at et barn eller en ung ikke må flyttes eller hjemtages fra en privat familiepleje, såfremt det må antages at skade barnet eller den unge. Forud for afgørelsen indhentes en udtalelse fra den stedlige kommune. Det fremgår af § 42, stk. 5, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at reglerne i stk. 1-4 gælder ikke i tilfælde, hvor kun den ene af forældrene har forældremyndigheden, men barnet eller den unge får døgnophold hos den anden af forældrene. Det fremgår af § 42, stk. 6, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at døgnplejehjem, der modtager børn og unge under 18 år, og som drives af private uden offentlige midler, må kun oprettes og drives med tilladelse af kommunalbestyrelsen i den stedlige kommune. Kommunalbestyrelsen i den stedlige kommune fører tilsyn med forholdene i hjemmet.

Den foreslåede ændring betyder, at henvisningen til § 101, stk. 10 og 12, i serviceloven om gavekort til stofmisbrugsbehandling, vil blive ændret til § 34 i barnets lov. Det fremgår af § 34, stk. 1, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at kommunalbestyrelsen kan anvende gavekort som led i social behandling af en ung med et stofmisbrug, der får behandling efter § 33, i et tilbud efter § 32, stk. 1, eller § 43 med henblik på at fastholde den unge i behandlingen. Det fremgår af § 34, stk. 2, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at med gavekort forstås et elektronisk eller fysisk tilgodebevis på et bestemt beløb til at kunne købe varer i en forretning. Det fremgår af § 34, stk. 3, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at gavekort efter stk. 1 kan modtages, uden at værdien heraf fradrages i forsørgelsesydelse eller andre indkomstafhængige offentlige ydelser. Det fremgår af § 34, stk. 4, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at social- og ældreministeren kan fastsætte nærmere regler om anvendelse af gavekort efter stk. 1.

Den foreslåede ændring betyder, at henvisningen til § 140, stk. 1-3, 5 og 6, i serviceloven om handleplaner, vil blive ændret til §§ 91, 92 og 94 barnets lov om barnets plan, og til §§ 108 og 109 om ungeplanen. Det fremgår af § 91, stk. 1, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at kommunalbestyrelsen, når der træffes afgørelse om indsats efter § 32, stk. 1, skal tage stilling til, om der skal udarbejdes en barnets plan, jf. dog § 108. Planen skal i givet fald foreligge senest tre måneder efter, at der er truffet afgørelse om indsats. Det fremgår af § 91, stk. 2, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at når der træffes afgørelse om anbringelse uden for hjemmet, jf. §§ 46 og 47, skal kommunalbestyrelsen udarbejde en barnets plan. Planen skal foreligge senest tre måneder efter, at der er truffet afgørelse om anbringelse. Hvis anbringelsen sker uden samtykke, jf. § 47, skal planen dog foreligge, når der træffes afgørelse om anbringelse, jf. § 51, stk. 1, nr. 3. Det fremgår af § 91, stk. 3, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at der kan udarbejdes én samlet barnets plan for flere børn i familien. Den samlede barnets plan skal i så fald tage højde for børnenes individuelle forhold. Det fremgår af § 92, stk. 1, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at barnets plan, jf. § 91, skal indeholde konkrete mål for barnets eller den unges trivsel og udvikling i overensstemmelse med det overordnede formål med indsatsen, jf. § 32, stk. 3. Planen skal så vidt muligt udarbejdes med samtykke fra forældremyndighedsindehaveren og den unge, der er fyldt 15 år. De konkrete mål skal afspejle det enkelte barns ønsker og behov, og kommunalbestyrelsen skal inddrage barnet eller den unge og forældrene i formuleringen af målene. Det fremgår af § 92, stk. 1, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at barnets plan skal tage udgangspunkt i den valgte indsats. Hvis der er foretaget en afdækning eller børneudredning af barnets eller den unges behov, jf. §§ 18 eller 20, skal barnets plan desuden tage udgangspunkt i resultaterne heraf. Det fremgår af § 92, stk. 3, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at i sager om anbringelse uden for hjemmet, jf. §§ 46 og 47, skal barnets plan angive, hvilke former for støtte der skal iværksættes for familien i forbindelse med, at barnet eller den unge er anbragt uden for hjemmet og i tiden efter barnets eller den unges hjemgivelse. Det fremgår af § 94 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at når et barn eller en ung anbringes på et anbringelsessted efter § 43 eller visiteres til et behandlingstilbud for personer med et stofmisbrug efter § 33, og der er udarbejdet en barnets plan efter § 91 eller en helhedsorienteret plan efter § 110, skal relevante dele af barnets plan eller den helhedsorienterede plan udleveres til tilbuddet.

Det fremgår af § 108, stk. 1, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at kommunalbestyrelsen skal tage stilling til, om der skal udarbejdes en ungeplan i følgende tilfælde; når en ung, der har en barnets plan efter § 91 fylder 16 år, når en ung, der mod-

tager støtte efter § 32, stk. 1, hvor kommunen har vurderet, at der ikke skulle udarbejdes en barnets plan efter § 91, fylder 16 år, når der iværksættes støtte efter §§ 113-116 og §§ 117-121 for en ung over 16 år, som ikke tidligere har modtaget støtte efter § 32, stk. 1, eller når der iværksættes støtte efter §§ 113-116 og §§ 117-121. Det fremgår af § 108, stk. 2, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at i sager om anbringelse uden for hjemmet, jf. §§ 46 og 47, skal kommunalbestyrelsen udarbejde en ungeplan, medmindre særlige forhold taler imod. Det fremgår af § 108, stk. 3, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at en ungeplan skal foreligge senest 3 måneder efter, at der er truffet afgørelse om indsatsen. Det fremgår af § 108, stk. 4, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at i sager om anbringelse uden for hjemmet uden samtykke skal planen udarbejdes før, der træffes afgørelse om indsats, jf. § 51, stk. 1, nr. 3. Det fremgår af § 109, stk. 1, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at ungeplanen skal tage udgangspunkt i den unges ønsker og behov og skal tage hensyn til forholdene i den konkrete sag. Ungeplanen skal indeholde konkrete mål for den unges trivsel og udvikling i overensstemmelse med det overordnede formål med støtten, jf. § 32, stk. 3. De konkrete mål skal afspejle den enkelte unges ønsker og behov, overgangen til voksenlivet, herunder med hensyn til beskæftigelse og uddannelse, og kommunalbestyrelsen skal inddrage den unge og forældrene i formuleringen af målene. Det fremgår af § 109, stk. 2, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at planen skal så vidt muligt udarbejdes med samtykke fra forældremyndighedsindehaveren og den unge. Det fremgår af § 109, stk. 3, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at ungeplanen skal tage udgangspunkt i den valgte indsats og kan tage udgangspunkt i barnets plan, jf. §§ 91-92, hvis der er udarbejdet en sådan. Hvis der er foretaget en af-dækning eller udredning af den unges behov, jf. §§ 18 eller 20, skal ungeplanen desuden tage udgangspunkt i resultaterne heraf. Det fremgår af § 109, stk. 4, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at i sager om anbringelse uden for hjemmet, jf. §§ 46 og 47, skal en ungeplan tillige angive, hvilke former for støtte der selvstændigt skal iværksættes for familien i forbindelse med, at den unge er anbragt uden for hjemmet, og i tiden efter den unges hjemgivelse. Det fremgår af § 109, stk. 5, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at når en ung anbringes på et anbringelsessted efter § 43 eller visiteres til et behandlingstilbud for personer med et stofmisbrug efter § 33, og der er udarbejdet en ungeplan efter § 108 eller en helhedsorienteret plan efter § 110, skal relevante dele af ungeplanen eller den helhedsorienterede plan udleveres til tilbuddet.

Den foreslåede ændring betyder, at henvisningen til § 140 a i serviceloven om helhedsorienterede planer vil blive ændret til § 110 i barnets lov. Det fremgår af § 110, stk. 1, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at for unge mellem 16 og 23 år kan kommunalbestyrelsen tilbyde, at ungeplanen, jf. §§ 108 og 109, erstattes af en helhedsorienteret plan. Det fremgår af § 110, stk. 2, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at kommunalbestyrelsen kan tilbyde, at de elementer af barnets plan, jf. §§ 91 og 92, der vedrører forældrene, erstattes af en helhedsorienteret plan. Det fremgår af § 110, stk. 3, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at den helhedsorienterede plan kan tilbydes forældre og unge med komplekse og sammensatte problemer, hvor der kan eller skal udarbejdes flere planer for indsatserne, og hvor der er et koordinationsbehov forbundet hermed. Det er en forudsætning, at forældremyndighedsindehaveren og den unge, der er fyldt 16 år, giver samtykke til, at ungeplanen erstattes af en helhedsorienteret plan. Det fremgår af § 110, stk. 2, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at den helhedsorienterede plan vedrører de indsatser, der iværksættes efter denne lov, samt øvrige relevante indsatser efter anden lovgivning. Den helhedsorienterede plan skal opfylde kravene til indholdet af en barnets plan, jf. §§ 91 og 92, eller en ungeplan, jf. §§ 108 og 109.

Den foreslåede ændring betyder, at henvisningen til § 148 i serviceloven om det personrettede tilsyn, vil blive ændret til § 156, stk. 1, 2 og 4, i barnets lov. Det fremgår af § 156, stk. 1, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at kommunalbestyrelsen i den kommune, der har pligt til at yde hjælp efter denne lov, jf. § 9 a i retssikkerhedsloven, fører tilsyn med de tilbud, som kommunalbestyrelsen i denne kommune i forhold til det enkelte barn eller den enkelte unge har truffet afgørelse om, jf. § 9, stk. 1. Tilsynet omfatter ikke det generelle driftsorienterede tilsyn, jf. § 157 og lov om socialtilsyn. Det fremgår af § 156, stk. 2, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at kommunalbestyrelsen i den kommune, der har pligt til at yde hjælp efter denne lov, jf. § 9 a i retssikkerhedsloven, løbende skal følge de enkelte sager for at sikre sig, at hjælpen fortsat opfylder sit formål. Kommunalbestyrelsen skal herunder være opmærksom på, om der er behov for at yde andre former for hjælp. Opfølgningen skal ske ud fra barnets eller den unges forudsætninger og så vidt muligt i samarbejde med barnet eller den unge og dennes familie. Det fremgår af § 156, stk. 4, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at hvis den kommunalbestyrelse, der har ansvaret for barnets eller den unges ophold i tilbuddet, jf. § 9 a i retssikkerhedsloven, i forbindelse med tilsynet efter stk. 1 og 3 bliver opmærksom på bekymrende forhold i et tilbud, der er omfattet af socialtilsynsloven, skal kommunalbestyrelsen underrette den kommunalbestyrelse, som efter § 2 i socialtilsynsloven har ansvar for det driftsorienterede tilsyn med tilbuddet.

Den foreslåede ændring betyder, at henvisningen til § 156 i serviceloven om straf for at tilskynde eller hjælpe et barn, der er anbragt uden for hjemmet, til at undvige, eller holde den undvegne skjult, vil blive ændret til § 209 i barnets lov. Det fremgår af § 209 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at den, som tilskynder eller hjælper et barn eller en ung, der er anbragt uden for hjemmet efter denne lov, til at undvige eller holder den undvegne skjult, straffes med fængsel i indtil to år eller under formildende omstændigheder med bøde.

Den foreslåede ændring betyder, at henvisningen til § 157 i serviceloven om straf for at anbringe eller modtage et barn eller en ung i pleje eller fjerne et barn eller en ung fra familiepleje i strid med serviceloven, vil blive ændret til § 210 i barnets lov. Det fremgår af § 210 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at den, der i strid med reglerne i denne lov anbringer eller modtager et barn eller en ung i pleje eller fjerner et barn eller en ung fra familiepleje, straffes med bøde.

Den foreslåede ændring betyder, at henvisningen til kapitel 30 i serviceloven om klage og domstolsprøvelse, vil blive ændret til §§ 144-150 i barnets lov. Det fremgår af § 144 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at kommunalbestyrelsens afgørelser efter barnets lov kan indbringes for Ankestyrelsen efter reglerne i retssikkerhedsloven, medmindre andet er fastsat i barnets lov eller i retssikkerhedsloven.

Det fremgår af § 145, stk. 1, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at følgende afgørelser kan af barnet eller den unge, der er fyldt 10 år, indbringes for Ankestyrelsen efter reglerne i retssikkerhedsloven; indsatser efter § 32, stk. 1, anbringelse uden for hjemmet efter § 46, ungepålæg efter § 39, hjemgivelse og hjemgivelsesperiode efter § 100, stk. 1, valg af anbringelsessted efter § 52, stk. 1, behandling og uddannelse m.v. efter § 97, stk. 2, samvær og kontakt efter § 104, stk. 2, og ungestøtte efter §§ 114 og 115 eller opretholdt anbringelse efter § 120, der træffes i medfør af § 111 og § 112, stk. 3, inden den unge fylder 18 år. Det fremgår af § 145, stk. 1, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at i det omfang afgørelsen efter § 145, stk. 1, nr. 5 og 7, angår den af forældrene, der ikke har del i forældremyndigheden, kan afgørelsen af denne indbringes

for Ankestyrelsen. Det fremgår af § 145, stk. 3, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at afgørelser i sager om bisidder til børn og unge efter § 6 kan af barnet eller den unge indbringes for Ankestyrelsen efter reglerne i retssikkerhedsloven.

Det fremgår af § 146, stk. 1, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at afgørelser truffet af børne- og ungeudvalget, jf. § 142, kan indbringes for Ankestyrelsen inden fire uger efter, at klageren har fået meddelelse om afgørelsen. En klage over en afgørelse efter § 143, stk. 4, kan dog ikke behandles af Ankestyrelsen, så længe der verserer en sag om anbringelse efter § 47 for børne- og ungeudvalget. Det fremgår af § 146, stk. 2, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at børne- og ungeudvalgets afgørelser kan indbringes for Ankestyrelsen af forældremyndighedsindehaver og barnet eller den unge, der er fyldt 10 år. Afgørelser efter § 105 i barnets lov og § 15, stk. 1, i lov om voksenansvar for anbragte børn og unge, der angår den af forældrene, der ikke har del i forældremyndigheden, kan tillige af denne indbringes for Ankestyrelsen. Endvidere kan plejeforældrene indbringe afgørelser efter § 42, stk. 4. Det fremgår af § 146, stk. 3, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at indbringelse af en afgørelse for Ankestyrelsen ikke hindrer iværksættelse af afgørelsen. Dog kan Ankestyrelsens direktør under ganske særlige omstændigheder bestemme, at en afgørelse ikke må iværksættes, før Ankestyrelsen har truffet afgørelse i sagen. Det fremgår af § 146, stk. 4, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at ved behandlingen i Ankestyrelsen finder §§ 140 og 141 og § 142, stk. 2 og 3, tilsvarende anvendelse. Dette gælder også, når Ankestyrelsen af egen drift tager en sag om støtte til børn og unge op, jf. § 151, og Ankestyrelsen i den forbindelse vurderer, at det ikke kan udelukkes, at behandlingen af sagen kan resultere i, at Ankestyrelsen træffer afgørelse efter § 151, stk. 3. Det fremgår af § 146, stk. 5, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at i forbindelse med behandlingen af sagen i Ankestyrelsen har forældremyndighedsindehaveren og barnet eller den unge, der er fyldt 10 år, ret til at få dækket udgifter til transport til møder i Ankestyrelsen.

Det fremgår af § 147, stk. 1, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at Ankestyrelsens afgørelser efter § 146 og § 151, stk. 3, ved henvendelse til Ankestyrelsen inden fire uger efter, at klageren har fået meddelelse om afgørelsen, kan kræves forelagt for retten. Det fremgår af § 147, stk. 2, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at er Ankestyrelsens afgørelse stadfæstet ved dom, kan fornyet prøvelse for retten kun kræves, hvis sagen på ny har været forelagt Ankestyrelsen til afgørelse.

Det fremgår af § 148, stk. 1, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at byretten under hovedforhandlingen tiltrædes af et retsmedlem, der er sagkyndig i børneforsorg, og et retsmedlem, der er sagkyndig i børne- eller ungdomspsykiatri eller i psykologi. Det fremgår af § 148, stk. 2, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at sagerne behandles efter retsplejelovens regler om borgerlige sager, herunder kapitel 43 a om prøvelse af administrativt bestemt frihedsberøvelse med de ændringer, der er angivet i dette kapitel. Det fremgår af § 148, stk. 3, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at som parter anses forældremyndighedsindehaveren og barnet eller den unge, der er fyldt 10 år, uanset om den pågældende har krævet afgørelsen forelagt for retten. Det fremgår af § 148, stk. 4, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at retten kan bestemme, at retsmøderne skal foregå for lukkede døre. Det fremgår af § 148, stk. 5, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at ved offentlig gengivelse af forhandlingerne i retten eller af dommen må der ikke uden rettens tilladelse ske offentliggørelse af navn, stilling eller bopæl for nogen af de under sagen nævnte personer eller på anden måde offentliggørelse af de pågældendes identitet. Overtrædelse af forbuddet straffes med bøde. Det fremgår af § 148, stk. 6, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at ved afgivelse af dissens angives dommernes navne ikke.

Det fremgår af § 149 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at byrettens afgørelse ikke kan indbringes for landsretten. Procesbevillingsnævnet kan dog give tilladelse til anke, hvis sagen er af principiel karakter eller særlige grunde i øvrigt taler derfor. Ansøgning om tilladelse skal indgives til nævnet inden fire uger efter dommens afsigelse. Nævnet kan dog undtagelsesvis meddele tilladelse, hvis ansøgning indgives senere, men inden et år efter afsigelsen.

Det fremgår af § 150, stk. 1, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at de sagkyndige, der er nævnt i § 148, beskikkes af Domstolsstyrelsen efter forhandling med social- og ældreministeren. Domstolsstyrelsen fastsætter deres antal og træffer bestemmelse om vederlag og rejsegodtgørelse. De beskikkede skal være myndige, må ikke være under værgemål efter værgemålslovens § 5 eller under samværgemål efter værgemålslovens § 7 og skal være uberygtede og vederhæftige. Det fremgår af § 150, stk. 2, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at beskikkelse gælder for fire år. En sagkyndig afgår ved udgangen af den måned, i hvilken den pågældende fylder 70 år. Det fremgår af § 150, stk. 3, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at ingen, der opfylder betingelserne i stk. 1, kan afslå at modtage beskikkelse, medmindre den pågældende er over 65 år eller har anden rimelig fritagelsesgrund. Det fremgår af § 150, stk. 4, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at udtagelsen for den enkelte sag blandt de beskikkede sagkyndige foretages af retsformanden. Ingen kan udtages, som efter §§ 60 og 61 i retsplejeloven ville være udelukket fra at handle som dommer i sagen.

Den foreslåede ændring betyder, at henvisningen til § 172 a i serviceloven om Haagerkonventionen, vil blive ændret til § 155 i barnets lov. Det fremgår af § 155 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at social- og ældreministeren kan fastsætte regler om behandling af sager efter denne lov, der er omfattet af Haagerkonventionen af 19. oktober 1996 om kompetence, lovvalg, anerkendelse, fuldbyrdelse og samarbejde vedrørende forældreansvar og foranstaltninger til beskyttelse af børn (Haagerbørnebeskyttelseskonventionen). Ministeren kan endvidere fastsætte regler om kommunernes adgang til at opkræve betaling for foranstaltninger, der er truffet med henvisning til konventionen.

Der henvises i øvrigt til § 2, § 5, stk. 3 og 4, § 6, § 8, stk. 3, kapitel 3, § 32, stk. 1, nr. 1-3, og 5-8, § 32, stk. 2-5, §§ 34, 37, 40 og 42-45, § 46, stk. 2, § 47, stk. 1-4, § 50, stk. 1-6, § 51, stk. 1, § 52, § 53, stk. 1 og 3, §§ 55-61, § 62, stk. 1, 3 og 4, § 63, §§ 65-67, § 74, stk. 2, kapitel 7, §§ 91-92 og 94, kapitel 10, §§ 99-100 og 102, kapitel 12, §§ 108-112, 124, 125, 127, 129, 139-152 og 155, § 156, stk. 1, 2, 4 og 5, og kapitel 23 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov og til de almindelige bemærkninger, punkt 2.7.2.2 og 2.7.2.3.

Til nr. 11

Det fremgår af § 62 x, stk. 2, i udlændingeloven, at hvis en ung udlænding i alderen fra 18 til 22 år, der ikke har lovligt ophold, og som er omfattet af § 42 a, stk. 1 eller 2, har behov for særlig støtte, og der er begrundet formodning om, at udlændingens behov for særlig støtte ikke kan imødekommes i indkvarteringssystemet, finder kapitel 12, § 140, stk. 1-3, 5 og 6, §§ 140 a og 148 og kapitel 30 i serviceloven anvendelse med de fornødne tilpasninger.

Kapitel 12 i serviceloven omhandler tilbud til unge fra 18 til 22 år og indeholder to bestemmelser, §§ 76 og 76 a. Det fremgår af § 76, stk. 1, at kommunalbestyrelsen skal tilbyde hjælp efter § 76, stk. 2-5, til unge i alderen fra 18 til 22 år, når det må anses for at være af væsentlig betydning af hensyn til den unges behov for støtte, og hvis den unge

er indforstået hermed. Hjælpen skal bidrage til en god overgang til en selvstændig tilværelse og herunder have fokus på at understøtte den unges uddannelse og beskæftigelse samt øvrige relevante forhold, f.eks. anskaffelse af selvstændig bolig. Det fremgår videre, af § 76, stk. 2, at kommunalbestyrelsen kan træffe afgørelse om, at en udpeget fast kontaktperson kan opretholdes efter det fyldte 18. år. Efter § 76, stk. 3, kan kommunalbestyrelsen for unge, der er eller var anbragt uden for hjemmet i et anbringelsessted efter reglerne i kapitel 11 i serviceloven eller efter § 14 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet umiddelbart inden det fyldte 18. år, træffe afgørelse om, at døgnophold på et anbringelsessted opretholdes, at udpege en fast kontaktperson for den unge, at etablere en udslusningsordning i det hidtidige anbringelsessted og at tildele andre former for støtte, der har til formål at bidrage til en god overgang til en selvstændig tilværelse for den unge. Det fremgår videre af § 76, stk. 4, at kommunalbestyrelsen kan træffe afgørelse om, at støtte efter § 76, stk. 2 og 3, kan tildeles eller genetableres indtil det fyldte 23. år, hvis den unge fortryder tidligere at have afvist støtte og behovet fortsat er til stede, den unges situation ændrer sig, så der senere opstår et behov for støtte, eller støtte er ophørt og behovet herfor opstår igen. Efter § 76, stk. 5, skal kommunalbestyrelsen tilbyde unge, der umiddelbart inden det fyldte 18. år er eller var anbragt uden samtykke fra forældremyndighedsindehaveren og den unge, der er fyldt 15 år støtte i form af en kontaktperson frem til det fyldte 23. år. Støtten tilbydes unge, der ikke tilbydes støtte i form af opretholdelse af døgnophold. Efter § 76, stk. 6, skal kommunalbestyrelsen tilbyde unge, der umiddelbart inden det fyldte 18. år er eller var anbragt uden for hjemmet på eget værelse, kollegium eller kollegielignende opholdssteder støtte i form af en kontaktperson frem til det fyldte 19. år. Støtten tilbydes unge, der ikke tilbydes støtte i form af opretholdelse af døgnophold. Efter § 76, stk. 7, skal tilbud efter § 76, stk. 2-6, ophøre, når de ikke længere opfylder deres formål under hensyn til den unges behov for støtte, eller når den unge fylder 23 år. Endelig fremgår af § 176, stk. 8, at kommunalbestyrelsen i det omfang det er muligt, skal sørge for, at unge, som har været anbragt uden for hjemmet efter reglerne i kapitel 11 i serviceloven eller efter § 14 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet, umiddelbart inden det fyldte 18. år får mulighed for at vende tilbage til det tidligere anbringelsessted kortvarigt, uanset om der iværksættes foranstaltninger efter § 76, stk. 3, eller § 76 a, stk. 2, i serviceloven.

Efter § 76 a i serviceloven skal kommunalbestyrelsen tilbyde hjælp efter § 76 a, stk. 2 og 3, til unge i alderen 18 til 22 år med betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne, når det må anses for at være af væsentlig betydning af hensyn til den unges behov for støtte, og hvis den unge eller dennes værge er indforstået hermed. Hjælpen skal bidrage til en god overgang til voksenlivet og herunder have fokus på omsorg og forberedelse til den unges næste boform. Af § 76 a, stk. 2, fremgår, at for unge med betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne, der umiddelbart inden det fyldte 18. år er anbragt uden for hjemmet efter reglerne i kapitel 11 i serviceloven eller efter § 14 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet i en plejefamilie kan kommunalbestyrelsen træffe afgørelse om, at døgnopholdet opretholdes. Såfremt den unges plejefamilie ikke længere vurderes egnet som plejefamilie for den pågældende unge, kan kommunalbestyrelsen tilbyde den unge anbringelse i en anden plejefamilie, som den unge har en nær relation til og er tryk ved. Ved tilbud om anbringelse hos en anden plejefamilie skal betingelserne i § 76 a, stk. 1 være opfyldt. Endelig fremgår det af § 76 a, stk. 3, at opretholdelse af et døgnophold efter § 76 a, stk. 2, skal ophøre, når det ikke længere opfylder sit formål under hensyn til den unges behov for støtte, dog senest når den unge fylder 23 år.

§ 140 i serviceloven omhandler handleplaner. Det fremgår af bestemmelsens stk. 1, at kommunalbestyrelsen skal udarbejde en handleplan, inden der træffes afgørelse om

foranstaltninger efter §§ 52, 76 og 76 a. Betyder hensynet til barnet eller den unge, at man ikke kan afvente udarbejdelsen af en handleplan, er en kortfattet angivelse af formålet med foranstaltningen tilstrækkelig. Det påhviler da kommunalbestyrelsen snarest muligt og senest inden fire måneder at opstille en handleplan. Det fremgår videre af § 140, stk. 2, at en handleplan skal angive formålet med indsatsen, og hvilken indsats der er nødvendig for at opnå formålet. Handleplanen skal tage udgangspunkt i resultaterne af den børnefaglige undersøgelse af barnets eller den unges forhold. Handleplanen skal i forhold til de problemer, der er afdækket i undersøgelsen, indeholde konkrete mål i forhold til barnets eller den unges trivsel og udvikling i overensstemmelse med det overordnede formål med støtten. Herudover skal handleplanen for unge, der er fyldt 16 år, opstille konkrete mål for den unges overgang til voksenlivet, herunder i forhold til beskæftigelse og uddannelse. Efter § 140, stk. 3, skal en handleplan endvidere angive indsatsens forventede varighed. I sager om anbringelse uden for hjemmet skal en handleplan tillige angive, hvilke former for støtte der selvstændigt skal iværksættes over for familien i forbindelse med, at barnet eller den unge opholder sig uden for hjemmet, og i tiden efter barnets eller den unges hjemgivelse. Det fremgår af § 140, stk. 5, at der kan udarbejdes én samlet handleplan for flere børn i familien. Handleplanen skal i så fald tage højde for børnenes individuelle forhold. Endelig fremgår det af § 140, stk. 6, at når et barn eller en ung anbringes på et anbringelsessted eller visiteres til et behandlingstilbud for personer med et stofmisbrug efter § 101, skal relevante dele af handleplanen eller den helhedsorienterede plan udleveres til tilbudet.

I forlængelse af § 140 fremgår det af § 140 a, stk. 1, at når kommunalbestyrelsen skal udarbejde en handleplan til et barn eller en ung kan kommunalbestyrelsen tilbyde, at de elementer af en handleplan, der vedrører forældrene, erstattes af en helhedsorienteret plan. For unge mellem 16 og 23 år kan kommunalbestyrelsen tilbyde, at handleplanen erstattes af en helhedsorienteret plan. Det fremgår videre af § 140 a, stk. 2, at den helhedsorienterede plan kan tilbydes forældre og unge med komplekse og sammensatte problemer, hvor der kan eller skal udarbejdes flere planer for indsatserne, og hvor der er et koordinationsbehov forbundet hermed. Det er en forudsætning, at forældremyndighedsindehaveren og den unge, der er fyldt 16 år, giver samtykke til, at handleplanen erstattes af en helhedsorienteret plan. Endelig fremgår det af § 140 a, stk. 3, at den helhedsorienterede plan indeholder de sociale foranstaltninger og indsatser samt øvrige relevante indsatser efter anden lovgivning. Den helhedsorienterede plan skal opfylde kravene til indholdet af en handleplan efter § 140, stk. 1-4.

Det personrettede tilsyn er reguleret i servicelovens § 148. Det fremgår af denne bestemmelses stk. 1, at kommunalbestyrelsen i den kommune, der har pligt til at yde hjælp efter serviceloven efter §§ 9-9 b i retssikkerhedsloven fører tilsyn med de tilbud, som kommunalbestyrelsen i denne kommune i forhold til den enkelte person har truffet afgørelse om. Tilsynet omfatter ikke det generelle driftsorienterede tilsyn efter § 148 a og socialtilsynsloven. Det fremgår videre af § 148, stk. 2, at kommunalbestyrelsen i den kommune, der har pligt til at yde hjælp løbende skal følge de enkelte sager for at sikre sig, at hjælpen fortsat opfylder sit formål. Kommunalbestyrelsen skal herunder være opmærksom på, om der er behov for at yde andre former for hjælp. Opfølgningen skal ske ud fra modtagerens forudsætninger og så vidt muligt i samarbejde med denne. Videre fremgår af bestemmelsens stk. 3, at kommunalbestyrelsen i den kommune, der har pligt til at iagttage de forpligtelser, der påhviler kommunalbestyrelsen efter lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet fører tilsyn med de tilbud, som Ungdomskriminalitetsnævnet i forhold til det enkelte barn eller den enkelte unge har truffet afgørelse om efter §§ 12-14 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet. Kommunalbestyrelsen skal løbende følge de enkelte sager for at sikre sig, at hjælpen fortsat

opfylder sit formål, herunder være opmærksom på, om der er behov for at yde andre former for hjælp. Opfølgningen skal ske ud fra modtagerens forudsætninger og så vidt muligt i samarbejde med denne. Endelig fremgår det af § 148, stk. 4, at hvis den kommunalbestyrelse, der har ansvaret for borgerens ophold i tilbuddet i forbindelse med tilsynet bliver opmærksom på bekymrende forhold i et tilbud, der er omfattet af socialtilsynsloven, skal kommunalbestyrelsen underrette den kommunalbestyrelse, som efter § 2 i socialtilsynsloven har ansvar for det driftsorienterede tilsyn med tilbuddet.

Kapitel 30 i serviceloven vedrører klage og domstolsprøvelse, herunder af børn og unge-udvalgets afgørelser om bl.a. anbringelse. Det fremgår således af § 166, stk. 1, at kommunalbestyrelsens afgørelser efter serviceloven, medmindre andet er fastsat i serviceloven eller i retssikkerhedsloven, kan indbringes for Ankestyrelsen efter reglerne i kapitel 10 i retssikkerhedsloven. I § 167 er fastsat, at en række afgørelser af barnet eller den unge, der er fyldt 12 år, kan indbringes for Ankestyrelsen efter reglerne i retssikkerhedsloven. Det drejer sig om følgende afgørelser efter serviceloven: Forebyggende foranstaltninger samt anbringelse uden for hjemmet efter § 52, stk. 3; ungepålæg efter § 57 b; hjemgivelse og hjemgivelsesperiode efter § 68, stk. 2; valg af anbringelsessted efter § 68 b, stk. 1; behandling og uddannelse m.v. efter § 69, stk. 1; og samvær og kontakt efter § 71, stk. 2. Det fremgår videre af § 167, stk. 2, at i det omfang afgørelsen om behandling og uddannelse m.v. eller samvær og kontakt angår den af forældrene, der ikke har del i forældremyndigheden, kan afgørelsen af denne på samme måde indbringes for Ankestyrelsen. Endelig fremgår af § 167, stk. 2, at afgørelser i sager om bisidder til børn og unge efter § 48 a i serviceloven af barnet eller den unge kan indbringes for Ankestyrelsen efter reglerne i retssikkerhedsloven. § 168 i serviceloven vedrører klager over afgørelser truffet af børn og unge-udvalget. Det fremgår af bestemmelsens stk. 1, at børn og unge-udvalgets afgørelser kan indbringes for Ankestyrelsen. § 168 indeholder endvidere bestemmelser om klagefrist, afvisningsgrunde, den klageberettigede kreds, opsættende virkning, advokatbistand, vejledning om aktindsigt, mødebehandling og dækning af transportudgifter. Endelig indeholder kapitel 30 i §§ 169-172 bestemmelser om domstolsprøvelse, herunder deltagelse af sagkyndige og mulighed for at indbringe byrettens dom for landsretten.

Det foreslås, at henvisningerne i § 62 x, stk. 2, i udlændingeloven til kapitel 12, § 140, stk. 1-3, 5 og 6, §§ 140 a og 148 og kapitel 30 i serviceloven ændres til §§ 108-110, 113-121 og 144-150 og § 156, stk. 1, 2 og 4, i barnets lov.

Den foreslåede ændring betyder, at henvisningen til kapitel 12 i serviceloven om tilbud til unge fra 18 til 22 år vil blive ændret til §§108-110 og 113-121 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov. Disse bestemmelser omhandler ungestøtte og overgangen til voksenlivet.

Den foreslåede ændring betyder, at henvisningen til § 140, stk. 1-3, 5 og 6, i serviceloven om handleplaner, vil blive ændret til §§ 108 og 109 om ungeplanen i barnets lov. Det fremgår af § 108, stk. 1, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at kommunalbestyrelsen skal tage stilling til, om der skal udarbejdes en ungeplan i følgende tilfælde; når en ung, der har en barnets plan efter § 91 fylder 16 år, når en ung, der modtager støtte efter § 32, stk. 1, hvor kommunen har vurderet, at der ikke skulle udarbejdes en barnets plan efter § 91, fylder 16 år, når der iværksættes støtte efter §§ 113-116 og §§ 117-121 for en ung over 16 år, som ikke tidligere har modtaget støtte efter § 32, stk. 1, eller når der iværksættes støtte efter §§ 113-116 og §§ 117-121. Det fremgår af § 108, stk. 2, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at i sager om anbringelse uden for hjemmet, jf. §§ 46 og 47, skal kommunalbestyrelsen udarbejde en ungeplan, medmindre særlige forhold taler imod. Det fremgår af § 108, stk. 3, i det samtidigt

fremsatte forslag til barnets lov, at en ungeplan skal foreligge senest tre måneder efter, at der er truffet afgørelse om indsatsen. Det fremgår af § 108, stk. 4, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at i sager om anbringelse uden for hjemmet uden samtykke skal planen udarbejdes før, der træffes afgørelse om indsats, jf. § 51, stk. 1, nr. 3. Det fremgår af § 109, stk. 1, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at ungeplanen skal tage udgangspunkt i den unges ønsker og behov og skal tage hensyn til forholdene i den konkrete sag. Ungeplanen skal indeholde konkrete mål for den unges trivsel og udvikling i overensstemmelse med det overordnede formål med støtten, jf. § 32, stk. 3. De konkrete mål skal afspejle den enkelte unges ønsker og behov, overgangen til voksenlivet, herunder med hensyn til beskæftigelse og uddannelse, og kommunalbestyrelsen skal inddrage den unge og forældrene i formuleringen af målene. Det fremgår af § 109, stk. 2, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at planen skal så vidt muligt udarbejdes med samtykke fra forældremyndighedsindehaveren og den unge. Det fremgår af § 109, stk. 3, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at ungeplanen skal tage udgangspunkt i den valgte indsats og kan tage udgangspunkt i barnets plan, jf. §§ 91 og 92, hvis der er udarbejdet en sådan. Hvis der er foretaget en afdækning eller udredning af den unges behov, jf. §§ 19 eller 20, skal ungeplanen desuden tage udgangspunkt i resultaterne heraf. Det fremgår af § 109, stk. 4, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at i sager om anbringelse uden for hjemmet, jf. §§ 46 og 47, skal en ungeplan tillige angive, hvilke former for støtte der selvstændigt skal iværksættes for familien i forbindelse med, at den unge er anbragt uden for hjemmet, og i tiden efter den unges hjemgivelse. Det fremgår af § 109, stk. 5, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at når en ung anbringes på et anbringelsessted efter § 43 eller visiteres til et behandlingstilbud for personer med et stofmisbrug efter § 33, og der er udarbejdet en ungeplan efter § 108 eller en helhedsorienteret plan efter § 110, skal relevante dele af ungeplanen eller den helhedsorienterede plan udleveres til tilbuddet.

Den foreslåede ændring betyder, at henvisningen til § 140 a i serviceloven om helhedsorienterede planer vil blive ændret til § 110 i barnets lov. Det fremgår af § 110, stk. 1, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at for unge mellem 16 og 23 år kan kommunalbestyrelsen tilbyde, at ungeplanen, jf. §§ 108 og 109, erstattes af en helhedsorienteret plan. Det fremgår af § 110, stk. 2, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at kommunalbestyrelsen kan tilbyde, at de elementer af barnets plan, jf. §§ 91 og 92, der vedrører forældrene, erstattes af en helhedsorienteret plan. Det fremgår af § 110, stk. 3, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at den helhedsorienterede plan kan tilbydes forældre og unge med komplekse og sammensatte problemer, hvor der kan eller skal udarbejdes flere planer for indsatserne, og hvor der er et koordinationsbehov forbundet hermed. Det er en forudsætning, at forældremyndighedsindehaveren og den unge, der er fyldt 16 år, giver samtykke til, at ungeplanen erstattes af en helhedsorienteret plan. Det fremgår af § 110, stk. 2, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at den helhedsorienterede plan vedrører de indsatser, der iværksættes efter denne lov, samt øvrige relevante indsatser efter anden lovgivning. Den helhedsorienterede plan skal opfylde kravene til indholdet af en barnets plan, jf. §§ 91 og 92, eller en ungeplan, jf. §§ 108 og 109.

Det fremgår, at det med § 113, stk. 1, foreslås, at kommunalbestyrelsen skal tilbyde indsatser efter §§ 114 og 115 til unge i alderen fra 18 til 22 år, når det må anses for at være af væsentlig betydning af hensyn til den unges behov for støtte, og den unge har samtykket. Det fremgår videre, at det med § 113, stk. 2, foreslås, at indsatsen skal bidrage til en god overgang til en selvstændig tilværelse og herunder have fokus på at understøtte den unges uddannelse, beskæftigelse og øvrige relevante forhold, f.eks. anskaffelse af selvstændig bolig.

Det fremgår, at det med § 114, stk. 1, foreslås, at for unge, der er eller var anbragt uden for hjemmet på et anbringelsessted efter reglerne i kapitel 5 i barnets lov eller efter § 14 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet umiddelbart inden det fyldte 18. år, kan kommunalbestyrelsen træffe afgørelse om; at døgnophold, jf. § 45, på et anbringelsessted, jf. § 43, opretholdes, at udpege en fast kontaktperson for den unge, jf. § 32, stk. 1, nr. 3, at etablere en udslusningsordning, jf. § 45, i det hidtidige anbringelsessted, og at tildele andre former for støtte, der har til formål at bidrage til en god overgang til en selvstændig tilværelse for den unge. Det fremgår videre, at det med § 114, stk. 2, foreslås, at kommunalbestyrelsen kan træffe afgørelse om, at en udpeget fast kontaktperson, jf. § 32, stk. 1, nr. 3, i barnets lov eller § 13, stk. 1, nr. 7, i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet, opretholdes efter det fyldte 18. år.

Det fremgår af § 115, stk. 1, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at kommunalbestyrelsen skal tilbyde unge, der umiddelbart inden det fyldte 18. år er eller var anbragt uden samtykke fra forældremyndighedsindehaveren og den unge, der er fyldt 15 år, jf. § 47 eller § 14, stk. 2-4, i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet, en udpeget fast kontaktperson frem til det fyldte 23. år. Hvis den unges døgnophold opretholdes efter § 114, stk. 1, nr. 1, tilbydes dog ikke en kontaktperson. Det fremgår af § 115, stk. 1, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at kommunalbestyrelsen skal tilbyde unge, der umiddelbart inden det fyldte 18. år er eller var anbragt uden for hjemmet, jf. § 46 i barnets lov eller § 14 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet, på eget værelse, kollegium eller kollegielignende opholdssteder, jf. § 43, stk. 1, nr. 5, og som ikke tilbydes opretholdelse af døgnopholdet efter § 114, stk. 1, nr. 1, en kontaktperson frem til det fyldte 19. år.

Det fremgår af § 116, nr. 1-3, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at kommunalbestyrelsen kan træffe afgørelse om, at indsatser efter § 114 kan tildeles eller genetableres indtil den unges fyldte 23. år i følgende situationer; den unge fortryder tidligere at have afvist indsatser, og behovet fortsat er til stede, den unges situation ændrer sig, så der opstår et behov for støtte, eller indsatsen er ophørt, jf. § 117, og behovet for støtte opstår igen.

Det fremgår af § 117 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at indsatser efter §§ 114 og 115 skal ophøre, når de ikke længere opfylder deres formål under hensyn til den unges behov for støtte, eller når den unge fylder 23 år.

Det fremgår af § 118 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at kommunalbestyrelsen, i det omfang det er muligt, skal sørge for, at unge, som har været anbragt uden for hjemmet efter reglerne i kapitel 5 i barnets lov eller efter § 14 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet, umiddelbart inden det fyldte 18. år får mulighed for at vende tilbage til det tidligere anbringelsessted kortvarigt, uanset om der iværksættes indsatser efter § 114, stk. 1, eller § 120.

Det fremgår af § 119, stk. 1, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at kommunalbestyrelsen skal tilbyde indsatser efter § 120 til unge i alderen 18 til 22 år med betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne, når det må anses for at være af væsentlig betydning af hensyn til den unges behov for støtte, og hvis den unge har samtykket. Det fremgår af § 119, stk. 2, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at støtten skal bidrage til en god overgang til voksenlivet og herunder have fokus på omsorg og forberedelse til den unges næste bolig.

Det fremgår af § 120, stk. 1, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at for unge med betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne, der umiddelbart inden det fyldte 18. år er anbragt uden for hjemmet efter reglerne i kapitel 5 i barnets lov eller efter § 14 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet i en plejefamilie efter § 43, stk. 1, nr. 1-4, i barnets lov kan kommunalbestyrelsen træffe afgørelse om, at døgnophold, jf. § 32, opretholdes. Det fremgår af § 120, stk. 2, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at såfremt den unges plejefamilie ikke længere vurderes egnet som plejefamilie for den unge, kan kommunalbestyrelsen tilbyde den unge anbringelse i en anden plejefamilie, som den unge har en nær relation til og er tryk ved.

Det fremgår af § 121 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at opretholdelse af døgnophold efter § 119, stk. 1, skal ophøre, når det ikke længere opfylder sit formål under hensyn til den unges behov for støtte, dog senest når den unge fylder 23 år.

Den foreslåede ændring betyder, at henvisningen til § 148 i serviceloven om det personrettede tilsyn, vil blive ændret til § 156, stk. 1-4, i barnets lov. Det fremgår af § 156, stk. 1, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at kommunalbestyrelsen i den kommune, der har pligt til at yde hjælp efter denne lov, jf. § 9 a i retssikkerhedsloven, fører tilsyn med de tilbud, som kommunalbestyrelsen i denne kommune i forhold til det enkelte barn eller den enkelte unge har truffet afgørelse om, jf. § 9, stk. 1, i barnets lov. Tilsynet omfatter ikke det generelle driftsorienterede tilsyn, jf. § 157 og socialtilsynsloven. Det fremgår af § 156, stk. 2, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at kommunalbestyrelsen i den kommune, der har pligt til at yde hjælp efter denne lov, jf. § 9 a i retssikkerhedsloven, løbende skal følge de enkelte sager for at sikre sig, at hjælpen fortsat opfylder sit formål. Kommunalbestyrelsen skal herunder være opmærksom på, om der er behov for at yde andre former for hjælp. Opfølgningen skal ske ud fra barnets eller den unges forudsætninger og så vidt muligt i samarbejde med barnet eller den unge og dennes familie. Det fremgår af § 156, stk. 3, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at § 156, stk. 1 og 2, finder tilsvarende anvendelse for kommunalbestyrelsen i den kommune, der har pligt til at iagttage de forpligtelser, der påhviler kommunalbestyrelsen efter lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet, for børn og unge, som Ungdomskriminalitetsnævnet har truffet afgørelse om, jf. §§ 12-14 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet. Det fremgår af § 156, stk. 4, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at hvis den kommunalbestyrelse, der har ansvaret for barnets eller den unges ophold i tilbuddet, jf. § 9 a i retssikkerhedsloven, i forbindelse med tilsynet efter § 156, stk. 1 og 3, i barnets lov bliver opmærksom på bekymrende forhold i et tilbud, der er omfattet af socialtilsynsloven, skal kommunalbestyrelsen underrette den kommunalbestyrelse, som efter § 2 i socialtilsynsloven har ansvar for det driftsorienterede tilsyn med tilbuddet.

Den foreslåede ændring betyder, at henvisningen til kapitel 30 i serviceloven om klage og domstolsprøvelse vil blive ændret til §§ 144-150 i barnets lov. De foreslåede bestemmelser i §§ 144-150 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov er en videreførelse af bestemmelserne i kapitel 30 i barnets lov, for så vidt angår de afgørelser der efter gældende ret træffes efter serviceloven om hjælp og støtte til børn og unge. Det fremgår således af § 144 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at kommunalbestyrelsens afgørelser efter barnets lov kan indbringes for Ankestyrelsen efter reglerne i retssikkerhedsloven, medmindre andet er fastsat i barnets lov eller i retssikkerhedsloven. Videre fremgår af § 145 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at en række afgørelser af barnet eller den unge, der er fyldt 10 år, kan indbringes for Ankestyrelsen efter reglerne i retssikkerhedsloven. Det drejer sig om følgende afgørelser efter det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov: Indsatser efter § 32, stk. 1; anbrin-

gelse uden for hjemmet efter § 46; ungepålæg efter § 40; hjemgivelse og hjemgivelsesperiode efter § 100, stk. 1; valg af anbringelsessted efter § 52, stk. 1; behandling og uddannelse m.v. efter § 97, stk. 2; samvær og kontakt efter § 104, stk. 2, og ungestøtte efter §§ 114 og 115 eller opretholdt anbringelse efter § 120, der træffes i medfør af § 111 og § 112, stk. 3, inden den unge fylder 18 år. Det følger af § 145, stk. 2, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at i det omfang afgørelsen om behandling og uddannelse m.v. eller om samvær og kontakt angår den af forældrene, der ikke har del i forældremyndigheden, kan afgørelsen af denne indbringes for Ankestyrelsen. Endelig fremgår af § 145, stk. 3, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, at afgørelser i sager om bisidder til børn og unge efter § 5 af barnet eller den unge kan indbringes for Ankestyrelsen efter reglerne i retssikkerhedsloven.

§ 146 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov vedrører klage til Ankestyrelsen over afgørelser truffet af børne- og ungeudvalget. Af § 146, stk. 1, fremgår, at klagefristen er fire uger, dog kan en klage ikke behandles af Ankestyrelsen, så længe der verserer en sag om anbringelse efter § 47 for børne- og ungeudvalget. Efter § 146, stk. 2, 1. pkt., kan børne- og ungeudvalgets afgørelser indbringes for Ankestyrelsen af forældremyndighedsindehaveren og barnet eller den unge, der er fyldt 10 år. Efter § 146, stk. 3, tillægges en klage ikke opsættende virkning, dog kan Ankestyrelsens direktør under ganske særlige omstændigheder bestemme, at en afgørelse ikke må iværksættes, før Ankestyrelsen har truffet afgørelse i sagen. Efter § 146, stk. 4, finder bestemmelserne i §§ 140 og 141 og § 142, stk. 2 og 3, om advokatbistand, vejledning om aktindsigt og mulighed for at udtale sig tilsvarende anvendelse. Efter § 146, stk. 6, har forældremyndighedsindehaveren og barnet eller den unge, der er fyldt 10 år, i forbindelse med behandlingen af sagen i Ankestyrelsen, ret til at få dækket udgifter til transport til møder i Ankestyrelsen. §§ 147-150 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov vedrører domstolsprøvelse. Efter § 147, stk. 1, kan Ankestyrelsens afgørelser efter § 146 ved henvendelse til Ankestyrelsen inden fire uger efter, at klageren har fået meddelelse om afgørelsen, kræves forelagt for retten. Det fremgår videre af § 147, stk. 2, at hvis Ankestyrelsens afgørelse er stadfæstet ved dom, kan fornyet prøvelse for retten kun kræves, hvis sagen på ny har været forelagt Ankestyrelsen til afgørelse. § 148 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov vedrører byrettens behandling af sagen. Det fremgår af § 148, stk. 1, at byretten under hovedforhandlingen tiltrædes af et retsmedlem, der er sagkyndig i børneforsorg, og et retsmedlem, der er sagkyndig i børne- eller ungdomspsykiatri eller i psykologi. Det fremgår videre af bestemmelsens stk. 2, at sagerne behandles efter retsplejelovens regler om borgerlige sager, herunder kapitel 43 a om prøvelse af administrativt bestemt frihedsberøvelse med de ændringer, der er angivet i dette kapitel. Efter stk. 3 anses som parter forældremyndighedsindehaveren og barnet eller den unge, der er fyldt 10 år, uanset om den pågældende har krævet afgørelsen forelagt for retten. Efter § 148, stk. 4, kan retten bestemme, at retsmøderne skal foregå for lukkede døre, og efter stk. 5 må der ved offentlig gengivelse af forhandlingerne i retten eller af dommen ikke uden rettens tilladelse ske offentliggørelse af navn, stilling eller bopæl for nogen af de under sagen nævnte personer eller på anden måde offentliggørelse af de pågældendes identitet. Overtrædelse af forbuddet straffes med bøde. Det fremgår af § 148, stk. 6, at ved afgivelse af dissens angives dommernes navne ikke. Efter § 149 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov kan byrettens afgørelse ikke indbringes for landsretten. Procesbevillingsnævnet kan dog give tilladelse til anke, hvis sagen er af principiel karakter eller særlige grunde i øvrigt taler derfor. Ansøgning om tilladelse skal indgives til nævnet inden fire uger efter dommens afsigelse. Nævnet kan dog undtagelsesvis meddele tilladelse, hvis ansøgning indgives senere, men inden et år efter afsigelsen. § 150 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov vedrører de sagkyndige retsmedlemmer. Efter bestemmelsens stk. 1 beskikkes de sagkyndige af Domstolsstyrelsen efter forhandling med social- og ældreministeren. Domstolsstyrelsen

fastsætter deres antal og træffer bestemmelse om vederlag og rejsegodtgørelse. De beskikkede skal være myndige, må ikke være under værgemål efter værgemålslovens § 5 eller under samværgemål efter værgemålslovens § 7 og skal være uberygtede og vederhæftige. Efter stk. 2 gælder beskikkelse for fire år. En sagkyndig afgår ved udgangen af den måned, i hvilken den pågældende fylder 70 år. Efter bestemmelsens stk. 3 kan ingen, der opfylder betingelserne i stk. 1, afslå at modtage beskikkelse, medmindre den pågældende er over 65 år eller har anden rimelig fritagelsesgrund. Endelig fremgår af bestemmelsens stk. 4, at udtagelsen for den enkelte sag blandt de beskikkede sagkyndige foretages af retsformanden. Ingen kan udtages, som efter §§ 60 og 61 i retsplejeloven ville være udelukket fra at handle som dommer i sagen.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til §§ 108-110, 113-121 og 144-150 og § 156, stk. 1, 2 og 4, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov og til de almindelige bemærkninger, punkt 2.7.2.2 og 2.7.2.3.

Til nr. 12

Det fremgår af § 62 y, stk. 2, i udlændingeloven, hvis en mindreårig udlænding, som er indkvarteret sammen med en forældremyndighedsindehaver eller andre, der er trådt i forældremyndighedsindehaverens sted, eller en ung udlænding i alderen 18 til 22 år meddeles opholdstilladelse, gælder afgørelsen om iværksættelse af sociale foranstaltninger efter § 62 x, indtil der er truffet afgørelse om særlig støtte eller ophør heraf efter reglerne i serviceloven.

Det fremgår videre af § 62 y, stk. 3, i udlændingeloven, at afgørelse om særlig støtte eller ophør heraf efter reglerne i serviceloven, der er iværksat efter § 62 x, stk. 1, i udlændingeloven skal træffes af kommunalbestyrelsen eller børn og unge-udvalget i den kommune, hvortil udlændingen visiteres, efter integrationslovens § 10, senest to måneder efter at kommunalbestyrelsen er blevet orienteret af Udlændingestyrelsen om, at udlændingen skal visiteres til kommunen.

Det foreslås, at henvisningerne til serviceloven i § 62 y, stk. 2 og 3, i udlændingeloven ændres til barnets lov.

Med de foreslåede ændringer vil en afgørelse om iværksættelse af sociale foranstaltninger efter § 62 x i udlændingeloven for det første gælde indtil der er truffet afgørelse om særlig støtte eller ophør heraf efter barnets lov, når den mindreårige udlænding er meddelt opholdstilladelse.

For det andet vil de foreslåede ændringer betyde, at der i § 62 y, stk. 3, henvises til afgørelse om særlig støtte eller ophør heraf efter reglerne i barnets lov.

De foreslåede ændringer er begrundet i, at bestemmelserne i serviceloven vedrørende hjælp og støtte til børn med det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov foreslås videreført i barnets lov. Der er derfor behov for ændring af § 62 y, stk. 2 og 3, i udlændingeloven, således at der henvises til afgørelser om støtte eller ophør af støtte efter barnets lov. De foreslåede ændringer vil således ikke medføre materielle ændringer.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, punkt 2.7.2.2 og 2.7.2.3.

Til nr. 13

Det fremgår af § 62 z i udlændingeloven, at udlændingemyndighederne kan udveksle oplysninger om rent private forhold vedrørende en mindreårig udlændings eller en

ung udlændings personlige og familiemæssige omstændigheder efter betingelserne i og med myndighederne, der er nævnt i §§ 49 a, 49 b og 50 c i serviceloven i forbindelse med en sag, der behandles i medfør af § 62 x i udlændingeloven.

Bestemmelserne i §§ 49 a og 49 b i serviceloven omhandler udveksling af oplysninger i det tidlige eller forebyggende arbejde. Det fremgår af § 49 a, stk. 1, at skole, skolefritidsordning, sygeplejersker, sundhedsplejersker, læger, tandlæger og tandplejere ansat i den kommunale sundhedstjeneste, dagtilbud, fritidshjem, Familieretshuset og myndigheder, der løser opgaver inden for området for udsatte børn og unge, indbyrdes kan udveksle oplysninger om rent private forhold vedrørende et barns eller en ungs personlige og familiemæssige omstændigheder, hvis udvekslingen må anses for nødvendig som led i det tidlige eller forebyggende samarbejde om udsatte børn og unge. Det fremgår videre af bestemmelsens stk. 2, at udvekslingen af oplysninger til brug for en eventuel sag efter servicelovens kapitel 11 og 12, om et konkret barn eller en ung kan ske én gang ved et møde. I særlige tilfælde kan der ske en udveksling af oplysninger mellem de myndigheder og institutioner, der er nævnt i § 49 a, stk. 1, ved et opfølgende møde. Det fremgår af § 49 a, stk. 3, at selvejende eller private institutioner, private klinikker eller friskoler, som løser opgaver for de myndigheder, der er nævnt i § 49 a, stk. 1, indbyrdes og med de myndigheder og institutioner, der er nævnt i § 49 a, stk. 1, kan udveksle oplysninger i samme omfang som nævnt i § 49 a, stk. 1. Endelig fremgår af § 49 a, stk. 4, de myndigheder og institutioner, der efter bestemmelsens stk. 1-3 kan videregive oplysninger, ikke er forpligtede hertil.

I forlængelse heraf fremgår det af § 49 b, stk. 1, at kommunale myndigheder, der løser opgaver inden for området for udsatte børn og unge, og politiet og anklagemyndigheden indbyrdes kan udveksle oplysninger om rent private forhold vedrørende et barns eller en ungs personlige og familiemæssige omstændigheder, hvis udvekslingen må anses for nødvendig som led i forebyggelsen af overgreb mod børn og unge.

§ 50 c vedrører udvekslingen af oplysninger under behandlingen af en sag, hvor et børnehus benyttes. Det fremgår af bestemmelsen, at personalet i børnehuset, politiet og anklagemyndigheden og sundhedsmyndigheder, autoriserede sundhedspersoner og kommunale myndigheder, der løser opgaver inden for området for udsatte børn og unge, indbyrdes kan udveksle oplysninger om rent private forhold vedrørende barnets eller den unges personlige og familiemæssige omstændigheder, hvis udvekslingen må anses for nødvendig af hensyn til barnets eller den unges sundhed og udvikling.

Det foreslås, at henvisningen i § 62 z i udlændingeloven til §§ 49 a, 49 b og 50 c i serviceloven ændres til §§ 11 e og 11 f i retssikkerhedsloven og § 126 i barnets lov.

Den foreslåede ændring betyder, at udlændingemyndighederne vil kunne udveksle oplysninger om rent private forhold vedrørende en mindreårig udlændings personlige og familiemæssige omstændigheder efter betingelserne i og med myndighederne, der er nævnt i de i dette lovforslag § 2, nr. 14, foreslåede §§ 11 e og 11 f i retssikkerhedsloven, i forbindelse med en sag, der behandles i medfør af § 62 x i udlændingeloven. Den foreslåede ændring vil endvidere betyde, at under behandlingen af en sag, hvor et børnehus benyttes, vil personalet i børnehuset, politiet og anklagemyndigheden og sundhedsmyndigheder, autoriserede sundhedspersoner og kommunale myndigheder, der løser opgaver inden for området for udsatte børn og unge, indbyrdes kunne udveksle oplysninger om rent private forhold vedrørende en mindreårig udlændings personlige og familiemæssige omstændigheder, hvis udvekslingen må anses for nødvendig af hensyn til den mindreåriges sundhed og udvikling

Den foreslåede ændring er begrundet i, at §§ 49 a, 49 b og 50 c i serviceloven med lovforslagets § 1, nr. 14, foreslås ophævet. Samtidigt foreslås udvekslingen af oplysninger i det tidlige eller forebyggende arbejde og under behandlingen af en sag i et børnehus, som i dag fremgår af §§ 49 a og 49 b, med lovforslagets § 2, nr. 14, videreført som §§ 11 e og 11 f i retssikkerhedsloven. Endvidere foreslås udvekslingen af oplysninger i forbindelse med behandlingen af en sag i et børnehus, som i dag fremgår af § 50 c i serviceloven, videreført som § 126 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 2, nr. 14, til § 126 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov og til de almindelige bemærkninger, punkt 2.7.2.2 og 2.7.2.3.

Til § 50

Til nr. 1

Det fremgår af § 31 a i lov nr. 324 af 16. marts 2022 om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine som ændret ved § 1 i lov nr. 546 af 3. maj 2022 (Ukraine-særloven), at kommunalbestyrelsen i den kommune, der træffer afgørelse om anbringelsessted for et barn eller en ung efter §§ 52 eller 58 i serviceloven, kan godkende en netværksplejefamilie efter § 66 b, stk. 1, i serviceloven som konkret egnet til et bestemt barn eller en bestemt ung, der er meddelt opholdstilladelse efter Ukraine-særloven, hvis netværksplejefamilien deler et kulturelt og sprogligt fællesskab med barnet eller den unge.

Det foreslås for det første, at henvisningen i § 31 a i Ukraine-særloven til §§ 52 eller 58 i serviceloven ændres til § 32, stk. 1, nr. 7, eller §§ 46 eller 47 i barnets lov. For det andet foreslås, at henvisningen i § 31 a i Ukraine-særloven til § 66 b, stk. 1, i serviceloven ændres til § 58, stk. 1, i barnets lov.

De foreslåede ændringer vil medføre, at kommunalbestyrelsen i den kommune, der træffer afgørelse om anbringelsessted for et barn eller en ung efter § 32, stk. 1, nr. 7, eller §§ 46 eller 47 i barnets lov, kan godkende en netværksplejefamilie efter § 58, stk. 1, i barnets lov som konkret egnet til et bestemt barn eller en bestemt ung, der er meddelt opholdstilladelse efter Ukraine-særloven, hvis netværksplejefamilien deler et kulturelt og sprogligt fællesskab med barnet eller den unge.

De foreslåede ændringer er begrundet i, at §§ 52, 58 og 66 b, stk. 1, i serviceloven med lovforslagets § 1, nr. 14, foreslås ophævet. Samtidigt foreslås med det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov bestemmelsen om aflastning i § 52 i serviceloven videreført som § 32, stk. 1, nr. 7, i barnets lov om støtteophold, bestemmelsen om anbringelse med samtykke i § 52 i serviceloven videreført som § 46 i barnets lov og bestemmelsen om anbringelse uden samtykke i § 58 i serviceloven videreført som § 47 i barnets lov. Der er derfor behov for at ændre henvisningerne til §§ 52, 58 og 66 b, stk. 1, i serviceloven i § 31 a i Ukraine-særloven. De foreslåede ændringer vil således ikke medføre materielle ændringer.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til §§ 32, 46 og 47 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov og de almindelige bemærkninger, punkt 2.7.2.2 og 2.7.2.3.

Til § 51

Det foreslås med § 51, stk. 1, at loven træder i kraft den 1. januar 2023.

Det foreslås af ordensmæssige hensyn med § 51, stk. 2, at regler fastsat i medfør af § 11, stk. 9, § 32, stk. 2, 4 og 5, § 32 a, stk. 7, § 36, stk. 2, § 41, stk. 5, § 42, stk. 4, § 43, stk. 5 og 6, § 45, stk. 6, § 50 a, stk. 2, § 57 b, stk. 9, § 57 d, stk. 3, § 63 a, stk. 4, § 63 b, stk. 5, § 63 c, stk. 5, § 64, stk. 5, § 66 b, stk. 7, § 66 c, stk. 4, § 66 d, stk. 2, § 66 e, stk. 3, § 66 f, stk. 2, § 68 h, § 114, stk. 4, § 153, stk. 3, § 153 a, stk. 2, § 158, stk. 2, §§ 159 og 172 og § 174, stk. 5 og 6, i serviceloven, § 8, stk. 2, og § 21, stk. 1, i retssikkerhedsloven, § 1, stk. 7, i delpensionsloven, § 3 i arbejdsskadesikringsloven og § 86, stk. 3, og § 240 a, stk. 3, i sundhedsloven forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af nye regler.

Den foreslåede ikrafttrædelsesbestemmelse i *stk. 1* vil generelt betyde, at loven vil finde anvendelse på sager, der er omfattet af de bestemmelser i de love, der foreslås ændret ved lovforslagets §§ 1-50, og som de pågældende myndigheder har under behandling ved lovens ikrafttræden. Den foreslåede ikrafttrædelsesbestemmelse vil også betyde, at loven vil finde anvendelse, hvis barnet er født inden lovens ikrafttræden eller er blevet til ved en graviditet, der er sket inden lovens ikrafttræden.

Dette vil bl.a. betyde, at forslaget om adoption før fødslen også vil finde anvendelse, hvis barnet er blevet til ved en graviditet, der er sket inden lovens ikrafttræden, at forslaget om midlertidig placering af et barn under behandlingen af en sag om adoption uden samtykke også vil finde anvendelse, hvis afgørelsen om frigivelse af barnet til adoption er truffet inden lovens ikrafttræden, og at forslaget vedrørende børn på kvindekrisecentre og § 110-tilbud også vil finde anvendelse, hvis barnet har taget ophold på kvindekrisecentret eller § 110-tilbuddet inden lovens ikrafttræden.

Til § 52

De foreslåede bestemmelser i § 52 vedrører lovens territoriale anvendelsesområde.

Det foreslås i *stk. 1*, at loven ikke skal gælde for Færøerne og Grønland.

Med *stk. 2* foreslås det, at §§ 31, 33 og 49 ved kongelig anordning kan sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som de færøske og grønlandske forhold tilsiger. Der er tale om de foreslåede ændringer af fondsloven, lov om erstatning til ofre for forbrydelser og udlændingeloven.

I *stk. 3* foreslås det, at §§ 4, 6 og 7 kan sættes i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger. Der er tale om de foreslåede ændringer af adoptionsloven, forældreansvarsloven og Familieretshusloven.

De øvrige ændringer skal ikke kunne sættes i kraft for Færøerne og Grønland. Dette skyldes, at den lovgivning, der foreslås ændret, ikke finder anvendelse i og ikke kan sættes i kraft for Færøerne og Grønland, hvilket indebærer, at de foreslåede ændringer i §§ 1-3, 5, 8-30, 32 og 34-50 heller ikke skal kunne sættes i kraft for Færøerne og Grønland. Det drejer sig om serviceloven, retssikkerhedsloven, socialtilsynsloven, voksenansvarsloven, lov om Udbetaling Danmark, børnetilskudsloven, delpensionsloven, sygedagpengeloven, lov om aktiv socialpolitik, barselsloven, lov om lønmodtageres ret til fravær fra arbejde af særlige familiemæssige årsager, lov om en kontantydelse, lov om social pension, lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., arbejdsskadesikringsloven, boligstøtteleven, lov om arbejdsmarkedets tillægspension, folkeskoleloven, dagtilbudsloven, lov om de gymnasiale uddannelser, lov om forberedende grunduddannelse, lov om efterskoler og frie fagskoler, lov om friskoler og private grundskoler m.v., lov om

erhvervsuddannelser, lov om arbejdsgivernes uddannelsesbidrag, retsplejeloven, straffeloven, lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet, afskrivningsloven, køretøjsregistreringsloven, ligningsloven, vægtafgiftsloven, momsloven, brændstofforbrugsafgiftsloven, pensionsbeskatningsloven, børne- og ungeydelsesloven, kildeskatteloven, lov om forpligtende kommunale samarbejder, almenlejeloven, lejeloven, sundhedsloven og lov om integrationsgrunduddannelse (igu).

I *stk. 4* foreslås det, at de ændringer, der følger af de love, der er omfattet af de foreslåede bestemmelser i *stk. 2* og *3*, kan sættes i kraft på forskellige tidspunkter. For så vidt angår love, hvor der foreslås ændringer af flere bestemmelser, vil den foreslåede bestemmelse gøre det muligt at sætte de enkelte ændringer i kraft etapevist.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering	Lovforslaget
	<p style="text-align: center;">§ 1</p> <p>I lov om social service, jf. lovbekendtgørelse nr. 170 af 24. januar 2021 som ændret ved § 41 i lov nr. 324 af 16. marts 2022, foretages følgende ændringer:</p>
<p>§ 1. Formålet med denne lov er</p> <p>1) at tilbyde rådgivning og støtte for at forebygge sociale problemer,</p> <p>2) at tilbyde en række almene serviceydelser, der også kan have et forebyggende sigte, og</p> <p>3) at tilgodese behov, der følger af nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller særlige sociale problemer.</p> <p><i>Stk. 2-3. ---</i></p>	<p>1. I § 1, stk. 1, indsættes efter »denne lov er«: »til personer, der er fyldt 18 år,«.</p>
<p>§ 2. Enhver, der opholder sig lovligt her i landet, har ret til hjælp efter denne lov.</p> <p><i>Stk. 2-3. ---</i></p>	<p>2. I § 2, stk. 1, indsættes efter »Enhver, der«: »er fyldt 18 år og«.</p>
<p>§ 3. ---</p> <p><i>Stk. 2.</i> Når kommunalbestyrelsen træffer afgørelse om tilbud efter §§ 32, 36, 101, 103, 104 og 107-110, skal afgørelsen indeholde oplysninger om beslutninger om den konkrete indsats, som iværksættes, og formålet hermed. Hvis den konkrete indsats ændres væsentligt, finder forvaltningslovens kapitel 3-7 anvendelse ved kommunens beslutning herom. Beslutninger om væsentlige ændringer af den konkrete indsats kan indbringes for Ankestyrelsen efter reglerne i kapitel 10 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.</p>	<p>3. I § 3, stk. 2, 1. pkt., og § 14, stk. 1, udgår »32, 36,«.</p>
<p>§ 3 a. Kommunalbestyrelsens afgørelser om frakendelse eller nedsættelse af hjælp efter §§ 95, 96 og 98 skal meddeles med et varsel på mindst 14 uger fra borgerens modtagelse af afgørelsen. 1. pkt. gælder ligeledes for kommunalbestyrelsens afgørelser om frakendelse af en plads i et særligt dag- eller klubtilbud efter §§ 32 og 36, om frakendelse af bil-</p>	<p>4. I § 3 a, stk. 1, 2. pkt., udgår »om frakendelse af en plads i et særligt dag- eller klubtilbud efter §§ 32 og 36,« og »og</p>

<p>støtte efter § 114 inden udløbet af genanskaffelsesperioden og om ophør af hjælp til dækning af tabt arbejdsfortjeneste efter § 42 i de tilfælde, der er omfattet af de regler om afviklingsperioden, som social- og ældreministeren har fastsat i medfør af § 42, stk. 4. <i>Stk. 2. ---</i></p>	<p>om ophør af hjælp til dækning af tabt arbejdsfortjeneste efter § 42 i de tilfælde, der er omfattet af de regler om afviklingsperioden, som social- og ældreministeren har fastsat i medfør af § 42, stk. 4«.</p>
<p>§ 5. Efter aftale med kommunalbestyrelserne i regionen skal regionsrådet etablere 1) tilbud efter §§ 103 og 104, § 107, stk. 2, og §§ 108-110,</p>	<p>5. I § 5, stk. 1, nr. 1, ændres »§§ 108-110,« til: »§§ 108-110 og«.</p>
<p>2) særlige dag- og klubtilbud til børn og unge med betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne efter §§ 32 og 36, 3) døgninstitutioner for børn og unge med nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne, jf. § 66, stk. 1, nr. 7, 4) sikrede døgninstitutioner, særligt sikrede afdelinger og delvis lukkede afdelinger i tilknytning til sikrede døgninstitutioner, jf. § 66, stk. 1, nr. 7, og 5) tilbud om behandling af personer med et stofmisbrug efter §§ 101 og 101 a. <i>Stk. 2-6. ---</i></p>	<p>6. § 5, stk. 1, nr. 2-4, ophæves. Nr. 5 bliver nr. 2.</p>
<p><i>Stk. 7.</i> Regionsrådet kan drive døgninstitutioner, jf. § 66, stk. 1, nr. 7, for børn og unge, som på grund af sociale eller adfærdsmæssige problemer har behov for at blive anbragt uden for hjemmet, hvis det er aftalt i henhold til § 194, stk. 2.</p>	<p>7. § 5, stk. 7, ophæves. Stk. 8 og 9 bliver herefter stk. 7 og 8.</p>
<p><i>Stk. 8.</i> Regionsrådet skal føre tilsyn med regionalt drevne tilbud efter §§ 103 og 104 og regionalt drevne tilbud efter §§ 32 og 36, jf. § 5, stk. 1, nr. 2. Det gælder dog ikke for tilbud, hvor en kommune har indgået en generel aftale om anvendelse af samtlige pladser i tilbuddet og om tilsyn. Regionsrådet kan delegere sin kompetence efter denne bestemmelse til socialtilsynet, jf. § 2 i lov om socialtilsyn. <i>Stk. 9. ---</i></p>	<p>8. I § 5, stk. 8, 1. pkt., der bliver stk. 7, 1. pkt., udgår »og regionalt drevne tilbud efter §§ 32 og 36, jf. § 5, stk. 1, nr. 2«.</p>
<p><i>Børn, unge og forældre</i></p>	<p>9. Overskriften før § 11, § 11 og overskriften før § 12 ophæves.</p>

§ 11. Kommunalbestyrelsen skal tilrettelægge en indsats, der sikrer sammenhæng mellem kommunens generelle og forebyggende arbejde og den målrettede indsats over for børn og unge med behov for særlig støtte.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen skal som led i det tidlige forebyggende arbejde sørge for, at forældre med børn og unge eller andre, der faktisk sørger for et barn eller en ung, kan få en gratis familieorienteret rådgivning til løsning af vanskeligheder i familien. Kommunalbestyrelsen er forpligtet til ved opsøgende arbejde at tilbyde denne rådgivning til enhver, som på grund af særlige forhold må antages at have behov for det. Tilbuddet om rådgivning skal også omfatte vordende forældre. Såvel forældre som børn og unge, der alene søger rådgivning, skal kunne modtage denne anonymt og som et åbent tilbud.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen skal tilbyde en forebyggende indsats til barnet, den unge eller familien, når det vurderes, at støtte efter nr. 1-4 kan imødekomme barnets eller den unges behov. Kommunalbestyrelsen kan tilbyde følgende forebyggende indsatser:

- 1) Konsulentbistand, herunder familierettede indsatser.
- 2) Netværks- eller samtalegrupper.
- 3) Rådgivning om familieplanlægning.
- 4) Andre indsatser, der har til formål at forebygge et barns eller en ungs eller familiens vanskeligheder.

Stk. 4. Kommunalbestyrelsen kan træffe afgørelse om at yde økonomisk støtte til forældremyndighedsindehaveren, når kommunalbestyrelsen vurderer, at støtte efter nr. 1 og 2 kan imødekomme barnets eller den unges behov for særlig støtte. Der kan ydes økonomisk støtte til:

- 1) Udgifter i forbindelse med konsulentbistand, jf. stk. 3, nr. 1.
- 2) Udgifter i forbindelse med prævention.

Stk. 5. Støtte efter stk. 4, nr. 1, er betinget af, at forældremyndighedsindehaveren ikke selv har tilstrækkelige midler til det.

<p><i>Stk. 6.</i> Kommunalbestyrelsen kan som led i det forebyggende arbejde beslutte at tilbyde økonomisk støtte til fritidsaktiviteter til børn og unge, der har behov for særlig støtte. Kommunalbestyrelsen kan fastsætte kriterier for tildeling af støtte efter 1. pkt. Kommunalbestyrelsens afgørelse om tildeling af støtte til fritidsaktiviteter kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.</p> <p><i>Stk. 7.</i> Kommunalbestyrelsen skal tilbyde gratis rådgivning, undersøgelse og behandling af børn og unge med adfærdsvanskeligheder eller nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne samt deres familier. Opgaverne kan varetages i samarbejde med andre kommuner.</p> <p><i>Stk. 8.</i> Kommunalbestyrelsen skal etablere en særlig familievejlederordning for familier med børn under 18 år med betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne. Vejledningen skal tilbydes, inden for 3 måneder efter at kommunalbestyrelsen har fået kendskab til, at funktionsnedsættelsen er konstateret.</p> <p><i>Stk. 9.</i> Social- og ældreministeren fastsætter nærmere regler om familievejlederordningen.</p> <p style="text-align: center;"><i>Voksne</i></p>	
<p style="text-align: center;"><i>Voksne udsat for æresrelaterede konflikter</i></p>	<p>10. I overskriften før § 12 a og overskriften før § 12 b ændres »Voksne« til: »Borgere«.</p>
<p>§ 12 a. Kommunalbestyrelsen skal sørge for, at personer over 18 år, der henvender sig på grund af æresrelaterede konflikter, får mulighed for at få gratis rådgivning i henhold til § 10.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Skønner kommunalbestyrelsen, at der er behov for det, skal personer over 18 år, der risikerer at blive eller er udsat for en alvorlig æresrelateret konflikt, tilbydes en handleplan.</p> <p><i>Stk. 3-4.</i> ---</p> <p style="text-align: center;"><i>Voksne i risiko for radikaliserings og ekstremisme</i></p> <p>§ 12 b. Kommunalbestyrelsen skal sørge for, at personer over 18 år har mulighed for at få gratis, målrettet rådgivning i henhold til § 10, hvis de henvender sig,</p>	<p>11. I § 12 a, stk. 1 og 2, og § 12 b, stk. 1, 1. pkt., ændres »personer over 18 år« til: »borgere«.</p>

<p>fordi de er i risiko for at blive radikaliserede eller de ønsker hjælp til at forlade et ekstremistisk miljø. Tilbuddet om rådgivning kan omfatte opsøgende arbejde.</p> <p><i>Stk. 2-4. ---</i></p>	
<p>§ 13. --- <i>Stk. 2-4. ---</i> <i>Stk. 5.</i> Hvis kommunalbestyrelsen som led i behandlingen af en sag om særlig støtte til børn og unge efter kapitel 11 benytter rådgivning eller udredning fra den nationale videns- og specialrådgivningsorganisation efter stk. 1 og 2, kan kommunalbestyrelsen uden samtykke videregive nødvendige oplysninger, herunder om barnets, den unges eller familiens rent private forhold, til den nationale videns- og specialrådgivningsorganisation. Kommunalbestyrelsen skal uanset adgangen til at videregive oplysninger uden samtykke forsøge at få samtykke til henholdsvis at videregive og behandle oplysningerne.</p> <p><i>Stk. 6.</i> Den nationale videns- og specialrådgivningsorganisation kan uden samtykke behandle nødvendige oplysninger, herunder om barnets, den unges eller familiens rent private forhold, som videregives fra en kommune i forbindelse med rådgivning og udredning efter stk. 1 og 2, hvis oplysningerne videregives som led i behandlingen af en sag om særlig støtte til børn og unge efter kapitel 11.</p> <p><i>Stk. 7.</i> Den nationale videns- og specialrådgivningsorganisation yder gratis vejledende rådgivning til kommuner i sager om adoption uden samtykke.</p> <p><i>Stk. 8-10. ---</i></p>	<p>12. § 13, stk. 5-7, ophæves. Stk. 8-10 bliver herefter stk. 5-7.</p>
<p>§ 13 b. Socialstyrelsen skal følge udviklingen i målgrupper, tilbud og indsatser og indsamle og formidle viden om effekt af indsatserne på det mest specialiserede socialområde og på området for den mest specialiserede specialundervisning, der gives i henhold til lov om folkeskolen eller lov om specialundervisning for voksne.</p> <p><i>Stk. 2-5. ---</i></p>	<p>13. I § 13 b, stk. 1, udgår »lov om folkeskolen eller«.</p>

<p>§ 14. Social- og ældreministeren samler og formidler oplysninger om kommunale, regionale og private tilbud omfattet af § 4 i lov om socialtilsyn og om kommunale, regionale og private tilbud efter denne lovs §§ 32, 36, 103 og 104 i en landsdækkende oversigt (Tilbudsportalen).</p> <p><i>Stk. 2-8. ---</i></p>	
<p style="text-align: center;">Afsnit IV Børn og unge</p> <p style="text-align: center;">Kapitel 6 <i>Generelle bestemmelser</i></p> <p>§ 19. Kommunalbestyrelsen skal sørge for, at de opgaver og tilbud, der omfatter børn, unge og deres familier, udføres i samarbejde med forældrene og på en sådan måde, at det fremmer børns og unges udvikling, trivsel og selvstændighed. Dette gælder både ved udførelsen af det generelle og forebyggende arbejde og ved den målrettede indsats over for børn og unge med nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller med et andet særligt behov for støtte.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Kommunalbestyrelsen skal udarbejde en sammenhængende børnepolitik, der har til formål at sikre sammenhængen mellem det generelle og forebyggende arbejde og den målrettede indsats over for børn og unge med behov for særlig støtte. Den sammenhængende børnepolitik skal udformes skriftligt, vedtages af kommunalbestyrelsen og offentliggøres.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Kommunalbestyrelsen skal sørge for, at den indsats, der iværksættes efter denne lov over for børn og unge med nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller med et andet særligt behov for støtte, sættes i sammenhæng med den indsats, der iværksættes over for de samme børn og unge efter anden lovgivning.</p> <p><i>Stk. 4.</i> Kommunalbestyrelsen skal udarbejde et beredskab til forebyggelse, tidlig opsporing og behandling af sager om overgreb mod børn og unge. Beredskabet skal udformes skriftligt, vedtages af kommunalbestyrelsen og offentliggøres.</p>	<p>14. <i>Afsnit IV</i> ophæves.</p>

Kommunalbestyrelsen skal revidere beredskabet løbende efter behov, dog med maksimalt 4 års interval.

Forberedelse af overgangen til voksenlivet for unge med betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller indgribende kronisk eller langvarig lidelse

§ 19 a. Kommunalbestyrelsen skal, når en ung med betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller indgribende kronisk eller langvarig lidelse, som modtager hjælp efter denne lov, fylder 16 år, påbegynde forberedelsen af overgangen til voksenlivet. Det samme gælder for unge, hvis forældremyndighedsindehavere modtager hjælp efter denne lov alene med afsæt i den unges betydelige og varigt nedsatte fysiske eller psykiske funktionsevne eller indgribende kroniske eller langvarige lidelse. Forberedelsen skal være tværgående og helhedsorienteret og skal foregå i dialog med den unge og dennes forældre. Forberedelsen skal ikke være mere omfattende, end formålet i det enkelte tilfælde tilsiger.

Stk. 2. I forberedelsen, jf. stk. 1, skal indgå overvejelser om følgende forhold vedrørende den unge:

- 1) Behov for hjælp og støtte som følge af funktionsnedsættelsen eller lidelsen.
- 2) Uddannelse.
- 3) Beskæftigelse og forsørgelsesgrundlag.
- 4) Boligforhold.
- 5) Sociale forhold.
- 6) Øvrige relevante forhold.

Stk. 3. Forberedelsen af overgangen, jf. stk. 1 og 2, skal være afsluttet, således at kommunalbestyrelsen kan træffe afgørelse om den fremtidige hjælp og støtte, og således at denne kan iværksættes, umiddelbart efter at den unge er fyldt 18 år.

Kapitel 7 *Dagtilbud til børn*

§§ 20-31. (Ophævet)

*Særlige dagtilbud og godkendelse af
forældres udførelse af hjælpen i hjem-
met*

§ 32. Kommunalbestyrelsen træffer afgørelse om hjælp til børn, der på grund af betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne har behov for hjælp eller særlig støtte. Hjælpen kan tilrettelægges i særlige dagtilbud, jf. stk. 3, i særlige klubtilbud, jf. § 36, eller i forbindelse med andre tilbud efter denne lov eller efter dagtilbudsloven. Hjælpen kan også udføres helt eller delvis af forældrene i hjemmet som hjemmetræning, jf. § 32 a.

Stk. 2. Social- og ældreministeren fastsætter nærmere regler om samarbejdet med forældre, om inddragelse af barnet eller den unge, om udredning af barnets eller den unges behov og om fremgangsmåden ved kommunens sagsbehandling.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen skal sørge for, at der er det nødvendige antal pladser i særlige dagtilbud til børn, der på grund af betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne har et særligt behov for støtte, behandling m.v., der ikke kan dækkes gennem ophold i et af de almindelige dagtilbud eller fritidshjem efter dagtilbudsloven.

Stk. 4. Social- og ældreministeren fastsætter i en bekendtgørelse regler om forældrebestyrelser i særlige dagtilbud.

Stk. 5. Social- og ældreministeren fastsætter i en bekendtgørelse regler om beregning af tilskud og egenbetaling for ophold i de særlige dagtilbud.

§ 32 a. Kommunalbestyrelsen godkender efter anmodning fra indehaveren af forældremyndigheden, at forældrene helt eller delvis udfører hjemmetræning i hjemmet, jf. § 32, stk. 1, 3. pkt., hvis følgende betingelser er opfyldt:

- 1) Hjemmetræningen fremmer barnets eller den unges tarv og trivsel og imødekommer barnets eller den unges behov.
- 2) Forældrene er i stand til at udføre opgaverne.
- 3) Hjemmetræningen sker efter dokumenterbare træningsmetoder.

Stk. 2. Sundhedsfaglige træningssele-
menter, som enten er fastlagt som syge-
husbehandling eller på anden vis har ka-
rakter af specialiseret sundhedsfaglig
behandling, kan ikke godkendes som en
del af hjemmetræningen.

Stk. 3. Godkendelse efter stk. 1 skal ske
på baggrund af en børnefaglig undersø-
gelse, jf. § 50. Hvis træningsmetoden in-
deholder fysiske, sundhedsfaglige ele-
menter i et ikke uvæsentligt omfang,
skal kommunalbestyrelsen sikre, at af-
gørelsen om godkendelse af trænings-
metoden sker med inddragelse af rele-
vante sundhedsfaglige kompetencer.

Stk. 4. Kommunalbestyrelsen fører lø-
bende tilsyn med indsatsen over for bar-
net eller den unge, herunder at indsats-
en tilgodeser barnets eller den unges fy-
siske, psykiske og sociale behov. Hvis
træningsmetoden indeholder fysiske,
sundhedsfaglige elementer i et ikke uvæ-
sentligt omfang, skal kommunalbesty-
relsen sikre, at tilsynet med træningsme-
toden sker med inddragelse af relevante
sundhedsfaglige kompetencer.

Stk. 5. Kommunalbestyrelsen skal yde
hjælp til dækning af tabt arbejdsfortje-
neste efter §§ 42 og 43 til forældre, der
forsørger og træner et barn eller en ung
under 18 år med betydelig og varigt ned-
sat fysisk eller psykisk funktionsevne i
hjemmet. Der kan ikke ydes hjælp til
dækning af tabt arbejdsfortjeneste som
følge af hjemmeundervisning af børn ef-
ter kapitel 8 i lov om friskoler og private
grundskoler m.v., uanset om undervis-
ningen foregår i kombination med hjem-
metræning efter denne lov. Kommunal-
bestyrelsen skal, hvis den tillægger om-
fanget af hjemmeundervisningen betyd-
ning i forbindelse med en afgørelse om
hjælp til dækning af tabt arbejdsfortje-
neste, foretage en konkret vurdering af
omfanget af hjemmeundervisningen
med afsæt i barnets eller den unges al-
der og funktionsevne.

Stk. 6. Kommunalbestyrelsen sørger for
træningsredskaber, kurser, hjælpere
m.v., når forældrene træner et barn eller
en ung i hjemmet. Kommunalbestyrel-
sens udgifter til træningsredskaber, kur-

ser, hjælpere m.v. til det enkelte barn eller den enkelte unge må ikke overstige 500.000 kr. årligt.

Stk. 7. Social- og ældreministeren fastsætter nærmere regler om særlig støtte i hjemmet, herunder regler om dokumenterbare metoder, godkendelse af hjemmetræning, inddragelse af sundhedsfaglige kompetencer, tilsyn med indsatsen, hjælp til dækning af tabt arbejdsfortjeneste, brug af sundhedsfaglige trænings-elementer og træningsredskaber, kurser, hjælpere m.v., herunder rammer for udbetaling af støtte hertil.

Kapitel 8

Klubtilbud og andre socialpædagogiske fritidstilbud til større børn og unge

§§ 33-35. (Ophævet)

Særlige klubtilbud

§ 36. Kommunalbestyrelsen skal sørge for, at der er det nødvendige antal pladser i særlige klubtilbud til større børn og unge, der på grund af betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne har et særligt behov for støtte, behandling m.v., der ikke kan dækkes gennem deltagelse i et af de tilbud, der er nævnt i §§ 65 og 66 i dagtilbudsloven.

Stk. 2. Social- og ældreministeren fastsætter i en bekendtgørelse regler om beregning af tilskud og egenbetaling for ophold i de særlige klubtilbud.

Kapitel 9

Økonomiske tilskud m.v.

Tilskud til forældre, der vælger privat pasning

§§ 37-38. (Ophævet)

Tilskud til forældre med børnepasningsorlov

§ 39. Kommunalbestyrelsen kan beslutte at give et supplerende tilskud til forældre, der modtager orlovsydelse til børnepasning, jf. lov om børnepasnings-

orlov. Kommunalbestyrelsen kan beslutte, at der kun gives tilskud til forældre med børn i en bestemt aldersgruppe.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen fastsætter størrelsen af tilskuddene, der maksimalt kan udgøre 35.000 kr. årligt. Tilskuddene kan fastsættes, så de varierer med barnets alder.

Stk. 3. For beskæftigede orlovshavere kan tilskuddet og orlovsydelsen tilsammen ikke overstige 80 pct. af den hidtidige indtægt. For beskæftigede dagpengeberettigede orlovshavere skal tilskuddet og orlovsydelsen dog tilsammen mindst udgøre et beløb svarende til de arbejdsløshedsdagpenge, som orlovshaveren ville være berettiget til ved fuld ledighed umiddelbart forud for orloven, jf. lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., medmindre tilskuddet hermed overstiger størrelsen af det tilskud, der er fastsat af kommunalbestyrelsen, jf. stk. 2.

Stk. 4. For ledige orlovshavere kan tilskuddet og orlovsydelsen tilsammen ikke overstige et beløb svarende til de arbejdsløshedsdagpenge, som orlovshaveren var berettiget til ved fuld ledighed umiddelbart forud for orloven, jf. lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

Stk. 5. For ledige orlovshavere, hvis grundlag for orlovsydelse er modtagelse af kontanthjælp, kan tilskuddet og orlovsydelsen tilsammen ikke overstige et beløb svarende til den kontanthjælp, som orlovshaveren ville være berettiget til efter § 25 i lov om aktiv socialpolitik.

Stk. 6. Tilskuddet udbetales af kommunen mod dokumentation for modtagelse af orlovsydelse til børnepasning.

§ 40. Kommunalbestyrelsen giver et særligt supplerende tilskud til enlige forældre, der

- 1) er beskæftigede som lønmodtagere eller selvstændigt erhvervsdrivende,
- 2) har børn i alderen fra 24 uger og indtil det fyldte 5. år, som kommunalbestyrelsen ikke kan anvise plads i et dagtilbud, jf. §§ 19 og 21 i dagtilbudsloven, og
- 3) vælger børnepasningsorlov med orlovsydelse, jf. lov om børnepasningsorlov.

Stk. 2. Der kan alene udbetales særligt supplerende tilskud til den af forældrene, barnet bor mest hos. Hvis et barn bor lige meget hos begge forældre, udbetales særligt supplerende tilskud alene til den af forældrene, hvor barnet er tilmeldt folkeregisteret.

Stk. 3. Det særligt supplerende tilskud efter stk. 1 udgør forskellen mellem orlovsydelsen og kontanthjælpens forsørgersats, jf. lov om aktiv socialpolitik § 25.

Stk. 4. Det særligt supplerende tilskud og orlovsydelsen tilsammen kan ikke overstige 80 pct. af den hidtidige indtægt.

Stk. 5. Hvis kommunalbestyrelsen efter § 39 giver et supplerende tilskud, der er højere end eller lig med tilskud efter stk. 1, udbetales alene tilskud efter § 39. Hvis det særligt supplerende tilskud efter stk. 1 er højere end tilskud efter § 39, udbetales alene tilskud efter stk. 1.

Stk. 6. Tilskuddet udbetales af kommunen mod dokumentation for, at modtageren modtager orlovsydelse til børnepasning.

Merudgiftsydelse

§ 41. Kommunalbestyrelsen skal yde dækning af nødvendige merudgifter ved forsørgelse i hjemmet af et barn under 18 år med betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller indgribende kronisk eller langvarig lidelse. Det er en betingelse, at merudgifterne er en konsekvens af den nedsatte funktionsevne og ikke kan dækkes efter andre bestemmelser i denne lov eller anden lovgivning.

Stk. 2. Udmålingen af ydelsen sker på grundlag af de sandsynliggjorte merudgifter for det enkelte barn, f.eks. merudgifter til individuel befordring og fritidsaktiviteter.

Stk. 3. Beløbet til dækning af de nødvendige merudgifter kan ydes, når de skønnede merudgifter udgør mindst 4.596 kr. pr. år (2015-niveau). Ydelsen fastsættes ud fra de skønnede merudgifter pr. måned og afrundes til nærmeste kronebeløb, der er deleligt med 100.

Stk. 4. Hjælpen efter stk. 1 er betinget af, at kommunalbestyrelsens anvisninger med hensyn til pasning m.v. følges.

Stk. 5. Social- og ældreministeren kan i en bekendtgørelse fastsætte nærmere regler om, hvilke udgifter der kan ydes hjælp til, og betingelserne herfor.

Tabt arbejdsfortjeneste

§ 42. Kommunalbestyrelsen skal yde hjælp til dækning af tabt arbejdsfortjeneste til personer, der i hjemmet forsørger et barn under 18 år med betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller indgribende kronisk eller langvarig lidelse. Ydelsen er betinget af, at det er en nødvendig konsekvens af den nedsatte funktionsevne, at barnet passes i hjemmet, og at det er mest hensigtsmæssigt, at det er moderen eller faderen, der passer det.

Stk. 2. Kravet i stk. 1 om, at barnet skal være forsørget i hjemmet, gælder ikke i forhold til de i stk. 1 nævnte børn, som er anbragt uden for hjemmet efter § 52, stk. 3, nr. 7, i forbindelse med barnets hospitalsbesøg. Det er en betingelse, at moderens eller faderens tilstedeværelse på hospitalet er en nødvendig konsekvens af barnets funktionsnedsættelse, og at tilstedeværelsen er det mest hensigtsmæssige for barnet.

Stk. 3. Ydelsen fastsættes på baggrund af den tidligere bruttoindtægt, dog højst med et beløb på 31.936 kr. om måneden. Maksimumsbeløbet reduceres i forhold til den andel, de visiterede timer til tabt arbejdsfortjeneste udgør af den samlede arbejdstid. Der beregnes bidrag til pensionsordning, som udgør 10 pct. af bruttoydelser. Bidraget kan dog højst udgøre et beløb svarende til det hidtidige arbejdsgeberbidrag. Kommunen indbetaler efter reglerne i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension ATP-bidrag af hjælp til dækning af tabt arbejdsfortjeneste. Ydelsesmodtageren skal betale 1/3 af ATP-bidraget, og kommunen skal betale 2/3 af bidraget.

Stk. 4. Social- og ældreministeren fastsætter nærmere regler om beregning og

regulering af tabt arbejdsfortjeneste efter stk. 3, herunder om beregning og indbetaling af bidrag til pensionsordning, og efter indstilling fra Arbejdsmarkedets Tillægspension regler om betaling af ATP-bidrag.

§ 43. I tilfælde af ledighed skal kommunalbestyrelsen give en særlig supplerende ydelse til personer, der modtager hjælp efter § 42, i op til 3 måneder efter udgangen af den måned, hvor ledigheden indtræffer. Betingelserne for udbetaling af ydelsen er, at personen

- 1) er arbejdsløshedsforsikret,
- 2) ikke er berettiget til at modtage dagpenge efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.,
- 3) ikke er selvforskyldt ledig,
- 4) ikke har et rimeligt tilbud om ansættelse i et deltidsarbejde og
- 5) ikke modtager andre ydelser til forsørgelse efter anden lovgivning.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen skal give den særlige supplerende ydelse uden hensyn til modtagerens og ægtefællens indtægts- og formueforhold.

Stk. 3. Ydelsen udgør et beløb svarende til højeste dagpengebeløb, jf. § 50, stk. 1, i lov om sygedagpenge. Ydelsen kan dog højst udbetales med et beløb, der udgør 90 pct. af personens arbejdsfortjeneste i det tidligere arbejde.

Stk. 4. Den særlige supplerende ydelse nedsættes med det beløb, som den ansatte eventuelt modtager fra arbejdsgiveren eller fra Lønmodtagernes Garantifond i forbindelse med ophør af ansættelsen.

Stk. 5. Kommunen skal indbetale ATP-bidrag af den særlige supplerende ydelse efter lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension. Ydelsesmodtageren skal betale 1/3 af ATP-bidraget, og kommunen skal betale 2/3 af bidraget. Social- og ældreministeren kan efter indstilling fra Arbejdsmarkedets Tillægspension i en bekendtgørelse fastsætte regler om bidragsbetaling.

Stk. 6. Kommunen skal indbetale bidrag til den særlige pensionsopsparring efter § 17 f, stk. 3, i lov om Arbejdsmarkedets

Tillægspension til den særlige pensionsopsparing af den særlige supplerende ydelse. Social- og ældreministeren skal efter indstilling fra Arbejdsmarkedets Tillægspension i en bekendtgørelse fastsætte nærmere regler om bidragsbetaling og indberetning. Indbetales opsparingsbeløbet ikke rettidigt, finder reglerne i § 17, stk. 2-4 og 6, i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension tilsvarende anvendelse.

Kapitel 10

Personlig hjælp og ledsagelse

§ 44. Bestemmelserne i § 83, § 84, stk. 1, og § 86, stk. 2, finder tilsvarende anvendelse vedrørende børn, der har behov herfor.

§ 45. Kommunalbestyrelsen skal tilbyde 15 timers ledsagelse om måneden til børn og unge mellem 12 og 18 år, som ikke kan færdes alene på grund af betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne. Dette gælder dog ikke for børn og unge mellem 12 og 18 år, som har et døgnophold efter § 52, stk. 3, nr. 4, 5 og 7.

Stk. 2. En person, som er berettiget til ledsagelse, jf. stk. 1, har ret til selv at udpege en person til at udføre opgaven. Kommunen skal godkende og ansætte den udpegede person.

Stk. 3. Der kan normalt ikke ske ansættelse af personer med en meget nær tilknytning til den, der er berettiget til ledsagelse efter stk. 1.

Stk. 4. Modtageren kan opspare timer inden for en periode på 6 måneder. Kommunalbestyrelsen skal fastsætte retningslinjer herfor.

Stk. 5. Modtagerens udgifter til ledsagerens befordring og andre aktiviteter med tilknytning til ledsageordningen kan dækkes med et beløb på op til 663 kr. årligt. Beløbet ydes af kommunalbestyrelsen efter anmodning fra modtageren.

Stk. 6. Social- og ældreministeren kan i en bekendtgørelse fastsætte regler om betingelser for ledsageordningen.

Kapitel 11

Særlig støtte til børn og unge
Formål

§ 46. Formålet med at yde støtte til børn og unge, der har et særligt behov herfor, er at sikre, at disse børn og unge kan opnå de samme muligheder for personlig udvikling, sundhed og et selvstændigt voksenliv som deres jævnaldrende. Støtten skal ydes med henblik på at sikre barnets eller den unges bedste og skal have til formål at

- 1) sikre kontinuitet i opvæksten og et trygt omsorgsmiljø, der tilbyder nære og stabile relationer til voksne, bl.a. ved at understøtte barnets eller den unges familiemæssige relationer og øvrige netværk,
- 2) sikre barnets eller den unges muligheder for personlig udvikling og opbygning af kompetencer til at indgå i sociale relationer og netværk,
- 3) understøtte barnets eller den unges skolegang og mulighed for at gennemføre en uddannelse,
- 4) fremme barnets eller den unges sundhed og trivsel og
- 5) forberede barnet eller den unge til et selvstændigt voksenliv.

Stk. 2. Støtten skal være tidlig og helhedsorienteret, så problemer så vidt muligt kan forebygges og afhjælpes i hjemmet eller i det nære miljø. Støtten skal i hvert enkelt tilfælde tilrettelægges på baggrund af en konkret vurdering af det enkelte barns eller den enkelte unges og familiens forhold.

Stk. 3. Støtten skal bygge på barnets eller den unges egne ressourcer, og barnets eller den unges synspunkter skal altid inddrages med passende vægt i overensstemmelse med alder og modenhed. Barnets eller den unges vanskeligheder skal så vidt muligt løses i samarbejde med familien og med dennes medvirken. Hvis dette ikke er muligt, skal foranstaltningens baggrund, formål og indhold tydeliggøres for forældremyndighedsindehaveren og for barnet eller den unge.

Inddragelse af familie og netværk

§ 47. Kommunalbestyrelsen skal overveje, hvordan der kan ske en systematisk inddragelse af familie og netværk.

§ 48. Inden der træffes afgørelse efter §§ 51, 52, 56, 57 a, 57 b, 58, 62 og 63, § 65, stk. 2 og 3, og §§ 68-71 og 75, skal der finde en samtale sted med barnet eller den unge herom. Samtalen kan undlades, hvis der umiddelbart forinden er gennemført en samtale med barnet eller den unge ved gennemførelse af en børnefaglig undersøgelse, jf. § 50, eller en ungefaglig undersøgelse, jf. § 31 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet. Samtalen kan finde sted uden samtykke fra forældremyndighedens indehaver og uden dennes tilstedeværelse, når hensynet til barnets eller den unges bedste taler herfor.

Stk. 2. Samtalen kan undlades, i det omfang barnets modenhed eller sagens karakter i afgørende grad taler imod samtalen gennemførelse. Kan samtalen ikke gennemføres, skal barnets holdning til den påtænkte afgørelse søges tilvejebragt.

Bisidder til børn og unge

§ 48 a. Et barn eller en ung, hvis sag behandles efter denne lov, har på ethvert tidspunkt af sagens behandling ret til at lade sig bistå af andre.

Stk. 2. Stk. 1 finder ikke anvendelse, hvis myndigheden træffer afgørelse om, at barnets eller den unges interesse i at kunne lade sig bistå bør vige for væsentlige hensyn til offentlige eller private interesser, eller hvor andet er fastsat ved lov. Myndigheden kan endvidere træffe afgørelse om at tilsidesætte barnets eller den unges valg af bisidder, hvis der er bestemte grunde til at antage, at bisidderen vil varetage andre interesser end barnets eller den unges.

Stk. 3. Myndigheden kan træffe afgørelse om at udelukke en bisidder helt eller delvis fra et møde, hvis det skønnes af betydning for at få barnets eller den unges uforbeholdne mening belyst.

Stk. 4. En bisidder for et barn eller en ung skal være fyldt 15 år og er omfattet af straffelovens § 152 om tavshedspligt.

§ 49. (Ophævet)

Udveksling af oplysninger i det tidlige eller forebyggende arbejde

§ 49 a. Skole, skolefritidsordning, sygeplejersker, sundhedsplejersker, læger, tandlæger og tandplejere ansat i den kommunale sundhedstjeneste, dagtilbud, fritidshjem, Familieretshuset og myndigheder, der løser opgaver inden for området for udsatte børn og unge, kan indbyrdes udveksle oplysninger om rent private forhold vedrørende et barns eller en ungs personlige og familiemæssige omstændigheder, hvis udvekslingen må anses for nødvendig som led i det tidlige eller forebyggende samarbejde om udsatte børn og unge.

Stk. 2. Udveksling af oplysninger efter stk. 1 til brug for en eventuel sag, jf. kapitel 11 og 12, om et konkret barn eller en ung kan ske én gang ved et møde. I særlige tilfælde kan der ske en udveksling af oplysninger mellem de myndigheder og institutioner, der er nævnt i stk. 1, ved et opfølgende møde.

Stk. 3. Selvejende eller private institutioner, private klinikker eller friskoler, som løser opgaver for de myndigheder, der er nævnt i stk. 1, kan indbyrdes og med de myndigheder og institutioner, der er nævnt i stk. 1, udveksle oplysninger i samme omfang som nævnt i stk. 1.

Stk. 4. De myndigheder og institutioner, der efter stk. 1-3 kan videregive oplysninger, er ikke forpligtede hertil.

§ 49 b. Kommunale myndigheder, der løser opgaver inden for området for udsatte børn og unge, og politiet og anklagemyndigheden kan indbyrdes udveksle oplysninger om rent private forhold vedrørende et barns eller en ungs personlige og familiemæssige omstændigheder, hvis udvekslingen må anses for nødvendig som led i forebyggelsen af overgreb mod børn og unge.

Børnefaglig undersøgelse

§ 50. Hvis det må antages, at et barn eller en ung trænger til særlig støtte, herunder på grund af nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne, skal kommunalbestyrelsen undersøge barnets eller den unges forhold. Undersøgelsen, der betegnes som en børnefaglig undersøgelse, gennemføres så vidt muligt i samarbejde med forældremyndighedsindehaveren og den unge, der er fyldt 15 år. Undersøgelsen skal gennemføres så skånsomt, som forholdene tillader, og må ikke være mere omfattende, end formålet tilsiger.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsens undersøgelse, jf. stk. 1, skal anlægge en helhedsbetragtning, der medmindre konkrete forhold betyder, at et eller flere af nedenstående numre ikke er relevante i forhold til det pågældende barn eller den unge, skal omfatte barnets eller den unges

- 1) udvikling og adfærd,
- 2) familieforhold,
- 3) skoleforhold,
- 4) sundhedsforhold,
- 5) fritidsforhold og venskaber og
- 6) andre relevante forhold.

Stk. 3. Som led i undersøgelsen skal der finde en samtale sted med barnet eller den unge. Samtalen kan undlades, i det omfang barnets eller den unges modenhed eller sagens karakter i afgørende grad taler imod samtaleens gennemførelse. Kan samtalen ikke gennemføres, skal oplysninger om barnets eller den unges synspunkter søges tilvejebragt. Samtalen kan finde sted uden samtykke fra forældremyndighedens indehaver og uden dennes tilstedeværelse, når hensynet til barnets eller den unges bedste taler herfor.

Stk. 4. I sin undersøgelse skal kommunalbestyrelsen afdække ressourcer og problemer hos barnet, familien og netværket. For unge, der er fyldt 15 år, skal undersøgelsen afdække de særlige forhold, der skal indgå ved valg af indsats for denne aldersgruppe, jf. §§ 52, 76 og 76 a.

Stk. 5. Kommunalbestyrelsen skal som led i undersøgelsen inddrage de fagfolk, som allerede har viden om barnets eller den unges og familiens forhold. Dette

kan ske ved at inddrage sundhedsplejersker, pædagoger, psykologer, lærere eller andre. Hvis det er nødvendigt, skal kommunen lade barnet eller den unge undersøge af en læge eller en autoriseret psykolog. Iværksætter kommunen en psykologisk undersøgelse af forældremyndighedsindehaveren, skal undersøgelsen foretages af en autoriseret psykolog.

Stk. 6. Undersøgelsen skal resultere i en begrundet stillingtagen til, om der er grundlag for at iværksætte foranstaltninger, og i bekræftende fald af hvilken art disse bør være. Hvis der er iværksat foranstaltninger sideløbende med, at undersøgelsen gennemføres, jf. § 52, stk. 2, skal der desuden tages stilling til, om disse foranstaltninger skal videreføres. Der skal være oplysninger om, hvordan forældremyndighedsindehaveren og barnet eller den unge stiller sig til foranstaltningerne, og om de forhold i familien eller i dennes omgivelser, som kan bidrage til at klare vanskelighederne.

Stk. 7. Undersøgelsen skal afsluttes senest 4 måneder efter, at kommunalbestyrelsen bliver opmærksom på, at et barn eller en ung kan have behov for særlig støtte. Hvis undersøgelsen undtagelsesvis ikke kan afsluttes inden 4 måneder, skal kommunalbestyrelsen udarbejde en foreløbig vurdering og snarest herefter afslutte undersøgelsen.

Stk. 8. I forbindelse med undersøgelsen skal kommunalbestyrelsen vurdere, om der skal foretages en undersøgelse af eventuelle andre børn i familien. En undersøgelse kan gennemføres som én samlet undersøgelse for flere børn i familien, dog således at der tages højde for børnenes individuelle forhold.

Stk. 9. Hvis det må antages, at der kan opstå et behov for særlig støtte til et barn umiddelbart efter fødslen, skal kommunen undersøge de vordende forældres forhold nærmere. Undersøgelsen gennemføres så vidt muligt i samarbejde med de vordende forældre. Stk. 4-8 finder anvendelse ved afgørelsen.

§ 50 a. Kommunalbestyrelserne i regionen skal oprette et børnehus i hver region til undersøgelse af et barns eller en ungs forhold, når barnet eller den unge har været udsat for overgreb, eller ved mistanke herom.

Stk. 2. Social- og ældreministeren kan fastsætte nærmere regler om børnehuse-nes indretning, drift, finansiering og opgaver m.v.

§ 50 b. Når et barn eller en ung har været udsat for overgreb, eller ved mistanke herom, skal kommunalbestyrelsen til brug for den børnefaglige undersøgelse efter § 50 benytte det børnehus, som kommunen er tilknyttet, jf. § 50 a.

§ 50 c. Under behandlingen af en sag, hvor et børnehus benyttes, jf. § 50 a, kan personalet i børnehuset, politiet og anklagemyndigheden og sundhedsmyndigheder, autoriserede sundhedspersoner og kommunale myndigheder, der løser opgaver inden for området for udsatte børn og unge, indbyrdes udveksle oplysninger om rent private forhold vedrørende barnets eller den unges personlige og familiemæssige omstændigheder, hvis udvekslingen må anses for nødvendig af hensyn til barnets eller den unges sundhed og udvikling.

§ 51. Når det må anses for nødvendigt for at afgøre, om der er åbenbar risiko for alvorlig skade på et barns eller en ungs sundhed eller udvikling, kan børn og unge-udvalget uden samtykke fra forældremyndighedsindehaveren og den unge, der er fyldt 15 år, beslutte at gennemføre undersøgelsen under ophold på en institution eller indlæggelse på sygehus, herunder psykiatrisk afdeling. En sådan undersøgelse skal være afsluttet inden 2 måneder efter børn og unge-udvalgets afgørelse.

Stk. 2. Når det må anses for nødvendigt for at afgøre, om der er åbenbar risiko for alvorlig skade på et barns eller en ungs sundhed eller udvikling, kan børn og unge-udvalget uden samtykke fra forældremyndighedsindehaveren og den

unge, der er fyldt 15 år, beslutte at gennemføre undersøgelsen ved benyttelse af det børnehus, som kommunen er tilknyttet, jf. § 50 a.

Stk. 3. En afgørelse efter stk. 1 og 2 kan træffes foreløbigt efter reglerne i § 75, når betingelserne herfor er opfyldt.

Foranstaltninger

§ 52. Kommunalbestyrelsen skal træffe afgørelse om foranstaltninger efter stk. 3, når det må anses for at være af væsentlig betydning af hensyn til et barns eller en ungs særlige behov for støtte, jf. dog § 54, stk. 3, i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet. Kommunalbestyrelsen skal vælge den eller de foranstaltninger, som bedst kan løse de problemer og behov, der er afdækket gennem den børnefaglige undersøgelse efter § 50. Afgørelsen træffes med samtykke fra forældremyndighedsindehaveren, jf. dog §§ 56, 57 a, 57 b og 58, § 68, stk. 2 og 3, og § 68 a. En afgørelse efter stk. 3, nr. 7, kræver tillige samtykke fra den unge, der er fyldt 15 år.

Stk. 2. Støtte efter stk. 3 kan kun iværksættes efter gennemførelse af en børnefaglig undersøgelse, jf. § 50, eller en ungefaglig undersøgelse, jf. § 31 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet. Hvis særlige forhold taler herfor, kan der dog iværksættes foreløbig eller akut støtte efter stk. 3 sideløbende med undersøgelsen.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen kan iværksætte hjælp inden for følgende typer af tilbud:

- 1) Ophold i dagtilbud, fritidshjem, ungdomsklub, uddannelsessted el.lign.
- 2) Praktisk, pædagogisk eller anden støtte i hjemmet.
- 3) Familiebehandling eller behandling af barnets eller den unges problemer.
- 4) Døgnophold, jf. § 55, for både forældremyndighedsindehaveren, barnet eller den unge og andre medlemmer af familien i en almen plejefamilie, i en forstærket plejefamilie, i en specialiseret plejefamilie, på et opholdssted eller på en døgninstitution, jf. § 66, stk. 1, nr. 1-3, 6 og 7, eller i et botilbud, jf. § 107.

5) Aflastningsordning, jf. § 55, i en almen plejefamilie, i en forstærket plejefamilie, i en specialiseret plejefamilie eller i en netværksplejefamilie, på et opholdssted eller på en døgninstitution, jf. § 66, stk. 1, nr. 1-4, 6 og 7.

6) Udpegning af en fast kontaktperson for barnet eller den unge eller for hele familien.

7) Anbringelse af barnet eller den unge uden for hjemmet på et anbringelsessted, jf. § 66.

8) Formidling af praktiktilbud hos en offentlig eller privat arbejdsgiver for den unge og i den forbindelse udbetaling af godtgørelse til den unge.

9) Anden hjælp, der har til formål at yde rådgivning, behandling og praktisk og pædagogisk støtte.

Stk. 4. Kommunalbestyrelsen skal under en graviditet træffe afgørelse om foranstaltninger efter stk. 3, nr. 2, 3, 4, 6 eller 9, og § 52 a, når det må anses for at være af væsentlig betydning af hensyn til barnets særlige behov for støtte efter fødslen. Afgørelsen træffes med samtykke fra forældrene. Stk. 2 finder anvendelse ved afgørelsen.

§ 52 a. Kommunalbestyrelsen kan træffe afgørelse om at yde økonomisk støtte til forældremyndighedsindehaveren, når det må anses for at være af væsentlig betydning af hensyn til et barns eller en ungs særlige behov for støtte, jf. dog stk. 2. Der kan ydes økonomisk støtte til:

1) Udgifter i forbindelse med foranstaltninger efter § 52, stk. 3, eller efter §§ 13 og 14 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet, eller hvis støtten erstatter en ellers mere indgribende og omfattende foranstaltning efter § 52, stk. 3, eller efter §§ 13 og 14 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet.

2) Udgifter, der bevirker, at en anbringelse uden for hjemmet kan undgås, eller at en hjemgivelse kan fremskyndes.

3) Udgifter, der kan bidrage til en stabil kontakt mellem forældre og barn under barnets anbringelse uden for hjemmet.

Stk. 2. Støtte efter stk. 1, nr. 1, kan kun ydes, når forældremyndighedsindehaveren ikke selv har tilstrækkelige midler til det.

§ 53. Samtykke fra forældremyndighedens indehaver og den unge, der er fyldt 15 år, til en afgørelse efter § 52, stk. 3, nr. 7, skal omfatte formålet med anbringelsen, jf. § 140, stk. 2, 1. pkt.

§ 54. Kommunalbestyrelsen skal tilbyde forældremyndighedens indehaver en støtteperson i forbindelse med barnets eller den unges anbringelse uden for hjemmet, jf. § 52, stk. 3, nr. 7, eller § 14 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet.

Stk. 2. Under barnets eller den unges anbringelse uden for hjemmet efter § 52, stk. 3, nr. 7, eller § 14 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet skal kommunalbestyrelsen træffe afgørelse om støtte til forældrene efter stk. 1, efter § 52, stk. 3, eller efter anden lovgivning. Støtten skal så vidt muligt medvirke til at løse de problemer, som har været årsag til anbringelsen med henblik på at støtte forældrene i at varetage omsorgen for barnet eller den unge ved en eventuel hjemgivelse eller i samvær med barnet eller den unge under anbringelsen. Kommunalbestyrelsen skal fastsætte en særskilt plan for støtten til forældrene.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen kan beslutte, at kravet om den særskilte plan for støtten til forældrene, jf. stk. 2, kan fraviges, og at forældrene i stedet tilbydes en helhedsorienteret plan for en eller begge forældre, når der er tale om forældre med komplekse og sammensatte problemer, hvor der kan eller skal udarbejdes flere planer for indsatserne, og hvor der er et koordinationsbehov forbundet hermed. Forældrene skal give samtykke til, at den særskilte plan erstattes af en helhedsorienteret plan.

§ 54 a. Kommunalbestyrelsen skal tilknytte en koordinator til unge, der er idømt en sanktion efter straffelovens

§ 74 a. Koordinatoren skal være tilknyttet gennem hele forløbet og være den unges rådgiver, sikre sammenhængen i faserne og afholde møder med den unge, forældrene og andre relevante parter med henblik på at fastholde de målsætninger, der er fastlagt i handleplanen, jf. § 140.

§ 55. Under et døgnophold efter § 52, stk. 3, nr. 4, 5 og 7, § 76, stk. 3, nr. 1 og 3, og § 76 a, stk. 2, eller efter § 13, stk. 1, nr. 5 og 6, og § 14 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet modtager barnet, den unge eller de vordende forældre omsorg, personlig støtte, socialpædagogisk rådgivning og behandling. Ved særlige behov kan der endvidere foretages undersøgelser og observation samt ydes terapi eller anden behandling.

Stk. 2. Et aflastningsophold, som ydes under et døgnophold, indgår som en ydelse efter stk. 1.

Stk. 3. Hjælp efter stk. 1 kan ydes af det sted, hvor barnet, den unge eller de vordende forældre har døgnophold, eller på anden måde.

Stk. 4. Kommunalbestyrelsen godtgør udgifter til kost og logi i forbindelse med formidlet døgnophold for børn og unge, når opholdet ikke er omfattet af takstfinansiering, jf. § 174, stk. 1. For første og andet barn eller ung placeret på samme sted udgør godtgørelsen 174 kr. pr. døgn pr. barn under 10 år og 186 kr. pr. døgn pr. barn eller ung over 10 år (2016-niveau). For tredje barn eller ung og derover placeret på samme sted udgør godtgørelsen 162 kr. pr. døgn pr. barn eller ung (2016-niveau) uanset barnets eller den unges alder.

§ 56. Afgørelse efter § 52, stk. 3, nr. 1 og 3, for så vidt angår behandling af barnets eller den unges problemer, og nr. 6, jf. § 52, stk. 1, kan træffes, selv om forældremyndighedens indehaver ikke ønsker foranstaltningen iværksat, når det må anses for at være af væsentlig betydning af hensyn til barnets eller den unges særlige behov for støtte, og når formålet med foranstaltningen skønnes at kunne opnås uanset det manglende samtykke.

§ 57. Hvis ingen har forældremyndigheden over et barn eller en ung, skal kommunalbestyrelsen i fornødent omfang medvirke til, at der udpeges en egnet indehaver af forældremyndigheden.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen skal endvidere i fornødent omfang medvirke til, at der udpeges en egnet indehaver af forældremyndigheden, når Familieretshuset til brug for behandlingen af en sag efter forældreansvarslovens § 15 a, stk. 1, anmoder kommunalbestyrelsen herom.

Forældrepålæg

§ 57 a. Kommunalbestyrelsen skal træffe afgørelse om at meddele forældremyndighedsindehaveren et forældrepålæg, jf. stk. 3, når der er risiko for, at et barns eller en ungs udvikling er i fare, og det vurderes at bero på, at forældremyndighedsindehaveren ikke lever op til sit forældreansvar.

Stk. 2. Meddelelse af et forældrepålæg forudsætter, at der foreligger oplysninger om,

- 1) at barnet eller den unge har ulovligt skolefravær, eller at undervisningspligten i øvrigt ikke opfyldes,
- 2) at barnet eller den unge er mistænkt eller sigtet for en overtrædelse af straffeloven, lov om euforiserende stoffer, våbenloven eller knivloven eller er mistænkt eller sigtet for anden kriminalitet af et vist omfang eller en vis grovhed,
- 3) at barnet eller den unge har alvorlige adfærds- eller tilpasningsproblemer, eller
- 4) at forældremyndighedsindehaveren nægter at samarbejde med de relevante myndigheder om løsningen af barnets eller den unges problemer.

Stk. 3. Et forældrepålæg angiver en eller flere konkrete handleplaner for forældremyndighedsindehaveren, som skal være egnede til at bidrage til en løsning af barnets eller den unges problemer, og som står i rimeligt forhold til formålet.

Det kan herunder fastsættes, at forældremyndighedsindehaveren skal

- 1) sikre barnets eller den unges fremmøde i skolen ved personligt at følge barnet eller den unge i skole,

- 2) deltage i forældremøder og konsultationer vedrørende barnets eller den unges skolegang,
- 3) sikre barnets eller den unges deltagelse i konkrete fritidsaktiviteter ved at følge barnet eller den unge til det pågældende sted,
- 4) sikre, at barnet eller den unge er hjemme på et nærmere fastsat tidspunkt,
- 5) deltage i et af kommunen tilbudt forældreprogram eller
- 6) deltage i møder med relevante myndigheder om løsningen af barnets eller den unges problemer.

Stk. 4. Afgørelse om forældreplæg efter stk. 1 træffes uden forudgående gennemførelse af en børnefaglig undersøgelse, jf. § 50.

Stk. 5. Hvis der er truffet afgørelse om forældreplæg efter stk. 1, kan kommunalbestyrelsen træffe afgørelse efter § 52, stk. 1, om at iværksætte foranstaltninger efter § 52, stk. 3, nr. 1, 2, 3, 6 og 9, selv om forældremyndighedsindehaveren ikke ønsker foranstaltningen iværksat, når det vurderes, at formålet med foranstaltningen vil kunne opnås uanset det manglende samtykke, jf. dog § 54, stk. 3, i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet.

Stk. 6. Afgørelsen om forældreplæg træffes for en afgrænset periode af højst 12 måneders varighed. Forældreplægget kan forlænges med højst 6 måneder ad gangen.

Stk. 7. Kommunalbestyrelsen skal oplyse forældremyndighedsindehaveren om, at overholdelse af plægget er en betingelse for at modtage børne- og ungeydelsen, jf. lov om en børne- og ungeydelse, og for, at det pågældende barn eller den pågældende unge medregnes ved beregningen af boligstøtten, jf. lov om individuel boligstøtte.

Stk. 8. Hvis kommunen vurderer, at den, der er meddelt et forældreplæg efter stk. 1, ikke efterlever plægget, og at den manglende efterlevelse ikke beror på undskyldelige omstændigheder, skal kommunalbestyrelsen træffe afgørelse om dette. Afgørelsen er gældende for ét kvartal.

Stk. 9. Kommunalbestyrelsen skal træffe afgørelse om bortfald af pålægget, hvis kommunalbestyrelsen vurderer,
1) at forholdet, der lå bag pålægget, ikke længere eksisterer, eller
2) at forældrepålægget ikke længere er egnet til at løse barnets eller den unges problemer.

Børne- og ungepålæg

§ 57 b. Kommunalbestyrelsen skal træffe afgørelse om at meddele et barn eller en ung i alderen 10-17 år et børne- og ungepålæg, når barnet eller den unge har adfærdsproblemer eller udviser negativ adfærd af en sådan karakter, at der er risiko for, at barnets eller den unges udvikling er i fare, og når det vurderes, at et frivilligt samarbejde med barnet eller den unge og forældremyndighedsindehaveren om støtte efter § 52, stk. 3, ikke er tilstrækkeligt til at afhjælpe barnets eller den unges problemer, jf. dog §§ 12 og 13 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet. Afgørelsen om børne- og ungepålæg kan træffes uden forældremyndighedsindehaverens samtykke.

Stk. 2. Meddelelse af et børne- og ungepålæg forudsætter, at der foreligger oplysninger om, at barnet eller den unge
1) har ulovligt skolefravær, eller at undervisningspligten i øvrigt ikke opfyldes,
2) er mistænkt eller sigtet for en overtrædelse af straffeloven, lov om euforiserende stoffer, våbenloven eller knivloven eller er mistænkt eller sigtet for anden kriminalitet af et vist omfang eller en vis grovhed,

3) har alvorlige adfærds- eller tilpasningsproblemer eller

4) nægter at samarbejde med de relevante myndigheder om løsningen af barnets eller den unges problemer.

Stk. 3. Et børne- og ungepålæg skal angive en eller flere konkrete handlepligter for barnet eller den unge, som vurderes at være egnede til at bidrage til en løsning af barnets eller den unges problemer, og som står i rimeligt forhold til formålet. Det kan herunder fastsættes, at barnet eller den unge skal

- 1) modtage en eller flere foranstaltninger efter § 52, stk. 3, nr. 1, 3, 6, 8 eller 9,
- 2) være hjemme på et nærmere fastsat tidspunkt,
- 3) bidrage til at genoprette forrettet skade eller
- 4) deltage i andre aktiviteter med genoprettende formål, herunder udføre samfundsnyttigt arbejde.

Stk. 4. Børne- og ungepålæg efter stk. 1, jf. stk. 3, nr. 2-4, iværksættes uden forudgående gennemførelse af en børnefaglig undersøgelse, jf. § 50.

Stk. 5. Hvis der er truffet afgørelse om børne- og ungepålæg efter stk. 1, kan kommunalbestyrelsen træffe afgørelse efter § 52, stk. 1, om at iværksætte foranstaltninger efter § 52, stk. 3, nr. 1, 3, 6, 8 eller 9, selv om forældremyndighedsindehaveren ikke ønsker foranstaltningen iværksat, når det vurderes, at formålet med foranstaltningen vil kunne opnås uanset det manglende samtykke.

Stk. 6. § 57 a, stk. 6 og 9, finder tilsvarende anvendelse på børne- og ungepålægget efter stk. 1.

Stk. 7. Kommunalbestyrelsen skal ved afgørelse om børne- og ungepålæg efter stk. 1 overveje, om der samtidig bør træffes afgørelse om forældreopdrag efter § 57 a.

Stk. 8. Overholder barnet eller den unge ikke et børne- og ungepålæg, skal kommunalbestyrelsen, når det vurderes relevant, straks underrette politiet og anmode om bistand til kommunens udøvelse af beføjelser efter § 64, stk. 2.

Stk. 9. Social- og ældreministeren kan efter forhandling med justitsministeren fastsætte nærmere regler om politiets bistand til kommunerne i forbindelse med gennemførelse af børne- og ungepålæg.

Netværksråd

§ 57 c. Kommunalbestyrelsen skal, senest 7 dage efter den har modtaget dokumentation fra politiet om, at en ung under 18 år er mistænkt for at have begået alvorlig kriminalitet, indkalde den unge, forældremyndighedsindehaveren, eventuelt relevante personer fra netvær-

ket og relevante fagpersoner til et netværkssamråd med henblik på drøftelse af behov for iværksættelse af foranstaltninger.

Stk. 2. Modtager kommunalbestyrelsen inden for 1 år efter netværkssamrådets afholdelse, jf. stk. 1, dokumentation fra politiet om mistanke mod den unge under 18 år for gentagen, alvorlig kriminalitet, skal kommunalbestyrelsen uden fornyet indkaldelse til netværkssamråd vurdere, om der er behov for at iværksætte eller ændre foranstaltninger.

Stk. 3. Stk. 1 og 2 finder ikke anvendelse for børn og unge, der er omfattet af lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet, jf. dog stk. 4.

Stk. 4. Stk. 1 og 2 finder anvendelse i sager, som afvises af Ungdomskriminalitetsnævnet, jf. § 42, stk. 1, i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet.

Kommunalbestyrelsen skal senest 7 dage efter modtagelse af sagen fra Ungdomskriminalitetsnævnet indkalde til netværkssamråd efter stk. 1.

Kriminalitetstruede børn og unge

§ 57 d. Kommunalbestyrelsen skal i forbindelse med løsladelse give unge under 18 år, der har afsonet frihedsstraf eller været varetægtsfængslet eller anbragt i varetægtssurrogat, et tilbud om udslusning. Tilbuddet om udslusning skal så vidt muligt etableres inden løsladelsen og have en varighed på mindst 6 måneder efter løsladelsen. Tilbuddet skal som minimum have et omfang svarende til en kontaktperson efter § 52, stk. 3, nr. 6.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen skal sikre, at alle børn og unge på sikrede institutioner tilbydes screening med henblik på at afdække psykiatiske problemer. Screeningen forudsætter samtykke fra forældremyndighedsindehaver og fra unge, der er fyldt 15 år.

Stk. 3. Social- og ældreministeren fastsætter nærmere regler om screeningens omfang, herunder hvem der kan udføre den, og hvornår den skal udføres.

Anbringelse uden for hjemmet uden samtykke

§ 58. Er der en åbenbar risiko for, at barnets eller den unges sundhed eller udvikling lider alvorlig skade på grund af

1) utilstrækkelig omsorg for eller behandling af barnet eller den unge,
2) overgreb, som barnet eller den unge har været udsat for,
3) misbrugsproblemer, kriminell adfærd eller andre svære sociale vanskeligheder hos barnet eller den unge eller
4) andre adfærds eller tilpasningsproblemer hos barnet eller den unge,
kan børn og unge-udvalget uden samtykke fra forældremyndighedens indehaver og den unge, der er fyldt 15 år, træffe afgørelse om, at barnet eller den unge anbringes uden for hjemmet, jf. § 52, stk. 3, nr. 7. Der kan kun træffes en afgørelse efter 1. pkt., når der er begrundet formodning om, at problemerne ikke kan løses under barnets eller den unges fortsatte ophold i hjemmet.

Stk. 2. Når hensynet til barnet eller den unge på afgørende måde taler for det, kan børn og unge-udvalget beslutte, at barnet eller den unge skal anbringes uden for hjemmet efter stk. 1, selv om forældremyndighedens indehaver og den unge giver samtykke til anbringelse efter § 52, stk. 3, nr. 7.

Stk. 3. Såfremt en ung, der er fyldt 15 år, erklærer sig enig i anbringelsen, kan børn og unge-udvalget uanset betingelserne i stk. 1 træffe afgørelse om at anbringe den unge uden for hjemmet, jf. § 52, stk. 3, nr. 7, når anbringelsen må anses for at være af væsentlig betydning af hensyn til den unges særlige behov og problemerne ikke kan løses under den unges fortsatte ophold i hjemmet.

Stk. 4. Børn og unge-udvalget kan ikke træffe afgørelse efter stk. 1-3 i sager om børn og unge, der er henvist til Ungdomskriminalitetsnævnet, jf. §§ 10 og 11 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet, jf. dog stk. 5.

Stk. 5. Afgørelser efter stk. 1-3 kan træffes foreløbigt efter reglerne i § 75, når betingelserne herfor er opfyldt.

§ 59. En indstilling om anbringelse uden for hjemmet efter § 58 skal omfatte

- 1) den børnefaglige undersøgelse, jf. § 50, herunder beskrivelsen af, at betingelserne i § 58 anses for opfyldt, og af de ressourcer hos barnet, familien og netværket, som kan bidrage til at klare vanskelighederne under anbringelsen, jf. § 50, stk. 6,
- 2) en vurdering af forældremyndighedsindehaverens kompetencer til at varetage omsorgen for barnet eller den unge og tage hånd om barnets eller den unges særlige behov, herunder med hjælp og støtte efter denne lov eller anden relevant lovgivning,
- 3) den handleplan for anbringelsen, jf. § 140, herunder den støtte og de initiativer, som er påtænkt for barnet eller den unge og dennes familie under anbringelsen uden for hjemmet og i tiden derefter, og
- 4) barnets eller den unges holdning til den påtænkte foranstaltning.

§§ 60-61. (Ophævet)

§ 62. Hvis barnet eller den unge ikke har været anbragt uden for hjemmet inden for det seneste år før datoen for den aktuelle anbringelse, forudsætter opretholdelse af en foranstaltning efter § 58 ud over 1 år fra børn og unge-udvalgets afgørelse fornyet afgørelse i udvalget.

Stk. 2. Hvis barnet eller den unge har været anbragt uden for hjemmet inden for det seneste år før datoen for den aktuelle anbringelse, forudsætter opretholdelse af en foranstaltning efter § 58 ud over 2 år fra børn og unge-udvalgets afgørelse fornyet afgørelse i udvalget.

Stk. 3. Er sagen efter stk. 1 og 2 indbragt for Ankestyrelsen eller forelagt domstolene, regnes fristen fra den endelige afgørelse eller dom. Uanset bestemmelsen i stk. 1 og 2 kan børn og unge-udvalget, Ankestyrelsen eller retten fastsætte en kortere frist for fornyet behandling i udvalget.

Stk. 4. Børn og unge-udvalget kan ved afgørelser efter § 58 undtagelsesvis fastsætte en længere frist end nævnt i stk. 1-3, når de forhold, der ligger til grund for

afgørelsen, med overvejende sandsynlighed må antages at vedvare ud over fristen. Samme beføjelser har Ankestyrelsen og retten.

Stk. 5. Børn og unge-udvalget kan i særlige tilfælde træffe afgørelse om, at en anbringelse uden for hjemmet efter § 58 af et barn, der ikke er fyldt 1 år, skal gælde i 3 år, hvis det er overvejende sandsynligt, at de forhold, der begrundes anbringelsen, vil være til stede i denne periode. De samme beføjelser har Ankestyrelsen og retten.

Stk. 6. Stk. 1-5 finder tilsvarende anvendelse ved afgørelser, som Ankestyrelsen træffer efter § 65, stk. 3.

*Lægelig undersøgelse og behandling
uden samtykke*

§ 63. Hvis forældremyndighedsindehaveren undlader at lade et barn eller en ung undersøge eller behandle for en livstruende sygdom eller en sygdom, der udsætter barnet eller den unge for betydelig og varigt nedsat funktionsevne, kan børn og unge-udvalget træffe afgørelse om at gennemføre undersøgelsen eller behandlingen.

Stk. 2. En afgørelse efter stk. 1 kan træffes foreløbigt efter reglerne i § 75, når betingelserne herfor er opfyldt.

Anbringelse på delvis lukkede døgninstitutioner og delvis lukkede afdelinger på døgninstitutioner

§ 63 a. Børn og unge-udvalget kan træffe afgørelse om anbringelse på delvis lukkede døgninstitutioner og delvis lukkede afdelinger på døgninstitutioner, jf. § 52, stk. 3, nr. 7, jf. § 52, stk. 1, og § 58, når betingelserne i stk. 2 er opfyldt.

Stk. 2. Delvis lukkede døgninstitutioner og delvis lukkede afdelinger på døgninstitutioner for børn og unge mellem 12 og 17 år efter § 66, stk. 1, nr. 7, må alene anvendes, når det er afgørende for den socialpædagogiske behandling at kunne aflåse yderdøre og vinduer i perioder eller at kunne fastholde barnet eller den unge fysisk. Der skal endvidere være ri-

siko for, at barnets eller den unges sundhed eller udvikling lider alvorlig skade på grund af

- 1) kriminel adfærd hos barnet eller den unge,
- 2) misbrugsproblemer hos barnet eller den unge eller
- 3) andre adfærds- eller tilpasningsproblemer hos barnet eller den unge.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen træffer afgørelse om de nærmere rammer og vilkår for tilbageholdelse og fastholdelse under den konkrete anbringelse på en delvis lukket døgninstitution eller delvis lukket afdeling på en døgninstitution, jf. §§ 12 og 13 i lov om voksenansvar for anbragte børn og unge.

Stk. 4. Social- og ældreministeren kan fastsætte nærmere regler om anvendelsen af og forholdene under en anbringelse på delvis lukkede døgninstitutioner og delvis lukkede afdelinger på døgninstitutioner, og at børn og unge-udvalget kan træffe afgørelse om at dispensere fra aldersgrænsen i stk. 2 i særlige situationer i forhold til børn under 12 år.

Anbringelse på sikrede døgninstitutioner

§ 63 b. Børn og unge-udvalget kan træffe afgørelse om at anbringe børn og unge mellem 12 og 17 år på sikrede døgninstitutioner, jf. § 52, stk. 3, nr. 7, jf. § 52, stk. 1, og § 58, når betingelserne i stk. 2, nr. 1-3, er opfyldt.

Stk. 2. En sikret døgninstitution efter § 66, stk. 1, nr. 7, må alene anvendes til børn og unge, når

- 1) det er absolut påkrævet for at afværge, at barnet eller den unge skader sig selv eller andre, og risikoen for skade ikke på forsvarlig måde kan afværges ved andre mere lempelige forholdsregler,
- 2) det i en indledende iagttagelsesperiode er absolut påkrævet for at tilvejebringe et grundlag for den videre socialpædagogiske behandling,
- 3) det på baggrund af den indledende iagttagelsesperiode efter nr. 2 fastslås, at det er absolut påkrævet, at der iværksættes et længerevarende behandlingsforløb på en sikret afdeling eller døgninstitution,

4) opholdet træder i stedet for vare-tægtsfængsling, jf. § 765 i lov om rettens pleje,

5) opholdet er led i afsoning, jf. § 78, stk. 2, i lov om fuldbyrdelse af straf m.v., og betingelserne i nr. 1, 2 eller 3 samtidig er opfyldt,

6) opholdet er led i en idømt foranstaltning, jf. § 74 a i straffeloven, eller

7) der er tale om udlændinge under 15 år uden lovligt ophold i Danmark, jf. §§ 36 og 37 i udlændingeloven.

Stk. 3. Er betingelserne i stk. 2, nr. 1-3, eller § 16, stk. 1, i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet opfyldt for et barn eller en ung, der er fyldt 15 år, og som er anbragt på en åben døgninstitution, jf. § 66, stk. 1, nr. 7, hvortil der også er knyttet en sikret døgninstitution, kan lederen af den åbne døgninstitution eller dennes stedfortræder, uanset hvilket anbringelsesgrundlag der ligger til grund for anbringelsen uden for hjemmet, træffe midlertidig beslutning om overførsel til den sikrede døgninstitution. Overførslen kan iværksættes straks. Beslutningen herom skal straks forelægges børn og unge-udvalget i opholdskommunen til afgørelse, jf. stk. 1, jf. § 74, stk. 1, nr. 6.

Stk. 4. Kommunalbestyrelsen træffer afgørelse om de nærmere rammer og vilkår under den konkrete anbringelse på en sikret døgninstitution.

Stk. 5. Social- og ældreministeren kan fastsætte nærmere regler om anvendelsen af sikrede døgninstitutioner, herunder om kommunalbestyrelsens adgang til at fastsætte de nærmere rammer og vilkår for den konkrete anbringelse, og at børn og unge-udvalget kan træffe afgørelse om at dispensere fra aldersgrænsen i stk. 1 i særlige situationer i forhold til børn under 12 år.

Anbringelse på særligt sikrede afdelinger

§ 63 c. Børn og unge-udvalget kan træffe afgørelse om at anbringe børn og unge mellem 12 og 17 år på særligt sikrede afdelinger, jf. § 52, stk. 3, nr. 7, jf. § 52, stk. 1, og § 58, når betingelserne i stk. 2 er opfyldt.

Stk. 2. En særligt sikret afdeling efter § 66, stk. 1, nr. 7, må alene anvendes til børn og unge, når

1) der foreligger et grundlag for anbringelse i en sikret døgninstitution efter § 63 b, stk. 2,

2) anbringelse i en sikret døgninstitution ikke er eller vil være tilstrækkelig, idet barnet eller den unge ved en forudgående særlig voldelig eller psykisk afvigende adfærd har gjort ophold eller fortsat ophold i en sikret afdeling eller døgninstitution uforsvarligt, og

3) der i forhold til barnet eller den unge med psykisk afvigende adfærd foreligger en skriftlig lægefaglig vurdering af, at barnet eller den unge udviser aktuelle symptomer på en diagnose.

Stk. 3. Er betingelserne i stk. 2 eller § 17, stk. 1, i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet opfyldt for et barn eller en ung, der er fyldt 15 år, kan lederen af en sikret døgninstitution eller dennes stedfortræder, uafhængigt af om der på den sikrede døgninstitution er en særligt sikret afdeling, træffe midlertidig beslutning om overførsel til en særligt sikret afdeling. Beslutningen herom skal straks forelægges børn og unge-udvalget i opholdskommunen til afgørelse, jf. stk. 1, jf. § 74, stk. 1, nr. 7.

Stk. 4. Kommunalbestyrelsen træffer afgørelse om de nærmere rammer og vilkår under den konkrete anbringelse på en særligt sikret afdeling.

Stk. 5. Social- og ældreministeren kan fastsætte nærmere regler om forholdene på og anvendelsen af særligt sikrede afdelinger, herunder om kommunalbestyrelsens adgang til at fastsætte de nærmere rammer og vilkår for den konkrete anbringelse samt om orientering af forældremyndighedens indehaver.

Fuldbyrdelse af afgørelser og adgang til hjemmet

§ 64. Kommunalbestyrelsen har ansvaret for, at afgørelser efter §§ 51, 57 b, 58 og 63, § 68, stk. 2, § 68 a og § 69, stk. 3, i denne lov og efter § 12, § 13, stk. 3 og 4, § 14, stk. 2-4, § 24, stk. 1, jf. § 14, og § 32

i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet fuldbyrdes.

Stk. 2. Kommunen har mod behørig legitimation og uden retskendelse adgang til forældremyndighedens indehavers bolig, rum eller gemmer for at eftersøge og medtage et barn eller en ung med henblik på at fuldbyrde de afgørelser, der er nævnt i stk. 1. Kommunen kan hente og bringe barnet eller den unge til stedet, hvor børne- og ungepålægget skal opfyldes, med henblik på at fuldbyrde afgørelser efter § 57 b eller stedet, hvor en straksreaktion, jf. § 12 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet, eller et forbedringsforløb, jf. § 13, stk. 3 eller 4, i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet, skal gennemføres.

Stk. 3. Kommunen har mod behørig legitimation og uden retskendelse adgang til et anbringelsessted efter § 66, stk. 1, for at eftersøge og medtage et barn eller en ung med henblik på at fuldbyrde en afgørelse efter § 69, stk. 3, eller efter § 24, stk. 1, jf. § 14, i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet.

Stk. 4. Kommunalbestyrelsen kan træffe afgørelse om, at kommunen mod behørig legitimation og uden retskendelse har adgang til forældremyndighedens indehavers bolig og rum, når

1) adgangen til hjemmet sker som led i den børnefaglige undersøgelse efter § 50 eller den ungefaglige undersøgelse efter § 31 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet og må anses for nødvendig for at afgøre, om der er åbenbar risiko for alvorlig skade på et barns eller en ungs sundhed eller udvikling, og
2) forældrene har modarbejdet, at en vurdering af barnets eller den unges støttebehov kan gennemføres med andre mere lempelige foranstaltninger.

Stk. 5. Politiet yder bistand til kommunen ved udøvelsen af beføjelser efter stk. 2-4. Social- og ældreministeren fastsætter efter aftale med justitsministeren nærmere regler i en bekendtgørelse om politiets bistand til kommunen.

Stk. 6. Fuldbyrdelse af afgørelser omfattet af stk. 1 skal ske så skånsomt, som omstændighederne tillader, og med henblik på at sikre barnets eller den unges

bedste. Kommunen skal afsøge mulighederne for at opnå forældremyndighedsindehaverens, barnets eller den unges og eventuelt andre familiemedlemmers eller netværkets frivillige medvirken til afgørelsens fuldbyrdelse, medmindre hensynet til barnets eller den unges behov i afgørende grad taler imod.

Stk. 7. Fuldbyrdelse af en afgørelse, jf. stk. 3, hvor politiet yder bistand til kommunen efter stk. 5, skal registreres og indberettes af kommunen til Ankestyrelsen. Der udarbejdes årligt en rapport over anvendelsen af bestemmelsen.

Stk. 8. Kommunalbestyrelsens afgørelser efter stk. 4 skal registreres og indberettes af kommunen til Ankestyrelsen. Der udarbejdes årligt en rapport over anvendelsen af bestemmelsen.

Ankestyrelsens beføjelser uden klage

§ 65. Ankestyrelsen kan af egen drift tage sager om særlig støtte til børn og unge op, når det må antages, at en kommunalbestyrelse i en konkret sag ikke har foretaget de fornødne sagsbehandlingsskridt eller ikke har truffet de fornødne afgørelser i overensstemmelse med barnets eller den unges bedste, jf. dog stk. 6. Ankestyrelsen kan da pålægge kommunalbestyrelsen at foretage de fornødne sagsbehandlingsskridt eller at træffe de fornødne afgørelser.

Stk. 2. Hvis der er behov for foranstaltninger efter §§ 52 eller 52 a og kommunalbestyrelsen undlader at iværksætte disse i fornødent omfang, kan Ankestyrelsen selv træffe en foreløbig afgørelse om foranstaltninger. Ankestyrelsen kan dog ikke træffe en foreløbig afgørelse efter § 52, stk. 3, nr. 7, når afgørelsen vedrører et barn eller en ung i et forbedringsforløb efter §§ 13 og 14 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet. Ankestyrelsen skal orientere Ungdomskriminalitetsnævnet om tilfælde omfattet af 2. pkt. og om afgørelser efter 1. pkt., når afgørelsen vedrører et barn eller en ung, der er i et forbedringsforløb, jf. §§ 13 og 14 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet.

Stk. 3. Ankestyrelsen kan endvidere selv træffe afgørelse efter §§ 51, 58, 63, 68 a og 71.

Stk. 4. Ankestyrelsen kan pålægge kommunalbestyrelsen at gennemføre afgørelser efter stk. 1-3 og kan desuden bestemme, at afgørelserne skal gennemføres inden for en nærmere angivet tidsfrist, når det må anses for nødvendigt af hensyn til barnets eller den unges bedste.

Stk. 5. Hvis borgere, fagpersoner eller andre har grund til at antage, at kommunalbestyrelsen ikke har foretaget eller truffet de i loven foreskrevne fornødne sagsbehandlingsskridt eller afgørelser i overensstemmelse med barnets eller den unges bedste, kan disse underrette Ankestyrelsen. Ankestyrelsen vurderer herefter, om der er grundlag for at tage sagen op efter stk. 1.

Stk. 6. Ankestyrelsen kan ikke træffe afgørelse efter stk. 1 og 3 i sager om et barn eller en ung, der er pålagt en straksreaktion, jf. § 12 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet, eller er i et forbedringsforløb, jf. §§ 13 og 14 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet. I sager omfattet af 1. pkt. kan Ankestyrelsen træffe afgørelse om at pålægge kommunalbestyrelsen at forelægge sagen for Ungdomskriminalitetsnævnet. Ankestyrelsen skal orientere Ungdomskriminalitetsnævnet om afgørelser efter 2. pkt.

§ 65 a. (Udelades)

Anbringelsessteder for børn og unge

§ 66. Anbringelsessteder for børn og unge kan være

- 1) almene plejefamilier,
- 2) forstærkede plejefamilier,
- 3) specialiserede plejefamilier,
- 4) netværksplejefamilier,
- 5) egne værelser, kollegier eller kollegielignende opholdssteder,
- 6) opholdssteder for børn og unge,
- 7) døgninstitutioner, herunder delvis lukkede døgninstitutioner og delvis lukkede afdelinger på døgninstitutioner

samt sikrede døgninstitutioner og særligt sikrede afdelinger, eller 8) pladser på efterskoler, frie fagskoler og frie grundskoler med kostafdeling.

Stk. 2. Det er en betingelse for, at der kan træffes afgørelse om anbringelse af børn og unge efter § 52, stk. 3, nr. 4, 5 eller 7, eller efter § 19, stk. 1, i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet i et anbringelsessted, at anbringelsesstedet er godkendt efter § 66 b, stk. 1, § 66 e, stk. 1, eller § 66 f, stk. 1, eller efter § 5 i lov om socialtilsyn.

Stk. 3. Døgninstitutioner kan oprettes og drives af kommuner, jf. § 4, eller af regioner, jf. § 5, stk. 1, nr. 3 og 4, og stk. 7, eller som selvejende institutioner, som kommunalbestyrelsen eller regionsrådet indgår aftale med.

Almene, forstærkede og specialiserede plejefamilier

§ 66 a. Ved anbringelse af et barn eller en ung i en plejefamilie skal kommunalbestyrelsen vælge den plejefamilie, der imødekommer barnets eller den unges behov for støtte. Kommunalbestyrelsen kan vælge en netværksplejefamilie, jf. § 66 b, eller en af følgende plejefamilietyper:

- 1) Almene plejefamilier: familier, der er godkendt til at varetage omsorgen og sikre udvikling og trivsel for børn og unge med lette til moderate støttebehov.
- 2) Forstærkede plejefamilier: familier, der er godkendt til at varetage omsorgen og sikre udvikling og trivsel for børn og unge med moderate til svære støttebehov.
- 3) Specialiserede plejefamilier: familier, der er godkendt til at varetage omsorgen og sikre udvikling og trivsel for børn og unge med svære støttebehov.

Netværksplejefamilier

§ 66 b. Netværksplejefamilier skal være godkendt som konkret egnede i forhold til et bestemt barn eller en bestemt ung af kommunalbestyrelsen i den anbringende kommune.

Stk. 2. Den kommunalbestyrelse, der godkender netværksplejefamilien som

konkret egnet, jf. stk. 1, skal i forbindelse med godkendelsen tilbyde plejefamilien et grundkursus i at være plejefamilie.

Stk. 3. Afgørelser om godkendelse som netværksplejefamilie for et bestemt barn eller en bestemt ung kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Stk. 4. Den kommunalbestyrelse, der har godkendt netværksplejefamilien, skal ud over godtgørelse for kost og logi, jf. § 55, stk. 4, dække netværksplejefamiliens øvrige og ekstraordinære omkostninger ved at have barnet eller den unge boende. Op til 20.000 kr. pr. barn eller ung årligt kan dækkes som øvrige omkostninger uden forevisning af dokumentation. Netværksplejefamilier kan efter en konkret vurdering desuden få hel eller delvis hjælp til dækning af tabt arbejdsfortjeneste.

Stk. 5. Afgørelser om dækning af øvrige og ekstraordinære omkostninger og om dækning af tabt arbejdsfortjeneste kan påklages efter reglerne i kapitel 10 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

Stk. 6. En familie, der har haft et barn midlertidigt placeret efter § 32 a i adoptionsloven, kan godkendes som netværksplejefamilie for barnet, hvis retten ophæver Ankestyrelsens afgørelse om adoption efter § 9 i adoptionsloven.

Stk. 7. Social- og ældreministeren kan fastsætte nærmere regler om godkendelse, jf. stk. 1, om grundkursus til netværksplejefamilier, om dækning af netværksplejefamiliers omkostninger ved at have et barn eller en ung boende og om beregning og regulering af tabt arbejdsfortjeneste til netværksplejefamilier, jf. stk. 4.

Efteruddannelse og supervision m.v.

§ 66 c. Når der er truffet afgørelse om at anbringe et barn eller en ung i en almen plejefamilie, en forstærket plejefamilie, en specialiseret plejefamilie eller en netværksplejefamilie, jf. § 66, stk. 1, nr. 1-4, skal den kommunalbestyrelse, der har ansvaret for barnets eller den unges ophold hos plejefamilien, jf. §§ 9 og 9 a i lov om retssikkerhed og administration

på det sociale område, sørge for, at plejefamilien under anbringelsen løbende gennemfører den fornødne efteruddannelse, og sikre, at plejefamilien modtager den fornødne supervision, rådgivning og vejledning i overensstemmelse med plejeopgavens omfang.

Stk. 2. Støtten til plejefamilien efter stk. 1 skal være intensiv i begyndelsen af anbringelsen, dvs. i det første år, plejefamilien har barnet eller den unge anbragt hos sig. Den intensive støtte skal som udgangspunkt være påbegyndt inden for anbringelsens første halve år, medmindre særlige hensyn til barnet eller den unge taler imod. I de tilfælde skal opstartsforløbet senest være gennemført inden for 1 år fra anbringelsestidspunktet.

Stk. 3. Støtten til plejefamilien efter stk. 1 skal ydes af en anden person end den, der aftaler honorering og andre vilkår med plejefamilien.

Stk. 4. Social- og ældreministeren kan fastsætte nærmere regler om supervision, rådgivning, vejledning og efteruddannelse af almene plejefamilier, forstærkede plejefamilier, specialiserede plejefamilier og netværksplejefamilier, om omfanget af den intensive støtte i begyndelsen af en anbringelse, om plejefamiliernes pligt til at modtage den intensive støtte og om gennemførelse af kursus i det underliggende materiale til Socialstyrelsens tæt støttede opstartsforløb forud for udbydelse af dette forløb til plejefamilier.

Faglig støtte til netværksplejefamilier og adoptanter

§ 66 d. Kommunalbestyrelsen skal tilbyde den fornødne faglige støtte til

- 1) netværksplejefamilier i overensstemmelse med plejeopgavens omfang og
- 2) familier, der har adopteret et barn eller en ung, der tidligere har været anbragt i pleje i familien.

Stk. 2. Social- og ældreministeren kan fastsætte nærmere regler om faglig støtte til netværksplejefamilier og familier, der har adopteret et barn eller en

ung, der tidligere har været anbragt i pleje i familien.

Egne værelser m.v.

§ 66 e. Egne værelser, kollegier eller kollegielignende opholdssteder, hvor den unge selv råder over sin egen bolig, jf. § 66, stk. 1, nr. 5, skal være godkendt som konkret egnede til den pågældende unge af kommunalbestyrelsen i den anbringende kommune.

Stk. 2. Afgørelsen om godkendelse kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Stk. 3. Social- og ældreministeren kan fastsætte nærmere regler om godkendelse af og tilsyn med egne værelser, kollegier og kollegielignende opholdssteder. Pladser på efterskoler m.v.

§ 66 f. Har en efterskole, en fri fagskole eller en fri grundskole med kostafdeling otte pladser eller derunder til anbringelse af børn eller unge efter § 52, stk. 3, nr. 7, eller efter § 14 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet, skal den enkelte plads være godkendt som konkret egnet til det pågældende barn eller den pågældende unge af kommunalbestyrelsen i den anbringende kommune.

Stk. 2. Social- og ældreministeren kan fastsætte nærmere regler om godkendelse af og tilsyn med konkret godkendte pladser på efterskoler, frie fagskoler og frie grundskoler med kostafdeling.

Formålet med indsatsen på opholdssteder og døgninstitutioner

§ 67. Formålet med indsatsen på opholdssteder og døgninstitutioner efter § 66 stk. 1, nr. 6 og 7, er at varetage omsorg og sikre trivsel og udvikling for de anbragte børn og unge. Opholdssteder og døgninstitutioner skal arbejde målrettet med at understøtte uddannelse, beskæftigelse og forebyggelse af kriminalitet for de anbragte børn og unge.

Ophør af foranstaltninger og videreførelse af anbringelser

§ 68. Foranstaltninger efter § 52, stk. 3, skal ophøre, når formålet er nået, når de ikke længere opfylder deres formål, eller når den unge fylder 18 år, jf. dog §§ 76 og 76 a.

Stk. 2. Et anbragt barn eller en anbragt ung kan først hjemgives, efter at kommunalbestyrelsen har truffet afgørelse om hjemgivelse og om hjemgivelsesperiodens længde, jf. stk. 4. I særlige tilfælde kan kommunalbestyrelsen beslutte, at der ikke skal være en hjemgivelsesperiode.

Stk. 3. I tilfælde, hvor forældremyndighedsindehaveren anmoder om at få hjemgivet et barn eller en ung, der er anbragt med samtykke efter § 52, stk. 1, skal kommunalbestyrelsen tage stilling til spørgsmålet om hjemgivelse, senest 7 dage fra anmodningen fremsættes. Det samme gælder, såfremt en ung over 15 år, der er anbragt med samtykke efter § 52, stk. 1, anmoder om at blive hjemgivet.

Stk. 4. Kommunalbestyrelsen skal fastsætte længden af en hjemgivelsesperiode. Hjemgivelsesperioden kan vare op til 6 måneder, og længden fastsættes under hensyn til:

- 1) muligheden for at sikre en skånsom og planlagt hjemgivelse for barnet eller den unge,
- 2) forberedelse af eventuel støtte til barnet eller den unge eller forældrene efter hjemgivelsen efter § 52, stk. 3, nr. 1, 3, 5 eller 6, og
- 3) kommunens mulighed for at foretage en vurdering af, om der er grundlag for at træffe afgørelse efter § 58 eller § 68 a i situationer, hvor forældrene har tilbagekaldt et samtykke til en frivillig anbringelse efter § 52, stk. 3, nr. 7.

Stk. 5. Hjemgivelsesperioden er en videreførelse af den eksisterende anbringelse efter § 52, stk. 3, nr. 7.

Stk. 6. Kommunalbestyrelsen har ikke pligt til at behandle en anmodning om hjemgivelse i den periode, hvor en sag er under behandling i Ankestyrelsen eller ved retten.

Stk. 7. Kommunalbestyrelsen kan afvise at behandle en anmodning fra forældremyndighedsindehaveren om hjemgivelse af et barn eller en ung, der er anbragt efter

1) § 58, hvis der ikke er sket væsentlige ændringer af forholdene hos forældremyndighedsindehaveren, barnet eller den unge, eller

2) § 68 a, hvis der ikke er sket væsentlige ændringer af forholdene hos anbringelsesstedet, barnet eller den unge.

Stk. 8. Når kommunalbestyrelsen behandler en anmodning fra forældremyndighedsindehaveren eller den unge, der er fyldt 15 år, om hjemgivelse af et barn eller en ung, der er anbragt efter § 58 eller § 68 a, skal kommunalbestyrelsen træffe afgørelse om hjemgivelse og hjemgivelsesperiodens længde, jf. stk. 2, hvis der er grundlag herfor. Hvis kommunalbestyrelsen ikke finder, at der er grundlag for at hjemgive barnet eller den unge, forelægges sagen til afgørelse i børn og unge-udvalget, jf. § 58 eller § 68 a.

Stk. 9. I alle tilfælde, hvor kommunalbestyrelsen træffer afgørelse om hjemgivelse af et barn eller en ung, der er anbragt efter § 58 eller § 68 a, skal kommunalbestyrelsen umiddelbart orientere børn og unge-udvalget herom.

Stk. 10. Forud for hjemgivelse skal kommunalbestyrelsen revidere handleplanen, jf. § 140, eller relevante dele af en helhedsorienteret plan, jf. § 140 a, og angive den videre indsats i forbindelse med hjemgivelsen. I forbindelse med en sanktion efter straffelovens § 74 a skal revisionen særlig vedrøre, hvordan målene om uddannelse eller beskæftigelse nås.

Stk. 11. Kommunalbestyrelsen i den unges opholdskommune skal senest 6 måneder forud for ophør af en anbringelse ved det fyldte 18. år træffe afgørelse om, hvorvidt den unge har behov for efterværn eller opretholdt anbringelse, jf. § 76 a, og i givet fald træffe afgørelse om, hvilke foranstaltninger der skal iværksættes efter §§ 76 eller 76 a. Kommunalbestyrelsen skal forinden da i samarbejde med den unge have revideret

handleplanen eller relevante dele af en helhedsorienteret plan og herunder have taget stilling til den unges videre forløb med hensyn til uddannelse og beskæftigelse samt øvrige relevante forhold. Hvis en ung frem til sit fyldte 18. år har været anbragt som led i et forbedringsforløb, jf. §§ 13 og 14 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet, udarbejder kommunalbestyrelsen en handleplan, jf. § 140.

Stk. 12. Hvis en ung i alderen 18 til 22 år, der har været anbragt indtil sit fyldte 18. år, eller som har haft en fast kontaktperson indtil sit fyldte 18. år, skifter opholdskommune, skal den hidtidige opholdskommune forud for skiftet oversende den unges reviderede handleplan eller relevante dele af en helhedsorienteret plan, jf. stk. 11, til den nye opholdskommune, medmindre der er truffet afgørelse om foranstaltninger efter § 76 a. Oversendelse af handleplanen eller relevante dele af en helhedsorienteret plan skal ske med samtykke fra den unge og forældremyndighedsindehaveren.

Stk. 13. Den nye opholdskommune skal inden 30 dage fra modtagelsen træffe afgørelse om, hvorvidt den unge har behov for støtte efter § 76, og i givet fald træffe afgørelse om, hvilke foranstaltninger der skal iværksættes. Hvis der iværksættes støtte efter § 76, skal der udarbejdes en ny handleplan, jf. § 140, eller relevante dele af en helhedsorienteret plan, jf. § 140 a, skal opdateres.

§ 68 a. Børn og unge-udvalget kan træffe afgørelse om, at et barn eller en ung, der efter § 52, stk. 3, nr. 7, eller efter § 14 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet har været anbragt uden for hjemmet i mindst 3 år, fortsat skal være anbragt uden for hjemmet i en videreført anbringelse, hvis barnet eller den unge har opnået en så stærk tilknytning til anbringelsesstedet, at det på kortere og længere sigt må antages at være af væsentlig betydning for barnets eller den unges bedste at forblive på anbringelsesstedet. Afgørelser om videreførelse af en anbringelse efter 1. pkt. skal

ikke forelægges for børn og unge-udvalget til fornyet afgørelse efter § 62.

Stk. 2. For et barn eller en ung, der er fyldt 15 år, kan der kun træffes afgørelse om videreførelse af en anbringelse efter stk. 1, hvis barnet eller den unge samtykker i afgørelsen.

Stk. 3. Børn og unge-udvalget kan træffe afgørelse om videreførelse af en anbringelse efter stk. 1, uanset at betingelserne i § 52, stk. 1, eller § 58, stk. 1, eller § 14 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet ikke længere er opfyldt.

Stk. 4. Til brug for børn og unge-udvalgets afgørelse om videreførelse af anbringelsen, jf. stk. 1, skal kommunalbestyrelsen udarbejde en indstilling, der indeholder

- 1) en revideret undersøgelse af barnets eller den unges forhold, jf. § 50 eller § 31 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet,
- 2) en revideret handleplan, jf. § 140, eller et revideret forbedringsforløb, jf. §§ 13 og 14 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet,
- 3) en psykologisk, lægefaglig eller anden børnesagkyndig helhedsvurdering af barnets eller den unges tilknytning til anbringelsesstedet og
- 4) barnets eller den unges holdning til videreførelse af anbringelsen.

Kommunens opgaver i forbindelse med anbringelsen

§ 68 b. Kommunalbestyrelsen skal træffe afgørelse om valg af konkret anbringelsessted i overensstemmelse med handleplanen, jf. § 140, eller forbedringsforløbet, jf. §§ 13 og 14 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet. Samtidig med valg af anbringelsessted skal der tages stilling til barnets eller den unges skolegang. Er anbringelsesstedet beliggende i en anden kommune end barnets eller den unges opholdskommune, har opholdskommunen pligt til at underrette den stedlige kommune forud for anbringelsen.

Stk. 2. Ved valg af anbringelsessted skal kommunen vælge det anbringelsessted,

som bedst kan imødekomme barnets eller den unges behov. Kommunen skal lægge vægt på anbringelsesstedets mulighed for at tilbyde nære og stabile voksenrelationer og herunder vurdere, om en anbringelse i en plejefamilie, jf. § 66, stk. 1, nr. 1-4, er mest hensigtsmæssig. Kommunen skal endvidere lægge vægt på hensynet til barnets eller den unges skolegang, herunder hensynet til at undgå skoleskift, medmindre hensynet til barnets eller den unges behov taler imod.

Stk. 3. Hvis barnet eller den unge har søskende, der er anbragt uden for hjemmet, skal kommunalbestyrelsen vælge samme anbringelsessted, medmindre de øvrige søskendes eller barnets eller den unges behov eller andre væsentlige forhold taler imod dette.

Stk. 4. Forud for anbringelsen skal kommunalbestyrelsen hjælpe barnet eller den unge med at finde en person i barnets eller den unges familie eller netværk, som kan udpeges til at være dennes støtteperson under anbringelsen. Kommunen kan efter behov dække støttepersonens udgifter til telefon, transport og lign.

§ 68 c. Kommunalbestyrelsen skal tilbyde faglig støtte til plejefamilier, der har et barn eller en ung anbragt med henblik på at adoptere barnet eller den unge. Den faglige støtte skal målrettes situationen før adoptionen.

Myndighedernes opgaver i forbindelse med adoption

§ 68 d. I forbindelse med en afgørelse om anbringelse af et barn eller en ung uden for hjemmet efter § 52, stk. 3, nr. 7, jf. § 52, stk. 1, eller § 58 eller efter § 14 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet, hvor det må antages, at barnet eller den unge vil være anbragt i en længere årrække, skal kommunalbestyrelsen overveje, om hensynet til kontinuitet og stabilitet i barnets eller den unges opvækst taler for, at barnet eller den unge i stedet bliver adopteret.

§ 68 e. Hvis kommunalbestyrelsen vurderer, at adoption af et barn eller en ung ikke kan gennemføres med samtykke fra barnets eller den unges forældre, jf. § 7 i adoptionsloven, og kommunalbestyrelsen vurderer, at adoption vil kunne gennemføres uden samtykke fra forældrene efter § 9, stk. 2-4, i adoptionsloven, forelægger kommunalbestyrelsen sagen for børn og unge-udvalget.

Stk. 2. En forelæggelse for børn og unge-udvalget efter stk. 1 skal indeholde en indstilling om, at barnet eller den unge adopteres efter § 9, stk. 2-4, i adoptionsloven. Indstillingen skal indeholde følgende:

- 1) Den børnefaglige undersøgelse, jf. § 50, eller den ungefaglige undersøgelse, jf. § 31 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet.
- 2) Handleplanen, jf. § 140, eller forbedringsforløbet, jf. §§ 13 og 14 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet.
- 3) En redegørelse for, at betingelserne for adoption uden samtykke efter § 9, stk. 2-4, i adoptionsloven er opfyldt.
- 4) Oplysninger om barnets eller den unges holdning til den påtænkte adoption, jf. § 6, stk. 1 og 3, i adoptionsloven.

Stk. 3. En indstilling om adoption i medfør af § 9, stk. 3 eller 4, i adoptionsloven skal endvidere indeholde en redegørelse for, at betingelserne for anbringelse af barnet eller den unge uden for hjemmet i § 58, stk. 1, er opfyldt.

§ 68 f. På baggrund af en indstilling fra kommunalbestyrelsen, jf. § 68 e, stk. 2, kan børn og unge-udvalget på et møde indstille til Ankestyrelsen, at styrelsen træffer afgørelse om, at barnet eller den unge adopteres efter § 9, stk. 2-4, i adoptionsloven.

Stk. 2. Inden indstilling efter stk. 1 afgives, skal børn og unge-udvalget give barnet eller den unge, barnets eller den unges forældre, indehaverne af forældremyndigheden over barnet eller den unge og barnets eller den unges eventuelle plejeforældre samt advokaterne og bisidderne for dem lejlighed til at udtale sig. Plejeforældre kan efter 1. pkt. udtale

sig under mødet i børn og unge-udvalget, men anses alene som part i sagen, hvis de søger om adoption af barnet.

Stk. 3. En indstilling efter stk. 1 kan kun vedtages, hvis mindst 4 af udvalgets 5 medlemmer stemmer for indstillingen. Indstillingen skal være skriftlig og begrundet, og den skal meddeles sagens parter, jf. stk. 2, kommunalbestyrelsen og Ankestyrelsen. Er dommeren ikke enig i indstillingen, skal dette tilføres udvalgets protokol, og meddelelsen om indstillingen skal indeholde oplysning om dommerens opfattelse. Hvis indstillingen ikke vedtages, gives skriftlig meddelelse herom til sagens parter, jf. stk. 2, og kommunalbestyrelsen. Meddelelsen skal begrundes, og den skal indeholde oplysning om dommerens opfattelse.

§ 68 g. (Ophævet)

§ 68 h. Social- og ældreministeren kan fastsætte nærmere regler om behandlingen af sager efter §§ 68 e og 68 f.

Kommunens opgaver under anbringelsen

§ 69. I det omfang det må anses for nødvendigt under hensyn til formålet med anbringelsen, skal kommunalbestyrelsen på baggrund af det løbende tilsyn med barnet eller den unge på anbringelsesstedet, jf. § 70 stk. 2, og § 148, træffe afgørelse om ændret anbringelsessted, behandling, uddannelse m.v. under opholdet.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsens afgørelse om ændring af anbringelsessted kræver samtykke fra forældremyndighedsindehaveren og den unge, der er fyldt 12 år, jf. dog stk. 3.

Stk. 3. Kan samtykke til ændret anbringelsessted ikke opnås, jf. stk. 2, skal børn og unge-udvalget træffe afgørelse om ændring af anbringelsessted, jf. dog § 24 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet. Ved afgørelsen skal børn og unge-udvalget under hensyn til formålet med anbringelsen og barnets eller den unges behov for kontinuitet i opvæksten

vurdere, om barnets eller den unges behov for støtte bedst imødekommes ved en ændring af anbringelsessted. Afgørelse om valg af konkret anbringelsessted træffes herefter af kommunalbestyrelsen, jf. § 68 b, stk. 1.

Stk. 4. Til brug for børn og unge-udvalgets afgørelse om ændring af anbringelsessted, jf. stk. 3, skal kommunalbestyrelsen udarbejde en indstilling, der indeholder

- 1) den seneste handleplan, jf. § 140,
- 2) barnets eller den unges holdning til ændringen af anbringelsesstedet, jf. § 48,
- 3) en beskrivelse af, hvorvidt supplerende støtte til barnet eller den unge, jf. § 52, stk. 3, nr. 9, under fortsat ophold på det aktuelle anbringelsessted kan imødekomme barnets eller den unges behov for støtte,
- 4) en beskrivelse af et nyt anbringelsessteds forventede egnethed til at imødekomme barnets eller den unges behov for støtte og for nære og stabile voksenrelationer,
- 5) en udtalelse fra det aktuelle anbringelsessted, jf. stk. 5, og
- 6) øvrige nødvendige oplysninger.

Stk. 5. Kommunalbestyrelsen skal, inden der træffes afgørelse om ændret samvær samt afgørelse om hjemgivelse eller ændret anbringelsessted, indhente udtalelse fra det aktuelle anbringelsessted til belysning af sagen.

§ 70. Kommunalbestyrelsen skal senest 3 måneder efter, at der er iværksat en foranstaltning over for barnet, den unge eller de vordende forældre, vurdere, om indsatsen skal ændres, og om handleplanen, jf. § 140, relevante dele af en helhedsorienteret plan, jf. § 140 a, eller et forbedringsforløb, jf. §§ 13 og 14 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet, skal revideres. Kommunalbestyrelsen skal herefter med højst 6 måneders mellemrum foretage en sådan vurdering. Beslutning om revision af handleplanen eller relevante dele af en helhedsorienteret plan skal så vidt muligt ske med samtykke fra forældremyndighedsindehaveren og den unge, der er fyldt 15 år.

Stk. 2. Ved anbringelse uden for hjemmet skal vurderingen af indsatsen efter stk. 1 og af behovet for revision af handleplanen, relevante dele af en helhedsorienteret plan eller forbedringsforløbet ske på baggrund af det løbende tilsyn med barnet eller den unge, jf. § 148, stk. 1 og 3, og efter kontakt med forældremyndighedsindehaveren. Tilsynet efter § 148, stk. 1 og 3, skal omfatte mindst to årlige tilsynsbesøg på anbringelsesstedet, hvor kommunen taler med barnet eller den unge. Samtalen skal så vidt muligt finde sted uden tilstedeværelse af ansatte fra anbringelsesstedet. Vurderingen skal omfatte en stillingtagen til, hvorvidt andre forhold end de hidtil beskrevne, jf. § 140 eller § 13, stk. 1, i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet, er relevante, og i så fald skal disse indgå i en revideret handleplan, relevante dele af en helhedsorienteret plan eller et revideret forbedringsforløb.

Stk. 3. For unge, der er idømt en sanktion efter straffelovens § 74 a, skal vurdering og revision af handleplan eller en helhedsorienteret plan og indsats særlig vedrøre, hvordan det sikres, at den unge kommer i uddannelse eller beskæftigelse. Det skal senest i forbindelse med den første vurdering konkretiseres, hvordan de overordnede mål om uddannelse og beskæftigelse nås i løbet af sanktionen.

Stk. 4. Er der udarbejdet en plan for støtten til forældrene efter § 54, stk. 2 eller 3, skal kommunalbestyrelsen tilbyde at revidere denne, når der er behov for det. Kommunalbestyrelsen skal, senest 3 måneder efter at barnet eller den unge har fået ophold uden for hjemmet, tilbyde en sådan revision. Kommunalbestyrelsen skal herefter med højst 12 måneders mellemrum foretage en vurdering af, om der er behov for at tilbyde en revision af planen eller af relevante dele af en helhedsorienteret plan.

Samvær og kontakt

§ 71. Barnet eller den unge har ret til samvær og kontakt med forældre og net-

værk, herunder søskende, bedsteforældre, øvrige familiemedlemmer, venner m.v. under anbringelsen uden for hjemmet. Kommunalbestyrelsen skal under hensyntagen til barnets eller den unges bedste og under hensyntagen til beskyttelsen af barnets eller den unges sundhed og udvikling og beskyttelsen af barnet eller den unge mod overgreb sørge for, at forbindelsen mellem barnet eller den unge og forældrene og netværket holdes ved lige. Ved tilrettelæggelse af samværet, skal der lægges vægt på, at barnet eller den unge også på længere sigt har mulighed for at skabe og bevare nære relationer til forældre og netværket. Kommunalbestyrelsen har i den forbindelse pligt til at sikre, at forældrene får information om barnets hverdag, og til at bidrage til et godt samarbejde mellem forældrene og anbringelsesstedet. En ret til samvær og kontakt, der er aftalt mellem forældrene eller er fastsat i medfør af forældreansvarsloven, oprettholdes under barnets eller den unges anbringelse uden for hjemmet, men kan reguleres eller midlertidigt ophæves efter reglerne i stk. 2-5.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen skal om fornødent træffe afgørelse om omfanget og udøvelsen af samværet og kontakten og kan fastsætte nærmere vilkår for samværet og kontakten. Ved afgørelsen lægges særlig vægt på hensynet til barnet eller den unge og formålet med anbringelsen. Der kan ikke efter 1. pkt. træffes afgørelser, som medfører, at samvær og kontakt kun må finde sted mindre end en gang om måneden. En sådan afgørelse sidestilles med en afbrydelse af forbindelsen og skal træffes af børn og unge-udvalget efter stk. 3 og 4. Kommunalbestyrelsen kan med samtykke fra forældremyndighedens indehaver og den unge, der er fyldt 15 år, træffe afgørelse om, at samværet mellem forældre og barnet eller den unge skal støttes ved, at der er en tredje person til stede.

Stk. 3. Når det er nødvendigt af hensyn til barnets eller den unges sundhed eller udvikling, kan børn og unge-udvalget for en bestemt periode træffe afgørelse om,

at samvær kun må foregå under tilstedeværelse af en repræsentant for kommunen. Under de samme betingelser og ligeledes for en bestemt periode kan der træffes afgørelse om at afbryde forbindelsen i form af samvær eller brev-, mail- eller telefonforbindelse mellem forældrene eller netværket og barnet eller den unge, ligesom der kan træffes afgørelse om, at barnets eller den unges anbringelsessted ikke må oplyses over for forældrene eller netværket.

Stk. 4. Ved viden eller formodning om, at den person, som barnet eller den unge skal have samvær med, har begået overgreb mod et barn eller en ung, skal børn og unge-udvalget, medmindre særlige forhold taler imod det, for en bestemt periode træffe afgørelse om at afbryde den pågældendes forbindelse med barnet eller den unge i form af samvær eller brev-, mail- eller telefonforbindelse eller om, at samvær kun må foregå under tilstedeværelse af en repræsentant for kommunen.

Stk. 5. Stk. 2-4 finder tilsvarende anvendelse under gennemførelsen af en børnefaglig undersøgelse efter § 50 eller en ungefaglig undersøgelse efter § 31 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet under ophold på en institution, indlæggelse på et sygehus eller ved benyttelse af det børnehus, som kommunen er tilknyttet, jf. § 50 a, jf. § 51, stk. 1 og 2, eller § 32 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet.

Stk. 6. Ungdomskriminalitetsnævnet kan i forbindelse med en afgørelse om anbringelse uden for hjemmet, jf. § 14 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet, eller i forbindelse med en afgørelse om ungefaglig undersøgelse under ophold på en institution, indlæggelse på et sygehus eller ved benyttelse af det børnehus, som kommunen er tilknyttet, jf. § 32 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet, træffe afgørelse efter stk. 3-5.

Stk. 7. En afgørelse efter stk. 3 og 4 kan træffes foreløbigt efter reglerne i § 75, når betingelserne herfor er opfyldt.

Stk. 8. En afgørelse om kontrol med barnets eller den unges brevveksling, telefonsamtaler eller anden kommunikation

med forældrene kan alene træffes efter § 15, stk. 1, i lov om voksenansvar for anbragte børn og unge.

Stk. 9. Kommunalbestyrelsen i barnets opholdskommune kan yde støtte til udgifter til forældrenes transport i forbindelse med møder i barnets opholdskommune.

Advokatbistand, aktindsigt m.v.

§ 72. Kommunalbestyrelsen skal tilbyde forældremyndighedens indehaver og den unge, der er fyldt 12 år, gratis advokatbistand under en sag om

- 1) gennemførelse af en undersøgelse efter § 51,
- 2) anbringelse uden for hjemmet efter § 58,
- 3) opretholdelse af en anbringelse efter § 62,
- 4) gennemførelse af en lægelig undersøgelse eller behandling efter § 63,
- 5) anbringelse på delvis lukkede døgninstitutioner og delvis lukkede afdelinger på døgninstitutioner efter § 63 a, stk. 1,
- 6) anbringelse på sikrede døgninstitutioner efter § 63 b, stk. 1,
- 7) anbringelse på særligt sikrede afdelinger efter § 63 c, stk. 1 og 3,
- 8) videreførelse af en anbringelse efter § 68 a,
- 9) godkendelse af en foreløbig afgørelse efter § 75, stk. 3,
- 10) ændring af anbringelsessted efter § 69, stk. 3,
- 11) afbrydelse af forbindelsen m.v. efter § 71, stk. 3-5,
- 12) tilbageholdelse efter § 11, stk. 1 og 2, i lov om voksenansvar for anbragte børn og unge og
- 13) brev- og telefonkontrol efter § 15, stk. 1, i lov om voksenansvar for anbragte børn og unge.

Stk. 2. Forældremyndighedens indehaver, den unge, der er fyldt 12 år, og plejeforældrene skal have tilbud om gratis advokatbistand under en sag om flytning eller hjemtagelse fra privat familiepleje efter § 78, stk. 4.

Stk. 3. Under en sag om afbrydelse af forbindelsen m.v. efter § 71, stk. 3-5, og en sag om brev- og telefonkontrol efter §

15, stk. 1, i lov om voksenansvar for anbragte børn og unge, med den af forældrene, der ikke har del i forældremyndigheden, skal denne have tilbud om gratis advokatbistand.

Stk. 4. Om salær og godtgørelse for udlæg til advokater gælder samme regler som i tilfælde, hvor der er meddelt fri proces, jf. retsplejelovens kapitel 31.

§ 73. Inden der træffes afgørelse i en sag efter § 72, påhviler det kommunalbestyrelsen at gøre indehaveren af forældremyndigheden og den unge, der er fyldt 12 år, bekendt med retten til efter forvaltningsloven at se sagens akter og retten til at udtale sig, inden afgørelsen træffes.

Stk. 2. Tilsvarende forpligtelse har kommunalbestyrelsen over for de personer, der er nævnt i § 72, stk. 2 og 3, for så vidt angår de heri nævnte afgørelser.

§ 74. Børn og unge-udvalget træffer i et møde afgørelse om

- 1) gennemførelse af en undersøgelse efter § 51,
- 2) anbringelse uden for hjemmet efter § 58,
- 3) opretholdelse af en anbringelse efter § 62,
- 4) gennemførelse af en lægelig undersøgelse eller behandling efter § 63,
- 5) anbringelse på delvis lukkede døgninstitutioner og delvis lukkede afdelinger på døgninstitutioner efter § 63 a, stk. 1,
- 6) anbringelse på sikrede døgninstitutioner efter § 63 b, stk. 1,
- 7) anbringelse på særligt sikrede afdelinger efter § 63 c, stk. 1 og 3,
- 8) videreførelse af en anbringelse efter § 68 a,
- 9) godkendelse af en foreløbig afgørelse efter § 75, stk. 3,
- 10) ændring af anbringelsessted efter § 69, stk. 3,
- 11) afbrydelse af forbindelsen m.v. efter § 71, stk. 3-5,
- 12) flytning eller hjemtagelse efter § 78, stk. 4,
- 13) tilbageholdelse efter § 11, stk. 1 og 2, i lov om voksenansvar for anbragte børn og unge og

14) brev- og telefonkontrol efter § 15, stk. 1, i lov om voksenansvar for anbragte børn og unge.

Stk. 2. Inden der træffes afgørelse, skal indehaveren af forældremyndigheden, barnet eller den unge, advokaten og eventuel anden bisidder for forældremyndighedens indehaver eller barnet eller den unge have lejlighed til at udtale sig over for børn og unge-udvalget. Tilbud efter 1. pkt. til barnet eller den unge kan undlades, hvis barnet er under 12 år, eller hvis det må antages at være til skade for barnet eller den unge.

Stk. 3. Stk. 2 finder tilsvarende anvendelse på den af forældrene, der ikke har del i forældremyndigheden, inden der træffes afgørelse efter § 71, stk. 3-5, og § 15, stk. 1, i lov om voksenansvar for anbragte børn og unge. Stk. 2 finder ligeledes anvendelse på plejeforældre, inden der træffes afgørelse efter § 78, stk. 4.

Stk. 4. Til vedtagelse af en afgørelse efter lovens §§ 51, 58, 62 og 63, § 63 a, stk. 1, § 63 b, stk. 1, § 63 c, stk. 1 og 3, § 68 a, § 69, stk. 3, § 71, stk. 3-5, og § 75, stk. 3, samt § 11, stk. 1 og 2, og § 15, stk. 1, i lov om voksenansvar for anbragte børn og unge kræves, at mindst 4 af børn og unge-udvalgets 5 medlemmer stemmer for afgørelsen. Afgørelser efter § 78, stk. 4, træffes ved almindelig stemmeflerhed.

Stk. 5. Såfremt dommeren ikke er enig i den trufne afgørelse, skal dette tilføres udvalgets protokol, og meddelelsen om udvalgets afgørelse skal indeholde oplysning om dommerens afvigende opfattelse.

Stk. 6. Børn og unge-udvalgets afgørelser skal meddeles skriftligt. Afgørelserne skal være begrundede og indeholde oplysning om klageadgang.

Foreløbige afgørelser

§ 75. Formanden eller i dennes fravær næstformanden for børn og unge-udvalget kan træffe foreløbige afgørelser efter lovens §§ 51, 58 og 63, § 63 a, stk. 1, § 63 b, stk. 1 og 3, § 63 c, stk. 1 og 3, § 68 a, § 69, stk. 3, § 71, stk. 3-5, og § 78, stk. 4, samt § 11, stk. 1 og 2, og § 15, stk. 1, i lov

om voksenansvar for anbragte børn og unge, som af hensyn til barnets eller den unges øjeblikkelige behov ikke kan afvente, at sagen behandles i børn og unge-udvalget. Formanden eller i dennes fravær næstformanden for børn og unge-udvalget kan endvidere i sager om et barn eller en ung, der er pålagt en straksreaktion, jf. § 12 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet, eller er i et forbedringsforløb, jf. §§ 13 og 14 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet, træffe foreløbige afgørelser efter §§ 63 og 68 a, § 71, stk. 3-5, og § 78, stk. 4, efter § 11, stk. 2, og § 15 i lov om voksenansvar for anbragte børn og unge og efter § 14, stk. 2-4, § 15, stk. 1, § 16, stk. 1, § 17, stk. 1, § 18, stk. 1 og 2, § 24, stk. 1, og § 32, stk. 1 og 2, i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet, som af hensyn til barnets eller den unges øjeblikkelige behov ikke kan afvente sagens behandling i Ungdomskriminalitetsnævnet.

Stk. 2. Forældremyndighedens indehaver og eventuelle andre parter, jf. § 72, skal inden 24 timer efter iværksættelsen af en foreløbig afgørelse have skriftlig meddelelse om afgørelsen samt en begrundelse for afgørelsen. Meddelelsen skal tillige indeholde oplysning om retten til efter forvaltningsloven at se sagens akter og til at udtale sig om sagen samt om retten til vederlagsfri advokatbistand.

Stk. 3. En foreløbig afgørelse efter stk. 1 skal snarest muligt og senest inden 7 dage efter iværksættelsen af afgørelsen forelægges børn og unge-udvalget til godkendelse, uanset om foranstaltningen er ophørt.

Stk. 4. En afgørelse, der er godkendt efter stk. 3, har gyldighed i 1 måned. En afgørelse vedrørende § 51 eller vedrørende § 32 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet har gyldighed, indtil undersøgelsen er afsluttet, dog højst 2 måneder regnet fra den foreløbige afgørelse efter stk. 1. En afgørelse vedrørende § 78, stk. 4, har gyldighed, indtil der træffes en ny afgørelse om flytning eller hjemtagelse.

Stk. 5. Direktøren for Ankestyrelsen har samme beføjelser som formanden for

børn og unge-udvalget, jf. stk. 1 og 2, og kan pålægge kommunalbestyrelsen at gennemføre afgørelsen. Den foreløbige afgørelse har gyldighed i 1 måned, jf. dog de frister, der er nævnt i stk. 4, 2. og 3. pkt. Direktøren kan undtagelsesvis bestemme, at den foreløbige afgørelse skal godkendes af Ankestyrelsen inden for den frist, der er nævnt i stk. 3.

Stk. 6. Hvis børn og unge-udvalget eller, når et barn eller en ung er pålagt en straksreaktion, jf. § 12 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet, eller er i et forbedringsforløb efter §§ 13 og 14 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet, Ungdomskriminalitetsnævnet ikke inden 1 måned træffer afgørelse i overensstemmelse med direktørens foreløbige afgørelse, jf. stk. 5, skal børn og unge-udvalget eller Ungdomskriminalitetsnævnet umiddelbart orientere Ankestyrelsen herom. Børn og unge-udvalgets eller Ungdomskriminalitetsnævnets afgørelse har ikke virkning, før direktøren snarest muligt og senest 10 dage efter afgørelsen har taget stilling til, om afgørelsen skal have virkning. Hvis direktøren træffer afgørelse om, at børn og unge-udvalgets eller Ungdomskriminalitetsnævnets afgørelse ikke skal have virkning, træffer Ankestyrelsen afgørelse efter reglen i § 65, stk. 3, senest 8 uger efter børn og unge-udvalgets eller Ungdomskriminalitetsnævnets afgørelse. Ankestyrelsens afgørelse efter 3. pkt. træffes dog efter §§ 63 og 68 og efter § 14, stk. 2-4, og § 32, stk. 1, i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet, når sagen vedrører et barn eller en ung, der er pålagt en straksreaktion, jf. § 12 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet, eller er i et forbedringsforløb, jf. §§ 13 og 14 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet.

Stk. 7. Formanden eller i dennes fravær næstformanden for børn og unge-udvalget, jf. stk. 1, eller direktøren for Ankestyrelsen, jf. stk. 5, skal straks orientere Ungdomskriminalitetsnævnet om en foreløbig afgørelse efter stk. 1, der vedrører et barn eller en ung, der er pålagt en straksreaktion, jf. § 12 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet, eller er i

et forbedringsforløb, jf. §§ 13 og 14 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet.

Kapitel 12

Tilbud til unge fra 18 til 22 år

§ 76. Kommunalbestyrelsen skal tilbyde hjælp efter stk. 2-5 til unge i alderen fra 18 til 22 år, når det må anses for at være af væsentlig betydning af hensyn til den unges behov for støtte, og hvis den unge er indforstået hermed. Hjælpen skal bidrage til en god overgang til en selvstændig tilværelse og herunder have fokus på at understøtte den unges uddannelse og beskæftigelse samt øvrige relevante forhold, f.eks. anskaffelse af selvstændig bolig.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen kan træffe afgørelse om, at en udpeget fast kontaktperson, jf. § 52, stk. 3, nr. 6, eller § 13, stk. 1, nr. 7, i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet, kan opretholdes efter det fyldte 18. år.

Stk. 3. For unge, der er eller var anbragt uden for hjemmet i et anbringelsessted efter reglerne i kapitel 11 eller efter § 14 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet umiddelbart inden det fyldte 18. år, kan kommunalbestyrelsen træffe afgørelse om,

- 1) at døgnophold, jf. § 55, på et anbringelsessted, jf. § 66, opretholdes,
- 2) at udpege en fast kontaktperson for den unge, jf. § 52, stk. 3, nr. 6,
- 3) at etablere en udslusningsordning, jf. § 55, i det hidtidige anbringelsessted og
- 4) at tildele andre former for støtte, der har til formål at bidrage til en god overgang til en selvstændig tilværelse for den unge.

Stk. 4. Kommunalbestyrelsen kan træffe afgørelse om, at støtte efter stk. 2 og 3 kan tildeles eller genetableres indtil det fyldte 23. år, hvis

- 1) den unge fortryder tidligere at have afvist støtte og behovet fortsat er til stede,
- 2) den unges situation ændrer sig, så der senere opstår et behov for støtte, eller
- 3) støtte er ophørt, jf. stk. 7, og behovet derfor opstår igen.

Stk. 5. Kommunalbestyrelsen skal tilbyde unge, der umiddelbart inden det fyldte 18. år er eller var anbragt uden samtykke fra forældremyndighedsindehaveren og den unge, der er fyldt 15 år, jf. § 58 eller § 14, stk. 2-4, i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet, støtte i form af en kontaktperson frem til det fyldte 23. år. Støtten tilbydes unge, der ikke tilbydes støtte i form af opretholdelse af døgnophold efter stk. 3, nr. 1.

Stk. 6. Kommunalbestyrelsen skal tilbyde unge, der umiddelbart inden det fyldte 18. år er eller var anbragt uden for hjemmet, jf. § 52, stk. 3, nr. 7, eller § 14 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet, på eget værelse, kollegium eller kollegielignende opholdssteder, jf. § 66, stk. 1, nr. 5, støtte i form af en kontaktperson frem til det fyldte 19. år. Støtten tilbydes unge, der ikke tilbydes støtte i form af opretholdelse af døgnophold efter stk. 3, nr. 1.

Stk. 7. Tilbud efter stk. 2-6 skal ophøre, når de ikke længere opfylder deres formål under hensyn til den unges behov for støtte, eller når den unge fylder 23 år.

Stk. 8. Kommunalbestyrelsen skal, i det omfang det er muligt, sørge for, at unge, som har været anbragt uden for hjemmet efter reglerne i kapitel 11 eller efter § 14 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet, umiddelbart inden det fyldte 18. år får mulighed for at vende tilbage til det tidligere anbringelsessted kortvarigt, uanset om der iværksættes foranstaltninger efter stk. 3 eller § 76 a, stk. 2.

§ 76 a. Kommunalbestyrelsen skal tilbyde hjælp efter stk. 2 og 3 til unge i alderen 18 til 22 år med betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne, når det må anses for at være af væsentlig betydning af hensyn til den unges behov for støtte, og hvis den unge eller dennes værge er indforstået hermed. Hjælpen skal bidrage til en god overgang til voksenlivet og herunder have fokus på omsorg og forberedelse til den unges næste boform.

Stk. 2. For unge med betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktions- evne, der umiddelbart inden det fyldte 18. år er anbragt uden for hjemmet efter reglerne i kapitel 11 eller efter § 14 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet i en plejefamilie efter § 66, stk. 1, nr. 1-4, kan kommunalbestyrelsen træffe afgørelse om, at døgnophold, jf. § 52, opretholdes. Såfremt den unges plejefamilie ikke længere vurderes egnet som plejefamilie for den pågældende unge, kan kommunalbestyrelsen tilbyde den unge anbringelse i en anden plejefamilie, som den unge har en nær relation til og er tryk ved. Ved tilbud om anbringelse hos en anden plejefamilie skal betingelserne i stk. 1 være opfyldt.

Stk. 3. Opretholdelse af døgnophold efter stk. 2 skal ophøre, når det ikke længere opfylder sit formål under hensyn til den unges behov for støtte, dog senest når den unge fylder 23 år.

Kapitel 13

Private pasningsordninger uden offentlige tilskud *Privat dagpasning*

§ 77. (Ophævet)

Privat døgnpleje

§ 78. Ingen må modtage et barn under 14 år til døgnophold i privat familiepleje i en sammenhængende periode ud over 3 måneder uden at have tilladelse dertil fra kommunalbestyrelsen i den stedlige kommune.

Stk. 2. Plejetilladelse kan kun udstedes, når det efter en undersøgelse af familieplejen må antages, at opholdet vil være til gavn for barnet. Ved udstedelse af plejetilladelse skal kommunen gøre forældremyndighedens indehaver opmærksom på bestemmelserne i stk. 4.

Stk. 3. Det påhviler forældremyndighedens indehaver at sikre sig, at plejehjemmet har fornøden plejetilladelse.

Stk. 4. Børn og unge-udvalget i forældremyndighedsindehaverens opholdskommune kan efter begæring af plejeforæl-

<p>drene eller barnet eller den unge beslutte, at et barn eller en ung ikke må flyttes eller hjemtages fra en privat familiepleje, såfremt det må antages at skade barnet eller den unge. Forud for afgørelsen indhentes en udtalelse fra den stedlige kommune.</p> <p><i>Stk. 5.</i> En afgørelse efter stk. 4 kan træffes foreløbigt efter reglerne i § 75, når betingelserne herfor er opfyldt.</p> <p><i>Stk. 6.</i> Reglerne i stk. 1-5 gælder ikke i tilfælde, hvor kun den ene af forældrene har forældremyndigheden, men barnet eller den unge får døgnophold hos den anden af forældrene.</p> <p><i>Stk. 7.</i> Døgnplejehjem, der modtager børn og unge under 18 år, og som drives af private uden offentlige midler, må kun oprettes og drives med tilladelse af kommunalbestyrelsen i den stedlige kommune. Kommunalbestyrelsen i den stedlige kommune fører tilsyn med forholdene i hjemmet.</p>	
<p style="text-align: center;">Afsnit V</p> <p style="text-align: center;">Voksne</p>	<p>15. <i>Overskriften</i> til afsnit V affattes således:</p> <p style="text-align: center;">»Hjælp og støtte«.</p>
<p>§ 101. ---</p> <p><i>Stk. 2-9.</i> ---</p> <p><i>Stk. 10.</i> Stk. 9 finder tilsvarende anvendelse som led i behandlingen af børn og unge under 18 år med et stofmisbrug, der får behandling efter regler fastsat i medfør af stk. 12 eller er i et tilbud efter § 52, stk. 3.</p> <p><i>Stk. 11.</i> ---</p> <p><i>Stk. 12.</i> Social- og ældreministeren fastsætter regler om behandling efter stk. 1 og 4 af børn og unge under 18 år med et stofmisbrug i særlige tilfælde.</p>	<p>16. <i>§ 101, stk. 10 og 12,</i> ophæves. Stk. 11 bliver herefter stk. 10 og stk. 13 bliver stk. 11.</p>
<p>§ 114. ---</p> <p><i>Stk. 2-3.</i> ---</p> <p><i>Stk. 4.</i> Social- og ældreministeren fastsætter i en bekendtgørelse regler om</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) betingelserne for at opnå støtte efter stk. 1 og 3 og om vilkårene for støtte, herunder regler om personkredsen, som er berettiget til at opnå støtte, 2) fremgangsmåden i forbindelse med afprøvning og valg af bil, herunder om private aktørers deltagelse heri, 	

<p>3) tilbagebetaling af lån og indkomstgrundlaget for tilbagebetalingen og om henstand med tilbagebetaling og eftergivelse af lån til bil som følge af manglende betalingsevne og som følge af frakendelse i forbindelse med ændringer i den fysiske eller psykiske funktionsevne eller forhold, der knytter sig dertil,</p> <p>4) adgangen til at modtage støtte til udskiftning af en bil, hvortil der er ydet støtte, jf. stk. 1-3, herunder regler om fremgangsmåden i forbindelse med genbevilling af støtte til køb af bil og om anvendelse af provenu ved afhændelse af en bil, der tidligere er ydet støtte til, herunder i forbindelse med genbevilling af støtte til køb af en bil,</p> <p>5) støtte til nødvendig indretning m.v., herunder i hvilket omfang ansøgeren selv skal betale en del af udgiften til indretningen,</p> <p>6) i hvilket omfang der kan ydes tilskud til betaling af køreundervisning m.v.,</p> <p>7) støtte til personer, der ved indrejse her i landet medbringer en bil, og</p>	
<p>8) i hvilket omfang et barn eller en ung under 18 år, som er omfattet af personkredsen, jf. stk. 1, og som anbringes uden for hjemmet efter § 52, stk. 3, nr. 7, kan bevare støtte til køb af bil eller få bevilget støtte til køb af bil.</p>	<p>17. I § 114, stk. 4, nr. 8, ændres »§ 52, stk. 3, nr. 7,« til: »barnets lov« og efter »bevilget støtte til køb af bil« indsættes »efter § 90, nr. 7, i barnets lov, jf. stk. 1«.</p>
<p>§ 137 f. Kommunalbestyrelsen i den kommune, der har pligt til at yde hjælp, jf. §§ 9 og 9 a i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, træffer afgørelse om de i § 137 g, stk. 1 og 2, § 137 h, stk. 1, 3-5 og 7, § 137 i, stk. 1, og § 137 j, stk. 1 og 2, nævnte indgreb. <i>Stk. 2-5. ---</i></p>	<p>18. I § 137 f, stk. 1, ændres »§§ 9 og 9 a« til: »§ 9«.</p>
<p>§ 140. Kommunalbestyrelsen skal udarbejde en handleplan, inden der træffes afgørelse om foranstaltninger, jf. §§ 52, 76 og 76 a. Betyder hensynet til barnet eller den unge, at man ikke kan afvente udarbejdelsen af en handleplan, er en kortfattet angivelse af formålet med foranstaltningen tilstrækkelig. Det påhviler da kommunalbestyrelsen snarest muligt og senest inden 4 måneder at opstille en handleplan.</p>	<p>19. §§ 140, 140 a og 146 ophæves.</p>

Stk. 2. En handleplan skal angive formålet med indsatsen, og hvilken indsats der er nødvendig for at opnå formålet.

Handleplanen skal tage udgangspunkt i resultaterne af den børnefaglige undersøgelse af barnets eller den unges forhold, jf. § 50. Handleplanen skal i forhold til de problemer, der er afdækket i undersøgelsen, indeholde konkrete mål i forhold til barnets eller den unges trivsel og udvikling i overensstemmelse med det overordnede formål med støtten, jf. § 46. Herudover skal handleplanen for unge, der er fyldt 16 år, opstille konkrete mål for den unges overgang til voksenlivet, herunder i forhold til beskæftigelse og uddannelse.

Stk. 3. En handleplan skal endvidere angive indsatsens forventede varighed. I sager om anbringelse uden for hjemmet, jf. § 52, stk. 3, nr. 7, og § 58, skal en handleplan tillige angive, hvilke former for støtte der selvstændigt skal iværksættes over for familien i forbindelse med, at barnet eller den unge opholder sig uden for hjemmet, og i tiden efter barnets eller den unges hjemgivelse.

Stk. 4. For unge, der er idømt en sanktion efter straffelovens § 74 a, skal handleplanen indeholde en konkret plan for, hvordan den unge snarest muligt og senest ved afslutningen af sanktionen påbegynder en uddannelse eller kommer i beskæftigelse.

Stk. 5. Der kan udarbejdes én samlet handleplan for flere børn i familien. Handleplanen skal i så fald tage højde for børnenes individuelle forhold.

Stk. 6. Når et barn eller en ung anbringes på et anbringelsessted efter § 66 eller visiteres til et behandlingstilbud for personer med et stofmisbrug efter § 101, skal relevante dele af handleplanen eller den helhedsorienterede plan udleveres til tilbuddet.

§ 140 a. Når kommunalbestyrelsen skal udarbejde en handleplan til et barn eller en ung, jf. § 140, kan kommunalbestyrelsen tilbyde, at de elementer af en handleplan, jf. § 140, stk. 1-3 og 5, der vedrører forældrene, erstattes af en helhedsorienteret plan. For unge mellem 16 og

<p>23 år kan kommunalbestyrelsen tilbyde, at handleplanen, jf. § 140, stk. 1-4, erstattes af en helhedsorienteret plan.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Den helhedsorienterede plan, jf. stk. 1, kan tilbydes forældre og unge med komplekse og sammensatte problemer, hvor der kan eller skal udarbejdes flere planer for indsatserne, og hvor der er et koordinationsbehov forbundet hermed. Det er en forudsætning, at forældremyndighedsindehaveren og den unge, der er fyldt 16 år, giver samtykke til, at handleplanen erstattes af en helhedsorienteret plan.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Den helhedsorienterede plan indeholder de sociale foranstaltninger og indsatser samt øvrige relevante indsatser efter anden lovgivning. Den helhedsorienterede plan skal opfylde kravene til indholdet af en handleplan efter § 140, stk. 1-4.</p> <p>§ 146. Kommunalbestyrelsen skal føre tilsyn med de forhold, hvorunder børn og unge under 18 år samt vordende forældre i kommunen lever.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Kommunalbestyrelsen fører sit tilsyn efter stk. 1 på en sådan måde, at kommunen så tidligt som muligt kan få kendskab til tilfælde, hvor der må antages at være behov for særlig støtte til et barn eller en ung under 18 år, eller hvor det må antages, at der kan opstå et behov for særlig støtte til et barn umiddelbart efter fødslen.</p>	
<p>§ 148. ---</p> <p><i>Stk. 2.</i> ---</p> <p><i>Stk. 3.</i> Kommunalbestyrelsen i den kommune, der har pligt til at iagttage de forpligtelser, der påhviler kommunalbestyrelsen efter lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet, jf. §§ 9-9 b i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, fører tilsyn med de tilbud, som Ungdomskriminalitetsnævnet i forhold til det enkelte barn eller den enkelte unge har truffet afgørelse om, jf. §§ 12-14 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet. Kommunalbestyrelsen skal løbende følge de enkelte sager for at sikre sig, at hjælpen fortsat opfyl-</p>	<p>20. § 148, stk. 3, ophæves. Stk. 4 bliver herefter stk. 3.</p>

<p>der sit formål, herunder være opmærksom på, om der er behov for at yde andre former for hjælp. Opfølgningen skal ske ud fra modtagerens forudsætninger og så vidt muligt i samarbejde med denne.</p>	
<p><i>Stk. 4.</i> Hvis den kommunalbestyrelse, der har ansvaret for borgerens ophold i tilbuddet, jf. §§ 9 og 9 b i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, i forbindelse med tilsynet efter stk. 1 og 3 bliver opmærksom på bekymrende forhold i et tilbud, der er omfattet af lov om socialtilsyn, skal kommunalbestyrelsen underrette den kommunalbestyrelse, som efter § 2 i lov om socialtilsyn har ansvar for det driftsorienterede tilsyn med tilbuddet.</p>	<p>21. I § 148, stk. 4, der bliver stk. 3, udgår »og 3«.</p>
<p>§ 148 a. --- <i>Stk. 2.</i> --- <i>Stk. 3.</i> Tilsynet efter stk. 1 omfatter ikke netværksplejefamilier, jf. § 66, stk. 1, nr. 4, eller egne værelser m.v., jf. § 66, stk. 1, nr. 5. <i>Stk. 4-5.</i> ---</p>	<p>22. § 148 a, stk. 3, ophæves. Stk. 4 og 5 bliver herefter stk. 3 og 4.</p>
<p>§ 149. Kommunalbestyrelsen og regionsrådet fastsætter en takst for det generelle driftsorienterede tilsyn, jf. § 5, stk. 8, og § 148 a, som betales af det tilbud, der er omfattet af tilsynet. <i>Stk. 2.</i> ---</p>	<p>23. I § 149, stk. 1, ændres »§ 5, stk. 8« til: »§ 5, stk. 7«.</p>
<p style="text-align: center;">Kapitel 27</p> <p style="text-align: center;"><i>Underretningspligt</i></p> <p>§ 152. Hvis en familie med et eller flere børn under 18 år eller vordende forældre flytter fra én kommune til en anden kommune og fraflytningskommunen finder, at et eller flere børn eller de vordende forældre har behov for særlig støtte af hensyn til barnets eventuelle særlige behov for støtte efter fødslen, skal fraflytningskommunen underrette tilflytningskommunen herom. <i>Stk. 2.</i> I forbindelse med en underretning efter stk. 1, skal fraflytningskommunen oversende nødvendigt sagsmate-</p>	<p>24. Kapitel 27 ophæves.</p>

riale, herunder en opsummering af relevante vurderinger, som fraflytningskommunen har foretaget i sagen.

§ 153. Personer, der udøver offentlig tjeneste eller offentligt hverv, skal underrette kommunalbestyrelsen, hvis de under udøvelsen af tjenesten eller hvervet får kendskab til eller grund til at antage,

- 1) at et barn eller en ung under 18 år kan have behov for særlig støtte,
- 2) at et barn umiddelbart efter fødslen kan få behov for særlig støtte på grund af de vordende forældres forhold,
- 3) at et barn eller en ung under 18 år kan have behov for særlig støtte på grund af barnets eller den unges ulovlige skolefravær eller undladelse af at opfylde undervisningspligten, eller
- 4) at et barn eller en ung under 18 år har været udsat for overgreb.

Stk. 2. Skoleledere på folkeskoler skal underrette kommunalbestyrelsen, når en elev har ulovligt skolefravær på 15 pct. eller derover inden for et kvartal.

Stk. 3. Social- og ældreministeren kan fastsætte regler om underretningspligt for andre grupper af personer, der under udøvelsen af deres erhverv får kendskab til forhold eller grund til at antage, at der foreligger forhold, som bevirker, at der kan være anledning til foranstaltninger efter denne lov. Social- og ældreministeren kan endvidere fastsætte regler om, at andre grupper af personer har underretningspligt efter stk. 1, nr. 2, i forbindelse med aktiviteter uafhængigt af deres erhverv.

§ 153 a. Praktiserende læger, speciallæger og andre, der virker inden for social- og sundhedsvæsenet, kan med samtykke fra forældremyndighedens indehaver videregive oplysninger om børn og unge under 18 år med nedsat synsfunktion til Kennedy Centret. Kennedy Centret kan med samtykke fra forældremyndighedens indehaver videregive disse oplysninger til social-, sundheds- og undervisningsmyndighederne.

Stk. 2. Sundhedsministeren kan fastsætte nærmere regler om videregivelse

af oplysninger til og fra Kennedy Centret efter stk. 1.

§ 154. Den, der får kendskab til, at et barn eller en ung under 18 år fra forældres eller andre opdrageres side udsættes for vanrøgt eller nedværdigende behandling eller lever under forhold, der bringer dets sundhed eller udvikling i fare, har pligt til at underrette kommunen.

§ 155. Kommunalbestyrelsen skal sikre, at der iværksættes en rettidig og systematisk vurdering af alle underretninger efter §§ 152-154 med henblik på at afklare, om barnet eller den unge har behov for særlig støtte. Kommunalbestyrelsen skal foretage central registrering af underretningerne med henblik på at understøtte tilrettelæggelsen af indsatsen.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen skal senest 24 timer efter modtagelsen af en underretning efter stk. 1 vurdere, om barnets eller den unges sundhed eller udvikling er i fare, og om der derfor er behov for at iværksætte akutte foranstaltninger over for barnet eller den unge.

§ 155 a. Når kommunalbestyrelsen modtager en underretning om et barn eller en ung, over for hvem kommunalbestyrelsen allerede har iværksat foranstaltninger, skal kommunalbestyrelsen genvurdere sagen. En eller flere personer i den myndighed, der løser opgaver inden for området for udsatte børn og unge, der ikke tidligere har deltaget i behandlingen af sagen, skal deltage i genvurderingen.

Stk. 2. Til brug for vurderingen af en underretning efter §§ 152-154, jf. stk. 1, kan der finde en samtale sted med barnet eller den unge. Samtalen kan finde sted uden samtykke fra forældremyndighedens indehaver og uden dennes tilstedeværelse, når hensynet til barnets eller den unges bedste taler herfor. Ved underretning om overgreb mod et barn eller en ung skal der finde en samtale sted med barnet eller den unge. Ved underretning om overgreb mod et barn eller

<p>en ung fra barnets eller den unges forældres side skal samtalen finde sted uden samtykke fra forældremyndighedens indehaver og uden dennes tilstedeværelse.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Samtale efter denne bestemmelse kan undlades, i det omfang barnets eller den unges modenhed eller sagens karakter taler imod samtals gennemførelse.</p> <p>§ 155 b. Kommunalbestyrelsen skal senest 6 hverdage efter modtagelsen af en underretning efter §§ 152-154 bekræfte modtagelsen af underretningen over for den, der foretog underretningen.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Kommunalbestyrelsen skal orientere den, der har foretaget underretning efter § 153, om, hvorvidt den har iværksat en undersøgelse eller foranstaltninger vedrørende det barn eller den unge, som underretningen vedrører. Dette gælder dog ikke, hvis særlige forhold gør sig gældende.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Kommunalbestyrelsen kan ved en underretning efter § 153 orientere den, der foretog underretningen, om, hvilken type foranstaltning den har iværksat, og om den planlagte varighed heraf, hvis oplysningen herom vil kunne have væsentlig betydning for den støtte, som den pågældende under udøvelse af hvervet eller tjenesten kan yde barnet eller den unge. Dette gælder dog ikke, hvis særlige forhold gør sig gældende.</p> <p>§ 155 c. Når kommunalbestyrelsen modtager en underretning om, at en elev har ulovligt skolefravær på 15 pct. eller derover inden for et kvartal, jf. § 153, stk. 2, skal kommunalbestyrelsen træffe afgørelse om standsning af børne- og ungeydelsen. Afgørelsen er gældende for et kvartal.</p>	
<p>§ 156. Den, som tilskynder eller hjælper et barn eller en ung, der er anbragt uden for hjemmet efter denne lov, til at undvige eller holder den undvegne skjult, straffes med fængsel i indtil 2 år eller under formildende omstændigheder med bøde.</p> <p>§ 157. Den, der i strid med reglerne i denne lov anbringer eller modtager et</p>	<p>25. §§ 156 og 157 ophæves.</p>

<p>barn eller en ung i pleje eller fjerner et barn eller en ung fra familiepleje, straffes med bøde.</p>	
<p>§ 158. Den, der modtager hjælp efter denne lov eller lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet til sig selv, sin ægtefælle eller sine børn, skal, medmindre andet er bestemt i denne lov eller lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet, betale for den hjælp, der modtages.</p>	<p>26. I § 158, stk. 1, ændres »sig selv, sin ægtefælle eller sine børn« til: »sig selv eller sin ægtefælle«.</p>
<p><i>Stk. 2.</i> Social- og ældreministeren kan i en bekendtgørelse fastsætte regler om opkrævning af et gebyr ved ikke rettidig betaling for ydelser efter denne lov eller lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet.</p>	<p>27. I § 158, stk. 1 og 2, udgår »eller lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet«.</p>
<p>§ 159. Social- og ældreministeren kan fastsætte regler om, at forældrene betaler for døgnopholdet, jf. § 52, stk. 3, nr. 7, og § 14 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet. Der kan ikke fastsættes betaling for et døgnophold efter § 52, stk. 3, nr. 7, og § 14 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet, når der er tale om en videreførelse af en anbringelse efter § 68 a.</p> <p>§ 160. Den unge betaler for døgnophold efter § 76, stk. 3, nr. 1, og § 76 a, stk. 2, og for udslusningsophold efter § 76, stk. 3, nr. 3, efter regler, der fastsættes af social- og ældreministeren i en bekendtgørelse.</p>	<p>28. §§ 159 og 160 ophæves.</p>
<p>§ 161. Der kan opkræves betaling for personaleomkostninger til madserviceordninger efter § 83, stk. 1, nr. 3, og til hjælp efter § 84, hvis borgeren ikke samtidig modtager hjælp efter §§ 41, 42, 96 eller 100. <i>Stk. 2-4. ---</i></p>	<p>29. I § 161, stk. 1, udgår »41, 42,«.</p>
<p>§ 165 a. Udbetaling af ydelser efter § 42, § 95, stk. 2, og §§ 96 og 100 ophører for personer, som bevidst unddrager sig strafforfølgning her i landet i tilfælde, hvor</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) den pågældende er varetægtsfængslet, 2) politiet eftersøger den pågældende med henblik på varetægtsfængsling eller 	<p>30. I § 165 a, stk. 1 og 2, udgår »§ 42,«.</p>

<p>3) der foreligger en varetægtsfængslingskendelse.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Udbetaling af ydelser efter § 42, § 95, stk. 2, og §§ 96 og 100 ophører endvidere for personer, som bevidst unddrager sig straffuldbyrdelse her i landet, hvis den pågældende er idømt en ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse.</p> <p><i>Stk. 3-4.</i> ---</p>	
<p style="text-align: center;">Kapitel 30 <i>Klage og domstolsprøvelse</i></p>	<p>31. I <i>overskriften</i> til kapitel 30 udgår »og domstolsprøvelse«.</p>
<p>§ 167. Følgende afgørelser kan af barnet eller den unge, der er fyldt 12 år, indbringes for Ankestyrelsen efter reglerne i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Forebyggende foranstaltninger samt anbringelse uden for hjemmet efter § 52, stk. 3. 2) Ungepålæg efter § 57 b. 3) Hjemgivelse og hjemgivelsesperiode efter § 68, stk. 2. 4) Valg af anbringelsessted efter § 68 b, stk. 1. 5) Behandling og uddannelse m.v. efter § 69, stk. 1. 6) Samvær og kontakt efter § 71, stk. 2. <p><i>Stk. 2.</i> I det omfang afgørelsen efter stk. 1, nr. 5 og 6, angår den af forældrene, der ikke har del i forældremyndigheden, kan afgørelsen af denne på samme måde indbringes for Ankestyrelsen.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Afgørelser i sager om bisidder til børn og unge efter § 48 a kan af barnet eller den unge indbringes for Ankestyrelsen efter reglerne i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.</p> <p><i>Stk. 4.</i> Afgørelser om efterværn efter § 76 eller opretholdt anbringelse efter § 76 a, der træffes i medfør af § 68, stk. 11 og 13, inden den unge fylder 18 år, kan af den unge indbringes for Ankestyrelsen efter reglerne i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.</p> <p style="text-align: center;"><i>Børn og unge-udvalgets afgørelser</i></p> <p style="text-align: center;"><i>Klage til Ankestyrelsen</i></p>	<p>32. § 167, overskrifterne før § 168, § 168, overskriften før § 169 og §§ 169-172 ophæves.</p>

§ 168. Afgørelser truffet af børn og unge-udvalget, jf. § 74, kan indbringes for Ankestyrelsen inden 4 uger efter, at klageren har fået meddelelse om afgørelsen. En klage over en afgørelse efter § 75, stk. 3, kan dog ikke behandles af Ankestyrelsen, så længe der verserer en sag om anbringelse efter § 58 for børn og unge-udvalget.

Stk. 2. Berettiget til at indbringe en sag for Ankestyrelsen er forældremyndighedens indehaver og den unge, der er fyldt 12 år. Afgørelser efter § 71, stk. 3-5, og § 15, stk. 1, i lov om voksenansvar for anbragte børn og unge, der angår den af forældrene, der ikke har del i forældremyndigheden, kan tillige af denne indbringes for Ankestyrelsen. Endvidere kan plejeforældrene indbringe afgørelser efter § 78, stk. 4.

Stk. 3. Indbringelse af sagen for Ankestyrelsen hindrer ikke iværksættelse af de besluttede foranstaltninger m.v. Dog kan direktøren under ganske særlige omstændigheder bestemme, at en afgørelse ikke må iværksættes, før Ankestyrelsen har truffet afgørelse i sagen.

Stk. 4. Ved behandlingen i Ankestyrelsen finder § 72, § 73 og § 74, stk. 2 og 3, tilsvarende anvendelse. Dette gælder også, når Ankestyrelsen af egen drift tager en sag om særlig støtte til børn og unge op, jf. § 65, og Ankestyrelsen i den forbindelse vurderer, at det ikke kan udelukkes, at behandlingen af sagen kan resultere i, at Ankestyrelsen selv træffer afgørelse efter § 65, stk. 3.

Stk. 5. I forbindelse med behandlingen af sagen i Ankestyrelsen har forældremyndighedens indehaver og den unge, der er fyldt 12 år, ret til at få dækket udgifter til transport til møder i Ankestyrelsen.

Domstolsprøvelse

§ 169. Ankestyrelsens afgørelser efter § 65, stk. 3, og § 168 kan ved henvendelse til Ankestyrelsen inden 4 uger efter, at klageren har fået meddelelse om afgørelsen, kræves forelagt for retten.

Stk. 2. Er Ankestyrelsens afgørelse stadfæstet ved dom, kan fornyet prøvelse for retten kun kræves, hvis sagen på ny har været forelagt Ankestyrelsen til afgørelse.

§ 170. Byretten tiltrædes under hovedforhandlingen af et retsmedlem, der er sagkyndig i børneforsorg, og et retsmedlem, der er sagkyndig i børne- eller ungdomspsykiatri eller i psykologi.

Stk. 2. Sagerne behandles efter retsplejeloovens regler om borgerlige sager, herunder kapitel 43 a om prøvelse af administrativt bestemt frihedsberøvelse med de ændringer, der er angivet i dette kapitel.

Stk. 3. Som parter anses forældremyndighedens indehaver og den unge, der er fyldt 12 år, uanset om den pågældende har krævet afgørelsen forelagt for retten.

Stk. 4. Retten kan bestemme, at retsmøderne skal foregå for lukkede døre.

Stk. 5. Ved offentlig gengivelse af forhandlingerne i retten eller af dommen må der ikke uden rettens tilladelse ske offentliggørelse af navn, stilling eller bopæl for nogen af de under sagen nævnte personer eller på anden måde offentliggørelse af de pågældendes identitet. Overtrædelse af forbuddet straffes med bøde.

Stk. 6. Ved afgivelse af dissens angives dommernes navne ikke.

§ 171. Byrettens afgørelse kan ikke indbringes for landsretten. Procesbevillingsnævnet kan dog give tilladelse til anke, hvis sagen er af principiel karakter eller særlige grunde i øvrigt taler derfor. Ansøgning om tilladelse skal indgives til nævnet inden 4 uger efter dommens afsigelse. Nævnet kan dog undtagelsesvis meddele tilladelse, hvis ansøgning indgives senere, men inden 1 år efter afsigelsen.

§ 172. De sagkyndige, der er nævnt i § 170, beskikkes af domstolsstyrelsen efter forhandling med social- og ældreministeren. Domstolsstyrelsen fastsætter deres antal og træffer bestemmelse om ve-

<p>derlag og rejsegodtgørelse. De beskikkede skal være myndige, må ikke være under værgemål efter værgemålslovens § 5 eller under samværgemål efter værgemålslovens § 7 og skal være uberygtede og vederhæftige.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Beskikkelse gælder for 4 år. En sagkyndig afgår ved udgangen af den måned, i hvilken den pågældende fylder 70 år.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Ingen, der opfylder betingelserne i stk. 1, kan afslå at modtage beskikkelse, medmindre den pågældende er over 65 år eller har anden rimelig fritagelsesgrund.</p> <p><i>Stk. 4.</i> Udtagelsen for den enkelte sag blandt de beskikkede sagkyndige foretages af retsformanden. Ingen kan udtages, som ifølge §§ 60 og 61 i retsplejeloven ville være udelukket fra at handle som dommer i sagen.</p>	
<p style="text-align: center;">Kapitel 30 a</p> <p style="text-align: center;"><i>Bemyndigelser m.v.</i></p> <p>§ 172 a. Social- og ældreministeren kan fastsætte regler om behandling af sager efter denne lov, der er omfattet af Haagerkonventionen af 19. oktober 1996 om kompetence, lovvalg, anerkendelse, fuldbyrdelse og samarbejde vedrørende forældreansvar og foranstaltninger til beskyttelse af børn (Haagerbørnebeskyttelseskonventionen). Ministeren kan endvidere fastsætte regler om kommunernes adgang til at opkræve betaling for foranstaltninger, der er truffet med henvisning til konventionen.</p>	<p>33. <i>Kapitel 30 a</i> ophæves.</p>
<p>§ 174. ---</p> <p><i>Stk. 2-4.</i> ---</p> <p><i>Stk. 5.</i> Social- og ældreministeren kan fastsætte regler om kommunernes finansiering af ophold i sikrede døgninstitutioner efter § 63 b, stk. 2, nr. 4-7, for børn og unge uden lovligt ophold her i landet.</p> <p><i>Stk. 6.</i> Social- og ældreministeren kan fastsætte regler om opkrævning af en fast takst hos kommunerne, når unge under 18 år har ophold i Kriminalforsorgens institutioner.</p>	<p>34. <i>§ 174, stk. 5 og 6,</i> ophæves.</p>

<p>§ 176. --- <i>Stk. 2.</i> Stk. 1 finder tilsvarende anvendelse for summen af en kommunes udgifter til hjælp og støtte efter loven for børn og unge under 18 år og udgifter til hjælp og støtte efter §§ 76 og 76 a for unge i alderen 18-22 år, når de pågældende børn og unge tilhører samme husstand. <i>Stk. 3.</i> ---</p>	<p>35. § 176, stk. 2, ophæves. Stk. 3 og 4 bliver herefter stk. 2 og 3.</p>
<p><i>Stk. 4.</i> Social- og ældreministeren kan i en bekendtgørelse fastsætte nærmere regler om statsrefusionen efter stk. 1-3.</p>	<p>36. I § 176, stk. 4, der bliver stk. 3, ændres »stk. 1 og 3« til: »stk. 1 og 2«.</p>
<p>§ 177. Staten refunderer 50 pct. af kommunens udgifter til:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Tilskud efter § 41 til merudgifter ved forsørgelse i hjemmet af barn under 18 år med betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne. 2) Hjælp efter § 42 til dækning af tabt arbejdsfortjeneste til personer, der i hjemmet forsørger et barn under 18 år med betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne m.v. 3) Gratis advokatbistand, jf. § 72. 4) Tilskud efter § 100 til dækning af nødvendige merudgifter ved forsørgelsen af personer med betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne. 5) Boformer efter §§ 109 og 110, herunder udgifter til bistands-, støtte-, beskæftigelses- og aktivitetstilbud m.v. i forbindelse med boformen. 	<p>37. § 177, nr. 1-3, ophæves. Nr. 4 og 5 bliver herefter nr. 1 og 2.</p>
<p>§ 181. --- <i>Stk. 2.</i> Staten afholder fuldt ud udgifter til hjælp efter § 11, stk. 3, §§ 41 og 42, § 52, stk. 3, nr. 1-6, 8 og 9, § 52 a, § 54, § 76, stk. 2 og stk. 3, nr. 2, og §§ 96, 98 og 100 i de første 3 år efter datoen for opholdstilladelsen.</p>	<p>38. I § 181, stk. 2, udgår »§ 11, stk. 3, §§ 41 og 42, § 52, stk. 3, nr. 1-6, 8 og 9, § 52 a, § 54, § 76, stk. 2 og stk. 3, nr. 2, og«.</p>
<p><i>Stk. 3.</i> Uanset bestemmelserne i stk. 2 afholder staten en kommunes udgifter til</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) udlændinge, som inden 24 måneder efter datoen for opholdstilladelsen på grund af betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne anbringes i 	<p>39. § 181, stk. 3, affattes således: »<i>Stk. 3.</i> Uanset bestemmelserne i stk. 2 afholder staten en kommunes udgifter til udlændinge, som inden 2 år efter datoen for opholdstilladelsen på grund af betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne anbringes i døgnophold, dog kun indtil den pågældende i</p>

<p>døgnophold, dog kun indtil den pågældende i en sammenhængende periode på 2 år har klaret sig selv, og</p> <p>2) udlændinge, når tilladelsen er meddelt en mindreårig asylsøger, dog længst indtil modtageren fylder 18 år eller barnets forældre får lovligt ophold her i landet.</p>	<p>en sammenhængende periode på 2 år har klaret sig selv.«</p>
<p>§ 182. Det beløb, der er nævnt i § 41, reguleres en gang årligt den 1. januar med satsreguleringsprocenten, jf. lov om en satsreguleringsprocent. Beløbet afrundes til nærmeste kronebeløb. Reguleringen foretages første gang den 1. januar 2016.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Det beløb, der er nævnt i § 32 a, stk. 6, reguleres en gang årligt den 1. januar med satsreguleringsprocenten, jf. lov om en satsreguleringsprocent. Beløbet afrundes til nærmeste kronebeløb. Reguleringen foretages første gang den 1. januar 2009.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Det beløb, der er nævnt i § 42, stk. 3, reguleres en gang årligt pr. 1. januar med 2,0 pct. tillagt eller fratrukket en tilpasningsprocent for det pågældende finansår, jf. lov om en satsreguleringsprocent. Beløbet afrundes til nærmeste kronebeløb. Reguleringen foretages første gang den 1. januar 2021.</p>	<p>40. § 182, stk. 1-3 og 5, ophæves. Stk. 4 bliver herefter stk. 1 og stk. 6-11 bliver stk. 2-7.</p>
<p><i>Stk. 4.</i> Det beløb, der er nævnt i § 45, stk. 5, og § 97, stk. 7, reguleres en gang årligt den 1. januar med satsreguleringsprocenten, jf. lov om en satsreguleringsprocent. Beløbet afrundes til nærmeste kronebeløb. Reguleringen foretages første gang den 1. januar 2006.</p> <p><i>Stk. 5.</i> De beløb, der er nævnt i § 55, stk. 4, reguleres en gang årligt den 1. januar med satsreguleringsprocenten, jf. lov om en satsreguleringsprocent. Beløbet afrundes til nærmeste kronebeløb. Reguleringen foretages første gang den 1. januar 2017.</p> <p><i>Stk. 6-11.</i> ---</p>	<p>41. I § 182, stk. 4, 1. pkt., der bliver stk. 1, 1. pkt., udgår »§ 45, stk. 5, og«.</p>
<p>§ 184. ---</p> <p><i>Stk. 2.</i> Der kan ikke gives godkendelse efter stk. 1 til:</p> <p>1) Forsøg, som indebærer, at borgere stilles dårligere end efter loven.</p>	<p>42. § 184, stk. 2, nr. 2, ophæves.</p>

<p>2) Forsøg om særlige dag- og klubtilbud til børn og unge med betydeligt og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktions-evne, jf. §§ 32 og 36, der medfører fravigelse af de almindelige regler om forældrenes egenbetaling.</p> <p>3) Forsøg, som medfører statslige merudgifter.</p> <p>4) Forsøg, som indebærer fravigelse af reglerne om tilsyn.</p> <p>5) Forsøg, som indebærer fravigelse af reglerne om klage.</p> <p><i>Stk. 3. ---</i></p>	<p>Nr. 3-5 bliver herefter nr. 2-4.</p>
<p>§ 194. Kommunalbestyrelserne overtager med virkning fra den 1. januar 2007 amtskommunale døgninstitutioner, jf. § 66, stk. 1, nr. 7, for børn og unge, som på grund af sociale eller adfærdsmæssige problemer har behov for at blive anbragt uden for hjemmet, jf. dog stk. 2, og kommunerne indtræder i aftaler med private tilbud, der er godkendt af amtskommunerne.</p> <p><i>Stk. 2.</i> En kommunalbestyrelse, der overtager døgninstitutioner, jf. stk. 1, kan uanset stk. 1 i 2006 aftale med regionens forberedelsesudvalg, at regionsrådet på vegne af beliggenhedskommunen driver døgninstitutioner, der er omfattet af stk. 1, og som ejes af beliggenhedskommunen, videre efter den 1. januar 2007. For kommuner, der oprettes den 1. januar 2007, kan aftale efter 1. pkt. indgås af sammenlægningsudvalget.</p>	<p>43. § 194 ophæves.</p>
	<p style="text-align: center;">§ 2</p> <p>I lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, jf. lovbekendtgørelse nr. 265 af 25. februar 2022, foretages følgende ændringer:</p>
	<p>1. Overalt i loven ændres »Børn og unge-udvalget« til: »Børne- og ungeudvalget«, »børn og unge-udvalget« ændres til: »børne- og ungeudvalget« og »børn og unge-udvalgets« ændres til: »børne- og ungeudvalgets«.</p>
<p>§ 3 a. Fristerne efter § 3, stk. 2, skal for afgørelser efter lov om social service offentliggøres på og fremgå tydeligt af</p>	<p>2. I § 3 a, 1. og 2. pkt., § 9, stk. 13, 3. pkt., § 9 c, stk. 4, 1. pkt., stk. 6, 1. og 2.</p>

<p>kommunens hjemmeside. Fristerne efter § 3, stk. 2, gælder også ved kommunalbestyrelsens behandling af afgørelser efter lov om social service, som er hjemvist af Ankestyrelsen. Fristerne regnes fra modtagelsen af Ankestyrelsens afgørelse.</p>	<p><i>pkt., stk. 12, 1. pkt., og stk. 13, og § 84 a</i> indsættes efter »efter lov om social service«: »og barnets lov«.</p>
<p>§ 8. --- <i>Stk. 2.</i> Sundheds- og ældreministeren kan fastsætte regler for behandling og opfølgning af sager efter §§ 79, 79 a, 83-84, 86, 88, 90-94 a, 119-122, 151-151 c, § 161, stk. 2 og 3, og §§ 192 og 192 a i lov om social service, herunder særlige tidsfrister for visse typer af sager. <i>Stk. 3.</i> ---</p> <p>§ 9. --- <i>Stk. 2-12.</i> --- <i>Stk. 13.</i> Opstår der uenighed mellem to eller flere kommuner om, hvilken kommune der er en persons opholdskommune, må den af de uenige kommuner, som personen har eller senest har haft folkeregisteradresse i, fungere som opholdskommune, indtil det er afklaret, hvilken kommune der er rette opholdskommune. Når rette opholdskommune er blevet bestemt, og den fungerende opholdskommune ikke er personens opholdskommune, yder opholdskommunen refusion for den fungerende opholdskommunes udgifter i den periode, hvor uenigheden har bestået. Refusionen beregnes som refusion efter § 9 c, stk. 1. <i>Stk. 14.</i> ---</p>	<p>3. I § 8, <i>stk. 2</i>, indsættes efter »lov om social service«: »og § 90, nr. 1-3 og 11, i barnets lov«.</p>
<p>§ 9 a. --- <i>Stk. 2-3.</i> --- <i>Stk. 4.</i> Forældremyndighedsindehaverens opholdskommune har pligt til at yde hjælp efter kapitel 11 i lov om social service og til at iagttage de forpligtelser, der påhviler kommunalbestyrelsen efter lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet. Er et barn eller en ung under 18 år anbragt uden for hjemmet, får barnet eller den unge dog selvstændig opholdskommune i den kommune, som har truffet afgørelse om anbringelsen efter kapitel 11 i lov om social service, eller den kommune, som har afgivet indstilling til</p>	<p>4. I § 9 a, <i>stk. 4, 1. og 4. pkt.</i>, og § 11 c, <i>stk. 1, nr. 1</i>, ændres »kapitel 11 i lov om social service« til: »kapitel 4 og 5 i barnets lov«.</p> <p>5. I § 9 a, <i>stk. 4, 2.</i> ændres »kapitel 11 i lov om social service« til: »kapitel 5 i barnets lov«.</p>

<p>Ungdomskriminalitetsnævnet efter § 33 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet. Bliver et barn eller en ung, der har selvstændig opholdskommune efter 2. pkt., eller bliver et barn eller en ung, der er anbragt efter udlændingelovens § 62 l, stk. 1, eller § 62 x, stk. 1, visiteret til en kommune efter integrationslovens § 10, får barnet eller den unge selvstændig opholdskommune i denne kommune fra det tidspunkt, hvor ansvaret for den pågældende overgår til kommunalbestyrelsen, jf. integrationslovens § 4. Barnets eller den unges selvstændige opholdskommune samarbejder med forældremyndighedens indehavers opholdskommune om at løse familiens problemer og hører forældremyndighedsindehaveren samt barnet eller den unge, inden der træffes afgørelse efter kapitel 11 i lov om social service. Barnets eller den unges selvstændige opholdskommune træffer afgørelser vedrørende barnets eller den unges forhold. Afgørelser, der er målrettet forældremyndighedsindehaveren, træffes af forældremyndighedsindehaverens opholdskommune.</p> <p><i>Stk. 5-6. ---</i></p>	
<p><i>Stk. 7.</i> Har en ung under 18 år selvstændig opholdskommune efter stk. 4, 2. eller 3. pkt., bevarer denne kommune uanset § 9, stk. 1, pligten til at yde hjælp efter lov om social service, når den unge fylder 18 år, hvis kommunen eller anden offentlig myndighed har medvirket til, at den pågældende i umiddelbar forlængelse af anbringelsen får ophold i en boform omfattet af § 9, stk. 7, eller hvis den pågældende ved det fyldte 18. år får opretholdt sin anbringelse i plejefamilie efter § 76 a i lov om social service. § 9, stk. 8, 11 og 14, finder tilsvarende anvendelse.</p> <p><i>Stk. 8.</i> Får en ung i umiddelbar forlængelse af sin opretholdte anbringelse i plejefamilie efter § 76 a i lov om social service ophold i en boform omfattet af § 9, stk. 7, bevarer den kommune, der efter stk. 7 har pligten til at yde hjælp efter lov om social service, denne pligt. § 9, stk. 8, 11 og 14, finder tilsvarende anvendelse.</p>	<p>6. I § 9 a, stk. 7, 1. pkt., og stk. 8, 1. pkt., ændres »bevarer« til: »får«, efter »efter lov om social service« indsættes: »og barnets lov«, og » § 76 a i lov om social service« ændres til: »§ 120 i barnets lov«.</p>

<p>§ 9 b. En person, som opholder sig midlertidigt uden for opholdskommunen, har ret til personlig og praktisk hjælp efter § 83 i lov om social service i den kommune, hvor personen midlertidigt opholder sig, når personen forud for det midlertidige ophold er blevet bevilget personlig og praktisk hjælp i opholdskommunen. Døende, for hvem der efter § 119 i lov om social service udbetales plejevederlag i en anden kommune end opholdskommunen, har efter § 83 i lov om social service ret til personlig og praktisk hjælp i den kommune, hvor plejeforholdet finder sted, uanset om hjælp forud herfor er blevet bevilget af opholdskommunen.</p>	<p>7. I § 9 b, stk. 1, 1. pkt., og § 9 c, stk. 7, 1. pkt., indsættes efter »lov om social service«: »og § 90, nr. 1, i barnets lov«.</p> <p>8. I § 9 b, stk. 1, 2. pkt., indsættes efter »§ 119 i lov om social service«: »og § 90, nr. 11, i barnets lov«, og efter »§ 83 i lov om social service« indsættes: »og § 90, nr. 1, i barnets lov«.</p>
<p><i>Stk. 2.</i> Plejevederlag og hjælp til sygeplejartikler og lign., jf. §§ 120 og 122 i lov om social service, udbetales af den kommune, hvori plejeforholdet finder sted.</p> <p><i>Stk. 3.</i> ---</p>	<p>9. I § 9 b, stk. 2, og § 9 c, stk. 7, 2. pkt., indsættes efter »§§ 120 og 122 i lov om social service«: »og § 90, nr. 11, i barnets lov«.</p>
<p>§ 9 c. ---</p> <p><i>Stk. 2-3.</i> ---</p> <p><i>Stk. 4.</i> Opholdskommunen har ret til refusion for udgifter til hjælp efter de love, der er nævnt i stk. 1, og efter lov om social service fra den kommune, der har truffet afgørelse om anbringelse af et barn eller en ung uden for hjemmet, når der iværksættes foranstaltninger for den unge efter § 76, stk. 3, i lov om social service. Når den kommune, der har truffet afgørelse om anbringelsen, selv har ret til refusion efter stk. 6, ydes refusionen dog af den kommune, der var refusionspligtig efter stk. 6. Bliver en ung, for hvem der er iværksat foranstaltninger efter § 76, stk. 3, i lov om social service, visiteret til en kommune efter integrationslovens § 10, ydes refusion efter 1. pkt. dog af denne kommune.</p> <p><i>Stk. 5.</i> ---</p>	<p>10. I § 9 c, stk. 4, 1. og 3. pkt., ændres »§ 76, stk. 3, i lov om social service« til: »§ 114, stk. 1, i barnets lov«.</p>
<p><i>Stk. 6.</i> Opholdskommunen har ret til refusion for udgifter til hjælp efter de love, der er nævnt i stk. 1, og efter lov om social service, når en person får ophold i et tilbud som nævnt i stk. 2, 4 og 5 og den tidligere opholdskommune var bekendt med de forhold, der begrunder tilbudet, og det var åbenbart, at der måtte gribes ind. En opholdskommune har ret</p>	<p>11. I § 9 c, stk. 6, 2. pkt., ændres »og efter lov om social service« til: »og efter barnets lov«, og »§ 66 i lov om social service« ændres til: »§ 43 i barnets lov«.</p>

<p>til refusion for udgifter til hjælp efter de love, der er nævnt i stk. 1, og efter lov om social service, når et barn eller en ung får ophold i et anbringelsessted, jf. § 66 i lov om social service, som følge af en tidligere opholdskommunes beslutning om hjemgivelse, når det er åbenbart, at beslutningen om hjemgivelse var ubegrundet.</p>	
<p><i>Stk. 7.</i> Opholdskommunen refunderer udgifter til personlig og praktisk hjælp efter § 83 i lov om social service under en persons midlertidige ophold i en anden kommune, jf. § 9 b, stk. 1. Endvidere refunderer opholdskommunen udgifter til plejevederlag og hjælp til sygeplejeartikler og lign., jf. §§ 120 og 122 i lov om social service, under en persons ophold i en anden kommune, jf. § 9 b, stk. 2. I tilfælde omfattet af § 9, stk. 7 og 9, og § 9 a, stk. 7, ydes refusion efter 1. og 2. pkt. dog af den kommune, der har pligt til at yde hjælp efter lov om social service.</p> <p><i>Stk. 8.</i> ---</p> <p><i>Stk. 9.</i> De udgifter, som opholdskommunen kan få dækket efter stk. 2-7, er opholdskommunens faktiske udgifter. De faktiske udgifter omfatter en forholdsmæssig andel af fællesudgifter og udgifter til ledelse og administration, der er en følge af driften af et tilbud. Hvis der for ydelsen er fastsat en takst eller beregnet et priskrav efter lov om social service, har opholdskommunen ret til refusion svarende til taksten eller priskravet.</p> <p><i>Stk. 10-11.</i> ---</p> <p><i>Stk. 12.</i> Kommuner kan uden for de tilfælde, der er nævnt i stk. 2-6, indbyrdes aftale, at en tidligere opholdskommune fortsat afholder udgifter til hjælp efter de love, der er nævnt i stk. 1, og efter lov om social service. Det fastsættes i aftalen, hvor længe den skal gælde.</p> <p><i>Stk. 13.</i> Krav mod en tidligere opholdskommune efter stk. 2-8 skal rejses senest 3 år efter, at hjælpen er ydet. Krav efter lov om social service skal dog rejses senest 12 måneder efter, at hjælpen er ydet.</p>	<p>12. I § 9 c, stk. 7, 3. pkt., og stk. 9, 3. pkt., indsættes efter »efter lov om social service«: »eller barnets lov«.</p>

<p>§ 11 c. Hvis det er nødvendigt for sagens behandling, kan kravet om samtykke efter § 11 a, stk. 1 og 6, fraviges i sager om</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) særlig støtte til børn og unge efter kapitel 11 i lov om social service, hvor myndighederne kan påbegynde en sag eller træffe afgørelse uden forældrenes samtykke, samt i forbindelse med undersøgelser efter § 50 i lov om social service, 2) førtidspension, hvor myndigheden kan påbegynde en sag eller træffe afgørelse i en sag, uden at den pågældende person selv har rettet henvendelse herom, jf. § 17 i lov om social pension, 3) frakendelse af førtidspension, jf. § 44, stk. 1, i lov om social pension, og frakendelse eller overflytning til anden pension, jf. § 44, stk. 1, i lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v., 4) tilbagebetaling af sociale ydelser 5) indstilling til Familieretshuset om at træffe afgørelse om optagelse i et bestemt botilbud uden samtykke efter § 129 a i lov om social service og 6) mellemkommunal refusion, jf. § 9 c, for så vidt angår følgende oplysninger om den borger, der ydes refusion for: <ol style="list-style-type: none"> a) Cpr-nummer. b) Hjemmel til udgiften. c) Udgiftens elementer. d) Antal af enheder. <p><i>Stk. 2-4. ---</i></p>	<p>13. I § 11 c, stk. 1, nr. 1, ændres »undersøgelser efter § 50 i lov om social service« til: »udredning efter §§ 18-27 i barnets lov«.</p>
	<p>14. Efter § 11 c indsættes inden overskriften til § 12:</p> <p>»§ 11 d. Hvis kommunalbestyrelsen som led i behandlingen af en sag om særlig støtte til børn og unge efter kapitel 4 og 5 i barnets lov eller om udarbejdelse af en indstilling om adoption uden samtykke efter § 70 i barnets lov benytter rådgivning eller udredning fra den nationale videns- og specialrådgivningsorganisation efter §§ 166 eller 167 i barnets lov, kan kommunalbestyrelsen uden samtykke videregive nødvendige oplysninger, herunder om barnets, den unges eller familiens rent private forhold, til den nationale videns- og specialrådgivningsorganisation. Kommunalbestyrelsen skal uanset adgangen til at videregive oplysninger uden samtykke</p>

forsøge at få samtykke til henholdsvis at videregive og behandle oplysningerne.

Stk. 2. Den nationale videns- og specialrådgivningsorganisation kan uden samtykke behandle nødvendige oplysninger, herunder om barnets, den unges eller familiens rent private forhold, som videregives fra en kommunalbestyrelsen i forbindelse med rådgivning og udredning efter §§ 166 eller 167 i barnets lov, hvis oplysningerne videregives som led i behandlingen af en sag om særlig støtte til børn og unge efter kapitel 4 eller 5 i barnets lov eller om udarbejdelse af en indstilling om adoption uden samtykke efter § 70 i barnets lov.

§ 11 e. Skole, skolefritidsordning, sygeplejersker, sundhedsplejersker, læger, tandlæger og tandplejere ansat i den kommunale sundhedstjeneste, dagtilbud, fritidshjem, Familieretshuset og myndigheder, der løser opgaver inden for området for udsatte børn og unge, kan, men er ikke forpligtede til, indbyrdes at udveksle oplysninger om rent private forhold vedrørende et barns eller en ungs personlige og familiemæssige omstændigheder, hvis udvekslingen må anses for nødvendig som led i det tidlige eller forebyggende samarbejde om udsatte børn og unge. 1. pkt. finder anvendelse for selvejende og private institutioner, private klinikker og friskoler, som løser opgaver for de myndigheder, der er nævnt i 1. pkt.

Stk. 2. Udveksling af oplysninger efter stk. 1 til brug for en eventuel sag efter barnets lov om et konkret barn eller ung kan ske 1 gang ved et møde. I særlige tilfælde kan der ske en udveksling af oplysninger ved et opfølgende møde.

§ 11 f. Kommunale myndigheder, der løser opgaver inden for området for udsatte børn og unge, politiet og anklagemyndigheden kan indbyrdes udveksle oplysninger om rent private forhold vedrørende et barns eller en ungs personlige og familiemæssige omstændigheder, hvis udvekslingen må anses for nødvendig som led i forebyggelsen af overgreb mod børn og unge.«

<p>§ 12 c. Til brug for tilrettelæggelsen af omsorgsopgaver m.v. efter § 79 a, kapitel 16 og §§ 107 og 108 i lov om social service og sundhedsloven samt til brug for opfølgning af sager efter §§ 8-10 i lov om sygedagpenge kan kommunalbestyrelser og sygehuse udveksle oplysninger om indlæggelse på og udskrivning fra sygehuse af borgere i kommunen samt borgernes akutte sygehusophold, hvor borgeren opholder sig på sygehuset til vurdering og behandling uden at være indlagt. Udvekslingen kan ske automatisk og uden borgerens samtykke.</p>	<p>15. I § 12 c, 1. pkt., indsættes efter »efter lov om social service«: », § 90, nr. 1-3, i barnets lov«.</p>
<p style="text-align: center;"><i>Børn og unge-udvalget</i></p> <p>§ 18. Kommunalbestyrelsen nedsætter et børn og unge-udvalg, der afgiver indstillinger om adoption uden samtykke til Ankestyrelsen, jf. § 68 f i lov om social service, og træffer afgørelse i sager vedrørende børn og unge, jf. § 74 i lov om social service.</p> <p>§ 19. Børn og unge-udvalget består af</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) 2 medlemmer, der vælges af kommunalbestyrelsen blandt dens medlemmer, 2) 1 byretsdommer, der udpeges af retspræsidenten i retskredsen, og 3) 2 pædagogisk-psykologisk sagkyndige, der udpeges af Familieretshuset for en periode, som svarer til den kommunale valgperiode. <p><i>Stk. 2-3. ---</i></p> <p>§ 20. Børn og unge-udvalget vælger selv sin formand og næstformand blandt de medlemmer, der er valgt af kommunalbestyrelsen.</p> <p><i>Stk. 2. ---</i></p> <p>§ 21. Social- og ældreministeren fastsætter forretningsordenen for børn og unge-udvalget. Social- og indenrigsministeren kan i forretningsordenen bemyndiges til at dispensere fra kravet i § 19, stk. 2, om, at der for hvert medlem udpeges en stedfortræder.</p> <p><i>Stk. 2. ---</i></p>	<p>16. I § 18 ændres »§ 68 f i lov om social service« til: »§ 72 i barnets lov«, og »§ 74 i lov om social service« ændres til: »§ 142 i barnets lov«.</p>

<p>§ 43. Når en myndighed overlader opgaver efter lov om aktiv socialpolitik, lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, dagtilbudsloven, lov om sygedagpenge og lov om social service til andre end offentlige myndigheder, er disse omfattet af reglerne i forvaltningsloven og lov om offentlighed i forvaltningen bortset fra bestemmelserne i §§ 11-12 og 15-17 i forhold til den opgave, der udføres. Dette gælder også for privatinstitutioner, jf. § 19, stk. 5, og § 51, stk. 4, i dagtilbudsloven og for friplejeboliger. <i>Stk. 2. ---</i></p>	<p>17. I § 43, stk. 1, 1. pkt., indsættes efter »lov om sygedagpenge«: », barnets lov«.</p>
<p>§ 50. --- <i>Stk. 2.</i> Ankestyrelsen træffer afgørelser og pålægger kommunalbestyrelsen at træffe og gennemføre afgørelser efter § 65 i lov om social service. <i>Stk. 3-4. ---</i></p>	<p>18. I § 50, stk. 2, og § 55, stk. 2, nr. 7, ændres »§ 65 i lov om social service« til: » § 151 i barnets lov«.</p>
<p>§ 55. --- <i>Stk. 2.</i> Udvidet votering skal benyttes i sager om følgende: 1) Sager, hvor Ankestyrelsen har besluttet, at sagen har principiel eller generel betydning, jf. § 52 c, stk. 1. 2) Afgørelser truffet af børn og ungeudvalget, jf. § 74 i lov om social service. 3) Afgørelser truffet af Ungdomskriminalitetsnævnet i medfør af § 14, stk. 2-4, og §§ 15-18, 23, 24 og 32 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet. 4) Sager om adoption uden samtykke efter § 9 i adoptionsloven. 5) Sager om tilbageholdelse i boligen efter § 127 og om optagelse i særlige botilbud uden samtykke efter §§ 129 og 129 a i lov om social service. 6) Afgørelser, der er udsat med henblik på udvidet votering, jf. § 53, stk. 3. 7) Sager, som Ankestyrelsen beslutter at tage op af egen drift efter § 65 i lov om social service. 8) Andre sager, som direktøren beslutter har principiel eller generel betydning. <i>Stk. 3-4. ---</i></p>	<p>19. I § 55, stk. 2, nr. 2, ændres »§ 74 i lov om social service« til: »§ 142 i barnets lov«.</p>
<p>§ 59 a. --- <i>Stk. 2-5. ---</i> <i>Stk. 6.</i> § 50, stk. 4, § 51, stk. 3, § 52 a, stk. 5, §§ 57, 59, 60 og 66-70, § 72, stk. 1</p>	

<p>og 7, og § 74 finder anvendelse på behandling af klager efter stk. 1-3.</p> <p>§ 59 b. --- <i>Stk. 2-9.</i> --- <i>Stk. 10.</i> § 50, stk. 4, § 51, stk. 3, § 57, nr. 1, § 59, § 67, stk. 2, §§ 68 og 70, § 72, stk. 1 og 7, og § 74 finder anvendelse på Beskæftigelsesudvalget og dets behandling af klager og spørgsmål efter stk. 1 og 3.</p>	<p>20. I § 59 a, stk. 6, og § 59 b, stk. 10, ændres »§ 72, stk. 1 og 7« til: »§ 72, stk. 1 og 8«.</p>
<p>§ 65. --- <i>Stk. 2.</i> Ankestyrelsen kan behandle afgørelser efter reglerne i Haagerkonventionen af 19. oktober 1996 om kompetence, lovvalg, anerkendelse, fuldbyrdelse og samarbejde vedrørende forældreansvar og foranstaltninger til beskyttelse af børn (Haagerbørnebeskyttelseskonventionen) i sager, hvor børn og ungeudvalgets afgørelse er indbragt for Ankestyrelsen. <i>Stk. 3.</i> ---</p>	
<p>§ 72. Klage over en afgørelse har ikke opsættende virkning, jf. dog stk. 2-6.</p>	<p>21. I § 72, stk. 1, ændres »jf. dog stk. 2-6« til: »jf. dog stk. 2-7«.</p>
<p><i>Stk. 2.</i> Klage efter §§ 166 eller 167 i lov om social service over afgørelser om hjemgivelse og hjemgivelsesperiode efter § 68, stk. 2, i lov om social service og afgørelser om valg af anbringelsessted efter § 68 b, stk. 1, i lov om social service har opsættende virkning. Hvis særlige forhold gør det påkrævet, træffer kommunalbestyrelsen samtidig med afgørelse om valg af anbringelsessted eller ændret anbringelsessted afgørelse om at iværksætte afgørelsen straks. Afgørelsen om, at en afgørelse iværksættes straks, kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.</p>	<p>22. I § 72, stk. 2, 1. pkt., ændres »§§ 166 eller 167 i lov om social service« til: »§§ 144 eller 145 i barnets lov«, »§ 68, stk. 2, i lov om social service« ændres til: »§ 100, stk. 1, i barnets lov«, og »§ 68 b, stk. 1, i lov om social service« ændres til: »§ 52, stk. 1, i barnets lov«.</p>
<p><i>Stk. 3.</i> Klage over en afgørelse om, at anbringelse uden for hjemmet ikke skal opretholdes, jf. § 76, stk. 3, nr. 1, og § 76 a, stk. 2, i lov om social service, har opsættende virkning.</p>	<p>23. I § 72, stk. 3, ændres »§ 76, stk. 3, nr. 1, og § 76 a, stk. 2, i lov om social service« til: »§ 114, stk. 1, nr. 1, og § 120, stk. 1, i barnets lov«.</p>
<p><i>Stk. 4-7.</i> ---</p>	<p>24. I § 72 indsættes efter stk. 6 som nyt stykke:</p>

	<p>»Stk. 7. Indgivelse af en anmodning om vurdering efter § 98, stk. 3, eller § 101 i barnets lov, hvor kommunalbestyrelsen har truffet afgørelse om ændring af anbringelsessted efter § 97, stk. 2, i barnets lov eller om hjemgivelse efter § 100, stk. 1, i barnets lov, har opsættende virkning. Hvis særlige forhold gør det påkrævet, kan kommunalbestyrelsen træffe afgørelse om at iværksætte afgørelsen straks. Afgørelsen om, at en afgørelse iværksættes straks, kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.«</p>
<p><i>Stk. 8.</i> Ankestyrelsen kan ved afgørelser om støtte til køb af bil, jf. § 114, stk. 1 og 2, i lov om social service, samtidig træffe afgørelse om bortfald af bevilling, opsigelse af lån m.v.</p>	<p>25. I § 72, stk. 8, der bliver stk. 9, indsættes efter »§ 114, stk. 1 og 2, i lov om social service«: »og § 90, nr. 7, i barnets lov«.</p>
<p>§ 73. Der kan ske indbringelse for retten efter de særlige regler i kapitel 43 a i retsplejeloven af følgende:</p> <p>1) Ankestyrelsens afgørelse om optagelse i særlige botilbud uden samtykke efter §§ 129 og 129 a i lov om social service.</p> <p>2) Ankestyrelsens afgørelse i sager om børn og unge-udvalgets beslutninger, der er omfattet af § 169 i lov om social service.</p> <p>3) Ankestyrelsens afgørelse efter § 65, stk. 3, i lov om social service.</p> <p>4) Ankestyrelsens afgørelse i sager, hvor Ungdomskriminalitetsnævnets afgørelse er påklaget til Ankestyrelsen efter § 55, stk. 2, i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet.</p> <p><i>Stk. 2-3. ---</i></p>	<p>26. I § 73, stk. 1, nr. 2, ændres »§ 169 i lov om social service« til: »§ 147 i barnets lov«.</p> <p>27. I § 73, stk. 1, nr. 3, ændres »§ 65, stk. 3, i lov om social service« til: »§ 151, stk. 3, i barnets lov«.</p>
<p>§ 82. --- <i>Stk. 2. ---</i> <i>Stk. 3.</i> Kommunalbestyrelserne og regionsrådene har pligt til inden for en af ministeren fastsat frist at tilvejebringe og indsende statistiske oplysninger m.v., som social- og ældreministeren anmoder om, med hensyn til hjælpen efter §§ 79, 79 a, 83-84, 86, 88, 90-94 a, 119-122, 151-151 c, § 161, stk. 2 og 3, og §§ 192 og 192 a i lov om social service.</p>	

<p><i>Stk. 4. ---</i></p> <p>§ 83. ---</p> <p><i>Stk. 2.</i> Kommunalbestyrelserne har pligt til inden for en af sundheds- og ældreministeren fastsat frist at give Social- og Ældreministeriet oplysninger om beslutninger og forventninger vedrørende udviklingen i hjælpen efter §§ 79, 79 a, 83-84, 86, 88, 90-94 a, 119-122, 151-151 c, § 161, stk. 2 og 3, og §§ 192 og 192 a i lov om social service, herunder om de mål, som de har sat for udviklingen.</p> <p><i>Stk. 3-4. ---</i></p> <p>§ 84. ---</p> <p><i>Stk. 2.</i> Social- og ældreministeren kan fastsætte regler om omfanget af oplysninger for hjælpen efter §§ 79, 79 a, 83-84, 86, 88, 90-94 a, 119-122, 151-151 c, § 161, stk. 2 og 3, og §§ 192 og 192 a i lov om social service, jf. § 82, stk. 3, og § 83, stk. 2 og 4, og om, hvordan oplysningerne skal ajourføres og indsendes, herunder om leveranceform, leveranceformat og leverancefrist, og hvem der er datamodtager.</p> <p>§ 84 a. Social- og ældreministeren offentliggør hvert år inden den 1. juli på et kommuneopdelt danmarkskort det forudgående års statistik over omgørelsesprocenten i Ankestyrelsens afgørelser i klagesager efter lov om social service.</p>	<p>28. I § 82, stk. 3, § 83, stk. 2, og § 84, stk. 2, indsættes efter »lov om social service«: »og § 90, nr. 1-3 og 11, i barnets lov«.</p>
<p style="text-align: center;"><i>Børnerådet</i></p> <p>§ 88. Social- og ældreministeren nedsetter et børneråd, som skal virke som fortalere for børn. Rådet er uafhængigt og tværfagligt sammensat. Som led i sin fortalervirksomhed skal rådet informere og rådgive regering og Folketing om børns forhold i samfundet samt arbejde på at sikre børns rettigheder. Rådet har endvidere til opgave at vurdere og informere om børns vilkår i Danmark. Rådet skal inddrage børns synspunkter i sit arbejde og kan som led i sin fortalervirksomhed anmode institutioner, hvor børn opholder sig, om at måtte aflægge dem besøg.</p>	<p>29. Overskriften før § 88 og § 88 ophæves.</p>

<p><i>Stk. 2.</i> Staten betaler udgifterne ved rådets virksomhed. Social- og ældreministeren fastsætter regler om rådets sammensætning og opgaver.</p>	
	<p style="text-align: center;">§ 3</p> <p>I lov om socialtilsyn, jf. lovbekendtgørelse nr. 171 af 28. januar 2022, foretages følgende ændringer:</p>
<p>§ 1. Formålet med denne lov er at bidrage til at sikre, at borgerne ydes en indsats, der er i overensstemmelse med formålet med offentlige og private tilbud efter lov om social service og kapitel 40 i sundhedsloven. Formålet skal opnås gennem en systematisk, ensartet, uvildig og fagligt kompetent varetagelse af opgaven med at godkende og føre driftsorienteret tilsyn med tilbuddene.</p>	<p>1. I § 1, 1. pkt., indsættes efter »lov om social service«: », barnets lov«.</p>
<p>§ 3. Socialtilsynet kan tilbyde</p> <p>1) konsulentbistand og undervisning relateret til socialtilsynets tilsynsfaglige, socialfaglige eller sundhedsfaglige viden til en kommune, en region eller et tilbud og</p> <p>2) udførelse af opgaver efter delegation fra det ansvarlige regionsråd, jf. § 5, stk. 8, i lov om social service, eller fra den ansvarlige kommunalbestyrelse, jf. § 148 a, stk. 4, i lov om social service.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Socialtilsynet skal efter anmodning fra den anbringende kommune oplyse, hvilke plejefamilier eller kommunale plejefamilier der i henhold til socialtilsynets oplysninger er egnede til at imødekomme de behov, den anbringende kommune konkret vurderer at et barn eller en ung har.</p> <p><i>Stk. 3.</i> ---</p>	<p>2. I § 3, stk. 1, nr. 2, indsættes efter »§ 5, stk. 8, i lov om social service«: »og § 158, stk. 1, i barnets lov«, og efter »§ 148 a, stk. 4, i lov om social service« indsættes »og § 157, stk. 1, i barnets lov«.</p> <p>3. I § 3, stk. 2, udgår »eller kommunale plejefamilier«.</p>
<p>§ 4. Socialtilsynet godkender og fører driftsorienteret tilsyn med følgende tilbud:</p> <p>1) Almene plejefamilier, forstærkede plejefamilier og specialiserede plejefamilier efter § 66, stk. 1, nr. 1-3, i lov om social service.</p>	<p>4. I § 4, stk. 1, nr. 1, § 5, stk. 11, 1. pkt., § 5 a, stk. 1, og § 12 a, stk. 3, 1. pkt., ændres »§ 66, stk. 1, nr. 1-3, i lov om social service« til: »§ 43, stk. 1, nr. 1-3, i barnets lov«.</p>

<p>2) Døgntilbud efter § 66, stk. 1, nr. 6-8, jf. dog § 66 f, og §§ 107-110 i lov om social service samt stofmisbrugsbehandlingstilbud efter §§ 101 og 101 a i lov om social service.</p> <p>3) Tilbud i form af hjælp og støtte efter §§ 83-87, 97, 98 og 102 i lov om social service, når</p> <p>a) tilbuddet leveres til beboere i boligformer efter andre bestemmelser end nævnt i nr. 2, dog ikke friplejeboliger,</p> <p>b) hjælpen udgår fra servicearealer knyttet til boligerne og ydes af et fast ansat personale,</p> <p>c) tilbuddet til beboerne i væsentligt omfang omfatter støtte efter § 85 i lov om social service og</p> <p>d) tilbuddets målgruppe er personer, der har ophold i boligen på grund af nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller særlige sociale problemer.</p> <p>4) Alkoholbehandlingssteder efter sundhedslovens § 141.</p> <p><i>Stk. 2. ---</i></p>	<p>5. I § 4, stk. 1, nr. 2, ændres »§ 66, stk. 1, nr. 6-8, jf. dog § 66 f,« til: »§ 43, stk. 1, nr. 6 og 7, jf. dog § 66 i barnets lov«.</p>
<p><i>Stk. 3.</i> Godkendelse af og tilsyn med tilbud, jf. stk. 1, omfatter den samlede indsats efter lov om social service, som leveres i tilbuddet.</p>	<p>6. I § 4, stk. 3, § 7, stk. 3, nr. 3, og § 10, stk. 1 og 4, indsættes efter »lov om social service«: » og barnets lov«.</p>
<p>§ 5. ---</p> <p><i>Stk. 2-3.</i> ---</p> <p><i>Stk. 4.</i> Godkendelse efter stk. 1 er en betingelse for, at tilbud, som er nævnt i § 4, stk. 1, nr. 1-3, kan indgå i den kommunale forsyning, jf. § 4, stk. 3, i lov om social service.</p>	<p>7. I § 5, stk. 4, indsættes efter »lov om social service«: » og § 12, stk. 2, i barnets lov«.</p>
<p><i>Stk. 5.</i> ---</p> <p><i>Stk. 6.</i> Socialtilsynet kan, når særlige grunde taler for det, træffe afgørelse om, at tilbud og plejefamilier, som er nævnt i § 4, stk. 1, nr. 1-3, og som ikke er godkendt af socialtilsynet, og som kommunalbestyrelsen i akutsituationer har visiteret borgere til i en periode på op til 3 uger, jf. § 4, stk. 4, i lov om social service, kan anvendes i yderligere 3 uger.</p> <p><i>Stk. 7.</i> ---</p>	<p>8. I § 5, stk. 6, indsættes efter »lov om social service«: » og § 12, stk. 3, i barnets lov«.</p>

<p><i>Stk. 8.</i> Godkendelsen bortfalder, hvis tilbuddet ikke har været benyttet til det godkendte formål i en sammenhængende periode på 2 år, dog 3 år for almene plejefamilier, forstærkede plejefamilier og specialiserede plejefamilier, jf. § 66, stk. 1, nr. 1-3, i lov om social service.</p> <p><i>Stk. 9-10.</i> ---</p> <p><i>Stk. 11.</i> Godkendelsen bortfalder, hvis tilbuddet ikke har været benyttet til det godkendte formål i en sammenhængende periode på 2 år, dog 3 år for almene plejefamilier, forstærkede plejefamilier og specialiserede plejefamilier, jf. § 66, stk. 1, nr. 1-3, i lov om social service. Godkendelsen bortfalder endvidere, hvis tilbuddet eller plejefamilien anmoder socialtilsynet herom.</p> <p><i>Stk. 12.</i> ---</p> <p style="text-align: center;"><i>Særligt for godkendelsen af plejefamilier</i></p> <p>§ 5 a. Socialtilsynet skal ved sin godkendelse efter § 5 af almene plejefamilier, forstærkede plejefamilier og specialiserede plejefamilier, jf. § 66, stk. 1, nr. 1-3, i lov om social service, følge et fast koncept for godkendelsen, der er udstedt af Social- og Indenrigsministeriet, og som beskriver centrale elementer i godkendelsesforløbet og indeholder redskaber til afdækning og vurdering af ansøgernes kompetencer.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Socialtilsynet skal som en integreret del af godkendelsesprocessen tilbyde plejefamilien et grundkursus i at være plejefamilie.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Social- og ældreministeren kan fastsætte nærmere regler om socialtilsynets godkendelse af plejefamilier, herunder om elementerne i godkendelseskonceptet.</p>	
	<p>9. Efter § 5 a indsættes før overskriften til § 6:</p> <p>»§ 5 b. En kommunalbestyrelse kan under helt særlige omstændigheder anmode socialtilsynet om at undergive en anmodning om godkendelse som plejefamilie, jf. § 5, stk. 1, og § 5 a, en særlig</p>

	<p>hurtig behandling, jf. stk. 3, hvis følgende betingelser er opfyldt:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Barnet eller den unge er anbragt uden for hjemmet ved en afgørelse truffet efter § 143, stk. 1, i barnets lov i en plejefamilie, jf. § 12, stk. 3, i barnets lov, der ikke er godkendt af socialtilsynet efter §§ 5 og 5 a. 2) Kommunalbestyrelsen forventer, at barnet eller den unge skal være anbragt uden for hjemmet, jf. § 46, stk. 1, eller § 47, stk. 1, i barnets lov, ud over perioden for afgørelsen efter § 143, stk. 1, i barnets lov. 3) Kommunalbestyrelsen har ikke mulighed for at anbringe barnet i en plejefamilie, der allerede er godkendt af socialtilsynet, og har afsøgt mulighederne for anbringelse i en netværksplejefamilie, jf. § 58 i barnets lov. 4) Kommunalbestyrelsen har en forventning om, at plejefamilien opfylder betingelserne for at blive godkendt af socialtilsynet efter § 5, stk. 1, og § 5 a, og at barnet eller den unge vil forblive anbragt hos familien efter godkendelsen. <p><i>Stk. 2.</i> Kommunalbestyrelsen skal i sin anmodning til socialtilsynet, jf. stk. 1, redegøre for opfyldelsen af betingelserne i stk. 1, nr. 1-4, og begrunde, hvordan plejefamilien vurderes at kunne imødekomme barnets eller den unges behov for hjælp og støtte.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Hvis socialtilsynet vurderer, at betingelserne i stk. 1, nr. 1-4, og stk. 2 er opfyldt, skal socialtilsynet træffe afgørelse efter § 5, stk. 1, og § 5 a inden 6 uger regnet fra kommunens afgørelse om at anbringe barnet eller den unge i den konkrete plejefamilie.</p> <p><i>Stk. 4.</i> Socialtilsynet kan afvise kommunalbestyrelsens anmodning, jf. stk. 1, hvis socialtilsynet ikke finder, at betingelserne i stk. 1, nr. 1-4, og</p>
--	---

	<p>stk. 2 er opfyldt. Socialtilsynets vurdering kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.</p> <p><i>Stk. 5.</i> Kommunalbestyrelsens anmodning, jf. stk. 1, skal sendes til det kompetente socialtilsyn, jf. § 2, samtidig med orienteringen af socialtilsynet om anvendelsen af den ikke-godkendte plejefamilie, jf. § 12, stk. 3, i barnets lov.«</p>
<p>§ 6. --- <i>Stk. 2.</i> --- <i>Stk. 3.</i> Er tilbuddet omfattet af § 66, stk. 1, nr. 8, i lov om social service, fører socialtilsynet ikke tilsyn med tilbuddets organisation, ledelse og økonomi, jf. stk. 2, nr. 5 og 7, og §§ 13-18. <i>Stk. 4.</i> ---</p>	<p>10. I § 6, <i>stk. 3</i>, og § 16, <i>stk. 1</i>, ændres »§ 66, stk. 1, nr. 8, i lov om social service« til: »§ 43, stk. 1, nr. 7, i barnets lov«.</p>
<p>§ 7. --- <i>Stk. 2.</i> --- <i>Stk. 3.</i> Socialtilsynet skal ved varetagelsen af tilsynsopgaven indhente relevant information, herunder</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) aflægge anmeldte og uanmeldte tilsynsbesøg i tilbuddet, 2) indhente oplysninger fra tilbuddet, herunder tilbuddets seneste årsrapport, jf. § 12, stk. 5, 3) indhente oplysninger om tilbud, som er nævnt i § 4, stk. 1, nr. 1-3, fra de kommuner, som har ansvar for de enkelte borgeres ophold i tilbuddet i henhold til lov om social service, jf. §§ 9-9 b i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, 4) indhente oplysninger om tilbud, som er nævnt i § 4, stk. 1, nr. 4, fra de kommuner, hvis borgere modtager behandling for alkoholmisbrug på behandlingsstedet i henhold til sundhedslovens § 141, stk. 1, 5) indhente oplysninger fra ungekriminalforsorgen om delvis lukkede døgninstitutioner, delvis lukkede afdelinger på døgninstitutioner, sikrede døgninstitutioner og særligt sikrede afdelinger efter § 66, stk. 1, nr. 6, i lov om social service og 6) indhente oplysninger fra ansatte og borgere i tilbuddet samt fra andre relevante personer. <p><i>Stk. 4-6.</i> ---</p>	<p>11. I § 7, <i>stk. 3, nr. 5</i>, ændres »§ 66, stk. 1, nr. 7, i lov om social service« til: »§ 43, stk. 1, nr. 6, i barnets lov«.</p>

<p>§ 9. Socialtilsynet skal udarbejde en årsrapport om tilbuddenes kvalitet. Rapportens konklusioner skal indgå i drøftelserne om den rammeaftale på det sociale område og det almene ældreboligområde, som hvert andet år indgås mellem kommunalbestyrelserne i regionen og regionsrådet, jf. § 6 i lov om social service. <i>Stk. 2.</i> ---</p> <p>§ 10. Hvis socialtilsynet bliver opmærksomt på bekymrende forhold i et tilbud, som er nævnt i § 4, stk. 1, nr. 1-3, skal socialtilsynet underrette de kommuner, som har ansvar for de enkelte borgeres ophold i tilbuddet i henhold til lov om social service, jf. §§ 9-9 b i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, når disse borgere kan blive berørt. <i>Stk. 2-3.</i> --- <i>Stk. 4.</i> Socialtilsynet kan orientere den kommune, som har ansvar i henhold til lov om social service for den enkelte borgers ophold i tilbuddet, jf. §§ 9-9 b i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, hvis socialtilsynet bliver opmærksomt på bekymrende forhold vedrørende kommunens opgaver i forhold til den enkelte borger.</p> <p>§ 12 a. --- <i>Stk. 2.</i> --- <i>Stk. 3.</i> Socialtilsynet skal som led i sin godkendelse af en plejefamilie efter § 4, stk. 1, nr. 1, jf. § 66, stk. 1, nr. 1-3, i lov om social service, indhente straffeattest for personer, der søger om godkendelse som plejefamilie. Dette er en betingelse for, at plejefamilien kan godkendes.</p>	<p>12. I § 9, stk. 1, 2. pkt., indsættes efter »lov om social service«: » og § 173 i barnets lov«.</p>
<p>§ 16. Tilbud som nævnt i § 4, stk. 1, nr. 2-4, med undtagelse af tilbud efter § 66, stk. 1, nr. 8, i lov om social service, der søger om godkendelse, eller som er godkendt af socialtilsynet, skal som grundlag for godkendelsen og det driftsorienterede tilsyn efter denne lov udarbejde et årsbudget for varetagelsen af opgaverne efter lov om social service, der skal godkendes af socialtilsynet, jf. § 11 b. <i>Stk. 2-4.</i> ---</p>	<p>13. I § 16, stk. 1, indsættes efter »opgaverne efter lov om social service«: » og barnets lov«</p>

	§ 4
	I adoptionsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 775 af 7. august 2019 som ændret ved § 4 i lov nr. 227 af 15. februar 2022, foretages følgende ændringer:
<p>§ 9. --- <i>Stk. 2.</i> --- <i>Stk. 3.</i> Adoption kan meddeles efter stk. 2, hvis betingelserne for anbringelse af barnet uden for hjemmet i § 58, stk. 1, nr. 1 eller 2, i lov om social service er opfyldt og det er sandsynliggjort, at forældrene varigt vil være ude af stand til at varetage omsorgen for barnet, og at adoption af hensyn til kontinuiteten og stabiliteten i barnets opvækst vil være bedst for barnet.</p>	<p>1. I § 9, <i>stk. 3.</i>, ændres »§ 58, stk. 1, nr. 1 eller 2, i lov om social service« til: »§ 47, stk. 1, nr. 1 eller 2, i barnets lov«.</p> <p>2. I § 9, <i>stk. 3.</i>, indsættes som <i>2. pkt.</i>: »Afgørelse efter 1. pkt. kan træffes inden barnets fødsel.«</p>
<p><i>Stk. 4.</i> Når barnet er anbragt uden for hjemmet i en plejefamilie, jf. § 66, stk. 1, nr. 1-3, i lov om social service, og betingelserne for anbringelse af barnet uden for hjemmet i § 58, stk. 1, i lov om social service er opfyldt, kan adoption efter stk. 2 meddeles plejeforældrene, hvis barnets tilknytning til plejefamilien har antaget en sådan karakter, at det vil være skadeligt for barnet at bryde denne tilknytning, navnlig under hensyn til kontinuiteten og stabiliteten i barnets opvækst og til barnets relation til sine forældre.</p>	<p>3. I § 9, <i>stk. 4.</i>, ændres », jf. § 66, stk. 1, nr. 1-4, i lov om social service« til: »efter § 43, stk. 1, nr. 1-4, i barnets lov«, og »§ 58, stk. 1, i lov om social service« ændres til: »§ 47, stk. 1, i barnets lov«.</p>
<p>§ 10. Når Ankestyrelsen modtager meddelelse fra kommunalbestyrelsen om, at børn og ungeudvalget efter § 68 e i lov om social service har indstillet, at et barn adopteres uden samtykke fra forældrene, træffer Ankestyrelsen afgørelse om adoption af barnet efter § 9, stk. 2-4, hvis betingelserne er opfyldt. <i>Stk. 2.</i> ---</p>	<p>4. I § 10, <i>stk. 1.</i>, ændres »børn og ungeudvalget efter § 68 e i lov om social service« til: »børne- og ungeudvalget efter § 72 i barnets lov«.</p>
<p>§ 15 a. --- <i>Stk. 2.</i> --- <i>Stk. 3.</i> Kommunalbestyrelsen skal under en sag om adoption uden samtykke efter § 9, stk. 2-4, beskikke en advokat for</p>	

<p>barnet, inden sagen forelægges for børn og unge-udvalget. Kommunalbestyrelsen skal samtidig tilbyde forældrene, indehaveren af forældremyndigheden, hvis denne er en anden end forældrene, og barnets eventuelle plejeforældre at få beskikket en advokat.</p> <p><i>Stk. 4. ---</i></p>	<p>5. I § 15 a, stk. 3, 1. pkt., ændres »børn og unge-udvalget« til: »børne- og unge-udvalget«.</p>
<p>§ 25. Social- og indenrigsministeren kan fastsætte regler om behandling af sager efter denne lov, herunder</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) om godkendelse som adoptant, 2) om adoptionssagers behandling, herunder om indholdet af ansøgninger om adoption m.v., 3) om afgivelse af samtykke til adoption, jf. §§ 6 og 8, 4) om Ankestyrelsens behandling af sager om adoption uden samtykke, jf. § 9, og 5) om behandlingen af sager om godkendelse af, at et adoptionsforløb fortsætter. 	<p>6. I § 25, nr. 4, udgår »og«, og i § 25, nr. 5, ændres »fortsætter.« til: »fortsætter, og«.</p> <p>7. I § 25 indsættes som nr. 6:</p> <p>»6) om en proces med henblik på at etablere kontakt mellem et adopteret barn og de oprindelige slægtninge, jf. § 25 f.«</p>
	<p>8. Efter § 25 e indsættes:</p> <p>»§ 25 f. Et barn, der er adopteret gennem national adoption, og som er fyldt 12 år, kan tage initiativ til, at der iværksættes en proces med henblik på at etablere kontakt mellem barnet og de oprindelige slægtninge. Anmodning herom sendes til Familieretshuset.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Familieretshuset kan afslutte en proces efter stk. 1, hvis det vil være bedst for barnet, at der ikke etableres kontakt mellem barnet og de oprindelige slægtninge. Familieretshusets beslutning herom kan ikke påklages til højere administrativ myndighed.«</p>
<p>§ 32 a. Når Ankestyrelsen har truffet afgørelse efter § 10 om, at et barn skal adopteres efter § 9, stk. 1-3, placeres barnet hos den ansøger med godkendelse som adoptant, der er udvalgt af Adoptionsnævnet til at adoptere barnet. Den midlertidige placering ophører, når</p>	<p>9. I § 32 a, stk. 1, 1. pkt., udgår »med godkendelse som adoptant«.</p>

<p>Ankestyrelsen meddeler bevilling til adoption efter § 1, 2. pkt., eller retten afsiger dom om, at Ankestyrelsens afgørelse om adoption ophæves, og ankefristen herfor er udløbet.</p>	
	<p style="text-align: center;">§ 5</p> <p>I lov om voksenansvar, jf. lovbekendtgørelse nr. 764 af 1. august 2019 som ændret ved § 10 i lov nr. 821 af 9. juni 2020, foretages følgende ændringer:</p>
<p>§ 2. Loven finder med de begrænsninger, der følger af de enkelte bestemmelser, anvendelse over for børn og unge, der er anbragt på et anbringelsessted, der drives af en kommune, en region eller en privat leverandør, jf. § 66, stk. 1, i lov om social service.</p>	<p>1. I § 2, stk. 1, § 3, stk. 1, 1. pkt., og § 7, stk. 1, ændres »§ 66, stk. 1, i lov om social service« til: »§ 43, stk. 1, i barnets lov«.</p>
<p><i>Stk. 2.</i> Loven finder dog ikke anvendelse over for børn og unge, der er anbragt på efterskoler, frie fagskoler og frie grundskoler med en kostafdeling, jf. § 66, stk. 1, nr. 8, i lov om social service.</p> <p><i>Stk. 3.</i> ---</p>	<p>2. I § 2, stk. 2, ændres »§ 66, stk. 1, nr. 8, i lov om social service« til: »§ 43, stk. 1, nr. 7, i barnets lov«.</p>
<p><i>Stk. 4.</i> §§ 6, 8 og 9 finder anvendelse på interne skoler tilknyttet anbringelsessteder efter § 66, stk. 1, nr. 6 og 7, i lov om social service.</p> <p><i>Stk. 5.</i> ---</p>	<p>3. I § 2, stk. 4, § 4, stk. 1, § 5, stk. 1, 1. pkt., § 6, stk. 1, § 8, § 9, stk. 1, § 10, § 11, stk. 1, § 15, stk. 1, 1. pkt., § 16, stk. 1, § 17, stk. 1, § 19, stk. 1, og § 21, stk. 3, ændres »§ 66, stk. 1, nr. 6 og 7, i lov om social service« til: »§ 43, stk. 1, nr. 6, i barnets lov«.</p>
<p>§ 4. Lederen af et anbringelsessted efter § 66, stk. 1, nr. 6 og 7, i lov om social service kan fastsætte en husorden, der angiver de nærmere regler og retningslinjer for ophold på institutionen, jf. dog stk. 2.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Lederen af en delvis lukket døgninstitution, en delvis lukket afdeling på en døgninstitution, en sikret døgninstitution og en særligt sikret afdeling efter § 66, stk. 1, nr. 6, i lov om social service skal fastsætte en skriftlig husorden, der</p>	<p>4. I § 4, stk. 2, § 4, stk. 4, § 4 a, § 9, stk. 3, § 15 a, stk. 1, § 16, stk. 5, 1. pkt., § 16 a, § 16 b, stk. 1 og 2, og § 21 a ændres »§</p>

<p>angiver de nærmere regler og retningslinjer for ophold på institutionen.</p> <p><i>Stk. 3. ---</i></p> <p><i>Stk. 4.</i> På delvis lukkede døgninstitutioner, delvis lukkede afdelinger på døgninstitutioner, sikrede døgninstitutioner og særligt sikrede afdelinger efter § 66, stk. 1, nr. 6,2) i lov om social service kan personalet ved et anbragt barns eller en anbragts overtrædelse af reglerne i en husorden, som er fastsat efter stk. 2, fastsætte passende reaktioner over for barnet eller den unge.</p> <p><i>Stk. 5. ---</i></p> <p>§ 4 a. Kommunalbestyrelsen kan, medmindre særlige forhold taler imod det, træffe afgørelse om nedsættelse eller fratagelse af lømmepenge i en nærmere afgrænset periode, når et barn eller en ung, der er anbragt på en delvis lukket døgninstitution, en delvis lukket afdeling på en døgninstitution, en sikret døgninstitution eller en særligt sikret afdeling efter § 66, stk. 1, nr. 6, i lov om social service, har begået grovere eller gentagne overtrædelser af reglerne i en husorden fastsat efter § 4, stk. 2.</p> <p>§ 5. Personalet på anbringelsessteder efter § 66, stk. 1, nr. 6 og 7, i lov om social service kan anvende en rusmiddeltest, når et barn eller en ung har et misbrug eller der er konkrete grunde til at antage, at barnet eller den unge har indtaget rusmidler. Barnet eller den unge skal forinden have afgivet et generelt samtykke til anvendelse af rusmiddeltest. For børn under 12 år skal forældremyndighedsindehaveren have afgivet et generelt samtykke til, at barnet i konkrete situationer kan samtykke til at aflægge en rusmiddeltest.</p> <p><i>Stk. 2-4. ---</i></p>	<p>66, stk. 1, nr. 6, i lov om social service« til: »§ 43, stk. 1, nr. 6, i barnets lov«.</p>
<p>§ 6. Personalet på anbringelsessteder efter § 66, stk. 1, nr. 6 og 7, i lov om social service og specialiserede plejefamilier, der er godkendt efter § 66, stk. 1, nr. 3, jf. § 66, stk. 2, i lov om social service, kan fysisk guide et barn eller en ung.</p>	<p>5. I § 6, stk. 1, og § 8 ændres »§ 66, stk. 1, nr. 3, jf. § 66, stk. 2, i lov om social service« til: »§ 43, stk. 1, nr. 3, i barnets lov«.</p>

<p><i>Stk. 2.</i> Det er en betingelse for fysisk guidning efter stk. 1, at det vurderes at være nødvendigt af hensyn til anbringelsesstedets ansvar for at varetage den daglige omsorg efter § 3 eller af hensyn til tryghed og trivsel på anbringelsesstedet i tilfælde, hvor barnet eller den unge generer eller udøver chikane over for de øvrige anbragte børn og unge, personalet, den kommunale plejefamilie eller andre, der opholder sig på anbringelsesstedet.</p>	<p>6. I § 6, <i>stk. 2</i>, ændres »den kommunale plejefamilie« til: » den specialiserede plejefamilie«.</p>
<p>§ 7. Magtanvendelse og andre indgreb i selvbestemmelsesretten på anbringelsessteder efter § 66, stk. 1, i lov om social service må kun ske undtagelsesvis og må aldrig erstatte omsorg og socialpædagogisk indsats. <i>Stk. 2-4.</i> ---</p> <p>§ 8. Personalet på anbringelsessteder efter § 66, stk. 1, nr. 6 og 7, i lov om social service og specialiserede plejefamilier, der er godkendt efter § 66, stk. 1, nr. 3, jf. § 66, stk. 2, i lov om social service, kan kortvarigt fastholde eller føre et barn eller en ung væk fra en situation, når det er nødvendigt for at afværge, at barnet eller den unge ødelægger eller beskadiger ting i et ikke ubetydeligt omfang.</p> <p>§ 9. Personalet på anbringelsessteder efter § 66, stk. 1, nr. 6 og 7, i lov om social service kan fastholde eller føre et barn eller en ung til et andet opholdsrum. <i>Stk. 2.</i> --- <i>Stk. 3.</i> Personalet på delvis lukkede døgninstitutioner, delvis lukkede afdelinger på døgninstitutioner, sikrede døgninstitutioner og særligt sikrede afdelinger efter § 66, stk. 1, nr. 6, i lov om social service kan ud over de i stk. 2 nævnte tilfælde anvende fysisk magt efter stk. 1, når barnet eller den unge overtræder regler i en husorden fastsat efter § 4, stk. 2, og magtanvendelsen er nødvendig for at bringe overtrædelsen til ophør.</p>	

<p>§ 10. Personalet på anbringelsessteder efter § 66, stk. 1, nr. 6 og 7, i lov om social service kan som led i omsorgspligten tilbageføre et anbragt barn eller en anbragt ung, der rømmer, når barnet eller den unge udviser en adfærd, der medfører en risiko for skade på barnet eller den unge selv eller på andre.</p>	
<p>§ 11. Børn og unge-udvalget eller Ungdomskriminalitetsnævnet kan træffe afgørelse om, at et barn eller en ung, der er anbragt på et anbringelsessted efter § 66, stk. 1, nr. 6 og 7, i lov om social service, kan tilbageholdes i op til 14 dage i forbindelse med anbringelsen på det pågældende opholdssted eller den pågældende døgninstitution. <i>Stk. 2.</i> Børn og unge-udvalget kan endvidere træffe afgørelse om, at et barn eller en ung kan tilbageholdes i op til 14 dage under anbringelsen. <i>Stk. 3.</i> ---</p>	<p>7. I § 11, stk. 1 og 2, og § 15, stk. 1, 1. pkt., ændres »Børn og unge-udvalget« til: »Børne- og ungeudvalget«.</p>
<p><i>Stk. 4.</i> Afgørelse efter stk. 1 og 2 kan træffes foreløbigt efter reglerne i § 75, stk. 1, i lov om social service, når betingelserne heri er opfyldt. <i>Stk. 5-7.</i> ---</p>	<p>8. I § 11, stk. 4, og § 15, stk. 3, ændres »§ 75, stk. 1, i lov om social service« til: »§ 143, stk. 1 og 2, i barnets lov«.</p>
<p>§ 14. Lederen af en sikret døgninstitution eller særligt sikret afdeling efter § 66, stk. 1, nr. 7, i lov om social service eller dennes stedfortræder kan beslutte at anbringe et barn eller en ung i et særligt afsondret isolationsrum, når der er overhængende fare for, at barnet eller den unge skader sig selv eller andre. <i>Stk. 2-4.</i> ---</p>	<p>9. I § 14, stk. 1, § 16, stk. 2, og § 18, stk. 1, ændres »§ 66, stk. 1, nr. 7, i lov om social service« til: »§ 43, stk. 1, nr. 6, i barnets lov«.</p>
<p>§ 15. Børn og unge-udvalget kan uden retskendelse træffe afgørelse om kontrol med barnets eller den unges brevveksling, telefonsamtaler og anden kommunikation med nærmere angivne personer uden for institutionen under barnets eller den unges ophold på anbringelsessteder efter § 66, stk. 1, nr. 6 og 7, i lov om social service, når det er nødvendigt af hensyn til barnets eller den unges sundhed eller udvikling. Afgørelsen træffes for en bestemt periode. <i>Stk. 2.</i> ---</p>	

<p><i>Stk. 3.</i> En afgørelse efter stk. 1 kan træffes foreløbigt efter reglerne i § 75, stk. 1, i lov om social service, når betingelserne heri er opfyldt.</p> <p><i>Stk. 4.</i> ---</p> <p>§ 15 a. Lederen af en sikret døgninstitution eller en særligt sikret afdeling efter § 66, stk. 1, nr. 6,5) i lov om social service skal fastsætte regler i husordenen efter § 4, stk. 2, der begrænser de anbragte børns og unges adgang til telefonsamtaler og anden elektronisk kommunikation til at kunne finde sted på nærmere afgrænsede områder på institutionen og i bestemte tidsrum.</p> <p><i>Stk. 2-3.</i> ---</p>	
<p>§ 16. Lederen af et anbringelsessted efter § 66, stk. 1, nr. 6 og 7, i lov om social service eller den, der bemyndiges dertil, kan uden retskendelse beslutte, at der skal foretages en undersøgelse af et anbragt barns eller en anbragt ungs person eller opholdsrum, hvis der er bestemte grunde til at antage, at barnet eller den unge er i besiddelse af effekter, og besiddelsen medfører, at ordens- eller sikkerhedsmæssige hensyn ikke kan iagttages, jf. dog stk. 2.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Ud over tilfælde nævnt i stk. 1 kan lederen af en sikret døgninstitution eller en særligt sikret afdeling efter § 66, stk. 1, nr. 7, i lov om social service eller den, der bemyndiges dertil, uden retskendelse beslutte, at der skal foretages undersøgelse af, hvilke effekter et barn eller en ung, der er anbragt i afdelingen eller på døgninstitutionen, har i sin besiddelse på sin person eller i sit opholdsrum, hvis en sådan undersøgelse er nødvendig for at sikre, at ordens- eller sikkerhedsmæssige hensyn iagttages.</p> <p><i>Stk. 3-4.</i> ---</p> <p><i>Stk. 5.</i> Ved undersøgelse af barnets eller den unges person efter stk. 1 eller 2 på sikrede døgninstitutioner og særligt sikrede afdelinger efter § 66, stk. 1, nr. 6,6) i lov om social service kan der foretages kropsvisitation i form af undersøgelse af kroppens overflader samt gennemsøgning af tøjet. Personalet kan til brug for</p>	

undersøgelsen af tøjet kræve, at barnet eller den unge tager sit tøj af.

Stk. 6. Lederen af et anbringelsessted efter § 66, stk. 1, nr. 5 og 6, i lov om social service eller den, der bemyndiges dertil, kan uden retskendelse beslutte at tage effekter, der findes i barnets eller den unges besiddelse, i bevaring, hvis det skønnes påkrævet af ordens- eller sikkerhedsmæssige hensyn.

Stk. 7. ---

§ 16 a. På delvis lukkede døgninstitutioner, delvis lukkede afdelinger på døgninstitutioner, sikrede døgninstitutioner og særligt sikrede afdelinger efter § 66, stk. 1, nr. 6,8) i lov om social service skal indendørs fællesarealer tv-overvåges.

§ 16 b. På delvis lukkede døgninstitutioner, delvis lukkede afdelinger på døgninstitutioner, sikrede døgninstitutioner og særligt sikrede afdelinger efter § 66, stk. 1, nr. 6,9) i lov om social service skal der være døralarm ved indgangen til de anbragte børns og unges værelser.

Stk. 2. Lederen og dennes stedfortræder på delvis lukkede døgninstitutioner, delvis lukkede afdelinger på døgninstitutioner, sikrede døgninstitutioner og særligt sikrede afdelinger efter § 66, stk. 1, nr. 6,10) i lov om social service skal beslutte, at der skal ske anvendelse af døralarm efter stk. 1, når det er nødvendigt for at sikre, at ordensbestemmelser overholdes eller sikkerhedshensyn iagttages.

Stk. 3. ---

§ 17. Kommunalbestyrelsen kan efter ansøgning fra et anbringelsessted efter § 66, stk. 1, nr. 6 og 7, i lov om social service i særlige tilfælde træffe afgørelse om for en afgrænset periode at anvende personlige alarm- eller pejlesystemer over for anbragte børn og unge, der har betydelig og varigt nedsat psykisk funktions-evne, når

1) der er risiko for, at barnet eller den unge ved at forlade anbringelsesstedet skader sig selv eller andre,

10. I § 16, stk. 6, ændres »§ 66, stk. 1, nr. 5 og 6, i lov om social service« til: »§ 43, stk. 1, nr. 6, i barnets lov«.

<p>2) det personlige alarm- eller pejlesystem kan bidrage til at afværge denne risiko og</p> <p>3) forældremyndighedsindehaveren har givet samtykke til anvendelsen af det personlige alarm- eller pejlesystem.</p> <p><i>Stk. 2. ---</i></p> <p>§ 18. For unge, der efter § 765 i retsplejeloven er anbragt på sikrede døgninstitutioner efter § 66, stk. 1, nr. 7, i lov om social service, gælder § 771 og § 772, stk. 1 og stk. 2, 1. pkt., i retsplejeloven tilsvarende.</p> <p><i>Stk. 2. ---</i></p> <p>§ 19. Kommunalbestyrelsen kan uden retskendelse træffe afgørelse om, at personalet på anbringelsessteder efter § 66, stk. 1, nr. 6 og 7, i lov om social service kan foretage indgreb efter stk. 2 og 3 over for unge over og under 18 år, hvis de pågældende er anbragt på et anbringelsessted i henhold til en strafferetlig dom eller kendelse.</p> <p><i>Stk. 2-5. ---</i></p> <p>§ 21. ---</p> <p><i>Stk. 2. ---</i></p> <p><i>Stk. 3.</i> Ved magtanvendelse eller andre indgreb i selvbestemmelsesretten efter stk. 1, der har fundet sted på en intern skole på et opholdssted eller en døgninstitution efter § 66, stk. 1, nr. 6 og 7, i lov om social service, skal anbringelsesstedet endvidere foretage indberetning til kommunalbestyrelsen i anbringelsesstedets beliggenhedskommune.</p> <p><i>Stk. 4-5. ---</i></p> <p>§ 21 a. Lederen af en delvis lukket døgninstitution, en delvis lukket afdeling på en døgninstitution, en sikret døgninstitution eller en særligt sikret afdeling efter § 66, stk. 1, nr. 6,11) i lov om social service eller dennes stedfortræder har pligt til at politianmelde personfarlig kriminalitet, der har fundet sted på institutionen.</p>	
<p>§ 23. ---</p>	

<p><i>Stk. 2.</i> Klager over afgørelser truffet af børn og unge-udvalget eller kommunalbestyrelsen i medfør af denne lov kan indbringes for Ankestyrelsen.</p> <p><i>Stk. 3-5.</i> ---</p>	<p>11. I § 23, stk. 2, og § 24 ændres »børn og unge-udvalget« til: »børne- og unge-udvalget«.</p>
<p><i>Stk. 6.</i> Ved behandlingen i Ankestyrelsen finder §§ 72 og 73 og § 74, stk. 2 og 3, i lov om social service anvendelse.</p> <p><i>Stk. 7-8.</i> ---</p>	<p>12. I § 23, stk. 6, ændres »§§ 72 og 73 og § 74, stk. 2 og 3, i lov om social service« til: »§§ 140 og 141 og § 142, stk. 2 og 3, i barnets lov«.</p>
<p>§ 24. Ankestyrelsens afgørelse i sager om klager over afgørelser truffet af børn og unge-udvalget og om klager over afgørelser efter § 11, stk. 5, truffet af kommunalbestyrelsen efter § 23, stk. 2, kan ved henvendelse til Ankestyrelsen, inden 4 uger efter klageren har fået meddelelse om afgørelsen, kræves forelagt for retten, jf. § 169, stk. 2, og §§ 170-172 i lov om social service.</p>	<p>13. I § 24 ændres »§ 169, stk. 2, og §§ 170-172 i lov om social service« til: ». § 147, stk. 2, og §§ 148-150 i barnets lov finder anvendelse«.</p>
	<p style="text-align: center;">§ 6</p> <p>I forældreansvarsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1768 af 30. november 2020, foretages følgende ændringer:</p>
<p>§ 24. Bestemmelserne om samvær og anden kontakt i denne lov finder ikke anvendelse, hvis barnet er anbragt uden for hjemmet efter kapitel 11 i lov om social service. Tilsvarende gælder, hvis barnet eller den unge opholder sig på en institution eller er indlagt på sygehus under gennemførelse af en børnefaglig undersøgelse efter kapitel 11 i lov om social service.</p>	<p>1. I § 24, 1. pkt., ændres »kapitel 11 i lov om social service« til: »kapitel 5 i barnets lov«, og i 2. pkt. ændres »børnefaglig undersøgelse efter kapitel 11 i lov om social service« til: »børneudredning efter §§ 18-27 i barnets lov«.</p>
	<p>2. Efter § 29 a indsættes før overskriften før § 30:</p> <p>»§ 29 b. Opholder et barn sig i en boform efter §§ 109 eller 110 i lov om social service med den ene forælder, og godtgøres det, at opholdet skyldes vold eller trusler om vold fra den anden forælder, træffes der af hensyn til barnets bedste efter anmodning fra den forælder, som barnet opholder sig hos, en midlertidig afgørelse om, at barnet ikke har samvær</p>

	<p>eller anden kontakt med den anden forælder. Dette gælder dog ikke, hvis det anses for bedst for barnet at have kontakt med den anden forælder.«</p>
	<p style="text-align: center;">§ 7</p> <p>I lov om Familieretshuset, jf. lovbe- kendtgørelse nr. 766 af 7. august 2019 som ændret ved § 1 i lov nr. 962 af 26. juni 2020, § 1 i lov nr. 969 af 26. juni 2020, § 3 i lov nr. 227 af 15. februar 2022 og § 9 i lov nr. 344 af 22. marts 2022 foretages følgende ændringer:</p>
<p>§ 9. Til brug for visitationen af en sag efter § 4 kan Familieretshuset, hvis det er nødvendigt for afklaringen af, om sagen er kompleks, indhente oplysninger fra kommunalbestyrelsen om, hvorvidt kommunalbestyrelsen har iværksat støtte til barnet efter kapitel 11 i lov om social service, og hvilken type støtte der i givet fald er tale om. Familieretshuset kan endvidere indhente oplysninger om, hvorvidt kommunalbestyrelsen har gennemført eller iværksat gennemførelse af en børnefaglig undersøgelse efter § 50 i lov om social service.</p>	<p>1. I § 9, 1. pkt., ændres »kapitel 11 i lov om social service« til: »kapitel 4-6 i barnets lov«.</p> <p>2. I § 9, 2. pkt., ændres » børnefaglig undersøgelse efter § 50 i lov om social service« til: »børneudredning efter §§ 18-27 i barnets lov«.</p>
<p>§ 16. Til brug for Familieretshusets behandling af en sag omfattet af denne lov varetager Børneenheden bl.a. følgende opgaver:</p> <p>1) Afholdelse af samtale med et barn efter følgende bestemmelser:</p> <p>a) § 5, jf. § 34, i forældreansvarsloven.</p> <p>b) § 6, stk. 2, og § 18, stk. 3, i adoptionsloven, når barnet er under 18 år.</p> <p>c) § 22 i navneloven.</p> <p>d) § 4, stk. 2, i værgemålsloven.</p> <p>2) Iværksættelse af børnesagkyndige undersøgelser efter § 33 i forældreansvarsloven.</p> <p>3) Afdækning af barnets perspektiv efter § 34 i forældreansvarsloven og § 6, stk. 3, og § 18, stk. 4, i adoptionsloven.</p> <p>Stk. 2. ---</p>	<p>3. I § 16, stk. 1, indsættes som nr. 4: »4) Afholdelse af samtaler og rådgivning, når et barn udnytter sin initiativret efter § 25 f i adoptionsloven.«</p>

<p>§ 24. Den kommunalbestyrelse, der er forpligtet til at yde hjælp til et barn efter kapitel 11 i lov om social service, jf. § 9 a i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, kan anmode Familieretshuset om at indlede en sag efter forældreansvarsloven, hvis det må antages, at en afgørelse om forældremyndighed, barnets bopæl eller samvær kan forhindre en umiddelbart forestående anbringelse af barnet uden for hjemmet uden samtykke efter § 58 i lov om social service ved at fjerne risikoen for, at barnets sundhed eller udvikling lider alvorlig skade.</p> <p><i>Stk. 2-3. ---</i></p> <p><i>Stk. 4.</i> Familieretshuset holder kommunalbestyrelsen orienteret om behandlingen af sagen, herunder hvis Familieretshuset afslutter sagen, uden at der træffes en afgørelse. Har den kommunalbestyrelse, der har rettet henvendelse efter stk. 1, på tidspunktet for sagens afslutning ikke forpligtelsen til at yde hjælp til barnet efter kapitel 11 i lov om social service, gives orienteringen i stedet til den kommunalbestyrelse, der har denne forpligtelse.</p>	<p>4. I § 24, stk. 1, ændres »kapitel 11 i lov om social service« til: »barnets lov« og »§ 58 i lov om social service« til: »§ 47 i barnets lov«.</p> <p>5. I § 24, stk. 4, 2. pkt., og § 29 ændres »kapitel 11 i lov om social service« til: »barnets lov«.</p>
<p>§ 29. Familieretshuset skal, når behandlingen af en § 7-sag indledes, rette henvendelse til den kommune, der er forpligtet til at yde hjælp til barnet efter kapitel 11 i lov om social service, med henblik på at afdække behovet for at finde helhedsorienterede løsninger for familien med hensyn til forældremyndighed, barnets bopæl og samvær.</p>	
	<p style="text-align: center;">§ 8</p> <p>I lov om Udbetaling Danmark, jf. lovbetændtgørelse nr. 240 af 12. februar 2021 som ændret ved § 11 i lov nr. 452 af 20. april 2022, foretages følgende ændring:</p>
<p>§ 12 a. Udbetaling Danmark kan indhente, samkøre og sammenstille oplysninger efter § 12, stk. 1 og 2, til brug for kommunens administration af kontante ydelser og økonomiske tilskud efter lov om aktiv socialpolitik, lov om en aktiv</p>	

<p>beskæftigelsesindsats, lov om sygedagpenge, lov om dag-, fritids- og klubtilbud m.v. til børn og unge, lov om folkeskole, lov om social pension, lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v., repatrieringsloven og lov om social service. Derudover kan Udbetaling Danmark indhente og samkøre oplysninger efter § 50, stk. 5, i integrationsloven til brug for kommunens administration af integrationsloven.</p> <p><i>Stk. 2-6. ---</i></p>	<p>1. I § 12 a, stk. 1, 1. pkt., indsættes efter »repatrieringsloven«: », barnets lov«.</p>
	<p style="text-align: center;">§ 9</p> <p>I lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag, jf. lovbekendtgørelse nr. 63 af 21. januar 2019 som ændret ved § 3 i lov nr. 546 af 3. maj 2022, foretages følgende ændringer:</p>
<p>§ 5. Børnetilskud kan endvidere kun udbetales, hvis følgende betingelser er opfyldt:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Barnet eller en af forældrene, der har forældremyndigheden over barnet, har dansk indfødsret eller med hensyn til børnetilskud efter §§ 2-3 har haft fast bopæl her i landet i det seneste år og med hensyn til børnetilskud efter § 4 har haft fast bopæl her i landet i de seneste 3 år. En ret, der er erhvervet ved fast bopæl, bevares uanset senere fravær, når pågældende på ny får fast bopæl her. Betingelsen om dansk indfødsret gælder dog ikke for udlændinge, som har fået opholdstilladelse i Danmark efter § 7 eller § 8 i udlændingeloven. 2) Barnet faktisk opholder sig her i landet, jf. dog stk. 2 og 3. 3) Barnet ikke har indgået ægteskab. 4) Barnet ikke er anbragt uden for hjemmet efter lov om social service, ikke sammen med en indehaver af forældremyndigheden er optaget i en døgnforanstaltning efter lov om social service eller i øvrigt forsørges af offentlige midler. 5) Den, der skal have børnetilskuddet udbetalt, har fast bopæl her i landet. Dette gælder dog ikke udbetaling af det særlige børnetilskud til en person, der har ret til at modtage pension efter lov om social pension i udlandet. 	<p>1. I § 5, stk. 1, nr. 4, ændres »lov om social service« to steder til: »barnets lov«.</p>

<p><i>Stk. 2-4. ---</i></p>	
<p>§ 8. --- <i>Stk. 2-4. ---</i> <i>Stk. 5.</i> Er barnet i privat familiepleje, jf. § 78 i lov om social service, kan børnetilskud efter Udbetaling Danmarks bestemmelse udbetales til den, der har taget barnet i pleje. Er barnet i pleje hos et ægtepar, udbetales børnetilskud i givet fald til plejemoderen. <i>Stk. 6-7. ---</i></p>	<p>2. I § 8, stk. 5, 1. pkt., ændres »§ 78 i lov om social service« til: »§ 42 i barnets lov«.</p>
	<p style="text-align: center;">§ 10</p> <p>I lov om delpension, jf. lovbekendtgørelse nr. 1120 af 17. september 2015 som ændret ved § 30 i lov nr. 1555 af 19. december 2017, § 6 i lov nr. 1559 af 27. december 2019 og § 5 i lov nr. 2202 af 29. december 2020, foretages følgende ændringer:</p>
<p>§ 1. --- <i>Stk. 2-6. ---</i> <i>Stk. 7.</i> Beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler om optagelse og genindtræden i delpensionsordningen samt om beregning m.v. af delpension for personer, som modtager plejevederlag efter kapitel 23 i lov om social service.</p>	<p>1. I § 1, stk. 7, indsættes efter »lov om social service«: »eller § 90, nr. 11, i barnets lov«.</p>
	<p style="text-align: center;">§ 11</p> <p>I lov om sygedagpenge, jf. lovbekendtgørelse nr. 1712 af 20. august 2021 som ændret ved lov nr. 2590 af 28. december 2021 og § 9 i lov nr. 452 af 20. april 2022, foretages følgende ændring:</p>
<p>§ 32. --- <i>Stk. 2. ---</i> <i>Stk. 3.</i> Ved vurderingen af, om beskæftigelseskravet efter stk. 1 er opfyldt, ses der bort fra perioder på indtil 2 år, hvor der er ydet godtgørelse for tabt arbejdsfortjeneste efter § 42 og plejevederlag efter § 120 i lov om social service, eller hvor lønmodtageren har været omfattet af en arbejdskonflikt. <i>Stk. 4-5. ---</i></p>	<p>1. I § 32, stk. 3, og § 42, stk. 2, 1. pkt., ændres »§ 42 og« til: »§ 87 i barnets lov,« og efter »lov om social service« indsættes »eller § 90, nr. 11, i barnets lov«.</p>

<p>§ 42. --- <i>Stk. 2.</i> Ved vurdering af, om beskæftigelseskravet efter stk. 1 er opfyldt, ses bort fra perioder på indtil 2 år, hvor der er ydet godtgørelse for tabt arbejdsfortjente efter § 42 og plejevederlag efter § 120 i lov om social service eller dagpenge til forældre med alvorligt syge børn efter barselsloven. Ved vurderingen kan endvidere helt eller delvis ses bort fra perioden fra og med den 1. marts 2020 til og med den 31. august 2020. For en selvstændig erhvervsdrivende, der i løbet af perioden fra og med den 1. juli 2021 til og med den 30. september 2021 har modtaget arbejdsløshedsdagpenge efter § 57, stk. 8, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., kan der også ved vurderingen helt eller delvis ses bort fra perioden fra og med den 1. maj 2021 til og med den 30. september 2021. <i>Stk. 3. ---</i></p>	
	<p style="text-align: center;">§ 12</p> <p>I lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 528 af 25. april 2022, foretages følgende ændring:</p>
<p>§ 37 a. Udbetalingen af pension ophører med virkning fra den 1. i måneden efter, at der er truffet afgørelse om, at modtageren har ret til plejevederlag efter § 120, stk. 2, i lov om social service, når modtageren kan få udbetalt plejevederlag fra tidspunktet for ophøret af pensionsudbetalingen. <i>Stk. 2. ---</i></p>	<p>1. I § 37 a, stk. 1, indsættes efter »lov om social service«: »eller § 90, nr. 11, i barnets lov«.</p>
	<p style="text-align: center;">§ 13</p> <p>I lov om aktiv socialpolitik, jf. lovbekendtgørelse nr. 241 af 12. februar 2021, som bl.a. ændret ved § 2 i lov nr. 466 af 20. marts 2021 og § 3 i lov nr. 1160 af 8. juni 2021 og senest ved § 3 i lov nr. 452 af 20. april 2022, foretages følgende ændringer:</p>
<p>§ 13 f. ---</p>	

<p><i>Stk. 2-11. ---</i></p> <p><i>Stk. 12.</i> Opgørelsen af arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder efter stk. 1, nr. 2, og stk. 3, nr. 2, sker for hver ægtefælle for sig. Perioden på 12 kalendermåneder for både en ægtefælle, jf. stk. 1, nr. 2, og stk. 3, nr. 2, og en ugift person, jf. stk. 6, nr. 2, forlænges med</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) perioder, hvor den pågældende ikke har kunnet arbejde på grund af dokumenteret sygdom, 2) perioder, hvor den pågældende har haft ret til fravær ved graviditet, barsel, adoption eller sorgorlov, jf. § 13, stk. 7, 3) perioder, hvor den pågældende har modtaget støtte efter lov om social service til pasning af handicappet barn, handicappet voksen eller døende nærtstående eller efter barselsloven til pasning af alvorligt sygt barn, 4) perioder, hvor den pågældende har aftjent værnepligt, 5) perioder, hvor den pågældendes arbejdsevne har været vurderet så begrænset, at vedkommende ikke har kunnet opnå beskæftigelse på det ordinære arbejdsmarked, jf. stk. 9, og 6) perioder, hvor den pågældende har været under ordinær uddannelse eller anden uddannelse eller opkvalificering til uddannelse, hvor der ikke stilles krav om udnyttelse af arbejdsmulighederne, eller hvor den pågældende har modtaget en anden offentlig forsørgelsesydelse, der ikke er betinget af, at vedkommende udnytter sine arbejdsmuligheder. <p><i>Stk. 13-17. ---</i></p>	<p>1. I § 13 f, stk. 12, nr. 3, og § 75, stk. 4, 1. pkt., ændres »lov om social service« til: »barnets lov«, og »handicappet barn,« ændres til: »et barn med handicap eller døende nærtstående, efter lov om social service til pasning af«.</p>
<p>§ 22. ---</p> <p><i>Stk. 2. ---</i></p> <p><i>Stk. 3.</i> For en enlig forsørger, der ikke har erhvervet ret til ekstra børnetilskud som følge af betingelserne i § 5, stk. 1, nr. 1, eller § 5 a i lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag, ydes selvforsørgelses- og hjemrejseydelsen og overgangsydelsen med den sats, som den enlige forsørger ville have haft ret til, hvis betingelserne i lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag var opfyldt. Det samme gælder for en enlig forsørger, der ikke har erhvervet ret til ekstra børnetilskud, som</p>	

følge af at barnet er anbragt uden for hjemmet efter lov om social service, jf. § 5, stk. 1, nr. 4, i lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag.
Stk. 4-8. ---

§ 23. ---

Stk. 2-4. ---

Stk. 5. For en enlig forsørger, der ikke har erhvervet ret til ekstra børnetilskud som følge af betingelserne i § 5, stk. 1, nr. 1, eller § 5 a i lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag, ydes uddannelseshjælpen med den sats, som den enlige forsørger ville have haft ret til, hvis betingelserne i lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag var opfyldt. Det samme gælder for en enlig forsørger, der ikke har erhvervet ret til ekstra børnetilskud, som følge af at barnet er anbragt uden for hjemmet efter lov om social service, jf. § 5, stk. 1, nr. 4, i lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag.

§ 25. ---

Stk. 2-5. ---

Stk. 6. For en enlig forsørger, der ikke har erhvervet ret til ekstra børnetilskud som følge af betingelserne i § 5, stk. 1, nr. 1, eller § 5 a i lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag, ydes kontanthjælpen med den sats, som den enlige forsørger ville have haft ret til, hvis betingelserne i lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag var opfyldt. Det samme gælder for en enlig forsørger, der ikke har erhvervet ret til ekstra børnetilskud, som følge af at barnet er anbragt uden for hjemmet efter lov om social service, jf. § 5, stk. 1, nr. 4, i lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag.
Stk. 7-13. ---

§ 32. Feriegodtgørelse efter ferielovgivningen og udbetalte ferietillæg til personer, der er ophørt med at modtage hjælp efter § 42 i lov om social service bliver trukket fra i hjælpen, når ferien holdes. Der kan kun foretages fradrag svarende

2. I § 22, stk. 3, 2. pkt., § 23, stk. 5, 2. pkt., § 25, stk. 6, 2. pkt., og § 96 ændres »lov om social service« til: »barnets lov«.

3. I § 32, 1. pkt., § 68 a, stk. 4, 1. pkt., § 69 j, stk. 11, 1. pkt., ændres »§ 42 i lov om social service« til: »§ 87 i barnets lov«.

til hjælpen for det antal dage, som feriegodtgørelsen eller ferietillægget er bestemt til at dække. Optjent ferie med feriegodtgørelse skal afholdes før ferie efter § 13, stk. 11.

§ 68 a. ---

Stk. 2-3. ---

Stk. 4. Feriegodtgørelse efter ferielovgivningen og udbetalte ferietillæg til personer, der er ophørt med at modtage hjælp efter § 42 i lov om social service, medfører fradrag i ressourceforløbsydelsen på samme måde som lønindtægt, jf. stk. 2, når ferien holdes. Fradraget sker i ressourceforløbsydelsen for den periode, som feriegodtgørelsen eller ferietillægget er bestemt til at dække. Optjent ferie med feriegodtgørelse skal afholdes før ferie efter § 69, stk. 5. En person kan holde ferie med feriegodtgørelse eller ferietillæg samt ressourceforløbsydelse efter 1. og 2. pkt., selv om personen ikke har modtaget ressourceforløbsydelse i 12 sammenhængende måneder.

Stk. 5. ---

§ 69 j. ---

Stk. 2-10. ---

Stk. 11. Feriegodtgørelse efter ferielovgivningen og udbetalte ferietillæg til personer, der er ophørt med at modtage hjælp efter § 42 i lov om social service, medfører fradrag i ressourceforløbsydelsen på samme måde som lønindtægt, jf. stk. 9, når ferien holdes. Fradraget sker i ressourceforløbsydelsen for den periode, som feriegodtgørelsen eller ferietillægget er bestemt til at dække. Optjent ferie med feriegodtgørelse skal afholdes før ferie efter § 69 k, stk. 5. En person kan holde ferie med feriegodtgørelse eller ferietillæg samt ressourceforløbsydelse efter 1. og 2. pkt., selv om personen ikke har modtaget ressourceforløbsydelse i 12 sammenhængende måneder.

Stk. 12-14. ---

§ 75. ---

Stk. 2-3. ---

Stk. 4. Stk. 1, nr. 7, gælder dog ikke, hvis personen ikke står til rådighed for et fleksjob i en periode, som jobcenteret

<p>vurderer vil vare mere end 1 måned, fordi personen ikke kan deltage i uddannelse eller arbejde på grund af sygdom eller der er risiko for, at helbredet forringes, hvis den hidtidige uddannelse eller det hidtidige arbejde fortsættes, personen har ret til fravær ved graviditet, barsel, adoption og sorgorlov, i det omfang der under fravær efter bestemmelserne i barselslovens § 6, stk. 1 og 2, § 7, § 8, stk. 1-6, § 9, § 13 og § 14, stk. 1 og 2, er ret til dagpenge ved graviditet, barsel, adoption og sorgorlov, personen er nødt til at passe sine børn og der ikke kan anvises anden pasningsmulighed eller personen modtager støtte efter lov om social service til pasning af handicappet barn, handicappet voksen eller døende nærtstående eller efter barselsloven til pasning af alvorligt sygt barn. Når personen igen står til rådighed for et fleksjob, skal den pågældende snarest muligt, dog senest efter 3 uger, registrere cv-oplysninger på Jobnet.</p> <p><i>Stk. 5. ---</i></p> <p>§ 96. Har en person, der modtager hjælp efter kapitel 4 og 6 c, ikke betalt for dag- eller klubtilbud efter dagtilbudsloven eller lov om social service, kan kommunen fradrage den fremtidige månedlige betaling i den fremtidige hjælp efter kapitel 4 og 6 c.</p>	
	<p style="text-align: center;">§ 14</p> <p>I barselsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 235 af 12. februar 2021 som ændret ved § 3 i lov nr. 527 af 27. marts 2021 og § 3 i lov nr. 1438 af 29. juni 2021, foretages følgende ændringer:</p>
<p>§ 27. --- <i>Stk. 2. ---</i> <i>Stk. 3.</i> Ved vurderingen af, om beskæftigelseskravet efter stk. 1 er opfyldt, ses der bort fra perioder på indtil 2 år, hvor der efter lov om social service er ydet godtgørelse for tabt arbejdsfortjeneste ved pasning af et handicappet barn i hjemmet eller efter samme lov er ydet</p>	<p>1. I § 27, stk. 3, 1. pkt., og § 28, stk. 2, 1. pkt., ændres »lov om social service« til:</p>

<p>vederlag ved pasning af døende eller efter denne lovs § 26 er ydet dagpenge til forældre med alvorligt syge børn. Endvidere ses bort fra perioder, hvor der ville være ret til barselsdagpenge efter § 21, men hvor den anden forælder har fået udbetalt barselsdagpengene eller dennes arbejdsgiver har fået udbetalt refusion, og fra perioder, hvor lønmodtageren har været omfattet af en arbejdskonflikt.</p> <p><i>Stk. 4. ---</i></p> <p>§ 28. ---</p> <p><i>Stk. 2.</i> Ved vurderingen af, om beskæftigelseskravet efter stk. 1 er opfyldt, ses der bort fra perioder på indtil 2 år, hvor der efter lov om social service er ydet godtgørelse for tabt arbejdsfortjeneste ved pasning af et handicappet barn i hjemmet eller efter samme lov er ydet vederlag ved pasning af døende eller efter denne lov er ydet barselsdagpenge til forældre under fravær efter § 13 eller efter § 26 er ydet dagpenge til forældre med alvorligt syge børn. Ved vurderingen kan endvidere helt eller delvis ses bort fra perioden fra og med den 1. marts 2020 til og med den 31. august 2020.</p> <p><i>Stk. 3. ---</i></p>	<p>»barnets lov« og »efter samme lov« ændres til: »efter barnets lov eller lov om social service«.</p>
	<p style="text-align: center;">§ 15</p> <p>I lov nr. 223 af 22. marts 2006 om lønmodtageres ret til fravær fra arbejde af særlige familiemæssige årsager foretages følgende ændringer:</p>
<p>§ 1. En lønmodtager har ret til fravær fra arbejdet, når</p> <p>1) tvingende familiemæssige årsager gør sig gældende i tilfælde af sygdom eller ulykke, der gør lønmodtagerens umiddelbare tilstedeværelse påtrængende nødvendig (force majeure),</p> <p>2) lønmodtageren er ansat af kommunen efter bestemmelserne herom i lov om social service til at passe en nærtstående med betydeligt og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller indgribende kronisk eller langvarig lidelse eller</p>	<p>1. I § 1, nr. 2 og 3, indsættes efter »lov om social service«: »eller barnets lov«.</p>

<p>3) lønmodtageren modtager plejevederlag efter bestemmelserne herom i lov om social service for at passe en nærtstående, der ønsker at dø i eget hjem.</p>	
	<p style="text-align: center;">§ 16</p> <p>I lov om social pension, jf. lovbekendtgørelse nr. 527 af 25. april 2022, foretages følgende ændringer:</p>
<p>§ 26 s. --- <i>Stk. 2.</i> Ved beskæftigelse forstås 1) beskæftigelse som lønmodtager, 2) ansættelse i fleksjob, 3) perioder med sygedagpenge eller resourceforløbsydelse i jobafklaringsforløb, 4) perioder, hvor en forælder modtager tabt arbejdsfortjeneste efter servicelovens §§ 42 og 43, 5) perioder med barseldagspenge, 6) perioder med ledighedsydelse, 7) beskæftigelse med B-indkomst, hvoraf der skal betales arbejdsmarkedsbidrag, og som ikke indgår i opgørelsen af en selvstændig virksomheds overskud eller underskud, eller 8) beskæftigelse som selvstændigt erhvervsdrivende. <i>Stk. 3-10. ---</i></p>	<p>1. I § 26 s, <i>stk. 2, nr. 4</i>, ændres »service-lovens §§ 42 og 43« til: »§§ 87 og 88 i barnets lov«.</p>
	<p style="text-align: center;">§ 17</p> <p>I lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 234 af 10. februar 2022 som ændret ved § 2 i lov nr. 371 af 28. marts 2022 og § 7 i lov nr. 452 af 20. april 2022, foretages følgende ændringer:</p>
<p>§ 48. --- <i>Stk. 2.</i> Kun indtægt i en medlemsperiode kan indgå i opgørelsen efter stk. 1. Er indtægten opnået ved lønarbejde, medregnes kun indtægt, der er udbetalt i et sædvanligt beskæftigelsesforhold, der er i overensstemmelse med gældende overenskomster eller i øvrigt er udført på almindelige løn- og arbejdsvilkår. Er indtægten helt eller delvis opnået ved udbetaling af tabt arbejdsfortjeneste efter § 42 eller plejevederlag efter § 120 i lov</p>	

<p>om social service, medregnes denne indtægt ikke i opgørelsen efter 1. pkt. <i>Stk. 3-7. ---</i></p>	<p>1. I § 48, stk. 2, 3. pkt., og § 53, stk. 6, 2. pkt., ændres »§ 42« til: »§ 87 i barnets lov«.</p>
<p>§ 49. --- <i>Stk. 2. ---</i> <i>Stk. 3.</i> Beregningsperioderne, jf. stk. 2, kan forlænges efter reglerne i § 53, stk. 17, hvis der i perioden på 24 måneder, jf. stk. 2, 1. pkt., eller perioden på 5 år, jf. stk. 2, 2. pkt., forekommer perioder, hvor medlemmet modtager</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) sygedagpenge efter lov om sygedagpenge, 2) dagpenge efter lov om ret til orlov og dagpenge ved barsel, 3) støtte efter lov om social service til pasning af handicappet eller alvorligt sygt barn eller af nærtstående, der ønsker at dø i eget hjem, eller 4) dagpenge udbetalt under den midlertidige arbejdsfordelingsordning, jf. lov om adgang til iværksættelse af midlertidig arbejdsfordeling som led i håndteringen af covid-19, frem til og med den 31. december 2021. <p><i>Stk. 4-7. ---</i></p>	<p>2. I § 49, stk. 3, nr. 3, § 53, stk. 17, nr. 3, § 55, stk. 5, nr. 3, og § 56 a, stk. 5, nr. 3, ændres »lov om social service« til: »barnets lov«, og efter »eller« indsættes »efter lov om social service eller barnets lov til pasning«.</p>
<p>§ 53. --- <i>Stk. 2-5. ---</i> <i>Stk. 6.</i> Er indkomsten opnået ved lønarbejde, medregnes kun indkomst, der er udbetalt i et sædvanligt beskæftigelsesforhold, der er i overensstemmelse med gældende overenskomster eller i øvrigt er udført på almindelige løn- og arbejdsvilkår. Er indkomsten helt eller delvis opnået ved udbetaling af tabt arbejdsfortjeneste efter § 42 eller plejevederlag efter § 120 i lov om social service, medregnes indkomsten ikke efter 1. pkt. <i>Stk. 7-16. ---</i> <i>Stk. 17.</i> Perioderne i stk. 2, jf. dog stk. 5, og stk. 8, jf. dog stk. 10, hvor indkomsthensholdsvis beskæftigelseskravet skal være opfyldt, forlænges med sammenlagt op til 2 år, hvis der forekommer følgende forhold:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Perioder, hvor medlemmet modtager sygedagpenge efter lov om sygedagpenge, der overstiger 160,33 timer, 	

2) perioder, hvor medlemmet modtager dagpenge efter lov om ret til orlov og dagpenge ved barsel,
3) perioder, hvor medlemmet modtager støtte efter lov om social service til pasning af handicappet eller alvorligt sygt barn eller af nærtstående, der ønsker at dø i eget hjem,
4) perioder, hvor medlemmet har modtaget dagpenge i den forlængede dagpengeperiode efter udløbet af perioden i § 55, stk. 1, jf. § 56, eller
5) perioder med dagpenge udbetalt under den midlertidige arbejdsfordelingsordning, jf. lov om adgang til iværksættelse af midlertidig arbejdsfordeling som led i håndteringen af covid-19, frem til og med den 31. december 2021.
Stk. 18. De i stk. 2, jf. dog stk. 5, og stk. 8, jf. dog stk. 10, angivne perioder, inden for hvilke beskæftigelseskravet skal være opfyldt, forlænges ud over 2 år, jf. stk. 17, med den resterende periode, hvor der ydes støtte til pasning af handicappet eller alvorligt sygt barn efter lov om social service.
Stk. 19-25. ---

§ 55. ---

Stk. 2-4. ---

Stk. 5. Perioden på 3 år eller højst 1½ år efter henholdsvis stk. 1 og 2 opgøres i hele måneder, og der medregnes ikke
1) sammenhængende perioder ud over 6 uger, hvor medlemmet modtager sygedagpenge efter lov om sygedagpenge eller dagpenge under de første 14 dages sygdom, jf. § 62, stk. 3,
2) perioder, hvor medlemmet modtager dagpenge efter lov om ret til orlov og dagpenge ved barsel,
3) perioder med støtte efter lov om social service til pasning af handicappet eller alvorligt sygt barn eller af nærtstående, der ønsker at dø i eget hjem, og
4) perioder under en arbejdsfordelingsordning og perioder under den midlertidige arbejdsfordelingsordning, jf. lov om adgang til iværksættelse af midlertidig arbejdsfordeling som led i håndteringen af covid-19, frem til og med den 31. december 2021.
Stk. 6-8. ---

3. I § 53, stk. 18, ændres »lov om social service« til: »barnets lov«.

<p>§ 56 a. --- <i>Stk. 2-4.</i> --- <i>Stk. 5.</i> De angivne perioder i stk. 1 og 2 på 4 måneder forlænges med antallet af måneder, hvor medlemmet har modtaget</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) sygedagpenge efter lov om sygedagpenge, 2) dagpenge efter lov om ret til orlov og dagpenge ved barsel eller 3) støtte efter lov om social service til pasning af handicappet eller alvorligt sygt barn eller af nærtstående, der ønsker at dø i eget hjem. <p><i>Stk. 6-10.</i> ---</p>	
<p>§ 74 a. --- <i>Stk. 2-9.</i> --- <i>Stk. 10.</i> Et medlem har ret til efterløn, selv om medlemmet på tidspunktet for overgang til efterløn ikke opfylder rådighedskravet efter § 62, fordi den pågældende efter lov om social service modtager støtte til pasning af handicappet eller alvorligt sygt barn eller plejevederlag for pasning af nærtstående, der ønsker at dø i eget hjem.</p> <p><i>Stk. 11-12.</i> ---</p>	<p>4. I § 74 a, stk. 10, ændres »lov om social service« til: »barnets lov«, og efter »eller« indsættes »efter lov om social service eller barnets lov«.</p>
	<p style="text-align: center;">§ 18</p> <p>I lov om arbejdsskadesikring, jf. lovbekendtgørelse nr. 376 af 31. marts 2020 som ændret ved § 1 i lov nr. 2200 af 29. december 2020, § 306 i lov nr. 1155 af 8. juni 2021 og § 2 i lov nr. 1163 af 8. juni 2021, foretages følgende ændringer:</p>
<p>§ 3. Beskæftigelsesministeren fastsætter regler om, hvordan loven skal gælde for</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) de personer, der er omfattet af afsnit IV i lov om social service, 2) uddannelsessøgende eller andre personer, der opholder sig på et uddannelsessted eller på en arbejdsplads som led i et uddannelses- eller praktikforløb m.v., og 3) personer, der udsendes til midlertidigt arbejde i udlandet i arbejdsgiverens tjeneste. 	<p>1. I § 3, nr. 1, ændres »afsnit IV i lov om social service« til: »barnets lov«.</p>
	<p style="text-align: center;">§ 19</p>

	I lov om individuel boligstøtte, jf. lovbe- kendtgørelse nr. 229 af 12. februar 2021, foretages følgende ændringer:
<p>§ 7 a. Udbetaling Danmark træffer afgø- relse om, at det pågældende barn ikke medregnes ved beregningen af boligstøt- ten, hvis der træffes en af følgende afgø- relser:</p> <p>1) En afgørelse truffet af Udbetaling Danmark efter § 2, stk. 1, nr. 2, i lov om en børne- og ungeydelse om, at betingel- sen om et barns ophold her i landet ikke er opfyldt.</p> <p>2) En afgørelse truffet af kommunalbe- styrelsen efter § 57 a, stk. 7, i lov om so- cial service om manglende efterlevelse af et forældreplæg vedrørende et barn.</p> <p>3) En afgørelse truffet af kommunalbe- styrelsen om, at ungeydelsen, jf. lov om en børne- og ungeydelse, ikke skal udbe- tales ved manglende efterlevelse af plig- ten til uddannelse, beskæftigelse eller anden aktivitet for et barn, der er mel- lem 15 og 17 år, jf. § 2 a, stk. 3, i lov om kommunal indsats for unge under 25 år. <i>Stk. 2. ---</i></p>	<p>1. I § 7 a, stk. 1, nr. 2, ændres »§ 57 a, stk. 7, i lov om social service« til: »§ 38, stk. 6, i barnets lov«.</p>
	§ 20
	I lov om Arbejdsmarkedets Tillægspen- sion, jf. lovbekendtgørelse nr. 1110 af 10. oktober 2014 som bl.a. ændret ved § 1 i lov nr. 1569 af 15. december 2015 og § 10 i lov nr. 1559 af 27. december 2019 og senest ved lov nr. 1159 af 8. juni 2021, foretages følgende ændringer:
<p>§ 2 a. --- <i>Stk. 2-4. ---</i> <i>Stk. 5.</i> Personer, der modtager ydelser i henhold til 23, 25, 52, 68, 69 j og 74 a i lov om aktiv socialpolitik samt §§ 42 og 43 i lov om social service omfattes af ordningen. <i>Stk. 6. ---</i></p>	<p>1. I § 2 a, stk. 5, ændres »§§ 42, 43 og 66 a i lov om social service« til: »§§ 59, 87 og 88 i barnets lov«.</p>
	§ 21
	I lov om folkeskolen, jf. lovbekendtgø- relse nr. 1887 af 1. oktober 2021 som

	ændret ved lov nr. 2047 af 14. november 2021, foretages følgende ændringer:
<p>§ 20. --- <i>Stk. 2-4.</i> --- <i>Stk. 5.</i> Specialundervisning kan indrettes i dagbehandlingstilbud eller i et efter lov om social service oprettet eller godkendt anbringelsessted, jf. § 22. Specialundervisning af den i stk. 3 nævnte karakter kan endvidere indrettes i kostskoleform. <i>Stk. 6-8.</i> ---</p> <p>§ 22. --- <i>Stk. 2-4.</i> --- <i>Stk. 5.</i> En kommunalbestyrelse kan efter overenskomst med et i kommunen beliggende dagbehandlingstilbud henvise elever til specialundervisning, jf. § 20, stk. 2, i dagbehandlingstilbudet. Tilsvarende kan en kommunalbestyrelse efter overenskomst med et i kommunen beliggende anbringelsessted for børn og unge, der er oprettet eller godkendt efter lov om social service, henvise elever til specialundervisning i anbringelsesstedet. <i>Stk. 6-13.</i> ---</p>	<p>1. I § 20, stk. 5, 1. pkt., og § 22, stk. 5, 2. pkt., ændres »lov om social service oprettet eller« til: »lov om socialtilsyn«.</p>
	§ 22
	I dagtilbudsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1912 af 6. oktober 2021, foretages følgende ændringer:
<p>§ 3. --- <i>Stk. 2.</i> --- <i>Stk. 3.</i> Kommunalbestyrelsen skal sikre, at fritids- og klubtilbud medvirker til udmøntningen af kommunens sammenhængende børnepolitik, jf. § 19, stk. 2, i lov om social service, herunder at tilbuddene medvirker til at</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) skabe indbyrdes sammenhæng mellem tilbuddene efter denne lov og andre relevante love og 2) yde særlig støtte til de børn og unge under 18 år, der har behov herfor. <p><i>Stk. 4.</i> ---</p> <p>§ 3 a. --- <i>Stk. 2.</i> Kommunalbestyrelsen skal fastsætte og offentliggøre kommunens rammer for dagtilbud, herunder eventuelle</p>	<p>1. I § 3, stk. 3, og § 3 a, stk. 2, 2. pkt., ændres »§ 19, stk. 2, i lov om social service« til: »§ 15, stk. 1, i barnets lov«.</p>

<p>prioriterede indsatser på området. Kommunalbestyrelsen skal sikre, at de fastsatte rammer og eventuelle prioriterede indsatser medvirker til, at dagtilbuddene kan opfylde de krav, der følger af afsnit II, og til udmøntningen af kommunens sammenhængende børnepolitik, jf. § 19, stk. 2, i lov om social service. <i>Stk. 3-7. ---</i></p>	
<p>§ 4. --- <i>Stk. 2. ---</i> <i>Stk. 3.</i> Dag-, fritids- og klubtilbud m.v. til børn og unge under 18 år, der på grund af betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne har et særligt behov for støtte, behandling m.v., der ikke kan dækkes gennem ophold i et af tilbuddene efter denne lov, oprettes efter bestemmelserne i lov om social service.</p>	<p>2. I § 4, <i>stk. 3</i>, ændres »lov om social service« til: »barnets lov«.</p>
<p>§ 84. Kommunalbestyrelsen kan beslutte, at forældrene ikke kan få tilskud til privat pasning efter § 80, stk. 1, hvis kommunalbestyrelsen i forbindelse med iværksættelse af hjælpeforanstaltninger efter § 52 i lov om social service anser det for nødvendigt, at et barn er optaget i et dagtilbud. <i>Stk. 2-3. ---</i></p> <p>§ 91. Kommunalbestyrelsen kan beslutte, at forældrene ikke kan få tilskud til pasning af egne børn efter § 86, hvis kommunalbestyrelsen i forbindelse med iværksættelse af hjælpeforanstaltninger efter § 52 i lov om social service anser det for nødvendigt, at et barn er optaget i et dagtilbud.</p>	<p>3. I § 84, <i>stk. 1</i>, og § 91 ændres »hjelpeforanstaltninger efter § 52 i lov om social service« til: »indsatser efter § 32 og kapitel 5 i barnets lov«.</p>
	<p style="text-align: center;">§ 23</p> <p>I lov om de gymnasiale uddannelser, jf. lovbekendtgørelse nr. 1375 af 24. juni 2021, foretages følgende ændring:</p>
<p>§ 61 b. Eleven eller kursisten kan i fortsættelse af undervisningen efter denne lov anvende de bevilgede hjælpemidler, der er omfattet af § 61 a, stk. 1 eller 2, ved overgangen til ledighed eller beskæf-</p>	

<p>tigelse, indtil der ydes tilbud om den fornødne støtte i form af tilbud om hjælpemidler efter lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v. eller lov om social service, og op til 3 måneder efter elevens eller kursistens overgang til ledighed eller beskæftigelse.</p>	<p>1. I § 61 b indsættes efter »lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v.«: », barnets lov«.</p>
	<p style="text-align: center;">§ 24</p> <p>I lov om forberedende grunduddannelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 606 af 24. maj 2019, foretages følgende ændring:</p>
<p>§ 34 a. Eleven kan i fortsættelse af undervisningen efter denne lov anvende de bevilgede hjælpemidler, der er omfattet af § 34, stk. 1 eller 2, ved overgangen til ledighed eller beskæftigelse, indtil der ydes tilbud om den fornødne støtte i form af tilbud om hjælpemidler efter lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v. eller lov om social service, og op til 3 måneder efter elevens overgang til ledighed eller beskæftigelse.</p>	<p>1. I § 34 a indsættes efter »lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v.«: », barnets lov«.</p>
	<p style="text-align: center;">§ 25</p> <p>I lov om efterskoler og frie fagskoler, jf. lovbekendtgørelse nr. 1903 af 6. oktober 2021, foretages følgende ændringer:</p>
<p>§ 33. Indtil udgangen af den måned, hvori eleven fylder 19 år, beregnes den indkomstbestemte elevstøtte, jf. § 30, stk. 1, ud fra forældrenes samlede indkomstgrundlag. Hvis elevens forældre ved kursets begyndelse har forskellig bopæl og enten er separerede eller ikke gift med hinanden, beregnes den indkomstbestemte elevstøtte dog ud fra indkomsten for den af forældrene, hos hvem eleven ved kursets begyndelse har bopæl eller senest har haft bopæl, og denne forælders eventuelle samlever ved kursets begyndelse. Staten yder maksimal elevstøtte til en elev, hvis begge forældre er afgået ved døden, til en elev, der aldrig har haft bopæl hos nogen af sine forældre, og til en elev anbragt uden for hjemmet i henhold til § 52, stk. 3, nr. 7, i lov om social service. En elev kan kun ansøge om beregning af et nyt støttebeløb</p>	<p>1. I § 33, stk. 1, 3. pkt., ændres »§ 52, stk. 3, nr. 7, i lov om social service« til: »kapitel 5 eller 6 i barnets lov«.</p>

<p>på baggrund af forhold indtruffet efter kursets begyndelse, hvis en forælder eller en forælders eventuelle samlever dør i løbet af støtteperioden, hvis elevens forældre i løbet af støtteperioden får bevilling til separation eller skilsmisse, eller hvis elevens bopælsforælder i løbet af støtteperioden får bevilling til separation eller skilsmisse fra en ægtefælle. <i>Stk. 2-3. ---</i></p>	
	<p style="text-align: center;">§ 26</p> <p>I lov om friskoler og private grundskoler, jf. lovbekendtgørelse nr. 1656 af 9. august 2021, foretages følgende ændringer:</p>
<p>§ 34. --- <i>Stk. 2. ---</i> <i>Stk. 3.</i> Kommunalbestyrelsen tilbyder forældre, som kommunalbestyrelsen har godkendt til at træne deres barn med betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne i hjemmet i henhold til § 32 a, stk. 1, i lov om social service, vederlagsfri specialpædagogisk rådgivning i hjemmet om undervisningen. <i>Stk. 4. ---</i></p>	<p>1. I § 34, stk. 3, ændres »§ 32 a, stk. 1, i lov om social service« til: »§ 85, stk. 1, i barnets lov«.</p>
	<p style="text-align: center;">§ 27</p> <p>I lov om erhvervsuddannelser, jf. lovbekendtgørelse nr. 1868 af 28. september 2021 som ændret ved § 25 i lov nr. 2055 af 16. november 2021, foretages følgende ændring:</p>
<p>§ 29 c. Eleven kan i fortsættelse af undervisningen efter denne lov anvende de bevilgede hjælpemidler, der er omfattet af § 29 b, stk. 1 eller 2, ved overgangen til ledighed eller beskæftigelse, indtil der ydes tilbud om den fornødne støtte i form af tilbud om hjælpemidler efter lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v. eller lov om social service, og op til 3 måneder efter elevens overgang til ledighed eller beskæftigelse.</p>	<p>1. I § 29 c indsættes efter »lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v.«: », barnets lov«.</p>
	<p style="text-align: center;">§ 28</p> <p>I lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, jf. lovbekendtgørelse nr. 816 af</p>

	28. april 2021 som ændret ved § 2 i lov nr. 2152 af 27. november 2021 og § 1 i [L 39], foretages følgende ændringer:
<p>§ 21 i. Følgende arbejdsgivere, som opfylder betingelsen i § 21 a, stk. 2, kan efter ansøgning til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag fritages for at betale merbidrag efter § 21 a, stk. 1, for elever eller lærlinge på erhvervsuddannelsen til social- og sundhedshjælper og erhvervsuddannelsen til social- og sundhedsassistent, som arbejdsgiveren uddanner efter skriftlig aftale med den offentlige myndighed, som har indgået uddannelsesaftale med eleven [eller lærlingen]:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Private leverandører, der udfører opgaver efter §§ 83, 83 a eller 86 i lov om social service, og 2) private leverandører, der udfører opgaver efter § 66, stk. 1, nr. 5 og 6, og §§ 85, 107, 108 og 110 i lov om social service. <p><i>Stk. 2-3. ---</i></p>	<p>1. I § 21 i, stk. 1, nr. 1, indsættes efter »lov om social service«: »eller § 90, nr. 1-3, i barnets lov«.</p> <p>2. I § 21 i, stk. 1, nr. 2, ændres »§ 66, stk. 1, nr. 5 og 6,« til: »§ 43, stk. 1, nr. 6, i barnets lov«.</p>
	§ 29
	I lov om rettens pleje, jf. lovbekendtgørelse nr. 1835 af 15. september 2021, foretages følgende ændringer:
<p>§ 71. Følgende personer kan begære sig fritaget for nævninge- og domsmandshvervet:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Folketingets medlemmer og dets tjenestemænd, 2) tjenstgørende militærpersoner, 3) told- og postvæsenets tjenestemænd, faste brandfolk samt de ved jernbaner, telegrafer og telefoner ansatte personer, 4) læger og jordemødre, 5) lodser, 6) sagkyndige, der er beskikket efter § 92 i denne lov eller efter § 172 i lov om social service, og lægdommere ved boligretterne, 7) de, som er fyldt 60 år, 8) de, som på grund af deres helbredstilstand eller erhvervs- eller familieforhold ikke uden fare for deres velfærd eller uforholdsmæssig ulempe kan opfylde nævninge- eller domsmandspligten, 	<p>1. I § 71, nr. 6, ændres »§ 172 i lov om social service« til: »§ 150 i barnets lov«.</p>

<p>9) de, som har taget bopæl i en anden kreds end den, for hvilken deres udtagelse gælder, 10) de, som i to perioder har været udtaget til nævninge- og domsmandslistor.</p>	
<p>§ 722. Tiltale i en sag kan helt eller delvis frafalde i tilfælde, 1) hvor den påsigtede lovovertrædelse efter loven ikke kan medføre højere straf end bøde og forholdet er af ringe strafværdighed, 2) hvor det i medfør af § 723, stk. 1, fastsættes som vilkår, at sigtede undergives hjælpeforanstaltninger efter § 52 i lov om social service, 3) hvor sigtede var under 18 år på gerningstidspunktet, og der fastsættes vilkår efter § 723, stk. 1, 4) hvor straffelovens § 10 b eller § 89 er anvendelig, når det skønnes, at ingen eller kun en ubetydelig straf ville blive idømt, og at domfældelse heller ikke i øvrigt vil være af væsentlig betydning, 5) hvor sagens gennemførelse vil medføre vanskeligheder, omkostninger eller behandlingstider, som ikke står i rimeligt forhold til sagens betydning og den straf, som i givet fald kan forventes idømt, 6) hvor lovgivningen indeholder særlig hjemmel for, at tiltale kan frafalde, eller 7) hvor dette følger af bestemmelser fastsat af justitsministeren eller rigsadvokaten. <i>Stk. 2-3. ---</i></p>	<p>2. I § 722, stk. 1, nr. 2, ændres »hjelpeforanstaltninger efter § 52 i lov om social service« til: »indsatser efter § 32 og kapitel 5 i barnets lov«.</p>
	<p style="text-align: center;">§ 30</p> <p>I straffeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1851 af 20. september 2021, foretages følgende ændringer:</p>
<p>§ 57. Retten kan som vilkår for udsættelsen bestemme, at den dømte i hele prøvetiden eller en del af denne skal undergives tilsyn. Endvidere kan retten fastsætte andre vilkår, som findes formålstjenlige, herunder at den dømte 1) overholder særlige bestemmelser vedrørende opholdssted, arbejde, uddannelse, anvendelse af fritid eller samkvem med bestemte personer,</p>	

<p>2) tager ophold i egnet hjem eller institution; for sådant ophold fastsættes ved dommen en længstetid, der i almindelighed ikke kan overstige 1 år,</p> <p>3) afholder sig fra misbrug af alkohol, narkotika eller lignende medikamenter,</p> <p>4) underkaster sig afvænningsbehandling for misbrug af alkohol, narkotika eller lignende medikamenter, om fornødent på hospital eller i særlig institution,</p> <p>5) underkaster sig en struktureret, kontrolleret alkoholistbehandling af mindst et års varighed,</p> <p>6) underkaster sig psykiatrisk behandling, om fornødent på hospital,</p> <p>7) retter sig efter tilsynsmyndighedens bestemmelser om indskrænkninger i rådigheden over indtægter og formue og om opfyldelse af økonomiske forpligtelser,</p> <p>8) betaler erstatning for tab, der er forvoldt ved lovovertrædelsen,</p> <p>9) efter kommunens afgørelse undergives foranstaltninger efter § 52 i lov om social service, eventuelt af nærmere angiven art, og efterkommer de forskrifter, kommunen meddeler den pågældende, eller</p> <p>10) efterkommer en eventuel afgørelse efter §§ 12-14 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet.</p>	<p>1. I § 57, nr. 9, ændres »foranstaltninger efter § 52 i lov om social service« til: »indsatser efter § 32 og kapitel 5 i barnets lov«.</p>
	<p style="text-align: center;">§ 31</p> <p>I lov om fonde og visse foreninger, jf. lovbekendtgørelse nr. 2020 af 11. december 2020, foretages følgende ændringer:</p>
<p>§ 1. ---</p> <p><i>Stk. 2-3.</i> ---</p> <p><i>Stk. 4.</i> Loven omfatter ikke:</p> <p>1) fonde, som er oprettet ved eller i henhold til lov eller ved mellemfolkelig overenskomst mellem Danmark og en anden stat, og som er undergivet tilsyn af en af staterne,</p> <p>2) fonde, med hvilke en kommune eller region har indgået aftale til opfyldelse af kommunens eller regionens forpligtelser i henhold til lov om social service og dagtilbudsloven, såfremt fonden ikke varetager andre opgaver,</p>	<p>1. I § 1, stk. 4, nr. 2, indsættes efter »lov om social service«: », barnets lov«.</p>

<p>3) folkekirkens selvejende institutioner, trossamfund og godkendte uddannelsesinstitutioner, såfremt fonden ikke ud over sit hovedformål varetager andre opgaver,</p> <p>4) fonde, der er omfattet af lov om erhvervsdrivende fonde,</p> <p>5) fonde, der i medfør af § 3 i lov om erhvervsdrivende fonde ikke er omfattet af nævnte lov,</p> <p>6) selvejende institutioner, der som vilkår for godkendelse eller tilskud fra det offentlige er undergivet tilsyn og økonomisk kontrol af en offentlig myndighed efter anden lovgivning eller bestemmelser udstedt i henhold til anden lovgivning, og</p> <p>7) selvejende institutioner, hvis drift overvejende dækkes af statslige eller kommunale midler, og som er undergivet tilsyn af det offentlige, hvis det i institutionens vedtægt er fastsat, at det offentlige træffer bestemmelse om anvendelse af institutionens midler i tilfælde af dennes opløsning.</p> <p><i>Stk. 5-8. ---</i></p>	
	<p style="text-align: center;">§ 32</p> <p>I lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet, jf. lovbekendtgørelse nr. 1705 af 27. december 2018, som ændret ved § 3 i lov nr. 2394 af 14. december 2021, foretages følgende ændringer:</p>
<p>§ 13. Ungdomskriminalitetsnævnet kan fastsætte et forbedringsforløb i form af en handleplan med en varighed af op til 2 år. For børn og unge i alderen 10 til 14 år kan handleplanen i helt særlige tilfælde have en varighed af op til 4 år. Handleplanen skal angive en eller flere konkrete foranstaltninger for barnet eller den unge, som vurderes egnede i forhold til barnets eller den unges problemer og behov. Det kan herunder fastsættes, at barnet eller den unge skal</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) være hjemme på et nærmere fastsat tidspunkt, 2) tage ophold i en ungdomsklub, på et uddannelsessted el.lign., 3) modtage praktisk, pædagogisk eller anden støtte i hjemmet, 	

<p>4) modtage familiebehandling eller behandling af sine problemer, 5) indgå i et døgnophold efter reglerne i § 55 i lov om social service for både forældremyndighedsindehaverne, barnet eller den unge og andre medlemmer af familien i en plejefamilie, i en kommunal plejefamilie, på et godkendt opholdssted eller på en døgninstitution,</p>	<p>1. I § 13, stk. 1, nr. 5, ændres »§ 55 i lov om social service« til: »§ 32, stk. 1, nr. 6, i barnets lov«.</p>
<p>6) indgå i en aflastningsordning efter reglerne i § 55 i lov om social service i en plejefamilie, kommunal plejefamilie eller netværksplejefamilie eller på et opholdssted eller en døgninstitution, 7) have udpeget en fast kontaktperson, 8) have formidlet praktiktilbud hos en offentlig eller privat arbejdsgiver for den unge og i den forbindelse modtage udbetaling af godtgørelse eller 9) modtage anden hjælp, der har til formål at yde rådgivning, behandling og praktisk og pædagogisk støtte. <i>Stk. 2-4. ---</i></p>	<p>2. I § 13, stk. 1, nr. 6, ændres »en aflastningsordning« til: »et støtteophold«, og »§ 55 i lov om social service« ændres til: »§ 32, stk. 1, nr. 7, i barnets lov«.</p>
<p><i>Stk. 5.</i> Ungdomskriminalitetsnævnet kan i afgørelsen henstille til den ansvarlige kommune at vurdere, om der er grundlag for at meddele et forældrepålæg som opfølgning på nævnets afgørelse efter reglerne i § 57 a i lov om social service.</p>	<p>3. I § 13, stk. 5, ændres »§ 57 a i lov om social service« til: »§ 38 i barnets lov«.</p>
<p>§ 15. --- <i>Stk. 2.</i> Bestemmelsen i § 63 a, stk. 3, i lov om social service finder anvendelse. <i>Stk. 3.</i> ---</p>	<p>4. I § 15, stk. 2, ændres »§ 63 a, stk. 3, i lov om social service« til: »§§ 12 og 13 i lov om voksenansvar for anbragte børn og unge«.</p>
<p>§ 16. --- <i>Stk. 2.</i> Bestemmelsen i § 63 b, stk. 4, i lov om social service finder anvendelse. <i>Stk. 3.</i> ---</p>	<p>5. § 16, stk. 2, affattes således: »Stk. 2. Kommunalbestyrelsen træffer afgørelse om de nærmere rammer og vilkår under den konkrete anbringelse på en sikret døgninstitution.«</p>
<p>§ 17. --- <i>Stk. 2.</i> Bestemmelsen i § 63 c, stk. 4, i lov om social service finder anvendelse.</p>	<p>6. § 17, stk. 2, affattes således: »Stk. 2. Kommunalbestyrelsen træffer afgørelse om de nærmere rammer og vilkår under den konkrete anbringelse på en særligt sikret afdeling.«</p>
<p>§ 18. ---</p>	

<p><i>Stk. 2.</i> Ungdomskriminalitetsnævnet kan i forbindelse med en afgørelse om anbringelse, jf. § 14, træffe afgørelse om samvær og kontakt under anbringelsen efter reglerne i § 71, stk. 3 og 4, i lov om social service.</p>	<p>7. I § 18, stk. 2, ændres »§ 71, stk. 3 og 4, i lov om social service« til: »§ 105 i barnets lov«.</p>
<p>§ 19. --- <i>Stk. 2.</i> Bestemmelserne i § 68 b, stk. 1, 2. og 3. pkt., og stk. 2-4, i lov om social service finder anvendelse.</p>	<p>8. I § 19, stk. 2, ændres »§ 68 b, stk. 1, 2. og 3. pkt., og stk. 2-4, i lov om social service« til: »§ 52, stk. 2-5, og § 53, stk. 1 og 3, i barnets lov«.</p>
<p>§ 21. --- <i>Stk. 2-4.</i> --- <i>Stk. 5.</i> Ungdomskriminalitetsnævnet kan på baggrund af en orientering fra Ankestyrelsen om, at kommunalbestyrelsen i en konkret sag ikke foretager de fornødne sagsskridt, pålægge kommunalbestyrelsen at gennemføre nævnets afgørelse inden for en nærmere angivet tidsfrist og henstille til, at dette om nødvendigt sker med politiets bistand efter reglerne i § 64 i lov om social service. <i>Stk. 6.</i> ---</p>	<p>9. I § 21, stk. 5, § 51, stk. 2, og § 53, stk. 2, ændres »§ 64 i lov om social service« til: »§ 139 i barnets lov«.</p>
<p>§ 22. --- <i>Stk. 2.</i> Kommunalbestyrelsens forelæggelse skal indeholde kommunalbestyrelsens begrundede stillingtagen til, om der bør ske hjemgivelse, hjemgivelsesperiodens længde og indsatsen under og efter hjemgivelsesperioden efter reglerne i § 68, stk. 4, i lov om social service. Kommunalbestyrelsen skal inden forelæggelsen af sagen indhente en udtalelse fra anbringelsesstedet. <i>Stk. 3-4.</i> ---</p>	<p>10. I § 22, stk. 2, 1. pkt., ændres »§ 68, stk. 4, i lov om social service« til: »§ 100, stk. 1 og 3, i barnets lov«.</p>
<p><i>Stk. 5.</i> Kommunalbestyrelsen kan efter reglerne i § 68, stk. 1-4, i lov om social service træffe afgørelse om hjemgivelse af et barn eller en ung anbragt efter § 14, stk. 1, hvis forældremyndighedsindehaverne og en ung, der er fyldt 15 år, samtykker hertil. Kommunalbestyrelsen skal straks orientere Ungdomskriminalitetsnævnet, hvis der træffes afgørelse om hjemgivelse. Kommunalbestyrelsen skal ved fastsættelsen af længden af hjemgivelsesperioden endvidere tage hensyn til, at Ungdomskriminalitetsnævnet skal</p>	<p>11. I § 22, stk. 5, 1. pkt., og stk. 6, 1. pkt., ændres »§ 68, stk. 1-4, i lov om social service« til: »§ 99, § 100, stk. 1 og 3, og § 102, stk. 1, i barnets lov«.</p>

<p>have mulighed for at gennemgå kommunalbestyrelsens orientering om hjemgivelse. Hvis der ikke foreligger samtykke fra både forældremyndighedsindehaverne og en ung, der er fyldt 15 år, skal kommunalbestyrelsen forelægge sagen for Ungdomskriminalitetsnævnet, jf. stk. 1.</p> <p><i>Stk. 6.</i> Kommunalbestyrelsen kan efter reglerne i § 68, stk. 1-4, i lov om social service træffe afgørelse om hjemgivelse af et barn eller en ung anbragt efter § 14, stk. 4, hvis barnet eller den unge giver samtykke til hjemgivelsen. Kommunalbestyrelsen skal straks orientere Ungdomskriminalitetsnævnet, hvis der træffes afgørelse om hjemgivelse. Kommunalbestyrelsen skal ved fastsættelsen af længden af hjemgivelsesperioden endvidere tage hensyn til, at Ungdomskriminalitetsnævnet skal have mulighed for at gennemgå kommunalbestyrelsens orientering om hjemgivelse. Hvis den unge, der er fyldt 15 år, ikke samtykker til hjemgivelsen, skal sagen forelægges for Ungdomskriminalitetsnævnet, jf. stk. 1.</p>	
<p>§ 24. ---</p> <p><i>Stk. 2.</i> Til brug for Ungdomskriminalitetsnævnets afgørelse om ændring af anbringelsessted skal kommunalbestyrelsen udarbejde en indstilling, der indeholder</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) barnets eller den unges holdning til ændringen opnået ved gennemførelse af en samtale efter reglerne i § 48 i lov om social service, 2) en beskrivelse af, hvorfor foranstaltninger efter § 13 under fortsat ophold på det aktuelle anbringelsessted ikke kan imødekomme barnets eller den unges behov for støtte, 3) en beskrivelse af et nyt anbringelsessteds forventede egnethed til at imødekomme barnets eller den unges behov for støtte og nære og stabile voksenrelationer, 4) en udtalelse fra det aktuelle anbringelsessted og 5) øvrige nødvendige oplysninger. <p><i>Stk. 3.</i> ---</p>	<p>12. I § 24, stk. 2, nr. 1, ændres »§ 48 i lov om social service« til: »§ 5, stk. 3 og 4, i barnets lov«.</p>
<p>§ 32. ---</p>	

<p><i>Stk. 2.</i> Ungdomskriminalitetsnævnet kan i forbindelse med en afgørelse efter stk. 1 træffe afgørelse om samvær og kontakt efter reglerne i § 71, stk. 5, jf. § 71, stk. 3 og 4, i lov om social service.</p> <p><i>Stk. 3.</i> ---</p>	<p>13. I § 32, stk. 2, ændres »§ 71, stk. 5, jf. § 71, stk. 3 og 4, i lov om social service« til: »§ 105 i barnets lov«.</p>
<p>§ 33. Den ungefaglige undersøgelse, jf. § 31, skal resultere i en begrundet indstilling om, hvorvidt der er grundlag for at iværksætte foranstaltninger, og i bekræftende fald, af hvilken art disse bør være, jf. § 34. Er barnet eller den unge i forvejen underlagt foranstaltninger efter § 52 i lov om social service, skal der desuden tages stilling til, om disse foranstaltninger bør videreføres. Indstillingen skal indeholde oplysninger om, hvordan forældremyndighedsindehaverne og barnet eller den unge stiller sig til foranstaltningerne, og om forhold i familien eller i dennes omgivelser, som kan bidrage til at bringe barnet eller den unge tilbage i trivsel.</p> <p>§ 36. Kommunalbestyrelsen skal til brug for en fornyet behandling af en sag, jf. § 21, stk. 1, udarbejde en begrundet indstilling om, hvorvidt der er grundlag for at ændre eller iværksætte foranstaltninger, og i bekræftende fald, af hvilken art disse bør være, eller om de fastsatte foranstaltninger bør ophøre. Er barnet eller den unge underlagt foranstaltninger efter § 52 i lov om social service, skal der desuden tages stilling til, om disse foranstaltninger bør videreføres. Indstillingen skal indeholde oplysninger om, hvordan forældremyndighedsindehaverne og barnet eller den unge stiller sig til foranstaltningerne, og om forhold i familien eller i dennes omgivelser, som kan bidrage til at bringe barnet eller den unge tilbage i trivsel. Kommunalbestyrelsen udarbejder om nødvendigt en ny ungefaglig undersøgelse, jf. §§ 29-31.</p> <p><i>Stk. 2.</i> ---</p>	<p>14. I § 33, 2. pkt., og § 36, stk. 1, 2. pkt., ændres »Er barnet eller den unge i forvejen underlagt foranstaltninger efter § 52 i lov om social service« til: »Er der i forvejen iværksat indsatser for barnet eller den unge efter § 32 eller kapitel 5 i barnets lov«, og »disse foranstaltninger« ændres til: »disse indsatser«.</p> <p>15. I § 33, 3. pkt., og § 36, stk. 1, 3. pkt., indsættes efter »foranstaltningerne«: »og indsatserne«.</p>
<p>§ 51. ---</p> <p><i>Stk. 2.</i> Ungdomskriminalitetsnævnet kan på baggrund af en indberetning på-</p>	

<p>lægge kommunalbestyrelsen at gennemføre afgørelsen inden for en nærmere angivet tidsfrist og henstille til, at dette om nødvendigt sker ved politiets bistand efter reglerne i § 64 i lov om social service.</p> <p><i>Stk. 3. ---</i></p> <p>§ 53. --- <i>Stk. 2.</i> Bestemmelserne i § 64 i lov om social service finder anvendelse. <i>Stk. 3. ---</i></p>	
<p>§ 54. Kommunalbestyrelsen fører efter reglerne i §§ 70 og 148 i lov om social service tilsyn med børn og unge, der er underlagt en afgørelse fra Ungdomskriminalitetsnævnet, herunder med, at de straksreaktioner og forbedringsforløb, som Ungdomskriminalitetsnævnet efter §§ 12-14 har truffet afgørelse om, til staidighed opfylder deres formål i forhold til det enkelte barn eller den enkelte unge.</p> <p><i>Stk. 2. ---</i></p>	<p>16. I § 54, <i>stk. 1</i>, ændres »§§ 70 og 148 i lov om social service« til: »§ 156 i barnets lov«.</p>
<p><i>Stk. 3.</i> Kommunalbestyrelsen kan under et barns eller en ungs forbedringsforløb træffe afgørelse om supplerende foranstaltninger efter § 52, <i>stk. 3</i>, nr. 1-6, 8 og 9, i lov om social service, når det anses for at være af væsentlig betydning af hensyn til barnets eller den unges særlige behov for støtte og der kan opnås samtykke hertil fra forældremyndighedsindehaverne. Kommunalbestyrelsen skal vælge den eller de foranstaltninger, der er bedst egnede i forhold til barnets eller den unges problemer og behov.</p>	<p>17. I § 54, <i>stk. 3</i>, <i>1. pkt.</i>, ændres »foranstaltninger efter § 52, <i>stk. 3</i>, nr. 1-6, 8 og 9, i lov om social service,« til: »indsatser efter § 32 i barnets lov«, og i <i>2. pkt.</i>, ændres »foranstaltninger« til: »indsatser«.</p>
<p>§ 56. --- <i>Stk. 2. ---</i> <i>Stk. 3.</i> Bestemmelserne i §§ 170-172 i lov om social service finder anvendelse.</p>	<p>18. I § 56, <i>stk. 3</i>, ændres »§§ 170-172 i lov om social service« til: »§§ 148-150 i barnets lov«.</p>
	<p style="text-align: center;">§ 33</p> <p>I lov om erstatning fra staten til ofre for forbrydelser, jf. lovbekendtgørelse nr. 1209 af 18. november 2014 som ændret ved § 14 i lov nr. 285 af 29. marts 2015, § 4 i lov nr. 140 af 28. februar 2018 og lov nr. 486 af 30. april 2019, foretages følgende ændringer:</p>

<p>§ 3. Staten yder erstatning for tings-skade, der ved overtrædelse af borgerlig straffelov forvoldes i den danske stat af personer, der</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) er tvangsanbragt på institution under kriminalforsorgen, 2) er anholdt med henblik på fængsling eller er varetægtsfængslet, 3) efter straffelovens § 49, stk. 2, er overført til institution uden for kriminalforsorgen, 4) er optaget i døgninstitution for børn og unge efter lov om social service, 5) på grund af mental retardering er optaget i længerevarende botilbud til personer med betydelig nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne, jf. § 92 i lov om social service, eller 6) er indlagt eller tilbageholdt mod deres vilje på de hospitaler m.v., der er nævnt i § 1 i lov om sindssyge personers hospitalsophold. <p><i>Stk. 2-4. ---</i></p>	<p>1. I § 3, stk. 1, nr. 4, ændres »lov om social service« til: »barnets lov«.</p>
	<p style="text-align: center;">§ 34</p> <p>I afskrivningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 242 af 18. februar 2021 som ændret ved § 1 i lov nr. 672 af 19. april 2021, foretages følgende ændringer:</p>
<p>§ 14. ---</p> <p>Stk. 2. Uanset bestemmelsen i stk. 1 kan afskrivning ikke foretages på bygninger, der anvendes til</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) kontor, 2) virksomhed som pengeinstitut, realkreditinstitut, kreditinstitut, garanti-fond, forsikringsselskab, værdipapircentral, reguleret marked, fondsmæglerselskab samt lignende virksomhed inden for den finansielle sektor, herunder betalingsformidling, 3) drift af postvirksomhed, bortset fra bygninger, hvori der sker postsortering med industrielt præg, 4) beboelse eller hertil knyttede formål, bortset fra hoteller og campinghytter samt døgninstitutioner og bygninger, der er omfattet af lov om social service, og som udsættes for et tilsvarende slid, jf. dog nr. 5, 	<p>1. I § 14, stk. 2, nr. 4, indsættes efter »lov om social service«: »eller barnets lov«.</p>

<p>5) hoteller og plejehjem, der er opdelt i ejerlejligheder, eller</p> <p>6) hospitaler, fødeklinikker, lægeklinikker og -huse, tandlægeklinikker, klinikker for fysioterapi samt anden virksomhed med sygdomsbehandling.</p> <p><i>Stk. 3. ---</i></p>	
	<p style="text-align: center;">§ 35</p> <p>I lov om registrering af køretøjer, jf. lovbe- kendtgørelse nr. 186 af 1. marts 2020 som senest ændret ved § 19 i lov nr. 1240 af 11. juni 2021, foretages følgende ændringer:</p>
<p>§ 8. ---</p> <p><i>Stk. 2.</i> Nummerplader udleveres uden betaling efter stk. 1 til:</p> <p>1) Køretøjer tilhørende politiet.</p> <p>2) Køretøj tilhørende en person med handicap, som opfylder betingelserne for at få støtte til erhvervelse af køretøjet efter lov om social service.</p> <p>§ 11. ---</p> <p><i>Stk. 2.</i> Der skal ikke ske betaling, hvis et køretøj omregistreres til en person med handicap, der opfylder betingelserne for at få støtte til erhvervelse af køretøjet ef- ter lov om social service.</p>	<p>1. I § 8, <i>stk. 2, nr. 2</i>, og § 11, <i>stk. 2</i>, ind- sættes efter »lov om social service«: »el- ler barnets lov«.</p>
	<p style="text-align: center;">§ 36</p> <p>I lov om skattefri kompensation for for- højede energi- og miljøafgifter, jf. lovbe- kendtgørelse nr. 944 af 5. august 2015 som ændret bl.a. ved § 2 i lov nr. 191 af 27. februar 2017, § 2 i lov nr. 1724 af 27. december 2018, § 17 i lov nr. 1559 af 27. december 2019 og § 2 i lov nr. 1944 af 15. december 2020 og senest ved § 13 i lov nr. 2202 af 29. december 2020, fore- tages følgende ændringer:</p>
<p>§ 1. ---</p> <p><i>Stk. 2.</i> Til personer, der er skattepligtige efter kildeskattelovens § 1 eller omfattet af kildeskattelovens afsnit I A den første dag i indkomståret, og som har barn el- ler børn, der ved indkomstårets udløb</p>	

<p>ikke er fyldt 18 år, ydes i overensstemmelse med de bestemmelser, som følger af § 5, stk. 1-6, en supplerende skattefri kompensation på det beløb, der er anført i 2.-9. pkt., hvis barnet den første dag i indkomståret faktisk opholder sig her i landet, ikke har indgået ægteskab, ikke er anbragt uden for hjemmet efter lov om social service, ikke sammen med en indehaver af forældremyndigheden er optaget i en døgnforanstaltning efter lov om social service eller i øvrigt forsørges af offentlige midler. For indkomstårene 2015 og 2016 udgør beløbet 220 kr. pr. barn, dog maksimalt 440 kr. For indkomståret 2017 udgør beløbet 215 kr. pr. barn, dog maksimalt 430 kr. For indkomståret 2018 udgør beløbet 175 kr. pr. barn, dog maksimalt 350 kr. For indkomståret 2019 og efterfølgende indkomstår udgør beløbet 60 kr. pr. barn, dog maksimalt 120 kr. For personer, der ved indkomstårets udløb har nået folkepensionsalderen, jf. § 1 a i lov om social pension, eller modtager eller får forskud på førtidspension eller seniorpension efter lov om social pension eller lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig eller almindelig førtidspension m.v., ydes kompensation med det beløb, der er anført i 7.-9. pkt. For indkomståret 2018 udgør beløbet 215 kr. pr. barn, dog maksimalt 430 kr. For indkomståret 2019 udgør beløbet 210 kr. pr. barn, dog maksimalt 420 kr. For indkomståret 2020 og efterfølgende indkomstår udgør beløbet 100 kr. pr. barn, dog maksimalt 200 kr. Stk. 3-5. ---</p>	<p>1. To steder i § 1, stk. 2, 1. pkt., ændres »lov om social service« til: »barnets lov«.</p>
	<p style="text-align: center;">§ 37</p> <p>I ligningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1735 af 17. august 2021, foretages følgende ændringer:</p>
<p>§ 7. Til den skattepligtige indkomst medregnes ikke:</p> <p>1) Gaver, der hidrører fra indsamlede bidrag, forudsat at gaven alene har karakter af en anerkendelse af modtagerens fortjenester eller er ydet i anledning af</p>	

modtagerens alvorlige sygdom eller tilskadekomst eller er ydet til personer, der har været udsat for en ulykke, forbrydelse eller katastrofe, eller til disses efterladte. Det er ligeledes en forudsætning, at gaven er oppebåret én gang for alle og ikke har karakter af vederlag, samt at indsamlingen ikke er sket på modtagerens initiativ.

2) Hædersgaver udbetalt i henhold til lov nr. 93 af 20. marts 1940 om udbetaling af hædersgaver til danske sømænd og fiskere og deres efterladte.

3) Hædersgaver udbetalt i henhold til lov nr. 383 af 9. august 1945 om visse hædersgaver til danske søfarende og fiskere og deres efterladte.

4) Hædersgaver udbetalt i henhold til lov nr. 378 af 10. juli 1940 om udbetaling af hædersgaver til efterladte efter faldne og til sårede den 9. april 1940.

5) Hædersgaver, der i henhold til lov udbetales til sårede og til efterladte efter faldne af hær og flåde ved begivenhederne den 29. august 1943.

6) Legater, der udbetales fra en fond, stiftelse, forening m.v. til militært personel eller civile, der er udsendt eller har været udsendt på tjeneste af den danske stat på militær mission i udlandet, og som under eller som følge af opholdet får fysiske eller psykiske skader, samt legater, der ydes til de pågældendes pårørende, hvis den udsendte er kommet fysisk eller psykisk til skade eller er omkommet i forbindelse med opholdet.

7) Ydelser udbetalt i henhold til lov nr. 475 af 1. oktober 1945 om erstatning til besættelsestidens ofre, bortset fra de i nævnte lovs §§ 14-18 ommeldte dagpenge, den i §§ 19-21 ommeldte invaliditetserstatning, for så vidt denne ydes i overensstemmelse med reglerne i § 20 som en årlig rente, samt de i § 22 ommeldte renteydelser til efterladte.

8) Invaliditetsbeløb, invaliditetsydelse, førtidsbeløb, ekstra tillægsydelse, personlige tillæg og helbredstillæg, bistands- og plejetillæg samt tillæg efter § 62, der udbetales i henhold til lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v., og

personlige tillæg, helbrestillæg, invaliditetstillæg og tillæg efter § 72 c, der udbetales i henhold til lov om social pension.

9) Ydelser efter lov om social service, lov om dag-, fritids- og klubtilbud m.v. til børn og unge, lov om aktiv socialpolitik og lov om integration af udlændinge i Danmark (integrationslov) til dækning af nærmere bestemte udgifter for modtageren, ydelser efter § 45, stk. 5, § 66 b, stk. 4, 2. pkt., § 97, stk. 7, og § 100 i lov om social service, ydelser efter § 34 i lov om aktiv socialpolitik, andre ydelser efter lov om aktiv socialpolitik, i det omfang disse ydelser beregnes på grundlag af hjælp ydet efter lovens § 34, danskbonus efter integrationslovens § 22, ydelser efter lov om specialpædagogisk støtte ved videregående uddannelser, ydelser efter §§ 162, 172-175, 178 og 179 og regler fastsat i medfør af § 177, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, ydelser efter §§ 15 f, 15 g, 15 i og 15 j i lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v., ydelser fastsat i medfør af § 10, stk. 8, i lov om integrationsgrunduddannelse (igu), ydelse efter § 5 i lov om uddannelsesordning for ledige, som har opbrugt deres dagpengeret samt ydelser efter lov om repatriering.

10) Understøttelser, der udbetales i henhold til fundatsen for Hvide Sande Fondet.

11) Beløb, der af kommunen ydes som lommepege eller til beklædning til børn og unge under 18 år, som er anbragt uden for hjemmet, jf. lov om social service § 52, stk. 3, nr. 7, i det omfang beløbene ikke overstiger de vejledende satser udsendt af Kommunernes Landsforening. Skattefriheden omfatter ikke beløb, der udbetales som honorering af personligt arbejde på opholdsstedet m.v.

12) Beløb udbetalt én gang for alle i henhold til lov nr. 179 af 7. juni 1958 om fordelingen af visse fra udlandet modtagne erstatninger, for så vidt erstatningerne udredes for legemsskade eller krænkelse af den personlige frihed.

13) Beløb, der hidrører fra udbetaling af beboerindskud (boligandele eller boligindskud) samt indekstillaeg hertil, for så

1. I § 7, nr. 9, indsættes efter »Ydelser efter lov om social service,«: »barnets lov,«, »§ 45, stk. 5, § 66 b, stk. 4, 2. pkt.,« udgår, og efter »§ 100 i lov om social service,« indsættes »ydelser efter § 59, stk. 1, 2. pkt., og § 89, stk. 5, i barnets lov,«.

2. I § 7, nr. 11, 1. pkt., ændres »lov om social service § 52, stk. 3, nr. 7« til: »kapitel 5 i barnets lov«.

vidt indskuddet vedrører lejligheder, der omfattes af de i lov om almene boliger m.v. fastsatte regler om almen boligvirksomhed.

14) Børnetilskud og ydelser omfattet af §§ 10 a og 10 b i lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag, forskudsvis udbetaling af børnebidrag og af særlige bidrag som nævnt i denne lovs § 10, stk. 1, 5. pkt., og § 11, stk. 1, 3. pkt.

15) Udetillæg, hjemflytningstillæg og bopættelsespenge, som oppebæres af personer, der af den danske stat er udsendt til tjeneste uden for riget, samt andre lignende ydelser, der tjener til dækning af merudgifter som følge af tjenesten i udlandet. Beløb, der af Europa-Kommissionen er udbetalt til personer, der af den danske stat er udstationeret til midlertidig tjeneste ved Europa-Kommissionen til dækning af merudgifter i forbindelse med udstationeringen.

16) Naturalydelser og kostpenge, der ydes værnepligtige i forsvaret og civilforsvaret i den periode, der er fastsat som den første samlede tjenestetid, samt frivilligt personel i den periode, der er fastsat som uddannelsestid. Det samme gælder naturalydelser og kostpenge, der ydes ved aftjening af civil værnepligt.

17) Erstatninger, der udredes i henhold til forligsaftale af 5. november 1969 mellem det svenske aktieselskab Astra og repræsentanter for neurosedynskadede børn.

18) Statslig godtgørelse til hiv-smittede personer eller disses efterladte, når godtgørelsen ydes i sammenhæng med, at de pågældende er blevet behandlet ved danske sygehuse eller er smittet af personer, der er blevet behandlet ved danske sygehuse, samt støtte, der udbetales af Blødererstatningsfonden til blødere, der efter behandling med blodprodukter ved danske sygehuse er blevet konstateret hiv-smittede, eller til disses efterladte og statslig godtgørelse til nyrepatienter med nefrogen systemisk fibrose (NSF), når godtgørelsen ydes, i sammenhæng med at patienterne har fået konstateret følgesygdommen NSF

efter MR-scanning i det danske sundhedsvæsen med et gadoliniumholdigt kontrastmiddel.

19) Hæderspriser, der udbetales i henhold til Nobelstiftelsens Grundstadgar eller ydes af mellemstatslige organisationer og institutioner, hvori Danmark deltager eller er medlem, når hædersprisen udelukkende har karakter af en anerkendelse af modtagerens fortjenester. Hæderspriser, som ydes af offentlige midler, legater, kulturelle fonde og lign. samt af erhvervsvirksomheder her i landet eller i udlandet, når hædersprisen udelukkende har karakter af en anerkendelse af modtagerens kunstneriske fortjenester. Det er en betingelse, at hædersprisen er ydet som et uansøgt engangsbeløb.

20) Engangsbeløb, der udbetales til den erstatningsberettigede efter § 32, stk. 7 eller 8, eller § 36, stk. 4 eller 5, i lov om sikring mod følger af arbejdsskade, jf. § 85 a, stk. 2, i lov om arbejdsskadesikring, samt kapitalbeløb, der udbetales til den erstatningsberettigede efter § 17, stk. 7, 4. og 5. pkt., § 27 og § 85, stk. 5, i lov om arbejdsskadesikring. Det samme gælder for kapitalbeløb, der udbetales i henhold til § 17, stk. 7, 4. og 5. pkt., og § 27 i lov om arbejdsskadesikring, når erstatningen er tilkendt efter lov om erstatning og godtgørelse til tidligere udsendte soldater og andre statsansatte med sent diagnosticeret posttraumatisk belastningsreaktion.

21) Præmie efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. § 74 m.

22) Ydelser til en person fra en fond, stiftelse, forening m.v., som er godkendt af told- og skatteforvaltningen, og hvis formål er at støtte socialt eller sygdomsbekæmpende arbejde. Ydelser fra en fond m.v., der overstiger et grundbeløb på 13.000 kr. (2010-niveau) inden for et kalenderår, medregnes dog til den skattepligtige indkomst med den del af værdien, der overstiger grundværdien. Grundbeløbet i 2. pkt. reguleres efter personskattelovens § 20. Told- og skatteforvaltningen offentliggør hvert år en liste over de fonde, stiftelser, foreninger m.v., som er blevet godkendt. Told- og skatteforvaltningen kan fastsætte en

frist for, hvornår en ansøgning m.v. om godkendelse senest skal være modtaget, for at fonden, stiftelsen, foreningen m.v. kan optages på listen for det pågældende år.

23) Elevstøtte ydet i henhold til lov om folkehøjskoler og lov om efterskoler og frie fagskoler til personer, som, når støtten modtages, opfylder aldersbetingelsen efter lov om social pension for at modtage folkepension, som modtager førtidspension eller seniorpension, eller som modtager invaliditetsydelse med bistands- eller plejetillæg i henhold til lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v.

24) Værdien af eget arbejde samt en i den forbindelse ikkerealiseret avance ved udtagning af varer og tjenesteydelser fra ejerens virksomhed, når arbejdet udføres på egne formuegoder til privat brug for den pågældende.

25) Naturalydelse og kontantbeløb, der ydes til indsatte i kriminalforsorgens institutioner i medfør af lov om fuldbyrdelse af straf m.v.

26) Findeløn og godtgørelser, som udbetales i henhold til lov om hittegods eller bestemmelserne om danefæ og danekræ i museumsloven, samt dusører og belønninger for indsats for at redde mennesker eller medvirken til at opklare eller forhindre en forbrydelse, når de pågældende indsatser ikke hører til den pågældendes erhverv.

27) Tilskud til dækning af flytte- og etableringsudgifter efter § 63 c i lov om almene boliger m.v.

28) Kompensation og beløb ydet i forbindelse med genhusning efter regler fastsat i medfør af § 14 b, stk. 1 og 2, i lov om en Cityring samt erstatning og beløb ydet i forbindelse med genhusning, som i øvrigt udbetales af Metroselskabet I/S i anledning af gener og ulemper fra anlægget af Cityringen.

29) Godtgørelse fra den danske stat til asbestofre og til deres arveberettigede efterladte, hvis asbestofrene er afgået ved døden under en offentlig myndigheds behandling af deres sag om godtgørelse.

<p>30) Præmiebonus, som udbetales af Team Danmark til medaljetagere ved de olympiske lege og de paralympiske lege. Præmiebonus, som udbetales af Team Danmark til et idrætsforbund, og som videreformidles til medaljetagere ved de olympiske lege og de paralympiske lege. Præmiebonus, som udbetales af andre til medaljetagere ved de paralympiske lege, i det omfang en sådan præmiebonus sammen med den præmiebonus, der er udbetalt af Team Danmark, ikke overstiger den præmiebonus, som Team Danmark udbetaler til medaljetagere ved de olympiske lege efter 1. eller 2. pkt. Bonusbeløbene efter 1. og 2. pkt. skal være fastsat forud for de pågældende lege og udgøre samme beløb for alle medaljetagere i henholdsvis de individuelle discipliner og holddisciplinerne.</p> <p>31) Godtgørelse fra den danske stat til nuclevende thalidomidofre, der er diagnosticeret med skade forårsaget af lægemidlet thalidomid.</p> <p>32) Udbetalinger omfattende af lov om forsøg med et socialt frikort.</p> <p>33) De dele af en førtidspension, der er tilkendt på Færøerne eller i Grønland, som udbetales som et skattefrit beløb efter færøsk henholdsvis grønlandsk ret, og som efter den berettigede persons tilflytning til Danmark efter færøsk henholdsvis grønlandsk ret fortsat udbetales af Færøerne eller Grønland. Skattefriheden gælder alene førtidspensionsydelse, der forfalder til udbetaling i de første 12 måneder fra tilflytningen til Danmark.</p> <p>34) Gavekort til personer med et stofmisbrug, jf. § 101, stk. 9 og 10, i lov om social service.</p> <p>35) Beløb, der er modtaget i henhold til en hjælpepakke som følge af covid-19, og som er tilbagebetalt senest 3 år efter modtagelsen.</p> <p>36) Vederlagsfri gældsrådgivning omfattende af § 63 b i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder.</p>	<p>3. I § 7, nr. 34, udgår »og 10«, og efter »lov om social service« indsættes »og § 34 i barnets lov«.</p>
<p>§ 9. --- Stk. 2-5. ---</p>	

<p><i>Stk. 6.</i> Godtgørelse, der ydes for udgifter til kost og logi i forbindelse med formidlet døgnophold omfattet af § 66 a, stk. 1, og § 66 b, stk. 1, i lov om social service, medregnes ikke ved indkomstopgørelsen. Dette gælder dog kun den del af godtgørelsen, der ikke overstiger satser, som fastsættes efter § 55, stk. 4, i lov om social service. Udgifter, der er godtgjort efter 1. pkt., kan ikke fradrages ved indkomstopgørelsen. Reglerne i 1.-3. pkt. finder ikke anvendelse, hvis formidlet døgnophold udøves som selvstændig erhvervsvirksomhed.</p>	<p>4. I § 9, <i>stk. 6, 1. pkt.</i>, ændres »§ 66 a, stk. 1, og § 66 b, stk. 1, i lov om social service« til: »§ 57 og § 58, stk. 1, i barnets lov«, og i <i>2. pkt.</i> ændres »§ 55, stk. 4, i lov om social service« til: »§ 197 i barnets lov«.</p>
	<p style="text-align: center;">§ 38</p> <p>I lov om vægtafgift af motorkøretøjer m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1107 af 2. juni 2021, foretages følgende ændringer:</p>
<p>§ 16. Personer med varigt nedsat funktionsevne, som efter lov om social service kan opnå støtte til erhvervelse af en bil, fritages for vægtafgift og tillægsafgift for privat anvendelse. Afgiftsfritagelsen gælder kun, så længe køretøjet er registreret for og benyttes af den pågældende. <i>Stk. 2-3. ---</i></p>	<p>1. I § 16, <i>stk. 1, 1. pkt.</i>, indsættes efter »lov om social service«: »eller barnets lov«.</p>
	<p style="text-align: center;">§ 39</p> <p>I lov om merværdiafgift, jf. lovbekendtgørelse nr. 1021 af 26. september 2019 som senest ændret ved § 5 i lov 1240 af 11. juni 2021, foretages følgende ændringer:</p>
<p>§ 13. Følgende varer og ydelser er fritaget for afgift: 1) Hospitalsbehandling og lægevirksomhed, herunder kiropraktik, fysioterapi og anden egentlig sundhedspleje samt tandlæge- og anden dentalvirksomhed. 2) Social forsorg og bistand, herunder sådan, som præsteres af børne- og ungdomsinstitutioner og institutioner inden for ældreområdet, samt levering af varer og ydelser med nær tilknytning hertil. Fritagelsen omfatter ikke ydelser, der er visiteret i henhold til § 83 i lov om social service, og som leveres af andre end</p>	<p>1. I § 13, <i>stk. 1, nr. 2, 2. pkt.</i>, indsættes efter »lov om social service«: »eller § 90, nr. 1, i barnets lov«.</p>

kommuner efter reglerne for frit leverandørvalg i hjemmeplejen, hvor betalingen for ydelsen afregnes mellem leverandøren og kommunen.

3) Skoleundervisning og undervisning på videregående uddannelsesinstitutioner, faglig uddannelse, herunder omskoling, og anden undervisning, der har karakter af skolemæssig eller faglig undervisning, samt levering af varer og ydelser med nær tilknytning hertil. Fritagelsen omfatter dog ikke kursusvirksomhed, der drives med gevinst for øje, og som primært retter sig mod virksomheder og institutioner m.v.

4) Foreningers og organisationers levering af ydelser og varer i nær tilknytning hertil til deres medlemmer i disses fælles interesse og mod et kontingent. Det er en forudsætning, at foreningen m.v. ikke arbejder med gevinst for øje, og at formålet er af politisk, fagforeningsmæssig, religiøs, patriotisk, filosofisk eller filantropisk karakter eller vedrører borgerlige rettigheder. Det er desuden en forudsætning, at afgiftsfritagelsen ikke kan fremkalde konkurrencefordrejning.

5) Ydelser i nær tilknytning til udøvelsen af sport eller fysisk træning, der præsteres af virksomheder, der ikke drives med gevinst for øje, til fordel for sports- og idrætsudøvere samt opkrævning af entré ved sportsarrangementer. Fritagelsen omfatter dog ikke arrangementer, hvor der deltager professionelle sports- og idrætsudøvere, fodboldkampe dog kun, når der deltager professionelle på begge hold.

6) Kulturelle aktiviteter, herunder biblioteker, museer, zoologiske haver og lign., samt levering af varer og ydelser med nær tilknytning hertil. Fritagelsen omfatter dog ikke radio- og fjernsynsudsendelser, biograf- og teaterforestillinger, koncerter og lign.

7) Forfatter- og komponistvirksomhed samt anden kunstnerisk virksomhed.

8) Udlejning og bortforpagtning af fast ejendom, herunder levering af gas, vand, elektricitet og varme som led i udlejningen eller bortforpagtningen. Fritagelsen omfatter dog ikke udlejning af værelser i hoteller og lign., udlejning af værelser i

virksomheder, der udlejer for kortere tidsrum end 1 måned, udlejning af camping-, parkerings- og reklameplads, samt udlejning af opbevaringsbokse.

9) Levering af fast ejendom. Fritagelsen omfatter dog ikke:

- a) Levering af en ny bygning eller en ny bygning med tilhørende jord.
- b) Levering af en byggegrund, uanset om den er byggemodnet, og særskilt levering af en bebygget grund.

10) Forsikrings- og genforsikringsvirksomhed, herunder ydelser i forbindelse med sådan virksomhed, som udføres af forsikringsmæglere og -formidlere.

11) Følgende finansielle aktiviteter:

- a) Långivning og formidling af lån samt långivers forvaltning af egne udlån.
- b) Sikkerheds- og garantistillelse, herunder forhandlinger herom, samt forvaltning af kreditgarantier ved den, der har ydet kreditten.
- c) Transaktioner, herunder forhandlinger, vedrørende anbringelse af midler, kontokurantkonti, betalinger, overførsler, fordringer, checks og andre handelsdokumenter, dog ikke inddrivelse af fordringer.
- d) Transaktioner, herunder forhandlinger, vedrørende valuta, pengesedler og mønter, der anvendes som lovligt betalingsmiddel, bortset fra samlerobjekter.
- e) Transaktioner, herunder forhandlinger, med undtagelse af forvaring og forvaltning, i forbindelse med værdipapirer, bortset fra varerepræsentativer og dokumenter, der giver bestemte rettigheder, herunder brugsrettigheder, over fast ejendom, samt andele og aktier, når besiddelsen heraf retligt eller faktisk sikrer rettigheder som ejer eller bruger over en fast ejendom eller en del af en fast ejendom.
- f) Forvaltning af investeringsforeninger.

12) Lotterier og lign. samt spil om penge, herunder spil på totalisator eller anden lignende måde.

13) Postydelser og dertil knyttede varer, der leveres af postoperatører, der varetager postbefordringspligten helt eller delvis. Fritagelsen gælder alene ydelser og dertil knyttede varer omfattet af postbefordringspligten. Fritagelsen omfatter

ikke leverancer, hvor der er forhandlet individuelle vilkår.

14) Frimærker leveret til pålydende værdi, som kan anvendes til frankering her i landet, stempelmærker og lignende værdimærker.

15) Personbefordring. Fritagelsen omfatter dog ikke anden erhvervsmæssig passagerkørsel med bus end rutekørsel. I forbindelse med befordring til eller fra udlandet omfatter fritagelsen efter 1. pkt. tillige passagerens ledsagende bagage og transportmidler.

16) Ydelser i direkte tilknytning til bisættelser.

17) Varer og ydelser, der leveres i forbindelse med afholdelsen af velgørende arrangementer. Afgiftsfritagelse meddeles efter forudgående ansøgning til told- og skatteforvaltningen. Som velgørende arrangementer anses arrangementer af kortere varighed, hvis overskud fuldt ud anvendes til velgørende eller på anden måde almennyttige formål. Det er en betingelse for meddelelse af afgiftsfritagelse, at leveringen sker for arrangørens regning og risiko, og at arrangøren ikke i øvrigt driver virksomhed med levering af tilsvarende varer og ydelser. Indsamling og salg af brugte varer af ringe værdi, der foretages af velgørende foreninger m.fl., fritages ligeledes for afgiften efter forudgående ansøgning til told- og skatteforvaltningen. Det er en betingelse for meddelelse af afgiftsfritagelse, at den velgørende forening m.fl. ikke i øvrigt driver virksomhed, der er registreringspligtig efter § 47, og at salget udelukkende sker til virksomheder, der er registrerede efter §§ 47, 49, 51 eller 51 a. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler for meddelelse af fritagelse.

18) Varer leveret fra genbrugsbutikker, hvis overskud fuldt ud anvendes til velgørende eller på anden måde almennyttige formål. Det er en forudsætning, at butikken kun sælger brugte varer, der er modtaget vederlagsfrit, og at butikken kun beskæftiger ulønnet, frivillig arbejdskraft.

19) Ydelser præsteret af selvstændige grupper af personer, som udøver en virksomhed, der er fritaget for afgift i

<p>henhold til nr. 1-6, 13 og 15, for så vidt angår transport af syge eller tilskadekomne personer med transportmidler specielt konstrueret til dette formål, og nr. 17, 18 og 21, eller for hvilken de ikke er afgiftspligtige, med henblik på at yde deres medlemmer de for udøvelsen af deres virksomhed direkte nødvendige tjenester. Det er en forudsætning, at det enkelte medlems betaling for disse ydelser nøjagtigt svarer til medlemmets andel i de fælles udgifter, og at afgiftsfritagelsen ikke vil kunne fremkalde konkurrencefordrejning.</p> <p>20) Investeringsguld, jf. § 73 a, herunder investeringsguld repræsenteret af værdipapirer, som indebærer en ejendomsret eller et tilgodehavende til guldmetallet. Fritagelsen omfatter tillige formidling af investeringsguld udført af formidlere, der handler i andres navn og for andres regning.</p> <p>21) Varer og ydelser, der leveres af almenvelgørende eller på anden måde almennyttige foreninger m.fl. i forbindelse med afholdelsen af aktiviteter, under forudsætning af, at fritagelsen ikke vil kunne fremkalde konkurrencefordrejning. Det er en betingelse, at overskuddet fuldt ud anvendes til foreningens eget formål, samt at overskuddets anvendelse på anmodning af told- og skatteforvaltningen kan dokumenteres. Levering af varer og ydelser af forretningsmæssig karakter er ikke omfattet af fritagelsen.</p> <p>22) Offentlige radio- og fjernsynsforetagenders ikkekommercielle virksomhed. <i>Stk. 2-3. ---</i></p>	
	<p style="text-align: center;">§ 40</p> <p>I lov om afgift efter brændstofforbrug m.v. for visse person- og varebiler, jf. lovbekendtgørelse nr. 1147 af 31. maj 2021, foretages følgende ændringer:</p>
<p>§ 7. Personer med varigt nedsat funktionsevne, som efter lov om social service kan opnå støtte til erhvervelse af en bil, fritages for afgiften, hvis bilen er benzindreven. Er bilen dieseldreven, betales afgift efter de i § 3, stk. 1, under B eller § 3</p>	<p>1. I § 7, stk. 1, 1. pkt., indsættes efter »lov om social service«: »eller barnets lov«.</p>

<p>c, stk. 1, under A fastsatte satser for ud- ligningsafgift. Afgiftsfritagelsen og -ned- sættelsen gælder kun, så længe køretøjet er registreret for og benyttes af den på- gældende. <i>Stk. 2-4. ---</i></p>	
	<p style="text-align: center;">§ 41</p> <p>I lov om beskatning af pensionsordnin- ger m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1327 af 10. september 2020 som senest æn- dret ved § 3 i lov nr. 465 af 20. marts 2021, foretages følgende ændringer:</p>
<p>§ 19. --- <i>Stk. 2.</i> Ved opgørelsen af den skatteplig- tige indkomst for en person, der omfat- tes af §§ 2 a eller 2 b i lov om Arbejds- markedets Tillægspension, medregnes ikke indbetalinger til Arbejdsmarkedets Tillægspension, som foretages for de nævnte personer. Det samme gælder indbetalinger til en ordning omfattet af kapitel 1 for en person, der modtager hjælp efter § 42 i lov om social service. <i>Stk. 3-5. ---</i></p>	<p>1. I § 19, <i>stk. 2, 2. pkt.</i>, ændres »§ 42 i lov om social service« til: »§ 87 i barnets lov«.</p>
	<p style="text-align: center;">§ 42</p> <p>I lov om en børne- og ungeydelse, jf. lov- bekendtgørelse nr. 609 af 3. juni 2016 som senest ændret ved § 1 i lov nr. 1944 af 15. december 2020, foretages følgende ændringer:</p>
<p>§ 2. Retten til børne- og ungeydelsen er betinget af, 1) at den person, der har forældremyn- digheden over barnet eller har taget bar- net i pleje med henblik på adoption, er fuldt skattepligtig efter kildeskattelovens § 1, 2) at barnet faktisk opholder sig her i landet, jf. dog stk. 2, 3) at barnet ikke har indgået ægteskab, 4) at barnet ikke er anbragt uden for hjemmet efter lov om social service, ikke sammen med en indehaver af forældre- myndigheden er optaget i en døgnforan- staltning efter lov om social service eller i øvrigt forsørges af offentlige midler,</p>	<p>1. To steder i § 2, <i>stk. 1, nr. 4</i>, ændres »lov om social service« til: »barnets lov«.</p>

<p>5) at kommunalbestyrelsen ikke for det pågældende kvartal har meddelt Udbetaling Danmark, at en afgørelse om manglende efterlevelse af et forældreoplæg, jf. § 57 a, stk. 7, i lov om social service, skal have den virkning, at børne- og ungeydelsen ikke skal udbetales,</p> <p>6) at kommunalbestyrelsen ikke for den pågældende måned har givet meddelelse til Udbetaling Danmark om, at en afgørelse om manglende efterlevelse af pligten til uddannelse, beskæftigelse eller anden aktivitet for 15-17-årige, jf. § 2 a, stk. 3, i lov om vejledning om uddannelse og erhverv samt pligt til uddannelse, beskæftigelse m.v., skal have den virkning, at ungeydelsen skal standses,</p> <p>7) at mindst en af de personer, der har forsørgelsespligten over for barnet, har haft bopæl eller beskæftigelse her i riget i mindst 2 år inden for de seneste 10 år forud for den periode, udbetalingen vedrører. Hvis kravet i 1. pkt. ikke er opfyldt, udbetales en forholdsmæssig andel af ydelsen efter 3. pkt., hvis betingelserne herfor i øvrigt er opfyldt. Efter 6 måneders bopæl eller beskæftigelse her i riget inden for de seneste 10 år udbetales 25 pct. af ydelsen, efter 12 måneders bopæl eller beskæftigelse her i riget inden for de seneste 10 år udbetales 50 pct. af ydelsen, og efter 18 måneders bopæl eller beskæftigelse her i riget inden for de seneste 10 år udbetales 75 pct. af ydelsen¹⁾²⁾, og</p> <p>8) at kommunalbestyrelsen ikke for det pågældende kvartal har meddelt Udbetaling Danmark, at kommunalbestyrelsen har truffet afgørelse efter dagtilbudslovens § 12, stk. 2, om standsning af børneydelsen.</p> <p><i>Stk. 2. ---</i></p>	<p>2. I § 2, stk. 1, nr. 5, ændres »§ 57 a, stk. 7, i lov om social service« til: »§ 38, stk. 7, i barnets lov«.</p>
<p>§ 4. ---</p> <p><i>Stk. 2-6.</i> ---</p> <p><i>Stk. 7.</i> Er barnet i privat familiepleje, jf. § 78 i lov om social service, udbetales børne- og ungeydelsen til den eller de personer, der har taget barnet i pleje, med henholdsvis fuld ydelse eller halv ydelse til hver.</p> <p><i>Stk. 8-10.</i> ---</p>	<p>3. I § 4, stk. 7, ændres »§ 78 i lov om social service« til: »§ 42 i barnets lov«.</p>
	<p>§ 43</p>

	<p>I kildeskatteloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 824 af 28. april 2021 som senest ændret ved § 1 i lov nr. 1181 af 8. juni 2021, foretages følgende ændringer:</p>
<p>§ 49 A. --- Stk. 2. --- Stk. 3. Den arbejdsmarkedsbidragspligtige indkomst, for hvilken der skal foretages indeholdelse af arbejdsmarkedsbidrag, omfatter ud over de indkomster, der er nævnt i stk. 1 og 2:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Indbetalinger til pensionsordninger som nævnt i pensionsbeskatningslovens § 19, herunder indbetalinger til Arbejdsmarkedets Tillægspension vedrørende arbejdsgiverbetalte dagpengeydelse i henhold til lov om sygedagpenge, som arbejdsgivere, tidligere arbejdsgivere og offentlige myndigheder foretager, og skattepligtige arbejdsgiverbetalte præmier for forsikringer, der dækker sundhedsbehandlinger m.v., og som efter aftale mellem en arbejdsgiver og en arbejdstager indgår som en ikke adskilt del af en livsforsikringsordning, der er omfattet af pensionsbeskatningslovens § 19. 2) Indbetalinger til Arbejdsmarkedets Tillægspension, som foretages for modtagere af <ol style="list-style-type: none"> a) sygedagpenge i henhold til lov om sygedagpenge, b) barseldagpenge i henhold til barselloven, c) delpension i henhold til lov om delpension, d) førtidspension, seniorpension eller tidlig pension i henhold til lov om social pension eller lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig eller almindelig førtidspension m.v., e) kontanthjælp, revalideringsydelse eller ledighedsydelse efter §§ 25, 52 og 74 d i lov om aktiv socialpolitik, f) ydelser efter §§ 42 og 43 i lov om social service, g) fleksydelse efter lov om fleksydelse, h) dagpenge efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., i) godtgørelse i henhold til lov om godtgørelse ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse og 	<p>1. I § 49 A, stk. 3, nr. 2, <i>litra f</i>, ændres »§§ 42 og 43 i lov om social service« til: »§§ 87 og 88 i barnets lov«.</p>

<p>j) efterløn i henhold til lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.</p> <p>3) Indbetalinger til en supplerende arbejdsmarkedspension, som er omfattet af § 19, stk. 4, i pensionsbeskatningsloven efter §§ 33 b-33 e i lov om social pension.</p> <p>4) Indbetalinger, som de kommunale myndigheder foretager til en ordning omfattet af § 19 i pensionsbeskatningsloven for en person, der modtager hjælp efter § 42 i lov om social service.</p> <p>5) Indbetalinger, som arbejdsgiveren foretager til en pensionsordning i fremmed stat, og som ikke medregnes ved den skattepligtige indkomst som følge af bestemmelser i en dobbeltbeskatningsoverenskomst.</p> <p>6) Indbetalinger, der ikke kan henføres til den enkelte ansatte, som en arbejdsgiver foretager til en pensionskasse omfattet af lov om firmapensionskasser eller til en hjælpe- og understøttelsesfond efter reglerne i pensionsbeskatningslovens § 52.</p> <p>7) Indbetalinger, som arbejdsgiveren foretager på vegne af en medarbejderdeltager i et medarbejderinvesteringsselskab, jf. § 3 i lov om medarbejderinvesteringsselskaber.</p>	<p>2. I § 49 A, stk. 3, nr. 4, ændres »§ 42 i lov om social service« til: »§ 87 i barnets lov«.</p>
	<p style="text-align: center;">§ 44</p> <p>I lov om forpligtende kommunale samarbejder, jf. lovbekendtgørelse nr. 423 af 30. april 2018 som ændret ved § 4 i lov nr. 498 af 1. maj 2019, foretages følgende ændringer:</p>
<p>§ 1. ---</p> <p><i>Stk. 2.</i> Samarbejdet omfatter</p> <p>1) beskæftigelsesområdet, for så vidt angår kommunalbestyrelsens opgaver efter</p> <p>a) § 3, stk. 2-4, i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. og regler udstedt i medfør heraf og</p> <p>b) § 16 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område i det omfang, bestemmelsen finder anvendelse på kommunalbestyrelsens opgaver efter litra a,</p>	

<p>2) genoptræningsområdet, for så vidt angår kommunalbestyrelsens opgaver efter</p> <p>a) § 140 i sundhedsloven, b) § 44, jf. § 86, stk. 2, og §§ 85 og 86 i lov om social service og c) § 16, stk. 1, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, for så vidt angår kommunalbestyrelsens opgaver efter litra b,</p> <p>3) natur- og miljøområdet, for så vidt angår kommunalbestyrelsens opgaver efter</p> <p>a) lov om miljøbeskyttelse og regler udstedt i medfør af loven, b) lov om vandforsyning m.v. og regler udstedt i medfør af loven, c) lov om forurenede jord og regler udstedt i medfør af loven, d) lov om beskyttelse af havmiljøet og regler udstedt i medfør af loven, e) lov om kemikalier og regler udstedt i medfør af loven, f) lov om betalingsregler for spildevandsanlæg m.v. og regler udstedt i medfør af loven, g) lov om råstoffer og regler udstedt i medfør af loven, h) lov om okker og regler udstedt i medfør af loven, i) lov om miljømål m.v. for internationale naturbeskyttelsesområder (miljømålsloven) og regler udstedt i medfør af loven, j) lov om vandplanlægning og regler udstedt i medfør af loven, k) lov om naturbeskyttelse, dog med undtagelse af § 35, stk. 11, og § 49, stk. 3, samt regler udstedt i medfør af loven, l) lov om vandløb og regler udstedt i medfør af loven, m) regler udstedt i medfør af lov om sommerhuse og camping m.v., n) regler om miljøvurdering af konkrete projekter efter lov om miljøvurdering af planer og programmer og af konkrete projekter (VVM) og regler fastsat af miljø- og fødevarerministeren i medfør heraf, o) § 2, stk. 1, nr. 5, litra a, jf. § 18, stk. 3, i lov om støtte til udvikling af landdistrikterne,</p>	<p>1. I § 1, stk. 2, nr. 2, litra b, udgår »§ 44, jf. § 86, stk. 2, og«, og efter »lov om social service« indsættes »og § 90, nr. 3, i barnets lov«.</p>
---	--

<p>p) lov om privat bortskaffelse af spildevand på Sejerø og andre småøer og i områder med spredt bebyggelse og regler udstedt i medfør af loven og</p> <p>q) lov om husdyrbrug og anvendelse af gødning m.v.</p> <p>4) det sociale område, for så vidt angår kommunalbestyrelsens opgaver efter</p> <p>a) § 10, stk. 4, § 11, stk. 7, §§ 12, 32, 36, 41, 42, 45, 97, 98, 100-104, 107-110, 112-114, 116, 124-136, 141 og 148 a i lov om social service og</p> <p>b) § 16, stk. 1, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, for så vidt angår kommunalbestyrelsens opgaver efter litra a, og</p> <p>5) specialundervisningsområdet, for så vidt angår kommunalbestyrelsens opgaver efter</p> <p>a) § 3, stk. 2, § 4, § 20, stk. 2 og 5, § 21, stk. 1 og 2, jf. § 20, stk. 3, § 22, stk. 1, jf. § 20, stk. 2, og § 22, stk. 2, jf. § 20, stk. 3, i lov om folkeskolen og regler udstedt i medfør heraf, for så vidt angår undervisningen i specialskoler og specialklasser, og § 12, stk. 2, i lov om folkeskolen og regler udstedt i medfør heraf, for så vidt angår pædagogisk-psykologisk rådgivning, og</p> <p>b) lov om specialundervisning for voksne og regler udstedt i medfør heraf.</p>	<p>2. I § 1, stk. 2, nr. 4, litra a, udgår »§ 11, stk. 7,« og »32, 36, 41, 42, 45,«, og »lov om social service og« ændres til: »lov om social service,«.</p> <p>3. I § 1, stk. 2, nr. 4, indsættes efter litra a som nyt litra:</p> <p>»b) § 31, § 81, stk. 1, og §§ 83, 84, 86, 87 og 89 i barnets lov og«.</p> <p>Litra b bliver herefter litra c.</p> <p>4. I § 1, stk. 2, nr. 4, litra b, der bliver litra c, indsættes efter »litra a«: »og b«.</p>
	<p style="text-align: center;">§ 45</p> <p>I lov om leje af almene boliger, jf. lovbekendtgørelse nr. 928 af 4. september 2019 som senest ændret ved § 2 i lov nr. 1167 af 8. juni 2021, foretages følgende ændringer:</p>
<p>§ 37. Lejeren har ret til at installere hjælpemidler m.v. efter bestemmelserne i § 102 i lov om social service. Udlejer kan stille krav om, at lejeren foretager retablering ved fraflytning, og at kommunalbestyrelsen garanterer for betaling af retableringsudgifterne. Lejeren skal underrette udlejeren, før indretningen finder sted.</p>	<p>1. I § 37, 1. pkt., ændres »§ 102 i lov om social service« til: »§ 116 i lov om social service og § 90, nr. 8, i barnets lov«.</p>

	<p style="text-align: center;">§ 46</p> <p>I lov om leje, jf. lovbekendtgørelse nr. 927 af 4. september 2019 som senest ændret ved § 3 i lov nr. 1167 af 8. juni 2021, foretages følgende ændringer:</p>
<p>§ 29. --- <i>Stk. 2-8. ---</i> <i>Stk. 9.</i> Lejeren af en beboelseslejlighed eller et værelse til helårsbeboelse har ret til at installere hjælpemidler m.v. i det lejede og efter udlejerens anvisning på ejendommens fællesarealer efter bestemmelserne i lov om social service, hvis kommunalbestyrelsen garanterer for betaling af reableringsudgifter ved lejerens fraflytning. Lejeren skal forudgående skriftligt anmelde de påtænkte installationer m.v. til udlejeren. Lejeren har ret til at lade installationerne udføre, hvis udlejeren ikke har gjort skriftlig, begrundet indsigelse senest 6 uger efter lejerens anmeldelse af arbejderne. Udlejeren kan nægte lejeren at lade installationerne på fællesarealerne udføre, hvis de er til væsentlig ulempe for ejendommen eller de øvrige lejere. <i>Stk. 10. ---</i></p>	<p>1. I § 29, stk. 9, 1. pkt., indsættes efter »lov om social service«: »og barnets lov«.</p>
	<p style="text-align: center;">§ 47</p> <p>I sundhedsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 903 af 26. august 2019 som senest ændret ved lov nr. 1184 af 8. juni 2021, foretages følgende ændringer:</p>
<p>§ 86. --- <i>Stk. 2. ---</i> <i>Stk. 3.</i> Sundhedsministeren kan efter forhandling med justitsministeren, social- og ældreministeren og udlændinge- og integrationsministeren fastsætte regler om, at personer ikke har ret til selv at vælge sygehus i henhold til stk. 1 og §§ 82 a og 87, når</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) de er optaget i Kriminalforsorgens institutioner, 2) de er anbragt i institution i henhold til retsplejeloven, kapitel 11 i lov om frihedsberøvelse og anden tvang i psykiatrien eller straffeloven, 	

<p>3) de er anbragt på en sikret døgninstitution i henhold til lov om social service, herunder som led i en strafferetlig afgørelse afsagt ved dom eller kendelse, eller 4) de er frihedsberøvet, eller deres handlfrihed i øvrigt er undergivet begrænsninger i henhold til udlændingeloven.</p>	<p>1. I § 86, stk. 3, nr. 3, indsættes efter »lov om social service«: »eller barnets lov«.</p>
	<p>2. Efter kapitel 20 indsættes som nyt kapitel:</p> <p style="text-align: center;">»Kapitel 20 a</p> <p style="text-align: center;"><i>Kennedy Centret</i></p> <p>§ 87 a. Praktiserende læger, speciallæger og andre, der virker inden for social- og sundhedsvæsenet, kan med samtykke fra forældremyndighedens indehaver videregive oplysninger om børn og unge under 18 år med nedsat synsfunktion til Kennedy Centret. Kennedy Centret kan med samtykke fra forældremyndighedens indehaver videregive disse oplysninger til social-, sundheds- og undervisningsmyndighederne.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Sundhedsministeren kan fastsætte nærmere regler om videregivelse af oplysninger til og fra Kennedy Centret efter stk. 1.«</p>
<p>§ 88 b. Regionsrådet kan aftale med kommunalbestyrelserne i regionen, at en person, som yder hjælp i medfør af §§ 42, 44 eller 83, § 84, stk. 1, eller §§ 85, 97 eller 118 i lov om social service, også yder respirationsbehandling.</p>	<p>3. I § 88 b og § 240 a, stk. 1 og 2, ændres »§§ 42, 44 eller 83« til: »§ 83«, og efter »lov om social service« indsættes: »eller § 87 og § 90, nr. 1-3, i barnets lov«.</p>
<p>§ 205. Regionsrådet og kommunalbestyrelserne i regionen indgår aftale om tilrettelæggelse af hjælperordninger i hjemmet til personer, som både har respirationshjælpere efter § 79, stk. 1, og hjælper efter §§ 83, 85, 95 eller 96 i lov om social service.</p> <p><i>Stk. 2.</i> ---</p>	<p>4. I § 205 d, stk. 1, indsættes efter »lov om social service«: »eller § 90, nr. 1, i barnets lov«.</p>
<p>§ 240 a. Regionsrådet og kommunalbestyrelserne kan indgå aftale om, at regionsrådets betaling af udgifter til respirationshjælpere overføres til kommunalbestyrelsen, for så vidt angår personer, som modtager respirationsbehandling i</p>	

<p>hjemmet efter § 79, stk. 1, og hjælp efter §§ 42, 44 eller 83, § 84, stk. 1, eller §§ 85, 95, 96, 97 eller 118 i lov om social service.</p> <p><i>Stk. 2.</i> En kommunalbestyrelse kan indgå aftale med regionsrådet om, at kommunalbestyrelsens betaling af udgifter til hjælp efter lov om social service overføres til regionsrådet, for så vidt angår personer, som modtager respirationsbehandling i hjemmet efter § 79, stk. 1, og hjælp efter §§ 42, 44 eller 83, § 84, stk. 1, eller §§ 85, 95, 96, 97 eller 118 i lov om social service.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Sundhedsministeren fastsætter efter forhandling med social- og ældreministeren regler om fordeling mellem regionsrådet og kommunalbestyrelsen af udgifterne til hjælperordninger til personer, som modtager hjælp til respirationsbehandling efter § 79, stk. 1, og hjælp efter §§ 83, 85, 95 eller 96 i lov om social service.</p>	<p>5. I § 240 a, stk. 2, indsættes efter »hjælp efter lov om social service«: »og barnets lov«.</p> <p>6. I § 240 a, stk. 3, indsættes efter »lov om social service«: »eller § 90, nr. 1, i barnets lov«.</p>
	<p style="text-align: center;">§ 48</p> <p>I lov om integrationsgrunduddannelse (igu), jf. lovbekendtgørelse nr. 623 af 8. juni 2016 som ændret ved § 1 i lov nr. 562 af 7. maj 2019, § 11 i lov nr. 2189 af 29. december 2020 og lov nr. 722 af 27. april 2021, foretages følgende ændringer:</p>
<p>§ 10. ---</p> <p><i>Stk. 2-3.</i> ---</p> <p><i>Stk. 4.</i> For en enlig forsørger, der ikke har erhvervet ret til ekstra børnetilskud som følge af betingelserne i § 5, stk. 1, nr. 1, eller § 5 a i lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag, udgør godtgørelsen for 1 måned den sats, som den enlige forsørger ville have haft ret til, hvis betingelserne i lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag var opfyldt. Det samme gælder for en enlig forsørger, der ikke har erhvervet ret til ekstra børnetilskud, som følge af at barnet er anbragt uden for hjemmet efter lov om social service, jf. § 5, stk. 1, nr. 4, i lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag.</p>	<p>1. I § 10, stk. 4, 2. pkt., ændres »lov om social service« til: »barnets lov«.</p>

<p><i>Stk. 5-11. ---</i></p>	
	<p style="text-align: center;">§ 49</p> <p>I udlændingeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1910 af 26. september 2021, foretages følgende ændringer:</p>
	<p>1. Overalt i loven ændres »børn og ungeudvalgets« til: »børne- og ungeudvalgets«, »børn og ungeudvalget« ændres til: »børne- og ungeudvalget«, og »Børn og ungeudvalget« ændres til: »Børne- og ungeudvalget«.</p>
<p>§ 11. --- <i>Stk. 2-13. ---</i> <i>Stk. 14.</i> Den periode, hvor en udlænding inden for de sidste 4 år forud for det tidspunkt, hvor tidsubegrænset opholdstilladelse vil kunne meddeles, har modtaget eller kunne have modtaget støtte efter lov om social service til pasning af et handicappet barn eller en døende nærtstående eller efter barselloven til pasning af et alvorligt sygt barn, kan medregnes ved beregning af perioden på de 3 år og 6 måneder, der er nævnt i stk. 3, nr. 8. Stk. 3, nr. 9, finder ikke anvendelse, hvis udlændingen modtager eller kunne have modtaget støtte som nævnt i 1. pkt. på det tidspunkt, hvor tidsubegrænset opholdstilladelse vil kunne meddeles. Tilsvarende gælder for en udlænding, der har modtaget eller kunne have modtaget støtte som nævnt i 1. pkt. i en periode på 4 år inden for de sidste 4 år og 6 måneder, jf. stk. 4, nr. 2. <i>Stk. 15-19. ---</i></p>	<p>2. I § 11, stk. 14, 1. pkt., ændres »lov om social service« til: »barnets lov«, og »barn eller« ændres til: »barn, efter lov om social service eller barnets lov til pasning af«.</p>
<p>§ 44 c. --- <i>Stk. 2.</i> En kommunalbestyrelse, der gennemfører en forebyggende samtale med eller tilbyder anden form for særlig støtte til forældrene til en mindreårig udlænding, jf. § 11, stk. 3, og § 52, stk. 3, nr. 3 og 9, i lov om social service, på grund af kendskab til eller begrundet mistanke om, at den mindreårige udlænding opholder sig uden for landet på genopdragelsesrejse eller andet udlandsophold af negativ betydning for skole-</p>	<p>3. I § 44 c, stk. 2 og 3, ændres »§ 11, stk. 3, og § 52, stk. 3, nr. 3 og 9, i lov om social service« til: »§ 30 og § 32, stk. 1, nr. 5 og 8, i barnets lov«.</p>

<p>gang og integration, skal i den forbindelse oplyse forældrene om reglerne om bortfald af opholdstilladelse, jf. § 17.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Underretning efter stk. 1 skal indeholde oplysning om, hvorvidt kommunalbestyrelsen har gennemført en forebyggende samtale med eller tilbudt forældrene til en mindreårig udlænding, der er omfattet af stk. 1, anden form for særlig støtte efter reglerne i § 11, stk. 3, og § 52, stk. 3, nr. 3 og 9, i lov om social service, og om kommunalbestyrelsen i den forbindelse har orienteret forældrene om reglerne om bortfald af opholdstilladelse, jf. stk. 2.</p>	
<p>§ 56 b. En uledsaget mindreårig udlænding, der er fyldt 12 år, og en repræsentant for en uledsaget mindreårig udlænding, jf. § 56 a, stk. 1, kan klage over børn og unge-udvalgets afgørelser efter § 62 l, stk. 1, § 62 l, stk. 3, 2. pkt., og § 62 q, stk. 6, og børn og unge-udvalgets afgørelser efter regler fastsat i medfør af § 62 l, stk. 8, og § 62 u, stk. 2.</p> <p><i>Stk. 2-3.</i> ---</p>	
<p>§ 56 d. Ankestyrelsens afgørelse i sager om klager over afgørelser truffet af børn og unge-udvalget, jf. § 56 b, stk. 2, kan ved henvendelse til Ankestyrelsen, inden 4 uger efter at klageren har fået meddelelse om afgørelsen, kræves forelagt for retten. § 169, stk. 2, og §§ 170-172 i lov om social service finder tilsvarende anvendelse, jf. dog stk. 2.</p> <p><i>Stk. 2.</i> ---</p>	<p>4. I § 56 d, stk. 1, 2. pkt., ændres »§ 169, stk. 2, og §§ 170-172 i lov om social service« til: »§ 147, stk. 2, og §§ 148-150 i barnets lov«.</p>
<p>§ 62 l. Børn og unge-udvalget i den kommune, hvor indkvarteringsstedet ligger, kan træffe afgørelse om, at en uledsaget mindreårig udlænding, der er indkvarteret på et indkvarteringssted, jf. § 42 a, stk. 5, og som er omfattet af § 42 a, stk. 1, 1. pkt., eller stk. 2, skal anbringes uden for indkvarteringsstedet på et anbringelsessted efter § 66, stk. 1, i lov om social service, herunder på delvis lukkede døgninstitutioner og delvis lukkede afdelinger, sikrede døgninstitutioner og særligt sikrede afdelinger, hvis der er en åbenbar risiko for, at den uled-</p>	<p>5. To steder i § 62 l, stk. 1, ændres »§ 66, stk. 1, i lov om social service« til: »§ 43, stk. 1, i barnets lov«.</p>

sagede mindreårige udlændings sundhed eller udvikling lider alvorlig skade på grund af utilstrækkelig omsorg, behandling, overgreb, kriminel adfærd, misbrugsproblemer eller andre adfærd- eller tilpasningsproblemer. Kommunalbestyrelsen har ansvaret for, at afgørelser truffet efter 1. pkt. og afgørelser truffet efter regler fastsat i medfør af stk. 10, nr. 7, fuldbyrdes. Kommunen har mod behørig legitimation og uden retskendelse adgang til et indkvarteringssted, jf. § 42 a, stk. 5, eller et anbringelsessted, jf. § 66, stk. 1, i lov om social service, for at eftersøge og medtage en uledsaget mindreårig udlænding med henblik på fuldbyrdelse af disse afgørelser.

Stk. 2. ---

Stk. 3. Formanden eller i dennes fravær næstformanden for børn og unge-udvalget kan træffe foreløbig afgørelse om anbringelse efter stk. 1, når anbringelsen af hensyn til den uledsagede mindreårige udlændings øjeblikkelige behov ikke kan afvente, at sagen behandles i børn og unge-udvalget. En foreløbig afgørelse efter stk. 1 skal snarest muligt og senest inden 7 dage efter iværksættelsen af afgørelsen forelægges børn og unge-udvalget til godkendelse, uanset om foranstaltningen er ophørt.

Stk. 4-5. ---

Stk. 6. Meddeles en uledsaget mindreårig udlænding, der er anbragt uden for indkvarteringsstedet efter stk. 1, 1. pkt., opholdstilladelse, gælder afgørelsen om anbringelse, indtil der efter reglerne i lov om social service er truffet afgørelse om, hvorvidt anbringelsen skal opretholdes eller ophøre. Afgørelse om opretholdelse eller ophør af en anbringelse, der er iværksat efter stk. 1, 1. pkt., skal træffes af børn og unge-udvalget i den kommune, hvortil udlændingen visiteres, jf. integrationslovens § 10, stk. 1, og senest 1 måned efter at kommunalbestyrelsen er blevet orienteret af Udlændingestyrelsen om, at udlændingen skal visiteres til kommunen. Afgørelse om opretholdelse eller ophør af en anbringelse, der er iværksat efter stk. 3, skal træffes af børn og unge-udvalget i den kommune, hvor-

6. I § 62 l, stk. 6, 1. pkt., ændres »lov om social service« til: »barnets lov«.

til udlændingen visiteres, jf. integrationslovens § 10, stk. 1, senest 7 dage efter at kommunalbestyrelsen er blevet orienteret af Udlændingestyrelsen om, at udlændingen skal visiteres til kommunen.

Stk. 7. ---

Stk. 8. Politiet yder bistand til kommunen ved udøvelsen af beføjelser efter stk. 1, 3. pkt. Regler fastsat i medfør af § 64, stk. 5, 2. pkt., i lov om social service finder tilsvarende anvendelse for politiets bistand efter 1. pkt. Fuldbyrkelse af en afgørelse truffet efter regler fastsat i medfør af stk. 10, nr. 7, hvor politiet yder bistand til kommunen efter 1. pkt., skal registreres og indberettes af kommunen til Ankestyrelsen. Ankestyrelsen udarbejder årligt en oversigt over anvendelsen af bestemmelsen.

Stk. 9. ---

Stk. 10. Udlændinge- og integrationsministeren kan efter forhandling med social- og ældre ministeren fastsætte nærmere regler om

- 1) børn og unge-udvalgets behandling af sager om anbringelse m.v., herunder om retten til at udtale sig over for børn og unge-udvalget, inden der træffes afgørelse,
- 2) fornyet afgørelse ved opretholdelse af længerevarende foranstaltninger,
- 3) den uledsagede mindreårige udlændings adgang til bisidder,
- 4) den uledsagede mindreårige udlændings adgang til gratis advokatbistand,
- 5) afholdelse af samtale med en uledsaget mindreårig udlænding, inden der træffes afgørelse om anbringelser,
- 6) orientering om retten til at se sagens akter og retten til at udtale sig,
- 7) ændring af anbringelsessted m.v. under opholdet og foreløbige afgørelser om ændring af anbringelsessted m.v.,
- 8) anbringelse af en uledsaget mindreårig udlænding, der er indkvarteret på et privat opholdssted efter Udlændingestyrelsens anvisning herom, jf. § 42 a, stk. 7, og
- 9) Ankestyrelsens beføjelse til at tage sager om særlig støtte til uledsagede mindreårige udlændinge op af egen drift.

Stk. 11. ---

7. I § 62 l, stk. 8, 2. pkt., ændres »§ 64, stk. 5, 2. pkt., i lov om social service« til: »§ 139, stk. 2, i barnets lov«.

<p><i>Stk. 12.</i> Kommunalbestyrelsen i den kommune, hvor indkvarteringsstedet ligger, træffer afgørelse om valg af det konkrete anbringelsessted, jf. § 66, stk. 1, i lov om social service. Kommunalbestyrelsen vælger det anbringelsessted, som bedst kan imødekomme udlændingens særlige behov.</p>	<p>8. I § 62 l, stk. 12, 1. pkt., ændres »§ 66, stk. 1, i lov om social service« til: »§ 43, stk. 1, i barnets lov«.</p>
<p>§ 62 m. Børn og unge-udvalget kan træffe afgørelse om anbringelse på delvis lukkede døgninstitutioner og delvis lukkede afdelinger, jf. § 66, stk. 1, nr. 7, i lov om social service, når betingelserne i stk. 2 er opfyldt.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Delvis lukkede døgninstitutioner og delvis lukkede afdelinger på døgninstitutioner for børn og unge mellem 12 og 17 år efter § 66, stk. 1, nr. 7, i lov om social service må alene anvendes, når det er afgørende for den socialpædagogiske behandling at kunne aflåse yderdøre og vinduer i perioder eller at kunne fastholde den uledsagede mindreårige udlænding fysisk. Der skal endvidere være en åbenbar risiko for, at udlændingens sundhed eller udvikling lider alvorlig skade på grund af</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) kriminel adfærd hos udlændingen, 2) misbrugsproblemer hos udlændingen eller 3) andre adfærds- eller tilpasningsproblemer hos udlændingen. <p><i>Stk. 3.</i> ---</p> <p><i>Stk. 4.</i> Udlændinge- og integrationsministeren kan efter forhandling med social- og ældreministeren fastsætte regler om, at børn og unge-udvalget kan træffe afgørelse om at dispensere fra aldersgrænsen i stk. 2 i særlige situationer i forhold til udlændinge under 12 år.</p> <p><i>Stk. 5.</i> ---</p> <p>§ 62 n. Børn og unge-udvalget kan træffe afgørelse om anbringelse på sikrede døgninstitutioner, jf. § 66, stk. 1, nr. 7, i lov om social service, når betingelserne i stk. 2 er opfyldt.</p> <p><i>Stk. 2.</i> En sikret døgninstitution for børn og unge mellem 12 og 17 år efter § 66, stk. 1, nr. 7, i lov om social service må alene anvendes, hvis der er en åbenbar risiko for, at den uledsagede mindre-</p>	<p>9. I § 62 m, stk. 1, § 62 m, stk. 2, 1. pkt., § 62 n, stk. 1 og 2, og § 62 o, stk. 2, ændres »§ 66, stk. 1, nr. 7, i lov om social service« til: »§ 43, stk. 1, nr. 6, i barnets lov«.</p>

årige udlændings sundhed eller udvikling lider alvorlig skade på grund af misbrugsproblemer, kriminel adfærd eller andre adfærds- eller tilpasningsproblemer hos udlændingen, jf. § 62 m, stk. 2, nr. 1-3, og når

1) det er absolut påkrævet for at afværge, at udlændingen skader sig selv eller andre, og risikoen for skade ikke på forsvarelig måde kan afværges ved andre, mere lempelige forholdsregler,

2) det i en indledende iagttagelsesperiode er absolut påkrævet for at tilvejebringe et grundlag for den videre socialpædagogiske behandling eller

3) det på baggrund af den indledende iagttagelsesperiode efter nr. 2 fastslås, at det er absolut påkrævet, at der iværksættes et længerevarende behandlingsforløb på en sikret afdeling eller døgninstitution.

Stk. 3. ---

Stk. 4. Udlændinge- og integrationsministeren kan efter forhandling med social- og ældreministeren fastsætte nærmere regler om, at børn og unge-udvalget kan træffe afgørelse om at dispensere fra aldersgrænsen i stk. 2 i særlige situationer i forhold til udlændinge under 12 år.

Stk. 5. ---

§ 62 o. Børn og unge-udvalget kan træffe afgørelse om anbringelse på særligt sikrede afdelinger, når betingelserne i stk. 2 er opfyldt.

Stk. 2. En særligt sikret afdeling for børn og unge mellem 12 og 17 år efter § 66, stk. 1, nr. 7, i lov om social service må alene anvendes for uledsagede mindreårige udlændinge, når

1) der foreligger et grundlag for anbringelse i en sikret døgninstitution efter § 62 n, stk. 2,

2) anbringelse i en sikret døgninstitution ikke er eller vil være tilstrækkelig, idet den uledsagede mindreårige udlænding ved en forudgående særlig voldelig eller psykisk afvigende adfærd har gjort ophold eller fortsat ophold i en sikret afdeling eller døgninstitution uforsvarligt, og

<p>3) der i forhold til den uledsagede mindreårige udlænding med psykisk afvigende adfærd foreligger en skriftlig lægefaglig vurdering af, at udlændingen udviser aktuelle symptomer på en diagnose.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Er betingelserne i stk. 2 opfyldt for en uledsaget mindreårig udlænding, der er fyldt 15 år, kan lederen af en sikret døgninstitution eller den, vedkommende bemyndiger dertil, uafhængigt af at der på den sikrede døgninstitution er en særligt sikret afdeling, træffe midlertidig beslutning om overførsel til en særligt sikret afdeling. Beslutningen skal straks forelægges børn og unge-udvalget i den kommune, hvor indkvarteringsstedet, jf. § 42 a, stk. 5, ligger, til afgørelse.</p> <p><i>Stk. 4-6.</i> ---</p>	
<p>§ 62 q. ---</p> <p><i>Stk. 2-5.</i></p> <p><i>Stk. 6.</i> Er det nødvendigt for at afgøre, om der er åbenbar risiko for alvorlig skade på en uledsaget mindreårig udlændings sundhed eller udvikling, kan børn og unge-udvalget uden samtykke fra repræsentanten, jf. § 56 a, stk. 1, og udlændingen, der er fyldt 15 år, beslutte at gennemføre undersøgelsen under ophold på en institution eller indlæggelse på sygehus, herunder psykiatrisk afdeling. En sådan undersøgelse skal være afsluttet inden 2 måneder efter børn og unge-udvalgets beslutning.</p> <p><i>Stk. 7.</i> ---</p>	
<p>§ 62 r. ---</p> <p><i>Stk. 2.</i> ---</p> <p><i>Stk. 3.</i> Træffer kommunalbestyrelsen afgørelse om ophør af en anbringelse, jf. stk. 1 og 2, skal kommunalbestyrelsen umiddelbart orientere børn og unge-udvalget herom. Kan kommunalbestyrelsen ikke imødekomme en begæring fra udlændingen eller dennes repræsentant, jf. § 56 a, stk. 1, om ophør af anbringelsen, forelægges sagen til afgørelse i børn og unge-udvalget.</p>	
<p>§ 62 x. Har en mindreårig udlænding uden lovligt ophold, som er indkvarteret</p>	

<p>sammen med en forældremyndighedsindehaver eller andre, der er trådt i forældremyndighedsindehaverens sted, og som er omfattet af § 42 a, stk. 1 eller 2, behov for særlig støtte, og er der begrundet formodning om, at udlændingens behov for særlig støtte ikke kan imødekommes i indkvarteringssystemet, finder §§ 46-48 a, 50-50 b og 51, § 52, stk. 1 og 2, stk. 3, nr. 1-7 og 9, og stk. 4, §§ 53-54 a, § 55, stk. 1-3, § 56, § 58, stk. 1-3 og 5, §§ 59 og 62-63 a, § 63 b, stk. 1, stk. 2, nr. 1-3, og stk. 3-5, §§ 63 c-65, § 66, stk. 1, nr. 1-8, og stk. 2 og 3, §§ 66 a-66 f, 67-68 b og 69-75, kapitel 13, § 101, stk. 10 og 12, § 140, stk. 1-3, 5 og 6, §§ 140 a, 148, 156 og 157, kapitel 30 og § 172 a i lov om social service anvendelse med de fornødne tilpasninger.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Har en ung udlænding i alderen fra 18 til 22 år uden lovligt ophold, som er omfattet af § 42 a, stk. 1 eller 2, behov for særlig støtte, og er der begrundet formodning om, at udlændingens behov for særlig støtte ikke kan imødekommes i indkvarteringssystemet, finder kapitel 12, § 140, stk. 1-3, 5 og 6, §§ 140 a og 148 og kapitel 30 i lov om social service anvendelse med de fornødne tilpasninger.</p>	<p>10. I § 62 x, <i>stk. 1</i>, ændres »§§ 46-48 a, 50-50 b og 51, § 52, stk. 1 og 2, stk. 3, nr. 1-7 og 9, og stk. 4, §§ 53-54 a, § 55, stk. 1-3, § 56, § 58, stk. 1-3 og 5, §§ 59 og 62-63 a, § 63 b, stk. 1, stk. 2, nr. 1-3, og stk. 3-5, §§ 63 c-65, § 66, stk. 1, nr. 1-8, og stk. 2 og 3, §§ 66 a-66 f, 67-68 b og 69-75, kapitel 13, § 101, stk. 10 og 12, § 140, stk. 1-3, 5 og 6, §§ 140 a, 148, 156 og 157, kapitel 30 og § 172 a i lov om social service« til: »§ 2, § 5, stk. 3 og 4, § 6, § 8, stk. 3, kapitel 3, § 32, stk. 1, nr. 1-3 og 5-8, § 32, stk. 2-5, §§ 34, 37, 40 og 42-45, § 46, stk. 2, § 47, stk. 1-4, § 50, stk. 1-6, § 51, stk. 1, § 52, § 53, stk. 1 og 3, §§ 55-61, § 62, stk. 1, 3 og 4, § 63, §§ 65-67, § 74, stk. 2, kapitel 7, §§ 91-92 og 94, kapitel 12, §§ 99, 100 og 102, kapitel 10, §§ 108-112, 124, 125, 127, 129, 139-152 og 155, § 156, stk. 1, 2, 4 og 5, og kapitel 23 i barnets lov«.</p> <p>11. I § 62 x, <i>stk. 2</i>, ændres »kapitel 12, § 140, stk. 1-3, 5 og 6, §§ 140 a og 148 og kapitel 30 i lov om social service« til: »§§ 108-110, 113-121 og 144-150 og § 156, stk. 1, 2 og 4, i barnets lov«.</p>
<p>§ 62 y. Kommunalbestyrelsen eller børn og unge-udvalget i den kommune, hvor en mindreårig udlænding uden lovligt ophold, som er indkvarteret sammen med en forældremyndighedsindehaver eller andre, der er trådt i forældremyndighedsindehaverens sted, eller en ung udlænding i alderen 18 til 22 år uden lovligt ophold er indkvarteret, kan træffe afgørelse om iværksættelse af sociale foranstaltninger efter § 62 x.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Meddeles en mindreårig udlænding, som er indkvarteret sammen med</p>	

<p>en forældremyndighedsindehaver eller andre, der er trådt i forældremyndighedsindehaverens sted, eller en ung udlænding i alderen 18 til 22 år opholdstilladelse, gælder afgørelsen om iværksættelse af sociale foranstaltninger efter § 62 x, indtil der er truffet afgørelse om særlig støtte eller ophør heraf efter reglerne i lov om social service.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Afgørelse om særlig støtte eller ophør heraf efter reglerne i lov om social service, der er iværksat efter § 62 x, stk. 1, skal træffes af kommunalbestyrelsen eller børn og unge-udvalget i den kommune, hvortil udlændingen visiteres, efter integrationslovens § 10, senest 2 måneder efter at kommunalbestyrelsen er blevet orienteret af Udlændingestyrelsen om, at udlændingen skal visiteres til kommunen.</p>	<p>12. I § 62 y, stk. 2 og 3, ændres »lov om social service« til: »barnets lov«.</p>
<p>§ 62 z. Udlændingemyndighederne kan udveksle oplysninger om rent private forhold vedrørende en mindreårig udlændings eller en ung udlændings personlige og familiemæssige omstændigheder efter betingelserne i og med myndighederne, der er nævnt i §§ 49 a, 49 b og 50 c i lov om social service i forbindelse med en sag, der behandles i medfør af § 62 x.</p>	<p>13. I § 62 z ændres »§§ 49 a, 49 b og 50 c i lov om social service« til: »§§ 11 e og 11 f i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område og § 126 i barnets lov«.</p>
	<p style="text-align: center;">§ 50</p> <p>I lov nr. 324 af 16. marts 2022 om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine som ændret ved § 1 i lov nr. 546 af 3. maj 2022 foretages følgende ændringer:</p>
<p>§ 31 a. Kommunalbestyrelsen i den kommune, der træffer afgørelse om anbringelsessted for et barn eller en ung, der skal anbringes efter §§ 52 eller 58 i lov om social service, kan godkende en netværksplejefamilie efter § 66 b, stk. 1, i lov om social service som konkret egnet til et bestemt barn eller en bestemt ung, der er meddelt opholdstilladelse efter denne lov, hvis netværksplejefamilien deler et kulturelt og sprogligt fællesskab med barnet eller den unge.</p>	<p>1. I § 31 a ændres »§§ 52 eller 58 i lov om social service« til: »§ 32, stk. 1, nr. 7, eller §§ 46 eller 47 i barnets lov«, og »§ 66 b, stk. 1, i lov om social service« ændres til: »§ 58, stk. 1, i barnets lov«.</p>

